

నివేదన

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వైశాఖమాస పండిత పరిషత్సభల ఆహ్వాన పత్రిక.

శ్రీ ఎంబెరుమానాడు సన్నిధి.

నరసాపురము, ప. గోదావరి.

స్వస్తిశ్రీ విరోధినామ సంవత్సర వైశాఖ శు. ౩ ఆదివారము..
(డి 1-5-1949 తేది) నుండి వరుసగా మూడు దినములు పశ్చిమగోదావరిజిల్లా
నరసాపురము నందలి శ్రీ ఎంబెరుమానాడు సన్నిధియందు కోరుకొండ వాస్తవ్యులగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతలూరు వెంకటాచార్య స్వామివారి అధ్యక్షత
క్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వైశాఖమాస పండిత పరిషత్సభలు
జరుపబడును. గాన తామెల్లరు తప్పక విచ్చేసి యిందుపాల్గొన గోరుచున్నారము.

కేంద్ర సంఘకార్యదర్శులు.

ఇట్లు

జెం. కం. గోపాలాచార్యులు.

ఆహ్వానసంఘము.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

డాక్టరు. చిలకమర్రి అప్పలాచార్యులు.

తె. కం. వాసుదేవాచార్యులు.

ఎ. సత్యనారాయణ.

తె. కం. నరసింహాచార్యులు.

తె. కం. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

గో. సత్యనారాయణ.

కందాళ విజయసారథి.

కొమాండ్మారి శేషాద్రిఅయ్యంగారు.

పుష్పాల భావ్యకాదులునాయుడు.

మంగిన శ్రీనివాసులనాయుడు.

డాక్టరు. కొ. శేషాచార్యులు.

ఆమ్మారి. నరసింహం.

శ్రీయతిరాజసేవాశ్రమము. నరసాపురము.

కార్యక్రమము

1. 5, 1949 ఆదివారం-మొదటిరోజు.

ఉదయం గం 6. 0 అనుండి గం 8. 30 ల వరకు
గం 8. 30 లకు.

స్వామిల తిరువీధి ఉత్సవము.

అహ్వనసంఘ స్వాగతోపన్యాసము.

అధ్యక్షవరణము. కార్యదర్శినివేదిక. అధ్యక్షభాషణము.

గం9.0 శ్రీ.జి.జే. శ్రీమాన్ గు. వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు. వేదపఠనము.

శ్రీమాన్ తె. కం. రామానుజాచార్య స్వామిగారు. శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతము.

శ్రీమాన్ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల ఆచార్యత్వం

శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు. కష్టాన శ్రుత్యర్థము.

శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల శ్రీ భాష్యరచన.

శ్రీమాన్ స. గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు. శిల్పవిజయము.

2. 5 1949 సోమవారం-రెండవరోజు.

శ్రీమాన్ కొ. యి. వెంకటాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల మంత్రార్థప్రకాశము.

శ్రీమాన్ శ్రీ. తి. పు. ధర్మాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల పంచాచార్యసమాశ్రయణము.

శ్రీ అధ్యక్షులు.

శ్రీరామానుజ వైభవము.

శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి సింగరాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల వైదుష్యము.

శ్రీమాన్ వంగిపురం బుచ్చయ్య వార్లంగారు. శ్రీరామానుజుల దివ్యప్రబంధప్రవణ్యం.

శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి రాఘవాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల చరమోపదేశము.

3. 5, 1949 మంగళవారం-మూడవరోజు.

శ్రీమాన్ తూపురాణి వెంకటాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల ఆవతారము.

శ్రీమాన్ తట్టా వీరరాఘవాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల విద్యాభ్యాసము.

శ్రీమాన్ తె. కం. కుమార రామానుజాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల సంఘసేవ.

శ్రీమాన్ ఆరవిల్లి సింగరాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజుల శిష్యశిక్షణము.

శ్రీమాన్ కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు. శ్రీరామానుజ తిరునామవైభవము.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2. 0 అగాయతు గం 4. 0 వరకు యీ దినవ విదుషీమణులచే ప్రత్యేకము శ్రీలకు మాత్రమే శ్రీరామానుజులవారిని గూర్చి ఉపన్యసింప బడుచుండును.

శ్రీ ఆ. వెం. అత్మీనరసమ్మగారు.

శ్రీ మ. రంగనాయకమ్మగారు.

శ్రీ కరాతాయారమ్మగారు.

శ్రీ కొండూరి నరసమ్మగారు.

శ్రీ రామిసిడి రామయ్యమ్మగారు.

శ్రీ నండూరి ఆనందమ్మగారు.

శ్రీ శాతలూరి చూడికుడుతమ్మగారు.

శ్రీ గూపాళి శేషమ్మగారు.

భక్తి నివేదన.

—(:)—

విషయ సూచిక.

పేజీ.

వ్యాసములు.

వ్యాసకర్తల తిరునామములు.

1. సంపాదక వర్గము.

2. నారీవిభాగము.

3. మద్రాసు శ్రీ. వి. ప్ర. శాఖాసంఘ కార్యనిర్వాహక వర్గము.

4. తీర్మానములు.

5. ప్రార్థన.

6. ఆశీస్సు.

చి. మట్టపల్లి రామకృష్ణ.

కవిత్రయమిత్ర, విమర్శకశిరోమణి, విద్యారత్న,
గొట్టముక్కల రమాకాంతాచార్యులుగారు.

1.

2.

3.

7. సంపాదక నివేదన.

8. శ్రీవిశిష్టాద్వైతము.

9. భాగవత వైభవము.

10. బ్రాహ్మీ శరణాగతి.

11. వేదప్రామాణ్యము.

12. వ్రతముల ఆచరణము.

13. సత్సవిధానుపపత్తులు.

14. ఆశ్వాదులభక్తి.

15. అధునాతనాచారములు.

శ్రీ. న. చ.నం. తిరువేక్కట జగన్నాథాచార్యులుగారు.

వ్యాకరణస్థాపక, వ్యాకరణశిరోమణి, శ్రీ యికోల్ కందావై
వేక్కట రామాచార్యులుగారు

ఉపన్యాసకేసరి, సుబోధక సుధీమణి, శ్రీ. కో. కం. రంగా
చార్యులుగారు.

విద్యానిధి, మహాపాథ్యాయ, శ్రీమత్తిరుమల పల్లెర్ల
ముద్దిరామానుజాచార్యులుగారు.

“ “ “

శ్రీ ములుగు రామానుజాచార్యులుగారు.

శ్రీ కొ. ఇ. శ్రీనివాసరామానుజాచార్యులుగారు.

వ్యాకరణ శిరోమణి శ్రీకరి రామానుజాచార్యులుగారు.

11.

12.

13.

15.

17.

- వ్యాసములు. వ్యాసకర్తల తిరునామములు. పేజీ.
16. మతత్రయసారము. వ్యాకరణశిరోమణి, అహోబలమతం కార్యకర్త-
శ్రీ. చి. మా. వెంకటరాఘవాచార్యులుగారు. 20.
17. అర్చిరాది మార్గము. శ్రీ బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యులుగారు. 23.
18. ప్రణవమాహాత్మ్యము. న్యాయ మీమాంసా శిరోమణి శ్రీ. కే. శఠకోపా-
చార్యులుగారు. 25.
19. శ్రీరామానుజదర్శనము
వైదికము. శిరోమణి శ్రీ తిరుమలసల్లాక్ష టి. రామకృష్ణయ్యంగారు. 26.
20. ఉభయ వేదాంతసమన్వయము- శ్రీ పురిశ కృష్ణమాచార్యులుగారు. 28.
21. చరమోపాయము. శ్రీ శాంతలూరి వేంకటాచార్యులుగారు. 30.
22. గీతాశిక్ష. శ్రీ కోడుకొండభట్టరు వేంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు. 33.
23. ఉయర్వటసాశుర్థము. విద్యాప్రవీణ, భాషాప్రవీణ -
శ్రీ. న. చ. సం. వెం. పార్థసారథి అయ్యంగారు. 35.
24. భగవత్సౌలభ్యము. శ్రీ కుమాండ్ూరి యిళైవిల్లి వేంకటాచార్యులుగారు. 37.
25. శ్రీకులశేఖరాశ్వాదులచరిత్ర శ్రీకోయిల్ కందాడై వేంకటేశ్వర్లుగారు. 40.
26. తిరుమంగై ఆశ్వాదులు. శ్రీ. తి. పెద్దింటి సంపత్కుమారాచార్యులుగారు. 42.
27. వర్ణాశ్రమధర్మములు. శ్రీ. తి. ప. లక్ష్మీనరసింహాచార్యులుగారు. 45.
28. తంద్రప్రస్థాశ్లోకార్థము. శ్రీ. ని. కం. గోవిందరాజ శ్రీ భాష్యకారాచార్యులుగారు.
29. భగవద్రామానుజులు- } శ్రీవేదాల తిరువేంగళాచార్యులుగారు.
శ్రీకంఠులు
30. భరతాశ్వాన్. శ్రీపరాశరసుదర్శనభట్టరు అయ్యవార్లంగారు.
31. శ్రీవైష్ణవ పండితకర్తవ్యము- శ్రీప్ర. భ. అణ్ణంగరాచార్యులుగారు.

నా రీ వి భా గ ము.

విషయసూచిక.

వ్యాసములు.

వ్యాసకర్తల తిరునామములు.

పేజీ.

1. శ్రీయతిరాజ సేవామహిళా సమ్మేళనము -
2. ఉద్దేశ్యములు.
3. అభినందనము. శ్రీ కవిరత్న గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు.
4. మధురకవుల వైభవము - శ్రీముకుంద బైరామానుజమ్మగారు. 1.
5. ఆళ్వారులతాయీమారవళ్ళ. శ్రీమరంగరతి రంగనాయకమ్మగారు. 3.
6. శ్రీ విద్య. శ్రీకర్రాతాయారమ్మగారు. 5.
7. భాగవతవైభవము, శ్రీశారలూరిచూడికుడుతమ్మగారు. 6.
8. భగవత్పాద మహిమ, శ్రీకాండ్వారి లక్ష్మమ్మగారు. 7.
9. గణేంద్రమోక్షము. శ్రీమాదిరెడ్డి దుక్కిణమ్మగారు. 9.
10. సీతాదేవి. శ్రీవింజమూరి కృష్ణవేణమ్మగారు. 10.
11. భక్తి. శ్రీవింజమూరి సుశీలాదేవిగారు. 11.
12. శ్రీరామాయణ సారము. శ్రీఅమరవాది వెంకటలక్ష్మీనరసమ్మగారు. 12.
13. ఆచార్య కృత్యం. శ్రీపువ్వాడ మంగమ్మగారు. 14.
14. ఆళ్వారముడు. శ్రీపండిత కృష్ణవేణి అమ్మోళ్ ద్రావిడ ప్రధానాధ్యక్షురాలు. లేడీస్ విల్లింగ్డన్ కాలేజీ-మద్రాసు. 15.
15. ఆచార్య హృదయం. శ్రీయం. ఏ. దుక్కిణమ్మగారు. అడ్వకేటు. 16.
16. శ్రీసూక్తిమాల. శ్రీకోటామృతవల్లితాయారమ్మగారు. 18.
17. తత్వత్రయం. శ్రీవిల్లిపుత్తూరు రంగనాయకమ్మగారు. 19.
18. గీత-ఐహికాముష్మికఫల ప్రదక్షు శ్రీపోలేపల్లి శకుంతలమ్మగారు. 20.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

సుభాషితములు - నిత్యానుంస ధేయములు.

1. శ్రీమన్నారాయణుడే సృష్టి-స్థితి-లయ కారకుడు.
2. శ్రీమన్నారాయణుడే మోక్షప్రదాత.
3. శ్రీమన్నారాయణుడే పరతత్వము. పరమాత్మ.
4. శ్రీమన్నారాయణుడే అఖిల హేయ ప్రత్యసీకుడు, నిఖిల కల్యాణ నివాకరుడు.
5. జీవుడు శ్రీమన్నారాయణునికి శరీరభూతుడు, శేషభూతుడు, పరభంగ్యుడు, నియామ్యుడు.
6. జీవులు జ్ఞానైకా కారులు.
7. జీవులు అనంతములు.
8. జీవులు పరమాత్మునికంటె భిన్నులు. ఈ భేదము సత్యమైనది, నిత్యమైనది.
9. ప్రకృతి జీవ, పరమాత్ములకు శరీరభూతమైనది; శేషభూతమైనది; పరభంగ్యమైనది; నియామ్యమైనది.
10. ప్రకృతి వికారాస్పదమైనది; జీవ, పరమాత్ములకంటె భిన్నమైనది. ఈ భేదము సత్యమైనది, నిత్యమైనది.
11. జీవుడు ప్రకృతి వియక్తమైన పునరావృత్తి రహితమైన పరమాత్మ సాన్నిధ్యముగు పరమపదమును పొందుటయే మోక్షము.
12. భక్తి ఒక్కటియే మోక్షసాధనము.
13. భక్తియన జైలధారవలె అవిచ్ఛిన్నమైన స్మృతిపరంపర.
14. వివేక, విమోక్ష, అభ్యాస, క్రియా, కల్యాణ, అనవసాద, అనుష్ఠానాలు భక్తి కంగములు.
15. ఇవి సదాచార్య సమాశ్రయణ లభ్యములు.
16. జగద్గురువగు శ్రీరామానుజాచార్యులు వారున్న, వారి యనుయాయులున్న సదా చార్యులు.

(శ్రీ).

(శ్రీ).

(శ్రీ).

“ నగురుః నైష్ఠికాత్ పరః.. ”

భారద్వాజ సంహిత.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

భక్తి నివేదన.

(వేదాంత మాస పత్రిక.)

సంపాదక వర్గము.

1. న్యాయ వేదాంత వాచస్పతి, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ జె. కం. రామానుజాచార్య స్వామిగారు - (నరసాపురం.)

2. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పండిత చక్రవర్తి - శ్రీనివాస రంగాచార్యులు గారు. మద్రాసు.

3. వ్యాకరణ శిరోమణి - వ్యాకరణస్థాపక, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కోయిల్ కంఠాచార్య వేంకట రామాచార్యులు గారు. P. O. L. రిటైర్డ్ వ్యాకరణ పండితులు. శ్రీ. మహారాజా సంస్కృత కళాశాల, విజయనగరం.

4. వేదాంత శిరోమణి - శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్. పరవస్తు గోవిందాచార్యులు గారు రిటైర్డ్ పండిట్ - మహారాజా సంస్కృత కళాశాల, విజయనగరం.

5. మహాపాధ్యాయ, విద్యానిధి - పండిత - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. టి. ప. రామానుజస్వామిగారు, శ్రీరామత్థం.

6. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. డి. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోటకొండ.

7. వ్యాకరణ శిరోమణి, చిలుకూరి నూడభూషి వెంకట రాఘవాచార్యులు గారు, పరీక్షాధికారి - కార్యకర్త - శ్రీఅహోబలమఠం. హైదరాబాద్.

8. విమర్శక శిరోమణి, కవిత్వమిత్ర - అష్టావధాని శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. గొట్టముక్కల రమాకాంతాచార్యులుగారు, రిటైర్డ్, తహస్దీదారు - గాపట్ల.

9. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. గుడిమెళ్ల తిరుమల అంతర్వేది నరసింహాచార్యులుగారు. పెద్దనరం అగ్రహారం.

10. ఉపన్యాస భూషణ, సుబోధకసుఖ్ మణి. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. కో. కం. రంగాచార్యులు గారు, రిటైర్డ్.

11. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ యమ్ వి. వి. కె. రంగాచార్యులుగారు. ప్లీడరు. కాకనాడ.

నా రీ వి భా గ ము.

1. శ్రీమతి. శ్రీమత్తీరుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు, మద్రాసు.
2. శ్రీమతి. అమరవాది వెంకట లక్ష్మీనరసిమ్మగారు. నరనాపురం.
3. శ్రీమతి. మరంగంకి రంగనాయకమ్మగారు. కోటకొండ.
4. శ్రీమతి. శాతంగారి శోణికుడు తమ్మగారు, మద్రాసు.

కార్యాలయము: —

ప్రధాన సంపాదకుడు - ప్రమోదకర్తి.

“ భక్తి నివేదన ”

శ్రీ మన్నారాయణ,

అర్థమూడు - (వయా,) ద్వారపూజీ.

అర్థమూడు.

తూర్పు గోదావరిజిల్లా. ఎమ్. ఎస్. ఎమ్. ప్రిన్స్.

మద్రాసు లో స్థాపించబడిన శ్రీ విశిష్టా ద్వైత

ప్రచారక శాఖాసంఘ కార్యనిర్వాహక వర్తము.

- అధ్యక్షులు - శ్రీమాన్ కొమ్మూరు అప్పయ్య శ్రేష్ఠిగారు
- గౌరవాధ్యక్షులు - ,, కొంకటి సుబ్బారాయలు శ్రేష్ఠిగారు.
- గౌరవాధ్యక్షులు - ,, కె. వెంకట స్వామినాయుడుగారు.
- ఉపాధ్యక్షులు - ,, రామానుజకూటం రామానుజయ్యగారు.
- ,, - ,, ముప్పపల్లి రంగనాథయ్యగారు.
- కార్యదర్శులు } - ,, సామి చెన్నకేశవులు శ్రేష్ఠిగారు.
- కోశాధికారులు } -
- సహాయకార్యదర్శులు - ,, కరాల పాటిరాధాకృష్ణయ్యగారు.
- ,, - ,, పంచాంగం లక్ష్మీనరసింహ చౌద్యులుగారు.

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు :—

శ్రీమాన్ జలగం సుబ్రహ్మణ్యం నాయుడుగారు.

,, పసుమర్తి నరసింహులు శ్రేష్ఠిగారు.

,, పూటుకూరి పిచ్చయ్య శ్రేష్ఠిగారు.

,, మాదిరెడ్డి విరూపాక్ష రావుగారు.

,, మఱిపూడి వెంకటనరసింహులు నాయుడుగారు.

స్వస్తిశ్రీ సర్వభారినామ సంకత్సర-చైత్ర శు 12 గురువారం 5-5-48 వ తేదీని మద్రాసునగరమున
శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారి ఆద్యక్షత క్రింద సమావేశమై యీ సంఘము చేసిన

—: తీర్మానములు :—

1. భారతదేశ సంస్కారమునకు అనుగుణమైనది యును, ప్రపంచ భావలలో ఆత్మ్యత్వము స్థానమును వహించియున్న సంస్కృత భాషయే యీ దేశమునకు రాజభాషగా నుండునటుల భావిరాజ్యాంగ ప్రణాళికలో నిర్ణయింప వలసినదిగా భారతప్రభుత్వమును యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

2. భవిష్య ద్రాజ్యాంగ విధానమున 'మతవిషయములో ప్రభుత్వము శోక్యము కలుగ జేసుకొనవలసి' యున్న ప్రతిష్ఠానుసారముగ మత విషయములలో ప్రభుత్వమేమియు సాక్షాత్తుగ కలుగజేసికొనకుండగ యుండవలెననియు, మతవిషయమై ఎప్పుడు ఏ విధమైన ఏర్పాటులను గాని చట్టములనుగాని ప్రభుత్వము చేయవలగి వచ్చినను వైదిక మతోద్ధారణకై ఏర్పడియున్న మతాధిపతులను, పీతాధిపతులను, మరియు వైదిక సుప్రసిద్ధులతో సంఘము కలసి ఒక పరిషత్తుగా ఏర్పాటుచేసి వారిసలహాల ననుసరించి మాత్రమే ఏర్పాటులను చట్టములను చేయవలయుననియు ఈ సభవారు ప్రభుత్వమును కోరుచున్నారు.

3. కేవలము హిందూమతమునకున్నా, ఇస్లామాచార్యకర్తలకున్న సంబంధించి సంకేతరతు ఎట్టిశాసనములను ప్రభుత్వము చేయకూడదనియు అట్టి పేజైనను చేయవలసినవచ్చినచో ఆయా మతస్థుల యొక్కయు, కర్తవ్యులయొక్కయు, పరిణీతుల సమ్మతిని తీసికొనిన పిమ్మటనే అట్లు చేయబడవలయుననియు భావిరాజ్యాంగ విధానములో స్పష్టముగా అభింఛబడవలయునని ప్రభుత్వమును ఈ సంఘము పారు కోరుచున్నారు.

4. దేవాల యాదాయములను పాశ్చాత్య విద్యా విధానముల కుపయోగించుచున్నట్టి ప్రస్తుత ప్రభుత్వ విధానమునకు యీ సంఘమువారు తమ విచారమును తెలియజేయుచు ఆయాదాయములను హైందవాభ్యుదయమునకును, హైందవ సంస్కృతికిన్ని ఆటపట్టె, మన పూర్వుల నాగరికాధిక్యమును నిలబెట్టుటయేగాక, దేశ దేశములందును ప్రఖ్యాతిని వహించినట్టియు, ఆత్మంతము ఆవశ్యకమైనట్టి ఆగమాది విషయములను బోధించునట్టి పాఠశాలలను స్థాపించి పనిచేయవలసినదిగను జీర్ణమైనట్టి దేవాలయముల జీర్ణోద్ధరణ చేసి వాటి సక్రమ పరిపాలన నిర్వహణ నిమిత్తము మాత్రమే ఈ ద్రవ్యమును వినిమోగించుచుండవలయుననియు ఈసంఘము వారు ప్రభుత్వమువారిని కోరుచున్నారు.

5. ప్రతి దేవాలయమునకున్న దేవుని ఆరాధన కాలమనియు, భక్తులకు దర్శన కాలమనియు, ప్రత్యేక కాల స్థితియమును చేయవలయును. ఆరాధన కాలములో అందుల కవసరమగు కైంకర్య పరులు తప్ప తదితరు లెవ్వరును తోపలికి వెళ్ళకూడదు. ఆరాధన పూర్తియైన పిమ్మటనే భక్తులకు దేవుని దర్శనావకాశము యివ్వవలయును. ఏ కాలమందైనను ఆ దేవాలయముయొక్క ఆర్చక, పరిచారక, అధ్యక్షక, స్థానాచార్య, పాచక కైంకర్య పరులు తప్ప తదితరు లెవ్వరుకూడ దేవాలయ గర్భాలయములోనికిగాని, అంతరాళములోనికిగాని వెళ్ళకూడదు. దేవుని ఉత్సవ కాలములోకూడ పై కైంకర్య పరులకు వారివారి కైంకర్యములు నెరవే

ర్పుటకు యితర సంస్కరము లేకుండ దేశ కాల ఏర్పాటు చేయుచుండవలయుననియు తీర్మానించడ నిర్ణయముల చేయవలయునని ప్రభుత్వమును ఈ సం మైనది.

సంఘము వారు కోరుచున్నారు.

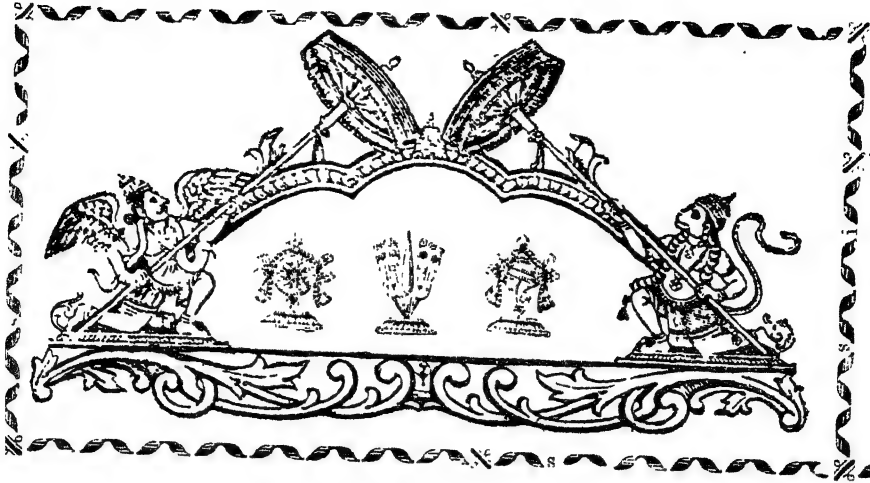
7. ఈ సంఘము తాఘన జరుపబడుచున్న పరీక్ష

గి. పండిత పరిపత్తులను జరుపు నిమిత్తమై సాక్షాత్తుగా ఈ సంఘముచేగాని లేక ఆయా ఆహ్వాన సంఘమువారిచేగాని సమకూర్పబడిన ధనముతో మొదటి వెయ్యి రూపాయలలోను 100 కి 10-11-11 చొప్పునను ఆరైన 100 కి 5-11-11 చొప్పునను వేరుగా తీసి సంఘమునకు మూలధనముగా నుంచి దానిపైవచ్చు ఆదాయముతో ఈ పండిత పరిపత్తులను

లగు రికగ్ననైజుచేసి యికముండునుంచి దేవా లయములలో ఏర్పాటు చేయబోవు అర్చక పరిచారక అధ్యాపక పురాణ సాహిత్య ప్రచారకులు మొదలగు వారిని ఈ సంఘముచే జరుపబడుచున్న ఆగూ శాఖా పరీక్షలయందు శిక్షింపజేసవలెనని ఏర్పాటు చేయుచుండవలెనని ప్రభుత్వమువారిని ఈ సంఘము వారు కోరుచున్నారు.

క్రీమతే రామానుజాయ నమః

స త్క ం వ ద

భ ర్మ ం

అగ్నే నయ సుపథా రాయే అస్మాన్ విశ్వాని దేవ నయనాని విద్వాన్.
యుయోధ్యస్మ జ్ఞహరాణ మేనో భూయిష్టాం తే నమ ఉక్తిం విధేమ॥

శ్రీవిశ్వదేవిత ప్రచారక సంఘ శ్రీ సర్వధారి నామ సంవత్సర పండిత పరిషత్తు
పసంతర్తు సమ్మేళనాహ్వాన సంఘము
మదరాసు

జ మా ఖ ర్పు లు

దా త ల త రు నా మ ము లు

1948-4-29 మొదలు 1948-5-6

సూరి హి పార్థ వ్యవస్థాపకాశ్రమం చాపయోగియ
ప్రియో నైశ్వానికం హుదాగ్ని శేషియనికం హుదాగ్ని

క్రియతీరాజసేనా మహాలా నమోగ్న సమసేనానా - అనన్య నిర్భయము.

శ్రీ రస్తు.
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

మ ద రా స్తు .

శ్రీ విశ్వేశ్వరైశ్వర ప్రచారక సంఘ వండిత పరిషత్తు వసంకర్తు సమ్మేళనము యొక్కయు
ఈ సంఘ యాజమాన్యమున జరుపబడిన శ్రీ యతిరాజనే శ మహాసమ్మేళనము యొక్క

--:ఖ ర్పు లు:--

1948-4-29 మొదలు 1948-5-6 వరకు.

	ఖర్చులు మొత్తం.
సభాధవన అలంకారములకు	144—0—0
సభావిషయం ప్రచురణకు, పత్రికలకిచ్చినవి.	114—6—0
గుడ్డలమీద, బొట్టలమీద వ్రాసి ప్రచురించినందులకు.	118—9—3
అహ్వన పత్రికలు, ప్రచురణకాగితములు, సభాప్రవేశపు కార్డులు, అహ్వన సంఘాధ్యక్షోపన్యాసములు వగైరా	539—8—0
అచ్చుపనులకొరకై యిచ్చినవి.	
పోస్టేజీకి (అహ్వనపత్రికల నందరికి పంపుట వగైరాలకై.	67—0—0
ప్రేషనరి. (కాగితం. కలం. పెన్సిళ్ళు, కాలింగుబెల్లు,) చిత్రాపుస్తకములు వగైరా)	16—11—9
విద్యుద్దీప ఏర్పాటులకు.	80—0—0
చందా వసూళ్ళకు, పండితులరాకపోకలకు సభాఏర్పాటులకు.	67—14—0
పండితుల, విద్యుత్తులు రాకపోకాని వ్యయములు.	1339—11—0
చెరిపోడు పిలుపులకు	2—10—0
ఉత్సవములకు.	39—0—0
శబ్దవిస్తీర్ణయంత్రమునకు 3 రోజులకు.	125—0—0
పండితుల ఆతిథ్యమునకు.	1656—3—6
అతిథులకు చందనభిక్షపల తాంబూలములకు.	60—3—0
హోటాలకు పండితులకు, అహ్వన సంఘమువారిని యతిరాజ నేవా మహాసమ్మేళనమువారిని.	80—0—0
పండితులకు, విద్యుత్తులులకు, సత్కరించినందులకు.	616—11—6
(జుబ్బలకు)	
మందులకు.	3—0—3
“నివేదిక” ప్రచురణకు.	500—0—0
మద్రాసు శ్రీవిశ్వేశ్వరైశ్వర ప్రచారక సంఘము వారికి అచ్చుట ప్రచారము నిమిత్తమై మద్రాసు స్థానిక కార్యవర్గిగారివద్ద సంబంధించినవి.	171—7—9
జమము మొత్తం.	5768—0—0
ఖర్చు మొత్తం	5768—0—0

రాస్థానము :

19. ఆదిత్యుని నాయుని ఏ.డి.
జి.టి. మ ద రా స్తు. 1

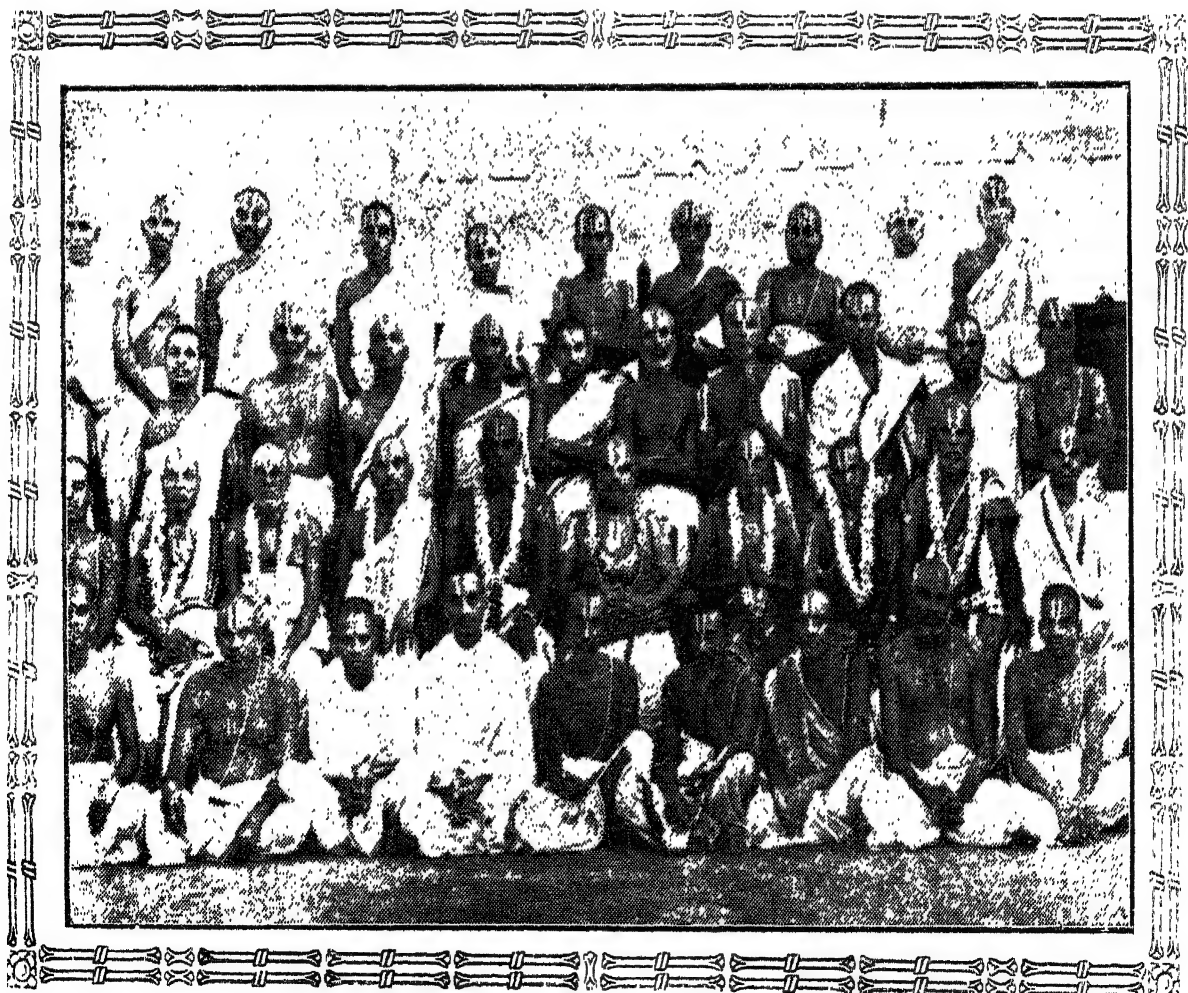
కార్యదర్శకులు :

శ్రీ విశ్వేశ్వరైశ్వర ప్రచారక సంఘము.

శ్రీమతే గామ-నుజ-య నమః

హరిః ఓం
 సత్య మితి నర్కం చిత్తం ఇతి త్వాం ఇతి
 తేన త్విత్తేన భుంజీతా మాగృహం చిత్తే నర్కమితి॥

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ
పండిత పరిషత్తు వసంతర్తు సమ్మేళనము
మ ద రా సు.

★ ప్రార్థన ★

శ్లో॥ శ్రీలక్ష్మీ స్తన కుంకుమారుణ రుచా విభ్రాజితోరస్తంః
గీర్వాణార్క సువాత జాత హరణ వ్యాళాయితో ద్యద్భుజః
నిత్యం పాద సరోరుహశ్రిత జన త్రాణే విబద్ధ స్పృహః
దాతా శ్రీ సుఖ సఽప దాయు రధికం నారాయణః పాతు నః ॥

శ్లో॥ నమో నమో వాఙ్మనసాతి భూమయే
నమో నమో వాఙ్మనస్తైక భూమయే
నమో నమోఽనస్త మహా విభూతయే
నమో నమోఽనస్త దయైక సింధవే ॥

శ్లో॥ భూతం సరస్వ మహాదాహ్వయ భట్టనాథ
శ్రీ భక్తిసార కులశేఖర యోగివాహన్
భక్తాంఘ్రిరేణు పరకాల యతీంద్ర మిత్రాన్
శ్రీమత్పరాంకుశ మునిం ప్రణతోస్మి నిత్యం ॥

చ॥ ఎవ్వనిచే జనించు జగ మెవ్వని లోపలనుండు లీనమై
ఎవ్వనియందు డిండు పరమేశ్వరు డెవ్వడు మూలకారణం
బెవ్వ డనాది మధ్య లయు డెవ్వడు సర్వము తానయైన వా
డెవ్వడు వాని నాత్మభవు నీశ్వరునే శరణంబు వేడెదన్ ॥

సర్వధారి సం॥రం.
చైత్ర బిక్ ఆదివారం.
ది 2 - 5 - 1948.

ఇట్లు,
భగవద్భాగవత దాసుడు.
మట్టపల్లి రామకృష్ణ.

భక్తినివేదన.

అ శీ స్సు.

ఉ॥ శ్రీదయితాంఘ్రియుగ్మ సరసీజ మరందము గ్రోలగల్గు మ,
ర్యాద సమస్త చేతనుల కండగ జేసెడు దీక్షతో జతు,
రేవద రహస్యముల్ సులభరీతిని బోధయొనర్చి తన్మనో
వేదన దీర్చ వెల్పుడు “నివేదన” వర్ణితులన్ జిరాయువై.

మ॥ సరమ ఋషుల్ మునులుకా బ్రహ్మను నావ్వారుల్ శ్రుతిప్రోక్ష, ఛా
స్వర మార్గంబును జూప, నాథమును లాశ్వందారు లామార్గమే
తరణోపాయము గాగ నమ్మిరదియే స్థాపించి పాలించె నెం
బెరుమానార్ కృప “శ్రీనివేదన” యిదే మీకెల్ల బోధించెడిన్.

చ॥ హృదయ గుహన్ ముకుందుడు వసించు దదీయ ప్రపత్తిచే బరం
పదమును జేరు జ్ఞాని హృది బాసి, సుషుమ్నను దాటి సూర్య కాం
తి దవలి యర్పిరాదిగతి : దీని గ్రహింపగ “శ్రీనివేదనన్”
జదువుడు లక్ష్మణార్య మత సారమెరింగి ప్రజల్ తరింపుడీ.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

మం గ శా శా స న మ్.

శ్రీశాంఘ్రియుగ పీయూషం, ముముక్షాణాం ప్రయచ్ఛతు :

సంసారగ్రీష్మ తప్తానాం, “శ్రీనివేదన” పత్రికా॥

1.

శ్రీభాష్యకార కరుణా, రసగర్భ దృగంచలాః ।

క్షీరాంబుదే స్సమాయాతాః, ప్రసరం తు “నివేదనే.”

2.

అహ్మయోద్యాన పుష్పోద్య, పరీమళ మిశన్మధుః ।

సంపద్యతాం ప్రపన్నానాం, “శ్రీనివేదన” దర్శనాత్॥

3.

“నివేదనేన” చైతేన, భవంతు చ్చిన్నసంశయాః ।

జిజ్ఞాసవశ్చ సర్వేఽపి, నశ్యం తు సకలామయాః॥

4.

పత్రికానాం సంఘటేషు, దదాత్యేత “నివేదనమ్” ।

శ్రీమన్నారాయణ స్తస్మాత్, సంతోగృహ్ణంతు సర్వదా॥

5.

ఇతి

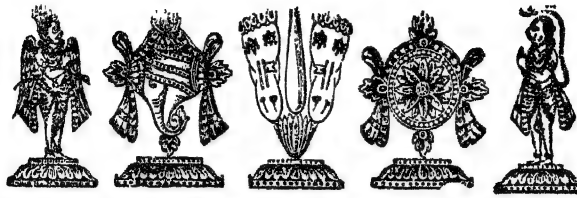
గౌ. ర మా కాం తా చా ర్యః,

కవిశ్రయ మిత్రం, విమర్శక శిరోమణిః, విద్యారత్నం.

వి జ య వా డ.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి నివేదన

సంపాదకీయ నివేదన.

ఈ కాలమున వివిధ విజ్ఞాన సాధనములగు పత్రిక లెన్నియో వెలువడుచున్నవి. కొన్ని సారస్వతమునకును, కొన్ని కళలకును, మరికొన్ని వివిధ వ్యాపారములకును, కొన్ని రాజకీయములకును, మరికొన్ని హాస్యరసమునకును ప్రాధాన్యము నొసంగుచున్నవి. కాని ఆముష్మిక జిజ్ఞాసువుల కుపకరించు వేదాంత పత్రికలు బహువిరళముగా నున్నవి. అదియునుగాక ఒక ధర్మసందేహము కలిగినచో తగిన సమాధానము నొసంగు పండిత సందర్శన మగువరకు కింక ర్తవ్యతా విమూఢులమై కూర్చొనవలసి వచ్చుచున్నది. ఉభయ వేదాంతగ్రంథ విషయము లా చిన్న పత్రికలో సమ గ్రముగా ప్రకటింపబడుట కంతగా కాన్పించుట లేదు: మరియు ప్రతికుటుంబమున నెందరెందరో మహనీయు లుదయించి తమ వైదిక విజ్ఞానముచే మహత్తరమగు మత సేవను గావించి అస్తమించిరి. వారి చరిత్ర లచ్చటచ్చటనే విలీనమై యగోచరము లగుచున్నవి.

ఇంతియగాక స్త్రీలకు ప్రత్యేకము ప్రాముఖ్యము నొసంగి వారికి సంబంధించిన విషయములు బొత్తిగ నెచ్చటను ప్రకటింపబడుట లేదు. గృహలక్ష్మి, ఆంధ్రమహిళ మొదలగు పత్రికలు కేవలము ఆధునిక లౌకిక విషయ విశిష్టములై వెలయుచున్నవి. గాని ఆధ్యాత్మిక విషయములందు ప్రచురింపబడక యున్నవి.

ఇట్టి లోటులను తీర్చుటకై అనేకమంది భాగవతోత్తముల నియమనానుసారముగ “భక్తి నివేదన” యను పేరుతో నీ మాసపత్రికను ఒక సంవత్సరమునుండి ప్రకటించుచున్నాము. ఇది రెండవ సంవత్సరము. ఇందు ప్రచార విభాగము, గీతావిభాగము, ఉపనిషద్విభాగము, ఉభయ వేదాంత విభాగము, శ్రీరామాయణాది ఇతిహాస విభాగము, ప్రశ్నోత్తర విభాగము, శ్రీసూక్తి విభాగము,

కవిత్య విభాగము, పూర్వాచార్య విభాగము, నారీ విభాగము మొదలగు విభాగములుండును. ప్రచార విభాగమున వేదాంత ప్రచార విషయమై ఆ యా ప్రాంతములయందు జరుగ ప్రచార విశేషములు ప్రచురింపబడుచుండును. ఒక్కొక్క విభాగమును గూర్చి ప్రసిద్ధమగు పండితులచే పండిత పక్షత్తులం దుపన్యసింపబడి వారిచే వ్రాయబడిన వ్యాసముల క్రమముగా ప్రకటింపబడును. ఇందు వ్యాసము లన్నియు యితరమత విద్వేషము లేకుండగ స్వమత ప్రకాశకములై మాత్రమే యుండును. అన్ని విషయములలోను నిశితమైన చక్కని విమర్శన లుండున స్థైర్యాట్లు చేయబడినవి.

శ్రీసూక్తి విభాగమునందు మన సాంప్రదాయ గ్రంథములలోని ఆ యా సందర్భములయందు పెద్దలు సాయించిన విషయములు ప్రకటింపబడును.

ప్రశ్నోత్తర విభాగమున ప్రాయఃః ఆచారకాండకు, ధర్మశాస్త్రమునకు, శిష్టాచారమునకు సంబంధించిన విషయము లుండును. వేదాంత జిజ్ఞాసువులు తమకు సందేహముగానుండు విషయములను తెలిపినచో యుక్తమైనవాటికి జవాబులు ప్రచురింపబడగలవు.

పూర్వాచార్య విభాగమున మన పెద్దల చరిత్రలు వంశావళులు ప్రకాశింపజేయ బడుచుండును.

ఇక నారీవిభాగమున స్త్రీలచే గావించబడిన సభల యొక్క వృత్తాంతములును, ముందు జరుపబడు సభా కార్యక్రమములును, ఆ యా సభలలో విదుషీమణులచే మనస్య సింపబడి యుత్తమములుగా పరిగణింపబడిన ఉపన్యాస విషయములును, స్త్రీల కావశ్యకమగు ధర్మములున్ను, గురవరంపరాది సాంప్రదాయ గ్రంథములలో నుదహరింపబడిన వ్రసన్న స్త్రీరత్నముల చరిత్రలును మొదలగు విషయములు ప్రకటింపబడును.

ప్రస్తుత ఆర్థికస్థితి ననుసరించి క్రౌన్ 1/4 సైజులో మురువడినాలుగు పేజీలకు తక్కువ గాకుండునట్లు ప్రతినెల 10 వ తేదీని వెలువరుచు చుండుటకు నిశ్చయింపబడినది.

ప్రజలకు దీని యుపయోగమును బట్టియు వారి ఆదారణను బట్టియు ముందు ముందు అన్నివిధముల నభివృద్ధిని గావింప యత్నింతుము.

వేదాంతాభిమానులగు ప్రతి కుటుంబమును, ప్రతి వ్యక్తియు, ఈ పత్రికకు చందాదారులై దీనిని ప్రోత్సహింప వలెనని మా యాశయము.

ఇది యందరి యందుబాటులో నుండుటకుగాను యీ క్రింది విధముగ చందాలు నిర్ణయింపబడినవి :-

సంవత్సరము 1 కి విరాళములు :

మహారాజ పోషకులు	రూ 116-0-0
రాజపోషకులు	58-0-0
పోషకులు	25-0-0
సహాయ చందా	10-0-0
సాధారణ చందా	5-0-0
అశక్తులకు మాత్రం	3-0-0

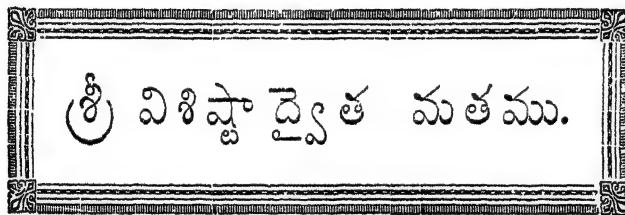
ప్రస్తుత పీ క్రింది చిరునామాస్థలమున ప్రధాన కార్యాలయము ఏర్పాటు చేయబడినది.

“భక్తి వివేదన” కార్యాలయము.

అర్తమూరు, (వయా) ద్వారపూడి,

తూర్పుగోదావరి జిల్లా.

శ్రీ హయగ్రీవాచార్యులనుః
శ్రీమతే రామానుజాయనమః

(శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ న. చ. సంవత్సరము తిరువేంకట జగన్నాధాచార్యులుగారు, జగ్గయ్యపేట)

అనాది వైదిక సిద్ధాంతము.

ఈ మతము అనాది పరంపరా ప్రాప్తమైనది. శ్రీయః పతి ముఖోద్గతమగు శ్రీపాంచరాత్ర దివ్యకాత్ర ప్రతిపాదితము. చతుర్వేద మూలకము, సృష్టితీహాస పురాణోపబృహహితము. ఈ మత సిద్ధాంతమునే శ్రీవ్యాస మహర్షి బ్రహ్మసూత్ర రూపమున విశదీకరించి యుండెను. ఇయ్యది దుర్యాఖ్యానములచే దూషితము కాగా శ్రీమద్రామానుజులు తమ శ్రీసూక్తి ప్రాగల్భ్యముచే దీనిని పునరుజ్జీవింప చేసిరి. దీనికి టంక, ద్రమిక, బోధాయనాదులు గావించిన వ్యాఖ్యలు సహాయము జేసినవి. భగవద్వాచామనార్య శ్రీసూక్తి మార్గదర్శకమైనది. శ్రీశతగోపాది దివ్యసూరి ప్రబంధములు ఉపష్టంభకము లైనవి.

తత్త్వములు.

ఇట్టి యీ మతమునందు చిత్తు, అచిత్తు, ఈశ్వరుడు అని మూడు తత్త్వములు. చిత్తనగా జీవాత్మ. అచిత్తనగా ప్రకృతి. ఈశ్వరుడనగా శ్రీమన్నారాయణుడు.

జీవస్వరూపము :- ఇందు జీవాత్మ జ్ఞాన స్వరూపుడు. జ్ఞాన గణకుడు. భగవచ్చేష భూతుడు. ఇతనికి స్వతంత్రత యున్నది గాని అది భగవదాయత్త మైనది. ఇతనికి అనాది యగు ప్రకృతి సంబంధముచే సంసారము కలుగుచుండును. సంసారము సుఖ దుఃఖ మిశ్రమైనది. భగవత్సాన్నిధ్యము నకు దూరము చేయునది. స్వస్వరూప స్వభావములను కప్పి పుచ్చునది.

ఇట్టి సంసారమునం దనేక జన్మలను, మరణముల

నందుచు అనేక సుకృత దుష్కృతముల జేయుచు వాటి ఫలములగు స్వర్గ నరక ప్రవేశములను దారపుత్రాది కుటుంబ సంకోచ వికాసములను భోగభాగ్యాది తారతమ్యముల నందుచు నడువగా నడువగా యాదృచ్ఛిక భగవత్కటాక్ష విశేషముచే భగవద్విషయమునం దద్వేషమును ఆభిముఖ్యమును కలిగి అందుమూలమున ఆ స్తికత్వము ముదరగనే సదాచార్య సమాశ్రయణ మొనర్చి యుపదేశమున భగవత్తత్వమును తెలిసికొని ముముక్షుకలిగి సంసారమునవైరాగ్యముదయించి ప్రాప్యమున త్వరయు సంసారులయందు పేక్షయు, బంధువులయందు భయమును సజ్జనులయందు సహవాసవాంఛయు కలిగి క్రమశః కర్మ జ్ఞాన భక్తి ప్రపత్తుల ననుష్ఠించి బంధచ్ఛేదన మొంది పరమాత్మ సాన్నిధ్యమును పొందును.

ఇట్టి జీవాత్మలు అనేకులు. వీరు బద్ధులు, ముక్తులు, విత్కులు నవి మూడు విధములు.

బద్ధులనగా - సంసారమునందే యుండునట్టి బ్రహ్మమొదలు గడ్డిపరకవరకు గల చేతనజాతము.

ముక్తులనగా - పై న జెప్పబడిన విధముగ సంసారము నందుండియు చివరకు జ్ఞాన విశేషముచే మోక్షమును పొందినవారు.

విత్కులనగా - ఏ కాలమందైనను ప్రకృతి సంబంధముగాని, సంసారమున జనన మరణములుగాని లేక భగవత్సాన్నిధ్యమున సకలవిధ కైంకర్యములను జేయుచు సదా భగవత్సందర్శనము చేయుచుండువారు. వారే యనంత గరుడ విష్వక్సేనాదులు.

ఈ మూడు విధములగు చేతనులకును జ్ఞానైకాకారత్వము, జ్ఞాన గుణకత్వము, భగవచ్ఛేషత్వము సమానములేయైనను ప్రకృతి సంబంధ తారతమ్యమును బట్టి బొత్తుగ నాచ్ఛాదించబడియును, ఆచ్ఛాదించబడి వ్యక్తమగుచును, ఆచ్ఛాదనమే లేకుండగ నుండును.

వీరి స్వరూపము “ధర్మభూత జ్ఞాన”మనియు, స్వభావము ‘ధర్మభూత జ్ఞాన’ మనియు వ్యవహరింప బడుచున్నది. ధర్మయనగా వస్తువు, ధర్మమనగా గుణము. ఇందు మొదటిది దీపమువంటిది. రెండవది దాని కాంతివంటిది. ఇట్టి జ్ఞానస్వరూపత్వ జ్ఞాన గుణకత్వములు బాహ్య లక్షణములగుటచే నివి యప్రధానములు. అంతర్య లక్షణము భగవ

చ్ఛేషత్వము. ఇది ఉజ్జీవన హేతు పగుటచే ప్రధాన లక్షణముగ పరిగణింప బడుచున్నది.

అచిత్తత్వము :- ఇట్టిచిత్రివిధ చేతనులకును భోగ్యమైనదియే అచిత్తు. ఇయ్యది గృహారామ క్షేత్ర విత్తాది బహు రూపముల బరిణమించి యుండును. ఇది కుద్ధసత్వము, మిశ్రసత్వము, సత్వశూన్యము అని మూడు విధములుగ నుండును.

ఇందు కుద్ధసత్వము రజస్తమోగుణ సంపర్కము లేక కేవల సత్వమయమై మోక్షస్థానమగు పరమపదంబున విమాన, మంటప, గోపుర, ప్రాకారాది రూపముగను, భద్రచామర ధ్వజాది రూపముగను పరిణమించి భగవత్సాన్నిధ్యమున నిత్యులకును, ముక్తులకును కైంకర్యోపకరణములుగ నేర్పడి వర్తించుచుండును.

మిశ్రసత్వ మనునది యీ లోకమునందే సుఖాభాసములగు స్వర్గాది లోకప్రాప్తికిని, పుత్రసశ్వన్నాది ఐహిక భోగములకును ఉపయుక్తమై యుండును.

ఇక సత్వశూన్య మనునది గుణత్రయ విముక్తమగు కాలము. ఇది క్షణ దిన పక్ష మాస వర్షాదిరూపముగ బహు విధములై లీలావిభూతి యందంతటను రాజ్యమేలుచుండును.

ఈ యచిత్తు జ్ఞానశూన్య మగుటచే జడము. ఇది కేవలముపరతంత్రమే. దీనికి స్వాతంత్ర్యము లేకయు, జీవున కది యుండియు నొక్కటియే. ఏలయన? జీవున కాస్వాతంత్ర్యము పరిమాత్యాయ త్తము.

జీవాత్మ పరతంత్రుడు గాన తనకు తానుపయోగపడడు. ప్రకృతి వెళుడుగుటచే ఇతరున కుపయోగ పడడు. కనుక నీతనిస్థితి కడు శోచనీయము. ఇట్టి విషయమును గమనించి ప్రకృతి వశ్యతను మాన్పుకొని భగవద్విషయమునం దుపయోగపడునట్లు చేసుకొనువాని జగ్ముమే సార్థకమగును.

ఈశ్వర తత్వము :- ఇట్లు చైతన్యము లేకయు, ఉన్నను దానికి సార్థక్యము లేకయు నుండిన యీ చిదచిత్తులకు స్థితి ప్రవృత్త్యాదు లెట్లుకలుగును? కలగనిచో నీటి ప్రయోజన మేమి? యనినచో - అందులకే ఈశ్వరు డీ ఉభయ తత్వముల నధిష్ఠించి సృష్టి స్థితి సంహారముల నడపుచున్నాడని శాస్త్రవిదులు బిల్కొచున్నారు. ఇందువలననే చిదచిత్తులు రెండును ఈశ్వర శరీరములని చెప్పబడినవి. ఈశ్వరుడు సర్వశక్తులు గలవాడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వేశ్వరుడు, అప్రా

కృత దివ్యమంగళ విగ్రహ విశిష్టుడు. అవాఙ్మానన గోచరుడు. అపరిచ్ఛేద్య మహిమాన్వితుడు, అఖిలాంశుడు. హేయగుణ రహితుడు. సకల కల్యాణ గుణాన్వితుడును సృష్టి, స్థితి, సంహారాదు లీతనికి లీలమాత్రమే ఇతనికి చేయశక్యము కాని పని లేదు

ఈ మూడు తత్వములును భిన్నభిన్న స్వరూప స్వభావములు కలిగియుండుటచే వేరువేరుగు తత్వములని శ్రుతులే చెప్పుచున్నవి తత్వమనగా యథార్థమైనది. కాబట్టి యీ మూడు తత్వములును యథార్థములేగాన లేవన వీలు లేదు. భిన్న లక్షణములచే నీ మూడు తత్వములు వేరువేరైనను ఇందీశ్వరుడు ప్రధానమై చిదచిత్తు లాతనికి శరీర భూతము లనుటచే శరీరాత్మభావ సంబంధమున ఆత్మయే ముఖ్యతత్వ మగుటచే నొకటియే తత్వమని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి. శరీరాత్మభావ సంబంధమును పురస్కరించుకొని యేకతత్వ మనియు, లక్షణ భేదములచే భిన్నదత్వము లనియు చెప్పు బడుచున్నవి. జీవుని దృష్టిచే అచిత్తు భోగ్యమైనది. అచిత్తు దృష్టిచే జీవుడు భోక్తయైనాడు. ఇది ప్రథమ సోపానము. ఇక ద్వితీయ సోపాన మెట్లనిన అచిత్తు దృష్టిచే భోక్తయగు జీవుడు పరమాత్మ దృష్టిచే భోగ్య మగుచున్నాడు. అట్లు పరమాత్మ దృష్టిచే భోగ్యమైన జీవుని దృష్టిచే పరమాత్మ భోక్తయైనాడు. ఆత్మాత్మీయములను పరమాత్మకు సమర్పణము చేయవలయుననిన తనకు భోగ్యమగు నచిత్తును, తద్భోక్తయగు తననుగూడ భగవదర్పణము చేయవలయునని సిద్ధాంతము. ఇట్లు చేసినవాడే తరించును.

ఇట్టి పరమాత్మ పరము, పూహము, విభవము, అంతర్యామి, అర్చావతారము లనెడు రీ విధములుగ నగుచున్నాడు. అం దన్నిటికంటెను అర్చావతారమున వాత్సల్య, సౌశీల్య, సౌలభ్యాది గుణగణములు హెచ్చుగ ప్రకాశించుచున్నవి. ఈ రహస్యమును గుర్రెరింగిన కొందరు మహాభక్తు లా యర్చావతారమున ప్రసత్తిజేసి పురుషార్థముల బడయుచున్నారు.

మోక్ష సాధనములు :- అట్టివారికి ప్రసన్నుడైన సర్వేశ్వరుడు తనను పొందుటకు కారణములగు కర్మజ్ఞానము లంగములుగా గల భక్తిని, ప్రసత్తిని ప్రసాదించుచున్నాడు. కర్మ లాచరించుట చిరకాలము నుండియు ఆలవడిన విషయ మగుటచే కర్మయోగమునే సాధనముగా చేసి తన్మూలక

ముగా కొందరిని తరింపజేసెను. అయ్యది శ్రౌత, స్మార్త, విత్త్య నైమిత్తిక కామ్యభేదములచే బహువిధములగుట చేతను, ప్రత్యేకాయ బహుళమగుటచేతను, చిరకాల మాచరించ దగినదగుటచేతను సాక్షిత్తుగా ఫలము విచ్చెడిది గాక జ్ఞానమును బుట్టించి తద్వారా ఫలము విచ్చున దగుటచేతను ఇంతకంటె సులభతరమైన జ్ఞానయోగము నుపదేశించి తన్మూలమున కొందరిని తరింపజేసెను. అట్టి జ్ఞానమే పరిపాకము నొంది భక్తిరూప మయ్యెను. తన్మూలమున ప్రహ్లాదాది కొందరు భక్తులను తరింపజేసెను.

ప్రపత్తి :- ఈ మూడు సాధనములును స్వశక్తిచే సాధింప దగియుండుటచే అతిదుర్లభమై అత్యంత పరతంత్రుడగు జీవుని స్వరూపమునకు విరుద్ధములై యుండుటను గాంచి సుకరోపాయమగు ప్రపత్తి నుపదేశించెను. ఇందు విత్త్య కర్మలగు స్నాన సంధ్యాదులు భగవదారాధన రూపముగ ననుష్ఠింప బడుచుండుటచే కర్మయోగము కైంకర్య రూపము నందన్వితమైనది. స్వస్వరూప, పరస్వరూప, పురుషార్థ స్వరూప, ఉపాయస్వరూప, విరోధి స్వరూపము లనెడు అర్థ పంచకమును యదార్థముగ తెలిసికొని యిందు ప్రవర్తించుటచే జ్ఞానయోగము అర్థపంచక జ్ఞానమునం దన్వయించినది. భగవద్విగ్రహ సందర్శనమునందు అనందమును తదనుభవము లభించని తరి దుఃఖమును కలిగియుండుటచే భక్తియోగము ప్రేమరూపమున చేరినది. ఇట్టి ప్రపత్తి ఒక్కసారి మాత్రమే చేయదగినది. ఇతర సాధన సహాయము నపేక్షింపక స్వయముగ మోక్షప్రదము. స్వరూపమునకు చక్కగ తగినది. వెంటనే ఫలము విచ్చునది. ఇందుచే విది ఇతరోపాయములకంటె విలక్షణమైనది. సంసారబంధ వర్మకములగు అహంకార మమకారముల వినశించుటయే ప్రపత్తి యొక్క అధ్యవసాయము. అవి యున్నచో ఆత్మావహార మగును. అది నకలపావ నిదానము. ఈ అహంకార మమకారముల విడుచుట యనగా 'నేను పరమాత్మకు పరతంత్రుడను. నా సర్వస్వమునకు ఆయనయే ప్రభువు' అని నిశ్చయించుకొనుట. 'పరమాత్మ తన యిచ్చచే నన్నెచ్చట నుంచినను సంతనమే' అనునిశ్చయ ముండవలయును. కర్మజ్ఞాన భక్తి యోగములవలె దీనికి అధికారి వియమముగాని, వరాశ్రమ వియమముగాని, స్త్రీ పురుషాది విభేదముగాని లేదు. దీనికి అంతిమస్మృతి యవసరము లేదు.

ఇయ్యది ఆర్తప్రసత్తి, దృష్టప్రసత్తి యనియు, స్వగత స్వీకారము, పరగత స్వీకార మనియు కొలది భేదములతో నొప్పుచున్నది. భక్తియోగమునందువలె దీనియందు ప్రారబ్ధము ననుభవించియే తీరవలెననెడు నియమము లేదు. దీనికి వ్యాసమని నామాంతరము. దీని నవలంబించు వానికి సర్వానుష్ఠానములును పూర్తియైనట్లేయని చెప్పబడుచున్నది. ఇదియే సకలకామ సారము.

ఇట్లు శ్రీవిశ్వాదైవత సిద్ధాంతము నాధ్యాయమున పూర్వాచార్యుల చేతను వ్యాసాది మహర్షుల చేతను నిరపించబడి భగవద్రామానుజుల వారిచే స్థాపించబడి అర్వాచీ ఆచార్యులచే రక్షింపబడుచు రాజిలుచున్నది. గాన యింద యాచార్యమును గ్రహించి యందరును తరింతురుగాక యు యంతటితో ముగించుచున్నాను.

* భాగవత వైభవము *

వ్యాకరణ స్థాపక, వ్యాకరణ శిరోమణి

శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమూర్తి కందాళై వెంకట రామాచార్యులుగారు, విజయనగరం

భాగవత శబ్దార్థము.

భాగవత వైభవమును పదమునకు శ్రీవైష్ణవ ప్రభావ మని యర్థము. "భగవతి భక్తాః - భాగవతాః, భాగవతానాం వైభవం = భాగవత వైభవం" అనెడు విగ్రహ వాక్యము ననుసరించి నీయర్థములభించును. భగవచ్ఛబ్దమునకు ముఖ్యార్థము పురుషోత్తముడని 'తత్రపూజ్య పదార్థోక్తి పరిభాషా సమన్వితః। శబ్దోఽయం నోపచారేణ ఆన్యత్ర హ్యుపచారతః॥' అనెడు శ్రీవిష్ణుపురాణ శ్లోకము నిష్కర్షించు చున్నది. ఇచ్చట 'పూజ్య పదార్థోక్తి' యనగా యోగము. "పరిభాష"యనగా రూఢియును.

జ్ఞానశక్తి బలైశ్వర్య వీర్య తేజాం స్యశేషతః।

భగవచ్ఛబ్ద వాచ్యాని వినా హేయై ర్గుణాదిభిః॥

అను ప్రమాణ సిద్ధమైన గుణయోగము యోగప్రవృత్తి నిమిత్తము. పురుషోత్తమత్వము రూఢిప్రవృత్తి నిమిత్తము. వీనితో గూడిన భవచ్ఛబ్దము పురుషోత్తమనియందు యోగ రూఢము. తదిత రార్థములయం దొపచారికమని తాత్పర్యము

కావున పురుషోత్తమని భక్తులగు శ్రీవైష్ణవుల ప్రభావవ భాగవత వైభవమను పదముచే చెప్పబడుచున్నది.

భాగవత స్వరూపము.

అర్థపంచక తత్వజ్ఞాః పంచ సంస్కార సంస్కృతాః
ఆకారత్రయ సంపన్నాః మహాభాగవతా స్మృతాః॥

అను నీ ప్రమాణము భాగవతుల స్వరూపమును ప్ర పాదించుచున్నది. ఆత్మ, పరమాత్మ, ఉపాయ, పురుషార్థ, విరోధులను అర్థము లైదింటియొక్క యథార్థ స్వరూప మును తెలుసుకొని :

తాపః పుండ్రస్తదానామ మన్రో యాగశ్చ పంచమః।

అమీతు పంచ సంస్కారాః పరమైకాంతి హేతవః॥

అను ప్రమాణ ప్రసిద్ధమైన తాపాది సంస్కారముల నొంది అనన్యార్హ శేషత్వ, ఆనన్య శరణత్వ, అనన్య భోగ్య త్వములను నాకార త్రయముతో భాసిల్లు మహావీర్యులే మహాభాగవతులని వారి స్వరూపము తెల్పుచున్నది.

భాగవత గౌరవము.

ఏకాన్తీ వ్యవదేష్టవ్యః నైవగ్రామ కులాదిభిః ।

విష్టునా వ్యవదేష్టవ్యః తస్య నర్వం నవీవ హి ॥

అనుప్రమాణము 'భాగవతులు శ్రీవైష్ణవులనియే వ్యవహరింపబడవలెను గాని జాతివిశిష్టతా నిరూపకములగు శబ్దములచే వ్యవహరింపబడరాదని నిష్కర్షించుచున్నది. పీరుపజానుభవ నిపులు, కైంకర్య నిపులని రెండు తెగలుగలందురు. భాగవతులయడల జాతిప్రయుక్తములగు ఉత్కృష్టకర్షణలు పాటించరాదు. అందరు నుత్కృష్టలేయనియు, గగనదృక్తులు కావలెను అవకృష్టులనియు :

న శూద్రా భగవద్భక్తాః విప్రా భాగవతా స్మృతాః ।

సర్వవర్ణేషు తే శూద్రాః యే హ్యభ్యక్తా జనార్దనే ॥

యను వచనము నిష్కర్షించుచున్నది.

దురాచారోఽపి సర్వాశీ కృతజ్ఞో నాస్తికః పురా ।

సమాశ్రయే దాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది ॥

నిర్దోషం విద్ధితం జంతుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః ॥

అనెడు సాత్త్విక వచనము పరమపురుష నాశ్రయించుచుండే భాగవతులు పరమ పావను లగుదురు. దీనికి పరమ పురుష ప్రభావమే కారణమని స్పష్టపరచుచున్నది.

భాగవతులయడల ఆశ్వాసుల ఆదరము.

ద్విజకుల తిలకలగు శ్రీభట్టనాథులు, చతుష్కవి శిఖామణియగు శ్రీపరకాల మునీంద్రులు, ప్రపన్నజన కూటస్థులగు శ్రీశతకోప మునీంద్రులును తమ తమ దివ్య ప్రబంధములలో భాగవతులు తమకు పదమ ప్రాప్యలని విపులముగా నమసంధించి యున్నారు.

“మహా దుర్భిక్ష కాలమునందైనను వెనుదీయక ప్రత్యుపగారాపేక్ష లేకయే నన్నదానముచే కీర్తిని బడసిన మహాదాసులు నివసించుచున్న తిరుక్కోట్టియారను దివ్యదేశమున కీశవాః పురుషోత్తమాః సహృద్ధ తేజసుర్గుణాః వామనమూర్తీః యని యనుభవించు భాగవతుల దాసులు 'తద్భక్తిః పుష్ప మనసాం క్రయ విక్రయార్హః' అనునట్లు నన్ను క్రయ విక్రయార్హునిగా నేలుకొను మహనీయులు” అని పెరియార్వాల్ తిరుమొణియను దివ్య ప్రబంధములో శ్రీభట్టనాథులు 'కాశినే వాయే కరం నిట్కిం' అనెడు పాశురమున గానించుచున్నారు.

శ్రీపరకాల మునీంద్రులు తిరుమొణియను దివ్య ప్రబంధములో తిరుక్కణ్ణ పురమందు వేంచేయున్న పెరుమాళ్ళు మద్దేశించి “స్వామీ! దేవరవారు కృపచేసిన తిరువష్టాషరీ మంత్రము నధికరించి దేవతాంతర స్వర్గ కలవారితో సంబంధము లేనివాడ నైతిని. ఎన్ని చెప్పినను భాగవత శేషత్వమును లభించితిని. ఇదియే నేను లభించినదని “కుత్తుంగురే” అను పాశురములో సాయించి యున్నారు.

శ్రీపరాంకుశ మునీంద్రులు తమ తిరువాయ్మొణి దివ్య ప్రబంధములో “సకల కులములకు నాధారభూతమైన నాలుగు జాతులలోను అతి నికృష్ట జాతివారైనను చక్రభరుడును, నీలమణి వర్ణుడును నగు స్వామికి అంతరంగ దాసులైన వారికి చరమాపది దాసులు నామ పరమ ప్రాప్యలని పరిష్టాంగు శాతిక అనుపాశురముచే సాయించియున్నారు.

ఇతిహాసములలో భాగవతవైభవము.

అచార ప్రధానావతారమైన శ్రీచక్రవర్తి తిరుమకన్ (రామ) అవతారములో స్వయముగ సాధారణసాధారణ ధర్మముల నాచరించి పరోపదేశము చేసియున్నారు. శ్రీరామ పిరాన్ జటాయు మహరాజునకు బ్రహ్మమేధ సంస్కారమును చేసియున్నారు. శ్రీశత్రుఘ్నాశ్వాన్ పరమకృష్ణయైన భాగవత శేషత్వమును స్వయముగనాచరించి యుపదేశించిరి.

భీష్ములవారిని నకులుడు కర్మానుభవమునుగూర్చి ప్రశ్నించగా జాతిన్మరుడు కాళింగకునికి దీని విషయములో సమాధానముగా జెప్పిన యమకింకర సంవాదము దీనికి సమాధానముగా వివరింపబడినది. యముడు తన కింకరులతో “నేను శ్రీవైష్ణవులకు ప్రభువు కాను. వారిని మీరేమీ చేయరాదు. నేను లోక హితాపహితముల జూచుటకు నియమింప బడితిని. నాకును శ్రీమన్నారాయణుడే నియామకడు” అని యము డనగా విష్ణుభక్తు లెట్టివారని కింకరులు ప్రశ్నింపగా యముడు :

న చలతి విజవర్ణతోయ స్సమమతిరాత్మ సుహృద్విపక్షపక్షే ।

న హరతి న చ హన్తి కించిదుచ్చైస్సితమనసం తమవేహి

విష్ణుభక్తమ్ ॥

కనకమవి రహస్య వేక్ష్య బుద్ధ్యా తృణమివ యస్సమవైతి

వై పరస్యం ।

భవతి చ భగవత్సవస్యచేతాః పురుష పరమ తమవేహి

విష్ణుభక్తమ్.

అను నీ మొదలగు శ్లోకములతో భాగవత స్వరూపమును వివరించి యున్నాడు. ఈ భాగవత లక్షణములలో వర్ణాశ్రమ ధర్మసంపత్తు ఆత్మగుణ సంపత్తు ఆకారత్రయ సంపత్తు మొదలగు మన పూర్వాచార్యులు రహస్య గ్రంథములలో సాదించిన ముఖ్య విషయము లన్నియు క్రోడీకరింప బడినవి.

సారాంశము.

భాగవతోత్తములారా! మీద వివరించిన ప్రమాణములు, ఆచారములు, శ్రీవైష్ణవ ప్రభావమును సుస్పష్టముగా ప్రతిపాదించుచున్నవి. భగవద్భక్తులకు యోగ్యతలోను పురుషా

ర్థములోను సామ్యమేగాని జాతివ్రయు క్తమైన తారతమ్యము ఎంతమాత్రము పాటించబడరాదని విష్ణుష్టముగా తేలుచున్నది. వేదాధ్యయనము, వేదవిహిత కర్మానుష్ఠానము మొదలగు వైదికకృత్యములలో దీనివలన సాంకర్యముగాని త్యాగముగాని యూహింపరాదు. సంఘసంస్కరణ నియమ లట్లాహించి “శ్రీరామానుజాచార్యులవారు జాతిభేదమును పాటించలేదు. వారే ప్రప్రథమ సంస్కర్తలు” అనుట వేద వేదాంతములను సర్వాత్మనా యనుసరించి ప్రవర్తించజేయబడిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకు ఆవైదికత్వాపాదన మూలమున నవద్యము తటస్థించునని విన్నవించుచు విరమించుచున్నాను.

★ ద్రౌపదీ శరణాగతి ★

ఉపన్యాస కేసరి, మహాధక మహీమణి

శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమాన్ కో. కం. రంగాచార్యులుగారు, వరంగల్లు.

పరమ కారుణికుడగు సర్వేశ్వరునిచే సకల చేతనోజ్జీవ నార్థంబుగా నొసంగబడిన శాస్త్రంబులచే ప్రతిపాదించబడిన విషయము ‘తత్త్వ’మనియు, ‘ఉపాయ’మనియు, రెండు విధములుగా నున్నది. అందు తత్త్వమన చిదచిద్విశిష్ట లక్ష్మీశ్వరుండగు నారాయణుండు. ఉపాయమన యీ చేతనునకు బంధ వివృత్తి పూర్వకముగా భగవత్ప్రాప్తిని కలిగింపజేయు సాధనము.

అట్టిసాధనము కర్మయోగము, జ్ఞానయోగము, భక్తియోగము, ప్రపత్తి యోగమని నాలుగు విధములైయున్నది. అందు కర్మయోగా ద్యుపాయ త్రయము స్వస్వరూప సిద్ధి యందు చేతన ప్రయత్న సాపేక్షితమయ్యును. ఫలప్రదానమందు ఈశ్వర సాపేక్షితమయ్యును నుండుటచే ఆలస్యముగ ఫలము

నిచ్చునదియై అనేక అటంకములు కలదై చేతనస్వరూప విరుద్ధమై యుండును. ఇట్లుగాక “ప్రపత్తి” యనబడు “శరణాగతి” మకరమై స్వరూపానురూపమై శీఘ్రఫలప్రదమై యున్నది గావున అన్ని ఉపాయముల కంటెను శ్రేష్ఠముగా, పరిగణింప బడుచున్నది.

ఇట్టి ప్రపత్తి “తస్మాన్నాన్యన మేషాం తపసా మతిరిక్త మాహూః” మొదలగు శ్రుతివాక్యంబులచే ప్రతిపాదించ బడుచున్నది. దీని స్వరూపమున్ను అనుష్ఠాన ప్రకారమున్ను ఫలప్రదత్వ శక్తియు మొదలగునవి శ్రీరామాయణ, భారతాది గ్రంథములయందు తేటతెల్ల మగుచున్నది.

అది ఎట్లనగా దుర్యోధనునిచే ధర్మజుడు కవట ద్యూతమున పరాజితుడు కాగా ద్రౌపది నన్యాయముగ పథము

బెట్టించి యోడించబడెను. ఈ మిషచే దుర్యోధనుడు దుక్కా ననుని మూలమున ద్రౌపతిని నభకు ప్రవేశించుటకు వీలులేవి దళయందుగూడ నిశ్చంకగా నీడ్చి తెప్పించి కట్టుబట్టలను విప్పించు సందర్భమున ద్రౌపతి ఇతర రక్షకులను గానక యీ “శరణాగతి” యోగము ననుష్ఠించి భగవదనుగ్రహ ముచే తత్కాలముందు గల్గిన ఆపత్తునుండి విముక్త యయ్యెను.

అనుకూల్యస్య సంకల్పః, ప్రాతికూల్యస్య వర్జనం ।

రక్షిష్యతీతి విశ్వాసః, గోప్యత్వవరణం తదా ।

ఆత్మ విశేష కార్పణ్యే, షడ్విధా శరణాగతిః ॥

అనెడు అంగము లారున్ను యీ ద్రౌపతీ శరణాగతిలో గాన్పించుచున్నది. ఎట్లనగా :-

“బ్రాత దాసీ మదాసీం వా కరిష్యే వచనం వః” మొద లగు వాక్యములచే అనుకూల్య సంకల్పమున్ను,

“భీష్మస్య ద్రోణస్య చ నాస్తి సత్త్వం” అనుటచే ప్రాతి కూల్య వర్జనమున్ను, లజ్జా పరిత్యాగముచే రక్షణ యందలి విశ్వాసమున్ను,

“రక్షమాం శరణాగతాం” అనుటచే గోప్యత్వ వరణ మును, “అనాథాం కిముపేక్షసే” అనుటచేత ఆత్మవిశేష కార్పణ్యములున్ను కనబడుచున్నవి.

ఇంతయొగాక శరణాగతి కవశ్యముగానుండదగు “ఆకిం చిన్య అనన్య గతిత్వములు” స్వప్రయత్న నివృత్తిచేతను సర్వబంధు పరిత్యాగ పూర్వక భగవచ్చరణ వరణముచేతను స్పృశ్యకరింప బడినది.

“శంఖచక్ర గదాపాణే! ద్వారకానిలయాద్యుతః ।

గోవింద! పుణ్డరీకాక్ష! రక్ష మాం శరణాగతాం॥

అను శ్లోకమున “శంఖ చక్ర గదాపాణే!—శంఖ చక్రా ద్ధాయుధముల ధరించినవాడా! ద్వారకానిలయ—ద్వారకా వాసా! అద్యుత—అశ్రీతులను విడువక రక్షించువాడా! గోవింద—గోపాల! పుణ్డరీకాక్ష—తామరలవంటి నేత్రములు కలవాడా అను నీ విశేషణములు భావగర్భితములై యున్నవి. ఎట్లనగా :-

శంఖచక్ర గదాపాణే!—నేను ఆయుధ రహితుని ఆశ్ర యించుట లేదుగదా! అశ్రీత రక్షణార్థంబులగు ఆయుధములు నీచేత నుండగనే నేను బాధపడదగునా? వాటివలన కాదగు

పనులు కానప్పుడు వాటిని ఆయుధము లనవచ్చునా? కావున తప్పక రక్షించుమా!

ద్వారకానిలయ!—నావలె పదభ్రష్టుల నాశ్రయించ లేదు గదా! పరమపదముననుండి నిరపేక్షిడవగు నిన్నాశ్రయిం చుట లేదుకదా! అశ్రీత సంక్లేష రసోత్సుకుడవై అబలలతో కలసియుండి సులభుడవగు నీవు అబలనైన నన్ను రక్షించ వలదా?

అద్యుత!—అశ్రీతులచే బూజింపబడి వారి కార్యకాల ముందు భక్తులను పరిత్యజించు దేవతాంతరమువంటి వాడవు కావుగదా!

నీ యద్యుత నామమును సార్థక పరచుకొనుము.

గోవింద!—స్వాశ్రీత పర్గమును పోషించనిది తమరు సుఖించజాలని జాతియం దవతరించి స్వాశ్రీతురాలనగు నన్ను ఉపేక్షింపదగునా?

పుణ్డరీకాక్ష!—వికాల నేత్రము బున్నందుకు ఫలము భక్త పరాభవ సందర్భనమేనా?

రక్ష, మాం!—నీవు అలస్యము చేయుటకు నాకు “రక్ష పేక్ష” లేదని కాదు గదా!

శరణా గతాం—నీ రక్షణ ప్రతిబంధక ప్రవృత్తులు లేవి దానను గదా! ఈ రీతి భావగర్భితంబులగు విశేషణంబులచే శరణాగతి చేసి యట్టి మహానభయం “ధర్మముజయించు” నని పొందవాదులును, “ధర్మము” లేదని దుర్యోధనాదు లును, ధర్మాధర్మ విచక్షణ చేయ నశక్తులగు భీష్మాదుల యంతటి మహాజన సంపూరితమగు సభామధ్యమందు ఆప దలను పోగొట్టి యిష్టములగు ఫలము లొసంగుటకు సాధ నము భగవంతుని పాదారవిందములయందు గావించు శరణాగతియే యను పరమ ధర్మము తప్ప మరియొక సాధ నంబు లేదని సుప్రసిద్ధముగా ప్రకాశింపజేసిన మహానుభావు రాలి ద్రౌపతియే.

మరియు “సమర్థవిషయా శరణాగతిః ఫలప్రదాయినీ” అను న్యాయముచే విట్టి శరణాగతి విషయమగు తత్త్వమందు రక్షించుటకు సమర్థమైన జ్ఞానశక్తి బలై శ్వర్యాది గుణములు కూడ యీ విశేషణంబుల చేతనే ప్రకాశింప బడుచున్నవి. ఎట్లనగా :-

“శంఖ.....” అనుటచే జ్ఞానశక్తులు.

“ద్వారకావాస” అనుటచే సౌలభ్యాదులు.

“గోవింద” అనుటచే సౌశీల్యాదులు.

పుణ్డరీకాక్ష" యనుటచే జాయమానకాల కటాక్ష విశేష హేతుకంబగు కాదుణికత్వాది గుణంబులు సుస్పష్ట మగు చున్నవి.

కాన నిట్టి శరణాగతియే సకలాత్మోజ్జీవన హేతుభూతః బగు ఉచితోపాయంబుగా సకల శాస్త్రంబులచే విధింపబడ చున్నదని విన్నవించుచు విరమించుచున్నాడ.

వేద ప్రామాణ్యము

విద్యానిధి, మహోపాధ్యాయ.

శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీమత్తిరుమల పల్లెర్రమూడి రామానుజస్వామిగారు,
శ్రీ రామ తీర్థం.

అస్తికాగ్రేనరులగు ప్రాచీన శాస్త్రకారులు సర్వేశ్వరునికి తప్ప మిగిలినవారికి తెలియ జాలని సువిశాల తత్వములు గల ప్రపంచమును తమయొక్క సూక్ష్మ మేధాశక్తి చేతను, ప్రతిభావిశేషము చేతను విచారించి ప్రమాణ ప్రమేయ రూప ముగా నున్నట్లు నిశ్చయించిరి. సర్వజ్ఞుడగు సర్వేశ్వరుడు తప్ప మిగిలిన వారందరును ప్రమాణమువల్లనే ప్రమేయ స్వరూపమును నిశ్చయింప గలుగుదురని కూడ తెలిసికొనిరి. ఆ ప్రమాణ మెట్టిదని విచారించి "దేనినైనను ఉన్న దున్నట్లు తెలియదగు సాధనము"ని దాని స్వరూపమును నిశ్చయించిరి. అట్టి ప్రమాణము ప్రత్యక్షము, అనుమానము, శబ్దము, ఉపమానము, అర్థావత్తి, యోగ్యానుపలబ్ధి (అభావము), స్మృతి (సంభవము), ఐతిహ్యము అని ఎనిమిది విధ ముల మన్నట్లు ఆ యా శాస్త్రకారులు నిశ్చయించిరి.

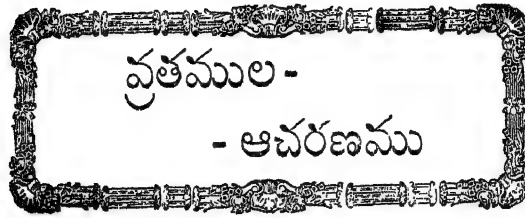
మన విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునందు "ప్రత్యక్షేనుమాన శబ్దములు" అను మూడే ప్రమాణముల సంగీకరించి మిగిలిన వాటిని యిందే చేర్చిపేసిరి.

ఇందు ప్రత్యక్షము అనుమానముకూడ ఇంద్రియాదీనము లగుటచే నతీంద్రియ విషయమును తెలుసుకొని నిశ్చయించుటకు శబ్దము తప్ప వేరు ప్రమాణము లేదు. అట్టి శబ్ద మెట్టిదని విచారించి "అనాస్తానైక వాక్య"మృని నిర్ణయించిరి. దీనివలన వేదము లపౌరుషేయములని పలువురు శాస్త్రకారులు నిర్ధారణ చేసియుండుటచేత వేదము శబ్దప్రమాణమని నిశ్చయింప బడినది. కేవలము ప్రమాణమే గాక

స్వతంత్ర ప్రమాణమనిగూడ అనేక యుక్తులను బట్టి నిశ్చయింపబడెను. ఇది ప్రమాణ తమమగుటకు వచ్చు ప్రతి బంధకములను (అనగా) ప్రమాణాంతర బాధ, స్వవచన వ్యామాతము, స్మృతి విరోధము, లోకవిరోధము అను వానిని సయ్యక్తికముగా పరిహరించిరి.

వేద ప్రమాణము తప్ప ఈశ్వర స్వరూపమును తెలుపు సాధనాంతరము లేదనికూడ నిర్ణయించిరి. వేదము నిత్యము అపౌరుషేయము అని నిర్ణయించుటకు కూడ వేదమే స్వతంత్రముగా ప్రమాణ మగుననిరి. వేదమునందొక వాక్యమైనను అప్రమాణము కాదని నిర్ణయించుచు పరస్పర విరుద్ధవాక్యములుగా పైకి దోచువానిగూడ సర్వశాఖాప్రత్యయ వ్యాయముచేత సమన్వయించిరి.

ఈ విషయము సంతను క్రోడీకరించుచు శ్రీపరాశర భట్టారకులు శ్రీరంగరాజ స్తవములో "అదౌవేదాః ప్రమాణం స్మృతి రుప కురుతే నేతిహాసైః పురాణైః న్యాయైస్సార్థం" అని సాయించిరి. కాబట్టి వేదబాహ్యులును కుదృష్టులును వేద విషయమున జేయు నాక్షేపములకు పూర్వాద్యర్థలే సమాధాన మిచ్చియుండిరి. మరియు నవీన శాస్త్రజ్ఞులు ప్రత్యక్షమే సాధనమై యున్నను క్రమముగా వేదమందలి సారమును గ్రహింతురు. కాని సగము తెలిసి పూర్తిగా తెలియని దుర్విదగ్ధులకు బాగుగా బోధించి వేద ప్రాశస్త్యమును తెలుపు భారము యీ పండిత మండలియం దున్నదని విన్నవించుచున్నాను.

[శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీమత్తిరుమల పల్లెర్లమాడి రామానుజస్వామిగారు, శ్రీరామతీర్థం.]

వేదశాస్త్రావిరోధియగు నాచారము, నవీనశాస్త్రకారులు 'వైస్సు' అని వాడుచున్న నహేతుక శాస్త్రమునకు సరిపడునా యని యొక శంకను మూలము చేసుకొని ఆచారమునకును ఆరోగ్యమునకును గల సంబంధమును చర్చించుచు 1946 వ సంవత్సరమున హేమంతబుతు నమావేశములో విజయనగరమందు కొంత ప్రసంగించి యుంటిని. ఇప్పుడి నమావేశములో వ్రతముల ఉద్దేశ్యములు వాని లక్ష్యములను గూర్చి మాట్లాడవలసినదిగా నియమింపబడి మాటలాడుచున్నాను.

శ్రీకాలజ్ఞులై ఆ స్తికాగ్రేసరులైన మన ప్రాచీన ఋషిపుంగవులు దేహముకంటె అతిరిక్తముగా నాత్మ యున్నదనియు దానికి శరీరముతో నుండగా కలుగు కష్టసుఖములుగాక తదంతరమందు గూడ కష్ట-సుఖానుభవమున్నదని తెలుసుకొని ప్రతివారికిని దానిని బోధించుచు, భావి కష్టసుఖములకు, ఈ శరీరముతో నుండి చేయు పదనత్కర్మలే కారణములని నమ్మించిరి. ఇహలోకము నందలి కష్టసుఖములకంటె పరలోకమున వచ్చు కష్టసుఖములు ప్రబలములని కూడ నచ్చజెప్పి దానికి శరీరముతో నుండునప్పుడు కట్టుబాట్లవసరమనియు, అందుకు కొన్ని ధర్మముల నాచరింపవలెననియు ప్రజలకు శాసించిరి. ప్రజాసామాన్యములో నీభావము సుస్థిరముగా నాటుకొని పోవుటచేత శరీరారోగ్యమునకు సంబంధించు బ్రాహ్మముహూర్తోత్థానము (తెల్లవారునమయమునకు ముందు లేచుట) మొదలుకొని అన్ని సత్కర్మములను పరలోక సుఖహేతువులని నమ్ముచుండురు. కాని మూఢవిశ్వాసముగా నిట్లు నమ్మవలసినదే గాక సమస్త సత్కర్మలకు గూడ నీ శరీరములో కలుగు ప్రత్యక్షమైన ఫలము లేకపోలేదు. కాబట్టి ఆచారవిధులన్నియు ఆరోగ్యమునకు తోడ్పడుచు నహేతుకములై యుండుటచే నిప్పటి వైస్సుప్రకారము కూడ సంగీకరింపవలసి యున్నవి.

వ్రతము లనగా నియమముతో కూడినట్టియు తప్పిపోవుటకు వీలు కానట్టియు నాహార విహారములయొక్క మిత చర్యయే. పతివ్రతము, తపస్సు, గార్హస్థ్యకర్మము మొదలగు వాటియందును ఈ నియమముండుట మనము గుర్తించుచున్నాము. ఇదిగాక ఇట్టివానిలో నగ్నిలో నాజ్యము (నెయ్యి) పోసి హోమముల చేయుచుండుట గలదు. దీనికి దృష్టపల మేమనగా - నేతివలన కలుగు ధూచమును ఆహ్రాణించి నందున శిరస్సునందలి వాతదోషము పోయి జ్ఞానేంద్రియమునకు ప్రసన్నత కలుగును. మరియు నగ్నిసాన్నిధ్యమున పరిమితకాలముండుట, హృదయ ముండుండు మేదాబుద్ధులకు మూలమైన సాధకపితృమునకు అవలంబకమగు కఫము యొక్క ఉద్రేకమువలన కలుగు ప్రతిరోధము తగ్గుటకు చేయవలసిన స్వేదకర్మగా నేర్పడి మేదాబుద్ధులధికమగును.

వ్రతములందు తేలికయగు (సులభముగా జీర్ణమగు) ఆహారముగాని ఉపవాసములుగాని చేయుట విధియగుటచేత తమోగుణ ప్రధానమగు శ్లేష్మదోషముపోయి శరీరమునకు చులకన, పనిచేయుటకు తగిన చురుకు కలుగును. వీనిలో తేలికగా జీర్ణమగు ఆహారమును స్వీకరించునప్పుడుగాని లంఘనమనదగు సుపవాసము జేయునపుడుగాని రజోగుణాధిక్యముగల వాతమొకప్పుడుద్రేకించి మనస్సును చెరువకుండుటకై స్నిగ్ధమధురాహారములు, లఘుశనములోగాని ఉపవాసానంతర పారణలోగాని తీసుకొనవలసినట్లు విధించబడినది. మరియు వ్రతములలో పాయసము (అనగా కీరపక్వమగు పదార్థము) మొక్కలువచ్చిన పెసలా, శెనగలు మొదలైనవి భుజించుటవలన శీతవీర్యములై లఘువులుగా నుండు ఆ పదార్థముల వలన చిత్తముద్రేకింపక త్రిదోష సామ్య మేర్పడును.

ఏకాదశీ వ్రతము సామాన్యముగా ప్రతినెలలో రెండు పక్షముల యందును పక్షముయొక్క మూడవభాగ మారంభ

మున చేయవలసియుండును. అమావాస్య పూర్ణిమల యందు చంద్ర సూర్యులయొక్క కిరణప్రసారములలో నుండు వ్యత్యాసమునుబట్టి తరుచు మానసదోషములగు రజస్తమస్సుల కుద్రేకము కలుగుటచే వాతకఫములు కూడ వ్యత్యస్తములగును. కాబట్టి అట్టి దినములకు పూర్వము ఉపవాసాదులచేత శరీరమును శుద్ధపరచుకొనవలసి యుండును. అందులకి వ్రతమేర్పడినదని ప్రత్యక్షఫలమును గ్రహింపవలెను.

ధనుర్మాసమునందు ప్రత్యుషస్సునందే (బ్రాహ్మిణుహార్యమునందే) విద్రమేల్కొని స్నానాదికృత్యములను విర్వర్తించుకొని ప్రాతఃకాలమునందే స్నిగ్ధములున్న (నేతితో కలసినవి) మధుర, ఆమ్ల లవణ, రసప్రధానములును నగు నాహారములను భుజించునట్లు ఏర్పరచిన విధి ఆరోగ్యకాత్ర ప్రకారము హేమంతముకు చర్య కెంతయో సరిపడి ఆరోగ్యకారణమై యున్నది.

సప్తవిధానుపపత్తులు

శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు,
ముగ్గుళ్ళ అగ్రహారం.

ఈ సంసారమున ప్రతి ప్రాణియు రాత్రింబవలు దుఃఖము పోవుటకొరకు గాని సుఖము లభించుటకు గాని, కొన్ని కర్మల నాచరించుచుండును. కాని ఆకర్మలు ఆఫలమును సాధించలేకపోవుటయే గాక దుఃఖ సాధనములు మాత్రమగుచున్నవి. లౌకిక పదార్థములవలన దుఃఖము నందుచు ఆ దుఃఖనివృత్తికై వాటినే ఉపాయముగ స్వీకరించుట విషముచే మూర్ఖ నొందినవాడు తెలివినొందుటకు మూర్ఖకు హేతువగు ఆ విషమునే సాధనముగ స్వీకరించుట వంటిది. కనుకనే లౌకిక కర్మలును, ఫలకామనగల వైదికకర్మలును, దుఃఖసాధనములును నశించునట్టి స్వర్గాది సాధనములు నగుటచే వానివలన దుఃఖనివృత్తి సంభవించదు. భక్తిరూప పరమాత్మ జ్ఞానము వలననే నది సంభవించును. ఇట్టి విజ్ఞానమునకు జీవస్వరూప జ్ఞానము హేతువని "అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవం మత్వాధీరో హర్షకోకా జహతి"

ఇత్యాది శ్రుతులలో చెప్పబడినది. ఇట్టి జీవబ్రహ్మల విషయమై కొందరి అభిప్రాయ మీదిగువ మదహరింపబడుచున్నది.

సృష్టికి పూర్వకాలమున బ్రహ్మస్వరూప మొక్కటియే కలదు. ఈ బ్రహ్మస్వరూపము స్వయంప్రకాశము. దేహేంద్రియాది శూన్యము, నిర్గుణము. బ్రహ్మ వ్యతిరిక్తమంతయు అసత్యము. బ్రహ్మ మొక్కటియే సత్యము. సత్స్వరూపము అసత్స్వరూపము కూడ కావిదగు అనాది మాయవలన బ్రహ్మ మనేక రూపముల నందుచున్నది. బ్రహ్మత్వైకత్వ జ్ఞానము వలన జీవునికి బంధనివృత్తి కలుగును. 'అవిద్యా' 'తమస్సు' మొదలగు శబ్దములు యీ మాయనే చెప్పుచున్నవి. స్వయంప్రకాశ రూపమగు బ్రహ్మ స్వరూపమును ఆచ్ఛాదించుటచే "ఆచ్ఛాదక" మనియు జగద్రూపమున పరిణమింపజేయుటచే "విక్షేపక" మనియు అవిద్య రెండు విధములుగా చెప్పబడుచున్నది. ఇది అదైత్య సద్భావము.

ఇందు (1) ఆశ్రయానుపపత్తి, (2) తిరోధానానుపపత్తి, (3) స్వరూపానుపపత్తి, (4) అనిర్వచనీయత్వానుపపత్తి, (5) ప్రమాణానుపపత్తి, (6) నివర్తకానుపపత్తి, (7) నివృత్త్యానుపపత్తి అను సప్తవిధములగు అనుపపత్తులు కలవు.

ఆశ్రయానుపపత్తి.

అనంత భేదాన్నదమగు యీజగము అవిద్యా కల్పితము. మనకు కలుగుచున్న భేద భ్రమకు కారణము అవిద్యయే యనిగదా వారి యాశయము. ఈ యవిద్య జీవునాశ్రయించి భ్రమను కలుగజేయునా? బ్రహ్మము నాశ్రయించియో? జీవభావము అవిద్యా కల్పితము. అనగా అవిద్యాశ్రయమగు బ్రహ్మమే జీవరూపమున పరిణమించును. గాన అవిద్య లేనిది జీవుడు లేడు. ఆధారము లేనిదే ఆధేయ ముండదు. గాన జీవుడు లేనిచో జీవాశ్రితమగు అవిద్య యుండదు. గాన అన్యోన్యాశ్రయమనుదోషము సంభవించును. ఆయవిద్య బ్రహ్మాశ్రిత మనినచో అవిద్య అజ్ఞానరూప మైనది. బ్రహ్మయన్నచో జ్ఞానస్వరూప మైనది. జ్ఞానాజ్ఞానములకు విరోధము సహజము. అట్టితరి నివర్తకమగు బ్రహ్మ స్వరూపమును నివర్త్యమగు అజ్ఞాన మేటు లాశ్రయించును? చీకటిని పోగొట్టునట్టి తేజమును చీకటి ఆశ్రయించునా? ఒకవేళ బ్రహ్మను అవిద్య ఆశ్రయించునని అంగీకరించినను అట్టి అవిద్యకు నివర్తక మేది? బ్రహ్మ స్వరూపమును అవిద్య ఆధ్యాదించినచో దానికి నివర్తకము బ్రహ్మము కానేరదు. ఐనచో నాధ్యాదించుటయే సంభవించదు. 'బ్రహ్మ జ్ఞానస్వరూపము' అనే జ్ఞానము నివర్తక మనినచో 'బ్రహ్మ జ్ఞానముకూడ బ్రహ్మస్వరూపమువలె స్వయంప్రకాశ మగుచితే బ్రహ్మ అవిద్యా నివర్తకము కానిచో యీ జ్ఞానము మాత్ర మేట్లు అవిద్యా నివర్తక మగును? బ్రహ్మ జ్ఞానవిషయమని అంగీకరించినచో 'ఏది జ్ఞానవిషయమో అది జ్ఞానరూపము కాదు' అని ద్వైతలవేతనే చెప్పబడుటచే బ్రహ్మ జ్ఞాన స్వరూపము కాకపోవలయును. కనుక జీవుడుగాని బ్రహ్మముగాని అవిద్యాశ్రయమన వీలు లేదు.

తిరోధానానుపపత్తి.

ప్రకృతైక స్వరూపమగు బ్రహ్మకు అవిద్యచే తిరోధానమును జెప్పుదురు. ప్రకాశ తిరోధాన మన- పుట్టిపోవు ప్రకా

శమును పుట్టుకుండ చేయుట గాని, ఉన్న ప్రకాశమును నశింపచేయుట గాని యగును. ప్రకాశ రూపమగు బ్రహ్మ పుట్టుకలేని దగుటచే తిరోధానమనగా నాశమనియే చెప్పవలెను. బ్రహ్మస్వరూప నాశమును ఆద్వైతులుకూడ నంగీకరింపక పోవుటచే అవిద్యవలన బ్రహ్మస్వరూప తిరోధానమును జెప్పుట యుక్తము కాదు. జ్ఞానమునకు కర్మచే తిరోధానము నంగీకరించినను "సంకోచము, వికాసము" అను అవస్థాద్వయము నంగీకరింతుటచే తిరోధానమన జ్ఞాన సంకోచము. ఆ సంకోచ నివృత్తియే జ్ఞానవికాసము. ఇదియే ప్రకాశమని చెప్పబడును. జ్ఞానమునకుగల యీ ప్రకాశ అనిత్యము. అయినను స్వప్రకాశన రూప ప్రసరణార్హ మగుటచే జ్ఞానము స్వప్రకాశమను ప్రవాద. అవస్థా ద్వయమునకే సంభవ వినాశములు గాన జ్ఞానముయొక్క నిత్యత్వమునకు భంగము లేదు. బ్రహ్మ స్వరూపాతిరిక్తమగు ప్రకాశ తిరోధాన రూపావస్థాద్వయము నంగీకరింపకపోవుటచే స్వరూప నాశనమే తిరోధానమని చెప్పవలసి యున్నది. బ్రహ్మ స్వరూప నాశనము అసంభవత మగుటచే బ్రహ్మస్వరూప తిరోధానము సంభవించదు.

స్వరూపానుపపత్తి.

అవిద్యా దోష సంబంధము వలన బ్రహ్మము బహురూప మగుచున్నదనిగదా వారి అభిప్రాయము. ఈదోషము యథార్థమా? కాదా? యథార్థ మనినచో బ్రహ్మాతిరిక్తమగు యథార్థ వస్తువు నొకదాని నంగీకరింతుటచే అద్వైతము నకే హాని వాటిల్లును. అయథార్థ మనినచో మిథ్యాభావమగు అవిద్యారూపదోషము కల్పితమగుటచే కల్పనా హేతువగు మరియొక దోషము నంగీకరించవలెను. ఇట్లనవస్థ సంభవించును. గాన అవిద్యా స్వరూప మనుపపన్నము.

అనిర్వచనీయత్వానుపపత్తి.

అవిద్య సదసద్విలక్షణము. దీనినే "సదసద నిర్వచనీయ" మందురు. లోకమున ప్రతి వస్తువున్నూ ప్రతీతివలన పాధించ దగినది. ఘటదులయందు 'సత్త'ను ప్రతీతియు కుండేటి కొమ్మునందు 'అసత్త'ను ప్రతీతియు కలదు. ఇట్టి ప్రతీతులయందు సత్పదార్థముగాని అసత్పదార్థము గాని విషయమగును. గాని సదసద్విలక్షణ మెట్లు విషయమగును?

అట్లైనచో అన్నిప్రతీతుల యందును అన్నియు విషయము కావలసి వచ్చును గదా ! అనగా ఘట ప్రతీతియందు పటము విషయము కావలసి వచ్చును. లోకమునగల పదార్థములు కొన్ని సద్రూపములున్ను. కొన్ని అసద్రూపములున్ను.

గనుక ఏపదార్థమైనను సద్రూపమో అసద్రూపమో అగును. గాని సదసద్విలక్షణము కాదు. కావున సదసద నిర్వచనీయత అవిద్యకు సంబంధించదు.

ఆశ్వా రు ల భ క్తి

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొమాండూరి యితై విల్లి శ్రీనివాసరామానుజాచార్యులుగారు
బా ప ట్ట.

శ్లో॥ పశ్యత్ప్రియః ప్రసాదేన, ప్రాప్తసార్వజ్ఞ సంపదం ।
ప్రపన్న జన కూటస్థం, ప్రపద్యే శ్రీపరాంకుశమ్॥

తా. శ్రీరమారమణుని యనుగ్రహముచే పొందబడిన సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వజ్ఞత్వ, సర్వ శక్తిత్వాది సకలైశ్వర్యములు కలవారును, ప్రపన్న జనులకు మూలపురుషులును నగు శ్రీపరాంకుశులను ఆశ్రయించుచున్నాను. వీరికి కలిగిన మాహాత్మ్యమంతయు శ్రీబృందావనమును “ఉత్పన్న నవ శష్టాధ్యం” అనునట్లు కటాక్షించినటుల శ్రీయఃపతి వీరిని కటాక్షించుటచే కలిగినదని ‘ఈడు’ అనబడు తిరువాయ్మొడి వ్యాఖ్యానమునందు చూడవచ్చును. ఈ నమ్మాళ్వారులకు కల్గిన భగవత్ప్రేమను సాధనసత్తకముచేపుట్టిన భక్తియనియు కావుననే “ఒరునాయకమాయ్” మొదలగు తిరువాయ్మొడి లయందు విషయాంతర వైత్యవ్యముతో కూడియు, శమ దమాదుల సంగముగా కలిగియు నుండు భక్తియని తెలియుచున్నది. కాన వీడుమిన్ ముత్తవం అను తిరువాయ్మొడి వ్యాఖ్యానమగు ఈడునందు తిరువాయ్మొడిని ప్రవత్తి విషయముగా ఆశ్వందారు సాయించినట్లు తిరుమాలైయాండాన్ ప్రవత్తి పరముగనే దీనిని సాయించుచు వచ్చిరి. ఎంబెరు మానారులు కూడ ఈ విధముగనే సాయించుచుండిరి గాని శ్రీభాష్యమును రచించినపదప మాత్రము దీనిని భక్తిపర

ముగనే సాయించుచుండిరి. ఇట్లే ఎంబార్లకూడా సాయించిరి. దీనిని జూచి కొందరు వివేక, విమోచాది సాధన సత్తకముచే నిష్పన్నమగు భక్తియోగమే యందు ప్రతిపాదించబడినదని తలంచిరి. కాని తిరువాయ్మొడి అట్టి భక్తిని ప్రతిపాదించునది కాదు. “వణ్ పుకళ్ నారణన్ తిక్కజల్ సేరే” (విలక్షణమైన కళ్యాణ గుణములు కల తిరునారాయణునియొక్క ఆశ్రీతులను విడువజాలని పాదములన చేరుము) అనియు “వీడు మిణ్ముత్తవం” (అన్నిటిని వదిలుదు) అను పదములచే “సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య” అనియు “ఉమ్మయిర్ వీడుడైయానిడై వీడుకెయ్మినే” (మీయాత్మలనే శరీరముగా గల శ్రీయఃపతియందు సమర్పింపుడు) అన శ్రీసూక్తిచే ఆర్థికముగ నేర్పడు పథమాంత యుష్మచ్ఛట్టామును “మామేకం శరణం ప్రజ” అను పదముల యర్థమును సూచించుటచే పరమశ్లోకమునందు చెప్పబడిన ప్రవత్తియే యందు బోధింపబడుచున్నది.

భక్తివిధాయక శాస్త్రముల యందంతటను సాధన భక్త్యర్థజ్ఞానముల సంగముగా కలదని చెప్పబడియున్నది. అట్టి కర్మజ్ఞానములు యీ నమ్మాళ్వారులకు లేవని కామే “ఇడ లేణ, వోత్తనోంబితేన్” మొదలగు తిరువాయ్మొడు లయందు సాయించిరి. కాని అట్టి కర్మజ్ఞానముల స్థానే భగ

దనుగ్రహమే కలిగియుండి దానిచే వీరికి భగవత్స్వరూప రూపగుణ విభూత్యనుభవములయందు దుచికలెను. ఆరుచినే భక్తియని వ్యవహరించిరి. దానికి పరవశులై వీరు ప్రపత్తిని జేసిరి. కావుననే శ్రీపిళ్ళై లోకాచార్యులవారు శ్రీవచన భూషణమునందు భక్తిపారవశ్యత్వాలే ప్రపన్నర్ ఆళ్వార్గ్" అని యానతిచ్చిరి. భగవత్స్వరూపా ద్యనుభవ సహకారి యగు రుచియను భక్తినే సంసారి చేతనుల కుపదేశించిరి. ఇట్టి భక్తిచే కలుగునది ప్రపత్తిగాన కార్యకారణములకు నభేదోపచారముచే సాధ్యభక్తియని ప్రపత్తిని వ్యవహరించుచుండిరి.

ఉపాయ భక్తిః ప్రారబ్ధ వ్యతిరిక్తామనాశీ ।

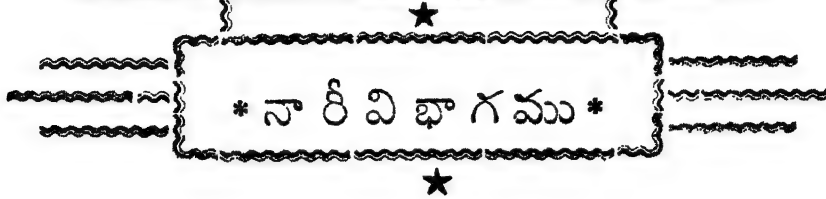
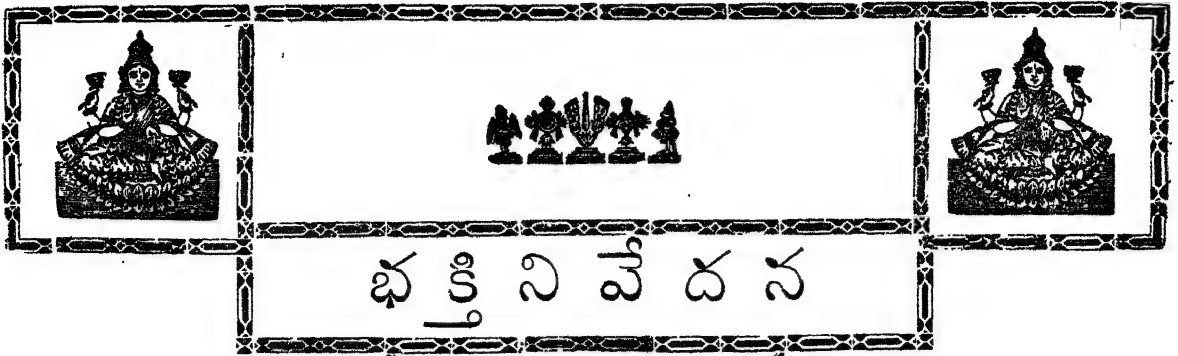
సాధ్య భక్తిస్తు సాహస్త్రి ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ ॥

అని ఉపాయ భక్తికంటె సాధ్యభక్తికి (ప్రపత్తికి) గొప్ప

శనము చెప్పబడెను. శ్రీభాష్యకారులును భక్తిపరమని హియించుటయును సాధ్యభక్తిని మనస్సు నందుంచికొనియే. ఏందులకన ప్రపత్తి వేద గోష్య రహస్య మగుటచే శీఘ్రముగ తత్ప్రకాశన మనుచితమని తలచి అస్తికాగ్రేసరులును సరాంకుశ పాద భక్తులును నగు శ్రీభాష్యకారులు ప్రపత్యప కవర్యాయమగు సాధ్యభక్తిని చెప్పెడు భక్తికల్పముచే ప్రపత్తినికప్పిపుచ్చి సానించిరి. కాము అనుష్ఠించున దొకటియు ఇతరులకు ఉపదేశించునది మరియొకటియు నైనచో మన సరాంకుకులు వంచకులలో చేరుదురు కదా !

నమ్మాళ్వారుల భక్తి వేదాంతములో చెప్పబడిన సాధన భక్తియే యైనచో అవశూద్రాధికరణ న్యాయమునకు విరోధము గల్గును. ఈ నమ్మాళ్వారులకు విదుర ధర్మవ్యాధులకు వలె జన్మాంతరమున లభింపబడిన జ్ఞానము నశించినందున ఆ సాధనభక్తి కలదన్నచో "మయజ్జర మతిసల మరుశి నన్" అనునట్లు అజ్ఞానము నశించునటుల భక్తిరూపావన్న జ్ఞానమును ప్రసాదించిరను భగవత్కృటాక్ష ప్రభావమే సంకుచితమగును. ఇదియును గాక పూర్వము ఎంబారును కొందరు "ఆళ్వార్లు ప్రపన్నులా ? భక్తినిష్ఠులా ? యని ప్రశ్నించగా వారు "ఆళ్వారులు ప్రపన్నులు. భక్తి వీరికి దేహయాత్రా శేషము" అని సానించిరట.

అవశూద్రాధికరణ న్యాయమనగా ఆయధికరణమందు కూడ్రునకు బ్రహ్మ విద్యాధికారము లేదని నిష్కర్షింపబడెను. అట్టి శాస్త్ర నిర్జితాంశము వీరియందు విరోధించును గాన నమ్మాళ్వారులకు గల భక్తి భగవంతుని కటాక్షముచే లబ్ధమైన భగవత్స్వరూపాద్యనుభవము సాధనముగా గల "భగవద్విషయ రుచి" యనబడు భక్తియే యనియు దానిచే ఆళ్వారులు ప్రపత్తినే యనుష్ఠించిరనియు తేలుచున్నది. కావున ఆళ్వారులు ప్రపన్నులేయనియు సాధన భక్తి నిష్ఠులు కారనియు, వీరు భక్తులని చెప్పబడిన స్థలముల యందంతటను సాధ్యభక్తి నిష్ఠులని సమర్థించ వలయుననియు, సాధ్య భక్తియన ప్రపత్తియే యనియు అస్మ దాచార్యోపదేశ లబ్ధాంశము.

శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా సమ్మేళనము
(శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ యాజమాన్యమున)

స్వస్తిశ్రీ సర్వధారినామ సంవత్సర చైత్రబహుళ౯ గురువారము (అనగా 29-4-1948) మొదలు వరుసగా మూడుదినములు మద్రాసు నగరమున 48. గోవిందప్ప నాయకన్ వీధిలోని శ్రీ ఉప్పలూరి ఆల్వార్ శ్రేష్ఠిగారి రామానుజ కూటములో ముదునూరుపాడు అగ్రహారదారులగు శ్రీమతి శ్రీమత్తిరుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారి అధ్యక్షతక్రింద శ్రీ శ్రీ శ్రీ మీర్జాపురం రాణీగారిచే ప్రారంభింపబడి శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా సమ్మేళనము అతివైభవముగా జరుపబడెను.

అనేకమంది సుప్రసిద్ధ విదుషీమణులు ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 3-30 మొదలు గం 8-0 ల వరకు వేదాంత విషయముల నుపన్యసించిరి. వేలకొలది స్త్రీలు విచ్చేసి యిందు పాల్గొనిరి. ఉపన్యాసములు వినుటకు విచ్చేసిన నారీమణులందఱకు ఆహ్వానసంఘమువారు ప్రతిదినము చందన, తాంబూల, ఫల, పుష్పములచే బహూకరించిరి.

శ్రీమతి వరలక్ష్మమ్మగారు	ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షురాలు
శ్రీమతి పువ్వాడ మంగమ్మగారు	ఆహ్వాన సంఘోపాధ్యక్షురాలు
శ్రీమతి పోలేపల్లి శకుంతలమ్మగారు	ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శి
శ్రీమతి మట్టపల్లి చంద్రమ్మగారు	ఆహ్వానసంఘ సభ్యురాలు
శ్రీమతి మాదిరెడ్డి దుక్కిణమ్మగారు	"
శ్రీమతి కూరపాటి శమంతకమణిగారు	"
శ్రీమతి సూరాయమ్మగారు	"

ఇంకను మరికొందరున్న ఆహ్వానసంఘముగా నేర్పడి కార్యక్రమమునంతను కడునైపు

ప్రతిదినము సభాప్రారంభమున శ్రీమతి పువ్వాడ మంగమ్మగారు మొదలగువారిచే దైవప్రార్థన గావింపబడినపిమ్మట క్రమముగా భగవద్గీతలోని 9, 12, 15 అధ్యాయములు రోజున కొక్కటిచొప్పున అందరిచేతను ఏకకంఠముగా పారాయణ చేయబడెను. ప్రతిదినము సభావసానమందు శ్రీమతి పోలేపల్లి శకుంతలమ్మగారు వారినంబంధులు మరికొందరితో కలసి వీణాది వాద్య పరికరములతో భగవద్భజన మొనర్చిరి.

● ఈసభలో యీక్రింది విదుషీ మణిలచే యీక్రింది విధముగా నుపన్యసింపబడెను ●

* మొ ద టి రో జు న *

శ్రీ పువ్వాడ మంగమ్మగారు	భగవత్పార్థన
శ్రీ కె. విరలక్ష్మమ్మగారు	ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షిపన్యాసము
శ్రీ మీర్జాపురం రాణిగారు	సభాప్రారంభోపన్యాసము
శ్రీ శ్రీమత్తిరుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు	అధ్యక్షిపన్యాసము
శ్రీ పండిత కృష్ణ వేణమ్మగారు	ఆల్ఫార్లముదు
శ్రీ ఆసురి రామానుజమ్మగారు	సప్తర్షి స్తోత్రము.

రెం డ వ రో జు న

శ్రీ ముడుంబై రామానుజమ్మగారు	మధుర కవులు
శ్రీ విద్వాన్ కె. లక్ష్మీతాయారమ్మగారు	తిరుప్పాణి యాల్వార్
శ్రీ ఎన్. కృష్ణ వేణిగారు	కులశేఖ రాల్వార్
శ్రీ అ. వెం. లక్ష్మీనరసమ్మగారు	శ్రీరామాయణ సారము
శ్రీ శాతలూరిచూడి కొడుత్తమ్మగారు	భాగవత వైభవము
శ్రీ విల్లిభుత్తూరు చూడికొడుత్తమ్మగారు	తత్వత్రయము
శ్రీ కె. లక్ష్మమ్మగారు	భగవద్విషయము
శ్రీ మాదిరెడ్డి రుక్మిణమ్మగారు	గజేంద్ర మోక్షము.

మూ డ వ రో జు న

శ్రీ కర్రా తాయారమ్మగారు	స్త్రీవిజ్ఞానము
శ్రీ మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు	ఆల్ఫారుల తాయీమారవళ్ళ
శ్రీ పి. సి. పద్మావతమ్మగారు	తిరుమంగై యాల్వార్
శ్రీ పత్తి యతిరాజమ్మగారు	ఆచార్య హృదయం
శ్రీ పువ్వాడ మంగమ్మగారు	ఆచార్య కృత్యం
శ్రీ యమ్. రుక్మిణమ్మగారు	తిరుమూలై.

ఈవిషయములు శ్రోత్రపేయముగా నుపన్యసింప బడెను.

ఆహ్వాన సంఘమువారు ఉపన్యాసకులగు విదుషీమణులను నూతన వస్త్రమాలాలంకృతుల గావించి గౌరవించిరి.

ఈసంఘ కార్యక్రమము యికముందునుండియు ఈపట్టణమున అవిచ్ఛిన్నముగ సాగుటకు ఒకసంఘ మేర్పాటు చేయబడి అందీక్రిందివారితో నొక కార్యనిర్వాహకవర్గ మేర్పరచబడినది.

శ్రీ శ్రీమత్తిరుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు	అధ్యక్షురాలు
శ్రీ మీర్జాపురం రాణీ	„ గౌరవాధ్యక్షురాలు
శ్రీ పువ్వాడ మంగమ్మ	„ ఉపాధ్యక్షురాలు
శ్రీ ఎ. లక్ష్మలమ్మ	„ కార్యదర్శి
శ్రీ మట్టపల్లి చంద్రమ్మ	„ సహాయకార్యదర్శి-కోశాధికారిణి
శ్రీ చుండూరి అమ్మణమ్మ	„ కార్యనిర్వాహక సభ్యురాలు
శ్రీ మట్టపల్లి యతిరాజనాథమ్మ	„ కార్యనిర్వాహక సభ్యురాలు
శ్రీ మాదిరెడ్డి దుక్కిణమ్మ	„ కార్యనిర్వాహక సభ్యురాలు
శ్రీ పోలేపల్లి శకుంతలమ్మ	„ కార్యనిర్వాహక సభ్యురాలు

కార్యాలయం:— 33 రెడ్డిరామన్నవీధి, జి. టి. మద్రాసు I.

—* శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా సమావేశము *—

[శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ యాజమాన్యమున]

మ ద్రా సు.

★ ఉ ద్దేశ్య ము లు ★

1 శ్రీ విశిష్టాద్వైత సాంప్రదాయాభి మానులైన వారలందరను ఒకచోటజేర్చి ఈ సాంప్రదాయమునందు వారలకు ఇతోధికముగా ప్రోత్సాహ మొసంగుట.

2. ప్రజాసామాన్యమునందీ సాంప్రదాయాభి మానమును విరివిగా నభివృద్ధిపరచి ఆస్తి కత— సమన్వయము— ఐకమత్యము— వీనిని పెంపొందించుట.

3. జిజ్ఞాసుల సంశయములను సాధ్యమైనంతవరకు నివారింప యత్నించుట.

4. ఈ సాంప్రదాయాభి మానులందరు పరస్పర పరిచయము కలిగి ఆనందించుట.

5. ఈ సాంప్రదాయాభివృద్ధికి ముఖ్యముగ వలయు స్థిరమైనట్టి ప్రచారకుల నేర్పరచుట, పాఠశాలల నేర్పరచుట, కాలక్షేప కూటముల నెలకొల్పుట, అనాధాశ్రమముల నిర్మించుట, ఆధ్యాత్మిక శాంతినికేతనముల నిర్మించుట, పత్రికలను పుస్తకములను ప్రచురించుట, సంప్రదాయ గ్రంథములలో పరీక్షల నేర్పరచి అందు బిరుదములు, ధృవపత్రములు బహుమతుల నిచ్చుట మున్నగు సర్వజనోప యుక్తములైన స్థిరమగు కార్యములను జరుపుటకై తగుప్రయత్నములను జేయుట.

6. ఈ సాంప్రదాయ విషయపరీక్షాతలను, పండితురాండ్రను సత్కర్మించి గౌరవించుట.

7. విశ్వ కల్యాణప్రదమైన శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతములను విరివిగప్రచారముచేయుట.

8. స్త్రీలయందు వేదాంత విజ్ఞానమును అనుష్ఠాన పర్యవసాయి యగునటుల విరివిగ ప్రచారము చేయుట మొదలైనవి.

శ్రీ రస్తు

శ్రీ యతిరాజసేవా
మహిళా సమ్మేళనము, మద్రాసు.

★ అభినందనము ★
★★★

శా. ఈదృక్ శ్రీమహిళామణి సభలతా నంతోమహాసక్తితో॥
బ్రాదుర్భూత మత ప్రచారకరుచిన్ ప్రారంభమున్ జేసి శ్రీ।
భూదేవమ్మసతీ మతల్లి విదుషీముఖైకగేయాత్మల
క్షీదీవ్యత్కృపలుండుగాత నెపుడీ మీర్జాపురీ రాణికిన్ ॥

గీ. పరిష దధ్యక్షపీఠ సాభాగ్యలక్ష్మి
యనగ వేంచేసె భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు।
భళిర! శ్రీభూకటాక్ష శోభావిశేష।
మబ్బె సీనాటిసభకు శ్లాఘ్యంబుగాదె॥

గీ. శారదా దేవి యిచట సాక్షాత్కరించె।
ననగ నరసమ్మగారు వేదాంత విషయ।
విదుషి నేడిట్టి సభల గల్పించుకొనుట।
మంచిసుకృతంబు ను మీది మహిళలార!!

గీ. ఇచట సభలకు చేయూత నిచ్చిమిగుల।
హర్షమొనగూర్చె మనకు చంద్రమ్మగారు।
స్ఫూరవేదాంత మత సభాహారమునకు।
కొన్నిరత్నంబు లీరితి గూర్పబడియె॥

గీ. స్వీయజీవిత మిట్లు రంగమ్మగారు।
ధారబోయుచు నుండె వేదాంత సభకు।
మహిళలీరితి ముందు మేమనగవచ్చి।
సభలుజరుపుటె సంతోష జనకమగును॥

గీ. తత్వమాలింప వచ్చిన తల్లులార!
విద్యలన్నియు నేర్చిన విదుషులార!
స్వస్తియగుగాక మీకింక స్వామికదణ!
నాయురారోగ్య భాగ్యంబు లందుడవ్వు॥—

మద్రాసు.

1—5—1948

ఇట్లు,

‘కవిరత్న’ గుదిమెళ్ల రామానుజాచార్యులు, మాక్తిపల్లిఅగ్రహారం.

★ దివ్యప్రబంధములు

శ్రీ సు తి

నాట్టుపల్లి చంద్రమృగాచార్యులు. సుదరాసు.

సామాన్యముగా సత్కవి ప్రణీతములగు గ్రంథములన్నియు ప్రబంధము లనబడును: అవి తరుచుగా పద్యములుగనే యుండును. అవి మిక్కిలి ఆదరించ దగినవ నుటలో సంశయములేదు. అట్లుండగా మన నాలాయిత ప్రబంధములు - కేవలప్రబంధ ములు నూత్రమేగాక దివ్యములుకూడ నగుచున్నవి. ఈ ప్రబంధములకే దివ్యత్వ మెట్టిది? అదిసీటికెల్లు వచ్చినది? అని మన మొకింత విమర్శింతము.

గ్రంథమునకు గౌరవము అందున్న విషయమును బట్టియు దానిని రచించిన కవిని బట్టియు వచ్చును. ఇది సర్వసాధారణము. ఇది గాక కొన్ని గ్రంథములకు సహ జమగు గొక విలక్షణగౌరవముండును. చూడుడు-

వేద వేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే!

వేదః ప్రాచేతసా దాసీత్ సాక్షాత్ రామాయణాత్మనా॥

అను నట్లు వేద వేద్యుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు శ్రీరామచంద్రుడై యవ తరింప వేదముకూడా వాల్మీకి ముఖమునుండి శ్రీమద్రామాయణముగా నవతరించెనట. అది యునుగాక రామాయణాది కొన్ని ప్రబంధములు చతుర్ముఖుని ప్రేరణచే నవతరించి నవట. అది ఆ గ్రంథములకొక అసాధారణ గౌరవము. ఇంతకంటెను వెయ్యిముఖములు

గల సర్వస్వముని ప్రేరణచే తద్భక్తిముఖమునుండి వెలువడిన ప్రబంధములు నిజముగ దివ్య తమములనుట కేమి సంశయము? అట్టివే మన ద్రావిడ ప్రబంధములు. దీని కొక ఐతిహ్యము గలదు. విన్నవించును సావధానముగ వినుడు.

పూర్వ మొకప్పుడు పార్వతీ పరమేశ్వరుల వివాహమును నిలకింప దేవత లందరును కైలాసగిరికే తెంచిరి. దక్షిణ దిక్కునలంకగించు అగస్త్యమహర్షయః సచటా కువచ్చియుండెను. అంత నాకైలాసగిరి భారాతిశయమున సముద్రములో గ్రుంక నారంభించెను. అంత విశ్వకర్మ సూచనపై దేవతలందరును సమభారమునకై అగస్త్యుని దక్షిణ దిక్కునకేగ నియమించిరి. అతడది గ్రహించి విశ్వకర్మను శపించెను. ఆతడును అగస్త్యుని, ఆతని భాషయగు ద్రావిడమును, ఆతని దేశమును, అందలి మనుష్యులను తీవ్రముగ శపించెను. ఆదోషమును పోగొట్టుకొను తలంపుతో నగస్త్యుడు తీవ్రముగ తపస్సు నారంభించెను. భగవంతుడు ప్రత్యక్షమై విశ్వకర్మ శాపమునంతను పరిహరించెను. అంతియగాక అగస్త్యునకును, ఆతని దేశమునకును, ఆతనిభాషకును, లోకాతీతమగు గౌరవ ప్రతిష్ఠలు కలుగజేతుననియు వర మొసంగెను. అందు నిమిత్తమే శ్రీయఃపతి 'సులభోహ్యుత్తరోత్తరః' యనబడు అర్చాపూజముగ దక్షిణ దేశమున నవతరించి నిత్యసూరి పరిషత్తులోచేరిన తన ఆయుధ ఆభరణములను లోకోచ్ఛేదనార్థము ఆశ్వాసులుగ నవతరింపజేసి వారిని నిమిత్తముగ జేసుకొని కేవల భగవద్విషములు మాత్రమే నగు నాలుగువేల పాశురములుగల దివ్యప్రబంధములను తానే యవతరింపజేసి వాటి ననుసంధించి తన అర్చామూర్తుల నారాధించుట కంటె తనకు ప్రియతమ కైంకర్యము వేరొండు లేదనియు అట్లను సంధించువాడే తగిన మోక్షాధికారియనియు లోకమునకు సాక్షి ఆ వరమును సఫలపరచెను.

ఇట్లు భగవత్ప్రణీతమై భగవదేక విషయములైన రసవత్తరకావ్యములు గనుకనే వాటికీ దివ్యత్వతము వచ్చినది. నిమిత్త మాత్రులగు వ్యక్తులైనను లోకోత్తర మహత్తర పురుష పుంగవులగుటచేతను గూడ నీ ప్రబంధము లింతవన్ని కెక్కినవి.

ప్రశ్నోత్తరములు.

తిరువారాధన.

1 ప్ర. ప్రపన్నునకు తిరువారాధన యాచరించుట అవసరమా ?

ఉ. మానవ మాత్రులకెల్ల తిరువారాధన యాచరించుచుండుట ముఖ్యావసరమై యున్నది. తిరువారాధనము నాచరించనిచో మానవత్వ సిద్ధియే లేదు. అందును ప్రపన్నునకు ఆర్చావతారా రాధనమే పరమ ప్రాప్యము. తిరువారాధనలేని భవనము వనమేయగును. తిరువారాధన చేయనిమానవుడు రాక్షసుడే యగును.

2 ప్ర. స్వామీ! తిరువారాధన చేయుటకు వర్ణాశ్రమ ధర్మములుగాని, వయోనియములుగానికలవా ?

ఉ. పంచ సంస్కారపరులైన మానవ మాత్రులందరును వర్ణ, ఆశ్రమ, జాతి, లింగ, వయోభేదములు లేకుండగ భగవదారాధనను ప్రతినిత్యము తమతమ గృహములలో చేసుకొనవచ్చును.

3 ప్ర. పూజాగృహము, యింటికేవైపున నుండవలెను ?

ఉ. ఇంటికి వాయవ్యభాగమున నుండుట శ్రేయస్కరమని ఆగమములు చెప్పుచున్నవి.

4 ప్ర. తిరువారాధనలో యే యేవిగ్రహములు ముఖ్యముగా నుండవలెను ?

ఉ. మధ్యభాగమున నారాయణ ప్రతిమయు, దక్షిణ భాగమున క్రీడేవి, ఎడమవైపున భూదేవి, నీళాదేవి, గోదాదేవియు ఎదురుగ నమ్మాళ్వారులు ఉడయవరులును, వారికి క్రిందుగా స్వాచార్యతిరువడి ఘట్టును తప్పక యుండవలయును.

5 ప్ర. క్రీ భూదేవులు లేకయే స్వామిని పూజింపవచ్చునా ?

ఉ. క్రీకృష్ణ విగ్రహమును తప్ప ఇతరమూర్తులను పిరాట్టిలేకుండా పూజించకూడదు.

6 ప్ర. గృహమునందుంచుకొను విగ్రహమెట్లుండవలెను ? ఎంత ప్రమాణము కలిగియుండవలెను ?

ఉ. శయనించి మున్న మూర్తిగాని, మట్టితో చేయబడినమూర్తిగాని, గృహములో నారాధనకు యోగ్యముకొను. వరియు యజమానుని జేనకంటె అధిక ప్రమాణముగల విగ్రహములను గృహములయందుంచుట సాంప్రదాయ విరుద్ధము.

7 ప్ర. శిథిలమైన విగ్రహములు ఆరాధనకు పయోగించునా ?

ఉ. శిథిలమైనవియును, భిన్నములైనవియును, అవయవములు ప్రమాణాతీతమైనవియును, వికృతరూపములుగలి మూర్తులును ఆరాధకు పనికిరావు.

8 ప్ర. పురుషులుగాని, వితంతువులుగాని శిరస్సానముచేయకయే ఆరాధనను, వంటను చేయవచ్చునా ?

ఉ. పురుషులుగాని, వితంతువులుగాని శిరస్సానము చేయకయే వంటగాని ఆరాధనగాని చేయరాదు. కాని సుమంగళీస్త్రీలు మాత్రము ఏకాదశి, అనువాద్య, తిరునక్షత్రములు, సంక్రమణకాంతి పర్వ దినములు, వైశ్యకదినములు మొదలగు వాటియందు తప్ప ఇతర నిత్యకృత్యములలో ముడివివిష్ణుకొని చులిపి శిరస్సున పసుపునిళ్ళను చల్లుకొని కంఠస్నానముచేసి ఆరవైన ముడిబట్టలను కట్టుకొని వంటను, ఆరాధనమును చేయవచ్చును. పైన తెలిపిన విశేషదినములలో మాత్రము సుమంగళీస్త్రీలు కూడ శిరస్సానమాచరించియే వంటగాని, ఆరాధనగాని చేయవలెను.

9 ప్ర. తడివస్త్రములను ధరించియూ, ఏకవస్త్రముతోను ఆరాధన చేయవచ్చునా ?

ఉ. తడి వస్త్రములను శగవదారాధనకుగాని మరియు యితరపుణ్యకార్యములకుగాని ఉపయోగించరాదు. తడిపి ఆరవేసిన వస్త్రములనే ధరించవలెను. ఏకవస్త్రధారణము శిష్టాచార విరుద్ధము.

10 ప్ర. ఆరాధనను కూర్చుని చేయవలెనా ?

ఉ. కోవి లాశ్వారలకు (చేపురిచెట్టెకు) దక్షిణ భాగమున స్థిరాసమునగాని, స్వస్తికాసమునగాని కూర్చుని తిరువారాధన సమర్పించుట కొందరి యాచారము. అరగింపు, మంగళా శాసనము, మంత్రపుష్పము, శాస్త్రమంత్రాత్రము నిలయే చేయుట వీరి విధానము. అన్ని ఉపచారములును మొదటినుండి చివరవరకును నిలచియే చేయుట మరి కొందరి గూఢాచారము. తమతమ భార్యచార్యుల ననుసరించి ఎటులచేసినను తప్పలేదు. కాని తల్లివిరియబోసికొని గాని, కాళ్ళు చాపిగాని, ఒకచేతిని నేలపై మోసిగాని సతికలబుడి కూర్చునిగాని గొలతుక కూర్చునిగాని ఆరాధన చేయరాదు.

11 ప్ర. పురుషులు లేనిసమయమున స్త్రీలు ఆరాధన చేయవచ్చునా ? చేయవలసిన ఎట్లు చేయవలెను ?

ఉ. పురుషులారాధించు సాలగ్రామములను స్త్రీలు తాకరాదు. గాన వారు ఆరాధన చేయకూడదు. కాని సాలగ్రామాభిషేకము మాని విగిరిన ఉపచారములను యధార్థిగా చేయుచుండుట ఆచారమై యున్నది.

12 ప్ర. చంటిబిడ్డలుగల స్త్రీలు వంటచేయవలసి వచ్చినచో ఎట్లుచేయవలెను ?

ఉ. వారు ముడి గట్టుకొనినతరువాత తిరువారాధన పూర్తయగువరకు 5 సంవత్సరములు దాటినప్పిల్లలను తాకరాదు. ఇంతకులోపు వయస్సుగల పిల్లలను అత్యవసర పరిస్థితులలో మాత్రము తడిబట్టధరించి స్పృశించవచ్చును. పిమ్మట తిరిగి మడిబట్టను ధరించి వంటపనులనుగాని, ఆరాధననుగాని చేయవచ్చును. గానిమలగూత్రాదుల స్పర్శకలిగినచో తిరిగి కంఠస్నాన నూచరింపవలెను.

13 ప్ర. ఆరాధనకై పుష్పములులేనిచో అక్షతల సుసయోగించవచ్చునా ?

ఉ. ఎట్టిపరిస్థితులలోను కూడ శ్రీ పుష్పపును అక్షతలతో పూజించరాదు.

శ్రీ రక్ష.

శ్రీ చిత్రామా నుజాయనమః

భక్తి నివేదన.

ప్రతికా ప్రచా ముసక దు. 116-0-0 లు విరాళములు సమర్పించిన భక్తురాండ్రు.

శ్రీ మత్తైరుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు.

ముదునూరుపాడు అగ్రివారిరులు,

శ్రీ వైష్ణవ ప్రతికా సంస్థాపకులు,

మద్రాసులో 29-4-18 వ తేదీనుండి జరిగిన

శ్రీ యతిరాజసేవా ధర్మశా సమా

వేశమునకు అధ్యక్షపీఠము వలంకరించిరి.

శ్రీమతి మట్టపల్లి చంద్రమ్మగారు.

మద్రాసులో 29-4-48 తేదీ నుండి

జరిగిన శ్రీయతిరాజసేవా ధర్మశా

సమావేశమునకు ఆహ్వానసంఘ

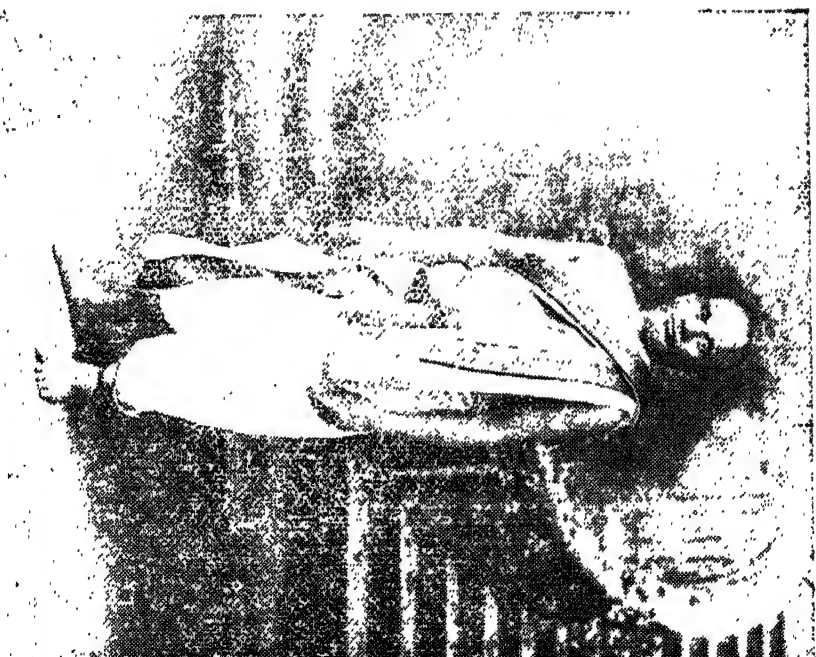
సహాయ కార్యదర్శిని-కోశాధి

కారిణిగా పనిచేసిరి.

శ్రీకృష్ణవేదన ప్రతికట క. 116-0-0 లు విరాళములు సమర్పించిన శ్రీ కృష్ణులు,

మోనిరెడ్డి చిరకాపాక్షిరావు నాయుడుగారి శ్రీ. యస్. సి. మద్రాసు.

శ్రీమూన్ నాయుడుగారి రామకవియ్యంగారి మనరాసు.

ఓం.

శ్రీ సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్స మేత
 శ్రీరామ చంద్ర పర బ్రహ్మణే నమః.

అష్టోత్తర శత { శ్రీ సీతా కల్యాణ
 శ్రీరామ పట్టాభిషేక
 శ్రీరామ పారాయణ } శ్రీరామ క్రతువు

శాస్త్రము వివరములు

29 మార్చి 1949 మంగళవారము

స్వస్తిశ్రీ సర్వధారినామ సంవత్సర ఫాల్గుణ బి|| అమావాస్య (పంగుని 16 వ)
 మంగళవారం సాయంత్రం 6 గంటలకు కన్యాలగ్నమున ప్రారంభము. భగవత్పర్వణ, విష్వక్సేవారాధనము, ఋత్విగ్వరణము, దేవతాహవనము, దేవతాప్రాధనము, పృథ్వీ
 ప్రణామము. అంశరార్పణము, పాలికాస్థాపనము. కుంభస్థాపనము వాస్తుపూజ. వాస్తు
 హోమము. బలిప్రదానం. ద్వాత్రింశత్కలశావాహనం.

సవగ్రహక్షేత్రపాలక సర్వతోభద్రాదిమండలారాధనం.

విశ్వాంశక పూజ, ధ్వజ, గరుడ ప్రతిష్ఠ, శ్రీరామయంత్ర స్థాపనం.

30 మార్చి 1949 బుధవారం.

ఉదయం 5-గం. లకు తిరువారాధనము (శ్రీరామానుజ కూటములో)

గం. 5- 5 తిరుప్పావై సేవాకాలం గోష్ఠి. గం. 6-0. శ్రీరామానుజ కూటం
 నుండి తిరుపేధి ఉత్సవము బయలుదేరును. 7-గం. లకు యాగశాలచేరి మహాశాంతి ఆరం
 భము. 7-30 గం. లకు కలశార్చన, యంత్రములకర్చన, చతుర్దశకలశతిరుమండనం ధ్వజ,

రోహణము, రత్నాబంధనారాధనము క్రతుదీక్షితులకు రత్నాబంధనము. హారతి, మంత్ర
పుష్పం శ్రీ కోశాది ఆరాధనము, శ్రీ కోశాది సమర్పణము.

గం. 9-30 శ్రీ రామ మంత్రాది జప ప్రారంభము.

108. శ్రీ రామాయణ పారాయణముల ప్రారంభము.

ఉభయ వేదాస్త్ర, భారత, భాగవత, విష్ణుపురాణ, విరాటపర్వ శ్రీ విష్ణుసహస్ర
నామ, రామాయణపారాయణముల ప్రారంభము. లక్షతులసి అర్చనప్రారంభము. హోమ
ము, ఉపన్యాస మండపమున శ్రీ రామాయణోపన్యాస ప్రారంభము. ప్రతిదినము ఉదయం
గం. 7-30 నుండి గం. 10-30 వరకు పండితులచే ఉపన్యాసములు జరుపబడుచుండును.

ప్రతినిత్యము జరుగు హోమ విషయములు.

ఉదయమున 7-30 గం. లకు ప్రారంభము. 10-30 గం. ల వరకు.

చతుర్వింశతినామ హోమము,	నారాయణాష్టాక్షరి హోమము,	సంగ్రహరామాయణ శ్లోక హోమము,
పురుష సూక్త హోమము,	నారాయణ గాయత్రీ హోమము,	హనుమన్మంత్ర హోమము,
విష్ణుసూక్త హోమము,	శ్రీరామ షడక్షరి హోమము,	హనుమద్దాయత్రీ హోమము
శ్రీ సూక్త హోమము,	శ్రీరామదశాక్షరి హోమము,	జపాదులు
గాయత్రీ హోమము,	శ్రీరామ గాయత్రీ హోమము.	

సాయంకాలమున 5-30 గం. లకు ప్రారంభము. 8-30 గం. ల వరకు.

తిరిగి యాగారంభము,

పారమాత్మ్య హోమము,

తదంగవేద ప్రబంధ పారాయణ సేవాకాలములు,

పూర్ణాహుతి

నివేదనం చాత్తుముతై

ఇవిగాక ఆయా రోజులలో జరుగు ప్రత్యేక విశేష హోమములు.

- మొదటి రోజున :— } పుత్రకామేష్ఠి హోమము
30-3-49 ఉదయం.
- రెండవ రోజున :— } శ్రీ సీతారామ కల్యాణ హోమము (శ్రీ సీతా కల్యాణము)
31-3-49 ఉదయం.
- మూడవ రోజున :— } పాదుకా పట్టాభిషేక హోమము
1-4-49 ఉదయం.
- నాలుగవ రోజున :— } చిత్తిప్రశ్న హోమము (జటాయు మోక్షము)
2-4-49 ఉదయం.
- అయిదవ రోజున :— } సఖ్య హోమము (సుగ్రీవ సఖ్యము).
3-4-49 ఉదయం.
- ఆరవ రోజున :— } పంచ సంస్కార హోమము సుదర్శన హోమము
4-4-49 ఉదయం. (అంగుళీ ప్రదానము)
- ఏడవ రోజున :— } శరణాగతి హోమము (విభీషణ శరణాగతి)
5-4-49 ఉదయం.
- ఎనిమిదవ రోజున :— } బ్రహ్మాస్త్ర హోమము
6-4-49 ఉదయం.
- తొమ్మిదవ రోజున :— } కల్యాణ హోమము
7-4-49 ఉదయం.
- పదవ రోజున :— } శ్రీరామ పట్టాభిషేక హోమము (శ్రీరామ పట్టాభిషేకము)
8-4-49 ఉదయం. శతకలశ తిరుమంజనము

పూర్ణాహుతి.

ప్రతినిత్యము జపించబడు మంత్రములు :—

శ్రీరామ షడక్షరి మంత్రము	ఆంజనేయ గాయత్రీ మంత్రము.	విష్ణు సహస్రనామ మంత్రము
శ్రీరామ దశాక్షరి మంత్రము.	నారాయణ అష్టాక్షరి మంత్రము.	శ్రీరామ సహస్రనామము
శ్రీరామ గాయత్రీ మంత్రము.	నారాయణ గాయత్రీ మంత్రము.	శ్రీలక్ష్మీ సహస్రనామము
ఆంజనేయ మంత్రము.	గాయత్రీ మంత్రము.	శ్రీలక్ష్మీ అష్టోత్తరము

- పండితుల ఉపన్యాసములు. -

ప్రతి దినము ఉపన్యాస మంటమున ఉదయం గం 7-31 లు మొదలు గం 10-30 వరకు ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము యించుమించు అరగంట కాలము చొప్పున జరుగుచుండును.

విరోధి నామ సం॥ ర॥ శుక్ర శు ౧. 30-31-49 బుధవారము (మొదటిరోజు.)

కార్యదర్శినివేదిక.

అధ్యక్షులు.- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ప్ర. భ. అణ్ణంగ చాడ్యులుగారు.

పుత్రకామేష్టి; పాయస విభాగము; శ్రీరామజననము.

31-31-49 గురువారము. (రెండవ రోజు.)

అధ్యక్షులు.- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పండిత చక్రవర్తి శ్రీనివాస రంగా చాడ్యులుగారు. మద్రాసు.

అహల్యా- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తి. ప. లక్ష్మీనరసింహ చాడ్యులుగారు. పెంటపాడు.

నీతాకల్యాణము- శ్రీ అధ్యక్షులవారు.

శ్రీరామావతారతిత్వము- రామబహద్దూర్. శ్రీ వేమూరి రంగనాథశ్రేష్ఠిగారు. మద్రాసు.

రామగుహ సమావేశము.

1-4-49 శుక్రవారము. (మూడవరోజు.)

అధ్యక్షులు. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పండిత పురిశై కృష్ణమాచార్యులు గారు. మద్రాసు.

సభాప్రారంభకులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ విద్వాన్ వైయూర్ జి. రంగా చాడ్యులు గారు. తిరువళ్ళూరు.

భరద్వాజాతిథ్యము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ బెల్లపుకొండ రాఘవాచార్యులుగారు. గుంటూరు.

భరతభక్తి - మిమాంసా విశారద. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ వంగిపురం రంగనాథా చాడ్యులుగారు. మద్రాసు.

అంకాపారి శుద్ధిచరణం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. తి. ని. వందాచార్యులుగాడు.

సానుసదానింగనము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. తి. కం. వెంకటేశ్వర్లుగాడు. శ్రీరామకృష్ణం.

5-4-49 మంగళవారం. (నడవ రోజు.)

అధ్యక్షులు - ఉపన్యాసభూషణ. సునోధన సుధీరణ శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. తి. కం. రంగా
చార్యులుగాడు. వందంగల్లు.

సభీషణ శరణాగతి - శ్రీ అధ్యక్షులు.

పేతు బంధనము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. తి. ని. వెంకటాచార్యులుగాడు. కాళ్ళకూరు.

సంప్రీవభక్తి - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. తి. కం. తి. శ్రీ భాష్కర కాచాచార్యులుగాడు.

6-4-49. బుధవారం. (నినిమిదవ రోజు.)

అధ్యక్షులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. అశ్వారీ తిరునగరి రామకృష్ణ అయ్యంగారు.

సభాప్రారంభము - ఆయుర్వేదాచార్యు. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. తి. పం. మానుజస్వామిగాడు.

అంగదరాయభారం - శ్రీ అధ్యక్షులు.

నాగవాళ విమోచనం. శ్రీ సభాప్రారంభము.

,, ,, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. తి. శ్రీనివాస రాఘవాచార్యులుగాడు,
ఇంద్రజిత్తు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. న. చ. రంగాచార్యులుగాడు (శుభ్రపేరు.)

కుంభకర్ణుని మోక్షము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. కె. శతగోపాచార్యులుగాడు.

బ్రహ్మత్రునిరసనము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. న. గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగాడు.

7-4-49. గురువారం (తొమ్మిదవ రోజు.)

అధ్యక్షులు - ఉపన్యాసభూషణ. విద్వాన్. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. కాండ్యూరి రామానుజాచార్యులుగాడు. మద్రాసు.

సభాప్రారంభము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. కార్పంగాడు వెంకటాచార్యులుగాడు. మద్రాసు.

సంజీవినీకైంకర్యము - శ్రీ సభాప్రారంభము.

లక్ష్మణ విజయము - శ్రీ అధ్యక్షులు.

రామానుజవైభవము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. శ్రీ. తి. పు. వెంకటాచార్యులుగాడు.

శ్రీరామ విజయము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. శ్రీ. తి. పె. సంపత్కుమారాచార్యులుగాడు.

సీతాపాతివ్రత్యము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమంక. అచ్చి. వెంకట నరసింహాచార్యులుగాడు.

ప్రతినిత్యము సభాంశమున 15 ని॥ కాలము శ్రీమంక. కాండ్యూరి రామానుజాచార్యులు
గాడు ఉపన్యసించుదురు.

విరుద్ధ మైన ఉపన్యాసములు.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-0 లు మొదలు గం 4-0 లవరకు ఉపన్యాస కరిండుటమునందు శ్రీ యతిరాజ సేవామహిళాసంఘము వినుపీఠములచే ప్రత్యేకము శ్రీలకు మాత్రమే గాని క్రింది ఉపన్యాసములు గావింపబడును.

30-31-49 బుధవారం. (మొదటిరోజు)

పుత్రకామ్యం - కౌల్యాదేవి- శ్రీ. న. చ. పేరుండేతాయామ్మగారు-
రాజమండ్రి.

పాయసవిభాగము-

శ్రీరామదాసం- శ్రీ. యమ్. దుక్కిణి అమ్మళ్ - మదరాసు-(అడ్వకేటు)

31-31-49 గురువారం. (రెండవరోజు)

నీతాకల్యాణం- శ్రీ. యమ్. ప. జానికమ్మళ్ - అడ్వకేటు. మద్రాసు.

పరశురామ గర్వభంగము- శ్రీ సందూరి ఆనందమ్మగారు. ఏలూరు.

రామగుహ సమావేశము. శ్రీ రాజ్యలక్ష్మమ్మ అమ్మళ్ - ప్రెస్బిట. క్వీన్
మేరీస్ కాలేజీ, మద్రాసు.

1-4-49. శుక్రవారం. (మూడవరోజు)

ధర్మద్యోతకం-శ్రీ పువ్వాడ మంగమ్మగారు.

పాదుకాబ్రహ్మభిషేకం. శ్రీ కాండూరి వెంకటమ్మగారు.

అత్రి ఆశ్రమ ప్రవేశము-

2-4-49 శనివారం (నాలుగవరోజు)

నీతావియోగము- శ్రీ ముసుంపై రామానుజమ్మగారు. శ్రీరామతీర్థం.

కబంధసూక్తము.

శబర్యాశాసనము—శ్రీ మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు-కోరుకొండ.

3-4-49 ఆదివారం. (పదవ రోజు.)

అన్యతాపరాధాలు - శ్రీమతి, దుక్కణి లక్ష్మీపతిగారు ఎక్స్ మినిస్టరు ఆఫ్ ముగ్గాను.
హనుమత్ప్రభావము. శ్రీ. కర్తి లక్ష్మీసరసమ్మగారు. చురూచలం.
సుగ్రీవపట్టాభిషేకం. —
సంపాతి శాపవిమోచనము, —

4-4-49. నామవారం. (అరవ రోజు.)

అంశశీప్రదానము - శ్రీ పండిత. డా. కృష్ణ వేణమ్మగారు. మద్రాసు.
చూడామణి సమర్పణము - పి.ఎస్.ఎం. కె. వి. పద్మావతమ్మగారు (మద్రాసు).
హనుమదాలింగనము - —

5-4-49. మంగళ వారం. (పదవ రోజు.)

విభీషణ శరణాగతి - శ్రీ. ఆ. వెం. లక్ష్మీసరసమ్మగారు. నరసాపురం.
సేతుబంధనం - —
సుగ్రీవసభక్తి - శ్రీమక్తిదుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు. మద్రాసు.

6-4-49. బుధవారం. (ఏనిమిదవరోజు.)

అంగద రానుభవము - శ్రీ. నంజూరి అనందమ్మగారు. పిఠాపురం.
నాగపాశవిమోచనము. —
బ్రహ్మాస్త్ర నిరసనము. —

7-4-49. గురువారం (తొమ్మిదవరోజు.)

లక్ష్మణ విజయము - శ్రీ. శా. చూడికుడు తమ్మగారు. గుడివాడ.
రావణమోక్షము - —
సీతాపాతివ్రత్తి - శ్రీ. యం. ఎ. కృష్ణచౌధురి - అడ్వకేటు. మద్రాసు.

8-4-49. శుక్రవారం. (పనియ్యవ రోజు.)

శ్రీరామ పట్టాభిషేకం - —

రామరాజ్య ఉపన్యాసములు.

ప్రతిదినము ఉపన్యాసమండపమున సాయంకాలము గం. 6-0 లు మొదలు గం. 8-0 లు వరకు ప్రముఖులచే శ్రీరామరాజ్యమును గురించి ఉపన్యాసములు గానిన బడుచుండును.

ప్రతిదినము అంతమంపు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ప్ర.భ. అణ్ణంగరాచాద్యులు గారు 45 నిమిషములు ఉపన్యసించుదు.

30-3-1949 బుధవారం - మొదటిరోజు.

కార్యదర్శినివేదిక—

అధ్యక్షులు—శ్రీ. వి. వి. శ్రీనివాసఅయ్యంగారు — అడ్వకేటు.

ప్రారంభకులు—శ్రీ. గౌరవనీయులగు ప్రధానామాత్యులైన

శ్రీ బహదూరిరామస్వామి రెడ్డియార్ గారు.

ఉపన్యాసకులు— శ్రీ. ఆ. చి. శ్రీ మన్నారాయణాచార్యులు.

శ్రీ. వి. ప్రచారక సంఘకార్యదర్శి.

అనుశీచ్ఛెయల్ మయం, — ఉపన్యాస విద్వాన్

కొమల్ తిరువేంగడ రామానుజదాసుగారు.

31-3-1949 గురువారం - రెండవరోజు

అధ్యక్షులు—శ్రీబులుసు సాంబమూర్తిగారు.

ఉపన్యాసకులు—శ్రీ. పి. యతిరాజరామానుజ దాసుగారు.

శ్రీ ప్రసాని కృష్ణయ్యశ్రేష్ఠిగారు.

శ్రీ రామనాథశాస్త్రిగారు.

1-4-1947 శుక్రవారం, మూడవరోజు.

అధ్యక్షులు—శ్రీ, సి. నరసింహం గారు. కమిషనరు ఆఫ్ కార్పరేషన్.

ప్రారంభకులు—శ్రీ సీతాగోవింద రత్నాకర, కే. రాజగోపాలరావుగారు. బి. ఎ.

ఉపన్యాసకులు—శ్రీ, జి. మణివాళి రామానుజదాసుగారు.

శ్రీ బ్రహ్మశ్రీ వాచస్పతి, కవిలుంగుడి సమీక్షాస్త్రి గారు,

2-4-49, శనివారం. నాలుగవరోజు.

అధ్యక్షులు - శ్రీ ఆనందబుల్ జస్టిస్ సి. సెంచ్. రాఘవరావుగారు. హైకోర్టు జడ్జి.

ప్రారంభకులు - రాఘవమూర్తిగారు శ్రీ. వి. భాష్యం అయ్యంగారు. డిప్యూటీ హైకోర్టు జడ్జి.

ఉపన్యాసకులు - శ్రీ కల్లూరి వీరభద్ర శాస్త్రిలుగారు.

,, శ్రీ సి. నరసింహాచార్యులుగారు. అడ్వకేటు.

3-4-49, అదివారము. ఐదవరోజు.

అధ్యక్షులు - శ్రీ డాక్టరు. కె. రంగాచార్యులుగారు. ఎమ్. బి. బి. ఎస్. హైదరాబాద్.

ఉపన్యాసకులు - శ్రీ. బి. ఆర్. పురుషోత్తమ నాయుడుగారు. టుమిల్ ప్రాధానం

మద్రాసు యూనివర్సిటీ.

,, శ్రీ. పి. ఆర్. వరదాచార్యులుగారు. మద్రాసు.

4-4-49. సోమవారము. ఆరవరోజు.

అధ్యక్షులు - శ్రీ ఆనందబుల్ H. సీతారామ రెడ్డిగారు. మినిష్టర్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్. మద్రాసు.

ప్రారంభకులు - శ్రీ. కె. వెంకటస్వామి నాయుడుగారు ఎమ్. ఎల్. సి.

ఉపన్యాసకులు - శ్రీ. కె. యం. సుబ్రహ్మణ్యంగారు కౌన్సిలర్. మద్రాసు.

,, ,, శ్రీ. యన్. వేంగోపాల్ నాయగర్ గారు బి. ఎ. బి. యల్ అడ్వకేటు.

5-4-49. మంగళవారము. ఏడవరోజు.

అధ్యక్షులు-ఆనందబుల్ శ్రీ. యం. భక్తవత్సలంగారు. పబ్లిక్ వర్క్సు మినిష్టర్. మద్రాసు.

ప్రారంభకులు - శ్రీ. పి. కామేశ్వరరావుగారు ఎమ్. ఎ. ఎమ్. ఎల్. హిందూ కోర్టు కమిషనర్.

ఉపన్యాసకులు - శ్రీ. కృష్ణరావు నాయుడుగారు, మదరాసు.

శ్రీ. చంద్రశేఖరయ్యగారు, రిటైర్డ్ మైకోస్ట్ర జడ్జి.

శ్రీ. కె. నరసింహాచారియర్ గారు.

శ్రీ యస్. బాలకృష్ణజోషి, బి. ఎ. బి. యల్ ప్రధానోపా
ధ్యాయులు. హిందూతియలాజికల్ హైస్కూలు—మద్రాసు.

6-4-1949 బుధవారం. ఎనిమిదవరోజు.

అధ్యక్షులు—జస్టిస్ శ్రీ. ఎ. విశ్వనాథ శాస్త్రి అవరగళ్.

ప్రారంభకులు— తిరుపుగళ్ మణి శ్రీ. టి. యం. కృష్ణస్వామి అయ్యర్—
అడ్వోకేటు—మదరాసు.

ఉపన్యాసకులు— శ్రీ పండిత శాస్త్రిజీ (హిందీభాషలో)

,, శ్రీ ముడుంబై వరాహ నరసింహాచార్యులుగారు బి. ఎ. రాజమండ్రి.

ప్రతిదినము వీరేగాక ఇంకను ఇతరులుకూడా మాట్లాడుదురు—

గాన కైంకర్యములు.

ప్రతి దినము రాత్రి గం 9 మొదలు గం. 11-0 ల వరకు ఈ క్రిందివిధముగా
గానకైంకర్యములు జరుగును. పిమ్మట శ్రీరామ సంకీర్తనము భజనరూపముగా
జరుగును.

30-3-49, బుధవారము. మొదటిరోజు.

శ్రీరామన్ కుటీగారు.

గాత్రము.

శ్రీచిత్తూరు సుబ్రహ్మణ్యం పిళ్ళైగారు.

ఫిడేలు.

శ్రీ గోవిందస్వామి నాయుడుగారు.

మృదంగము.

శ్రీ పొన్నై బాబు నాయుడుగారు.

కంజిర.

31-3-49. గురువారము. రెండవరోజు.

శ్రీ ఎస్. వి. పార్థసారథిగారు.

గాత్రము.

శ్రీ మద్రాసు బాలకృష్ణయ్యర్ గారు.

ఫిడేలు.

శ్రీ పొన్నై బాబు నాయుడుగారు.

మృదంగం.

శ్రీ నరసింహులు నాయుడుగారు.

కంజిర.

1-4-49. శుక్రవారము. మూడవరోజు.

(శ్రీ) పీఠ సుబ్బన్న అండ్ పార్టీ. గాత్రము పిజ్జేలు సహా

2-4-49. శనివారము. నాల్గవరోజు.

(శ్రీ) యస్. వి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం అయ్యదగారు అండ్ పార్టీ ఫిజ్జేలు.

(శ్రీ) ఆర్. యస్. గోపాలకృష్ణగారు — ఫిజ్జేలు.

3-4-49 ఆదివారము. ఐదవ రోజు.

(శ్రీ) ఆర్. యస్. శ్రీనివాసన్ గారిబృందము.

(శ్రీ) ఆర్. యస్. గోపాలకృష్ణన్ గారు. — ఫిజ్జేలు.

4-4-49. సోమవారము. ఆరవరోజు.

(శ్రీ) సంగీతాచార్య - స్వామి శ్రీవల్లభదాస్ మహారాజుగారు.

5-4-49. మంగళవారము. ఏడవరోజు.

(శ్రీ) గోపాలప్పామి శెట్టిగారు వారిపార్టీ.

(శ్రీ) పీచ్చూరి సూర్యనారాయణగారు వారి బృందము. (బందరు -) నాగస్వరము.

6-4-49. బుధవారము. ఎనిమిదవరోజు.

(శ్రీ) సత్యనారాయణ అండ్ పార్టీ. (అర్తమూడు) నాగస్వరము.

(శ్రీ) మాన్ కరి నారాయణాచార్య భాగవతార్ గారు. } హరికథా కాలక్షేపము.

(శ్రీ) రామతీర్థం.)

— భ జ న —

ప్రతి దినము రాత్రి గం 11-0 లు మొదలు భజనచేయు భక్తబృందము.

(శ్రీ) అల్లూరి వెంకటాద్రి స్వామిగారు. శిష్యులు.

(శ్రీ) కట్టాగమద సుగారి శిష్యులు.

(శ్రీ) సిద్ధాంతం సంస్థామివారి శిష్యులు.

చాత్తూడ శ్రీనైష్ణవ భక్తసభాధ్యక్షులు.

(శ్రీ) బి. తిరువెంగళత్తయ్యగారు. వారిబృందము.

(శ్రీ) గుజరాత్ భక్తబృందము.

(శ్రీ) విష్ణుచిత్త భక్తజన సభవాదు.

★ ఆ హాస్య న సంఘము ★

—: అధ్యక్షులు :—

శ్రీ యస్. గోవిందరాజులనాయుడు వైస్
స్నిపాల్, లాకాలేజి; (ఆర్టింగు) వైస్ ఛాన్సిలర్
ద్రాసు విశ్వవిద్యాలయము.

కార్యదర్శులు—

శ్రీ మాదిరెడ్డి విరూపాక్షరావు నాయుడు
బి. యస్. సి.

శ్రీ సామిచెన్న కేశవులు శ్రేష్ఠి-కేశవరాం కంపెనీ

శ్రీ కరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్య—
కోశాధికారులు.

శ్రీ మట్టపల్లి రంగనాథయ్య

శ్రీ యం. వి. నరసింహులు నాయుడు
సభ్యులు.

శ్రీ మెసర్స్ అమిన్ చండ్ ఆండ్ కో.

శ్రీ కొత్తూరు ఆప్పయ్య శ్రేష్ఠి

శ్రీ ముడుంబై వెంకటరంగ ఆణిహారాచార్యులు.

శ్రీ అల్లత్తూరు కణ్ణన్ శ్రేష్ఠి.

శ్రీ యం. ఎ. కృష్ణమాచార్యులు.

శ్రీ కొత్తూరు గోవిందరాజులు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ కె. యస్. చంపకేశ అయ్యంగారు.

శ్రీ ధర్మసీ ఆనందజీ.

శ్రీ వి. దేవరాజులు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ పసుమర్తి నరసింహులు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ కొప్పరం సతేశం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ ఆర్. వి. నాథాయణస్వామి శ్రేష్ఠి.

శ్రీ నారాయణదాసు దుతియా.

శ్రీ ముక్కల నమాళ్వారు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ రావుబహుదూర్, అల్లత్తూరు నాథముని శ్రేష్ఠి.

శ్రీ సి. నరసింహాచార్యులు. అడ్వకేటు.

శ్రీ గుంటూరు నరసింహరావు. యం. యల్. ఎ.

శ్రీ నర్సత్ శంకరభట్టు

శ్రీ ఊటుకురి పిచ్చయ్య శ్రేష్ఠి.

శ్రీ రేపూరి పద్మనాథం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ ఉమ్మడి పాండురంగం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ పి. యస్. భాష్యం శ్రేష్ఠి. (కాన్సిలర్)

శ్రీ సాని యతిరాజసంపత్తు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ కంకపాటి రామానుజం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ రావుబహుదూర్ వేమూరిరంగనాథం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ రామానుజకూటం రామానుజయ్య.

శ్రీ మందారం రంగనాథ శ్రేష్ఠి.

శ్రీ చెవుల రామానుజయ్య శ్రేష్ఠి.

శ్రీ సి. ఆర్. రాజగోపాలాచార్యులు.

శ్రీ సామిరాధాకృష్ణ శ్రేష్ఠి.

శ్రీ జె. రంగయ్య శ్రేష్ఠి.

శ్రీ పోలేపల్లిరామానుజయ్య . బి . యె.

శ్రీ జె. రంగమన్నార శ్రేష్ఠి.

శ్రీ కొత్తూరు రంగనాయకుల శ్రేష్ఠి.

శ్రీ కొప్పరం రాజాబాదరు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ పి. వి. రాధాకృష్ణ శ్రేష్ఠి.

శ్రీ పంచాంగం లక్ష్మీనరసింహాచార్యులు.

శ్రీ కె. వెంకట స్వామినాయుడు ఎం. ఎల్. సి.

నుద్రాసు కాన్సిల్ ఉపాద్యక్షులు.

శ్రీ కొప్పరం వీరరాఘవులు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ యిస్సావెంకటరామయ్య శ్రేష్ఠి.

శ్రీ పాతాళం వీరరాఘవులు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ తాటికొండల వెంకటరాఘవులు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ సత్తసాల వెంకటరంగం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ సత్తసాల వెంకట్రాములు. కాన్సిలర్

శ్రీ చిమటాకేసాచలం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ ఉమ్మడి శ్రీరాములు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ మంజేటి సుబ్బరాయులు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ జలగం నుబ్రమణ్యం నాయుడు

శ్రీ గాదెళ్ళసంపత్తు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ గొల్లపూడి నూర్వ నారాయణ శ్రేష్ఠి.

శ్రీ చీకిరాల సుబ్రమణ్యం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక కేంద్రసంఘకార్యదర్శులు:—

తే. కం. గోపాలాచార్యులు.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

TELEGRAMS
"BANGARS"

ESTABLISHED
1900

TELEPHONE
2105

VUMMIDI BANGARU CHETTY & SONS

Jewellers & Diamond Merchants

226, GOVINDAPPA NAICK STREET,
MADRAS 1.

MANUFACTURERS OF MODERN
STREAMLINED SILVERWARE

**Guaranteed For Gold Jewellery, Gemset
JEWELS**

**FOR FLAWLESS QUALITY
DIAMONDS & DIAMOND SET JEWELS**

**ORDERS ATTENDED TO PROMPTLY
(ATTENTION) BRANCH: 28 CHINA BAZAAR ROAD.**

Vummidī Sreeramulu Chetty.
Vummidī Anantham Chetty.

Vummidī Anjaneya Chetty
PROPRIETORS.

టెలి. గామస్, "బంగార్స్"

సో పి త ము .—1900

ఫోను, 2105

ద ఖీ ణ యిం డి యా సుప్రసిద్ధ
నాగరిక నాణ్యమైన నగలదుకాణము.

226. గోవిందప్ప నాయకన్ పీఠి, మదరాసు,

బంగారు, వెండి. వజ్రముల వ్యాపారం. మా వద్ద అసలు సీమ వెండితో
తయారుచేయించిన వివాహ శుభకార్యములకు ఉపయోగపడునటువంటి, వెండి
పాత్ర వగైరా సామ్రానులున్న, అసలు సవరం బంగారుతో (22 లు) తయారు
చేయించిన ఉంగరములు, గాబలు, మెడ చెయికోలు, నెక్లెసులు, తయారులో
వున్నవి. యిదియును గాక, వజ్రముల నగలున్న హాజరున ముక్కు పుడకలున్న
బేసరీలు, కమ్మలు, నెక్లెసులు, హారములు, నూతన తత్కాల నాగరికమునకు తగిన
ఆభరణములును గొనితృప్తిచెంది మమ్ములను ఆసందింప చేయ గోరుచున్నాము.

బ్రాంచ్ 281, నేతాజీ సుభాష్ బోసు రోడ్డు, మద్రాసు.

ఫుమ్మిడి శ్రీరాములు శ్రేష్ఠి.—ఫుమ్మిడి ఆంజనేయులు శ్రేష్ఠి.—ఫుమ్మిడి అనంతం శ్రేష్ఠి.

13 మ జీ వి ప్రెస్ లి మి టె డ్, మ ద రా సు ,

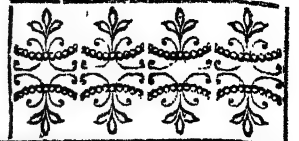

ముద్రాపకులు; ప్రచురణకర్తలు. అ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు,
ముద్రణ క్రిమాన్ ప్రెస్ లో అర్థమూరు. (Via) ద్వారపూడి. తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

పైటిలు శ్రమజీవి ప్రెస్ లిమిటెడ్, మదరాసు-1

నామము

భిమతే రామానుజాయనమః

సు భాషితములు.

1. ఎల్లవేళల భగవద్భగవత్పాదము నిరసావహించవలెను.
2. ధ్యాయపూజలను ధరించకయు (చక్కాంతులై సహో గురువరంజరణో ముఖ్యోయమానస సంధిపకయు) భుజింపరాదు.
3. ధ్యాయపూజ కితులగు పెద్దలకు అన్ని వేళల సాగిలి మొక్కినవలెను.
4. విష్ణుభక్తులను వందించక దూషించక వారికి జేయగలిగినంత సహాయమును చేయుచుండవలెను.
5. జైస్వామి నామోచ్చారమును చేయగలిగినంత సహాయమును చేయుచుండవలెను.
6. ఏకాగ్రులందు శక్తికొలది ఉపాసమునుగాని అధమపనము ఏకభుజియుగాని చేయవలెను.
7. పూజాదినముల యందైనను శుచిగా విష్ణులయముల కేగి స్వామిని సేవించవలెను.
8. దినమునకైదు నిమిషములైనను శుచియై భగవద్భాసమును తప్పక సేవించవలెను.
9. భగవత్సందరిములుగాని భగవతి బృందములుగాని తటస్థులైన మొక్కినయే ముందుకు సాగరాదు.
10. చేయరాని పనులను, ఆడరానిమాటలను, తినరాని వస్తువులను వర్జించుటకు ప్రయత్నించవలెను.
11. ఇంతవరకు చక్కాకితులు కానిచో త్వరగా పంచనాస్కరిపర్చులై సమవారలను కూడ పట్టి వారినిగా చేయ యత్నించవలెను.
12. తాని స్వగ్రామములోగాని సమీపగ్రామములోగాని ఉన్నట్టి సవ్యదేశముల యందలి స్వామి మొక్కియు ఆళ్వారాదుల మొక్కియు ఉన్నవములలో యథాశక్తి పూజాసవలెను.

శ్రీమతే కామాక్షయ నమః

ఆహ్వాన పత్రిక.

ముక్తి పల్లి అగ్రహారం

— 10 —

స్వస్తి శ్రీ విదోధి నామ సంకరం జ్యేష్ఠ శుద్ధ విదియా ఆదివారం
(29 మే) మొదలు కి దినములు ముక్తిపల్లి అగ్రహారమునందు పీఠికా
పుర సంస్థాన పండితులుగాను వేదాంత శరీర్యాధికారులుగాను విరాజిల్లి
అనేకమంది శిష్యకోటికి శ్రీ బాష్ప భగవద్విషయాది కాలక్షేపముల
సాయించి పరమపదము నలంకరించిన శ్రీశ్రీశ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్
తిరునుల గుడిమెళ్ల వెంకట రంగాచార్య స్వామిచారి తిరునక్షత్రమహా
త్సవసందర్భమున వారి పుత్రరత్నమగు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్
తి. గు. అంతర్వేది నరసింహాచార్యుల గారిచే శ్రీ విశిష్టాద్వైత
శ్రీకాళక సంఘ పండిత పరిషత్ సమావేశము జరుపబడును. ఎల్లగు
వయస్సే యిందు పాల్గొన పార్థివ.

ముక్తి పల్లి అగ్రహారం.

కూతులూడి పోష్టం,

శేషలై తాలూకా,

గుంటూరు జిల్లా.

శ్రీమంతు,

ఆ హ్వాన సంఘము.

రామ క్రతు చరితం

శ్రీముద్రిత మద్రపురేక్షేమద్రుమరామభద్రసామ్రాజ్యే ।
 క్రతురతులాస్థాదకగః కృతిభిః క్రియతేచ రామమతిభిశ్చ ॥ 1 ॥
 ఉన్నతజనచెన్నపురే సన్నత రఘువంశ రామసామ్రాజ్యే ।
 సంపన్నః క్రతుగఘ్నా హృన్నయనానందదాయకోరజే ॥ 2 ॥
 కేశవశివతను భవనే దాశాధేః క్రతురయంచదృశ్యోభూత్ ।
 అకృశాశఃవస్త్రాది క్షేమాయాస్తాంచ సగ్వదేవేషు ॥ 3 ॥
 మజ్జనదురిత విగోభే ప్రథమేయనమాస పక్షనివసానాం ।
 రేవత్యాం బుధవారే క్రతుగయమాగభ్యతేచ బుధవార్తాః ॥ 4 ॥
 సువిశిష్టాద్వైత సభా భువిశిష్టేరావృతాన సంతృప్తైః ।
 తత్తత్ప్రచార కాధ్యావిద్వద్విభజైః సుష్ఠునిష్ఠిన్ద్రా ॥ 5 ॥
 రామానుజజయవిహితా క్షేమాయేయం సభాత్రచానీతా ।
 తేకం గోపాలాన్యస్సాసకం నారాముణ్యావర్యేణ ॥ 6 ॥
 కేశవశివతమశాలా దాశరథేః క్రతువిశేష విధిలోలా ।
 మణివిఫణి హేమమాలాపరిమళమాలాభిరస్తి ఫలవిపులా ॥ 7 ॥
 గోవిందరాజనామానయశాలానాయకశ్చకనయదర్శి ।
 నందతిసర్వాభ్యక్షః రక్షాయైచ క్రతోశ్చ పరిపూర్తైః ॥ 8 ॥
 నైవిన్యాససభాయాః నాథశ్రీగంగనాథనామాస్తే ।
 నాసిహ్మనాయకోన్యః చిత్రశ్రీదశకతోత్ర సన్మాన్యః ॥ 9 ॥
 ఆదాయవ్యయదర్శికాగ్ర క్రమద్భుతోత్ర మఖదేశే ।
 శ్రేష్ఠీకేశవనామా రాధాకృష్ణార్జ్యవశోయం ॥ 10 ॥
 రామాయణ పరసాగ్ధిం నిహ్క-మాశ్మతబుధాశ్చ వసుముఖ్యాః ।
 పాచీనాచారపరాః నిస్సంకోచాః పతన్తి దృఢనయనాః ॥ 11 ॥

అధ్యేతారా ద్వౌద్వయజాపిచశుక్లేచసామ్ని ఋచివర్యాః ।
నినియోఽమంత్రనూత్రప్రవణాస్సన్తి । ప్రయోగపారీణాః ॥ 12 ॥

కేచిద్ధనకంతాన్సుయః సజటాః కేచిత్ క్రమాంత విద్వాంసః ।
కేచిల్లాక్షణికానా కేచిత్తద్భావ్యతత్వవక్తాః ॥ 13 ॥

నానాభావ్య నుభావ్య శ్రీభావ్యాఽధ్యయన సాధుఃపదనోన్యః ।
నానావిషయవిరక్తం భగవద్విషంయచ వక్తిశక్తోన్యః ॥ 14 ॥

భారతగీతాధ్యయనేషటస్సం ఖ్యాతాః ప్రభాన్తిచతురాస్తే ।
నానాపర్వవిభాగైః సర్వసంపూరయన్తిపర్వాణి ॥ 15 ॥

నానావృత్తవిశేష శ్రీభాగవతాధ్యయనబూరినపారీణః ॥ 16 ॥

వైరాటాధ్యయనేనోన్య నామ్నాం సామాసజాల పతితాన్యః ।
సుందరకాండాధ్యయనే మందరపర్వస్తుకతి పాఠకోప్యన్యః ॥ 17 ॥

ద్రవిడాధ్యయనేకేచిత్ నానానూన్యక్తభూరివచనాస్తే ।
బహవో మనుజప్తారః ధ్యాయంతోఽధ్యయ బింబలగ్నాస్తే ॥ 18 ॥

రామాయణాదిస్థం ప్రత్యహమాగ్యాః పఠన్తి సర్వేత్ర ।
తారకమంత్రప్రజ్ఞాః గాయత్ర్యాస్తత్యహస్ర మనుదివసం ॥ 19 ॥

నిత్యంసముపన్యాసాః సంశ్రూయన్తేదివాచరాత్రాచ ।
సదసః సదసోఽధ్యక్షాః నియతోపన్యాసదక్షిణాస్సర్వే ॥ 20 ॥

రామాయణవిషయాంస్తే జాగ్రద్యన్తేచకోపదాస్సర్వే ।
సరితేషుపూరయంతే వేదాంతాథాకాశ్రుతిస్మృతి ప్రజ్ఞాః ॥ 21 ॥

శ్రీరామ క్రతుతత్వం పుత్రేష్టిం పాయసస్యనానంచ ।
శ్రీరామభద్రజననం కేచిన్భ్రీవతే ప్రచారకాజ్ఞప్తాః ॥ 22 ॥

శ్రీరామభద్రజననం తిథితారాలగ్నతత్వసంకలనం ।
అశితజనిన్పుణ్యమగనం స్వోచ్చగ్రహయోగభోగసంపదనం ॥ 23 ॥

ఉపలాబలాత్వసుకథాం గమపః ప్రణవస్యభేదసంబూరితే ।
పరిణయమవదత్కశ్చిత్ సీతాయాయోగః భూమిజాతాయాః ॥ 24 ॥

రాఘవసుగుణాకాకశ్చిత్ దశరథసుతరామదాశసహయోగం ।
గుర్వాతిధ్యంకశ్చిత్ భక్తింభరతస్య కశ్చిదాపైవ ॥ 25 ॥

శ్రీపాదుకాభిషేకం సత్రిప్రదమాత్రిణాచసహవాసం ।
సీతాపహారమన్యః కాబంధంమోక్షమాహాధీమాన్యః ॥ 26 ॥

గృద్ధ్రస్యమోక్షమన్యః శబరీఫలభక్షణంచ తన్మోక్షం ।
పావనిరాఘవయోగం వాల్యాక్షేపం తదుత్తిరం బూరితే ॥ 27 ॥

సుగళస్యాప్యభిషేకం నీతాయాః మార్గణంచ సంపాతిం ।
 త్రిజటాస్యత్నంకల్పిత శ్రీరామస్యాం సౌప్తవవక్తిం ॥ 28 ॥
 రామాంగుళీయదానం చూడామణిదానమత్రధీగోశ్యః ।
 లంకాకుద్ధింబూతే రామేణాలింగనంచ దూతస్య ॥ 29 ॥
 శగడాతిమధికల్పిత సేతోర్భంధించ కల్పదాచార్యః :
 అహిపాశమోచనంవాదేవేంద్రద్యౌషిణంచ విధ్యత్రుం ॥ 30 ॥
 సుగ్రీవభక్తిమన్యోవాలిజడౌత్యంచ వక్తివాగ్మీచ ।
 సంతేవినికాదానం లక్ష్మణవిజయంచ కల్పదాచార్యః ॥ 31 ॥
 రామానుజవిభవంవా శ్రీరామస్యాబ్రవీచ్చ భువివిజయం ।
 నీతాపాతివ్రత్యం కల్పద్రుప్తుతేనిశేనిశేతత్యం ॥ 22 ॥
 తేజవదేనాయతనే సారూప్యాకాంక్షిణశ్చసర్వతే :
 పీతాంబరధర్తారః అసకతేచక్రవర్తిసస్తత్ర ॥ 33 ॥
 కలశలవకుళలాగానే వశవక్త్రాధీనపీననయనాంతాః ।
 వటవోవటవః కచితో పతన సౌదాశ్చ గృహీణోక్తే ॥ 34 ॥
 నియతాధీత గంధ శ్లోకాధాకాక ప్రాధపండితః ఖ్యాతే ।
 నానాభాషాభిజ్ఞః శ్రోతృణాం శ్రుతిహితాయ తచ్చురితం ॥ 35 ॥
 పతితుఃపతితుః పరతః పంచాంగంతాశవృంత ఫలవన్తైః ।
 సుముదానుమృదంద తే శ్రీచూర్ణంవాసనీచ ఫలపుష్పైః ॥ 36 ॥
 అష్టేఋత్విశ్వర్యాః ప్రజ్ఞావంతశ్చపారమాత్మీయైః ।
 వైఖానసనూత్రజ్ఞాః గుండేగుండేచ పండితాభాన్తి ॥ 37 ॥
 కలకాలంకృత వేద్యః నానాతీర్థశ్చభాంతికలకాశ్చ ।
 ద్వాధ్వజవత్సంభైః కుంభైరన్యైశ్చభూపథీపాద్యైః ॥ 38 ॥
 సఫలైరంభస్తంభైక్రమైఖైర్వాతోరజైశ్చక్రిత్రైశ్చ ।
 ఛత్రైశ్చమరయ్యైః పరిచాక్రైర్భాంతివల్లభీః ॥ 39 ॥
 స్రుక్సృతమండితగుండం మండలమానీచ్చపండితైగుణాండం ।
 స్రుక్సృతచదారవపాత్రైః సమిధన్నాభ్యాక్షత్రైశ్చ పావీధిః ॥ 40 ॥
 శంక్వరణిభ్యాంకుచయై ధమనీకమనీయ రామసత్రేత్ర ।
 నానామనుభిన్నవనం స్వాహంతాత్రైకభూరిధారాభిః ॥ 41 ॥
 పంచభిరకులత్వగ్ని పల్లవరత్నైశ్చ మృత్తికావిశ్చ ।
 గంధైశ్చ పంచభిర్వాధాన్యైర్వస్త్రైశ్చకలకాస్తే ॥ 42 ॥

స్వాహంతాజ్యసుధారాన్నహావాలంవిరాజతే గుండం ।

అగ్నిఃసంధాధీనఃసమగన్నాజ్యైఃవిరాజతేషీనః ॥ 43 ॥

అతిధ్యంకలతత్రత్యంభారద్వాజీయతోనుత్యం ।

చిత్రాన్నచోవ్యతేహ్యైఃపానీయైఃపాన్యైశ్చభత్యైశ్చ ॥ 44 ॥

సీతాచైకాచరితే సాతేతేరాఘవశ్చభువిచైకః ।

మద్రదేనగిరేతుతయోరుద్వాహేభాంతిచాత్రబహుజనకాః ॥ 45 ॥

కనకాభరణైఃజనకాః ధనికాస్సస్యత్రనామపత్నీకాః ।

నార్యైఃచపాదుకేద్యైభరతాయతు రాఘవేణదత్తేతే ॥ 46 ॥

అత్రత్యపాదుకానాం సూవర్ణానా బహూనిభాసస్తే ॥

సర్వేషినిత్సవోస్మిక్ సర్వేసంపత్ప్రసిత్యనఃపశ్చాత్ ।

ఉత్సాహోత్సవవిపులాఃసత్యభ్యాస్తత్యభానుభూరీభ్యాః ॥ 47 ॥

భిలబ్దుగుచిగచిత్రః ఖలకృద్ధత్యాఘవోగ్రతాఖ్యః ।

సకలాభిగామగామః సాక్షాత్సాక్షీచపిత్యతేక్షీభ్యాం ॥ 48 ॥

ఉత్సవఃతుకోరామః సత్సవశేజానకీచరాజేతే ।

బహుభిషేకాభూమాచోరీకుర్యాచ్చభూరికృపయైనాత్ ॥ 49 ॥

అత్తుర్గ్రామనివాసీనాద్యైరాగచ్చగ్రామకరుణాయై ।

రాగానురాగభోగః గాతేసీతాప్రియస్యసుప్రీత్యై ॥ 50 ॥

గాయత్రీప్రవణేభ్యః గాయత్రీసంఖ్యయామరగ్యతాః ।

ఉపరిచధనికారాయః గాయత్యైర్యస్తుపాదమనుస్సృజ్య ॥ 51 ॥

ఇత్థంనవదివసాంతం ధీరోపన్యాసభానురంకాంతం ।

భూమావమోఘకృత్యం సత్యంమేఘాకృతిశ్చమేఘస్యాత్ ॥ 52 ॥

విషపీజనతాగాతేనిగ్దోషాప్రతాపమిలితానా ।

రసయారమయాచ సమాసీతాంగీతాంచ భారతాధీతాం ॥ 53 ॥

యాత్రానుహోత్సవోభూత్ వీధ్యాంవీధ్యాంచ మద్రదగరేష్మిన్ ।

సర్వేషామపిపదుషాచశ్యేషాంగానభజనసంపన్నః ॥ 54 ॥

పీక్షావస్తస్సప్తః పాఘవ్రచరన్తి సర్వసిధీషు ।

ఛత్రైశ్చచరయన్త్యైః వాద్యైఃఘోషచార సంపన్నాః ॥ 55 ॥

స్నాన్తిచసర్వేవిబుధాః అవబృధరీత్యైవ సాగరతీర్థే ।

దీక్షాంత్యజన్తివిబుధాః గృహాంత్యైశ్చ రాఘవస్సత్యం ॥ 56 ॥

రామాజకవిశేదం భాగద్వైజేన కీర్తితం పూర్త్య

సత్యంచక్రశుచరితం శ్రీమాత్నారాయణస్తుసాక్ష్యస్తాం ॥ 57 ॥

అధునాతనాచారములు

★

వ్యాకరణ శిరోమణి

శ్రీ ఉ.వే శ్రీమాన్ కర్తి రామానుజాచార్యులుగారు,

విజయనగరం.

ఈభరతఖండమునందు నివసించు మనము ధర్మకామమోక్షములు అను చతుర్విధపురుషార్థములను అంగీకరించి యున్నాము. ఇతర ఖండవాసులగు కొందరు అర్థకామములు రెండే పురుషార్థములందురు. కొందరు మోక్షము సంగీకరింతురుగాని యది మన మంగీకరించునట్టిదికాదు. ఇక ధర్మమనునది వానికి నీతి. అనగా కాలానుగుణముగా నెప్పటి కప్పుడు మారుచుండునది. మన ధర్మమట్టిదికాదు గదా! త్రికాలములయందును ఏకరీతిగా నుండునది మన ధర్మము. ఆధర్మములను వేదమువలన తెలుసుకొని న్యృతికర్తలు గ్రంథములుగా రచించియున్నారు. మనము ఆచరణచే ఆధర్మమును రక్షించి జగత్తును రక్షించవలసియున్నది. అని మనచే నాచరింపబడునవి గాన ఆచారము లనబడుచున్నవి. అవి ఆయా వర్ణములకును, ఆశ్రమములకును వేరు వేరుగా నేర్పడి యున్నవి. భగవంతుని ఆనందపరచవలెనే గాని అంతకంటె మార్గాంతరములేదు. వర్ణాశ్రమాచారవంతులమై తదారాధన చేయవలసి యుండును. ఈవిషయమే,

“వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ పరఃపుమాన్

విష్ణు రాధ్యతే వస్తాః నాన్యస్తత్రోషకారకః”

అను శ్లోకమున చెప్పబడుచున్నది.

అభ్యుదయ, మోక్షములకు సాధనమైనదే ధర్మము, అని వై శేషికులు చెప్పుచున్నారు. మోక్ష సాధనముగు ధర్మము ఇంద్రియములకు గోచరించునది కాకపోవుటచే నాధర్మజ్ఞానము శబ్దప్రమాణము మాత్రముచేతనే తెలియదగి యున్నది. శబ్దమనగా శ్రుతియును తన్మూలకమగు స్మృతియును. శ్రుతి స్మృతులకు విరోధము తటస్థించినప్పుడు స్మృతి కంటె శ్రుతియే ప్రబల ప్రమాణముగా పరిగణింపబడుచుండుటచే శ్రుతియే ధర్మనిర్ణయమునకు ముఖ్య ప్రమాణము. పిమ్మట ఆయర్థమునకు విరుద్ధముకాని స్మృతి ప్రమాణము. సదాచారమును నిట్టిదియే.

ఆచారములేల ధర్మవిర్జయ ప్రమాణము లగుచున్నవి :

ఏవిషయమందైనను ధర్మసందేహము కలిగినప్పుడు నిర్ణాయకములగు శ్రుతులుగాని, స్మృతులుగాని లభించనిచో శిష్టుల యాచారమే ఆవిషయమున ప్రమాణముగా పరిగ్రహించ తగినదనియు. శాస్త్ర మొకే యాచారమును రెండు విధములుగా బోధించునప్పుడును తనపూర్వుల యాచారముచొప్పున నడచుకొనవలెననియు, నిర్ణయింపబడుటచే శిష్టాచారము ప్రమాణమైనది. అదియును అనిష్టమును తెచ్చి పెట్టునది కాకున్నంతవరకే ప్రమాణము. ‘ధర్మజ్ఞ సమయః ప్రమాణం’ ‘సమయశ్శాసిత

సాధూనాం' ఇత్యాదులచే స్పష్టముగా సదాచారమునకు ప్రామాణ్య మొనంగబడుచున్నది.

ధర్మము పరివృత్తి సహజముకాదు

అపారమేయముగ వేదముచే బోధింపబడు ధర్మమును వేదమువలె నతీంద్రియమగుటచే దానిని బోధించుటకు అతీంద్రియార్థములను సాక్షాత్కరించు సమర్థులగు ఋషులే సమర్థులు. అట్టివారెవరును ధర్మము మార్పుచెందుటకు అంగీకరించి యుండలేదు. స్మృతులయందు పరస్పరవిరుద్ధముగ నుండు నట్లు కనపడు అంశములు, ప్రాయశ్చిత్తములు, వ్యవహారము, నీతిసంబంధించినవిగాని, ధర్మమునకు సంబంధించినవి కావు. ధర్మశాస్త్రగ్రంథములయందు ప్రధానముగ ధర్మమును అప్రధానముగ వ్యవహారాదులునుగూడ బోధింపబడి యుండుట సకలానుభవవిషయము. కావున 'నాన్యతం వదేత్' 'నష్టరదార్శాచ్ఛేత్' ఇత్యాది ధర్మముల కెప్పుడును సేయాచారమువలనను మార్పిండరాదు.

ఆచారమునకు ప్రామాణ్యము నంగీకరించినను యిది సదాచారమగునప్పుడే ధర్మప్రమాణమగును నంగతులు గౌతమధర్మసూత్రమునందు విశదీకరింపబడి యున్నవి. "దృష్టో ధర్మవ్యతిక్రమః సాహసంచమహతాం" అను సూత్రముచే ప్రజాపతియొక్క స్వదుహిత్యగమనము, పరశురాముని మాతృవధయును జూపి 'ఇట్టి శిష్టాచారములు ప్రమాణములగునా?' యని శంకించి వారుచెప్పినట్లు చేసినను చేసినట్లు చేయరాదని బహులు చెప్పబడి యుండుటచే శిష్టాచారమైనను దురాచారము ప్రమాణముకాదని స్పష్టపరుచబడినది.

ఏకాలమునందైనను సౌఖ్యాపేక్షులును, న్యతం త్రులును ఆచారోల్లంఘన జేయుచుండుట సహజము.

అందును పాశ్చాత్యనాగరికతా వ్యాప్తిగల ప్రస్తుత కాలమందును సదాచారములెన్నియో దురాచారములుగ పరిగణింపబడుచున్నవి. ఇట్టి యుపద్రవములను వారించుటకే పూర్వపురుషులు మన యాచారముల నన్నింటిని మతమునకు సంబంధించిన వాటినిగ జేసి బోధించుచుండిరి. ఇతరఖండవాసుల యాచారములన్నియు ప్రత్యక్షఫలములు గలవిగనుండి, అట్టి ప్రయోజన మగపడకుండినచో వాటి నాచరింపకుండుట మనము చూచుచున్నాము. అట్లుగాక ఆరోగ్యము, సముదాయోన్నతి, మున్నగుఫలములను మనమున నిడికొనియే మన యాచారములన్నియు కల్పింపబడినవై వాటి నతిక్రమించిన మహాపాపముగా పరిగణింపబడుచుండుటచే మన ఖండమున నింతవరకు ఆ యాచారములు అవిచ్ఛిన్నముగా సాగుచున్నవి. ఉదయము నిద్ర మేల్కొంచినది మొదలు రాత్రి నిద్రించువరకును శ్రుతిస్మృతులలో చెప్పబడిన ధర్మము లెట్లు దృష్టప్రయోజన భూయిష్టమై యున్నవో గాంచుడు.

మన శాస్త్రములు ప్రతివ్యక్తియు అరుణోదయకాలమున నిద్రనుండి మేల్కొనవలెనని బోధించుచున్నవి. పాశ్చాత్యులను ఆసమయమున జీవులకు కావలసిన ప్రాణవాయువు పరిశుభ్రమై యుండునుగాన ఆసమయమున మేల్కొనుట ఆవశ్యకమని పరిశోధించి యీ నడుమనే ప్రకటించి యున్నారు.

ఇక దస్తధావనము - దస్తకాష్టములతో నేచేయుట ఆరోగ్యప్రదమనియు రోమకూర్చుల (బ్రష్సుల) నుపయోగించుటవలన క్రిములుత్పన్నమై యాకూర్చుల నాశ్రయించి యుండి మరల మరల దానినే ఉపయోగించుటవలన అనేకములగు దంత రోగములు పుట్టునని ఆ పాశ్చాత్యవైద్యులే వ్రాసి యున్నారు.

మరియు నిద్రించునపుడు ఉత్తరదిక్కున తల
మంచి నిద్రింపరాదని మన ప్రాచీనయాచారము.
అదియు విజ్ఞానశాస్త్రరీతిగ సుసమంజసమని యీ
పడుమ నొక వైజ్ఞానికుడు నహేతుకముగ నిరూ
పించి యున్నాడు.

ఇట్లెన్నియో ఉదాహరణములు జూడవచ్చును.
కావున, ఓ! మహాశయలారా! ఈ విధముగ నుత్త
మోత్తమములనడగిన మన యాచారముల వీడి
పాశ్చాత్య వ్యామోహమునబడి దురాచారముల
నాచరించదగదని నాప్రార్థన. మనకు పాశ్చాత్య
విద్యాభ్యాసము జీవికార్థమై యనివార్యమగుటచే
కొన్ని యాచారములను బలవంతముగ విడువవలసి
వచ్చిన మాట నిజము. కాని నేటి పరిస్థితి మారినది.
మనకు న్యపరిపాలన లభించినది. భారతీయ సాంప్ర
దాయజ్ఞులే నేటి మన పాలకులు. కావున నేడెట్టి
నిర్బంధములేకయే మన వేషభాషలను మనము
స్వసాంప్రదాయానుగుణముగ మార్చుకొనవచ్చును.
కావలసినది మనకట్టి దృఢేచ్ఛ మాత్రమే. మన
న్యదేశీయ నుస్తులతో నేలపై ననే గూర్చొని మన
విద్యార్థులకు గురుకులము లండువలె పాఠముల జెప్పు
కొనవచ్చునుగాదా! మనది చల్లపదేశముకాదే
మనకీజ్ఞాతుక తిరింపులే? కావున మనమందరమును
బద్ధదీక్షులమై మన ప్రాచీన భారతీయ నాగరికత

పునరుద్ధరింపబడునట్లును ఆయా వర్ణాశ్రమోచిత
ఆచారములు ఆచరింపబడునట్లును ప్రచారముచే
సాధించవలెను. అదియేమన విశిష్టాదైవ్యత ప్రచారక
సంఘమునకు ముఖ్యకర్తవ్యమని నా విన్నపము.

ఇంకొక చిన్ని విన్నపముతో ముగింతును. మన
యాచారములు లోపించుటకు సంస్కృతభాషా
ప్రచార లోపమొక ముఖ్యకారణము. మన ధర్మము
లన్నియు ఆ భాషయందే నిబంధించబడినవి. వాటిని
తర్జుమాచేసిన గ్రంథముల మూలమున యదా
ర్థము తెలియుట దుర్లభమైనది. దానిచేతనే మన
సాంప్రదాయోన్నతి మాయమైనది. ప్రస్తుత విద్యా
విధానమున ప్రతివ్యక్తికిని సంస్కృత భాషాభ్యాస
మును విధింపబడినచో యీ యనర్థము తొలగును.
కావున మన సంఘమువారు పరిపాలకుల నొత్తిడిచేసి
సంస్కృతభాషయే రాష్ట్రభాషగా నుండునట్లు తీర్మా
నించవలెను. ఒక రాష్ట్రగవర్నరు, ఒక ప్రధాన
ప్రాడ్వివాకులు, ఒక విశ్వవిద్యాలయాధ్యక్షులును
నీనడుమ నిట్టి యుదారాశయములను ప్రకటించి
యుండుటయు నీ విషయమున కొంత యాశను
గల్పించుచున్నది. కావున నీ విషయమునను తీవ్ర
ప్రచారమును మన సంఘము ఆచరింపదగినని విన్న
వించి విరమించుచున్నాను.

మ త త్ర య సా ర ము

వ్యాకరణ శిరోమణి. అహోబిలమతం కార్యకర్త.
శ్రీ డి. వే. శ్రీమాన్ చిలుకూరి మాడభూషి
వెంకట రాఘవాచార్యులుగారు.

శ్రీమన్నారాయణమూర్తి మహాప్రళయములో
వట పత్రశాయియై జీవరాసులను తమో రూపముగా
తనయందు లయింపజేసుకొని వారు శరీరములు లేక
యుండుటను జూచి వారియందు దయకలిగి వారికి
తత్త్వస్మర్యానుగుణముగా శరీరేంద్రియ సంబంధ
మును కలుగజేయుటకు సంకల్పించెను. ఆ జీవరా
సులు హితాహితముల నెరింగి వర్తిండుటకై అపార
షేయమైన వేదమును చతుర్ముఖ బ్రహ్మకుపదేశించి
తద్వారా లోకమున ప్రవర్తింపజేసి ఆ శ్రుతియొక్క
యాధార్థ్యమును జీవురాసులు తెలుసుకొనుటకై
తద్వ్యాఖ్యాన రూపమైన ఇతిహాస పురాణములను
తానే వ్యాసులై యవతరించి లోకమున ప్రవర్తింప
జేసెను. జీవరాసులు చిదచిదీశ్వర తత్త్వములను సుల
భముగా తెలిసికొని మోక్షమును పొందుటకై
'అథా తో బ్రహ్మ జిజ్ఞాసా' యనెడు సూత్రము
మొదలుకొని 'అనా వృత్తిశ్చ బ్ధాత్' అనెడు
సూత్రమువరకు 156 అధికరణముల, 545 బ్రహ్మ
సూత్రముల రచించెను.

ఇందు శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము ప్రమాణ
వైలక్షణ్య, ప్రమేయవైలక్షణ్య, ప్రమాత్మవైలక్షణ్య
ములతో కూడుకొనినదై ప్రత్యక్ష, అనుమాన,

శబ్దప్రమాణములగలదై ప్రకాశించుచున్నది. ఈ
సిద్ధాంత సిద్ధములైన అర్థములు తత్త్వము,
హితము, పురస్కారములని మూడు విధములు.
ప్రమాణములచే నెరుంగదగిన తత్త్వములు = చిత్తు
అచిత్తు ఈశ్వరుడు అని మూడు విధములు. అచేతి
నము = త్రిగుణము కాలము శుద్ధసత్త్వము అని
మూడు విధములు. త్రిగుణము = ప్రకృతి, మహత్తు,
అహంకారము, జ్ఞానేంద్రియములైదు, కర్మేంద్రి
యములైదు, మనస్సు, తన్మాత్రలైదు. ఆకాశాది
భూతములైదు అని యిట్లు ప్రాకృత తత్త్వములు
24 విధములు. కాలము = ఘటిక, నాడి మొదలుగా
8 విధములు. శుద్ధసత్త్వము - ప్రాకృత తత్త్వములవలె
24 విధములని కొందరు, 16 విధములని కొందరు
ఆచార్యులు అభిప్రాయ పడుచున్నారు. జీవా
త్మలు = బద్ధులు, ముక్తులు, నిత్యులు అని మూడు
విధములు. హితమనబడు ఐశ్వర్య, కైవల్య, మోక్ష
రూపమైన పురుషార్థములకు సాధనము భక్తి ప్రప
త్తులు. పురుషార్థము ప్రధాన ఫలమైన మోక్షము
మాత్రమే. ఈ తత్త్వములలో పంచభూతములు,
జీవాత్మ, కాలము ఇవి ప్రత్యక్షసిద్ధములు. తక్కినవి
వేదైక వేద్యములు.

అద్వైత మతస్థులు తత్వత్రయము నంగీకరించి 'ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ' 'నేహ నా నాస్తి కించన' ఇత్యాద్యభేదశ్రుతులను మాత్రమంగీకరించి శ్రుతి సిద్ధమైన జీవానేకత్వమును, తన్నిత్యత్వమును, జీవ పర భేదమునున్నా ఘటికశ్రుతి సిద్ధమైన భగ వత్సర్వ శరీరిత్వమును, కల్యాణ గుణాకరత్వమునున్న నిరాకరించుచున్నారు. ఈ మతములో బ్రహ్మ యొక టియే సత్యము, దీనికి అనాదికాలమునుండి మాయా సంబంధము కలదు. కంటిలోనున్న దోషముచేత తాడును చూచి ఇది సర్పమను భ్రమకలిగి ఎట్లు భయాదులు కలుగుచున్నవో అదేరీతిగ మాయా సంబంధమువలన బ్రహ్మచరాచర రూపముగ కన్పడు చున్నది. మాయకు స్వాభారభూతమైన బ్రహ్మ స్వరూపమును కప్పిపుచ్చెడు శక్తికలదు. అట్టి మాయచేత తిరోహితమైన బ్రహ్మరూపము ప్రకాశించుటలేదు. తాడును సర్పమనెడి భ్రాంతిచేత తెలుసుకొన్న పురుషుడు దగ్గరకుపోయి చూచుట చేతనో అస్తోపదేశము వల్లనో ఇది సర్పముకాదు తాడేయని తెలుసుకొని భయాది కార్యములను విడుచునట్లు ఆచార్యోపదేశము వలన శాస్త్రజ్ఞాన మును సంపాదించి మాయా సంబంధమును బాపు కొని బ్రహ్మాయందు తనకుగల ప్రపంచభ్రమను రూపుమాపి యదార్థమైన బ్రహ్మస్వరూపమును తెలుసుకొని బ్రహ్మతో నైక్యమును పొందు చున్నాడు. ఈ బ్రహ్మకు 'సత్, చిత్, ఆనందము' అని మూడు ఆకారములు కలవు. ఇట్టి బ్రహ్మ స్వరూపమున గుణమొక్కటియు లేదు. గనుకనే బ్రహ్మ నిర్గుణమని చెప్పబడుచున్నది. కావుననే బ్రహ్మాయందు స్వగతభేదము లేదందురు. బ్రహ్మ యందు సజాతీయ విజాతీయ భేదములును లేవు. ఈ ప్రపంచభ్రమకు అధిష్ఠానముగా ఒకవస్తువు నంగీకరించవలెను. అది సత్యము కాదన్నచో దానికి

అధిష్ఠానాంతరమును ఒప్పుకొనవలయును. అదియు సత్యము కాదన్నచో ఆధారవరంశర నంగీకరింప వలసి వచ్చుటచే అసవస్థాదోషము సంభవించును. కనుక ప్రపంచభ్రమకు ఆధారమైన వస్తువు సత్యమని ఒప్పుకొనవలయును. అదియే బ్రహ్మయనబడును. ఈ ప్రపంచము సత్యముకాదు. ఏలయన సత్యవస్తువు ఏ కాలమునందును బాధింపబడరాదు. ప్రపంచము అసత్యమగు మాయ వలన పుట్టిన దగుటచే అసత్యమే యగును. సత్తు అనునది ప్రాతిభాసికము, వ్యావహారికము, పారమార్థికము అని మూడు విధ ములు. తాడునందు తోచుచున్నవస్తువు ప్రాతిభాసిక సత్తని చెప్పబడుచున్నది. బ్రహ్మ స్వరూపము మాయా సంబంధముచేత తిరోహితమై అందు ఆకాశాది ప్రపంచభ్రమ కలుగుచున్నది. 'తత్త్వమస్యాది' వాక్యార్థజ్ఞానముచేత బ్రహ్మ సాక్షాత్కారము కలిగిన తర్వాత ఆకాశాది ప్రపంచము నశించుచున్నది. గనుక బ్రహ్మ స్వరూపతత్త్వజ్ఞాన మాత్రముచేత నశించదగిన వస్తువు వ్యావహారిక సత్తని చెప్పబడు చున్నది. త్రికాలమునందు అనువృత్తమై ఏవస్తు జ్ఞానముచేతను నశించనిదే పరమార్థసత్తు. ఇదియే నిర్గుణ బ్రహ్మయని చెప్పబడుచున్నది. మాయ సత్త్వరజస్తమోరూప గుణాత్రయాత్మకమైనది. ఈ మాయకు అవిద్యయని కూడా ఒక యంశముకలదు. మాయ అధికమైన సత్త్వగుణముకలది. అవిద్య కొంచె మైన సత్త్వగుణముకలది. మాయలో ప్రతిఫలించు వస్తువు బ్రహ్మయనియు, అవిద్యాకార్యమగు అంతః కరణమున ప్రతిఫలించు వస్తువు జీవుడనియు చెప్పబడుచున్నది. అధికసత్త్వము గల మాయా సంబంధ ముచే బ్రహ్మ సర్వజ్ఞము, సర్వశక్తి, సర్వఫల ప్రదము, కల్యాణ గుణాకరమనియు చెప్పబడు చున్నది. అవిద్యాసంబంధముచే జీవుడు అల్పజ్ఞుడును, అల్పశక్తియు కలవాడగుచున్నాడు. ఇట్టి జీవుడు

ఈశ్వరుని ఉపాసించుటచేత చిత్తశుద్ధి కలిగి వేదాంత శ్రవణమునకు అధికారి యగుచున్నాడు. అంతట గురూపదేశముచేత 'తత్త్వమస్యాది' వాక్యార్థజ్ఞానమును దెలుసుకొని నిర్విశేషచిన్మాత్ర బ్రహ్మైక్యజ్ఞానము కలవాడై గురూపదిష్ఠార్థమును అనవరతమును అనుసంధించుట వలన బ్రహ్మ సాక్షాత్కారము కలవాడగుచున్నాడు. అప్పుడు సకల భ్రాంతియు నివృత్తమై తన్మూలమైన వాసనయు కొంతకాలమైన తరువాత తనంతటతానే నశించి పోవును. అంతవరకుండు స్థితికే జీవన్ముక్తియని పేరు. తరువాత ప్రారబ్ధకర్మావశానమున శరీరము నశించును. అంతట అవిద్యారూపమగు ఆవరణ నిశ్చేషముగా నశించును. గావున 'అఖండానంద బ్రహ్మన్వరూపా విర్భావమనౌడు మోక్షము లభించును. ఇట్టి మోక్షమును పొందుటకు లోకాంతరములకు పోనక్కరలేదు. ఈ సిద్ధాంతములో జీవబ్రహ్మల కభేదము గనుక ఇది అద్వైతమతమని చెప్పబడుచున్నది. ఈ మత ప్రవర్తకులు శ్రీశంకరాచార్యులు.

—: శ్రీమన్మధ్వమతసారము :—

ఈ మతమున శ్రీమన్నారాయణమూర్తియే పరతత్త్వము. ఆయన సమస్త కల్యాణగుణ పరిపూర్ణుడు. వీరును తత్త్వత్రయము నంగీకరించినవాచే. పరబ్రహ్మకు అప్రాకృతమైన శరీరము కలదు. ఈతని ఇంద్రియములు విషయగ్రహణ సమర్థములు. ఈయన భార్య లక్ష్మీదేవి. ఈమె సకల జీవులకంటెను ఉత్తమురాలు. సర్వవ్యాపిని. ఈమెకును జ్ఞానానందరూపమగు అప్రాకృత శరీరము కలదు. వీరుభయులును నిత్యము కులనబడుదురు. జీవులలో నిత్యము కులులేరు. చరాచరాత్మక ప్రపంచమంతయు సత్యమైనది. జీవులు పరమాత్మకంటె అత్యంతభిన్నులు. జీవులు స్త్రీలు, పురుషులను విభాగమును కలిగియున్నారు. పురుష జీవులు కర్మమూలమున స్త్రీ శరీరమును పొందినను

మోక్షదశలో పురుషులుగనే యుండగలరు. స్త్రీ జీవులు సంసారమోక్ష దశలలో స్త్రీ రూపముగనే యుందురు. ఈ జీవులందరును ముక్తియోగ్యులు నిత్యసంసారులు, తమోయోగ్యులు, అని మూడు విధములు. మొదటివారు దేవగణాది భేదములచే ఐదు విధములుగ నున్నారు. వీరు ముక్తిదశలో ఆ యా స్థానములను పొందగలరు. మనుష్యోత్తములలో తృణజీవులనియు, తద్భిన్నజీవులనియు రెండు రకములు కలరు. తృణజీవులు అపరోక్షజ్ఞానమును పొంది దేహోపసానమున యిచ్చుటనే మోక్షమును పొందుదురు. రెండవవారు బ్రహ్మనుపాసించి మోక్ష సాధనానుష్ఠానముచేత మోక్షమునకు తగినవారై యుందురు. తమోయోగ్యులు, అసురులు, పిశాచములు మొదలగు రూపములను పొంది దురాచార సంపన్నులై సరకమునే పొందుచుండుదురు. నిత్యసంసారులు పుణ్యపాపములకు ఫలములనుగా స్వర్గనరకాదులకు పోవుచుండుదురు. జీవులు స్వతస్సిద్ధముగా జ్ఞానానందస్వరూపులు. అణుకరిమాణవంతులు. భగవచ్ఛేషభూతులు. మనుష్యులు, మనుష్యోత్తములు, గంధర్వులు ఈ రీతిగా బ్రహ్మవరకు జీవులలో తారతమ్యముగలదు. ఈ తారతమ్యము మోక్షానందమందును కలదు. ఇది యీ సిద్ధాంతమునకు ముఖ్య తమాంశము. భేదశ్రుతులను ప్రమాణముగాగొని జీవ పరమాత్మలకు అత్యంతభేదమును చెప్పుచున్నారు. మోక్షమనగా స్వరూపానందానుభవము. ఈయను భవము సంసారదశలో కర్మవలన కలిగిన శరీర సంబంధముచే ప్రతిషిద్ధమై తిరిగి భగవదనుగ్రహముచే ప్రతిబంధకము నివర్తించి ఆస్వరూపానందానుభవము మోక్షదశలో వైకుంఠలోకమున కలుగును. ఈ జీవులు మోక్షమున వారివారికి తగినట్లు సాలోక్య, సామూహ్య, సామీప్య, సాయుజ్యములను పొందుదురు. 'తత్త్వమసి' యను వాక్యమునకు అభేద

మర్థముకాదు. ఒకరాజ్యమును జూపి ఇదియంతయు యీ రాజుదని చెప్పటకు బదులుగా ఇదియంతయు రాజు అని సమానాధికరణముగా ప్రయోగించినట్లు నీవు ఆ బ్రహ్మకు అధీనుడవని చెప్పటకు బదులుగా నీవు ఆ బ్రహ్మవే అనిచెప్పటలో విరోధములేదు.

అనేక శ్రుతి, స్మృతి సూత్రాది విరోధ పరిహారార్థము యీ యర్థము సంగీకరించవలెను అని చెప్పుదురు ఈ మతస్థవర్తకులు ఆనందతీర్థాచార్యులువారు. వీర రజితపీఠమునెడు ఉడిపిలో నవతరించిరి. ఈ సిద్ధాంత మునకు ద్వైతమునిపేరు.

అర్చిరాది

మార్గము

శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమాన్ బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యులుగారు,
గుంటూరు.

శ్లో. దుర్లభో మానుషో దేహః దేహినాం క్షణభంగురః
తత్రాపి దుర్లభం మన్యే వైకుంఠ ప్రయదర్శనమ్.

అన్నట్లు మనుష్యదేహము మిక్కిలి దుర్లభము. అది లభించినను చిరకాలము జీవించి యుండుట అంత కంటే దుర్లభము. అట్లు జీవించినను శ్రీవైకుంఠ నాథునియందు భక్తి కలిగి యుండుట చాల దుస్సరము. అది కలిగినను పరమభాగవతోత్తములే ప్రాప్య ప్రాపకభూతులనెడు పరమపర్వనిష్ఠులైన పరమ భాగవతులయందు ప్రాప్యప్రాపకత్వ ప్రతిపత్తి కలిగి యుండుటయే మిక్కిలి దుర్లభమని శాస్త్రములు ప్రతిపాదించుచున్నవి. కాబట్టి చేతనులందరును భగవద్భాగవతాచార్య పర్యంతమును పరమభక్తినిష్ఠులై యుండవలెను. ఇట్టి యధికారులు కర్మ, జ్ఞాన, భక్తి యోగాది విష్ణులై శరణాగతికి సర్వేశ్వరుని

యొక్క అపరావతారమైన ఆచార్యవిషయమున ప్రపత్తిచేసియున్న పరమైకాంతికి ఈశరీరావసానము నందే అర్చిరాదిగతి తప్పక కలుగునని శాస్త్రములు బోధించుచున్నవి.

అర్చిరాది గమనమునగా :-

శ్లో. సత్సంగ ద్భవనిష్ఠుః గురుముఖాచ్ఛ్రియం ప్రపద్యాత్మవాన్
ప్రారబ్ధం పరిభుజ్యకర్మకలం ప్రక్షిణకర్మావరః
న్యాసా దేవ విరంతుశేష్యరదయా నిర్దూన మాయాన్యయో
హర్దానుగ్రహ లబ్ధమద్భుతమని ద్వారా దృహిర్నిర్గతః.

అని సత్సంగ సహవాసమువలన సంసారము నందు నిస్సృహకలిగి ఆచార్యుల నాశ్రయించి వారిచే నుపదేశింపబడిన సర్వవేదసారమగు మహా ముత్రముయొక్క అర్థపరిజ్ఞానముచే శ్రీయఃపతియే పరమప్రాప్యమనెడు జ్ఞానముకలవాడై అర్థపంచః

ముల నెరింగి ఈ శరణాగతి ప్రభావముచే పూర్వోత్తరపాశములచే విడిపించబడి శరీరావసానవ్యంతము ప్రార్థనలతోకలిపి మూత్ర మనుభవించుచు అవిద్యాదుల నశింపజేసుకొనును. ఈ చేతనుడు న్యూస (ప్రపత్తి) విద్యా నిష్ఠుడగుటచే సర్వేశ్వరు డీతని కొరకు యీవిభూతి మొదలు పరమపద పర్యంతము అర్చిరాది మార్గమునగల సకలలోకముల నలంకరింప జేయును. అంత హృదంతర్యామియగు సర్వేశ్వరుని అనుగ్రహముచేత 'సుషుమ్న' యను పేరుగల నాడి నుండి నిష్క్రమించును. అంత,

శ్లో. ముక్తోఽర్చి ర్దిన పూర్వపక్ష పడదజ్ఞాసాక్షివాతాంకుమ
ద్గౌర్విద్యుద్వద్యదజేష్ఠౌ దాతృమహిత పీమాత్తః స్వాప్లతః
శ్రీనైకుంఠముపేత్య నిత్య మబడం తస్మిన్ పరబ్రహ్మణ
స్యాదుజ్యం సమదాప్య నందతి సమం తేనైవ దన్యఃపుమాన్.

అని యీశరీరమునుండి సర్వేశ్వరుడు తానే యీ ముక్తపురుషుని బయలుదేరదీసి సూక్ష్మశరీరముగల యీముక్తుని అర్చిస్తుండు ప్రవేశింపజేసి అర్చిలోకాధిపతుల సత్కారముల స్వీకరింపజేసి, పగటి లోకాధిపతులచేతను, శుక్లపక్ష లోకాధిపతులచేతను, ఉత్తరాయణ, సంవత్సర, వాయు, సూర్య, చంద్ర, విద్యుత్, వరుణ, ఇంద్ర, బ్రహ్మ లోకాధిపతులచే సత్కరింపజేయుచు ఈ బ్రహ్మాండమును దాటి విరజానదియందు ప్రవేశ పెట్టును. అంతట యీ సూక్ష్మశరీరమున్ను, వాసనారేఖలున్ను నశించును. అంతట అమానవకరస్పర్శ కలుగును. వెంటనే ఈ శుద్ధాత్మకు సర్వేశ్వరునితో సమానమగు ఆకారము సిద్ధించును. ఈతని శరీరమును దేహాలంకారనిపుణులగు అనేకాపురసస్త్రిలు అలంకరింతురు. వారీ ముక్తపురుషుని తిల్యకాంతార

మున ప్రవేశింపజేతురు. అప్పు డీతనికి సర్వగంధత్వ, సర్వరసత్వములు కలుగును. అచ్చట పరమపదనాథుని యాజ్ఞచే అనేక నిత్యసూరులతోకూడ గరుడాశ్వాన దివ్యవిమానమును తెచ్చి యీముక్తపురుషునందు గూర్చుండబెట్టి పరమపదమున ప్రవేశపెట్టును. అచ్చట నిత్యసూరులు తమతమ వాకిండ్లయందు యీతనిని అర్ఘ్యపాద్యాదులతో నారాధింతురు. పిమ్మట తిరుమామణి మంటపమునకు చేర్చబడును. ఇట్లు పరమపదనాథుని సారూప్యమును పొందిన పిమ్మట యీతని సామీప్యమును పొందును. అటు పిమ్మట యీతని సాయుజ్యమును పొంది శయ్యా రూపియగు శ్రీశేషులను క్రొక్తుచు వెళ్ళి శ్రీనైకుంఠ నాథుని ఒడిలో కూర్చుండును. ఆత డీముక్తునికొరకు మిక్కిలి కృషిచేసి రప్పించుకొనెను. గాన ఆనందముతో నీతని గాఢాలింగనము చేసికొని 'కోఽసి' ఇత్యాది వాక్యములచే బహుప్రకారముల నూర డించి, ఇతడు కోరినప్రకారము నిత్యసూరుల గోష్ఠిలో ప్రవేశింపజేయును. ఇట్లు పరమపదమున నిత్యసూరులతోకూడ చేరి యావదాత్మభావిగ ఈబ్రహ్మానందమును అనుభవించును. ఇదియే యీచేతనునికి పరమపురుషార్థము. ఇట్టి యానందము న్యూసవిద్యా నిష్ఠులగు పరమభాగవతోత్తములకు ఈశరీరావసానమున సర్వేశ్వరుడు తప్పక కృపచేయును. గనుక యీ యర్చిరాదిమార్గమును విశదముగ ప్రతిపాదించుచున్న ఛాందోగ్యోపనిషత్తు, 'శూభోవిశుం షణిముగిలో' అను తిరువాయ్ మొళియు, పైశ్లోక ద్వయము మొదలగునవి ముముక్షువులకు సదా అనుసంధేయములు.

ప్రణవమాహాత్మ్యము

న్యాయమిహాసా శిరోమణి
శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీచాన్ క. శతకోపాచార్యులుగారు
తిరువతి.

ఓమ్ కారము ప్రణవమని చెప్పబడుచున్నది. ప్ర=ప్రక
ర్షణ=అధికముగా, నూయతే=స్తూయతే=స్వేష్టదేవతానేన
ఇతి ప్రోత్సాహముచేయబడుచున్నాడుగాన ప్రణవము అని
దీనికి ప్ర్యుత్పత్తిని చూపెదరు. తమ ఇష్టదేవత దీనిచేస్తుతించ
బడునని ఆర్థము.

ఈ ప్రణవ మాహాత్మ్యము తరచుగా అన్ని ఉపాసకుల
యందును, తమ పబ్బంహాలులగు ముఖ్యమైన స్మృతి పురా
ణాదులయందును, ప్రతిపాదించబడియున్నది. అది ఎట్లునగా:
సర్వేవేదామృత్యుదహనునంతి తస్మాన్విశ్వార్థకమృత్యునై
యదిచ్చన్ బ్రహ్మచర్యం చరన్ నితతేవదంసంగ హేమబ్రవీమి
ఓ మిత్యేతత్ || [కత] ఇత్యాదులు

అనగా - సమస్తవేదములను ఏ వస్తువును పోలి ప్రా
ప్త్యముగా నిర్దేశించుచున్నవో సర్వతపస్సులును ఏ వస్తువు
కొరకై యాచరింపబడుచున్నవో, ఏ ప్రాప్త్యము కొరకు
మనరులు బ్రహ్మచర్యాది ప్రతముల నను
ష్ఠించుచున్నారో అది ఓమ్ కారమే. అనగా
తిత్సతి పాఠ్యమైన పరబ్రహ్మమే.

ఇట్లే 'సయద్యేకమాత్రమభిధ్యాయాత్'
ఇత్యాదులచే చిహ్నించబడునందును
'ఓమితి బ్రహ్మ' 'యద్యేదా తోస్యః
పోక్త...', ఇత్యాదులచే తైత్తిరీయోప
నిషత్తునందును 'ఓమ్ కారమే వేదం సర్వ'
మృని ఛాందోగ్యోపనిషత్తునందును,
'య ఓంకారస్సప్రణవః' ఇత్యాది ఆధర్వ
శిరోపనిషత్తునందును, తస్మాచ్చనిస్సృతాస్సర్వే ఇత్యాదులచే
యోగయాజ్ఞ వల్క్రస్మృతియందును, ఇంకను హరిశంకరు
మొదలగు వాటియందును ప్రణవము సర్వభూపరమనియు,
పరమాత్మోపాసన సాధనమనియు, సర్వఫలప్రదమనియు,
సర్వవేదములమనియు, సర్వమంత్ర క్రేష్టమనియు, పరబ్ర
హ్మమగు శ్రీచున్నారాయణ వాచకమనియు, సుచ్చై
యుగా నిరూపించబడినది.

— ప్రణవార్థము —

అశ్చ ఉశ్చమిచ ఏషాంసమాహారః ఓమ్, అని అకా
ర మకారములయొక్క సమాహారమే ఓమ్ కారము.

బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులను దేవతాత్రయము ప్రణ
వముచే చెప్పబడుచున్నారని కొన్ని పురాణములు నడుపు
చున్నవి.

ఓమ్కారాన్ని శబ్దశ్చ ద్యావేతా బ్రహ్మణః పురా
కతం భిత్వా వినిర్యాత తస్మాన్మాంగళికా పుభా
అగి మగబోధ టీకలో మంగభార్గవముగా యాప్రణవము
నిర్దేశించబడియున్నది.

విశిష్టాద్వైత సాంప్రదాయమున పూర్వాచార్యవ్రము
భులగు శ్రీ భట్టగువారు అకారార్థ విష్ణు - ప్రణవ ఇమ
మగ్ధంబునాదికత్, అను అష్టశ్లోకీ మొదటి శ్లోకమున అకా
రము విష్ణువాచకమనియు, మకారము జీవాచకమనియు,
ఉకారము ఏవకారార్థకమైవారిధరియొక్క కేష కేషి భావ
సంబంధమును తెలియపరచుచున్నదనియు పరిపాదించు
చున్నాడు.

మరికొందరు మధ్యమాక్షరమగు ఉకార
ముచేత లక్ష్మీప్రతిపాదించబడుచున్నదని
యు, ఆ లక్ష్మీనారాయణులయొక్క
కేషత్వము మకారవాచ్యమైన జీవులకు
చెప్పబడుచున్నదనియు చెప్పెదరు.

సర్వశబ్దములకు మూలభూమిమగు అకా
రము, సర్వవస్తువులకు మూలభూమిమగు
బ్రహ్మను కారణత్వాకారముతో చెప్పుచు
కారణత్వముచే తప్పకయుండునట్టి
స్వస్థిత్వ సర్వశక్తిత్వాది కల్యాణ గుణ

ములనుపూజ ఆ బ్రహ్మయందు పరిపాదించుచున్నదని
'అష్టాక్షరశరీరాంగప్రణవాద్యక్షరేణు' ఇత్యాది వాచన
పురాణమునందును, 'క్షేక కర్మవిపాకాశయై రవగామృ
ప్తః పురివిశేష ఈశ్వరః తస్య వాచకః ప్రణవః' అని పాతం
జలయోగ సూత్రములోను విశదముగా పరిపాదించ
బడియున్నది. ఉకారములక్ష్మీవాచకమని 'అకారేణో
చ్చక్షే విష్ణుస్సర్వభూకేశ్వరోవాదిః ఉద్భుతా విష్ణునా
లక్ష్మీః ఉకారేణోచ్చతేకథా' అని కఠశ్రుతియందును
చెప్పబడియున్నది.

ఇరువదియైదవ తత్వమగు జీవుడు ఇరువదియైదవ స్థాన
నగు మకారముచేత చెప్పబడుచున్నాడని ఆత్మాత్మ

సమకాలింనుం 'పంచవింశః పుక్తిస్త్రైః' అని తత్వసాగర సంహితలో నిరూపింపబడియున్నది.

— ప్రణవ వినియోగ ప్రకారము —

ఈ మహా మంత్రమునకు శృతి స్మృత్యాదులచే బహు ప్రకారముగ వినియోగము ప్రదర్శింపబడియున్నది. అందు కొన్నిటినిచ్చట నుదహరింతును.

1. వేదారంభావసాములలో యీప్రణవము తప్పక ఉచ్చరింపబడవలయుననియు, ఆత్మల చేయనిచో మహాహాని కలుగుననియు మనుస్మృతిలో చెప్పబడుచున్నది.
2. దీనిని మంగళార్థమునకూడా నుపయోగించుట శిష్టాచారము కలదు.
3. సమస్త యజ్ఞదానకపః పృథ్వుకులు యీప్రణవోచ్చారణ పురస్కరముగనే నాచరించవలయుననియు, అట్లే బ్రహ్మవాదులనుష్ఠించు చున్నారనియు గీతలో చెప్పబడుచున్నది.
4. శ్రీవిష్ణుద్వైతసాంఖ్యదాయమున మోక్షోపాయములగు భక్తి-ప్రవృత్తులలో యీప్రణవమంత్రమునకు ఉచిత యోగముకలదని యీక్రింద కనుపరచబడిన ప్రమాణములచే నేర్పడుచున్నది.

‘ఆత్మాన మరణం కృత్వా ప్రణవం చోత్తరారణిం |
ధ్యాననిర్మలనాభ్యాసాత్మ్యేన్ద్రవృత్త్యాగ్నిగూఢవత్ ||
[ధ్యానబిందూపనిషత్]

ఇట్లే ‘స్వదేహమరణం కృత్వా’ ఇత్యాదులచే శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తునందును, ‘ఏతదాలంబనం శ్రేష్ఠ మిత్యాది కితోపనిషత్తునందునుకూడ భక్తియోగమున ప్రణవప్రాధాన్యము తెలుపబడినది.

‘ప్రణవోధనుశ్శరో హ్యత్మాబ్రహ్మతల్లక్ష్యముచ్యతే |
ఆప్రమితేన వేద్యం శరవత్తన్మయో భవేత్ |’
[మండకోపనిషత్]

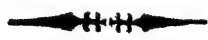
‘ఓమిత్యాత్మానం యుంతి’ [తైత్తిరీయోపనిషత్]
మొదలగు వచనములచే ప్రపత్తియందు ప్రణవోపయోగము తెలుపబడినది.

5. ఇదిగాక యోగులకు సుత్కృమణకాలమున ప్రణవోచ్చారణ పురస్కరముగా భగవత్స్మరణమును విధించి తన్ములముగా మోక్షప్రాప్తిని యీక్రింది వాక్యములు విధించుచున్నవి.

“అథ యత్ర ఏతస్మాచ్ఛరీరా దుత్కృమితి ఓమితి వాహోద్వామీయతే” [అనిఛందోగ్యము]

ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మవ్యాపారస్మామ నుస్మరన్ |
యః శ్రవయాతిత్యజన్ దేహం సయాతి పరమాంగతిమ్ || అనిగీత.

ఇట్లు | పణవమాహాత్మ్యము తదగ్ధ తద్వినియోగములు సంగ్రహముగా ప్రతిపాదించ బడినవి.

శ్రీరామానుజ దర్శనము (వైదికము) *

శిరోమణి-శ్రీ. ఉ. శే. శ్రీమాన్ తిరుమల నల్లాన్ టి, రామకృష్ణాచార్యుంగారు జి. టి. మద్రాసు.

శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతమున ప్రత్యక్షము, అనుమానము, శబ్దముఅని మూడే ప్రమాణములంగీకరింపబడినవి. ఇంద్రియములకు గోచరించని వస్తువులేషయమై శబ్దమే మనకు ప్రమాణము. వేదము ఆపారుషేయమగుటచే భృమ ప్రమాదాది పౌరుషేయ ప్రబంధములకుండదగు దోషములు దానికి లేమింటేనే అది ప్రబల ప్రమాణమగుట నిర్వివాదము. అది ప్రమాణము కాదనవారు నకింగుట నిశ్చయము, కొందరు ప్రమాణముగ నంగీకరించినను అల్పప్రతులై అస్థిమల

కల్పించి తాము నశించుటయే గాక ఇతరులనుకూడ నశింపజేయుచున్నారు. పూజ్యులగు శ్రీభాష్యకారులు శ్రుతులయ పార్థముల నిరసించి వేదమాత్రమొక్క అంతర్భూతమును నివారించుటకే మనపుణ్యవిశేషమున యీభూలోకములో నవతరించిరి. వీరు స్థాపించిన శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము ననువైదికత్వ మెట్లునిధించుచున్నదో నిరూపించుచున్నాము. సావధానముగ గ్రహింపుడు:-

— అద్వైతమతము —

‘నేనా నానాస్థికించన’ ‘సర్వంఖగ్విదం బ్రహ్మ’ ‘వితదాత్మ్యమిదం సర్వ’మిత్యాది ప్రమాణ వాక్యముల పర్యాలోచనవలన సజాతీయ విజాతీయ స్వగతభేదములు లేని శుద్ధబ్రహ్మమొక్కటియే పరమార్థమని తేలుచున్నది. ఘటము మృనాత్మకమనునట్లే పరిపంచము వితదాత్మ్యమని చెప్పబడుచున్నది. అంతియే. శుక్తియందురజతము, తాడు నందుపాము అధ్యస్తమైనట్లే బ్రహ్మయందు ప్రపంచమధ్య స్తమగుచున్నది. జ్ఞాత్వత్వ జ్ఞేయత్వాదులును భ్రమియూప ములే. భ్రమి యదారజానముచే నివర్తించును. ‘తత్త్వమసి’ యనెడు వాక్యమువలన సిద్ధించు అభేదజ్ఞానమే అట్టి యదారజానము. అదియే మోక్షోపాయము. ఆజ్ఞానము వలన అధిష్టానమగు బ్రహ్మయొక్క సాక్షాత్కారము జనించును. శబ్దమువలన సాక్షాత్కారము జనించుట ‘దశమ స్త్వమసి’ యనుచో అనుభవసిద్ధము. అట్టి అధిష్టాన సాక్షాత్కారమే మోక్షము. అప్పుడు భేదమంతయు నివర్తించును. అంతఃకరణావచ్ఛిన్న చైతన్య స్వరూపుడగు జీవుడు నిరవచ్ఛిన్నము నిర్విశేషమునగు బ్రహ్మమగును. ఇందులకు ‘బ్రహ్మేదబ్రహ్మైవావభవతి’ యనెడుఘృతివాక్యము ప్రమాణము. అంతటను వ్యాపించి బ్రహ్మయందుట చేత వెల్లి పొందవలసిన ఒక ప్రదేశముండుట అసంభవ మగుటచే ఇదియే ప్రమాణసిద్ధమగు సిద్ధాంతము.

శ్రీ విశిష్టాద్వైతమే వైదికము.

ఇందులకుభగద్రామానుజాశ్చరిల్లు నెలవిచ్చుచున్నారు. ‘సర్వం ఖగ్విదంబ్రహ్మ’ యనెడు వాక్యములో అద్వైతము పరిపాదించ బడుచున్నదన్నమాట సత్యమే. కాని ఆ అద్వైతమెట్టిదో విచారించవలెను. అచ్చట పరిపా దించబడునది మిరంగీకరించు శుద్ధాద్వైతము మాత్రము కాదు. ఇక విశిష్టాద్వైతమే పరిపాదించ బడుచున్నది. ఈవాక్యమున ‘తజ్జలాన్’ అనుటచే బ్రహ్మస్వరూపము నకు ఉపాదానత్వమున్ను, లక్షణానత్వమున్ను చెప్ప బడుచున్నది. నిర్వికారమగు నిష్కలష్టబ్రహ్మ స్వరూప మునకిది యెట్లు పొసగును. కావున ‘సర్వంఖగ్విదంబ్రహ్మ’ యనుచోట సర్వశబ్దమునకు కార్యావస్థలోనున్న చిదచిచ్ఛ రీరక పరమాత్మ పరత్వమున్ను, బ్రహ్మశబ్దమునకు కార జావస్థయందున్న చిదచిచ్ఛరీరక పరమాత్మ పరత్వమున్ను అంగీకరించవలెను. ఇట్లు ఉభయావస్థలలోనున్న చిదచిచ్ఛ

శబ్దబ్రహ్మాకేచ్ఛట అద్వైతము చెప్పబడుచున్నది. మరియు ఈవాక్యమునకు ‘విదాత్మ్యమిదం సర్వం’ అనెడు వాక్యముతో సమానార్థకత్వముకలదు. అందు శరీరప్రతి సంబంధి యగు ఆత్మశబ్దముండుటచే సర్వమును బ్రహ్మకు శరీర మగుట స్పష్టముగా విధించబడుచునేయున్నది. ఇచ్చట ‘సన్మూలా’ అనెడు పూర్వవాక్యమున ‘సర్వాః ప్రజాః’ అని సర్వశబ్దము ప్రజలకు విశేషణ మగుటచే విదాత్మ్యం మనుచో సర్వశబ్దమును సజీవజగత్పరమని చెప్పకతప్పదు. ఇట్లు సర్వమును పరమాత్మాత్మకమగుటకకారణమేమనగా సదాయతనత్వమే సత్ప్రతిష్ఠితత్వమే యని చెప్పబడెను. ‘సన్మూలాః’ యనుటచే ‘తజ్జలాన్’ అనువాక్యమునందలి ‘తజ్జత్వ’ మున్ను, ‘సన్నితస్మై’ అని తల్లత్వమును ‘సనాయతనా’ అని తదనత్వమున్ను చెప్పబడుచున్నవి. పరకాలనూరి యాయుర్ధమునే ‘ఇన్దిరయ్యం పిరయ్యం మదల్వన్ తన్నై.....’ మొదలైన గ్రంథముచే సాయించిరి. అందు ‘ఇన్దిరయ్యం’ అనుటచేత తజ్జత్వమును జెప్పి ‘ఇరునిలం’ అనుగ్రంథముచే సర్వం బ్రహ్మఅనిచెప్ప బడుచున్నది. ఇక ‘నేనానానాస్తీత్యాది వాక్యములు పర మాత్మాత్మకములుకాకుండా స్వతంత్రముగా ఏవస్తువగాని ఉండదని చెప్పటకే బ్రలుడేదనవి. ‘శారీరక మిహుంసా’ యనెడు వ్యవహారముకూడా శరీరికి అద్వైతమును చెప్పెడు విశిష్టాద్వైతులకే అనుకూల పడుచున్నది. ఏతావతా శ్రీ విశిష్టాద్వైతమే వేదపరిపాదితమని చెప్పబడినది.

మోక్షవిచారము.

అంతఃకరణావచ్ఛిన్న చైతన్య స్వరూపుడగు జీవుడు ముక్తియందు పరబ్రహ్మయే అగు మిన్నాడనుట అసమంజ సము. “నితోన్యనిత్యానాం” య ఆత్మనితిప్తన్, ఇత్యాది జీవబ్రహ్మలకు భేదమును బోధించు శ్రుతులకు విరోధము వాటిల్లును. ఇక ‘బ్రహ్మైవభవతి’ యనుచోట, విష్ణులేన భూత్వా యనుచోట ఏవకారమునకు సాదృశ్యాన్వితము చెప్పినట్లే ‘బ్రహ్మైవభవతుడగుచున్నాడు’ అని అర్థమును చెప్పువలెనుకాని అభేదమును చెప్పరాదు. కావుననే నిరం జనః పరమం సామ్యమువైతి అనుశ్రుతియు, ‘మనుసాధ ర్మ్యమాగతాః’ అను స్మృతియు సమన్వితము లగుచున్నవి. సామ్యమనగా విశ్వమే యన్నచో ‘ఏకోఘటః’ [ఒక కుండ] అనుటకు బదులుగా ‘సమోఘటః’ [సమముగు కుండ] అనుట ధ్వనిసము కావలసినచ్చును. ‘స్వేనయాపే జాభి నివృద్ధతే’ అనుచోట తన అవహతపాక్షుత్వాది

అప్పుడుకావిర్బాసమే చెప్పబడుచున్నది. శతంచైకాచ' యను శ్రుతిబలుముచే దేవవిశేషముండే బ్రహ్మ పొగ్గిప్తియని తెలియ బడుచున్నది. అయినచో 'అత్రబ్రహ్మ సమ శ్చై' అను శ్రుతి కేమిగతి? యన్నచో నయ్యది భగవద్గుణాను సాధానాను భవమని చెప్పవలెను. నిరాటంకముగా తానొక నియమమును కల్పించి దానిని బట్టి క్రొత్త యర్థములను కల్పించుట టోపీకి తగినట్లు తలను చెక్కునట్లుండును. వాక్యార్థజ్ఞానము వలన సాక్షాత్కారము జనించుట ఎచ్చటనుగానూ, 'దశమ స్త్వమసి' యనుచో గాన్నించుచున్న దందురా ఎచ్చట 'త్వమర్థమ' మాత్రమే కానిచో 'భక్తివాన్ త్వమసి' [సిల్ప ధార్మికడవు] అని నప్పుడు దర్శించుకూడా భక్త్యక్షము కావలసియుండును - విశిష్టాద్వైతమున విశిష్టపదముచే చిదచిద్విశిష్టాడగు నారాయణుడే చెప్పబడుచున్నాడు. ఎవరువిశిష్టాద్వైతము నంగీకరించి విశిష్టత్వము నారాయణున కంగీకరింపరో వారికి వైదికత్వమేలేదు 'వేదేశ్వ సర్వైహమేవవేద్యః' యని సకలవేద ప్రతిపాద్యుడతడేగదా! "బహుశబ్దము సామాన్యవాచకమగుటచే సామాన్యమునకు విశేషమందు పర్యవసాన ముండవలెనెడ నెడు నిజమమునుబట్టి విశేషమగు నారాయణునియందు పరవ్యసించుచున్నది అనిఅచార్యులు సాయించిరి. 'మన్వేదావో' అనెడు వాక్యము అకార వాచ్యుడగు నారాయణుకే వేదప్రతిపాద్యత్వమును పార

మ్యమును చెప్పుచున్నది. అశ్రుతి వాక్యమందలి 'స్వరో' శబ్దమునకు 'ప్రణవ' మర్థము. 'వ్యక్తి' యనగా 'కారణము! కారణత్వమునగా సమస్త వేదమునకును తాత్పర్య భూతమగు అర్థమును చెప్పుటయను, సమస్త శబ్దములకును కారణమగుటయను అంతియకాని ఉపాదానత్వము మాత్రముకాదు. దృవ్యముకాని శబ్దమున కది పొసగదు కదా! వ్యక్తి లీనత్వమునగా అకారత్వావస్థావన్నత్వము, 'యవరో' అనగా ఎవడు ప్రధానప్రతిపాద్యుడో ఇచ్చట యచ్చబ్దముచే ప్రసిద్ధిప్రాచుర్యము నూచించబడినదిగాన అకారవాచ్యుడుగా ప్రమాదాత్తములయందు ప్రసిద్ధుడగు నారాయణుడే అనువదించబడుచున్నాడు. అతని ననువదించి 'మహేశ్వరో' అని పాత్ర్యము విధించబడుచున్నది. మహేశ్వరుడనగా రుద్రుడని రూఢమైనను నారాయణునకు రుద్రత్వమును విధించుట అసంగతముగాన రూఢి క్షీణించును. యోగముకంటె రూఢ బలవత్తరముగాన మహేశ్వరునకు అకార వాచ్యత్వ మిశ్రుతిచే విధించబడుచున్న దనరాదా అన్నచో, 'మహేశ్వరో సః' అని ఉద్దేశ్యవిధేయములకు వ్యత్యాస కలుగవలసి వచ్చును. కాబట్టి వేదాత్మకమగు ప్రణవమునకు కారణమైన పరముచే చెప్పబడు నారాయణునకే 'మూమూలినోరేకార్థః త్వమను' నియమామునుబట్టి సకలవేద ప్రతిపాద్యత్వము నంగీకరించి తీరవలెను. గాన చిదచిద్విశిష్ట నారాయణాద్వైతమే వైదికమని సిద్ధాంతము.

ఉభయవేదాంతసమన్వయము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తి. అ. పురిశకృష్ణమాచార్యులుగారు,

మద్రాసు

శ్రీపరాంకుశ మునీంద్రులు సాయించిన తిరు వాయ్మొలి దివ్యప్రబంధముయొక్క ఆద్యదశకము కారీరక మీమాంసా భాష్యమందలి ఆద్యచతుర్నూత్యర్థము ననుకరించు చున్నదనెడు అర్థమునుగూర్చి వివరింపబడుచున్నది.

చతుర్నూత్రీయందు మొదటిదియగు జిజ్ఞాసానూత్రమున, సాంగవేదాధ్యయనముచేసి పూర్వమీమాంస నధిగమించిన పురుషుడు, ఒకే అదికారికి ఒకేఫలము చిర

కాలమునుభవించు బడవలెనని, ఒకే విధమగు కర్మ అనేక పర్యాయములు చేయవలెనని విధింపబడుటన, విలక్షణమగు అనేకఫలముల ననుభవించవలెనని కోరిక కలవానికి విలక్షణమగు అనేకకర్మలు విధింపబడుటను గాంచి, కర్మలవలన సిద్ధించు ఫలములు అల్పములు అస్థిరములు అని నిశ్చయించి ఆ కర్మలయందసహ్యము జనించుగా కర్మలు బ్రహ్మవిద్యకు ఉపకరించన పగుటచే వాటిని లెస్సగా ననుష్ఠించుటకు మాత్రము వాటి యదార్హస్వరూపమును

గురెరిగి, సాంగాధ్యయనము గావించిన వాడగుటచే వేదాంతవాక్యములయందు విధించబడిన బ్రహ్మోపాసన అనంతము, స్థిరమునగు ఫలము నొసంగునని ఆపాతముగా నెరిగి, బ్రహ్మస్వరూప, ఉపాసన, పరమపురుషార్థముల నిర్ధారణను గావించుకొనవలెనని శబ్దములకు పనినిప్పున్న మగు వస్తువును బోధించుటలో శక్తికలదని తెలిసిన వాడగుటచే వేదాంత వాక్యార్థనిర్ధారణకు గడంగి దానికి ఆరాదుచకారకమగు కారీరక మీమాంసా శాస్త్రమును ప్రాగృభించుచున్నాడనియు స్వరూపమునలగు, గుణముల వలనను నిరతితయ బృహత్సమును, తన పాదారవిందముల నాశ్రయించిన వారి మోక్షదశలో జ్ఞానాదులను బృహత్పరిమాణ వంతములుగా చేయుటయనెడ బృహత్సమును బ్రహ్మపదముచే చెప్పబడుటకు నిమిత్తము లని తెలుసుకొని ఇట్లు చేత నాచేతన విలక్షణుడగు పరతత్వమైన శ్రీయశువతిని గూర్చినట్టి భక్త్యనుష్ఠాన పర్యవసాయియును జిజ్ఞాసావసవాచ్యమును నగుజ్ఞానమే తాపత్రయములను బోగొట్టునదిగాన అదియే సంసారులచే సంపాదించదగినదనియు ప్రతిపాదించబడినది.

తిరువాయ్ మొలి. యందులి మొదటితిరువాయ్ మొలిలోని మొదటి పాశురమునందును 'ఉయర్వఱ' అను ఖండముచే 'జ్యాయాన్ పుళివ్యాః, జ్యాయాన్ అంతరిక్షాత్' అనెడు శ్రుతిచే చెప్పబడిన, [ఇతరులయందలి ఆతిశయమునుపోగొట్టి పరమపురుషునియందలి యతిశయమును ప్రతిపాదించునట్టి] స్వరూపమునకు బృహత్సము నిరూపించ బడినది. ఇట్లే 'ఉయర్ నలయడైయవన్' అను ఖండచే గుణములవలన బృహత్సము చెప్పబడినది. 'యయ్యురమతిసల మరుళిన్' అను ఖండముచే చేతనుల గుణములకు బృహత్సము కలిగించుట యనెడు బృహత్సము స్పష్టముగా ప్రతిపాదించ బడినది. 'అయ్యురు మమరర్కళదిపతి' యనుఖండముచే శ్రీయశువతికి సర్వాధిక్యమునుజెప్పి నాల్గవ పాదముచే తాపత్రయ నివృత్తికై సంసారులచే గావించదగిన భక్తి పర్యవసాయిని యను జిజ్ఞాస ప్రతిపాదించ బడినది.

జన్మాద్యధికరణముచే అనంతవిచిత నిఖిలజగత్తుల యొక్కయు పుట్టుకకు, రక్షణకు, వినాశమునకును కారణమైనట్టియు మోక్షప్రదుడైనట్టియు బ్రహ్మకు వాటినే లక్షణములుగా నంగీకరించి 'యతో వా ఇమాని...' ఇత్యాది తైత్తిరీయ వాక్యము బోధించుచున్నదని బ్రహ్మజిజ్ఞాస సిద్ధింపుటకై విశేషముగను, ఉపలక్షణములుగను లక్షణము

చెప్పబడినది. ఇచ్చట తిరువాయ్ మొలియందలి మొదటిదశ యందును నాలుగు ఆరు ఎనిమిదవ పాశురములచే పరబ్రహ్మకు నకల చేతనాచేత నాత్మకమగు కార్యవర్గ స్వరూపశ్యమును, ఆతనికి స్వయముగను, బ్రహ్మాదిద్వారకముగను సృష్టి సహార కారణత్వమును చెప్పబడినవి. అందు ఎనిమిదవ పాశురముయొక్క పూర్వార్థముచే సాక్షాత్తుగా (ప్రప్యత్వ, సంహర్తృత్వములును ఉత్తరార్థమందలి నాల్గవ పాదముచే పర చతుర్ముఖాదుల రూపముగా సద్వారక సృష్టిసహార కార్యత్వమును స్పష్టముగా నిరూపించబడినది. ఈవిధముగ జగత్కారణత్వాది లక్షణము జిజ్ఞాస్కుడగు బ్రహ్మకు ఉపపన్నమగునని సహర్షించుటచే దీనిచే జన్మాద్యధికారకారణము ఉపపాదించ బడినది.

ఇట్లే 'తిడకళ మ్మెరివళి.....' యనెడు ఏడవ పాశురమునందలి 'శుడర్త్తికు శురుదియల్ ఇయైయణ్ణురనే' యను నాల్గవ పాదముచే ఆపారుషేయముగుటచే నిరుష్ణమును, తేజస్వమును నగు వేదముచే ప్రతిపాదించబడువాడని చెప్పబడుటచే మూడవదియగు శాస్త్రయోనిత్వాధి కరణమునందు చెప్పబడిన పరబ్రహ్మ ఏకప్రమాణములకును గోచరించడుగాన కేవల శాస్త్రముచేత మాత్రమే తెలియబడుననెడు అర్థము అనువదించ బడినది.

బ్రహ్మాక్షిద్ధవస్తువగుటచే ప్రవృత్తి నివృత్తులతో అన్యయించకపోయినను స్వతస్సిద్ధముగ పరమపురుషార్థ స్వరూపుడగుటచే ఫలముగనే లెస్సగా నన్యయించును గాన శాస్త్రప్రమాణ కత్వమునకు భంగములేదు. పరబ్రహ్మకు స్వరూపతః పురుషార్థత్వమెట్లనిన - 'నీయింట నిధియున్నది' నెడు ఆప్తవచనము ఎల్లను, భుక్తుడై కనిపించకుండపోయి దైవవశమాన నొక బ్రాహ్మణునిచే పెంచబడుచు నకలారముల నెరిగిన నొక రాజకుమారునితో 'నీతండ్రిన! లలోకాధీశ్వరుడు, నిన్ను చూడగోరుదు పురవరమున నున్నాడు' అనెడు ఆప్తవచనమువలెనున్న, నిర్దోష సమస్తకల్యాణగుణాః రుడును, నిరతిశయానంద సరూపుడునుగను పరబ్రహ్మను బోధించు వేదాంత వాక్య సమూహమునకున్న ప్రవృత్తి నివృత్తిపరత్వము లేకున్నను ప్రయోజనపర్యవసాయి యగుట కభ్యంతరములేదు. ఈవిషయమంతయు మొదటిదశకమందలి రెండవపాశురముచే చేతనాచేతన వైలక్ష్యమును, పరిపూర్ణ జ్ఞానానంద స్వరూపత్వమును, సమిదు అధికుడు లేకుండుటయు, ప్రతిపాదించబడినది. మూడవ పాశురముచే సర్వైశ్వర్య సంపన్నత్వమును విదవ పాశు

ముచే క్రియఃపతి, ఆయా ఉపాస్యలగు దేవతాంతరము లకు అంతర్యామిగానుండి ఆయా ఉపాసకుల యభీష్టముల నిర్వహించుటయును అత్యాదరముతో యీ ప్రబంధము నందు ప్రతిపాదించబడి యుండుటచేకారీరక మీమాంసార్థ సమానార్థకత్వము నున్నట్లము.

ఇట్లమునకు నిద్రఃస్వబోధకత్వ సామర్థ్యమున్ను, లక్షణ ముచే బ్రహ్మ బోధింపబడుటయున్ను, కాస్త్రముకంటె

ఇతర ప్రమాణములచే బ్రహ్మబోధింపబడ కుండుటయున్ను, స్వరూపతః పురుషార్థమగుటయున్ను క్రమముగా చతు న్నూత్రిచే బోధింపబడి శారీరక మీమాంసా రూపమగు శాస్త్రాగ్రంథము సమర్థింపబడినదో అట్లే యీ మొదటి దశక ముచే గూడ బ్రహ్మవిచార రూపమగు ద్రావిడ వేదాంత శాస్త్రాగ్రంథమున్ను సమర్థించ బడుచున్నది.

చ ర మో పా య ము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతలూరి వేంకటాచార్యులుగారు

— పా ల కొ ల్లు —

మోక్షము లభించుటకు కాస్త్రమున కర్మజ్ఞాన భక్తి ప్రభృతి ఆచార్యాభిమానముల నెడి ఉపాయములైదు చెప్పబడినవి. మొదటియూడును చిర కాల సాధ్యములు, దుష్కరములు, అపాయబహుళములు, స్వరూపవిరధములును అగుటచే వాటి నాచరించి మనము తరించజాలము. ఇక ప్రపత్తియన్ననో పూర్వోపాయ దోషములు కలదిగాక పోయినను అధ్యవసాయ జ్ఞానరూప మైనదిగుటచే మహావిశ్వాసముండుట దుర్లభము. అదియు నుగాక బంధమోక్ష ఉభయనిర్వాహముడై భగవంతుడుకన స్వాతంత్ర్యముచేమంలకర్మానుగుణముగ సంపదించజేసినచో కేమిచేయనగుననెడి మహాభయముచే మనకుపాయము గాకుండ పోవును. ఇట్టితర పిల్లలోకాచార్యులవారు ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తరకం అని సాయించినటుల ఆచార్యాభిమానమనెడి చరమోపాయమే మనకు ఉపాయ మగును, అనగా నిరతిశయకృపావంతులై తనను నిర్వేతు కముగా అంగీకరించి కృపచేసి నిరవాయముగా రక్షించుచు పోవుచున్న ఆచార్యులకు “ఇతడు నావాడు” అని కలిగి యుండు అభిమానమే మనలను సంపారమునుండి యుద్ధరించును ‘గురునాయోఽభి మన్యేతగురునాయోఽభిమన్యతే’

తావుభావరహం సిద్ధిం నియమా దుపగచ్ఛతః! అనెడి భర ద్వాస సంహితాపదనాను సారము ఆచార్యులకు మన యం దభిమానమున్నను, లేక ఆచార్యులయందు మన కభిమాన మున్నను తప్పక చరమపురుషార్థము లభించును. ‘చరమ స్యావతారస్య గురురూపస్య మేనదా’ అనెడి భగవచ్ఛాస్త్రానుసారము ఆచార్యులన భగవంతుని చూమావతారమే. ఈ విషయమున అశ్వశాలపైరుమాశం బెరుమానార్లు ఇట్లు సాయించిరి. ‘తేనార్ కమల త్రిగుమామగళాశాభునన్, తానే గురువాగి తక్షరశాల మానిడర్కా ఇన్నిలత్తే తోన్నుదలార్ యార్కుమవన్తాభిజెయ్ యున్నుపదేశాల వులుమ్’ అనగా శ్రీకృష్ణపతియే ఈ భూమియందలి చేత నుల కొరకై ఆచార్యులై యవతరించుటచే ఆ యాచార్య శ్రీపాదధ్యానమే అందరికిని స్వరూపాను గుణమైనది. ‘సిద్ధిర్భవతి వానేతి సంశయోఽవ్యుతనేవినాం న సంశ యోఽస్తి తద్భక్త పరిచర్యారతాత్మనాం’ అని నటుల భగవంతు నాశ్రయించు వారలకు మోక్షము సిద్ధించునా? సిద్ధించదా? యని సంశయముండును. ఆచార్యుల నాశ్ర యించు వారలకట్టి సంశయముండదు. ఆచార్యత్వ మెట్టి దనినచో సర్వేశ్వరుడే ఉపదేశించునపుడు ఆచార్యత్వ ముననది నిష్కల్మషభగవత్స్వరూప ధర్మమైయుండును.

పరంపరయా ఉపదేశించు నపుడు విలక్షణాత్మ విశిష్టభగవత్స్వరూపధర్మమై యుండును. గురుపరంపర యందలి ఆచార్యత్వము లోహోల వ్యాప్తివలె విశేషముగా నధిష్ఠించి విభజించుటకు మీరేకుండగా నున్న భగవద్గుణమని గ్రహించవలెను. ఇట్లు విశేషముగా నధిష్ఠించి రక్షించుచున్న ఆకారమును పుచ్చుకొని 'గురురేవ పరం బ్రహ్మ' మొదలగు సామానాధి కరణ్యజ్ఞానముకల్గి ఆచార్యులనగా ఈశ్వరుడే యను నధ్యవసాయము పుట్టుటకు లోటులేదు. అట్టి యధ్యవసాయములేని వారికుండుచేటును కలవారి కుండులాభమును అరుభాళపైరుమానా లెంబెరుమానార్ల విధముగ సాయించిరి. 'తత్తమిత్రయిన్ వడివెన్నుతాళి యె, వైత్రవలైవణజ్జి యిరావీత్రరాయ్, నిద్దిప్పార్కుడైతా నీణిరయం, నీదియాల్ వద్దిప్పార్కుడైతి యావాన్' అనగా స్వాచార్యులను తనకు దైవస్వరూపమని పూజించక పలచిత్తులై దూషించువారికి ఏనాటికిని ఎద్దతికీ దారి లేని శ్రావరకము సంభవించును. సక్రమముగా నేవించువారికి పునరావృత్తిలేని ఘరమపదము కలుగును.

ఈ ఆచార్యత్వమునది 'తస్మిన్ రామానుజార్చ్య గురురితి చ పదం భాతినాన్వయత్ర' అని ఆచార్యస్మిత్యై సాయించినట్లు ఎంబెరుమానార్ల యందే వర్తించును. 'కర్మజ్ఞానంచ భక్తిః ప్రపదనమితిచ ప్రాప్యసిద్ధ్యర్థమేతా నాలోచ్యాలోచ్య హేతూక్ పునరిహనుతరాం దోష దృష్టిం విధాయ । కర్తృతక్తా నపూర్వేయతివరచరణ ద్వంద్వ మూర్ధాభియక్తాః తత్కారుణ్యాభిమానాత్తదనుచ గురవోముక్తి మపామహస్త' అనియెడి ఆభియక్త వచనానుసారము కర్మజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తుల నెడి యాపాయచతుష్టయమునున్న పురుషార్థలాభమునకు ఉపయుక్తముగా పట్టవచ్చునా? కూడదా? యని యాలోచించి చూడగా స్వరూపవిరుద్ధత్వ, దుశ్చక్రత్వవిశ్వాస భూయస్త్యాది దోషములు కనబడుటచే ఇవి యన్నియు దుర్లభమార్గములని యెంచి పరిత్యజించి ఎంబెరుమానార్లకు పూర్వమునందలి యాచార్యులను దరిమిలా యాచార్యులను తమరు ప్రామాణికులై జ్ఞానాధికులై యుండుటచే పరమకారిణికులగు ఎంబెరుమానార్ల యొక్క శిరస్సు, పాదముల సంబంధము గలిగి వారి నే ఉపాయోపేయముగా నాశ్రయించి తరించుగదా! ఎంబెరుమానార్ల ఉపాయోపేయత్వమును గూర్చి అముదనారిట్లు సాయించిరి. 'వేరొన్నుమత్తిల్లె నిన్ శరణిన్ని యప్తేయత్తెఱ్ఱాటొన్నుమిల్లె మత్తెచ్చరణిన్ని ఎన్దిప్పార్కులైతరు మవర్కు మెనక్కుమునై

తన్వశేమై శొల్లాల్ కూరుం వరుమనే ఇరామానుశ మెయ్మై కూరిడిలే' అనగా ఓ ఎంబెరుమానారే! మీ పాదారవిందములే ప్రాప్యప్రాపకములనియును సకల పురుషార్థముల నిచ్చుటకు మీ శ్రీపాదములు తప్ప వేరొకటి లేదనియెడు దృఢమైన విశ్వాసముగల జ్ఞానలక్ష్మను అట్టి జ్ఞానములేని నాకును ఒకేవిధముగా మిమ్ములనకృపచేయుచున్నారు. ఇట్టి దేవరవారి సర్వభూత సమన్వభావము వాచామగోచరమైనది. అని—

ఇట్లు ఆచార్యత్వము ఎంబెరు మానారులయందే వర్తించుచున్నది. అట్లగుచో వారిపుడు లేరుగదా! వారి నాశ్రయించుట ఎట్లన్నచో "స్వాచార్యేణత్వస్వయోఽస్తి సగురుస్సశ్రేయసాం సాధనం" అని సాయించినటుల స్వాచార్యసమాశ్రయణముచే ఉద్యయవరుల సంబంధము లభించును. అందుచేతనే సమాశ్రయణ కాలమున శిష్యునిచే "అడియేన్ తామానుజదానం" అని దాసోపామును నమర్పించుజేతురు. ఆచార్యులు ఉద్యయవరులకు తిరువడి సానీయులగుటచే స్వాచార్యుల నాశ్రయించినచో ఉద్యయవరుల నాశ్రయించి నట్లగును. కాన ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తరకము. ఇదియే సకల కుశిస్త్వతీతిహాసపు రాణసారము. ఈ విషయమున అరుభాళపైరుమానా లెంబెరు మానార్లు ఇట్లు సాయించిరి.

'వేద మొరు నానిమల్ పాదిన మెయ్ ప్పార్కుళుం కోదిల్ మనుముదల్ నూల్ కూరువదుం తీదిల్ శరణాగతి తందతన్నిత్తె యవన్ తాళేయరణాగు మెన్నుమదు' అనగా దోషములేని శరణాగతిని కృపచేసిన ఆచార్యులయొక్క తిరువడియే రక్షకమగును. ఇదియే నాలుగుపేదముల యొక్కయు మన్వాది కాస్త్రములయొక్క సారభూతమైన యర్థము. కావుననే హనవాళమామును లిట్లు సాయించిరి. 'ఉయ్యనినై వుండగిల్ ఉన్ గురుక్కల్ తన్నదత్తేవై యుం, అంబుదన్నై యిందమానిలత్తీర్, మెయ్ యురై క్కేవై యరవిల్ మాయన్ పరమపద మంగ భుక్కాం కైయిలంగు నెల్లిక్కని' అనగా ఓ లోకులారా! ఉజ్జీవింప మీకు ఇచ్చుయిందేనేని మీ యాచార్యులపట్ల ప్రాప్తివణ్యము కలిగియుండుడు, వాస్తవముగ జెప్పుచున్నాను. ఆదిశేషునిమీద శయినించియుండు అతిమానుష చేష్టితముగల సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వోత్తమమైన సానము మీకు చేతయందలి ఉసిరిక పండువలె సులభమగును. కాన ఆచార్యాభిమానమనెడు ఘరమోపాయమే సులభతమోపాయము. ఆచార్యురుచి పరి గృహీతము.

అట్లయినచో చరమోపాయమును విధించు చరమ శ్లోకమండల చెప్పబడ లేదనిచో చరమశ్లోకమున పైకి కనబడునట్లు పద్ధమపశ్యోపాయమును, గూఢముగా నాచార్యోపాయత్వమును ప్రతిపాదించబడినవి. ఎట్లన—
 సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య = స్వాతంత్ర్యభయహేతువగు సర్వధర్మములతోపాటు సర్వస్వాతంత్ర్య భయహేతుభూతమైన 'కృష్ణం ధర్మం సనాతన' మ్మనెడి ధర్మమునుకూడ విడచి, మేకం=మే + ఏకం. మకారవాచ్యుడైన జీవునితో నేకమైన [తప్తాయః పిండమువలె అభిన్నమైన] మా=యీ రూపముగనున్న నన్ను. శరణంప్రజ=ఉపాయమని తెలుసుకొనుము. మా అనెడు యీపదము సౌభ్యప్రాధాన్యమును చూపించును. ఇది సులభతమోపాయము. పరివ్రాహ విభవాంతర్యామి అర్చాచార్యులనెడిభగవదవతారములయందు సులభతమ పర్వభూతులు ఆచార్యులని నూచించబడుచున్నదిగాన 'మా, మేకం' అని వదలి భాగముయొక్క అవసరము లేదనరాదు. శ్రీ భాష్యమున భాష్యకారులచే

షష్ఠ్యర్థవిచారావసరమున 'అక్షేపతః ప్రాప్తాదాభిధానికస్యైవ గాగ్ర్యాత్వాత్' అని సాయించబడి యున్నదికదా! వాచకశబ్దములేనప్పుడు అక్షిప్తార్థమును స్వీకరించుట సమంజసము. వాచకశబ్ద సాన్నిధ్యమందు వాచనికార్థమే స్వీకరింపఁబడినది. అహం=విలక్షణాత్మ విశిష్టుడనైన నేను, త్వా=విలక్షణాత్మ విశిష్టుడనైన నాయుండునన్యస్తభరతవైన నిన్ను, సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి=మోక్షప్రతిబంధకములైన పాపములతోపాటు పద్ధమపర్వభక్తియనెడి యథములేని వానినిగా చేసెదను. "భరలేన తదాసఘః" అను తావున గోవిందరాజాచార్యులవాడు 'అఘ' శబ్దమున కర్థము. 'రామభక్తి'యని జెప్పిరిగదా! చరమపర్వ నిష్ఠునకు ప్రథమపర్వనిష్ఠవిరుద్ధమనిలోకాచార్య శ్రీసూక్తి గూడనూచించుచున్నది. కానఅజ్ఞులమై అశక్తులమైయున్న మనకు ఆచార్యాభిమాన మనెడు చరమోపాయమే ఉపాయమనుటకు సంశయములేదు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

భక్తి ని వే ద న

* నా రీ వి భా గ ము *

★ మధురకవుం వైభవము ★

(తిరుక్కావేరీ సమానులగు ముడుంబై రామానుజమృగారు రాజమహేంద్రవరం)

మొఱ్ఱానికి అవైదిక మతస్థులు కొన్ని దాల్లను వైదిక మతస్థులు కొన్ని దాల్లను చెప్పారు. అవైదికులంటే పాపం దులు. వాళ్ళ మోక్షమేవేరు. అందుకుతగ్గ ఆదాల్లా వేరే. అవన్నీ మనకెందుకుగాని మన ఆస్తికులైన వైదికులు చెప్పిన దాల్లేవో ఆలోచిద్దాం. జనకాదులు కర్మయోగంవల్లే మోక్షంపొందారట. శుక వామదేవాదులు జ్ఞానయోగం వల్ల మోక్షంపొందారట. ప్రహ్లాద నారదాదులు భక్తివల్లనే మోక్షంపొందారట. ఇవే మార్గాలా? ఇంకా ఏమైనా సులభమైనవి సరియైనవీ ఉన్నాయా? అని ఆలోచిస్తే గీతలో భగవంతుని అవతార రహస్య యోగమని పురుషోత్తమ ప్రాప్తియోగమని ఏ వేనో చాలా చెప్పబడ్డాయి. అయితే అవన్నీ మొఱ్ఱానికి దాల్లేనా? అయితే ఇన్నిటిని చెంపుడం ఎందుకు అంటే - అవన్నీ దాల్లే గాని వీటిలో చేయడానికి సులువు బరువులనుబట్టి కొన్ని తేడాలున్నాయి. అందుకే శ్రీకృష్ణుడు చివరకి వీటినిన్నిటినిగూర్చి ఆర్జునునితో “ఇతితే జ్ఞానమఖ్యాతం గుహ్యద్గు హ్యతరం మయా” అన్నాడు. అంటే ఇదంతా ఉత్తమమైందికాదు. ఒక మెట్టకిందదినుమా అన్నమాట. అయితే మరి సర్వోత్తమమైన దారి ఏదంటే దానినే మళ్ళీ “సర్వ గుహ్యతమం భూయః శ్రుణు మే పరమం వచః” అని ఉత్తమోత్తమ రహస్యం చెబుతున్నాను వినమని “సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మా మే

కం శరణం వ్రజ” అని ఉపదేశించాడు. దానితో ఆర్జునుడు నిశ్చింతకలవాడైనాడు. దాన్నే ప్రపత్తని, శరణాగతని పిలుస్తారు. ఐతే పైవన్నీ పనికిరానివేనా అంటే - చూడండి మర భజతులరాజం ఏమంటూనో “మంత్ర ద్రవ్య విశుద్ధోయాగః సర్వాగం భవిరాగ స్త్వాగః, కర్తం శక్యోప కళా యోగః, కింతు యతీశగుణామృతభోగః” అంటే - యోగం అంటే కర్మయోగం. దానికి ద్రవ్యశుద్ధి, మంత్రశుద్ధి ముఖ్యం. అవి దుర్బలం. త్యాగం అంటే సన్యాసం. అదే జ్ఞానయోగం. దానికి అన్ని ఐదులును విడిచి పెట్టుకొని కూర్చోవాలి. అది సంభవమా? మనకీదేహ సంబంధం ఉన్న నాళ్ళూకర్మ త్యాగం అసంభవం, నీండి భక్తియోగ మంటారా? నిరంతరం ధ్యానించేదే భక్తి అంటే అల్లాగ ఇతర చింతలు దరిదేరుకుండా ఒకే మూర్తినిధ్యానించడం కలియుగంలో అన్నిటికంటేకష్టం. అయితే ఇంకేం చేయాలి? ఉడయవరలు కల్యాణగుణాల్ని అనుసంధించడమే. అంటే ఏంటేలింది. కర్మ, జ్ఞాన, భక్తి, ప్రపత్తులను అటుంచి అచార్య తిరువడిఘళ్ళే ఉపాయంగా నమ్మిఉండడమే సులభమైన మోక్షమార్గం అన్నమాట.

అయితే ప్రపత్తికంటే ఇది గొప్పమార్గమా అంటే, ఔను. అది చేతులు పట్టుకొని పనిచేయించుకోడం లాం

టిది, ఇది కాళ్ళుపట్టుకొని పనిచేయించుకోడం లాంటిది, అది మొదటిమెట్టు, ఇది చివరమెట్టు, ఆభగవంతుడు ఇష్టమైంది చేసినా, అయిష్టమైందిచేసినా ఒకలాగ ఉంటాడు, ఉలకడు, పలకడు, ఈయనో ఇష్టమైందిచేస్తే సంతోషించి ఆశీర్వాదించి ఇంకా రహస్యాన్ని ఉపదేశిస్తారు. అనిష్టాన్ని చేస్తే కోప్పడి శిక్షిస్తారు. అందుకేగా ఉపదేశంత్నమా లలో మణవాశమహామనులు 'తన్ గురువిన్ తాభిజైగః' అనే పాశురంలో 'తన ఆచార్యునియందు ప్రావణ్యంలేని వారు పెరుమాళ్ళయందు ఎంతభక్తికలిగిఉన్నా పరిమపదం పొందలేరు. ఆయన ఇష్టాడు, అని సాయించారు. గీతలో మాత్రం చరమశ్లోకం ఉపదేశించి చివరకు శ్రీకృష్ణుడేమన్నాడు? 'య ఇదం పరమం గుహ్యం వాచ్యతేష్వభిదాస్యతి। భక్తింమయి పరాంకృత్వా మామేనై వ్యత్యిసంశయః' - 'నవతస్మాత్మనుష్యేషు కశ్చిన్మ ప్రీయకృతః। భవితానమే తస్మాత్ అన్యః ప్రీయతరోభవితన్నాడు. అంటే నేను నీకు ఉపదేశించిన యీ పరమ రహస్యాన్ని అర్థంతో భక్తులకు ఉపదేశించేవాడికంటే ప్రీయమైనవాడు ఈ సంసారంలో లేడన్నాడు. అల్లా ఉపదేశించేవారు ఆచార్యులనేగదా మన సంప్రదాయం ఆచార్యులే భగవంతునికి మిక్కిలి ప్రీయమైన వారన్నమాటే గదా!

ఇదిగో యీ అతిమోహాయ నిష్ఠను తామచరించి లోకాన్ని ఆచరింపచేయడానికే శత్రుఘ్నశ్వార్లు ఆవరించారు. ఇట్టి ఉత్తమధికార్లు కాబట్టే వీర్లు రామాయణంలో వాల్మీకిమూర్తి అయోధ్యాకాండ ప్రారంభంలో "గచ్ఛాతా మాతులకులం" అనే శ్లోకంలో 'అనఘః-నిత్య-శత్రుఘ్నః। అని పొగిడారు. 'అనఘః' అంటే మన పూర్వాచార్యులు ఎంతచక్కగా అర్థం సాయించారో చూశారా? రామభక్తికిలసిన పాపంలేనివారట. రామభక్తి కూడా పాపమట. అదే-అంటే-భగవద్భక్తి మొదటి మెట్టున్న భాగవతభక్తి చివరమెట్టున్నా అని రునసిద్ధాంతం. రామభక్తికంటే మొదటిమెట్టులోపడి కూర్చోవలసిందే, అది చివరమెట్టు ఎక్కనివ్వదు. ఆయన సౌందర్యం కల్యాణగుణాలు అల్లాంటివి. అందుచేత, శత్రుఘ్నుడు నిత్యశత్రుఘ్నుడట. అంటే, తన అవయవాలు, వాటివల్ల పుట్టే కామక్రోధాలే తనకు శత్రువులు. వాటినిఇష్టంవచ్చినట్లు శ్రీరామని మీదకు పోకుండా జయించి భరతునకు ఒప్పించాడు. ఇది ఎంతకష్టం. అందుకే వాల్మీకికి ఆయన

నఅంటే అంత ఆనందం. ఇల్లాంటి నిష్ఠనే మన మధురకవులు పట్టుకున్నారు.

వీరు పాండ్యదేశంలో చేరిన తిరుక్కోవలూరిలో కావరింగా ఉండే సామవేదియలును పురశ్చాడులైన బాహ్మణవర్ణంలో ద్వాపరయుగంలో ఈశ్వర సంవత్సరమైతిశుద్ధ పూరిమనాడు చిత్రానక్షత్రంలో ఆవతరించారు. వీరిది గరుడాశ్వాసులంతా, వీరికి ఎనిమిదవవట పడుగైంది. అప్పట్నుంచి చిన్ననాటిలోనే శేదాలు అంగాలు కాస్తాల్లు అన్ని ఎదువుమన్నారు. చిన్నతనంలోనే వైరాగ్యం కుదిరి ఉత్తిరిదేశాటనకై బయలుదేరారు. అక్కడ ఉండగానే సమ్రాజ్యార్లు పుట్టడం ఎవరితో మాట్లాడకుండా ఆహారం ఏమీ తినుండా పెరుమాళ్ళను ధ్యానిస్తూ చింతతో రోగిలా కూర్చోడం విన్నాడు. ఇదేచిత్రమా అని అలోచిస్తూండగానే ఆవేశరాత్రి దక్షిణదిక్కున ఒక చెద్దచెలుగు కనిపించింది. రెండుమూడురోజులు ఇల్లాగేచూచి అదేవో తెలిసికోవాలని రాత్రిళ్లే ఆలేగస్సును చూస్తూ వచ్చినచ్చి ఆశ్చర్యం తిరునగిరి చేరి వీరినంగతి తెలుసుకొని వీరికి శిష్యులయ్యారు. సమ్రాజ్యారికూడ వీరియందు ప్రేమకు లిగి వీరిని చూచి వీరితో మాట్లాడారు. పెరుమాళ్ళ అట్రంవల్ల సమ్రాజ్యారికి భక్తిలభించగానే వారు నానాగు వేదానికి నాలుగు ఆరవ ప్రబంధాలు చెప్పి మధుర కవులకు ఉపదేశించారు. అదే మధురకవులు తమరు వ్రాసిన కట్టిమణిశిరుత్తంబులో 'మిక్కివేదియర్ వేదత్తినుళ్ పొరళ్ నిర్కప్పాడి ఎన్నెంజిల్ నిరుత్తినాన్' అని చెప్పారు. అప్పుట్నుంచి మధురకవులు 'బుదిమంతుడు తన గురువును ద్రుకాకింప చేయాలి' అనే ధర్మాన్నిబట్టి సమ్రాజ్యార్ల గొప్పని సాటతూంటే శంగతార్ అనే ఒక దక్షిణాది గొప్పపండితుని శిష్యులవచ్చి 'మాగురువు గారికంటేగొప్ప వారా? వచ్చి వాదించమండి' అని తగాదాపెట్టారు. అప్పుడు ఎదురికవులు ఇదిగో, మాగురువు గారు వ్రాసిన ఒక పుస్తకంలో ఒక చిన్నపాట దీనిని మీశంగప్పలక మీదపెట్టి పరీక్షచేయండి. మీకేతెలుస్తుంది. మాగురువు గారు ఎక్కడకీ రారు? అని తిరువాయ్ మొడిలోని 'కణ్ణైక్కజ్జిణై' అనే చిన్నపాశురాన్ని చిన్నతాటాకు ముక్కమీద వ్రాసియిచ్చారు. దాన్ని తీసుకొనివెళ్లి ఆ పలకమీద పెట్టేటప్పటికి ఆపలక ఇదివరకు తనమీదనున్న మూడువందల కవుల గంధార్విక్రిందకు త్రోసివేసి సమ్రా

భార్య యీ పాశురాన్ని మాత్రం ధరించింటుంది అది చూచి వాళ్లంతా ఆశ్చర్యపడి నమ్మభార్యని తమ కవిత్యంతో ఎంతో పొగడి వారికి శిష్యులయ్యారట.

అయితే నాలాయిర పబంధాలు వ్రాసిన వారికిలేని కవిత్యమాధుర్యం వీరికేఉంది? వీరికీపేరు ఎందుకువచ్చింది. వీరు వ్రాసింది ఇవొక్కటేనా? అదేనా పదిపాశురాలు. దీనికే యింత పేరొచ్చిందా? అంటే వీరి కవిత్యంలో ఒకవిశేషం ఉంది. ఏమంటారా? నాలాయిరంలో ఎక్కడ చూడండి. 'నంబి' అనే శబ్దానికి 'పూర్ణము' అని అర్థం కాబట్టి భగవంతు డొక్కడే పూర్ణుడని అయినకే ఆపేరు వాడారు. కాని అంతంటే గొప్పవారు ఆచార్యులు కదా! కాబట్టి వారేఅన్నివిధాల పూర్ణులు. అందువల్ల ఆచార్యులైన పూర్ణులనాలి అని వీరు తమ కవిత్యంలో అంతటా "కురుగూర్ నంబి" "శతగోపనెన్నెలియే" అని చాలా సార్లు వాడారు. ఇందుల్ల వీరికి బిరుదువచ్చింది. అదీగాక

అంతిమోపాయ నిష్ఠకు పూర్తిగా యిదే ప్రమాణగంధం. వీరి అన్యుహనకు ప్రమాణం, అందుచేతకూడా వీరికి బిరుదు వచ్చివుంటుంది.

అయితే వీరి ఆచార్యులైన నమ్మభార్యులు భగవన్నిష్ఠ కలిగియుండగా వీరు తమ ఆచార్యులకాల్సిపోక ఆచార్య నిష్ఠనుపట్టుకొని పాపలాడారెందుచేత? అంటే అదికాదు. నమ్మభార్యరికి ఆచార్యులు పెరుమాళ్ళే. ఏమంటే - "మయ్యర్యఅమతి నలమరుళిన్" అని మొదటనే సాయి చారు. అందుచేత వారు తమ ఆచార్యులైన ఆశ్రయించారు. ఆదే వారికి అంతిమోపాయ నిష్ఠ. అయితే లోకుల కిరహస్యం తెలియక తమలాగ భగవన్నిష్ఠలో పడి ఉండాలనుకుంటారని 'పయ్యం కుడరడి' 'నెడుమార్గ డిమై' 'సాలిగ పాలిగ' మొదలైన తిరువాయి మొఘలలో ఆచార్యనిష్ఠనే మనకోసం ఉపదేశించారు. ఆ రహస్యం ముఖ్యమైనది తెలుసు.

- ఆ భ్వా రు ల తా యి మార్ అ వ స్థ -

శ్రీ మ తి

మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు,

కో రు కొ ం డ.

'మయ్యర్య అమతి నలమరుళిన్' అని తామే సాయించినట్లు భగవనిచ్చే తుక కటాక్షముచే ఆభ్యారులకు భక్తిరూపాపన్నమైన జ్ఞానము లభించెను. దానిని భగవంతుడే తన సంక్షేప విశ్లేషలచే వృద్ధిపొందెను. ఇట్టిస్థితిలో ఆభ్యారులు తల్లి, నాయిక, సఖి మొదలగు శ్రీ ఆవస్థ

లను పొందుచున్నారు. భర్తనుబట్టి పతివ్రతయును భార్యకు ఎట్లు అనన్యార్హత్వము, అనన్యగతిత్వము, అనన్యభోగ్యత్వము మొదలగు ధర్మములు సిద్ధించుచున్నవో అట్లే ప్రపన్నుడగు చేతనునికి పరమాత్మనుబట్టి యీ యవస్థలు తటస్థించుచున్నవి. కావున నే కాస్త్రమున

సవన వాసుదేవోఽ సా, సాక్షాత్పురుష ఉచ్యతే।

శ్రీప్రాచయ మితరత్సర్వం జగద్భ్రష్టా పురస్సరిమ్॥

అను ప్రహరణము గానించు చున్నది.

ఇందు తోలిమారవస్థ అనగా సఖియొక్క అపస్థ. స్వాపదేశమున ప్రణవమున ప్రతిపాదించబడిన అవస్థార్థ సంబంధక్షానము. ఇయ్యది సఖి నాయకను నాయకునితో కూర్చున్నట్లు చేతనుని సర్వేశ్వరునితో కూర్చును.

తనైమకళ్యాణాయకీ అపస్థ. స్వాపదేశమున 'ప్రాప్య త్వర! శకుంతలపరే పెంచిన వారినికూడ లక్ష్మ్యపెట్టక నాయకునితో చేరవలెననెడు తొందర. ఇయ్యది ఉపా యాధ్యవసాయమును చెడగొట్టును.

ఇక మాడపదియగు తాయ్మారవస్థ— స్వాపదేశ మున నమః పదమందు ప్రతిపాదించబడిన ఉపాయాధ్యవ సాయ జ్ఞానము. ఇయ్యది తల్లివలె నాయకియొక్క స్వప్ర పృత్తిని నివారించును.

ఈమాడు అవస్థలను ఆభ్యాసలకు ఆ యా సమయ ములలో కలిగినట్లు తిరువాయ్ మొఖిలోని ఆ యా దశక ములలో వర్ణించబడినవి. అందు తాయ్మారవస్థ 'మజ్జైయ రుందు తుభావి' అనెడు తిరువాయ్ మొఖిలోని 'అల యంశెంతియైత్తలి' అనే పాశురమునందు ఎంతచక్కగ వర్ణించబడినదో దానిని యధామతి విన్నవించును.

ఆభ్యాసల ధర్మములన్నియు లోకవిలక్షణములై నట్లే వారి భగ్నిమయు లోకవిలక్షణమే అది యీ పాశుర మున చమత్కారముగ వర్ణించబడినది.

౧ 'అతియుమశెంతియైత్తలివి అమృత నెన్నుంమైవేవాళి'

భగ్నిమలేనితరి ఇదికాలునని బాగుగా నెరుంగబడిన ఎఱ్ఱని నిప్పునే యీ యవస్థలో అమృతుడని భగ్నిమించి కాగలిండుకొనును. కాని, అదేమిచిత్రమో శరీరము మాత్ర ము లేక మైనను కందదట.

నిప్పునుచూచి అమృతుడని భగ్నిమించుట ఒక చిత్రము. అదికాగలింపినను కాలకుండుట మరియొక మహా చిత్రము.

భగ్నిమించుటకు సామ్యముండవలెను గదా అగ్ని అమృతులకేమి సామ్యము కలదు. అనగా దానినిచ్చట ముతైరంగుల వివరించిరి.

1. విష్ణుపురాణమున ఋషులందరును శ్రీమహావరాహ మును దర్శించి

'తం దృష్ట్వాతే తదా దేవాః। శంఖచక్రగదాధరం।

అపూర్వ రూపసంస్థానం। తేజసాం రాశి మూర్జితమ్॥

అని తేజోరాశినిగా వర్ణించిరి. అది సామ్యముండుటచేతనే గదా!

2. తిరువాయ్ మొడికి పది. 9 తి. 3 పాశూరమున

'పొరునీర్కడల్ తీవ్వుటైంగుం తికడి మెరియెడు కెల్లదొప్ప'

అనగా "యద్భుతమేయుచున్న నీరుగల సముద్రము నిప్పుం టుకొని అంతటను మంచుచున్న జ్వాలలలో నడచిపోవు చున్నట్లున్నాడు స్వామి' యని వర్ణించబడినది.

3. "ఇప్పోతు తనక్కాగ వొరుమాణిక్కప్పడి (రత్నాంగి)కాత్తి యలైక్కైక్కాగవందాన్ ఎన్నా రుక్కిరాళి" అనగా ఇప్పుడు తనను కాగలిండు

కొనుటకొరకు ఒక రత్నాంగిని ధరించి వచ్చినట్లు ఆభ్యా వనాయక భావించిరి. మాణిక్య కాంతికి అగ్నికాంతితో సామ్యము కలదు.

నిజముగ సంశ్లేషించబడినది నిప్పేగదా! కాలకుండు టకు కారణమేమనగా ఆ యాశంప నాలుగువిధముల పరి హరించు చున్నారు.

1. 'ముఖాదింద్రికాన్నిశ్చ' యన పురుషసూక్తి ననుస రించి అమృతుని ముఖమునుండే యీ యగ్ని యద్భుతించి నది గాన ఆయన ప్రియతమ నెట్లుకాల్చ సాహసించును.

2. 'ఇవళుడయ అగ్ని స్తోధనమంత్రే మిరుక్కిఱుపడి' అనగా కాలకుండుటకు శబ్దమేచాలును. ఇందులకు ప్రమా ణము పగ్గిహ్నుడే

3. భగవత్స్మరణ మహిమ కాలకుండ చేయజాలదా! చూడుడు పగ్గిహ్నోభ్యాను సాయించిన విధానము.

తాతైవపహ్నిః పవనేరితోఽపివ మాందహత్యత్సనమం తతోఽహం!

పశ్యామి పద్మాస్తరణాస్తృతాని, శీతాని సర్వాణి దిశాంముగాని!"

4. తనశక్తిచేతనే కాల్చబడలేదు— ఎట్లన—

యద్యస్తి పతి శుశ్రూషా । యద్యస్తిచీరతం తపః।

యదివాస్త్యేక పత్నీత్వం । శీతో భవ వానూమతః॥

అని మాగుతి తోక కాలకుండ చేసిన యీ నాయక తనను కాల్చుకుండచేయ జాలదా!

౨ 'ఎఱయుంతణ్. కాత్తై త్తడివి ఎన్నుడై కోవిందనెన్టువో 'వీచుచున్న చల్లని గాలిని కాగలిండుకొని నా గోవిందు డనును.'

గాలికిని గోవిందునకును గల సామ్యమేమనగా:—

1. గోవిందుడనగా శ్రీకృష్ణుడు, ఈతడు గోవిందుడుగాన పశువులనే రక్షించు పరోపకారశీలుడు. వాయువునట్లే పరోపకార శీలగదా!

2. 'కాత్తుతాన్ పుణుది యశైస్తుకొణ్ణిరే ఇరుప్పదు' ఇవనానుం 'పూణ్ణిత్తోజినినిల్ పుక్కుపుణుది యశైన్ద పాస్మినితే—

గాలిదుమ్ముతో నిండియుండును, ఈతడును పశువుల కొట్టుచునుమారి ధూళి దూసరి తాగుడగును.

'పాణా నేనహర ని మాన్తనితరా మారామ మన్దాని లాః' అనునట్లు గాలి విరిహిణుల వేధించునే ఈనాయక నేల అట్లు వేధించలేదన్నచో—

ఇదియే ఇచ్చటి వైలక్షణ్యము. ఈవాయువా నాయకుని ప్రాణభూతమైనదే గదా. ఎట్లు వేధించును? 'భూః పాదోయస్య నాభిర్వియతో అనురనిలః'... [వి. స. స్తోత్ర] చూడుడిచిత్రము లాకికులవిధమును గానరాదు. అట్లగుచో నిప్పు కాల్యవలదా? విరిహిణుల విధమును గానరాదు. అట్లగుచో గాలి వేధించవలదా?

3 'వెఱకొళ్ళ తుడాయ్మలర్ నాఱుం'...

'నునాసనగల తులసిపువ్వులను పరిమళించుచున్నది.

ఇదియొక అద్భుతము. విశ్వేశ్వరలో శరీరమెట్లు తిరుత్తుజాయని పరిమళించును? ఈ సందేహమును చూడు కారణములతో పరిహరించుచున్నాడు.

1. కోవై వాయుళ్ళ అనే తిరువాయ్మొడిలో భగవంతుడీ నాయకతో సంశ్లేషించుటచే లగ్నమైన తిరుత్తుజాయి పరిమళము, శ్రీరంగచందన పరిమళమువలె పదిసెనిమిది స్నానములవరకు వడలదు.

2. స్వాపదేశార్థము— అత్కన్సరూపమును విమర్శించినచో నది భగవంతుని, మాత్రమే అర్హమైనదని తెలియును. అట్టి భగవత్సంబాధజ్ఞానమే ఇచ్చట పరిమళము. కావున అవిద్యాదులు పోయినచో అత్కన్సరూపము భగవద్వర్ణమయయే యుండును గదా!

3. పొగనుచూచి నిప్పున్నదని ఊహించుకొనునట్లే కార్యమునుబట్టి కారణమును ఊహించుకొనవలెను. అట్లే ఇచ్చటను తిరుత్తుడాయి పరిమళించుటచే "సర్వేశ్వరన్ కాత్తోడే కలందువందు పుంగుఁజెనాన్ ఎన్నకారి యత్తై కాణ కల్లిక్కలామ్"—"అవన్ సంబంధున్ని క్కేజేరొరు ఉపాయమేతు ఇవళ్ళ అజియతాయ్ మళిర్న తిరుత్తుజాయ్ కమిజ్ కైక్క—

సర్వేశ్వరుడు గాత్రోకలిపచ్చి (పశేళించి యీ నాయకను ఆలింగనము చేసుకొనియుండి యుండవలెను. కార్యమును బట్టి కారణమును కల్పించవచ్చును. ఈమె సుందరమగు చలని తిరుత్తుజాయిని పరిమళించుటకు ఆయన సంబంధము గాక మరియొక ఉపాయమేమి కలదు?

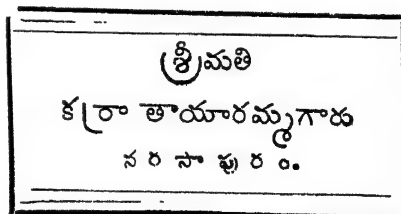
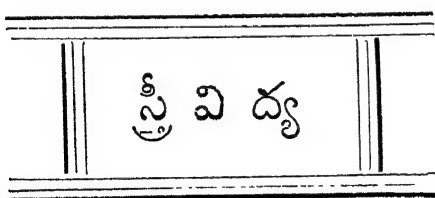
'విసెయుడైయట్టి యేస్సెత్త.....'

'పాపాత్మరాలనగు నేనున్న బిడ్డ!'

ఇదియొక ప్రబల పుణ్యకార్యమే యైనను బిడ్డయను భవించుచున్న దుఃఖమును చూచి సహించలేని తల్లికిది తన పాపముగా గోచుచున్నది.

ర 'కెటిపత్తై ముంగై చ్చిఱుమాన్ కెయ్గన్న తు ఎన్నకణ్ణుక్కొన్నే?"

సరిపడిన కంకణమాలతో కూడుకొనిన ముంజేయిగల యీచిన్నది చేయుచేట్టలు నాకింటి కొక్కటియా? ఆయ్యో !!

శ్రీ. విద్యాదదాతి వినయం వినయా ద్యాతి పాత్రతాం పాత్రత్వాద్ధనమాప్నోతి ధనాద్ధర్మం తతస్సుఖమ్.

మానవమాత్రులు ముఖ్యముగ కోరునది సుఖము. అది ధర్మసాధ్యము. అధర్మము ధనమువలన లభించును. అధనము పాత్రతవలన పొందబడును. పాత్రత వినయైక అధ్యము. ఇట్టి వినయము నిచ్చునదియే విద్య యనబడును.

ఇందువలన విద్య యనునది మానవమాత్రులకెల్ల అత్యంతము అవసరమైనదని తేలుచున్నది.

'జ్ఞానేన హీనాః పశుభి స్సమానాః'

జ్ఞానమేకదా మానవులకును పశువులకును భేదమును తెలుపునది. స్త్రీలను పశుజాతిలో చేర్చు పశువులుండరు.

గదా! మానవజాతీయులగు స్త్రీలకు జ్ఞానము అనావశ్యకమును మూర్ఖులందురా?

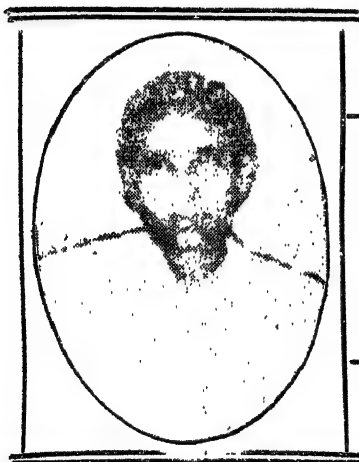
అందుచే స్త్రీలకు విద్య అవసరమా? అనవసరమా? యను చ్చు అనవసరము. ఇక మన కిప్పటి చర్చనీయాంశము స్త్రీలకెట్టి విద్య అవసరము. తద్వోధనా విధానమెట్టిది యని మాత్రమే.

సృష్టి నిర్మాణములోనే స్త్రీ పురుషులలో భేదమున్నది. బ్రహ్మత్వాన్ని స్త్రీల విధులు పురుషుల విధులనుభిన్నములు. కాన పురుషులకు గిరువలదు విద్యావిధానము స్త్రీలకునవసరము. తనయొక్కయెడ, తనకుంబడు యొక్కయెడ తన దేశముయొక్కయెడ రక్షణ కవసరమగునంత ఆరోగ్యశాస్త్రము, భూగోళశాస్త్రము, గణితశాస్త్రము, ఇతిహాసము, గృహనిర్మాణశాస్త్రము మాత్రము అవసరము.

ఇతరకంటె ముఖ్యమైనది ఆధ్యాత్మికవిద్య. నిజముగ ఆధ్యాత్మికవిద్యయొక్క అనుష్ఠానరూపులగు మత

ప్రవక్తలు, మతప్రవర్తకులు స్త్రీలే. ఇందులకు వేదములోని మైత్రేయ, గార్గి మున్నగువారున్ను, సీత, దుక్కిణి, అనసూయ, దమయంతి, చంద్రమతి మొదలగు చారిత్రక నారీ మణులున్ను నిదర్శనములు.

అందులోను భక్తిప్రధానమైన మన సంప్రదాయమున సహజ-స్వాభావిక ప్రేమమూర్తులైన స్త్రీలే ఆత్మిధిక విద్యావంతులుగ పరాజిల్లిరి ఋషులకంటెను, ఆత్మార్థులకంటెను, కూడ జ్ఞానాధిపతులైన శ్రీ అండాళ్ల యొక్క చరిత్రయే మనకు చరిత్రమణి. తన పదునాల్గవయేట పుట్టిది పోతురవలగున 'తరుప్పావై' యను అమూల్యప్రబంధాన్ని మన రచించి తుల్యమైన ఆ శోధాశి కథిష్ఠించిన శ్రీ యాండాళ్ల యానాష్టామే పాన కర్మకలమును అనుష్ఠేయము. ఆమెవలెనే మన మందరము కూడ విద్యావతులమై మనము తరించి ఇతిగోలు తరింపజేయుటకు సహాయపడవలెనని ప్రార్థించుచున్నాను.

భాగవతవైభవము

(ప్రొ. స. శాతలూరి చూడికుడుతమ్మగారు)

— గుడివాడ —

భాగవతమునా భగవద్భక్తులు. భగవంతుని నిష్ఠాతుక కటాక్షముచే జీవునకు కరణకళేబరములు కలిగినట్లు భాగవతసహవాసముకూడ లభించును. తనకే యోగ్యత లేకున్నను ఒక భాగవతుని అభిమానము లభించుకొన్నచో దానిమూలమునకే వీడు తరించగలడు. వీరి అభిమాన మెట్లు ఉజ్జీవనసాధనమో నిగ్రహముంచి వివాశసాధనమగుచున్నది. శ్రీకృష్ణుని సూక్ష్మ గీత అందు అర్జునునకు భాగవతుల లక్షణము నునదేశించుచు 'మంత్రాః మద్గత ప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరం' అని చెప్పెను. అనగా నాయందుంచిన మనస్సు కలవారై పన్ను విడిచి బ్రతకబాలనివారై తామను భవించిన నా గుణములు నా రమణీయ దివ్యకర్మలను

ఒకరికొకరు చెప్పుకొనుచుండువారు. నాభక్తులు. ఇంకను వీరిలక్షణము గ్రంథాంతరముల యందీవిధముగా వర్ణించబడి యుండెను, ఆహ్లాదకీత నేతాంబుః, పులక్తికీత గాత్రవాక్ సదాపరగుణావిష్టః ద్రిష్టవ్యస్సర్వదేహిభిః అనునట్లు భగవద్భక్త నానందముచే కలిగిన చల్లని భాష్యధారలు కలవాడును, భగవదాలింగనానుభవముచే కలిగిన గగుర్పాటు సర్వాంగములయందును కలవాడును, సర్వకాల సర్వావస్థలయందును భగవత్కల్యాణ గుణములయందు యాడుపడు వాడును భాగవతోత్తముడు. ఇట్టివారిని నేవించుటకు ఈశ్వర డే సర్వదా ఆశపడుచుండును. ఈశ్వరుడు తనసృష్టి కిదియే ఫలముగా భావించును. అందువల్లనే 'ఆత్మలాభాత్'

రం కించి దన్యన్నాస్తీతి నిశ్చయాత్' అనగా భగవద్భక్తుడగు పై లక్షణములుగల పురుషుడొక్కడు లభించుటకంటె వేరు ప్రయోజనములేదని చెప్పబడినది. చేతను దుజ్జీరించుటకు సజ్జన సాంగత్య మొక్కటియే. అనగా యిట్టి భాగవత సూవాసమే కారణమని సత్యం గాడ్భర నిష్పృహోయనెడు పూర్వాచార్య శ్రీసూక్తి సాటుచున్నది. శ్రీవైకుంఠము పేత్య... అనెడు ఫల పాప్తి కిదియేగాని, పథుసోపానముగా వర్ణింపబడినది. నోపములు కలుగుటకుగాని సద్గుణములు కలుగుటకుగాని సూవాసమే ముఖ్యకారణము.

ఈ విషయమును భగవానుడే 'మమ మద్భక్తేషు ప్రీతిభ్యధి కాభవే' త్రి సాయించి యున్నాడు. ఇట్టి భాగవతోత్తముల వైభవమును నమ్మాళ్వారు తిరువాయ్ మొడి దివ్యప్రబంధమున 'మయింపుడొరొ' నెడు మార్గడిమై' యనెడు దశకములలో చక్కగ సాయించి యున్నారు. వారు 'ఎ బెరుమాన్ తాళోలొ జవార్ కాణ్ణిక్ ఎన్తలై మేలార్' అనగా 'శ్రీమః సతిచరణారివిందముల నేవించువారు నాతలమీదవారునుండీ' యని సాయించిరి. వేయేల 'పదంతి సకలావేదాన్సేతిహాస పురాణకాః' ఇత్యాది ప్రమాణముచే సకలకాస్త్ర తత్పర్యముగా వర్ణింపబడిన అర్థపంచక సారముకూడ నిదియే. 'శ్రీభావ్యం ద్రవిడాగమ ప్రపచరం' అనెడు ఉడయ పరులవర మొపదేశములొక్కటి భాగవతాభిమానము శ్రీభావ్య భగవద్విషయాధ్యామములతో తుల్యమొకటిగా వర్ణింపబడినది. శ్రీ పిరాట్టి రావణాస్తోత్రమున రాక్షసస్త్రీమధ్య పది మాసములైనను ఉండలేనిది శ్రీవాల్మీకి మహర్షి ఆశ్రమములో కొన్ని సంవత్సరములుండగలుగుటకీ భాగవత సూ

వాసమేగదామూలము. అందువల్లనే 'వరంహుతమహావ్యాలా వంజరాంత వ్యవస్థితిః సకారి చింతావిముఖ జనసంవాస వైశన' మ్మని ఆర్యోక్తి యావిగ్భవించినది. భగవంతుడవతరించి గావించిన అతిమానుష చెప్పలన్నియు భాగవతా పచారిమును సోగంతకే గావించబడినవే యని పూర్వాచార్య సమర్థన. భాగవత వైభవమింత యుత్కృష్టమైనది కావుననే ఆశ్వందాన 'తావద్యానుజైకసంగినాం భవ కేవ్యస్తస్యపి కీటజన్మమే' స్వామి! నన్ను నీదానుల యిండ్లలో నొక ఊడ్రపుడుగా నైనా పుట్టింపుముగాని అహంకార మమకార భూయిష్టులగు రజస్తమో ప్రచురల లోకములలో బ్రహ్మరుదాది రూపముగా జరింప జేయకుమని క్రొల్పించిరి. సర్వేశ్వరుడు దేవాధారియై యవతరించుటయు ఇట్టి భాగవతాభిమానము నార్జించి ఆత్మలాభము లభించు కొనుటకే కావుననే శ్రీకృష్ణావతారమున బుర్రాములవారి పాదసంగహాసము కుచెలుని పాదప్రత్యక్షనాదకము గావించినది. దండకారణ్యమున శ్రమపడి వెతకివెతకి శబరి యాశ్రమముజేరుటయు 'సుమారి మపిగంతవ్యం యత్ర భాగవతాస్థితా' అనెడు శ్రీ సూక్తిని సఫలపరచుటకే 'అడియారడియారనెడు ఆళ్వారుల యనుష్ఠానమును, 'త్వద్భృత్యభ్యత్య' యనెడు కులకేళురాళ్వారుల యనుష్ఠానమును 'యద్యదాచరతి' న్యాయముగా మనముకూడ అట్లాచిరించి తరించుట కొరకే గదా! 'స్వయంతీర్త్వా పరాకౌ తారయంతి' కొటిలోనివారీ పూర్వాచార్యులగుటచే అట్లు సాయించిరిగాన మనమీ సులభమార్గమున లభించి తరింతుము గాక —

★
తిరుక్కావేరీ సమానులైన
కాండూరి లక్ష్మమ్మగారు,
— నేలం —
★

మనపూర్వాచార్యులు మన సిద్ధాంతమునకు చిత్తు, అచిత్తు. ఈశ్వరుడు అని మూడుతత్వములు గలవని సాయించిరి. అతిమ ఈశ్వరుడు దివ్యమంగళ విగ్రహమును అనంత కల్యాణ గుణములును కలవాడు. జీవుడీపరమాత్మకు దాస భూతుడు. చానుడనగా ఆత్మాకొనుటకును కొడువపెట్టుట

కును స్వాధీనముగా నుండువాడని యర్థము. కావుననే నమ్మాళ్వారులు భగవంతుడు 'ఉయర్వల ఉయర్వలముడ యవన్' అనగా ఇతిరుల యతిశయము నశించునట్టి నిరతి శయానందాది కల్యాణ గుణములు కలవాడని యు, కావున "తుయరణుకుడరడి తొడుదెణ ఎన్నననే" ఓమనస్సాగి

ఆశీర్వాదములు దుఃఖములకాపు నట్టియు నికస్వరతేజోరూపము లగునట్టి ఆతని పాదావిందములను నేమిచి ఉజ్జీవింపమా' యని సంబోధించి జీవులః స్వస్థినిర్ణయమును ఆర్థోక్తిగా వింగిరి. ఈవిషయమునే ఇంకను పుష్కలముగా 'ఒణివిల్ కామెల్లామ్ ఉడనాయ్ మన్ని, ఒణివిల్ వడిమైతై మ వేణుంనామ్' అనగా స్వకాల సర్వానిర్ణయముందును స్థిర చిత్తులమై నిలచి నిరపచ్చిష్టముగా శ్రీయఃపతిసేవ చేయ వలెను' అని సాయించి యున్నాడు. ఇందుచే స్వామితిరు వడిపుళ్ళు [శ్రీపాదములు] నిస్సంకోచముగా సర్వచేతన సంసేవ్యములనెడు వైభవము సిద్ధమగుచున్నది.

ఉడయవరులుకూడ శరణాగతి గద్యయందు 'ఆఖిల హేయ పృథ్వీక కల్కాజైకతాన' యని మొదలుబెట్టి 'భగవచ్చరణారవింద యుగతై కానికపరభక్తి..... భగవచ్చరణారవింద శరణాగతిర్య భావస్థితా విరతా న్నమే' అని భగవత్పాదార పాదములయందలి శరణాగతి నే యర్పించి భగవత్పాద వద్దవైభవమును పుకాశింప జేసిరి.

ఇట్టి శ్రీపాద కైంకర్యమునైనను దానినే పుర్రోజనముగా నప్రేక్షించి చేయవలసేగాని దానిని వేరొక పుర్రోజనమునకు సాధనమును గావింపరాదనియు, ఆ సేవనాతడే మనచే చేయించుకొను చున్నాడని భావించ వలెననియు 'ఎరున్ది రప్పరుణ్ణువాళి' త్యాది తిరుచ్చంద విరుత్తమువందలి నూటయొకటవ పాశురమున సాయించిరి.

పురాణములకంటె ఇతిహాసములును అంతకంటె చతుర్వేదములును అంతకంటె వేదాంతములును ఉత్తరోత్తర ఉత్కృష్ట తరములుగా పరిగణింప బడుచుండుటచే ఆ తారతమ్యమును తత్తద్దేశికులలోకూడ పాటించవలెను గాన వేదాంతదేశికులు సర్వాధికులని నిర్వివాదముగా తేలు చున్నది. అట్టి వేదాంతదేశికులు తాము సాయించిన 'సప రత్నమాల' యను గ్రంథము నందలి మొదటి పాశరములో

యీ తిరువడి వైభవమును చక్కగ వర్ణించియున్నాడు. ఆభావమును విన్నవించుచున్నాను.

1. మహాత్ముల హృదయముల నెన్నడును విడువనిది. పిరాట్టియు పెరుమాళ్ళును మనలను విడిచినను ఆ తిరువడి గళ్ళుమాత్రము మనలను విడువవు.

2. తిరివిక్ర మావతారమున జగత్తులెల్ల స్వాధీన ముగ కొలుచు కొన్నది.

3. ఏక జటాధారియగు శివునిచే శిరసాధరింపబడు గంగకు జన్మస్థానమైనది.

4. శ్రీకృష్ణావతారమున కాలియుని తలలను నాట్య రంగముగా చేసినది.

5. ధర్మములలో సాక్షాద్ధర్మము తానేయైనది.

6. ధర్మరాజులు దూతగా బంపగా దుశ్యోధ నాదుల కడకు ముందుగా నడిచినది.

7. శటకాసురుని సంహరించినది.

8. భక్తులకు బోషధమైనది.

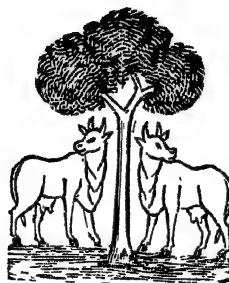
9. నవరత్నఖచిత ఆభరణాదులతో పుకాశించునది

10. శ్రీరామావ తారమున తాతని నామగా నొక రించినది.

11. శ్రీమహాలక్ష్మియును తన నుకుమారమైన చేతు లతో స్పృశించిన కందిపోవునది.

12. సర్వకాలముల యందును తిరుస్త్తులయిని పర మశించునది. అని సాయించిరి.

ఇంకను యీ భగవత్పాదమహిమను సమగ్రముగా వ్రాయదలచినచో సముద్ర జలమును సిరాగాను, ఆకాశ మును కాగితముగను, చేసుకొని బ్రహ్మాండాధిపతు లంద రును ఏకమై వ్రాయుటకు పొరంభించి వారిదేవిత మంత యు ఇదేదనిగా వ్రాసినను సమా పికాదని చెప్పుచుండగా 'నేననగ నెంత? కావున ఇంతటితో విరమించుచున్నాను.

అన్నిరకములైన ఊరవెళ్లవ సాంప్రదాయ గ్రంథములు మావద్ద దొరకును.

జవాబు కోరుచారు రిప్లయి కాన్దు చూయున నను.

1.	తిరుమాళాధన క్రిమము (లఘు విధానము)	...	0-8-0
2.	తిరుమాళాధన క్రిమము (లఘుతర విధానము)	...	0-2-0
3.	పరిసన్న సంధ్యానుష్ఠానము	...	0-2-0
4.	గురు పరంపరాది	...	0-2-0
5.	భజనాది కావ్య ప్రకరణము (తాత్పర్యముతో)	...	0-4-0
6.	భక్తి పదవి	...	0-4-0
7.	దస్తావేజులు	...	0-4-0
8.	వివిధ సామాజిక చర్యలు	...	0-2-0
9.	శ్రీ లక్ష్మీ పూజనము	...	0-2-0
10.	శ్రీ విశ్వేశ్వర స్తోత్ర మత ప్రభవము	...	0-8-0
11.	శ్రీ విష్ణు పారమ్య ప్రభవము	...	0-8-0
12.	శ్రీ కామమూల సహస్ర నామము	...	0-8-0
13.	కామమూల ప్రభవము	...	0-4-0
14.	ప్రకృతి పాఠములు	...	0-4-0
15.	నాగవిద్య చరిత్రంప విశ్వాను పరంపరము	...	2-8-0
16.	శ్రీ కామమూల పత్రము	...	0-8-0
17.	మహాత్మ్య ప్రతి (నాగభావముతో)	...	3-8-0
18.	శ్రీ వచన భూషణము	...	3-0-0
19.	శ్రీ వైద్యము	...	1-8-0
20.	భక్తిస్తోత్ర (తాత్పర్యముతో)	...	1-0-0
21.	మూలభక్త విలాసము	...	0-12-0
22.	విద్యా విలాసము	...	1-0-0
23.	శ్రీ కామమూల గ్రంథములు	...	7-0-0
24.	శవరముని గ్రంథములు	...	7-0-0

(ప్రొప్పు ఖర్చులు వేరు)

దొరుకు స్థలము,

ఆ. చి. శ్రీ మ న్న రా య ణ్ చా ర్య

కార్యదర్శి; — శ్రీ విశ్వేశ్వర చరిత్రక సంఘము.

అర్చియారు. (కయ) క్వారపూరికి

తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

మహారాజపోషకులు.

1. శ్రీ రామానుజకూటం రామానుజయ్యగారు. మద్రాసు
2. శ్రీ మాదిరెడ్డి విఠ్ఠాల్లాగారు నాయుడుగారు. మద్రాసు
3. శ్రీ డి. కం. కుమార రామానుజాచార్యులగారు. తాటివయ్య

రాజపోషకులు.

1. శ్రీ పల్లి శివ పాపయ్య శేషిగారు. మద్రాసు

సహాయకులు.

1. శ్రీ కాంచీ జగన్నాథా చార్యులగారు. టంగూరు
2. శ్రీ ఇనుగంటి వెంకటరావుగారు. కొత్తూరు
3. శ్రీ యమ్ వి సీతారామానాథాచార్యులగారు. నందిగూరు
4. శ్రీ ద్వారం బంభద్రాచార్యులు. విశాఖపట్నం

సారీవిభాగమునకు.

మహారాజపోషకులు.

1. శ్రీ శ్రీనివాసరామల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు. మదురూరు పాడు
2. శ్రీ నుట్టపల్లి చంద్రమ్మగారు. మద్రాసు

సహాయకులు.

1. శ్రీ ఉరయ్యగి సుబ్బమ్మగారు. బెంగళూరు

కటములు.

విశాఖపట్నం వానపురిపల్లి వాడు స్త్రీగారు పోషిస్తున్నట్లున్నట్లు
అయిన శ్రీరస్తు చిరంజీవి దాసరి ఆనందమోహనాచార్యు (అధ్యక్షుడు
గారి కుమారుడు) తన కుమారుని నామకరణ వాస్తవ్యాన్ని
సహాయమున సమీక్షతో వివేదించిన రూ 10-0-0 లు ఆనందమూర్తి
స్వీకరించి అశీస్సులంద జేతుడమైనది

వడిద గ్రామకాపురస్తులు శ్రీమాన్ గొడవర్తి వీరగామవాచా
గర్వలుగారు తమకుమార్తె వివాహసమయమున శ్రీ శివార్చిత
సంఘమువారికి సమీక్షతో సమర్పించిన కట్నం రూ 2-0-0 లు ఆనంద
మూర్తి స్వీకరించి వర్ణావళిని అశీస్య దించడమైంది.

క ట ము లు

కృష్ణాజ్ఞా పెద్దవరం అగోహరం వాస్తవ్యులగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్
గుడిమెల్లతిరుమల అంతర్వేది నరసింహాచార్యులుగారికి 50-5-49వ తేదీ మొదలు
51వ తేదీ మొదలు ముక్తికల్పి అగోహరమునకు తమలాదగినాము, వీరికాపుర సంస్థాన
విద్యాంశమును, శ్రీ విశ్వేశ్వర వేదాంత పరిక్షాభాష్యమును, వ్యాఖ్యానేదాంత
భర్తృశాస్త్రసారంగమమును, ఉదాహరణముగా వ్యాఖ్యానమును, పర్యవేక్షణము విధ్వంసమునకు
నలంకరించెడియున్న శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ గారికి గుడిమెల్లతిరుమల అంతర్యామి
స్వామిగారి తిరునక్షత్రమహాశాస్త్రమును అనితై భవముగా నిలిపిరి.

వాడు ఆనందర్యమున నిండునభిరౌ మన భక్తినివేదనవత్తిక నాశీర్వాదించి
దీని ప్రారంభవిధికి రు 116-0-00 లను కట్టముగా ప్రసాదించిరి.

వీరికి శ్రీయ్యుగళినమస్త సన్మంగళములను ప్రసాదించుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాము.

కృష్ణాజ్ఞా పెద్దవరం అగోహరం వాస్తవ్యులగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్
వేదాల లక్ష్మీనరసింహాచార్యులుగారికి గతమిద్వికాపురత్తుకును చిరంజీవి దేవరాజు
కాశ్యప వివాహానుదర్శనమున మన శతీకము అశీర్వాదించి దీని ప్రారంభవిధికి
రు 50-0-00 కట్టముగా ప్రసాదించిరి.

వీరి కటంబములకును, చిరంజీవులగు వర్ణావతరులను శ్రీయ్యుగళి సమస్త
సన్మంగళములను ప్రసాదించుగాక.

ముక్తికల్పి అగోహరం వాస్తవ్యులగు పూర్ణమరాళి మామలు నగు

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కాండ్లూరి నరసింహాచార్యులుగారికి మన పత్రిక నాశీర్వాదించి
దీని ప్రారంభవిధికి రు 50-0-00 ప్రసాదించిరి

వీరికి శ్రీయ్యుగళి సమస్త సన్మంగళములను ప్రసాదించుగాక యని
ప్రార్థించుచున్నాము.

ఇట్లు
సంపాదకవర్గము

శ్రీ మ తే రా మా ను జా య న మః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ శ్లోఘమాన పండిత పరిషత్సభల ఆహ్వానము,

—: శ్రీకౌత్తమాను రంగనాయకులుగుప్తగారి లోటలో :—

(చీరాల, బాపట్ల తా|| గుంటూరు జిల్లా)

వ్యస్తి శ్రీ విశిష్టాద్వైత పండిత శ్లోఘ మాన పండిత పరిషత్సభల ఆహ్వానము (24-6-1949) మొదలు
వరకు 3 లోటలు బాపట్ల తాలూకా చీరాల గ్రామమునందు శ్రీకౌత్తమాను రంగనాయకులు
గుప్తగారి లోటలో శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ శ్లోఘమాన పండితసభల ఆహ్వానము వ్రాసిన
ఉత్తరములను; ముఖ్యధికారులు శ్రీ. ఉ. జే. శ్రీమూర్తి గోయిల్ కలెక్షన్ల రంగనాయకులు
గారి అధ్యక్షతన జరుపబడి పెక్కుమంది పండితులచే శ్రుతిస్మృతిరీతిగా పురాణాగమాలి పెక్కు
ప్రమాణగ్రంథములనుండి వివిధ శ్లోకాలను వివరించుచుండిరి. అందులో 7-0 లగాయతు 10-0
వరకు పాఠములు 7-0 లగాయతు 10-0 ల వరకు ఉపన్యసింపబడును.

మధ్యాహ్న కాలమున శ్రీ. ఉ. జే. శ్రీమూర్తి శ్రీమదన్తంకి రిటుమల నమమోక్షాంతరాలింపబడి
వరసింహులమూరతిరువేంగడ తాత జ్యోతిషాచార్యుల ఆహ్వానమున గారి ధర్మపత్నిగారు 99 శ్రీమతి
రంగనాయకమ్మ అమ్మవార్లంగారి అధ్యక్షతన వివిధ శ్లోకాలను వివరించుచుండిరి. అందులో 7-0
లగాయతు 10-0 వరకు ఉపన్యసింపబడును.

ప్రతిదినము రాత్రి 7-0 లగాయతు 10-0 వరకు ఆ లోటలోనే పురాణ
కాలక్షేపముగా వింజబడుచుండును.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నమున ద్రావిడ శ్లోకాలను వివరించుచుండిరి. అందులో 7-0
లగాయతు 10-0 వరకు ఉపన్యసింపబడును.

కావున చిత్తతెల్లరు విచ్చేసి ఎందు పాల్గొనగోరుచున్నారము.

తె. 10. గోపాలాచార్యులు.

అ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

కార్యదర్శులు.

కేంద్రీసంఘము.

అ హ్వా న స ం ఘ ము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఉభయవేదాంత ప్రచారణ కళాశాల

ముక్తిపల్లి అగ్రహారం. శేషలై తా.

ప్రతి శ్రీ విశిష్టాద్వైత పరిశిష్యాను సంరంజిత్యై శు. యుగవారము 1-6-49 ని గుంటూరుజిల్లా శేషలై తా. ముక్తిపల్లి అగ్రహారమునందు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ అధ్యక్షాధ్యక్షమున ఉభయవేదాంత కాలక్షేపములు గావించుట కొక కళాశాల స్థాపించబడినది.

ఇందు ప్రస్తుతము శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ వేదాల తిరువెంగళాచార్యులుగారు సంస్కృత వేదాంతమునకు, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ గుడిమెల్ల తిరుమల అంతర్వేది సరసింహాచార్యులుగారు ద్రావిడ వేదాంతమునకు ఉచిత అధ్యాపకులుగానుండి సాక్షాత్పరచను గావించుట కంగీకరించిరి.

భగవద్భాగవత శ్రవణాపరీణలును, వికారరక్తాంతర్య విరతులును, అవారత సిద్ధాంత ప్రచార బద్ధావధులును, శ్రీవైష్ణవముద్దురికాములును నగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ జెల్లంకొండ కాళువాచార్యస్వామిగారు సాక్షాత్కారార్థమున కరుణాపాలనలో నున్న శ్రీ జెల్లంకొండ కాళువాచార్య వారికి నుండి నెల 11 రు 50-0-0 లు యిచ్చుచుండుటకు ప్రార్థించిరి.

జ్ఞానానందాచార్యులును, అగ్రహారమున గుర్తార్థమకారికాదులును నగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉప్పల రామానుజాచార్యులుగారు యాచార్యులలో ఉన్నత విద్యాభ్యాసమును గావించు నొక విద్యార్థి కావ్యవముగా సాచుట వదులాయుమునకు పాలునకు 10 బస్తాలు భాగ్యము రాబడిగల ఒక యోగము వల్లంబొంది శ్రీవందీర గు. రి. కంసాచార్యస్వామిగారి ప్రరకముగా నమర్పించిరి.

పెద్దవరం కాపురములును వ్యాయ, ఉభయవేదాంత ప్రవీణులును, శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకులంక ప్రాశస్త్యప్రచారకులును శ్రీవందీర కంసాచార్యస్వామివారి పుత్రకన్యమును నగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ గు. రి. అంతర్వేది సరసింహాచార్యులుగారు యాచార్యులకు ఉచిత అధ్యాపకులుగా నొందుట కంగీకరింపబడుటయేగాక ఎదు. తానెచుండుచున్నదిగా ను సాక్షాత్కార ఉన్నంతవరకు ఒక విద్యార్థి సాచుట వదులని కల్పించుటకు వాగ్దానము చేసిరి.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘమువారు ఈ సాక్షాత్కార భగవద్విషయ కాలక్షేపమును గావించుటకు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ వేదాల తిరువెంగళాచార్యులుగారి యాచార్య మూలమునకు 8 మాసములవరకు నెల 11 రు 50-0-0 లు యొగిన విద్యాసహాయమును నమర్పించుటకు తీర్మానించిరి.

ఇట్లు :

కార్య దర్శి.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

ప్రచార విభాగము.

ఈనెలలో జరిగిన ప్రచార విశేషములు.

శ్రీరామానుజ తిరునాడలో మహోత్సవము.

శ్రీపేరుంబూధూరు.

శ్రీరామానుజుల అవతారస్థలమును శ్రీపేరుంబూధూరువందు శ్రీ ఉడయవరుల తిరునాడలో నడుచుమున మదరాసు శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక శాఖాసంఘమువారి యాజమాన్యమున పండితులచే శ్రీ ఉడయవరుల దివ్య చరిత్రనుసూర్పి ఉపన్యాసములు గావించబడును. శ్రీ. ఉ. పే. శ్రీమాన్ సి. సరసింహాచార్యులుగారు (మదరాసు) ప్రతిదినము శ్రీభాగ్యశాఖలపై వైభవమును, చారిత్రిబంధములను సూర్పి ఉపన్యాసించిరి.

—: స ర సా పు ర ము. :—

ఎక్కువ నోదాచరిత్రాలోని (అర్చన భాగపురి) యిది విశిష్టాద్వైతమున నరసాపురం గాగియున్నందు వేంచేసియున్న శ్రీ పం. గణుమ వాల్మీకి తిరునాడలో మహోత్సవ ముచర్చనము చివర కి రోజులలోను (అనగా) 1-5-49 మొదలు 9-5-49 వరకు, కి. పం. ములు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ వై శాఖ పండిత పరిషత్తులు మొదలయి శేవలము దేవయ్యవరుల దివ్యచరిత్రను సంబంధించి వివిధవిషయములు ఉపన్యాసించబడెను. ఈనక శ్రీ, పు. సా. పు. వివిధ ప్రార్థనలునుపండి వచ్చి యందుపాల్గొనిరి.

శ్రీమతి కర్పతాయాకమ్మగారిచే నిర్వహించిన శ్రీయతిరాజాశ్రమమునందు శ్రీయతిరాజ సేవామహిళాసభలు శి. దినములు అతివైభవముగా నిర్వహింపడెను. ఈనకనూటి దివ్యసం. ములు శ్రీరామానుజుల చరిత్రనుసూర్పి ఉపన్యాసించిరి.

—: క లింగ పటం. :—

ఈగాగియునులో వేంచేసియున్న శ్రీకోడండ రామస్వామివారి కందులో 1-5-49 నుండి శ్రీరామానుజ తిరునాడలో మహోత్సవము నడుపుచున్నది. ఇందులోను, ఉడయవరుల విశేషాచార్యుల కిను కంజనము, వేవాళాల్లము ప్రత్యేక వసులలో నాగ్నము మొదలయి ఉడయవరుల శ్రీభాగ వైభవమును సూర్పియు, శ్రీవిశిష్టాద్వైతమును సూర్పియు పండితులచే నుపన్యాసించబడెను. ఇక ముందు ఆప్రాంతములో విశేషముగా ప్రచారము జరుపుటకు కేంద్రీసంఘమునకు సంబంధించి ఒక శాఖాసంఘము నెలకొల్పబడినది. ఈ ఉద్యమమునకు వేదాంతభూషణ శ్రీ. ఉ. పే. శ్రీమాన్ ము. వెంకటరామనరసింహాచార్యులుగారు దిక్కిలిశ్రద్ధ వహించిపోచేసిరి.

—: మ ద రా సు. :—

మదరాసులో నెలకొల్పబడిన శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక శాఖాసంఘమువారి యాజమాన్యమున ఆట్టండేశత శ్రీమద్రామాయణాది పారాయణలలో ఆపూర్వవైభవముగా శ్రీరామకీర్తుని జరుపబడెను, ఇందు కెండువందలమంది వివిధప్రాంతీయ పండితులుపాల్గొనిరి, ఇందుకు 40 వేల రూపాయలు విరాళముగా వసూలుచేసి ఖర్చుపెట్టబడెను, దీనికి సంబంధించిన వివేదిక ప్రత్యేకముగ క్షణలో ప్రచురించ బడగలదు,

(1) కామమజ్జితం.

శ్రీ రామానుజాచార్య దివ్యాత్మక వక్తా ముఖి వక్తాం.

నల్లయము లేనివానికి ధర్మము లేదు. ధర్మము లేనివానికి మోక్షము లేదు.

అనునట్టి నిత్యనత్యములను కాటి తూకి కీచిమ్మసాన్నిధ్యమును విశదపరచిన వికార హృదయము కీమహా
మానుషులు, ఇట్టిలోకోద్ధారకులకుదేకముల పృథింపుకొనుటకున్న, అనుష్ఠానముల అవరణయందును కొనుటకున్న,
విశ్వ సాధారిత్యనిమిత్తము తో క క ల్యా జా ర్థ మై, సర్వ సమ్యం గతా వా ప్తి కొర వై కీసాంతగాని
ప్రభావపాది లగను పరిసిద్ధమైన కీరామానుజ క్రితువును, అద్భుత మహాకాంతి నిభావముతో సప్తాహ్నిక దీక్షతో
అష్టాక్షరీ శబద హోమ తర్పణములతో నవాన్ని కుండములతో) సగపి కీ విశోధి నాను పరివర్తన ఆస్తియొక్క శుద్ధ
పాద్యుని కుకృపారం (తేది 28-10-1949) లగాయతు కృష్ణజిల్లాలోని విజయవాడ పట్టణమున
శీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘంవారి యాజమాన్యమున కొత్త శుభ్రోజరుపుటకు పెద్దబునిశ్చయించిరి.

శ్రీమాన్ పాశేపల్లి శ్రీరాములుగారి ధర్మ రామానుజసూత్రం వారున్న (కార్యదర్శి
శ్రీమాన్ పాశేపల్లి శీతారాయయ్యగారు) శ్రీమాన్ విదుముక్కల సుబ్బరాయుడు గారున్న
శ్రీ కన్యకావరమేశ్వరీ ధర్మసంస్థానము యింకాకొందరు భక్త శిష్యామణులున్న అధికులకు
అధిత్యమివ్వ సంకల్పించిరి.

ఇందు ప్రతిదినము సామాన్యముగ అనుసరించబడు కార్యక్రమము.

ఉదయం.	సాయంకాలము.
గం.-వి.	గం.-వి
5-9 తిరువారాధనము.	3.0 4-0 పా గాయన మంటపమున.
5-15 తిరుపావైగోష్ఠి.	1 నితాగోష్ఠి.
6-0 7-0 తిరుపేర్తి ఉత్సవము.	2.0 4-0 ఉపన్యాసమంటపమున,
కోవిలలో ప్రకాశతిరుకుంజనము.	స్త్రీలకు మాతృమ భక్తి క్షేత్రము
7-30 10-30 యోగ మంటపమున.	నిదుమిలులచే కీరామానుజ
శబదహోమ- కృష్ణములు.	చారిత్రాగ్రహణములు.
పా గాయన మంటపమున	4-0 5-30 స్త్రీలచే నానవిశోధన
కీర్తనామృదిపా గాయనములు.	5-30 6-30 ఉపన్యాసమంటపమున,
పెరువార్ల సన్నిధిని, విశ్వానాథ.	మందిరము, ప్రతిపత్తానములు.
శ్రీ గామానుజ సహస్ర నామార్చన.	యోగమంటపమున
10-30 12-0 ఉపన్యాసమంటపమున.	హోమాదులు,
కీరామానుజచరిత్రాగ్రహణములు (చింది)	అనుభవసన్నిధిని, అక్షరము.
10-30 5-30 పెరువార్ల సన్నిధిని	శ్రీ గామానుజ సహస్ర నామార్చన
తరం నాది నాన గోష్ఠి.	పా గాయనమంటపమున.

రాత్రి గం 11-0 లగాయతు - ఉదయం గం 5-30 వరకు, తిరునామ సంకీర్తనము

చుక్కెర త్రాసు 8 డివనముల కాక్కికము.

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రకాశము

శ్రీ పనిపర్తిపాపయ్యయ్య - శ్రీ వీరేశలింగయ్యయ్య శ్రీ పనిపర్తిపాపయ్యయ్య.

బ్రహ్మచారి, సన్న్యాసి, హరిమాండ్యము, బహ్మచారి, హరిమాండ్యము, హరిమాండ్యము

2) శ్రీకృష్ణమూర్తిని సత్కర్త. అధికారం కలిగి ఉన్న వ్యక్తిని సత్కర్త.

శ్రీ భాగవతంలోని పురుషోత్తమ స్కంధములోని శ్లోకములను పరిశీలించినప్పుడు

గీతా శారము - అధ్యాయముగతి భార్య శోభన దేవ్యమ్. పంచమజమము

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః

భగవద్రాధవాచిగానము సత్యోత్పాదమునకు తులనయితి మొదలెనవి

శాసనము, వ్యవస్థాపనము, అవసరములను బట్టి రాతిని నియంత్రించువారు. సమాజము.

ఉరా :- ప్రతిదినము కొంతకొంతగా శీతరామానుజుల చరిత్ర సమగ్రముగాను పఠ్యసింపబడును

పా రాయణాది పద్యలయోగ్యతలు

1. శ్రీభాగ్య భగవద్విషయములను అచార్యముఖతః సంపూర్ణముగా కాలక్షేపము చేసియుండునట్లెను.
2. కాస్తాభ్యంతర సంవత్సరై అచార్యముఖతః శ్రీభాగ్యమునుసంపూర్ణముగా ఉపదేశమునుసాంది యుండునట్లెను.
3. నాటకాలంకారాది సాహిత్యకర్తై అచార్యముఖతః సంపూర్ణముగ భగవద్విషయమును ఉపదేశమును సాంది యుండునట్లెను.
4. పుస్తకాశేషలేఖండ నాట్యాల విద్యవర్ణనలను సేవాకాలము చేయగలవారై యుండునట్లెను.
5. తమతమ వేదములయొక్క మంత్ర శాస్త్రములను భాగములను సంపూర్ణముగ పుస్తకాశేషలేఖండగ్రంథమునము చేయగలవారై యుండునట్లెను.

అ రి క ము

ధి

ఈకర్తృత్వవిరహమునకు రుద్రీయాశాసనము రోజు 12 రూ 800 చొ, అన్నదానమునకు రూ 200 చొ, మొత్తము రోజు 12 రూ 1000 చొ, పదిరోజులకు రూ 10000 లాన్నా మిగత ఖర్చులకు కపిసము రూ 10000 న్నూ మొత్తము రూ 20000 ఖర్చు అంచనాచేయబడినది.

ఉదారులగు భక్తులు విరివిగ విరాళముల సమర్పించ ప్రార్థన.

1. సామాన్య విరాళము.	రూ 120-0-0	} ఏదిలో విరహతి విరాళము సమర్పించి నవ్వుటికిన్ని వారివారి సోదోనామములతో ఒకచాయగు ఏర్పాటు చేయబడును. వారి సోదోనామములు పరిమితము శ్రీ న్యమివారిపూర్ణికి విచ్చించబడును
2. పోషక సభ్యత్వము.	రూ 250-0-0	
3. రాజపోషక సభ్యత్వము.	రూ 500-0-0	
4. మహారాజపోషకసభ్యత్వము.	రూ 1000-0-0	

(తమతమ శక్త్యనుసారము ఎవరెంతెంత విరాళము సమర్పించినను స్వీకరించబడును)

ఇచ్చినదానికి అచ్చుంశీధును మూర్తియు పొంద గోరెడము.

ఇట్లు

శ్రీ. కం సోకలూచార్యులు

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

} కార్యదర్శులు

శ్రీవిజ్ఞాన్వైత ప్రచారిక సంఘము.

అర్చమూరు (వయా) వ్యవస్థాపి తూ.గో.జల్ల విరాళముల పంపవలసిన చిరునామా

శ్రీమన్ నందిపాటి రామయ్యగారు కార్యదర్శి శ్రీవిజ్ఞాన్వైత ప్రచారికసంఘముకాపు, పోతలూరు విజయవాడ

శ్రీమన్ పెన్, అర్చమూరు. 14-8-49. (5000)

కవులకు వాచపరిక

(1) సమీప భజన మట్టులతో శ్రీమద్రామానుజుల వారి విషయము వల్లము. అను కల్పవి, బిక్క చరణము మాత్రము గల 25 కీర్తనలు కూర్చి యాదిగున అడ్రసురకు గంపపలెను. వాటి నన్నిటిని సంఘ కండిత కూవత్తువాగు విమర్శించి ఉత్తమము నిర్ణయింపబడిన కీర్తనలను రచియించిన యిద్దరు కవులకు ఒకటి బంగారు నతకము, ఒకటి పెండి నతకమును యోగ్యతాను సారముగా బహూకరింతుక, అట్టి బహుమతులను బడసివవాగు నిర్దిష్ట నమయ్యును నిర్దిష్ట స్థల మునకు వచ్చి ఆ కీర్తనలను పాడి వినిపించి ఆ బహుమతులను గ్రహించవలెను. వారి కాకపోవల భద్రులు సంఘము భరించును.

(2) (శ్రీ) రామానుజుల విశాల భావప్రసారిత సంఘసేవా విశేషములను, విశ్వగోళమున ముప్పై న తొమ్మిది కృత్యములను, సర్వ వ్యాపకమున్న విష్ణుగోదాదళ శంకరమున్ను, సర్వసమత్వ ద్వైతము, కఠిన్ బ్రహ్మగోదాదళ భావించిన భావాన్ని కలగఁజేయును. మునుగు వాటిని గురించి తేలును, సరిస్స. త హిందీ, ఇంగ్లీషుకావలసిన దిన, దిన, కవలమును, కన్నములుగాను, పాటలు గాను, నాటకములుగాను, బొబ్బిలి పాటలుగాను, బుర్ర కళలుగాను, స్నాన కృత్యముగాను వ్యాపి తనుకొనవచ్చు చదివి పాడి వినిపించుట గాని ప్రకర్షించుట గాని చేసిన వాటి వాటిని కండిత కరి వత్తు విమర్శించి యథోచితముగా తగిన ధన సహజమును, సమ్మానమును చేయును.

ఇట్లు కార్యదర్శి.

వివరములకు అడ్రసు:— శ్రీ విష్ణుద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యాలయము,

అర్థమురుది. (నయ్య) ద్వారపూడి

మాడ్చు గోదావరి జిల్లా.

గీతా శిక్ష వ్యాఖ్య

శ్రీ ఉ. వె. శ్రీమాన్ కోడకొండ
భట్టరు వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు
బెజవాడ

లోకములో మానవులు మూడు తెగలు. కొందఱు మనుష్య ప్రకృతులు మఱి కొందఱు రాక్షసులు, ఇంక కొందఱు దేవతలు. వీరందఱును భగవంతుని యొద్దకు వెళ్లిరి. అతడు “ద. ద. ద” అని బోధించెను. మనుష్యులు లోభులు కావున ‘దాన’మనియు రాక్షసులు నిర్దయులు అనఁగా క్రూరులు కాన ‘దయ’యనియు దేవతలు ఇంద్రియలోలురు కాన ‘దమ’ మని దానియర్థమును తెలిసికొనిరి. కావున ‘దాన, దయా, దమములు’ కలవారే నిజమైన మనుష్యులు.

కొంత కాలమునకు మానవ ప్రకృతి మాటినది. స్వార్థపరత్వము ప్రబలినది. జ్ఞానేంద్రియములతో జీవించు బ్రాహ్మణ వైశ్యులను, కంఠేంద్రియముల, (చేతులు-కాళ్లు)తో జీవించు క్షత్రియ శూద్రులకును విభేదముకలగినది. బ్రాహ్మణ వైశ్యుల శాంతిక-పాష్టికములును-క్షత్రియ శూద్రుల శాంతిక-పాష్టికములును వేతైనవి. ఎవరికి తెలిసినది వారే కాని సామరస్యములేదు. ఈ విషయము ఛాందోగ్య బృహదారణ్యకములలోని పంచాగ్ని విద్యాయందును “ఇమం వివస్వతే.....ఏవం

పరం పరాప్రాప్త మిమం రాజ్ఞయోవిదుః” అను గీతచేతను సూచింపబడినది.

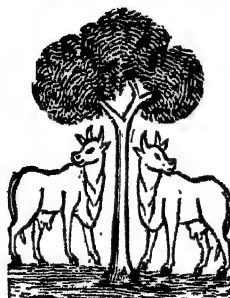
ఇట్టి సమయమున క్షత్రియస్త్రీ సత్యవతికిని బ్రాహ్మణుడగు పరాశరదునకును వ్యాసుడు జన్మించెను. ఈమహనీయుడే వేదములను విభజించి 18 పురాణములను రచించి భారత సంహితను సంధించి బ్రహ్మ సూత్రములను రచించెను. ఋషివర్గము చాలవఱకు ఈతని శిష్య ప్రశిష్యుకోటి. నేటి హిందూమతము నిజమున కీతనిమతమే. ఈతఁడు జ్ఞాన-కర్మములను కలిపెను. ఈతఁడు గ్రంథరచనముచే విధానమును (Theory) తెలిపెను. ఈకాలముననే బ్రాహ్మణస్త్రీ దేవయానియు క్షత్రియుఁడయయాతియు దంపతులయిరి. ఆవంశమున(అనఁగా యదువంశమున) శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు అవతరించెను. ఈతఁడు వ్యాసుని విధానమును ప్రయోగించి చూపించెను. కావున వ్యాసభారతములో—కృష్ణప్రబోధమగు భగవద్గీత జ్ఞానముతోడి కర్మమును నిరూపించు చున్నది. అనఁగా ఆకాలమున బ్రాహ్మణజాతి కేవలకర్మములవల్లనేమోక్షమని తలంచినది. దేవుడక్కఱలేదు, లేడు; ఈవాదమే శబరస్వామి నూ

టికి నూలుపాళ్ళ నుసరించెను. కుమారిలుడు కూడా కొంతసేపు కనుగమించెను 'కర్మభ్యోముక్తిరీప్త' అని యీమతము. ఇది పూర్వకాంక్షతత్త్వము. రెండవకాండ అనగా ఉపనిషత్తులు దీనికి వ్యతిరేకమైనవి. జ్ఞానము (ఆత్మతత్త్వము నెఱుంగుట) వలననే మోక్షమని రెండవ పక్షమువారి వాదము ప్రబలినది. ఇది వేదవిభక్తయగు వ్యాసునియొక్కగాని తత్త్వబోధకుడగు శ్రీకృష్ణభగవానుని మతమునకుగాని జన్మమునకుగాని విరుద్ధము. సూత్రముల కపార్థముచెప్పిన శంకరాచార్యులవారు కేవల జ్ఞానమతము ననుసరించి గీతలకర్థము వ్రాసిరి. అది యన్యాయము.

నిజమునకు భగవద్గీతయు వ్యాసగ్రంథములను ఉపనిషత్తులును కర్మ-జ్ఞానములను కలిపినవి. అనగా దేవుడు కలఁడనియు వాడుఫలమునిచ్చుననియు కర్మములు సాధనములనియు బోధించినవి. దీనికే భక్తియని నామాంతరము.

కర్మమనఁగా యజ్ఞమనియే తలంపరాదు. "ద్రవి్యయజ్ఞాస్త పోయజ్ఞా యోగయ

జ్ఞాస్తథాపరే || స్వాధ్యాయజప యజ్ఞాశ్చయత యస్యం శ్రీతవ్రతా" అని దానము మొదలగునవికూడా యజ్ఞములే. వేదములో "ఋతం తపస్సత్యం తపః శుత్రం తపశ్శాంతం తపో దమస్తపశ్చ మస్తపోదానం తపోయజ్ఞం తపో భూర్భువస్సువర్భ్రైస్తోత దుపాస్వైతత్తపః" అని కలదు. భూర్భువస్సువర్ రూపము బ్రహ్మము. ఈబ్రహ్మమును ఉపాసింపుము. ఇదియే తపస్సు అని కలదు. కావున తానుచేయుచున్న ప్రతిపనియు "భూర్భువస్స్వర్" సేవ యనియు అదియే భగవత్సేవ యనియు తలంపవలెను. ఇదియే ఆత్మయజ్ఞము. "యద్యత్కర్మకరోమి తత్తదఖిలం విణ్ణా! తవారాధనం" అని శంకరాచార్యోక్తి. ఇదియే గీత బోధించు పరమార్థము. కర్మణ్యేవాధికారస్తే మాఫలేషు, లభతేచతతః కామామయైవలహివితాన్, మశ్కర్మకృత్ మత్పరమో మద్భక్తస్సంగ వర్జితః! శ్రీమాన్ స్వధర్మోవిగుణః" ఇవి గీతలోని అమృత వాక్కులు.

ఉయర్వట పాశురార్థము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ న. చ. సం. వెం.
పార్థసారథి అయ్యంగారు. తుని.

వకుళాభరణం వందే జగదాభరణం మునిం!
యస్మ్యతే దత్తరం భాగం చక్రేద్రావిడ
భాషయా॥

ఆ స్థిక సిద్ధాంతములకు ఆలవాలమైనది
మన భరతదేశము. అందు 'శ్రీవైష్ణవము,
విశిష్టాద్వైతము, రామానుజము, భాగవతము,
అను పర్యాయపదములతో విలసిల్లుచున్న మన
సిద్ధాంత మతివిస్తృతమైనదనియు, చిదచీదీశ్వ
రభేదములచే మూడుతత్వములు కలదనియు,
శ్రీమద్రామానుజ యతిసార్వభౌములు ఈసి
ద్ధాంతమున కెంతయోదోహదమొసంగిరనియు,
ఇదియే భగవదభిమతమగు ప్రధానసిద్ధాంత
నియు సార్థకనామములచేతనే తెలియుచున్నది.

ఇట్లనాది సిద్ధమైన మన సిద్ధాంతమును
కొంద రజ్ఞులు సుమారు 800 సంవత్సరముల
క్రితము రామానుజ లీసిద్ధాంతమును నెలకొల్పి
దానికి విశేష నామముల జతపరచిరనియు
సంతకుపూర్వమీమతములేదనియు ప్రలపించు
చున్నారు. ఇందువలన మనకేలోటునులేదు
సరిగదా గౌరవమే కలుగుచున్నది. కాని
యంతకు పూర్వమీ సిద్ధాంతము లేదనుట
బాలిశభాషిత మనకతీరదు.

అట్టి ప్రలాపముల నిరసించుట కీ ఉయ
ర్వట పాశురార్థ మొక నిదర్శనము. ఇది కలి
యుగాదిని, అనగా—శ్రీకృష్ణపరమాత్మనిర్యా
ణమొందిన నలుబది మూడవరోజున నవతరించి
కలికాలదోషముల నేవగించి యాహారాదుల
వర్జించి పదునారువత్సరములు యోగాభ్యాస
మునందున్న శ్రీ శతగోపనూరులు చేతనోజ్జ్వల
నార్థము సాయించిన దివ్యప్రబంధములో నుత్త
మమైన తిరువాయ్ మొలికిది ప్రథమ పాశు
రము. వేదార్థములన్నియు తదాదియైన ఓంకా
రముచే సంగ్రహముగా జెప్పబడినటుల తిరు
వాయ్ మొలియందుపపాదించబడిన సకలశ్రుతి
స్మృతి పూరాణేతిహాస లభ్యమగు నర్థపంచక
స్వరూపమున్న ద్వయమంతార్థమున్ను, ప్ర
ణవార్థమున్ను యిందు సంగ్రహముగా బోధిం
పబడినవి ఎట్లనిన:—

ఉయర్వట పుయర్నల ముడై యవన్ యవనవన్!
అయర్వటమమరర్గళదిపతి యవనవన్॥

అనగా— ఇతరాతిశయమున్ను, శ్రీమ
యును లేకుండా కాలతత్వమున్నంత పర్యం
తము వృద్ధిని పొందుచున్న ఆనంద గుణము
కలిగి, మిథ్యాజ్ఞానము, అన్యథా జ్ఞానము, విప

రీత జ్ఞానము నను త్రివిధాజ్ఞానములులేని నిత్య సూదుల కధిపతియైన వాడనుటవలన అఖిల హేయ ప్రత్యసీకానంత కల్యాణ గుణైకతాను డగు శ్రీమన్నారాయణుడే ప్రాప్యస్వరూప మనినీ, 'తొలుదెళ ఎన్నననే' అనగా— ఓ! నామనసా! సేవించి యుజ్జీవించుమా, యనుట వలన 'దాస భూతా స్వతస్సర్వే హ్యత్మానః పరమాత్మనః' అనురీతి తచ్ఛేష భూతత్వమే జీవాత్మ స్వరూపమనియు, 'మయర్వణు మతి నల మరుళినన్' అనగా మరుపులేనిభక్తి రూ పానంద జ్ఞానమును కృపచేసిన వాడనుటవలన 'దివ్యందదామి తేచక్షుః' అనునట్లు ఉపాయ స్వరూపము ఆపరమాత్మయే యనియు మరపు విరోధి స్వరూపమనియు, 'తుయరణు శుడ రడి తొలుదెళ ఎన్నననే' అనగా— దుఃఖమును పోగొట్టు తిడువడిగళ్ళను (పాదములను) సేవించి యుజ్జీవించు మనుటవలన ఫలస్వరూపము నున్న బోధించుటచే యర్థపంచక మిందుపపా దింప బడినది.

శ్రీమన్నారాయణ చరణ శరణం ప్రపద్యే-
శ్రీమతే నారాయణాయ నమః॥

అను ద్వయమంత్ర మందలి తొలిపాదము— ఈపాశురముయొక్క చతుర్థపాదము నందును ద్వితీయ పాదము మొదటి మూడు చరణముల యందును ప్రతిపాదింప బడుటచే ద్వయ మంత్రార్థ మిందు పొందుపడుపబడినది. ప్రణవాక్షరములగు అకార, ఉకార, మకార ములిందు, తృతీయ, ప్రథమ, ద్వితీయ చరణ ఆద్యక్షరములుగా నుపాత్తము లైనవి. అందు

మున్ను, 'మాతా పితా గురుః' అని ఇతిహాసాదులున్న పేర్కొన్న విధమున సకల జగజ్జననియు పురుష కారభూతురాలును నగు లక్ష్మీదేవికి ప్రాధాన్య మివ్వబడినది. చేతన వాచకమైన మకారము లక్ష్మీవిష్ణు వాచకములగు ఉకార, అకారములకు నడుమ నిడుటవలన చేతను డాయద్దరిచేర్చిని విడువకుండ సేవింపవలెననియు, లేనిచో రావణ శూర్పణఖలగతియే తటస్థించుననియు సూచితమగు చున్నది.

'ఓ!నామనసా! సేవించియుజ్జీవించుమా' యని తొలుత స్వాత్మావబోధన మొనర్చుకొని పిదప 'వీడుమిన్ ముత్తమం' అని పరావబోధన మొనర్చుట వలన తొలుత స్వాత్మదోషముల సరిజేసుకొని పిదప పరదోషముల సరిజేయ ప్రవర్తింపవలెనని ద్యోతకమగుచున్నది.

ఇట్టిన్నివిషయములతో నలరాదుచున్న ఈపాశురము వంటివి నాల్గువేలు సృష్ట్యాది నుండియు ప్రవర్తిల్లియుండి నాలాయిర దివ్య ప్రబంధములనెడి పేరుతో నారాధింప బడుచున్నవి. వీటినే శ్రీ భాష్యకారులు తమసిద్ధాంత సంస్థాపనకై శ్రీభాష్యమును కృపజేయుచు తదాదియందు 'పూర్వాచార్య సురక్షితాం బహుమతి వ్యాఘాత దూరస్థితాం' అని పూర్వాచార్యులు మన సిద్ధాంతమును భద్రీపరచిరి— కుదృష్టులు దీనిని మూల మూలలకు తరిమివేసిరని సాయించుచు నీ దివ్యప్రబంధధరులను స్మరించిరి. వారి శ్రీభాష్యము శ్రీతిరువాయ్ మొలి మార్గముననే నడిపించిరనుట కనేక నిదర్శనములు గలవు. అందు ప్రధాన

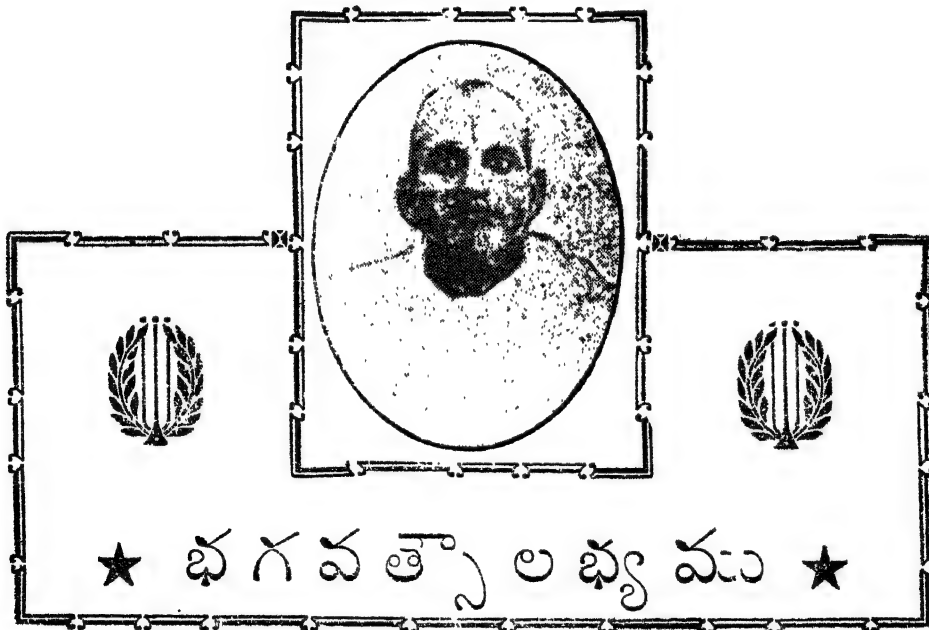
మని పైన పేర్కొనిన యీపాశురమునే నాల్గు
చరణముల యర్ధతౌల్యముతో బింబప్రతిబింబ
భావమున నలరారుచుండుట గ్రహించతగినది.
ఈవిషయమునే వ్యాఖ్యాన కాదులు అరుంబద
ములో 'ఇతైకటాక్షీ త్తిరే శేముషీభక్తిరూపా
ఎన్నదు, అని సాయించిరి.

కనుక మనసిద్ధాంతము ఆధునికముగాక
అనాదిసిద్ధమైయున్నదనియు, శిష్టులచే పరిగ్ర

హింపబడి భద్రపరుచబడిన దనియు, ఇట్టి
పాశురములు నాల్గువేలు గలవనియు, వాటిని
మనము అనాయాసముగ నేర్చుకొన శక్యమ
నియు, అందలి ఏయొక్క పాశురార్థమైనను
చేతనోజ్జ్వలమునకు ప్రబల సంజీవిని యగున
నియు దానిఫలితమునెల్లరు పొందవలసినదనియు

విన్నవించుచు 'పితామహం నాథమునిం విలో

కృష్ణప్రసీదమద్వృత్త మచింతయిత్వా' అని
భాగవ తోత్తములను వేడుకొనుచున్నాను.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కుమాండ్లూరి యితైవిల్లి వెంకటాచార్యులుగారు (కాళ్లకూరు)

భగవంతుడన పద్మచైతన్య సంపన్నుడని
యర్థము. పద్మణములనగా దోషగుణ సంపర్క
ములేని జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్య వీర్యతేజస్సులు.
అయినచో భగవంతుడు అనంత కల్యాణ గుణ
ములు కలవాడని 'యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్, సత్య
కామ స్సత్యసంకల్పః' 'సర్వాన్ కామాన్'
సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకోఽసౌ, బహవోన్యప

కల్యాణ గుణాఃపుత్రస్య సంతితే! ఇత్యాది శ్రుతి
స్మృతులచే దెలియబడుచుండగా ఆరుగుణములు
కలవాడని నిర్ణయించుటకు కారణమేమనగా:-
'షడేతే ప్రథమేగుణాః' యనునట్లు సమస్త
కల్యాణగుణములలో సర్వకారణత్వ సర్వేశ్వ
రత్వ సర్వశేషిత్వ, సర్వశగణ్యత్వ, సర్వ
రక్షకత్వ, సర్వఫలప్రదత్వములను వెల్లడిచేయు

నవి యీయారు గుణములుమాత్రమే అయి యున్నందున నివియే ప్రధానములుగ పరిగణింపబడినవి.

ఇట్టి శ్రేయఃపతియొక్క సౌలభ్యము అనగా సుఖముగ పొందదగినవాడై యుండుట, అనగా- 'ఆదిత్యవర్ణః తమసః పరస్తాత్' తమసః పరమో ధాతా. తద్విశ్లేషః పరమంపదం, అనునట్లు ఈ ప్రకృతి కవ్వలనున్న పరమపదస్థానమునందు వెలుంగుచుండి 'సమాంసచక్షు రభివీక్ష తేతం, సచక్షుషాగృహ్యతే, అచింత్యమవ్యక్తం' అని చెప్పబడినటుల ఇంద్రియముల కతీతమైయుండు తన అప్రాకృత దివ్యమంగళ విగ్రహమును సర్వజనులకును చక్షుర్గోచరమగు నటుల సుర సరతిర్యగాది రూపములతో నవతరించుటయే పైన చెప్పబడిన పరత్వముయొక్క పరాకాష్ట యగు సౌలభ్యము. తన యిచ్చకు వచ్చినట్లు చేయు శక్తిగలవాడేగదా పరాత్పరుడు.

ఈవిషయమును ప్రపన్నజనకూటస్థులగు శ్రీ నమ్మాళ్వారులు విశదముగ సాయించియున్నారు. ఎట్లనః- తిరువాయ్ మొళిలోని మొదటి తిరు వాయ్ మొళియందు శ్రేయః పతియొక్క సర్వ స్మాత్పరత్వమును చెప్పి రెండవ తిరువాయ్ మొళి యందు అట్టి సర్వస్మాత్పరుని ఆశ్రయించవలసిన దనియు ఆతడు నారాయణుడే యనియు లోకుల కుపదేశించిరి.

ఇచ్చట యొక ఆశంక కలుగుచున్నది. ఏమనగా:- రెండుచేతులు లేనివానిని ఏనుగు నెక్కుమని ప్రోత్సహించినట్లు అతిక్షుద్రులగు సంసారి చేతనుల నిరవధికై శ్వర్యాది యుక్తుడగు సర్వేశ్వరుని సమీపింపుడని ప్రేరేపించిన ఎటులు పొసగును? అని అట్టియాశంక కలుగ

కుండుటకును కలగినచో వెంటనే నివారణ మగుటకును పరమకృపాళులగు శ్రీ నమ్మాళ్వారులు మూడవ తిరువాయ్ మొళియందు అవతార ప్రయుక్తమగు భగవత్సౌలభ్యమును సీక్రింది విధముగ వర్ణించియున్నారు.

పత్తుడై యడియవర్కెళియవన్ పిరర్ గళు క్కటియ! విత్తగన్ మలర్కగళి విరుంబునమరుం పెఱలడిగళి! మత్తుఱుకడై వెణ్ణెయ్ కళ వినిలురవిడై యాప్పండు! ఎత్తిఱమురలి నోడిణ్ణై • దిరుండేగియ వెళివే||

అనగా- సర్వేశ్వరుడు భక్తిగలవారలకు సులభముగ పొందదగినవాడు. భక్తియననిక్కడ చెప్పబడినది వివేకాది సాధనప్రక సహితముగు సాధనభక్తిగాని, ఆనుకూల్య సంకల్ప త్యాది లక్షణోపేతమగు సాధ్యభక్తిగానికాదు. భగవత్ప్రీతిని మాత్రమే ఈప్రదేశమందు భక్తి శబ్దముతో ఆళ్వారులు నిర్దేశించిరి. కారణమేమనగా- సర్వేశ్వరుడు 'మిత్రభావేన సంప్రాప్తం; కింకరౌ సముపస్థితౌ, కింకార్యం సీతయామమ; యను స్వభావము గలవాడగుట చేతనే. ఇంతియగాక సాధనసాధ్యభక్త్యాచరణ యోగ్యులకేగాక సంసారి సాధారణముగా నాళ్వారు లుపదేశించిన ప్రకరణ మగుటచేత నున్న, ఇట్టి ప్రేమలేశమున్ను లేనివారికి అలభ్యుడు. 'అడియవర్కెళియవన్' అనుటచే పాదముల నాశ్రయించువారని యొకవిశేషము సూచింపబడుచున్నది. అహంకార మమకారములను మాత్రము విడువవలెను. ఈవిషయము యుద్ధ సహాయార్థులై ద్వారకకు వెళ్లిన అర్జున దుర్యోధనుల వృత్తాంతమునుబట్టి తెలియబడుచున్నది. ప్రేమగలవారికి సులభుడు, ప్రేమలేని

వారికి దుర్లభుడు అనుటచే ఒకడే సాలభ్య-
దార్లభ్యగుణముల కాశ్రయుడగుడచే ఆశ్చర్య
భూతుడు. ఇది వస్తుస్వభావమేకాని ఇటుల
నుండ వలెనని భగవత్సంకల్పము కాదను విష-
యము లక్ష్మణస్వామి మూర్ఖాగతుడైనపుడు
రావణుడెత్తుకొనిపోదలచి ఎత్తలేక విచారించు
టయు, ఆంజనేయులు శ్రీరామచంద్ర సాన్నిధ్య
మునకు ఆయనను సులభముగా గొనిపోవుటయు
ననెడి వృత్తాంతమువలన వ్యక్తమగుచున్నది.

పుష్పపుత్రియగు పిరాట్టిచే ప్రేమింపబడు
వాడును, దుర్లభుడునునగు మనస్వామి కష్టపడి
చిలికిన వెన్నయొక్క దొంగతనమందు వక్షస్థల
మున త్రాటితో కట్టబడి వెక్కివెక్కి యేడ్చిన
యేడ్పు ఏమియాశ్చర్యము. ఒక దినమందు
యశోదాదేవి తానే స్వయముగా పెరుగును
తరవవలసివచ్చి శ్రమతో తరచుచుండగా
శ్రీకృష్ణుడువచ్చి పెరుగు తరచుట నాటంక
పరచి స్తన్యమునిమ్మని నిర్భంధింప యశోద
ప్రేమతో తొడపైనిడుకొని పాలిచ్చుచుండెను.
కుమారుడు స్తన్యపానతృప్తుడు కాకుండగనే
పోయిమీదపాలు పొంగురాగాపొంగుచల్లార్చి
రావలెనని కడుపునిండని బిడ్డని వీరంబుపై
కూర్చుండబెట్టి వెడలెను. అందులకాబిడ్డ కుపి
తుడై యాభాండమందున్న వెన్ననుతిని భాండ
మును పగులగొట్టి పోయెను. పిమ్మట యశోద
వచ్చిచూచి కోపగించి కుమారుని వెదకుచు

వెళ్లి యొకయింట నుట్టికింద రోలువైచిగొని
కుండలోని వెన్నను కోతిపాలుజేయుచుండగ
జూచెను. తల్లినిజూచి కృష్ణుడు రోటినుండి
యురికి పారిపోవ యశోద వెన్నంటి యెట్టకేల
కాతనిని బట్టికొని భయపెట్టుటకు రోటగట్ట
యత్నింప కృష్ణుడేడ్చుచు చేతులతో కన్నుల
నులుముకొనుచు మధ్యమధ్య జాలిగొలుపు
చూపుల తల్లిని జూచుచుండ నామేశ్రమపడి
త్రాటితో బిడ్డయుదరమునకును రోటికిని నంట
గట్టెను. బిడ్డయేడ్చుచుండ 'నోరుమూయుము,
నోరు మూయుము' అని తర్జింప భయముచే
కృష్ణుడు పైకి వినబడకుండునటుల వెక్కివెక్కి
ఏడ్చెను. ఈ సందర్భమును శ్రీపరాశరమహర్షి
యిట్లు జెప్పెను—

దామ్నాచైవోదరే బద్ధాప్రత్య బద్నాదు
లూఖణే! కృష్ణమక్లిప్తకర్మాణాంతహచేద మమ
ర్షితా! యది శక్నోషిగచ్ఛత్వ మతిచంచల
చేష్టిత! ఇత్యుక్త్వాథ, నిజంకర్మ సాచకార
కుటుంబిని॥

చూచితిరా!! సంకల్పమాత్రముచే సకల
జగత్సృష్టి, స్థితి, లయములనుజేయు సర్వశక్తి
యగువాడొక గోపికకు వశ్యుడై టోట గట్ట
బడి యుండెను. ఇటుల స్వాధీనుడగుటకు ఆమె
భక్తియే కారణము. ఇదియే భగవంతుని
సాలభ్యగుణము.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి;—

శ్రీకులశేఖరాశ్వారుల చరిత్ర

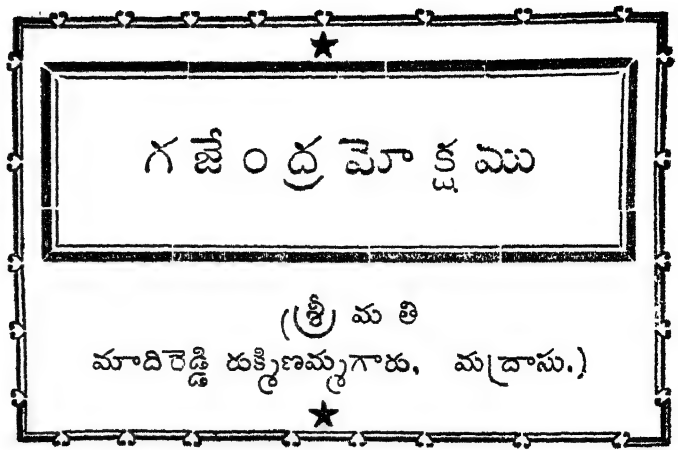
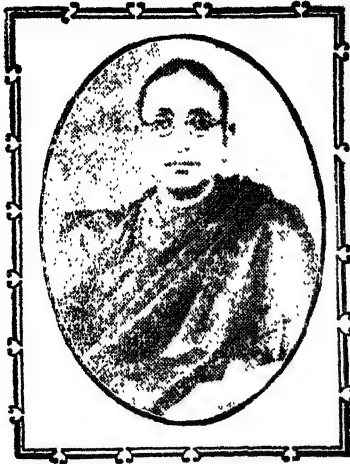
శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్
కోయిల్ కందాడై వేంకటేశ్వర్లుగారు
శ్రీ రామ తీర్థం.

శ్రీ కులశేఖరాశ్వారులు కేరళదేశము నందలి చోళనగరమున కుంభమాసమందలి పునర్వసు నక్షత్రముందు కౌస్తుభాంశతో నవ తరించిన మహానుభావులు. వీరికి భగవంతుని యందును భాగవతుల యందునుగల భక్తిప్రావణ్యమునకు మేరలేదు. వీరు చక్రవర్తిగా నుండుటచేత చతురంగ బలసమేతులై శత్రువుల నందర నొంచి దేశమునందంతటను తమ యాజ్ఞయే నడుచునట్లు మిక్కిలి యుదాహరణై రాజ్యమునేలుచుండగా తమదస్వతంత్రులనియు, నిర్వాహకులనియు గర్వించియున్న వీరిని, ఉభయవిభూతి నాయకుడగు సర్వేశ్వరుడు తన నిష్ఠాత్మక కృపచేత ఆయభిమానమునువీడి సత్వగుణప్రచురులగు విధమున కటాక్షించి వీరికి భక్తిరూపాపన్న జ్ఞానమును కృపచేసి తనయొక్క స్వరూప రూపగుణచేష్టితముల నన్నిటిని మిక్కిలివిశదముగా సాక్షాత్కరించునటుల కటాక్షించగా వాటినన్నిటిని సాక్షాత్కరించి లోకమునందు దేహాత్మాభిమానులై భోగముల సనుభవించుచు భగవద్విముఖులైన యీ సంసారులమధ్య తమఉనికి అసహ్యముకాగా రాజ్యానుభవమును ఐశ్వర్యమును పూర్తిగావిడిచి భగవద్గుణానుభవము,

దివ్యదేశయాత్ర, భాగవత సహవాసముల యందు మిక్కిలి ప్రావణ్యము గలవారై పురాణేతి హాసాదుల కటాక్షించి వాటి సారమగు ముకుందమాలను సాించి శ్రీరామాయణ శ్రవణమే తమ కమృతమువలె పరమభోగ్యమగుటచే సతతము దానినే శ్రవణము చేయుచుండిరి.

అట్టితరి వీరికి చక్రవర్తి తిరుమగన్ (శ్రీరామచంద్రుల) యందలి భక్త్యతి శయముచేత పూర్వము జరిగిపోయిన వృత్తాంతములన్నియును అప్పడు తమయెదుట జరుగుచున్నట్లుగా యనుభవించు చుండిరి.

ఇంతట 'చతుర్దశ సహస్రాక్షి రక్షసాం భీమకర్మణాం ఏకశ్చరామో ధర్మాత్మాకథం యుద్ధంభవిష్యతి' అనెడు శ్లోకము పురాణము జరుగుచుండగా భావనా ప్రకర్షచేత అప్పడు జరుగుచున్నట్లుగాతోచి 'వెరుమాల్ ఖరదూషణాదులనెడు పదునాల్గువేల దుష్టరాక్షసులతో తామొక్కరే యుద్ధమునకు తలబడిరా! ఎంతసాహసము! ఏమి ప్రమాదము వచ్చునో కదా! సహాయులులేరే! ఇకమన ముపేక్షింప

గజేంద్రమోక్షము

(శ్రీ) మ తి
మాదిరెడ్డి దక్కిణమ్మగారు, మద్రాసు.)

‘సంసారమొక మహాసముద్రము. సముద్రమందున్న వస్తువులు మిగిలినవి మిగిలినవి సుపుష్కలముగా నున్నవి ఇందు ఆపారమును ఆనందమును నగు తృప్తయే నీరు. మన్మథుడను గాలిచే కలనర పెట్టబడుచున్న మోహమే తరంగ పరుపర: భాగ్యయే సుడిగుండము. బిడ్డలు, సోదరులును మొరలి మాకలు’ అని శ్రీసలకేఖరులు ఆనతిచ్చిరి. పరమపురుషుని చరణారవిందు నేడను నిత్యసూర్యులవలె నిరంతరము చేసుకొను యోగ్యతగల చేతను డీసముద్రమునబడి మకరిచే గ్రసినబడిన గజేంద్రునివలె తల్లడిల్లుచున్నాడు. ఏండ్లును పూండ్లును గడచుచున్నవిగాని విముక్తిసాధనము గాన్పించుటలేదు. ఇట్టిచేరను గజేంద్రుణ్ణి మున్నుకొనె నో ఆరసి అట్లు వివర్జితము. ఆతడును మనవలెనే ‘అయ్యో! దీనినేరీతి జయింతు? దేవీపుని పార్థింతు? ఎవరి నాశ్రయింతు? నాఆపత్తున కెవ్వరడ్డు పడునారు? అనాధుడనగు నా మొరాలిండు పుణ్యాత్ములులేరా? ఓదైవమా! లెక్కలేని ఏనుగుల గుంపులకు నాధుడనై అతి గౌరవముగా ఆడవిలో ఆపుష్పిత చందన లతా చాయల యందుండక నే నీ మడుగునకేల వచ్చితిని దైవమా!’ యని పశ్చాత్తాపముతో పరివరవిధముల విలపించి తునకు త్తువ్రా దేవతాంతరముల నాశ్రయించిమరింత ఆపదను తెచ్చిపెట్టు కొనుటకంటె సర్వాధికుడగు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి తరింతునని నిశ్చయించుకొని ‘ఈప్రపంచ మెవ్వనిచే సృజింపబడి, ప్రళయావస్థలో నెవ్వనిచే గర్భము నందికొని కాపాడబడుచున్నదో? ఆదిమధ్యాంతములేని సర్వకారణు డెవ్వడో? నమస్త చరాచరముల కంతరాత్మ యెవ్వడో అట్టి సర్వేశ్వరుడగు వానిని శరణు జొచ్చుచున్నాను, ఆతడు దీనులపట్లనుండును, అంతటను నిండియుండు నందురుగదా నామొర నాలకించడా? నాపాటు నారయడా? రాడా? రక్షించడా! అయ్యో!

తండీ! బలము నన్నగిల్లినది, సాహసము క్షీణించినది, ప్రాణములు తలడిల్లుచున్నవి. స్మృతి తప్పుచున్నది, స్వామి! నీకంటె నాకు వేరే దిగ్గజం లేదు. నిన్నే నమ్మి యున్నాను. త్వరితగతినై రక్షింపజేయు మొరలెట్టెను. దేవతాంతరము లందరును యీ మొరలని యు శమోజ్జయోగ్యతలు లేకుండుటచే విరమించియుండ శివైశ్వర్యవాధుడు యీ మొరనాలకించి లక్ష్మీకృతనం జెప్పక, శంఖచక్రముల వైన ధరింపక, నౌకరుల నాహ్వానించక, గరుడనధిరో హించక, వైకుంఠమందలి ఆచార గోపాలమును తిమింతట తామే వెంటరాగా మార్గమధ్యమున దేవతలుగావించు ప్రేర్థనలు సరకుగొనక మడుగు యొద్దనవా? మహాజ్వల మగు తనచేతి చక్కాయుధమును ఆ గజేంద్ర శత్రునిగు మొనరిని సంహరింపబంపి దానిని చాడెను.

కావున మనముకూడ కర్మబంధమునుండి విముక్తులము కావలెన్నచో దేవతాంతరములకీడి మనసర్వప్రయత్నములను విరమించి పరమాత్మగాగు శ్రీమన్నారాయణునియందు దృఢతర విశ్వాసముతో పాఠించిన ఆయన తనదర్శనమొసంగి మన కర్మబంధమును చేరించి పరమ పదము నొసంగి తన నిత్యసేవా కార్యము మహాభాగ్యముల నొసంగి ఇక నెన్నడు నట్టి సాములడకుండ రక్షించు నని మనకు భాగవతమందలి యీ కథాభాగము బోధించుచున్నది.

ఈ కథాభాగమున శ్రీ బమ్మెర పోతన్న మహాకవి తన ఆంధ్రభాగవతమున మూలములైన భాగవత మందులేని కొన్ని విషయములను అతి రసవత్తముగా వద్యములతో కూర్చి చమత్కరించెను. అవి యన్నయు టీకా తాత్పర్యములతో నచ్చు వేయించబడి పాఠకాలలలో పాత్యగ్రంథములుగా నేర్పరచబడి బహు వ్యాపకము గావించబడియే యుండుటచే పిప్పపేషణభయము వలన ఆపద్యరత్నముల నుద్ఘాటించుటను విరమించితిని.

★ నీ తా దే వి ★

(శ్రీమతి)

వింజమూరి కృష్ణవేణమ్మ, మద్రాసు.)

నీతాదేవిగురించి తెలియనివారు మనదేశమున నుండరు. ఆమె రామాయణమునకు ప్రధానపాత్ర. గనుకనే పెద్దలు 'శ్రీమద్రామాయణం శృత్వం నీతాయశ్చరితం మనాత్మని నెలవిచ్చిరి. రావణాసురుడు దేవ-మనుష్య శ్రేష్ఠును చెల్లెట్టి హింసింపించుచుండ శ్రీమహాలక్ష్మి సహింప జాలక ఆయోసిజయై జన్మించి రావణుని జంపుటకు కారణము గల్గించి జంకనుబట్టి చెచ్చుటకు భర్తను పంపితాను రావణుని బిడ్డ, చెజునుబడించి, స్వయముగ రావణుని భస్మీభూతు చేయగల్గెను అట్లు చేయనొల్లక తనభర్తచే నతనిని పుత్రమిత్ర బంధుజనములతో జంపించి లోకముల కానందమును గల్గించెను. ఎంత దయామయురాలుగాకున్న తానిట్లు కష్టముల ననుభవించి పరులకష్టములు తొలగించును? లోకమున తండ్రికంటె తల్లి దయావతిగదా! ఇక ఇగన్నాత విషయమేమి జెప్పవలెను? ఎరు చెప్పగలరు?

కనుకనే జనకమహారాజు నీతాకల్యాణ సమయమున శ్రీరామునితో నిట్లు చెప్పియున్నారు.
“ఇయం నీతామమ సుతా సహధర్మచరీ తవ ప్రతీచ్ఛచైనాం భద్రం తే పాణిం గృహ్నిష్యపాణినా॥

ఇయంనీతా=ఈనీత మితిలేని సౌందర్య సౌకుమార్య లావణ్యములు కలిగియున్న యీమె అనగా కేవలము సౌందర్యాతిశయమేకాదు. “నీక” యను పేరునుబట్టి ఆయోనిజత్వమునుకూడా నూచించినారు నాగదీచాలలో పుట్టినది గావున నీత యనబడినది. కావుననే మిక్కిలి సుహసీయురాలు. ఇంతియగాఁ ఆభిభాత్యముకూడ కలిగియున్నది. ఎట్లన—

మమసుతా=నామమారై ఆచారమే ప్రధానముగాగల జనక కుటుంబమునందు పుట్టిన దానికి వేరుగానాభిభాత్యము జెప్పనేల? అని భావిం.

‘సుహృతృతపసారామః’ అనునట్లు నీనెట్లు దశరథ మహారాజునకు సుహృతపన్నుచే కలిగితివో అట్లే నీకుయిచ్చి

వివాహము చేయుటకై అనేక ప్రతోపనాసాదులచే నాక కన్య లభించినది.

సహధర్మచరీ తవ=ఈమె నీకు భోగము కొరకే గాక ధర్మపత్నియైనగును. లోకమున ఒకరినిపోలి యొకరుండరు. ఈమె యట్లుగాక నీవలెనే యుండుటండేసి నీకు యీమెయే తగినది. ఈమె తప్ప వేరొకరు నీకు పత్నిగా దగదు. అనెను.

మహాత్మ్యమునకు గుణసంపదకు మాత్రమే జనకమహారాజు పోలిక తెచ్చినారు కాని పరమునకు కాదు. ఈ విషయమునే మన పోతన్నగారు శ్రీ భాగవతమున—

“ఎరుపు చెంగటనున్న మేఘంబుకై వడి నువదిచెంగటనుండ నొప్పువాడు” అని నీతాదేవిని మెరుపుతీగతోను శ్రీరామచంద్రుని నీలమేఘముతోను పోల్చినాడు. ప్రతీచ్ఛచైనాం=ఈమెను పరిగ్రహింపుము.

భద్రం తే=నీకు క్షేమభంబగుగాక! ఎవలెని కల్యాణ లక్షణములతో నొప్పుచున్న ఈమెను పరిగ్రహించుటచే నీకు సర్వసంగళములును కలుగును. అనురూపులైన వధూవరుల సంయోగముచే దృష్టిదోషము కలుగునని ‘భద్రం తే’ యని మంగళాశాసనము చేసెను.

పాణిం గృహ్నిష్యపాణినాః = ‘పాణిగ్రహణమును చేయుము’ అనుచున్నారు.

ఆదంపతుల కూడిక చే కలుగు శోభాతిశయమును చూడగోరి ఆప్రకారముగా చెప్పినారని మన మెఱుంగవలెను.

ఇట్టి గుణసంపదలతో తులనాగిన నీతాదేవియొక్క మహాత్మ్యమును తెలిసికొనుటకు జ్ఞానాధిక్షుడై కర్మిష్ఠియుగు జనక చక్రవర్తికే తగును.

నీతాదేవియొక్క కృపాగుణమునుగూర్చి శ్రీమద్రామాయణములో నెట్లు చెప్పబడినదో చూడుడు. ఆమె అశోకవనమున నుండగా రావణు డామెపద్మకువచ్చి దుర్భా

వలాడినపుడు అట్టి దుర్మార్గునికూడా సన్మార్గునిగా తీర్పుటకు అనేకసీతుల బోధించెను. పరపురుషునితో మాట్లాడతగదని గడ్డిపరకను మధ్య యందుంచుకొని “నానుండి నీ మనస్సు మరణింపుకొనుము. పాపాత్ముడు మోక్షమును కోరదగనట్లు నీవు నన్ను కోరతగదు. వెలుగు, నూత్యుని విడిచియుండనట్లు నేను రాముని విడిచియుండను. రాముని బాసిదుఃఖించుచున్న నన్ను శ్రీరామునకు నమస్కరింపుము, అతడు శరణాగతమౌనాడు, నిన్ను తప్పక కాపాడును అని హితమును బోధించెను. దానిని వాడు సరకు గొననితరి భయపెట్టి బెడకించెను. కావుననే సీతాదేవి పురుషకార భూతురాలయ్యెను.

—* సీత పాతివ్రత్యము *

హనుమంతుడు సీతాదేవికి తనయందు నమ్మకమును బుట్టించిన పిదప ఆమెను తన వీపుపై నెక్కించుకొని రాముని వద్దకు చేర్చెదనని చెప్పుగా ఆమె యందుల కంగీకరించక యనేక హేతువులను జెప్పి చివరకు తాను పర

పురుషునితాకననిచెప్పెను. ఇంతియగాక శ్రీరామచంద్రుడు లంకకు విచ్చేసి రావణుని సంహరించి తనను తీసుకొను పోవుట తమ ఉభయులకును యశస్కరమని చెప్పెను. తనకు రావణుని భస్మముచేయుశక్తి యున్నను తనధర్మకు కీర్తి రావలయునని తానావని చేయక శ్రీరాముడు విచ్చేసి రావణుని సంహరించి తనను తీసుకొనిపోవు పరకు తాను బాధల ననుభవించు చుండెను.

కనుకనే రామదాసు తన కారాగార విముక్తికి శ్రీరాముని భజించి విసిగి—

“నన్ను బ్రోవమని చెప్పవే సీతమృతల్లి!” అని

ఆమెను ప్రార్థించెను. త్యాగరాజాన్ను—

“మా జానకి చెట్టబట్టగా మహారాజాజైతివి అని సీత భువననే కొనియాడెను.

దీనినిబట్టి సీతాదేవియొక్క మహత్తు మనకు నవ్యక్తమగుచున్నది గాన మనము శక్తికొలది సీతాదేవివలె నడచుకొన యత్నించవలెను.

భక్తి

● శ్రీమతి వింజమూరి సుశీలాదేవి, మద్రాసు ●

ప్రతివారికిని పుట్టుతోనే హృదయమున స్థాన మేర్పరచుకొన్నదిభక్తి దానికిపెద్దగ్రంథములతో వనిలేదు.

మనముచేయునట్టి ప్రతికార్యము, ప్రతిదానము, ప్రతిపూజ, అన్నియు మోక్షానంద సంపాదనకే గాక!

అట్టి మోక్షమునకు సులభమైన మార్గమును మన రామాయణ, భారత, భగవద్గీత, భాగవతాది గ్రంథములన్నియు ఉపదేశించుచునే యున్నవి. అదియే ‘భక్తిమార్గము’. జ్ఞాతివారును అడవికేగి తపస్సు చేయవలెనని యే భగవత్సంగ కల్పమగుచో అతడిన్ని సుఖముల నేల సృష్టింపవలయు? అందఱును సర్వసంగ సన్యాసులే కావలెనని యా మహానుభావి సంకల్పమైనచో గృహస్థాశ్రమ మనియు, స్త్రీ పురుషులనియు, మొదలగు యిన్ని భేదములనేల సృజించు? మన దృష్టినికాని మనస్సునకాని ఆకర్షించు శక్తులులేని నిర్జనా

రణ్యమునకుపోయి సుఖమును ప్రపంచమునకు దూరమై తపస్సుచేసి మోక్షమును సంపాదించుట గొప్పయా? లేక గృహస్థాశ్రమమున నుండియే సుఖముల ననుభవించుచు వానికి లొంగి అందేప్రపంచమున్నదని తలంచకప్రతిదినము

నియతముగ భక్తితో భగవంతు నారాధించుచు, పెద్దల సత్కరించుచు, నవ్వువ్యసనములకు తాపీయక, గర్వమునకు గురిగాక, కష్టసుఖములను సమదృష్టితో నారయుచు, అవిధముగ మోక్షమునందుట గొప్పయా? మానవుని మనస్సు దృఢమైనదా? భక్తినిజమైనదా? అని పరీక్షించునవి ఆతని నావరించుకొనియున్న ఆకర్షణ శక్తులే. ఎందువల్లనన గా ఈశక్తుల లేనప్పుడు మనుష్యుడు గొప్పయోగివలెను, మున్యుబుద్ధి కలవానివలెను, సుగుణ పుంజమువలెను, ముందును ఆతని నైజగుణము లేటలేలుముకాదు.

ఇంతియగాక ప్రతిభక్తునకును మంచి మనస్సును, ఉత్తమస్వభావమును ప్రధానములు. అంబరీష హాభ్యాసము మన మెరింగినదియే. మునీశ్రేష్ఠుడైనను క్రోధమునెడి వ్యసనమువలన దుర్వాసనుహామని, భక్తశిఖామణియు, ఉత్తమోత్తముడును, సాధువునగు అంబరీష మహారాజుపై తన శక్తిని ప్రయోగించుజాలక పోయెను. ఇందొక విషయమును మనము గ్రహించవలెను. అంబరీషుడు సర్వమును సస్యసింఛి ఆరణ్యమునకుపోయి తపస్సు చేయలేదు. కాని రాజ్యమును నేర్పుతో నేలుచు నియమముగా నిష్ఠతో విఘ్నమూర్తిని ఉపాసన చేయుచుండెడివాడు.

ఇట్టివెన్నియో యుదాహరణలు గలవు. ఓచేలుడు భక్త్యాదరములతో శ్రీకృష్ణునకు అటుకులిచ్చి సకలసంపదల నొందగలిగెను. పాండవులు తమ ఉత్తముగుణములతో శ్రీకృష్ణుని తమకు తోడునీడగా చేసుకొని చివరకుసారథిగాకూడ చేసుకొని విజయము నందగలిగిరి. శబరి ఎంగిలి

ఫలముల నొసంగి రామునిచే ప్రశంసించబడినట్లు రామాయణమునకలదు.

“నన్నే మనస్సుర్నితో నమ్మి ఫలము నాశించక విద్యుక్తధర్మమును బుద్ధితో కోరికలను మమకారమును వినరించి నాయారాధన యనుతలంపుతో కర్మల నాచరించుచు జేసెను శరణశేఠుకొనుచు. నేను నిన్ను నీపాపములనుండి విముక్తినిచేసి మోక్షము నొసంగెదను” అని శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతయందు అర్జునునితో జెప్పెను.

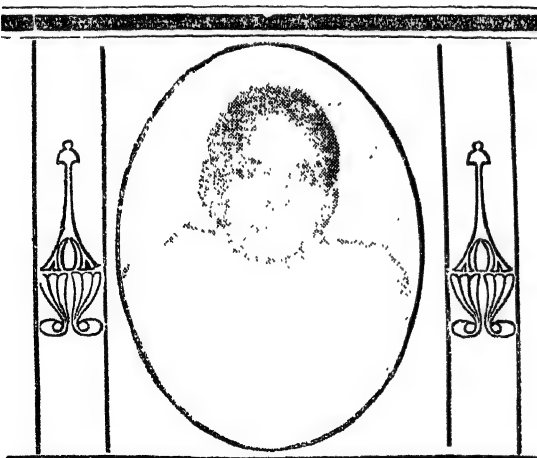
ఎన్ని పుణ్యనదులలో స్నానమాచరించినను, ఎన్ని దానములుచేసినను, ఎంత తపస్సుచేసినను మంచి చెడుగులు నిత్యానిత్యముల మొదలగు వాటియందు విమర్శనాజ్ఞానము శ్రేనిచో, మైవన్నియు వ్యర్థములే మోక్ష సంపాదనకు ఇట్టి సులభతమమార్గమైన ‘భక్తిమార్గము’ సుపడేశించుటలో మన శ్రీవిశిష్టాద్వైతమతముయొక్క విశిష్టత స్పష్టమగుచున్నది.

శ్రీ రామాయణ సారము

శ్రీ తి. స. అమరవాది వెంకటలక్ష్మీనరసమ్మ

న ర సా పు రం.

వేదవేద్యే వరేపుంసి జాతే భశరధాత్మజే।

వేదః ప్రాచేతసా దాసీత్ సాక్షాద్రామాయణాత్మనా॥

పరవ్యూహదులయందు క్రమముగా మారినవేదము విభవములో శ్రీ రామాయణమైనది, “రామాదివద్యర్థితవ్యం. సత

రావణాదివత్” అనుదాని సారమును గ్రంహించుటకే ఎంబెరు మనార్లు వదులెనిమిదిసార్లు పెరియ తిరుమలై నందిగారి నన్ని ధికి వేంచేసినదిన్నీ, దానికే పూర్వాచార్యులు మనముజే విచుటకై సంగ్రహముగా నొక్కొక్కము ననుగ్రహించినదియును. ఆశ్లోక మెద్దియన?

ఓరోవదగ్ర దశేన్ద్రియానన వనోనక్తం చరాధిష్ఠితే జేహే స్మిన్ భవసింధునా పరిపుతేదీనాం దశామసిత్తః। ఆద్యత్యేహను మత్సమేనగుణా ప్రఖ్యాపితార్థః పుమాన్। లంకారుద్ధ విదేహరాజతనయా న్యాయేన లాలశ్యేతే॥

ఆకృత్యకరణ కృత్యాకరణ నిరతుడై వదియిందియములనెడు తలలతో, మహాగర్విష్టుడైన మనస్సు అనెడు రావణునకు, నవద్వారపు రమసులంకవలె నుండునట్టియు, సముద్రమువంటి సంసారముచే చుట్టుకొనబడియున్న యీదేహములో మనోరావణునిచే దైన్యదశను పొందింపబడిన యీ జీవాత్మను ‘పరిదీనమానసాం’ ‘అనిందితాం’ అనునట్లు అట్టి దీనసిద్ధిని జెందినాడే పీడును అనిందితుడగును. ఆశపడిన వాటిని తక్షణమేతీర్చు ఈశ్వరునిగూర్చి యితరములను ప్రార్థించిన ఆశోక్తెలుకూడ తీర్చును. కాని వాటివలన పీడు ధరించడు. తనకొరకే అశపడువారికి అనాడు సముద్రమును దాటసమర్థుడైన తిరువడినివలె ఈనాడు మన సమకాలమునందున్నట్టియు, అనంతకృతభావనమైనట్టియు యీ సంసార సాగరమును దాటగలవారైన ఆచార్యులనుపంజి

అనాదు వెతకించి సీతాదేవిని తెలిసికొనినట్లు యీనాదు మనలను వెతకించి తెలుసుకొనును. అనాదా మెకు భగవత్స్వరూప రూపగుణ విభూతులను చెల్పివారి చిహ్నులను అంగుళిమదానమువలెనే మనకును ఆచార్యులు సర్వేశ్వరుని గూర్చి తెలిపి ఆతని చిహ్నులను ధరింపజేయుదురు. మన యాత్మకు భగవదాశ్రయము కలుగజేయుట చూడముణిని సమర్పించుట వంటిది. తిరువడి (అంజనేయులు) పిరాట్టికిని [సీతాదేవికిని] పెరుమాళ్ళును [శ్రీరామచంద్రులను] స్తోత్రార్థమై వచ్చే ఆచార్యులను జీవాత్మ పరమాత్మలకు పూజ్యులు. పిమ్మట తిరువడి వారికి అనిష్టములను పోగొట్టి ఇష్టములను గూర్చినట్లే జీవునకును ఆచార్యులు భగవత్సాన్నిధికి విరోధులను పోగొట్టి ఫలపాప్తి కలుగజేయును. అచ్చట 'మమై నదుష్కృతం కించిత్ మహద స్వసంశయః' అనగా సమద్భుతమును రాఘవులు నన్ను పేక్షించుటకు కారణము నాయొక్క భగవద్భాగవతావచారములేయని పిరాట్టియనిరి. వాటిని పెరుమాళ్ళు అగ్నిప్రవేశములచే పోగొట్టి చేర్చుకొని చట్టాభిషేక మొనర్చినట్లు వీనినిగూడా పార్థివరీతిలో నుండునప్పుడే తననామము వలనవచ్చిన ఆవచారములను 'శత్రుయాప్యసంఘయన్ క్రోడీక రోత్రివభుః' అన్నట్లు వాటికైకొనించి నిర్దోషునిగా నొనరించి చేర్చుకొనును. కావుననే వీరికి శరీరావసానమువరకు కలుగు అనిష్టములు ఈశ్వరుడు చేయు మహోపకారములని జ్ఞానులు తలంతురు. 'ప్రియోపిజ్ఞానినోత్కర్షమహం' అనునట్లు ప్రియమైన ఆత్మకు పిరాట్టికివలెనే యోగ్యత కలిగించిన పిమ్మట యీ యాత్మ యిచ్చటనుండువరకు 'నాట్టారోడు ఇయల్వొజిత్తు నారణనై న్ణువిత్రు, ఇయక్కం నాల్ ఉళ్ళత్తుడై యాయ్ పుచ్చు అడియ్నాల్ కుడాంగళువన్ కూట్టి' అనగా పశ్చిమి పాకృత సంబంధములను పోగొట్టి భగవత్సంబంధమును గట్టిపరచి వీడు ఉండు నంతకాలము సత్సహవాసముగలిగి పిమ్మట నిత్యసంసారియగు వీనిని నిత్యసూరిగొప్పిలో చేర్చుదురు. కావున భాగవతోత్తముల సహవాసముతోనే వీనిజన్మ గడుపవలెను. ఇట్టి శాస్త్రసారమును వెల్లడించిన పిరాట్టి యనుష్ఠాపమే రక్షకముని వాల్మీకి సుహర్షి 'కావ్యం రామానుజం కృత్యం సీతాయాశ్చరితం మహత్' అనగా రామానుజకావ్యమంతయు పిరాట్టియనుష్ఠాపమే యనిరి. అట్లుకానిచో పనిమాసములే భగవద్విష్టమును సహించలేనిది యనేక సంవత్సరములు వాల్మీకి ఆశ్రమములో గడుపగలుగునా? కాన విలక్షణభాగవత సహవాసముకన్న మరియొక రక్షకములేదు. అట్టివాడు బ్రహ్మరంధ్రమును భేదించుకొని ముక్తికొందగలడు. ఈవిషయ

మునుకూడ అనన్యార్థ త్వమును తెలిసజేయుట యనెడు వ్యాజముతో భూమిని భేదింకొని పరమాధిపత్యముగా పెరుమాళ్ళను జేరుకొనిరి. దీనినే పెద్దలు 'సంసారా సర్వవేగ' యనుస్లోకములో 'స్వామి! సంసార సాగరమును శమింపజేయు ఆచార్య టాక్షును' చే మీపాదములయందు ఆత్మనుంచి 'నిర్భానోనిర్భయోఽస్మి' భారము భయము లేకుండగ నున్నాను' అనిరి.

అట్లే "జిజ్ఞేషుయాథ త్వియశోత్" అనగా చిలుక పలుకులవంటి మాటలుగల పిరాట్టికొని యీ యాత్మారు నాయకి దుఃఖించిన వాక్యము... అన్నట్లు పెరుమాళ్ళు నమ్మాళ్ళారుల కొనంగిన భాగ్యము కూడు ఇదియే శబరి, విదుర, ఋషివత్సులవలె బద్ధుల నారలగు వీరినికటాక్షింప సర్వలోకులను సర్వస్వరూపగూడ దిద్ది యెల్ల ఆత్మలను తమ వలె జేయసమర్థులై ఒకటి నన్న సిద్ధాంతమును లేకుండ జేయుటకు కోవిళ్ళను కూలుముగా కుమారుడు విని అట్లు కాదు శ్రీరామాయణాధిప ద్విగదాములు లేకుండా జేసిన చాలును. నీవు చెప్పినట్లు చేసినచో జీరోద్ధారణ మను పేర ఇంకను వాటిని వృద్ధి పరచినట్లుగు ననెను. అట్టి తిరువాయ్ మొజయు శ్రీరామకావరావతారమే యగుటచే ఆయర్థములే తెలుపుచున్నది. ఎట్లనగా:—

మారు తిరువాయ్ మొడిలలో తొంబది నాలుగు నాలుగు ముఖ్యముగా భగవద్వైభవమును జెప్పునవి. నాలుగు ఆచార్యవైభవమును జెప్పునవి. రెండు భాగవతవైభవమును చెప్పునవిగాను ఉన్నవి. ఎట్లనగా పాలయొక్కసారము చెన్నయను, చెన్నసారము నెయ్యియు వలెనే భాగవతోత్తముల నారాధించిన వారికి ముక్తి నిస్సంశయము. అంజనము కలవాడు పేదకు పెన్నిధిని జూప దానివలన సకల భోగములనున్న వాడనుభవించినట్లు భక్తి సిద్ధాంజనముగల భాగవతోత్తముల సహవాసమువలన జ్ఞానదీప్రలముగుమనము ఆచార్యులనెడు పెన్నిధిని లభించి సర్వేశ్వరుడనెడు బ్రహ్మనందమును బొందుచున్నాము. అచ్చట నిధిని లభించిన పేద గడచినకాలములో తనశరీరుల దలచుకొని అప్పుడే యిది లభించిన ఎంత బాగుండెడిదిని యనుకొనునట్లే 'ఇజన్దు నాళుక్కు కూప్పిడు గిరపనుక్కు ఉరంగ విగిల్లె' అని పోయిన కాలము ఇర్ధముగా పోయినచే అప్పటినుండియు యిది యుండకూడదాయని మనము దుఃఖింతుము. ధనము కలవాడే గదా ధన్యుడు, కావున మన మిధనమును లభించి ధన్యులమైతిమి. మనకిక భయము లేదని యానందించుచున్నాము.

ఆచార్య కృత్యం

శ్రీమతి

పువ్వాడ మంగమ్మగారు, మద్రాసు.

ఆచార్యులగా మనకు మంత్ర, మంత్రార్థములను ప్రసాదించిన సదనన్విత చతురులగు భాగవతోత్తములు వీరు ఒకమంచి వైద్యునివంటివారు. వైద్యుడు రోగనిదానమును రోగితత్వమును కనిబెట్టి సరియగు మందునిచ్చి రోగమును బాపును. అట్లే వీరును సంసారము అనే ప్రబల వ్యాధికి నిదానమగు ప్రకృతినంబంధమును, దానికి కారణమగు కర్మము సుబద్ధముగా నశింపజేయునట్టియు శేషత్వమే ఆశ్రితుక్కు స్వరూపం! అనునట్లు శేషత్వపారితోత్యములే నిరూపకములుగా గల మనకు తగిన మంత్రోషధమును గురువరింపరాను సందానమనెడు అనుపానముతో ప్రిసాదించి సుఖముగా బంధమిముక్తులను గావించుచున్నారు. బౌద్ధమతంలో ప్రధానాంశము ప్రణవము. అది సకలవేదసారము. ఎట్లనగా:—ఋషి, యజుస్సు, సామమని మూడువేదములనుండియు భగవంతుడు మూడక్షరముల నెత్తి వాటిని ఏకముగాచేర్చి యీ ప్రణవమును చేసెను. ఆ యక్షరములో ఆహుతిత్రయసారములగు ఆకార ఉకార మకారములు ఈ ప్రణవమునందే సకల కాస్తార్థసారభూతమైన ఆర్థపంచకము ఇమిడియున్నది. దీని యర్థమతి గంభీరమైనది. ఇద్ద వ్యాఖ్యానము లుండవలెను. అందులో మొదటి వ్యాఖ్యానము మంత్రోత్పత్తమైన నమఃశబ్ద నారాయణపదములు. తిరుపతి వ్యాఖ్యానము ద్వయమంత్రము. అటు పిమ్మట చరమానంత్యము. అందువల్లనే ఇవి ఆక్రమములోనే ఉపదేశింపబడి అనుసంధించ బడుచున్నవి. “త్రైగుణ్యవిషయావేదా” యనునట్లు సాత్వికులకే గాక రాజస తామసలకు కూడా ఉపయోగించే విషయాలు వేదములలో గలవు. ఆ వేదముల త్రైవర్ణికాధి కారకములు.

మన ఆశ్వాసలచే ప్రిసాదించబడిన నాలాయిరదిష్ట ప్రబంధము లట్లుగాక వేఘము ప్రిసాదించిన మంచి తియ్యని స్వచ్ఛమైన నీటివంటివి. కేవలసాత్వికులై పంచసంస్కార సంపన్నులగు వైష్ణవాగ్రేసరులకు జాతివయోలింగాది భేదములరేక ఉపయోగించడగినది. ఇందు ముఖ్యమైనది. శ్రీనమ్మళ్ళారులచే ప్రసాదించబడిన సామవేద పారమగు తిరువాయ్ మొడి. ఇదిపై ప్రణవమునకు నాలవ వ్యాఖ్యాన గ్రంథము. దీనికిగూడ మూలభూతమై బ్రహ్మవర ప్రసాదముచే నిర్దుష్టముగా వాల్మీకి వహ్ని చే రచింపబడిన శ్రీరామాయణము ప్రణవమునకు ఐదవ వ్యాఖ్యానము. ఈ వ్యాఖ్యానగ్రంథములన్నియు పా్షుళః ఇదే క్రిమములో ఉపదేశింపబడు చిన్నవి. ఇట్టి రహస్య గ్రంథార్థములను అన్నిటిని మధించి తీసిన సారభూతములను ప్రిసాదించు ఆచార్యులే కృపావాత్ర ప్రసన్నాచార్యులు. అట్టివారు మన ఎంబరుమానారులే. కావుననే ‘తస్మిన్ రామానుజాశ్చ గురుతిచవదం భాతినాన్యత్ర తస్మాత్’ అని సాయించురు. కానిచో పరసప్యద్ధ్యైక ప్రయోజనవరులై తమకు చిరతర నరకవాసము నంగీకరించియైనను రహస్యార్థములను గోచరమెక్కి ఎవరు చాటుదురు? మనది ఎంబెరుమానార్ దరోశనమెన్నె యిదుక్కునంబెరుమాల్ వేరిట్టు నాటివైత్తూర్ అని సాయించినట్లు వారి దివ్యతిరునామముచే నలరాక్షసున్న సాంప్రదాయము గావున యీ సంఘమువారు చేయుచున్న యీ ప్రచారము అమూల్యమై సాంప్రదాయ సిద్ధమైనదని నా విశ్వాసము. కావున మనమీ సంఘమున కన్నివిధముల చేదోడు వాదోడు అయి వీరి ఆదేశముల నన్నిటిని శిరసావహించుట మనకు జన్మసాఫల్యము.

ప్రశ్నోత్తరములు.

తెలువారాధన.

ప్ర. భగవంతుని పూజించుటకు ప్రధానమగు పూజాద్రవ్యమేది. వానిని ఎట్లు సేవించవలెను ?

ఉ. పూజకు తులసి ప్రధానమగు ద్రవ్యము.

ఇది తానువేసి పెంచిన తులసి మొక్కలనుండి స్వయముగా కోసి తెచ్చినచో ఉత్తమము, లేకుంటే మొలచిన మొక్కలనుండి తెచ్చినచో మధ్యము, కొని తెచ్చిచో అధమము. తులసిని కోయునపుడు మొట్టట మొక్క వద్దకువెళ్లి నమస్కరించి “తులస్యమృత జ్ఞాసి ననా త్వం శేషవ పినో, శేషార్థం యనామి త్వాం పంచా భవ శోభనా” (ప్రియఃపతిః విక్రీలి యిష్టమగు నోతులసి! నీవు నానయి లేచానపు. నిన్ను వశ్యత్వమున ఆరాధన భారత్ కోయవన్నాను. నీవు జలముల నొసంగుము) అని ప్రార్థించి చెట్టునలుగడంజ జలములుగా కోయవలయును. వాటిని కలిపిత్రయగు అకులోగాని వజ్రలోగాని యుంచకలెను. చతిరోగాని, నడిరోగాని, కుడ్డలోగాని క్రిందగాని యుంచరాదు. జలమునగా - మూడుఅశలకు తక్కువగాని చిగుళ్లు పువ్వులు గల తులసినియు పూజకు తుదివైసది. అకులులు అకులమృతి కోసిన తులసి పూజకు త...

ప్ర. వాడీన తులసినిగాని పువ్వులనుగాని వాడవచ్చునా ?

ఉ. తులసిని ఎండనదానినిగాని, నిలవయున్నదానినిగాని వాడవచ్చును. ఇదిగాక తులసికన్నను ఎం దానినున్ననుకూడా వాడవచ్చును. కాని ఇతర పుష్పములను మూత్రము అపాద్యముగా వాడవలెకదా ప్రాజకులయోగించవలెను. తులసివృక్షము ఒకసారి పూజ తనయోగించినది తిరిగి పూజ...

ఋషిరాసు. భగవదాచార్యులకు తప్ప ఇతర ఉపయోగార్థమేగాని దేవతాంతర పూజకుగాని నిర్దేశించబడిన పూజాద్రవ్యములు ఎట్టివర్ణిలలోను భగవంతుని కుపయోగించరాదు. కోసినతులసిని, అవసరమునుబట్టి ఓక పంచత్సరమువరకు, ఉపయోగించవచ్చునని అగమ- సహితలయందున్నది.

16 ప్ర. భగవంతుని కుపయోగించిన తులసిని పుష్పములను మనమెట్లు వినియోగించు కొనవలెను?

ఉ. భగవన్నిర్మలమగు తులసిని కండ్లకద్దకొని వాసనచూచి భజించవలెను. పుష్పములు శిరస్సుపండు భరింభవలెను. శుంధకమును వక్షస్థలమున పూసుకొనుటగాని బొట్టుగా భరించుటగాని, చేయవచ్చును. అంతియేగాని తలఁచి తులసిని, చెవులో పువ్వును, మెడకు గంధమును భరించరాదు.

17 ప్ర. ఎట్టి పువ్వులు పూజకర్హములు?

ఉ. తెలవెంట్రుకలు కలసియున్నట్టియు, పురుగులచే తివబడినట్టియు, క్రిందవడినట్టియు, క్రిందటిడినమున కొయిబడినట్టియు, పాలిస్తూడు కలిగియున్నట్టియు, వాడినట్టియు, బాగుగావికసించినట్టియు, ఇతర ఉపయోగార్థము లేబడినట్టియు, వాసనచూడబడినట్టియు, ఇతరులచేవాడబడినట్టియు పువ్వులు భగవదాచార్యులకు ఋషిరావు.

18 ప్ర. ఏలాటి పువ్వులు భగవదాచార్యులకు వాడవచ్చును? ఏలాటివి వాడరాదు?

ఉ. బాజి, సంభంగ, మల్లి, మాలతీ, తుంసి, తామర, ఎర్రకలువ, పల్లకలువ, తెల్లకలువ, గన్నేను గతువర్ధనము, కొండబొగ్గు, మలదాగము. అరిసీ, మొగలి, కడగ, పున్నాగ, బామలతి, మొదలగు సౌమ్యములైన మగంధముగల. మోముటకొలన తువ్వెలు భగవంతునికి పూజార్హములు, సంభంగ పువ్వులకు నిర్మలమై కోవములేదు. అదిమిడిలి శ్రేష్ఠము.

మంజీన, కపా, మోహగ, జలేడు, బంతి, మొదలగు పుష్పములన్నియు, భగవంతుని శాస్త్రములలో నిధింపబడియు పూజకు అర్హకరావు.

ఈని భగవద్విషయమున 'పరివర్తితశ్చ ఛాండి' అనుకాశికకుడువాక్యభాష్యమునా శ్రీశట్టకువాది ఛాండిలో సవర్ణించబడినది వీపుకొనిన మోహగము అనియు మొదలైనవియు కలిగి కావలగు తక్షలామంతు సుమృతొని బాధపడుదురని తక్షణేంద్రుడు కాదనియు పాఠ్యునిగి, ఇది తక్షణ కాంక్షునిగి (వచ్చునది విషయముమాత్రమే, సర్వ సమాప్త్యల విషయము కాదు.

19 ప్ర. స్త్రీలకును శూద్రులకును ఆరాధన చేయుట కధికారముకలదా?

ఉ. భక్తుల అనుమతి ననుకొని స్త్రీలను, తన అచార్యుల అనుమతినిపొంది శూద్రులను పోలి నిర్వము లెవ్వక తిరువారాధనను చేయవలెనని భారద్వాజ సహితలోకలదు. ఇది శిష్టాచార సిద్ధము యున్నది. కాని వీని సంఘసంహార సంకల్పములై యుండవలెను.

అన్ని రకములైన టి. వెషవ సాంప్రదాయ

గ్రంథములు మావద్ద దొరకును.

జనాబు కోరువాడు రట్లయి కాట్ట వచ్చినవలెను.

1. తమిళునాధిక గ్రంథము (అక్షర నిధానము)	0-6-0	13. చాంబూర్ వైభవము	0-4-0
2. డిబ్బ (అక్షరశాస్త్ర నిధానము)	0-2-0	14. స్త్రీశాస్త్ర గ్రంథములు	0-4-0
3. పదపక్ష సంఖ్యానామ సంహిత	0-1-0	15. పదపక్ష చరిత్రల గ్రంథము సంఖ్యానామ	2-8-0
4. సుఖ వరచరణ	0-3-0	16. పదపక్షముల గ్రంథము	0-3-0
5. భజనానతి రాజస్తోత్రము (తాత్పర్యముతో)	0-2-0	17. పదపక్షపుష్పి (వాక్యభాగముతో)	3-8-0
6. భక్తి పదవి	0-4-0	18. శ్రీ భగవద్ భూమిగ్రంథము	3-0-0
7. పృథ్వీ మంత్రాగ్రంథము	0-4-0	19. తత్వగ్రంథములు	1-8-0
8. శ్రీ రామానుజ చరిత్ర	0-1-0	20. భగవద్గీత (తాత్పర్యముతో)	1-0-0
9. శ్రీ లక్ష్మీ స్తోత్రము	0-2-0	21. మంత్రశాస్త్ర గ్రంథములు	0-12-0
10. శ్రీ విశ్వేశ్వర స్తోత్రము సంఖ్యానామ	0-6-0	22. భగవద్ గీతాగ్రంథము	1-0-0
11. శ్రీ లక్ష్మీ వాగ్మయ్య స్తోత్రము	0-5-0	23. శ్రీ రామానుజ గీతాగ్రంథము	7-0-0
12. శ్రీ రామానుజ సంఖ్యానామము	0-8-0	24. రామానుజ గీతాగ్రంథము	7-0-0

(ఈ ట్టు పట్టలు వేరు)

 దొంగిలె పుస్తకము,

ఆ. బి. శ్రీ మన్నా రాయణాచార్య

కార్యదర్శి, - 2 విశ్వేశ్వర స్తోత్రము సంఖ్యానామ.

అర్థములు. (కయ) గ్రంథము

తూర్పుగోదావరిజిల్లా

మ హా రా జ పో ష కు లు.

1. శ్రీ రామానుజకూటం రామానుజయ్యగారు. మద్రాసు
2. శ్రీమాదిరెడ్డి విరూపాక్షరావు నాయుడుగారు. మద్రాసు
3. శ్రీ తే కం. కుమారరామానుజాచార్యులుగారు. తాటిపల్లి

రా జ పో ష కు లు

1. శ్రీపద్మశైలి పాపయ్యగారు. మద్రాసు

స హ యు

1. శ్రీ కాంచూరి జగన్నాథాచార్యులుగారు. బంగళూరు
2. శ్రీ ఇనగ టి వెంకటరావుగారు. కొవ్వూరు
3. శ్రీ యమ్ వి. సీతారామానుజాచార్యులుగారు. నంద్యాలము
4. శ్రీ ద్వారం బలభద్రాచార్యులు. విశాఖపట్నం

నారీపభాగమునకు.

మ హా రా జ పో ష కు లు.

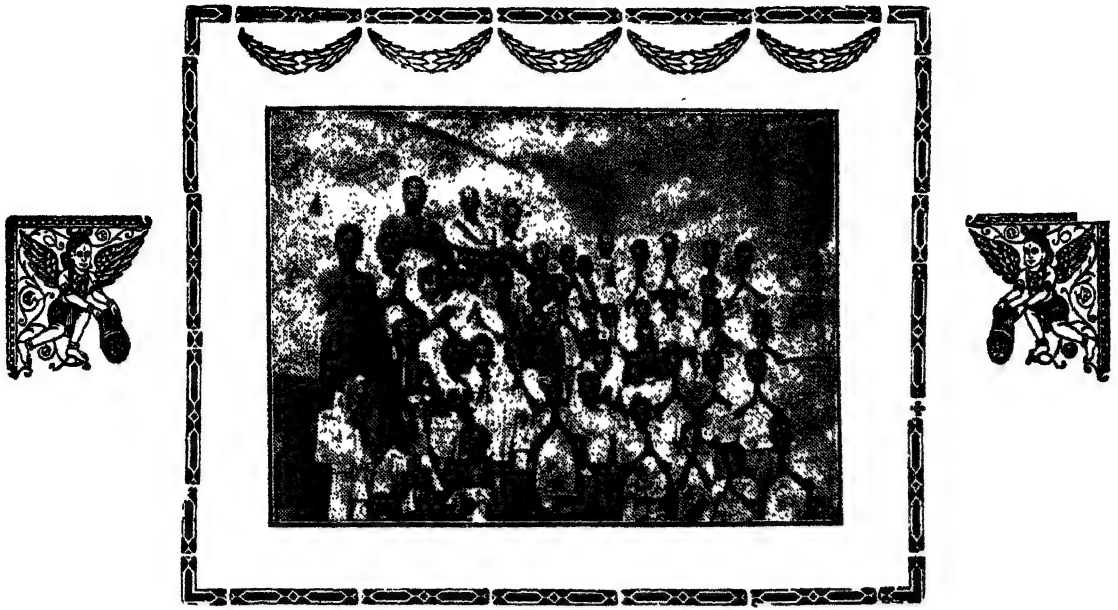
1. శ్రీ మత్తరుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు. ముదునూరుపాడు
2. శ్రీమట్టపల్లి చంద్రమ్మగారు. మద్రాసు

స హ యు లు.

1. శ్రీ ఉదయగిరి సుబ్బమ్మగారు. బెజనూడ

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్, తే. కం. రామానుజాచార్యులు
గారు. ఈ పత్రికకు 116 రూపములు విరాళముగా
సమర్పించినారు.

కృతజ్ఞత

శ్రీవిష్ణుస్వామివారి ప్రార్థనా కార్యక్రమము తరపున కోడల కొండలో నూతనముగా నిర్మించబడిన రామానుజమూర్తిములో కే॥శే॥రిఁదైన్య
డిప్యూటీ కలెక్టర్ శ్రీమాన్ ముడుంబైరామానుజాచార్యులు వారి జ్ఞాపకార్థము వారి ధర్మవత్తి శ్రీరంగనాయకమ్మగారు సుమారు
రు 500-0-0 లు వెచ్చించి ఒక డావిని ధర్మముగా నిర్మించిరి. వారికి మానభరతపున కృతజ్ఞత తెలియజేయుమా వారివం
శము ఆచంకార్యముగా అపైశ్చైర్యములతో వర్ణింపగాక యని శ్రీయః వతిని ప్రార్థించుచున్నాము.

—: స వి న య మ న వి: —

౧. మాస్వంత ప్రచురణములను తప్ప మితర ప్రకటనలను వేటిని ఈ పత్రికలో ప్రచురించజాలము.
- ౨ గ్రంథవిమర్శనలను గాని సమీక్షలను గాని అభిప్రాయ ప్రకటనలను గాని యిందు
చేయజాలము గాన గ్రంథకర్తలందు విమర్శి మై తమ గ్రంథముల పంపవలదని మనవి.
౩. భక్తి ప్రచారమున కుపయోగించు వ్యాసములనే గాని తదికర వ్యాసములను పుస్తకములను
యిందు ప్రచురించజాలము.

ఇట్టి వ్యాసములైనను రెండుపేజీలకు మించకుండగ విడివిడి లక్షరములతో వ్రాయబడి
యుండవలయును. గ్రామ్యు, అశ్లేల, వ్యక్తి దూషణలు లేకుండగా జ్ఞాన, భక్తివైరాగ్య పూరిత
ములై సహనము, సమత్వము, సత్త్వము, సవినయము, సదాచారము, వీటిని, ప్రబోధించు ననై
సంపాదక, వర్గ సమ్మతిని పొందినవాటిని మాత్రమే, ప్రచురించగలము. శతకములు, ప్రబంధములు, నా
టకములు, మున్నగు, గ్రంథములను, సామాన్యముగ,, రెండుపేజీలకు, మించియుండు వ్యాసముల ప్ర
చురించజాలము, ఏవ్యాసములు, ఎపుడు ఎటుల, ప్రచురించుట, యనునదియు, లేక, మానివేయునదియు
వ్యాసములొనరినవేయుట, కలుపుట, లేక, సవరణలుచేయుట, మున్నగు, అధికారమున్ను, సంపాదకవర్గ

త్రివిశిష్టద్వైత ప్రచారక సంఘము.

(మదరాసుశాఖ)

చీరాల

ఈసంఘమువారు చాలమరుగుగా, స్థిరమును
సర్వ జనోపయోగకరమును అనుపెక్కుకార్యము
లను మిక్కిలి ఉత్సాహముతో జరిపించుచున్న ఘో
షైతముల నమలు జరుపుచున్నారు.

1—7—49 తేదీ శుక్రవారం ఉదయం
గం 7-0—కు లబాలికలు సదాచారసంపన్నులును
సత్ప్రవర్తకులును, సంప్రదాయ పరిజ్ఞాతులును
అగునట్లు శిక్షింప బడుటకై చెన్నప్రెలో మింఘు
స్ట్రీటులోని నెం407 ను శ్రీ హన్సిగం శెట్టియశ్రీం
దృలశ్రేష్ఠిచాటిను వారి భవమున ఉపన్యాస
భూషణ శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూకాండ్వారిరామా
నుజాచార్యులవారి అద్యక్షత క్రింద. శ్రీ. ఉ. వే
శ్రీమూకాండ్వారి చిక్కవల్లి శ్రీనివాస రంగాచా
ర్యులగారిచే ప్రాబంధింపజేయబడెను. ప్రస్తుతం
10 మందిపిల్లలుమాత్రమే యిందుశిక్షణ బడయు
చున్నామనికొంతమంది పెక్కురీతకాల వలన
లాభమును పొందు సూచనలుగలవు. ఈశిక్షవ
లములో అచ్చటి కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థులంద
రును అత్యుత్సాహముతో పాల్గొనిరి.

చెన్నప్రెలోనుండే, వరదామిత్తి మప్పక వీధి
లోనున్న శ్రీ వరదరాజ పెరుమాళ్ళు స్మిథిలో
త్రిమాన్ మొగుల్లూరు ప్రభుత్వం గారిచే
జరిపించ బడుచున్న త్రి పెరుమాళ్ళారల తిరు
నక్షత్రమునాళ్ళు సువర్ణముతో ఈ సంఘము
జూర్యముః శ్రీ పెరుమాళ్ళారు వైభవము
ప్రతిరము ఒక్కొక్క పండితులచే ఉపన్యాస
ము గావింప బడుచున్నది.

ఇందు ఈసంఘమువారు పెక్కు ప్రయోగ కార్య
క్రమములను నిర్వహించ సుకృతియుగ్మగు

క్రిందటి పత్రికలో ప్రకటించినరీతిగా యింగాము
మన జ్యేష్ఠమాన సభ అతివై భవముగా నిర్వహింప
బడెను. పురవాసులు చూపిన శ్రద్ధాభక్తులు
పరనాథితము-అత్యుత్సాహముతో అన్ని సమయ
ములలోను స్త్రీలు పురుషులును 5, 6 వందల
మంది పాల్గొనుచుండిరి. జిజ్ఞాసువులగు పెక్కురు
భక్తులు సభలో పాల్గొనితమ సుశ్రమములను పండితు
లకు తెలియపరచి సహించిన సమాధానములను
బడసి సంతుష్టాంతరంగులై సంఘసేవను ప్రసం
చిరి. ప్రతిసంవత్సరము ఇట్టి సభనీ నగరమున జరు
పు ఉత్సాహమును సూచించిరి. ఇట్లు నిర్విఘ్నముగా
జరుపుటకు తోడ్పడిన అచ్చటి ఆహ్వానసంఘ
సభ్యులకు శ్రీమూకాండ్వారి సకలవిధ సమృద్ధులును
సమకూర్చుగాక.

ఇచ్చట ఈక్రింది సభ్యులతో ఒక శాఖాసంఘము
వర్పరచబడినది

శ్రీ మదద్దంకి తిరుమల సమయోద్దండ కోలాహల
లక్ష్మీనరసింహ కుమార తిరువేంగడ తాత దేశికా
చార్యులు అయ్యవార్లంగారు అద్యక్షులు.

శ్రీ గుంటూరు శేషయ్యగారు. ఉపాధ్యక్షులు.

శ్రీ పద్మనాభుని బాపనయ్యగారు.

శ్రీ గొల్లపూడి నారాయణగుప్తగారు
గౌరవాధ్యక్షులు.

శ్రీ పువ్వాడ గోపాల స్వామిగారు.

త్రిముప్పల నాగభూషణంగారు.

సంయుక్త కార్యదర్శులు

శ్రీ మువ్వల లక్ష్మయ్యగారు సహాయ కార్యదర్శి

శ్రీ పూటకూరి అంజనేయులుగారు తోడ్పాటికారి

(ప్ర) డు తే. రా మా మ సాక్షియ న ము

విజయవాడలో ప్రచారక సంఘ ఆషాఢమాస పండుగ పరిషత్

అహో నవత్రిశ.

(మ, బూరుగిల్లా) ప.చ.గో.లు శ్రీ. పోదం. కామస్వామివారి కో. ప.ల. లో.

ప్రతి శ్రీ విశ్వేశ్వరస్వామి సువర్ణరత్న ఆలయము (ది. 15-7-49 తేది)
 మొదలు వరకుగాని రోజులు గుంటూరుజిల్లా జిల్లాలు ప్రభుత్వమునకు
 శ్రీ గోదండరామస్వామివారి గోవింద స్త్రీవిష్ణుద్వైత ప్రచారక సంఘము ఆలయము
 మానవంజిత పరిషత్తు ప్రభుత్వము మహారాష్ట్ర శ్రీ. జి. పే. శ్రీమాన్ శ్రీమద్రామ
 సమయోద్ధండ గోలాహల లక్ష్మీనరసింహ ప్రభుత్వమునకు లభించు తాత దేవతాదాస్య
 లయ్యవార్లంగారి (తల్లిభాష) మొక్క అభ్యుదయశ్రీ)ంద జనప్రభుత్వమునకు
 తులన వివిధవేదాంత విషయములు ఉపన్యసింపబడును.

ప్రతిదినము ఆటయేడున గం॥ 8-0 అనాడుతో 10-0 వరకు; సాయంత్రం ఆటయేడు గం॥ 4-0లనాడుతో 7-0వరకు సంవత్సరము జరిపినట్లు చేదానో జనాభ్యుము విద్యబడును.

పరిశీలనకు ముద్రాపకమును సం 3.0 రూపాయలు 4.0 చొప్పున ప్రీలకు
ప్రత్యేకము. విద్యుత్తు బిల్లులకు పేరాంతలోన ముద్రాపకము బిల్లుపడదు.

ప్రతిదినము ఉదయమున హాథిమలవిడిచిలో గం॥ 5-30 ము॥ గం॥ 6-30 వరకు
తిరువారాధన, తృప్తిహోదనోష్ఠియును, విష్ణుట సు॥ 6-30 లగాయతు గం॥ 7-30
వరకు భాగవతబృందము తిరువిళ్ళూర్పువమున్ను పఠనము.

శాస్త్రానుష్ఠానములు పాటించుటకు ముందు : చాలా విధములలో శాస్త్రమును పఠించుట

155

అక్షయి నంధునాధ్యక్షులు పుష్కరము మేల్కొనవచ్చును.

ఉపాధ్యక్షులు   దేవుడు సుపాధ్యక్షులు

99   99   99   : బి. నెట్టి పెంకటసుబ్బారావు.

సగలయు కౌరవ్యదగ్గి నొల్లవలె లక్ష్యపరిణామం.

ಪ್ರತಿ (ಶ್ರೀ) ಮಹಾಶಯ,

సహాయకాగ్రహదర్శనము ప్రాప్త్యుచు పరివర్తనము.

99 99 99 సూరి చాంత గీతము.

११   ११   ११   కాంధూరి సగేష్‌వర్మ థాచార్యులు

“ “ “ ఉత్పలతీకు వాగ్దాచామ్యము,

కాంచూ కన్నులరంగు చాన్వల

కోశాధికారి   మువ్వల సుబ్బారావు.

జి.జి.డి.నల్లూరు మండలం, మూల గ్రామం, శ్రీ ద్వారా

(శ్రీ)శ్రీమద్వేదాంగి శాస్త్ర బహుమత్యుః విద్యదామయః

⑤ ಪದ್ಯರಹಿತ ನಾಟಕದ ಹಲ ನಿದಾಹಗಳು, ಬಿಡುಬಿಡು

Abstract

చింద్రగుప్తుశాత్రుజిత్ :-

ప్ర. కం. సోమ. లా. వా. క్యలు.

3. 1. ప్రతిపక్ష కామగ్రాహకములు

10. *Journal of the American Medical Association*, 1990; 263: 1025-1026.

100

పండితుల డిని: నేనో బాగున్నాను

100

కూరల మూలకై, పువ్వుల పశువులను

100

1. *Journal of the American Medical Association*, 2000; 284: 1039-1044.

దాంత సగియలు జరపబడుతున్నాయి

రూపబిందువు.

உயர்வுகூட்டுகிறது.

_____

కారణాత్మకుడగు పరమపురుషునిచే నిర్మితము లగుటచే జాతులతనిచే సృజాపబడిన వనుటయు సమాజసము. మానవశక్తి భగవదధీన మగుటచే సంకేతమాధునిక మైనను నీశ్వరపర్యాయమది కారణత్వమును జాటుచున్నది. దీనికొక దృష్టాంతమర యుదము. లోకమాదు ఫలవృక్షములకు సుబంధించిన ఫలములను కాలక్రమమున నందలి గుణాకార పరిణామ విశేషములను బట్టి “పిండె, యనియు, కాయ యనియు, పండనియు వ్యవహరించుచున్నారు. చెట్టునబయలుదేరిన కాయలీవిధమున వివిధనాచుముల నొందుటకుగారణమందలి పరిణామమే. ఆమాధ్యే యాపదార్థమందు లేనిచో నామకరణమే జరుగదు గదా. కాన జాతులు జన్మసిద్ధములని చెప్పవలయును.

మరియు భూలోకమందన్నిటిలోను గుణకర్మము లగు సంయోగసంఘాతములచే భిన్నభిన్న రూపములను దాల్చుట మనము చూచుచున్నాము. పాకవిశేషముననుసరించి యొకేవస్తు వొకగుణము నందే తారతమ్యముకొందుటగలదు. వృక్షాదులకు సహితము పృథ్వీజలసంయోగాదు లొకేవిధముగా నున్నను భేద మవగతమగుచున్నది. అందుకుగారణ మణుసంయోగవిశేషమే. లేనిచో నీభూమియందిన్ని జాతుల వృక్షములు, లతలు మున్నగునవి యుండ వలసినబనిలేదు. వానియందలి గుణకర్మ తారతమ్య ముననుసరించియేగదా వృక్షాదులకు వివిధనామము లుత్పన్న మయినవి. నామమునుగూర్చి వస్తుగుణాదులు, మానవుని బుద్ధివిశేషము గారణములు. అందేకారణములేకున్నను నామకరణము నున్న. గుణాది వైషమ్యముచేతనే సృష్టియేర్పడును. గాన బ్రాహ్మణాది జాతులును పుట్టుకతోడనేగల్గుచున్నవి కానితరువాత వచ్చినవికావు. గుణకర్మల ననుసరించి యాయా జాతులు పోల్చుకొనఁబడుటచే వానికి వర్ణములని పేరుగలిగినది. వర్ణశబ్దము ‘వృక్షోవరణే’ అను ధాతువు వలనబుట్టినది. దీనివలన వర్ణించు కొనునది వర్ణమని దేలినది. అజాతులు దేశకాల భేదములనంది యనేక విధములుగా బరిగణింప

బడుచున్నవి.

ఈజాతులకు పుట్టుకతోడనే వాటిశక్తినను సరించి కొన్నిధర్మములు విహితములయి యున్నవి అందు నామాన్య ధర్మములుకొన్ని, విశేషధర్మములు కొన్నిగలవు.

దయ, సత్యము, శౌచము, సంతానము గనుట, సవర్ణవివాహము మున్నగునవి వర్ణ ధర్మములు.

సత్యగుణప్రధానమైన బ్రాహ్మణజాతికి దానివలన గలిగిన బుద్ధిబలముచే వేదాదివిద్య లభింపించుట, ఇతరులకు చెప్పుట, యజ్ఞములు చేయుట, చేయుచుట, దానముచేయుట, స్వీకరించుట మున్నగునవి బ్రాహ్మణజాతి ధర్మములు.

క్షత్రియునకు బాహుజలక్షణమైన బలముచే ప్రజారక్షణముచేయుట, చనువుకొనుట, యజనము, దానముమున్నగునవి క్షత్రియ ధర్మములు.

వైశ్యునకు అధ్యయనము, యజనము, దానము, కృషి, పశుసంరక్షణము, వాణిజ్యము, వడ్డీ వ్యాపారము మున్నగునవి పౌత్య ధర్మములు.

శూన్రునకు కన్యసహిష్ణుత, మానవసేవ, పురాణేతిహాస పఠనము, వృత్తులను పోషించుట మున్నగునవి పౌత్య ధర్మములు. శరీరము నిలుచుటకు శిరము, బాహువులు, తొడలు, పాదములు పరస్పర మెట్లవసరములో యట్లే బ్రాహ్మణాది వర్ణములుపరస్పర సహకారమున గాని నిలువజాలవని దీనిచే విదితమగుచున్నది.

ఈవైజాతులు తమ జీవితములను బాగుగా నడుపుకొనుటకుగాను జీవితకాలభాగములకు సంబంధించి ఆశ్రమములేర్పరుపఁబడినవి. అవి బ్రహ్మచర్యము, గార్హస్థ్యము, వానప్రస్థము, సన్న్యాసము అని నాలుగిధములు. ఈనాగ్నాశ్రమములు మానవ జీవితపరమావధిని నాల్గు భాగములుగా జేసి యందొక్కొక్క భాగమందొక యాశ్రమము నాశ్రయించుటచితము.

:-బ్రహ్మచర్యాశ్రమ ధర్మములు:-

ద్విజులు తమకు విహితమైన ప్రకార ముప నీతులై వేదాభ్యాసముచేయుట, ఇతరులు పురాణే తిహాసపఠనముచేయుట, ఇంద్రియ నిగ్రహము నల వఱచుకొని మనస్సును పారమార్థిక జీవనమున కను కూలముగావించుకొనుట, శరీరము భోగపరముగా కుండ చూచికొనుట, బ్రహ్మతేజస్సును వృద్ధిచొ దించుకొని గీర్హాయువునకుఁదగిన యవకాశమును గల్పించుకొనుట, ఇంద్రియనిగ్రహము మున్నగు నానికొఱకు వాఙ్మయమము, చేష్టానియమము, గలిగియుండుట, విలాసవస్తువులనుగోరకుండుట.మత్తు పదార్థములను స్వీకరించకుండుట, స్త్రీలతో మాట లాడకుండుట మున్నగునవి, బ్రహ్మచారిలక్షణములు

:- గృహస్థాశ్రమ ధర్మములు :-

సంసారవాంఛను సాధారణముగానుంచుట. అధిపూజ, నిత్యనైమిత్తిక కర్మాచ్యుతానము, పంచ మహాయజ్ఞానుష్ఠానము. క్రతువులొనర్చుట, వంట చేసి కొనలేనివారికి సహాయముచేయుట, ఋతుకాల మందే స్వగౌర్యశో గలయుట, పర్వములసతిని గవయకుండుట, పరస్త్రీ సోదరత్వము మున్నగునవి

గృహస్థాశ్రమ ధర్మములు.

:- వానప్రస్థ ధర్మములు :-

వానప్రస్థాశ్రమము సంతానముగలిగినపిమ్మట చిత్తశాంత్యర్థము స్వీకరింపవలయును. శాకాహార భోజనము, ఆకామత్వము, మహాపురుష సంసేవ నము మున్నగునవి.

:- సన్న్యాస ధర్మములు :-

మోక్షేచ్ఛతోనుండుట, భిక్షాచరణము, ఏకవారాశనము, పరిమితభోజనము, కామాయవస్త్ర ధారణము, త్రిదండధారణము మున్నగునవి.

మానవుడేవిధముగా నాశ్రమధర్మముల నా చరించి మోక్షేచ్ఛగలవాడై పరమపురుష శరణా గతినిచేసి పరంధామమున పరమానందము ననుభ వించుటే పరమప్రయోజనము. అందుకు పయిక్త మగుప్రతిపత్తియే పన్నాస్యసము. దానిని దెలిసికొను టకు విశిష్టాద్వైత మతమేశ్వర్యము.కనుక ప్రజా నీకము దానినే యాశ్రయించుగాత.

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శ్రీమాన్

ని. కం. శ్రీ భాష్యకారాచార్యులుగారు

శ్రీ రామ తీర్థం.

తం దృష్ట్యా శ్లోకార్థము.

శ్రీమదామాత్యము “కావ్యం రామాయణం ము. శ్రీపితృలో కాచార్యులువారు; “ఇతిహాసశ్రీ కృత్సంసీతాయాశ్చరీతం” అనురీతిగ పిర్బాడివ్యచరి ష్టమాన శ్రీరామాయణత్తో శిత్రైగురు ద్దవశేత్త తమును ప్రతిపాదించునదిగ పూర్వాచార్యనిర్వాహ మ్మోక్షాగ్నిహు” అనిపిర్బాడియొక్క దయాగుణము

ముఖ్యముగా తీసుకొని శ్రీరామాయణముచే పిరాట్టియాత్మప్రతిమే ప్రతిపాదించ బడుచున్నట్లు సాన్నిచితి. శ్రీభట్టరులు. “ఉద్భావనాస్తవము పనిపదసావాహనైకానియస్త్రీ. శ్రీమద్రామాయణంపిపరం ప్రాణితీ త్వచ్చరిత్రే” అని సాన్నిచితి. “శ్రీమద్రామాయణం త్వచ్చరిత్రే పరంప్రాణితీ” అనిపిరాట్టి వైభవమందే ప్రధానోద్దేశముగల దగుటచే యారీతిగ యితకాలము ప్రచురించబడుచున్నది. ఇట్లు పిరాట్టివైభవమును ప్రతిపాదించుచున్న శ్రీరామాయణములో “ఏకైకమక్షరం ప్రోక్తం.” అనునట్లు అత్యంతసారకారథ భోధకము, వ్యంగ్య ప్రధానముగుటచే నుత్తమకావ్యముగు నీప్రబంధమున, పిరాట్టిపెరుమాళ్లను యనుభవించిన యా విషయము విన్నవించుచున్నాడ. ఇయంసీతాకింత్వామన్యత అను నీరెండు సమయములుదలి యపరాధమును క్షమాపణ చేయుచున్నారు. మొత్తముగా నీశ్లోకము శ్రీరామాయణములో చాిత్రమనుట తద్వప్యా శత్రుహంతారం చుస్వాహం సుభావహం, భభావహృష్టా వైదేహీభర్తారం పరిపస్యతే.

తందృష్టేత్యాది. “చతుర్దశసహస్రాణి రక్షసాం భీమ. కర్మణాం ఖరదూషణముఖ్యానానిహతాని మహాహవే! అర్ధాధిక ముహూర్తేన రామేణనిశితైశ్చరైః, అహోబతమహాత్మ ర్తరామస్య విదితాత్మనః. అహోవీర్యం అహోదాత్యం విష్ణోరివ హిదృశ్యతే. ఇత్యేవముక్త్యా తేన ర్వేయయుద్ధే వా యథాగతం”. అన్న రీతిగా పదునాలుగు వేల రాక్షసులను తుద్రమృగములను వేటాడినట్లు, ధనుర్మాత్రసహాయులై సంహరించి దేవతలచేకొని యాడబడి, “ఏతస్మిన్నంతరే వీరోలక్ష్మణస్సహసీతయా, గిరిదుర్గా ద్వినష్క్రమ్య సంవివేశ శ్రీమంసుఖీ. తతోరామస్తువిజయూ పూజ్యమానోమహర్షిభిః, ప్రవివేశాశ్రమం వీరోలక్ష్మణేనాపి పూజితః,” అనురీతిగా మహర్షులచే పూజించబడుచున్నవారై గిరిదుర్గమునుంచి పిరాట్టినివేచేపుచేసుకొని వే

చేసిన లక్ష్మణుల (ఇక్ష్వాయువేదమాన్) చే పూజించబడుచు నాశ్రమమును ప్రవేశించిన పెరుమాళ్లను వేచించి పిరాట్టి యుద్ధాయాసముచే శ్రమచేంది యున్న పెరుమాళ్ల సుక మారశరీరమునకు, స్తన తటములచే వేడిగల్గించి వ్రణబాధను తొలగించుచున్నారు.

1తం. కింత్వామన్యత అనెడు శ్లోకమున “శ్రీయం పురుష విగ్రహం” అని పిరాట్టిసాన్నిచేటట్లుగా పిరాట్టిని యరణ్యమునకు తీసుకొని వెళ్లుటకు జంకిన పెరుమాళ్లను

కింత్వామన్య తేత్యాది.

తండ్రిగారియజ్ఞము పాలించుటకు రాజ్యం వావనవాసోవా, యని సమకోటిగా రాజ్యమునకు తలంచిన వనవాసమును, “వనవాసోమహాదయః” అని వనవాసమందు సౌముఖ్యముకనవరచి, “వనవాససుముఖులను” తిరునామముంచదగిన రీతిగా వనవాససుముఖులై పిరాట్టియొక్క సౌకుమార్యాదులను తిరువుళ్లమందుంచుకొని “మేము తిరిగివేచేయువరకు తిరువయోధ్యలో మామగారు అత్తగార్ల పరిచర్యచేయుచు యుండవలెనని కోరిన పెరుమాళ్ల వాక్యములను, వ్రణముపై మృతముజల్లిన రీతిగ నసహించుకొని ప్రేమాభిమానములచే నిందించుచున్నారు. (సాంత్యమానాతురామేణ మైథిలీ జనకాత్మజా, వనవాస నిమిత్తాయ భర్తారమిదమ బ్రవీత్. సాతముత్రనుసంలిగ్నాసీతా విపులవక్షసం, ప్రణయాచ్చాభిమానాచ్చ పరిచిక్షీప రాఘవమ్.)

కింత్వామన్యతవైదేహీ, మిమ్ములను మా తండ్రిగా రేమనితలంచిరి. చక్రవర్తిచేతులోగాని అత్తగారైన కాసలయార్ చేతులోగాని మమ్ముల నప్పచెప్పలేదే. “ఇయంసీతామమసుతా” అని మీచేతులోగదా మమ్ములనుంచినది. పూర్ణస్త్రీత్వముగల స్త్రీభర్తృవిరహమందెట్లుండగలదు. ఆర్తారేముదితే హృష్టా హోషితే మలిసీ కృశా, మృతే

మియ్యేతవాపత్యే సాస్త్రిశ్చేయా పతివ్రతా. అను శాస్త్రము చెప్పినది, భర్తృభార్యలు వేరు అను వారికిగదా. నాకుశరీరము అత్మ మీరేయని మా తండ్రిగారు చెప్పినారుగదా.

1 తం రాక్షస భూయిష్టమైన ప్రదేశమునకు సీతాదేవిని తీసుకొని వెళ్లుటకు భయపడినవారు. (పూర్వోక్తపరామశర్మ)

2 తం. పిరాట్టి స్త్రీయం పురుషవిగ్రహం అని యధిక్షేపించగా కోపముచెంది పదునాలుగు వేల రాక్షసులను చంపి పిరాట్టిచేయిపట్టి చూపినవారు. (ప్రసిద్ధి).

3 తం. పడుకపై పడినపువ్వుకుగూడ శ్రమ చెందెడి సాకుమార్యముగలవారు.

4 తం. పీఠితో చూచినచో శ్రేష్ఠమైన తేజస్సుగల తిరుమేనిగలవారు,

5 తం. ఋషులనుగురించి చేసినపరిశ్ఠాప సముద్రాఘాతకాసుడా నిర్వహించుటచే పూర్ణులు.

6 తం. శ్రతువుల బాణములచే పుండ్లమచ్చలు కాయలుగలిగి రత్నఖచిత స్వర్ణాభరణముమంటి దివ్యమజ్జశవిగ్రహము గలవారు.

1 దృష్ట్యా సంపెంగపూలమాలికను పన్నీరులో తడిపి వేయువారువలె, యుద్ధాయాసము చేచమర్చిన తిరుమేనిని తమ మాపుయను పన్నీరుచే తడపి.

2 ఎండచే శ్రమపడినవారికి తటాకప్రవేశము వలె రాక్షస బాణములను కిరణములచే పీడితమైన తిరుమేనిని తనకటాక్షమనెడి పూర్ణతటాకములో న్నానము చేయించి.

శత్రుహంతారం:- శత్రు నిరసనముచే వచ్చిన శ్రేష్ఠ్యము. “సమోహంసర్వభూతేషు” అను పెరుమాళ్లుకు శత్రువులు కలరాయన, జ్ఞానీత్వాత్మైవ, మమప్రాణాః. ఇత్యాదులచే నాశితవిరోధులే తమకు విరోధులు.

మహర్షీణాం సుఖావహం:- 1 యుద్ధారంభమునుండి యేమగునోయను భయముగల మహర్షులభయము తీర్చి వారికి సుఖమును కలుగజేసినవారు.

2 తమ పోవ్యకుటుంబమును సుఖముగలదిగా జేసి తమ సత్తనుకాపాడినవారు.

బభూవ:- మాల, పరిమళము, వలె యత్యంతసుకుమారమైన దివ్యమజ్జశ విగ్రహము, దివ్యస్వభావముగల పెరుమాళ్లు కఠిన ప్రకృతులగురాక్షసులతో యుద్ధముప్రారంభించినది మొదలు ప్రేమాతిశయముచే సత్తనుచెగొట్టుకున్న పిరాట్టి తమశరీరమున నొకింతయు శ్రమలేక వేంచేసియున్న పెరుమాళ్లను సేవించి సత్తలభించిరి.

హృష్టా:- “సతిధర్మిణిధర్మా” యనునట్లు ఆమె సత్తలభించినది మొదలు హర్షముచెందుట. రామ సాన్దర్యము పూర్తిగసేవించి మనస్సు వారియెడల పవనముచెందినరీతి.

వైదేహీ:- 1. జనకమహారాజు గర్భమందు జన్మించకపోయినచో నాకీఫలము లేదుగదా.

2. ఈకులములో జన్మించకపోతే పెరుమాళ్లు విశాహమాడరు గదా.

3. ఈకులములో జన్మించనిచో యీవిల్లుకు చెల్లెలును కాజాలను. విల్లుతో సంబంధములేనిచో పెరుమాళ్లు పరిగ్రహించరు.

4. ధనుర్భంగమాత్రముచే తమను తమ మతమును పెరుమాళ్లకు సమర్పించిన జనకమహారాజీయాకారమును చూచినచో నేమగుదురో.

5. “పుంసాందృష్టి చిత్తాపహరణం” అను నట్లు సమస్తమైనవారి నాకషిణంచునట్లు న్న యీ స్థితి నాతుడి లేకుండానే నొక్కరితనే చూచుచున్నానే యని పితృస్మృతిచేయుచున్నారు.

భర్తారం:- 1 నాచెయ్యిపట్టిన నాటినుండిపతి యని మాత్రమనుకొనుచున్నారు. యిప్పుడుగదా

దుష్కర్మధారణ భృక్మధాత్వ ర్థమైన ధారణ వృక్షమునకున్నపుడు లతకు భార్యాత్వకార
సోపణయోః సోపణములు రెండును నిల ముండదా.

చినవి.

పరిషస్వజే:-1 ఆలిజ్ఞనముచేసుకున్నారు. 2 పూర్తి
గతడవినారు. 3 చాలినంతగా తడవినారు. 4 తట్లు
తీసునట్లు తడవినారు. శరములచే తగిలిన డెబ్బలన్ని
యు మాచువరకు ప్రసతలముతో వెచ్చచేసినారు.
శరవ్రణముల కాలిజ్ఞనమే మందైనపుడు శరవ్రణము
లెన్నైనను సరే.

అన్తరంగమందు కలిగిన పుండుకు కూడమం
దైన యాయాలిజ్ఞనము చర్మగతమైన వ్రణములకు
మందగుట కింపునర్వాయస్థిద్ధము. ఒకలతయొక
వృక్షమునాశ్రయించిగదా యుండును. “భర్తారమ
వలంబ్యైవభార్యాయాస్థితిరివ్యతే.” అవలంబ్యైవ
మంవల్లి స్థితియే నవినాద్రుమ”మృనునట్లు, నిత్య
సంయోగస్థితిరూపమైన భర్తృత్వకార మొక

తం అనుపదము పెరుమాళ్ల దివ్యమగ్గళ
విగ్రహముయొక్క సర్వాకారములనుచెప్పుచున్నది.
(దృష్ట్యై యనునది, ఆసర్వాకారములను చూచు
టకు తగినకన్నులుగలవారుపిరాట్టి. (శత్రుహస్తారం
మహార్జీణాంసుఖావహం) అనుటచే నాశ్రితుల
కార్యములచేసిన నాడు తప్ప వీరిని చూడకన్ను
లేదనుట. (బభూవ) ఆసర్వేశ్వరునకు అతిశయము
కలుగచేసి సత్తలభించినది. (హృష్టా) సతిధర్మిణి.
ధర్మాః. (వైదేహీ) ఉపకారస్మృతిచేయుచున్నారు.
(భర్తారం) పితృర్దశగుణం మాతా అనునట్లు తన
కార్యము చేసుకున్నారు. (పరిషస్వజే) ఆశ్రిత
సంరక్షణమువల్ల కలిగినగర్వమునకు పారుతూము
పెట్టినారు.

భగవద్రామానుజులు-శ్రీకంఠులు

న్యాయశిరోమణి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్

వేదాల తిరుమొగళాచార్యులుగారు

గుంటూరు.

భగవద్రామానుజులు శ్రీకంఠ భాష్యము పరిశీలించిన సకలవిద్వాంసులకును వీరిరుప్రరిప్రతిభా
నపహించి తనభాష్యమును నిర్మించిరిని ఒకరు తారతమ్యము స్పష్టపడగలదు. అదిఅటుండనిడు.
వ్రాసిరట. అది అయ్యుక్తము. ఉభయగ్రంథములను అప్పయ్య దీక్షితులు శ్రీకంఠభాష్యమునకు శివా

ర్క-మణి దీపికయను వ్యాఖ్యవాసెను. అతడు “వ్యాససూత్రమిదంనేత్రం విమూఢబ్రహ్మదర్శనే, పూర్వాచార్యైః కలుషితం శ్రీకంఠేన ప్రసాద్యతే” అను శ్రీకంఠశ్లోక వ్యాఖ్యానములో “పూర్వాచార్యైః” అనుపదమునకు అర్థముగా భగవద్రామానుజులను వ్రాసియుండెను. అదియుగాక శ్రీ రామానుజులు 1150 క్రీస్తుశకముననుండెను.

శ్రీకంఠుడు 1335 లోని శ్రీవల్లభాచార్యుల తరువాతవాడు. ఎట్లగుగా శ్రీవల్లభాచార్యులు తన భాష్యములో “అతస్తద్ధర్మోపదేశాత్” అను అంత అధికరణాదియనూత్ర భాష్యమున బ్రహ్మకు శరీరము లేదనియు హిరణ్యమనగా ఆనందమనియు కారణము కార్యలక్షణమనియు, కావున హిరణ్యశ్శృంగే ఇత్యాదిశ్శృతి వాక్యమునకు ఆనందస్వరూపు డర్థమని చెప్పి “ధ్యేయస్సదా సవితృమండలమధ్య వస్తీనారాయణః” అను శ్లోకము నుదహరించి యిండు “హిరణ్యయవపుః” అను చోటివపుః పదము స్వరూపమునే బోధించుననియు, శరీరము బ్రహ్మకున్నదనుచో నతడు జీవుడే అగుననియు వ్రాసిరి. ఇతమాత్రమున నిట వల్లభాచార్యులు నారాయణపరత్వము నుడివెనని యనూయపడి శ్రీకంఠుడు ప్రకృతాధ్యాయమున గాని పాదమున గాని సంగతముగావున్నను నారాయణపరత్వమును పూర్వపక్ష మొనర్చిరుద్రపర్వతమును నిరూపించెను. యిందువలన శ్రీకంఠుడు వల్లభాచార్యుల భాష్యము నెరిగినవాడనియు సతనితరువాత వాడనియు స్పష్టము. అంతేగాక శ్రీ వల్లభాచార్యుని అను భాష్యమునకు వ్యాఖ్యచేసిన పురుషోత్తజీ మహారాజు తన ప్రకాశవ్యాఖ్యలోని పలుతావుల “శ్రీరామానుజ భాష్యచోరః శైవః” అని స్పష్టముగా శ్రీకంఠుడు రామానుజభాష్యము నపహరించెను. అనగా భగవద్రామానుజుల శ్రీ భాష్యమును జూచియే తనభాష్యమును నిర్మించుకొనెనని

స్పష్టపటచెను. అంతేగాక అతని గ్రంథమును జూచినను అతడు చాలా అప్రృథుడగుట స్పష్టముగానే తెలియవచ్చును. కావున యిట్లు పైన జెప్పిన ప్రమాణముల వలన భగవద్రామానుజులకు రెండువందల సంవత్సరముల తరువాత యుదయించిన శ్రీవల్లభాచార్యులకు తరువాతవాడు శ్రీకంఠుడని నిర్ణయవాదముగా స్పష్టపడుచున్నది. అంతేగాక శ్రీభాష్యమును జూచియే శ్రీకంఠుడు తనభాష్యమును వ్రాసెనని స్పష్టము. ఈవిషయము పూర్వపక్షులు ఉభయ భాష్యములకు సమానవిషయము లున్నవను నిరూపణమువలనను గూడ ప్రమాణితము. శ్రీకంఠుడు భాష్యకారులకు చాలాతరువాత వాడగుట అత్యంతనిర్ణయవాదముగా పైనజూపిన ప్రమాణములవల్ల స్పష్టపడినదిగదా. యిప్పుడు తనభాష్యము నందు గన్నడు శ్రీభాష్యస్థ విషయములు ఆ శ్రీకంఠుని చార్యమును స్పష్టపఱచునేగదా. శ్రీపురుషోత్తమజీ మహారాజు వాక్యముగూడా ఘంటాఘోషముగ చెప్పుచున్నదిగదా. శ్రీకంఠుడు 15వ శతాబ్దములోను భగవద్రామానుజులు 12వ శతాబ్దములోనూ యుడిరి. కావున రామానుజుల భాష్యమునే శ్రీకంఠుడు దొంగిలించెననుట స్పష్టము. అయితే శంకరునితో నీతనివాదము మాధవ కృత శంకరవిజయమున గన్పట్టుటలేదా అందువలన శంకరుని సమకాలికుడగునతడు భగవద్రామానుజులకు పూర్వుడు కాదగునుగదా యని యొక అవాలోచిత ఖండన యున్నది. అదిపొరపాటు. శంకరునితో వివాదపడినది నీలకంఠుడు. శ్రీకంఠుడుకాదు సర్వత్ర శ్రీకంఠుడనియే యీ భాష్యకర్తకు వాడుక. శ్రీకంఠేన ప్రసాద్యతే అనియు “మధురో భాష్య సుదర్భః శ్రీకంఠీయః ప్రసాద్యతే” యని రెండవసారియు వ్రాసిరి. కావున శంకరుని వాదము నీలకంఠునితో గాని శ్రీకంఠునితో గాదు. శితికంఠుడు తనభాష్యమును శంకరునకు ఓడినవెంటనే

తగులబెట్టెను. “దదాహభాష్యం సహితైవ వర్యః” అని యిందులకు ప్రమాణము. ఈ కారణములన్నియు చక్కగా పరిశీలించి సమన్వయించుకొన్న విద్వాంసులు ఈక్రిందినిర్ణయమునకు రాకపోరు.

శ్రీకంఠుడు వేరు. శితికంఠుడు వేరు. శంకరునితో వివాదపడినది శితికంఠుడు గాని శ్రీకంఠుడు గాదు. 1385 లోని శ్రీవల్లభాచార్యుల భాష్యము లోని అంతరధికరణమును పరామర్శించిన శ్రీకంఠుడు 1150 లోని భగవద్రామానుజులకన్న చాలా

అర్హులైనాడు. యీ విషయము శ్రీకంఠభాష్యవ్యాఖ్యాతయగు నప్పయ దీక్షితుడు “పూర్వాచార్యైః అను శ్రీకంఠశ్లోకస్థపదవ్యాఖ్యానమున రామానుజులను గ్రహించి స్పష్టపఱచెను. భగవద్రామానుజుల భాష్యమును దొంగిలించి తన భాష్యమును శ్రీకంఠుడు విద్ధించుకొనెను. ఈ విషయము పురుషోత్తమజీ మహారాజు శ్రీవల్లభకృత అను భాష్యవ్యాఖ్యానమున “శ్రీరామానుజ భాష్య చోరః శైవః” అని స్పష్టముగా చెప్పియున్నాడు.

శ్రీ పరాశరసుదర్శన భట్టర్ స్వామి.
శ్రీరంగం. ప్రస్తుతం కోరుకొండ.
భ ర త ణ్ యా క్.

ఇతిహాసములలో శ్రీరామాయణము శ్రేష్ఠమైనది. రామాయణకాలమునాటి ఆవతరించిన పురుషులలో భరతుడు శ్రేష్ఠుడు. భరతునియొక్క గుణాతిశయములు వాల్మీకి మహర్షి చేతను ధ శ ర ధుని చేతను, గుహునిచేతను, భరద్వాజమహర్షి చేతను, శ్రీరామచంద్రునిచేతను యెక్కువగా వర్ణింపబడినది. వసిష్ఠమహర్షి దశరథ చక్రవర్తికి కుమారులు కలుగగానే నామకరణము చేయునప్పుడు భవిష్యత్తులో వారుచేయబోయేడు కార్యములను బట్టి సార్థకములగు పేర్లును పెట్టెను. శ్లో॥ భరతోనామకైర్యాయం జజ్ఞే సత్యపరాక్రమః। సాక్షాద్విష్ణోశ్చతుర్భాగః సర్వైస్సము దితోగృణే॥ భరతుడు విష్ణుపుయొక్క యెనిమిదవ అంశతో జన్మించెను. భరతః అనుటచే భారమువహించువాడు

అని అర్థము. శ్రీరామచంద్రుడు వనవాసములో నున్నప్పుడు రాజ్యభారమును వహించుటచే భరతుడనియు, సాభ్రాతృత్వమనే భారమును వహించుటచే భరతుడనియు, శ్రీరామచంద్రుని పాదుకలను శిరస్సుతో బరించుటచే భరతుడనియు, పేరుగలిగెను. పెరుమాళ్లకున్ను, ఆచార్యులకున్ను పృథినిధిగా పాదుకలను వేంచేపుచేసుకొను ఆచారము మనకు భరతునికాలమునుండియే ఏర్పడినది.

భరతాణ్ యాన్ విషయవైరాగ్యము, భూతదయ, నర్వేశ్వరుని విషయమై అత్యంత భక్తి పారతంత్యము గలవారు.

దశరథవాక్యం:- శ్లో॥ కామంఖలు సతాం వృత్తే బ్రాతాతే భరతస్థితః। జ్యేష్ఠానువర్తీ ధర్మాత్మా సానుక్రోశో, జితేంద్రియః॥ జ్యేష్ఠానువర్తీ అనుటచే

జ్యేష్ఠశబ్దము సర్వేశ్వరుని చెప్పుచున్నది. ఎట్లనగా వేదములో “బ్రహ్మజ్యేష్ఠముపాసతే” అనివాక్యముడుటవల్లను, సహస్రనామములో “జ్యేష్ఠశ్రేష్ఠః పృజాపతిః” అనివ్రుండుటవల్లను జ్యేష్ఠశబ్దము చేతను పరమాత్మనుచెప్పి, పరమాత్మను అనువర్తించువాడు అని అర్థము. ధర్మాత్మా అను పదముచే పారతంత్ర్యమునే స్వరూపముగా (ధర్మముగా) గలవాడు అని అర్థము. యిందువలన, చేతనునకు కావలసిన సామాన్యగుణములు, ధర్మములున్ను, విశేషగుణములు ధర్మములున్ను భరతునకు గలవని ధృవపడినది. భరతుడు స్వాతంత్ర్యలేశమును సహించడు. పారతంత్ర్యమునే స్వరూపముగా గలవాడు. ఉదాహరణ:- దశరథుడు మరణించిన తరువాత విచారించుచున్న భరతునిగూర్చి కైకేయీ పల్కినమాట “ఉత్తిష్ఠోత్తిష్ఠ కింశేషీ రాజన్ శ్రమహాయశః। త్వద్విధానహి శోచంతి సంతస్సదసి సమ్మతాః॥ త్వయాత్విదామి ధర్మజ్ఞరాజత్వ మవలంబ్యతాం । త్వత్కృతేహి మయాసర్వమిదమేవ విధాకృతం” కైకేయీ భరతుని రాజక! అని సుబోధించి, రాజ్యమును స్వీకరించవలసినదని చెప్పినప్పుడు భరతుడు తనవై స్వాతంత్ర్యమును ఆరోపింప చూచుచున్నందున మిక్కిలిదుఃఖించి తనల్లి యైన కైకేయీని తనకులగురువైన వసిష్ఠునుహముషిని నిందించెను. ఉదాహరణ:- కైకేయీనుగూర్చి భరతవాక్యం:- “కులస్య త్వయభావాయ కాశరాత్రిరివాగతా,” అనియు, “హన్యామహామిమా పాపా, కైకేయీం దుష్టచారీణీం। యది మాధార్మికో రామః మాసూయేన్మా త్పుఘాతుకం” అనియుపలికెను. (కులస్య అను శబ్దమునకు ఇత్వోకు వంశముకు అనియు, దాస్యకులమునకు (అనగా సర్వేశ్వరునికి కైంకర్యం చేయుకులమునకు) అనియు అర్థంచెప్పవచ్చును. మరియు, “విలలాపసభామధ్యేజగర్హేచ పురోహితం.” అని సభామధ్యమునందు విలపించుట

యేగాక, తనకులగురువైన పురోహితుని నిందించెను. దీనివల్ల భరతుడు స్వాతంత్ర్యలేశమును సహించనివాడని తేటతెల్లమయినది. నేనురాజ్యమును స్వీకరించకపోవుటయేగాక, ఆ శ్రీరామచంద్రునికే సేవకుడగుదును అని పల్కినాడు. శ్లో॥ నివర్తయిత్వా రామంచ తస్యాహం దీప్తచేతసః। దాసభూతో భవిష్యామి సుస్థితే నాతరాత్మనా॥ అటుపిమ్మట శ్రీరామచంద్రుని తీసుకువచ్చేనిమిత్తమై చిత్రకూట పర్వతమునుగూర్చి వెల్లువపప్పుడు మొదట శృంగిబేరపురములో గుహుని కలుసుకొనగా నతడు భరతుని, ఆసేనాసమూహమును చూచి శంకించి భరతుని దగ్గరకురాగానే అతనిముఖముచూచి ఇటులచెప్పెను. కంబరామాయణం గుహపుడలం గుహవాక్యం:- తాయురై కొండు తావైయుదవియ తరణితన్నై। తీవినై యెన్న నీక్కిచ్చిదనై ముకత్తిలు తెక్కి। పోయినవెన్త పోదుపుకళినోయ తన్నైకండాల్। ఆయిరమిరామర్ నిక కేళావరో తెరియిలమ్మా॥ తాత్పర్యం:- తల్లి మాటవిని తండ్రిగారైన దశరథుడిచ్చిన రాజ్యమును చెడ్డదిగా నలచి, రామునిగూర్చిన విచారముతో వచ్చిన భరతునిస్వభావమును చూచినయెడల వెయ్యిరాములు అతనితో (భరతునితో) సమానము కాదు. ఇటుల గుహునిచేత కొనియాడబడినాడు భరతుడు.

తరువాత భరద్వాజమహాముషిని సందర్శించినప్పుడు భరతునిచూడగానే మొదట భరతుని “పాపంకర్తమిహేచ్ఛసి” అని రామునికి ఏమియపకారము చేయుటకు వచ్చితివి అని శంకించిప్రశ్నించిన మహాముషి భరతుని స్వభావమును తెలుసుకొనిన పిమ్మట బ్రహ్మాండమైన విందునుచేసెను. అటువాటి విందు రాములవార్మికూడ చేయలేదు. విందును చేసి పిమ్మట భరతునికొరకు ఒకశయన గృహమును ఏర్పాటుచేసి రత్నమయమైన సింహ

సనమును వేసి దానియందు ఆసీనుడగుచుని భరతుని శో చెప్పగా భరతుడు శ్లో॥ తత్త్రాహసనం దివ్యం వ్యజనం ఛత్రమేవచ । భరతోమూత్రిభి సాస్థం అభ్యవర్తత రాజవత్ ॥ ఆసనం పూజయామాస రామాయాభిప్రణమ్యచ । వాలవ్యజన మాదాయ వ్యషీదత్ సచివాసనే॥ ఆసింహాసనమును ముత్రుల శోకూడ పదతీణ సమస్కారములుచేసి, సింహా సనమున శ్రీరామచంద్రుడు వేచేసియున్నట్టుగానే భావించి చామరముతో వీచుచూ దానికంటె చిన్న వైన ముత్రులు కూర్చొనదగు ఆసనమందు కూర్చొ నెను. సింహాసనమును చూడగానే రాములవారు జ్ఞాపకమునకు వచ్చిరి. అందు రాముడునట్లే భావి చెను. దీనివల్ల భరతునికి రామునియందున్న అత్యంత భక్తి తెలియుచున్నది.

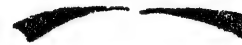
సమ్మాశ్వాస్థు ఏవిధముగా సర్వేశ్వరుడు విశ్లేషించి నప్పుడు, సదృశపదార్థములన్నిటిని సర్వేశ్వరునిగా నే భావించెనో ఆవిధముగానే భరతుడు భావించెను. తిరువాయ్ మొళి:- మణ్ణైయిరుదు తుళావివామన నన్మణ్ణిదు వెన్నుం, వైణ్ణైత్తిళుదు అవ్వామేవు వైకుం దమెన్ను కైకూప్పం, కోమళవాక్ కణ్ణైప్పుల్లి గోవిందన్ మేయేతనవెన్నుం. తాత్పర్యం. కనబడే మట్టినిచూచి త్రివిక్రమావతారమునందు సర్వేశ్వరుడు కొలిచినమన్ను అనియు, ఆకాశమునుజూచి. సర్వేశ్వరుడుండే పరమపదమనియు, చక్కనిలేగ దూడను చూచి కృష్ణునిచేపించబడినదూడయనియు, యీ ప్రకారముగా ఆ నేకవిధములుగా చెప్పెను. తిరు వాయ్ మొళిలో ప్రవేశమునందే సమ్మాశ్వాస్థును సోల్చేటప్పుడు భరతునితో సోల్చెను. సమ్మాశ్వాస్థు “ఎమ్మావీట్టు” అనేతిరువాయ్ మొళిలో ప్రార్థించిన ట్టుగానే భరతుడుకూడ పార్థించెను. శ్లో॥ యావన్న చరణౌ భాతుః పార్థివవ్యంజనాన్వితౌ । శిరసాధార

యిష్యామి నమేశాంతిర్భవిష్యతి. తా॥ శ్రీరామచం ద్రునియొక్క పాదపద్మములు నాశిరస్సును అలాక రించునంతవరకు నాకుశాంతిలేదు అనెను. చిత్రకూట మునందు పాచుకలను పొందిన తరువాత ఆరుగోహ రథంహృష్టః సంతోషముతో రథమునెక్కెను. దీనివల్ల తెలియునదేమనగా భరతుడు సర్వేశ్వరుని విషయమై అత్యంతభక్తిగలవాడనే విషయము సుస్పష్టము.

నందిగ్రామమునందు, కందమూలఫలములను భుజించుచూ జటావల్కలము ధరించుచూనుండీ టచేభరతునియొక్క యింద్రియనిగ్రహము, యితర విషయవైరాగ్యము బోధపడుచున్నది.

వైవాళిమ లచే జీవాత్మయొక్క ధర్మముల నుభరతుడు ఆచరించి చూపించెననుట స్పష్టము. అనగా యింద్రియనిగ్రహము, విషయవైరాగ్యము, సాభాతృత్వము మొదలగు సామాన్య ధర్మములు న్ను, సర్వేశ్వరుని విషయమై అత్యంతభక్తి, శేషత్వ పారతంత్ర్యములు మొదలగు విశేషధర్మములున్న గలవాడు భరతుడు. యివియే మనకు ముఖ్యముగా కావలసినవి.

భరతాశ్వాక్ వైభవము సమాప్తము.

శ్రీ వైష్ణవ పండిత కర్తవ్యము.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ప్ర. భ. అణ్ణంగరాచార్యస్వామిగారు,

కాంక్షివరం.

ఈలోకమునందు సమదృష్టిగ జూచునపుడు శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయము నవలంబించిన వారల యొక్క సంఖ్య మిక్కిలి స్వల్పముగనే కాన్పించుచున్నది. ఒకయూరిలో నితరమతస్థులు వేలకొలది కలిగియుండినచే ఆయూరిలోనే శ్రీవైష్ణవ మతస్థులొకరిద్దరుండుట దుర్లభమన్నచో నతిశయోక్తిగా నేరదు. అట్టివారు బొత్తుగ లేరనియే చెప్పదగిన గ్రామములుకూడా పెక్కులున్నవి.

ఇట్లు మనసంప్రదాయము స్వల్పప్రచారము కలదై యున్నను దీనిగౌరవమునకు మనకొక కొఱుతయు దలంపకుండుటకు వేదాంతదేశకులు మనలనొక శ్లోకముచే నూటడించుచున్నారు.

సర్వతః కరవీరాదీన్ సూతే సాగరమేఖలా |
మృత సాజీవినియత్ర మృగ్యమాణదశాంగతా ||

అని సంకల్పసూర్యోదయమందు గలదు. దీని తాత్పర్యమేమనగా విషమువలె ప్రాణమును దీయదగిన గన్నేరు మొదలగు చెట్లు భూమి యందంతటను నిండియున్నవి. కాని పోయినప్రాణమును మరల్పించదగిన ఓషధివిశేషము దుర్లభముగనున్నది.

ఇట్టి మృత సాజీవినినిబోలిన మన శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయమునునది ఈ భూలోకమునందుకొద్ది

ప్రచారము గలదిగనున్నను ఒక కొఱుతయు లేదని మనము ఒకరితిగ శాశించి యుండదగియున్నను, విశ్వహితమును, యదార్థమునైన యీసంప్రదాయము లోకమునందంతటను వ్యాపించ వలయుననెడి యపేక్ష ప్రతివైష్ణవునకును తప్పక యుండదగినదియే యశాను. కొందరుచెప్పనది ఏమనగా:-

“వణ్ణమ్ తుతైకల్ పలపలవాక్కి-

మదివికత్పాల్ పిణ్ణమ్ శమయం పలపలవాక్కి-

అలైయలైదోటు అణ్ణమ్ పలపలవాక్కి-

నిళమూర్తి పరప్పివైత్తైయ్ - (తిరువిరుత్తమ్)

అని సమ్మోహ్యురులే అనుగ్రహించియుండుటచే ప్రతి మతమున్ను శ్రియఃపతిచేతనే ఏర్పరచబడినటుల తేలుచుండుటచే నేమతము ప్రచారములో నున్న నేమి? భగవంతు డేర్పఱచిన మతములలో నొకదానిని గూడ మనము ఖండింపజూచుట తగదుగదా! అనుచున్నారు. లోకమునందున్న సకల పదార్థములున్ను సర్వేశ్వరునిచేతనే సృజించబడినవి. కాబట్టి సాము తేలు మొదలైనవి గూడ ధారాళముగ ప్రచారములోనికి రావచ్చునని దలంపవచ్చునా? దారిద్ర్యమున్ను ఐశ్వర్యమున్ను సమముగ భావించు వారెవరైన నుందురా? విషమును అమృతమును ఒక్కరితిగ తలంచుట సమంజసమా?

“ఇద మఖిలతమఃకర్మనం దర్శనం సః”

అని మహాత్ములచే గొనియాడబడిన మన శ్రీవైష్ణవదర్శనమును మనము పడరాని పాట్లను పడియైనను అభివృద్ధికి తేవలసిన బాధ్యతను నయం దున్న దనుట నిర్వివాదము.

ఇతరమతస్థులు తమతమ మతముల నభివృద్ధి నొందింప పడుచున్న పాట్లను మనము ప్రత్యక్షముగ జూచుచునే యున్నాము. కాంచీపురమునందు తేవ పెరుమాళ్లయొక్క బ్రహ్మాత్మవస్తువనునందును, శ్రీ పెరుంబూదూరులో ఎంబెరుమానారుల మహాత్మవస్తువనునందును క్రైస్తవులు పెక్కుమంది ప్రజలను ప్రోగుజేసి తమమతము నుపన్యసించి తమమతగ్రంథముల నుచితముగ వారికిపంచి కరపత్రికల వెదజల్లుచు తమమతప్రచారమునెంత ఆడంబరముగా జేయుచున్నారో గాంచుడు.

మనలోనట్టి మతప్రచార కైంకర్యమునందన్వయించు వారెవరున్నారు? ఇదికర్తవ్యమనియు నొక రికైనా తోచుటలేదు.

శ్రీవైష్ణవులలోవేదాంత తత్వజ్ఞానమున్నూ సంప్రదాయజ్ఞానమున్నూ కలవారు స్వల్పముగా నున్నారు. ప్రాచీనపద్ధతిలో విద్యాభ్యాసమే మృగ్యము. శిరోమణిపట్టభద్రులగుటతో వారియుద్యమము పర్యవసించుచున్నది. తదుపరి ఉదరపోషణకై ఉపాధ్యాయవృత్తి. దానితో వారిజీవయాత్ర ముగించును. అంగ్లవిద్యాభ్యాసమువలె నిదియుఉదరపోషణమునకే ఏర్పడినది. అంతియగాని ఆముష్మిక శ్రేయస్సాధనముగ నదియభ్యసంపబడుటలేదు.

ఇందుచే శిరోమణులను దూషించుట తాత్పర్యముకాదు. దర్శనప్రవర్తుకులగుటలేదేయని మా పరితాపమును వెల్లడిచేసుకొనుచున్నాము. సంస్కృతభాషలో మంచిజ్ఞానము కలవారు మనవేదాంత సంప్రదాయగ్రంథములలో కొన్నిసంవత్సరములు కృషిజేసి జ్ఞానమునార్జించి ఉపన్యాసధోరణితో బోధించదగిన సామర్థ్యమును పొందిలేని లోకమునకెంత ఉపకారకులగుదురు! అట్టివారికి దేహయాత్రతో

పాటుఆత్మయాత్రయును నెరవేరుచుగదా!

మనసంప్రదాయము నెరుగవలెనని యాశించు వారచ్చటచ్చట బహుళముగనున్నారు. వారియాశ లీడేటక మిక్కిలి విలపించుచున్నారు. పూర్వకాలమున కొందరాచార్య పురుషులు సంచారములుగ బైలుదేరి అచ్చటచ్చట శిష్యులనుజేర్చుకొని వారికి పంచసంస్కారములు ప్రసాదించి సంప్రదాయరహస్యముల నుపదేశించుచుండిరి కావుననే ఇతరప్రాంతములలోకూడ తిరుమణ్ కాప్పు గాన్నించుచున్నది. కానివారి మశీయులట్టి జ్ఞానముకలవారుగా బయలుదేరకపోవుటచే వారుశిష్యులను సమీపించుటకే భయపడుచున్నారు.

శో! ఒహవో గురువస్సన్నిశిష్య విత్రాపహరకాః!

సషకోగుర్లభోనూనం శిష్యహృత్రాపహరకః॥

అనగా శిష్యుని ధనాపహరణజేయు గురువులు పెక్కుమందికలరు. గానివారి హృదయతాపమును శమింపజేయదగినవారు మృగ్యము. పూర్వకాలమునకొందరట్టిమహావీయులున్న చాలియుండెడిది గాని ఇప్పుడట్టివారు వేలకొలదియున్నను చాలరని యే చెప్పవలెను.

రామానుజార్య ఓవ్యాజ్ఞా ప్రణివాసర ముఙ్మలా!

దిగ న్నవ్యాపిసీ భూయాత్ సాహిలోక హితైషిణీ॥

అని మనమనుదినమును కోరుచున్నట్లుయధా కక్తి అనుష్ఠించవలెను.

మతాధి పతులగు మహాత్ములు ముఖ్యముగ నీవిషయమును గమనించి పండితులను ప్రోత్సహపరచి, తీర్తకరరామిన్ తిరిన్దు” అనెడు శ్రీపూదత్తా శ్వారుల శ్రీసూక్తిని సఫలపరచవలెను. ఈమతాధి పతులన్ని భాషలలోను సంప్రదాయవిషయములను పుస్తక రూపములుగ ప్రచురించి ఉచితముగా పంచి పెట్టించుచుండవలెను. ద్వైతాద్వైతమతప్రచారకులు నుఇతరబాహ్యమతప్రవర్తకుల పద్ధతులనుగ్రహించి శ్రీవైష్ణవ పండితులందరును స్వార్థమునుత్యజించి నిరంతర ప్రచారమునకు నడుము బిగించవలెను.

ఉత్తిష్టత! జాగ్రత!!

ఆ శ్వా ర ము దు

శ్రీమతి పండిత: కృష్ణ వేణీయమ్మాళ్ ద్రావిడ ప్రధానాధ్యాపకురాలు,
లేడీస్ విల్లింగ్టన్ కళాశాల, మద్రాసు.

శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతముయొక్క సారాంశములను శ్రావ్యముల ద్రావిడ ప్రబంధములు గా ప్రకాశపరిచినవిహితములే ఆశ్వాసలనబడువారు. ఆశ్వాసలనగా తమంతట భక్తి ప్రవాహమున ముగ్గులై యుండుటమాత్రమేగాక సంసారి నెమగులవగు మనబోంట్లను ఒడ్డునకు చేర్చి ఆనందరసావగాహులనుగా చేయువాడు. అట్టి యాశ్వాసలు పదుగురని పృథిధి కాని నిరుపపదముగు ఆశ్వాసలను తిరునామము కేవలము నమ్మాళ్వారలకేవాచకమగును. ఏమనగా ఇతర ఆశ్వాసలు అను సంధించునప్పుడు వారివారి తిరునామములను ముందుజేర్చి కులకేళరాశ్వాసలు, తిరుమంగై యాశ్వాసలు అని యీ విధముగా వ్యవహరించవలసి యున్నది. అట్లుగాక కేవలము "ఆశ్వాస్" అన్నచో ఆతిరునామము వీరినే చూపును. నాలాయర ప్రబంధములను పదుగురాశ్వాసలు సాయించినను ఒకితరి ఇవి యన్నియు ఖలముకాగా శ్రీనాథమునులకు ఈనమ్మాళ్వారే తమ శ్రీ నూత్తులతో యీనాలాయర పాశురములను ప్రసాదించి యుండుటచేతను ఇంకను పెక్కు ఇతరకారణముల చేతను ఈనమ్మాళ్వారలను అంగీయనియు, ఇతరాశ్వాసలను వీరి కంగమనియు వ్యవహరించుట వాడుక.

కోవిళ్ళయందు ప్రతినిత్యమును భక్తులతలల నలంకరించునదేదియో దానిని పెరుమాళ్ళ తిరువడిగళ్ అనియు, శ్రీశతకోపమనియు పేర్కొనుచున్నాము. ఈ కృమియును బట్టి చూడగా శ్రీనమ్మాళ్వారు, జీవాత్మలకు పరమోద్దేశ్యమైన పెరుమాళ్ళ తిరువడిఘట్టు గానయి ప్రాదములగానై యున్నారని తెలుసుకొను చున్నాము. ఇదియును గాక వాక్యగురుపరంపరలో ఆచార్య కోపయందు మొదటనిలచు వారి యాశ్వాసలే గాన వారే మనకు పృథమాచార్యులనంశయములేదు.

ఇట్టి ఆశ్వాసలకు ఏది అమృతమో మన మొకింత నగయ్యదము.

మనకు వివేకంతుమగు పదార్థమే అమృతము. దేవతలకు పాలనుముద్రమధ్యమండి ఉద్ధరింపబడినదియే అమృతము. కాని 'ఉణ్ణు శోణుంపగినునియిం తిన్నంవై త్తిలైయు మెల్లా కణ్ణై' అనగా ధారక పోషకభోగ్యమలన్నియు సర్వేశ్వరుడుగానే భావించునట్టి శ్రీ నమ్మాళ్వారల కమృతము ఆశ్రయః పతియే. వీరు తమ దివ్యప్రబంధమున పలుచోట్ల పెరుమాళ్ళను అమృతమని వ్యవహరించిరి. చూడుడు.

“ఎంబరుమానే! నీ యెనక్కు లేకట్టడ అయిదుమాగ విరుక్కిరాయ్.

“ఆరావముదే యడియేనుడలం. నిన్బాలమ్బయే.

“ఎనదగవుయర్కముదాగియి అందు యెన్నుడై మట్టుమా!

“ఎనదు అగవుయిరుక్కు అముదే ఎన్టుమ్ ఉళ్లం ఉగఁఉరిగి...” ఇత్యాదులు.

ఎంతకాల మనుభవించినను తనివిదీరక మొగము మొత్తక అప్పటికప్పుడు నూతనమైన అమృతమై యుండునుగదా! అని యీ ఆశ్వాసల అన్విగూహు చుందురు. ఈ యమృతము నా ప్రాణమును విడిచి తీణమైననుయుండ జాలదనుట నిశ్చయమందురు. ఈ యమృతము నాకు ముగ్ధభమగు పురుషార్థము. ఇట్టి అమృతమున కమృతమగు నాయమృతము సర్వవ్యాపకమందురు.

ఇట్టి యనుభవ పరీవాహములోని తరాశ్వాసలకీ నమ్మాళ్వారులు శిరోమణులు. వీరు శ్రీయశతని అమృతము గాను, కాదు! ఘనీభవించిన అనృతరసముగాను, కాదు! కాదు! ఆ రిసాస్వాదమునకు ఫలముగాను యనుసంధించి ఆనందరసాభుదిలో మునిగి ఉక్కిరి బిక్కిరి యగుచున్నట్లు వారి దివ్యప్రబంధమువలన తెలుసుకొను చున్నాము.

ఈ విషయమునే లేనుంపాలుం కన్నలు మముడమగి తిత్తిత్తు, ఎన్నునిల్, ఉయిల్ ఉణ్ణినిల్ నిన్న ఒన్నై ఉణరునేనే—అని సాయించిరి.

ఆచార్య హృదయం

శ్రీమతి యం. ఎ. దుక్కిణమ్మగారు—అడ్వకేటు, మద్రాసు.

ఆచార్య హృదయమనెడు దివ్యరసప్రబంధమును పరమ కారుణ్యమును పుష్పన్నాజనాగ్రేసరులునునగు శ్రీ ఆజగిను మనవాళ్ళ పెరుమాళ్ నాయనార్ సాయించిరి. వీరు శ్రీరంగనాథుని ఆజ్ఞచే నవతరించిన మహాసుభావులు. వీరు దేశీకులతో వాదించునపుడు వీరి తిరుముఖముండలమునుండి నాలుగు ప్రకరణములుగా యీగ్రంథము వెలువడినది. వీరి ప్రబంధముయొక్క ఒక్కొక్క ప్రకరణమున నవతరింపజేసి నపుడెల్ల శ్రీరంగనాథుడు ధరించిన ఒక్కొక్క పూమాల వీరి కంఠము నలంకరించుటగాంచి దేశీకులార్హత పడి 'ద్రావిడామ్నాయ హృదయం' గురుపర్యక్రమాగతం రమ్యవామాత్మదేశేన దర్శితం కృష్ణమానునా.

[అనగా గురుపరంపరగా నెరుంగలేని యీ ద్రావిడ వేద తాత్పర్యమును శ్రీకృష్ణునిచేత పుత్రులైన గురు ఆజగియ మనవాళ్ళ నాయనార్ సారించే ప్రకాశించ జేయబడెను.]

అని వీరినిగూర్చి ఒక తనియను సాయించిరనెడు ఆతిశయ మీదివ్య ప్రబంధమునకు గలదు.

'అద్యస్తవః కులశతేః' అనినట్లు పరమవైదిక సంతాపమునకు ప్రధమాచార్యులైన నమ్మాళ్వారు సాయించిన తిరువాయ్ మొడి దివ్యప్రబంధముయొక్క తాత్పర్యంశములను యీగ్రంథము ప్రకాశపరుటచే దీనికి 'ఆచార్య హృదయము' అని పేరుంచబడినది.

తిరువాయ్ మొడి ప్రబంధము, భగవంతుని నిర్దేశిత కృపాప్రభావముచే దివ్యజ్ఞానమును బడసిన నమ్మాళ్వారులయొక్క అనుభవ గుర్రాముగా నావిర్భవించిన పాశురములగుటచే, బ్రహ్మయొక్క అనుగ్రహముచే "శోక శోకత్వమానన్నః" యనునట్లు అవిఘటించిన శ్రీరామాయణమునకు సాటియగును. దీనికి కొన్ని విషయములలో భగవద్గీతకంటెను అతిశయము కలదని శ్రీనాయనార్ వివరించిరి. అది ఎట్లనగా:— గీత మోక్షశాస్త్రమే యైనను ఆనుభవించి నన్నుడు కేవలమర్జునుని మాత్రమే యుద్ధేశించి ప్రకాశింపజేయబడెను. అర్జునుడైనను యుద్ధోత్కృఖుడగు

టయేతన్న ఉపదేశకులనెల్ల మరచి 'మూఢు' డని పేరు బడసెను. తిరువాయ్ మొడి ప్రబంధముట్లుగాక ఇందలి ధర్మప్రయత్నము ఫలించినది. విధ్యనుపానములు రెండును చక్కగ నుపదేశించబడినవి. మరియు గీతలో నుపదేశించబడినవి తత్వత్రయముదేశములు కావనియు వాటిని 'ఉపదేశ్యంతిలే జ్ఞానం జ్ఞానినతేత్వ దర్శినః' అనితత్వత్రయముల ఆళ్వారులు వాటి నుపదేశించగలరని ఆళ్వారుల పరత్వమే యందు నూచింపబడియె.

ఇంతియగాక యీప్రబంధమునందు [ఆచార్యహృదయమునందు] 'సాననామ పాతమలోజెప్పబడిన 'సర్వాసాం నిలయః' అనగా అందరి ప్రాణులను తనయధీనమున నుంచుకొనువాడు] అనువిషయమును దానులకు ఎంతెంత ఉపకారములు చేసినను తనవి తీరక భగవంతుడు ఉత్తరోత్తరవారి సుద్ధరించుటయందే యుత్పత్తు డైయుండు ననువిషయమును, చేయని పరమభక్తిపరిణాము, ఈశ్వరనికటాక్ష విశేషము నున్న, సుస్పష్టముగా నాలుగు ప్రకరణములచే ఆశీక చూర్ణకలతో శబ్దస్వారస్రమును, అర్థపూర్తియు సమయిండునట్లు పరమభోగ్యముగా నాయనారు సాయించిరి. అందొక చూర్ణకను స్థావీప్రలాక న్యాయముగ విన్నవించుట.

'అదిత్యరాచదివాక నాన్యత భానుక్కు తుమ్మపో'గాద ఉభిరుళ్ళింగి, శోషియాపపిరవిక్కడల్వత్రి వికసియాద పోదిర్కమల మలరున్దు పక్షభూషణభాస్కరోదయత్తిలే||

అనగా బాహ్యోధకారమును బాపుచు నుదయించు భాస్కరునకును పోగొట్టనలవిగాని అంతరాంధకారమును నజ్ఞానమును 'తే మోబాహ్యంవిన్ శ్వేతుపాపకాదిత్వసన్నిధౌ' బాహ్యమాభ్యంతరంచైవ విష్ణుభక్తార్కసన్నిధౌ|| అనియు, 'శరజాలంకుమాన్ శూరః కపేరామదివాకరః| శత్రురక్షోమయం సైన్యముపశోషంసయ్యతి||' అనగా రాక్షససముద్రమును యింకింపజేసిన రామదివాకరునకును శోషింపజేయ శక్యముగాని జననమరణ రూపమును సంసారసముద్రమును ఎండింపజేసి, 'తతోఽఖిల జగత్పద్మ బోధాయాద్యత భానునా| దేవకీ పూర్వ సంధ్యాయా మవిర్భూతం

మహాత్మనా|| అనునట్లు జగత్తెనెడు పద్మమువికసించునట్లు
దేవకియనెడు తూర్పుదిక్కునందు ఆవిర్భవించిన ఆయ్యగు
దేవునిగూర్చి దైవ శ్రీకృష్ణపరమాత్మమును వికసించజేయునలవి
గానిర్వాపమునెడు పద్మమువికసించినది, ఈనమ్మాళ్వారు
లనడివమృతభూషణభాస్కరోదయమునల్ల నే ఆవిష్కరమునా
యద్యోసహస్ర మవహన్తి తమాంసి భుంసాం
నారాయణోపనతియత సకలభవక్రకః
యన్మండలిం శ్రుతిగతం ప్రణమంతివిప్రాః
తస్మైనమో పశుభూషణభాస్కరాయ||

అనుశ్లోకమునసాయించిరి.
అనగా వేయికిరణములుగలిగి, శ్రీమన్నారాయణుని విజ్ఞాన
శివస్థలో చెప్పబడిన విధముగా హృదయకుహరమందు
వహించి, వేదవేత్తయను, శిష్టాగ్రేసరులును తామున్న ప్రజ
శమునే నేవించునట్లు వేంచేసియున్న వైభవముగల పకళ
భూషణ భాస్కరులగు నమ్మాళ్వారుల వైభవము “పాలిగ
పాలిగ పాలిగ” యనునట్లున్నది. భాస్కరశబ్దముయొక్క
స్వారస్యము ‘హిమం నాడుం’ తమసంబంధముగల సర్వ
ప్రాణులకును ప్రకాశమును ప్రసాదించినని భావము.

ఇట్టి ప్రబంధముచే సర్వేశ్వరుడు అజ్ఞులగు చేతనులకు
సారాసార వివేచనకుపకరింపి కాస్త్రమును ప్రసాదించిన
ప్రకాశమున్ను, ఆకాస్త్రముచే తత్త్విజ్ఞానము లభించుటకు
గల శమను కటాక్షించి రతాత్పర్యమును తిరుమంత్రమున్ను
తనపరమకృపచే ప్రకాశింపజేసినవిధమున్ను, దానితాత్పర్య
వర్ణనలోగల భేదాభిప్రాయములను, ఆమితో ప్రాసంగిక
ముగా తిరువాయ్మొడి వైభవమును, దీనిప్రభావమునకు
మూలమగు భగవన్నిర్మాతకు కటాక్షమునున్ను, దానిమూల
మున ఆశాద్వలకుగల జ్ఞానభక్తులను జెప్పెడు శ్రీనూత్తులను,
అట్టి భక్తిదశలో భగవత్ప్రేమగల వారందరితోను వీరికిగల
సామ్యమునున్ను, అట్టిభక్తిదశలో వీరుసాయించిన అన్యభ

దేశములకు స్వావదేశములను, భక్తివిషయమైన దివ్యదేశము
లలో వేంచేసియున్న ఈశ్వరునియొక్క గుణవిశేషములను
అట్టి గుణములుగల పన్నువునుగూర్చిన ప్రేమాతిశయముచే
ప్రేరితులై ఈతిరువాయ్మొడి ప్రబంధమును సాయించిన
ప్రకారమును, ప్రతిపాదించుటకు అర్థములో సామ్యముండు
టండేసి గీతతో తిరువాయ్మొడికిగల సామ్యమును, తార
తమ్యమును, ఆయా విషయములలో వీరునదేశించి యర్థము
లను, అన్యజముతో ప్రసాదించుచున్న శిష్యుని లక్షణ
మున్ను, అట్టి లక్షణములులేనివారికికూడ వీరువదేశించుటకు
కారణములనున్ను, పేరుపొందవలెనని గాక భగవత్ప్రేమ
ర్యమనెడు బుద్ధితో నుపదేశించుటచే ఈవదేశము ఫల
మగువిధమున్ను, రహస్య గ్రంథములందున్న అర్థప్ర
పంచకమాగ్నింధమున సంగ్రహముగను విస్తారముగనుచెప్పు
నడువిధమున్ను, ప్రబంధమునకు ప్రారంభ సుమండవలసిన
మంగళము లీప్రబంధమునందున్న విధమున్ను, సాధుజన
రక్షణాది ప్రధానోద్దేశములతో సర్వేశ్వరుడవదేశించినట్లే
ఈప్రబంధమున్ను అవతరించెననిగా, నదిపలలోను
చెప్పబడిన పదార్థాదిగుణములనున్ను, అట్టిగుణముల
శ్రీయశవతి వదివదలదుండును ఈఆళ్వారుల తత్త్విజ్ఞానము
మొదలు ప్రాప్తివరకు పుట్టించిన అనన్తావిశేషములను, వీరికి
మొదటనే అర్థి ఉదయించి యండగా వీరిని కర. పదము
నకు జేర్చుకొనక సంసారమునందేయి. కపటము ముఖ్య
గౌణకారణములున్ను, అవస్థావిశేషములను, స్థావిశేషము
లను, భగవత్కటాక్షమే సంసారవృత్తమును చేపించి
అభీష్టమును మోక్షము నొసంగుననియు, పరభక్తి, పరజ్ఞాన,
పరమభక్తి దశలనున్ను, ఆళ్వారుల అభీష్టమున వాడుకలై
వారి దివ్యప్రబంధముల యందాదరము గలిగి ఆంధించి
నుఖించు విధమున్ను అతిష్టబంధుగా సాయించిరి.

శ్రీ సూక్తి మాల

శ్రీ మతి

చుండూరి అమృతమృగాదు, మద్రాసు.

1. ఆచార్యకైంకర్యములైన ఆకలిని శమింపజేయుటకు భుజించుట వంటిది. భాగవత కైంకర్యము తల్లికన్నము పెట్టుటవంటిది. భావత్రైకైంకర్యము అందరితోపాటు అన్నము తినుటవంటిదియై, ఇది లేకన్నను బలమునకై అన్నమును తినుట వంటిదియైనను.

2. శ్రీవైష్ణవుల తనను స్తోత్రము చేసినయెడల తనకున్న గుణములు చేప్పిచారని నంతోషించుటగాని లేని వాటిని కల్పించి చెప్పిచారని శోపించుటగాని కూడదు. వారి నిగ్రహమునను గాను తన, మనలను నిజేతుకముగా అనుగ్రహించుటకు సుఖోపదేశివారు వెలచిచ్చిన గుణములు యిదివరలో లేకన్నను యికముందు వారి యనుగ్రహము వలన మనకు కలుగ గలవని నవిష్కరింపజేయుట.

3. జీవాత్మను సన్మతము ఆచార్యులనెడి తండ్రి సర్వేశ్వరుడను వరుసకు గురువంపుర యనెడు పురుషకారమును పురస్కరించుకొని ద్వియును మంత్రమునను సంధించి ఉదకముతో సమర్పించు.

4. ఆచార్యుల విషయమున ఆపచారపడిన, నాలురారాన అనుచు తిరించుచి. భగవద్విషయమున ఆపరాధమును గావించిన శిష్యులను కడతేరెను. కాని భాగవతుల కలచారము గావించిన శిష్యులవారు తరించుచు నిలువర కెన్నడు విరివొందలేదు.

5. నవమాత్యమును కాలమేఘము, భగవంతుడను సముద్రముగా మునిగి కావ్యమును జలమును త్రావి, సర్వేశ్వరుని కళ్యాణగుణములను తిరువాయ్ మొళిని నాథములను పుత్రికములందు పన్నించి శ్రీ పుండరీకాక్షులు శ్రీరామమిత్రులనెడు కాలవలుగుండా యామునాచార్యులనెడు నదిలో చేరి, ఎలెరుమానార్లనెడు చెరువును నింపి కెట్టదిరెండు సింహాసనాధి పతులనెడు తూములద్వారా ప్రవహించి శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతమునెడు పొలములలో ప్రాణులనెడు సస్యములను సృష్టి పొందించెను.

6. మత్స్యముయొక్క ఆకారమంతయు జలమయమైయున్నట్లే పిరాట్టి పెరుమాళ్లయొక్క రూపాదులకు నిరూపకురాలగుటచే ఆయన అవయవములన్నియు శ్రీ మయమైయుండును.

7. పెట్టుంది ఒకదణ్ణము. చేయునది ఒక ప్రపత్తి. పోవునది హేయముగు సంసారము, లభించునది విలక్షణమగు మోక్షము.

8. శ్రీవైష్ణవుడు సంసారము నందుండు ఉనికిని సీతాపిరాట్టి రావణ భవనమునందుండి చూపించిరి. ఎట్లనగా ఆమె లక్ష్మణుని దూషించుట, యీమె పెరుమాళ్ళను విడిచి దూరముగా నుండి నట్లుచేసిన విధమున చేతను దొనర్చిన భాగవతాపచారము యీతనిని పెరుమాళ్ళను విడిచి దూషముగా నుండునట్లు చేయును, పిరాట్టికి రావణుని స్పృహవంటిది, శ్రీవైష్ణవునికి దేహసంబధము. పిరాట్టికి తర్జనభర్జనాదులు గావించు రాక్షసస్త్రీసహవాసము వంటిది. శ్రీవైష్ణవులకు కళత్రపుత్ర సహవాసము. ఆమెకు మారీచదర్శమువంటిది, యీతనికి విషయప్రావణ్యము. ఆమెకు రావణ దర్శనమువంటిది యీతనికి యింద్రియ సంబంధము. ఆమెకు తిరువడి సేవవంటిది యీతనికి ఆచార్య సేవ. ఆమెకు తిరువడి గావించిన శ్రీరావణంశకీర్తనము వంటిది యీతనికి ఆత్మార్థుల పరిబంధములు. ఆమెకు తిరువడి చెప్పిన అంగుళీయక పృతాంతము వంటిది, యీతనికి ఆచార్యులు పదేశించిన గురుపరింపుర. ఆమెకు తిరువడి యొసంగిన ఆంగుళీయక మువంటిది, యీతనికి ఆచార్యులు పదేశించిన తిరుమంత్రము. పిరాట్టికి విభీషణుని భార్య పుత్రికలు సహాయపడుట వంటిది, యీతనికి శ్రీవైష్ణవులు సహాయపడుట. పిరాట్టియొక్క కిరోదులను కదించి పెరుమాళ్ళ మెను గొనపొవుట వంటిది, పెరుమాళ్ళ ఇతనికి పూజితి సంబంధమును పొగొట్టి పరమపదమును ప్రసాదించుట.

ఈ వార్తలను అనుసానముగా నుంచుకొను భక్తులు నుఖముగ జీవించి తుదకు పరమపదము నధి రోగింతురు.

శ్రీవిల్లి పుత్తూరు రంగనాయకమ్మగారు, మద్రాసు.

★ త త్వ త్ర యం

జీవుడు చుహంద్రియాదుల పత్రాగాక నేను నేనని చెప్పబడు నుభానందాడ న్నయ్యుడు. అణుపరిమాణము. ఆత్మకు, గుణములు, శరీరములెల్లు శేషభూతములూ ఆటే ఆత్మయు పరమాత్మకు శేషభూతుడు. శేషభూతుడనగా ఆయానకు యధేష్టముగా వినియోగించు కొనుటకు తగినవాడు. వీనికి చావు పుట్టుకలు లేవు. శరీరముతో కొత్తగా సంబంధము కలిగేనా పుట్టెనందుకు. అని విడిపోయేనా చచ్చెనందుకు. జ్ఞానమీ యాత్మకు ధర్మము. ఆజ్ఞానముచే నీయాత్మ అన్నిటిని తెలుసుకొనుచుండును. కేవల జ్ఞానమునకా శక్తిలేదు కావున జ్ఞానమే ఆత్మయనరాదు. ఆ జ్ఞానముగల ఆత్మను జాతయందురా, జాతయగుటచేతనే కర్తకూడా యగుచున్నాడు. కొందరు [సాంఖ్యులు] గుణములకు కర్తృత్వమున్నదనియందురు. అటులైనచో ఆత్మకు కర్తృత్వములేకపోగా కార్యవశ్యత్వముకూడా లేకపోవును. ఈతనికి కర్తృత్వము భగవంతుడు ప్రాప్తిసాధించినదియే. భాగ్యకు భర్తయు, మంత్రానికి కాజున్నయిచ్చిన అధికారమునంటిదే ఇయ్యది దానికెటుల పారితోత్త్రము చెన్నంటియిండునో ఆటే యాజీవునకును ఉండును. జీవునకు ముఖ్య కర్తృత్వములేకున్న పరస్పరోపకారాపకారాదుల వలన రాగద్వేషాదులెల్లు జరించుచున్నవని గుర్తించు కొరదామిద కొపించుట అజ్ఞాని ఈశ్వరప్రేరిణచే తన కపకారముచేయు నితరులపై కొపించును. ఈశ్వరుడేతని కర్మచే ప్రేరితుడగును. ఇందు దోషమెవరిది? కావున చేతనాచేతనముల కర్తృత్వములన్నియు పరతంత్రములే. ఈయాత్మ భగవంతున కనుకూలడే, అన్నివస్తువులన్న భగవదాత్మకములే కావున జ్ఞానమంతయు అనుకూలముగా నున్నా అనందము గానున్నా ఉండును. ప్రతికూలముగా దోచుట ప్రకృతి సంబంధ మూలకమైన ఆజ్ఞానముచేతనే. ఇట్టి ఆత్మలు అసంతములు. దేవాద్యాకారములను వీడి ముక్తి నొందిన విస్మృతులనుండు వీటి సమానాకారమును శ్రుతి వలన తెలియనగును.

అచిత్తు జ్ఞానములేని ఒక బద్ధార్థము. అది పరమ పదము నందు కుద్రసత్త్వముగలదై స్వతంత్ర్యకాశమై ఈశ్వర సంకల్పముచే అంత పరిణామములగుటై ఈశ్వరునికికూడ దాని అంతములేలియ శక్యముకానిదైయుండును. ప్రకృతి యను పేరుతో నుండునచిత్తు లీ విభూతిలో ఈలోకములో ఈశ్వరునకు క్రిడాపరికరమై తిగ్గుణములకలదై దీపమానుకూడ కప్పినట్లు చేతనుని యదారజ్ఞానమును కపి పుచ్చి జేహారూపముగా పరిణమించుటై యుండును. సృష్టికృతార్థము వటవీజమాందా సృష్టికర్త యిమిడియుండి నటుల తనలో యిమిడియుండు పంచభూతములనున్న బ్రహ్మాండములనున్న బ్రహ్మనున్న ఈశ్వరుడు తన సంకల్పముచే సృజించి యితర దేవాది పకర్థములను బ్రహ్మద్వారా సృజించును. దావాగ్ని మధ్యయందుండు వానికి నీరు ఆపేక్షితమైనట్లు ప్రకృతిబిరుదునకు భగవచ్చరణాగతిచే మోక్షముపేక్షితమైయుండిను.

ఈశ్వరుడు 'నలేమాపం' అనుటలు ఎవరికేమి కావలెనో వారికి అధికారాను గుణముగా చతుర్విధ ఫలప్రదుడై తననూ తన సర్వస్వమును ఇచ్చియును, లేనివాటిని కల్పించియిచ్చియును, భక్తుని దోషమును గుణములుగా తలంచియును కృపాసమురుగై కాపాడు సృష్టినిత్రిఫలయ కర్తయైనజగత్కారణుడు 'కారణస్తు ధ్యేయః' అనియుండుటవలన ఒకనిని అన్యకాలములో జగత్కారణమును ధ్యానింభుమనిన "పీలవః, పీలవః పీలవః" అనెనట. చైతన్యములేని ప్రకృతికిన్ని దుఃఖియైన జీవునకున్నా జగత్కారణత్వాది మెట్లు సంభవించును? పరవ్యూహవిభవాన్తర్యామ్యుర్చాదిరూపుడై సర్వత్రానిండియుండి రక్షణయు సర్వేశ్వరుని అచార్యకటాక్షముద్వారా యారాధించి ఉజ్జీవిండుటయే చేతనునయొక్క తత్వత్రయ జ్ఞానమునకు ఫలము.

గీతఐహికాముష్మిక ఫలప్రదము

శ్రీమతి పోలేపల్లి శకుంతలమ్మగారు, మద్రాసు.

అనన్యార్ఘ్యితయంతోమాం యేజనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభిముక్తానాం యోగక్షేమం పరమ్యుపామ్,
[గీత 9 అ.]

సద్విషయమునందుండు విశ్వాసము సర్వశ్రేయో
మూలము, అందు సంతోషము సర్వానర్థదాయకము. శ్రీయః
పతికంటే ఆప్తమడును శ్రేయోదాయకుడును, తదుప

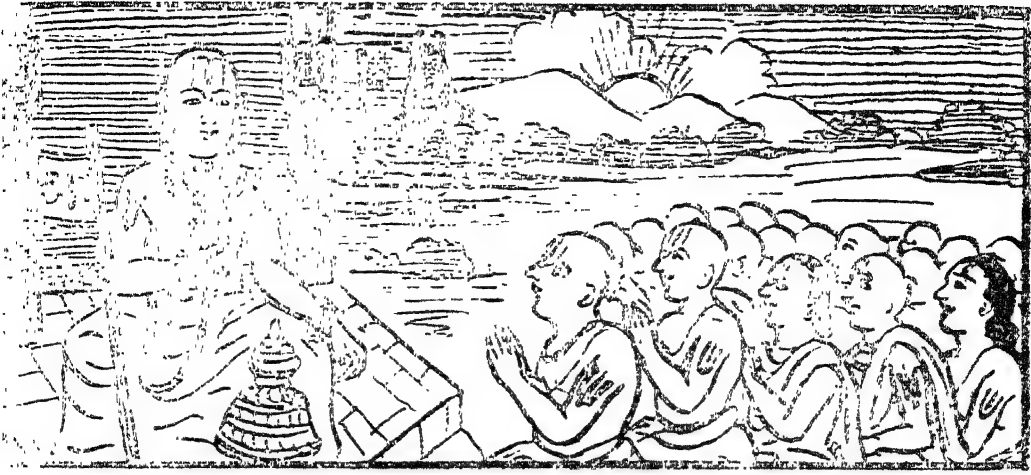

దిష్టమగు గీతకంటే ఆప్తపదనమును జేసొందు గానరాదు.
అట్టి గీతను విశ్వసించిన పృతి హనుజాడును నకల శ్రేయ
ముల నందితీరును. ఇదికేవల ఆముష్మికములనేగాక ఐహిక
ముల ప్రసాదించుటలోను మేటి యనక తప్పదు. కావు
ననే చతుర్విధాభజనే మాంజనాస్సుక్తతినోరున, ఆర్తో
జ్ఞాను రర్థార్థజానీచ భరితర్న భ అని గీతాచార్యుడు నెల
విచ్చి యున్నాడు.

ఇందులకు పూర్వకాలపు దృష్టాంత మొకటి మనకు
సమ్యక్ముగా కాన్పించు చున్నది. కాంచీపురమున శ్రీవర
దాస్యలనెడు నొక ధరమభాగవతోక్తములు శ్రీ గీత

యందలిమాత్ర విశ్వాసముతో నిరంతరము తత్పూజాను
సంధానములతో ప్రాద్దువుచ్చుచు ఐహికము నుపేక్షించియే
యుండిరట. ఆగీతలోని నవమాధ్యామునందలి 'అనన్యార్ఘ్య
ర్ఘ్యితయంతో' యనెడు పై శ్లోకార్థమునందాయనకు గట్టి
నమ్మకము. "అహ! యోగక్షేమముల తానే పహించునట
అందులకే కానోపు కుశేలున కచ్చటనే ప్రసాదించక
మోసి తెచ్చి ఆతనికంటే ముందు ఆతనియింట చేర్చిపెను.
అని ఆనందించి ధరమ విశ్వాసముతో నుండగా నొక సమ
యమున తన భార్యపుత్రాదులతో మాడుదినములు ఉప
వసించి పలసినట్లెను. ఇదియొక మరీక్షగా భావించక చివర
దినమున విసిగి యొక మసిబొగ్గుతో తన గ్రంథమునందలి
అశ్లోకమును కనబడకుండగ గీచివైచెను, అనాడే నిరా
శతో ఆలయమునకేగి భగవద్దర్శనము గావించుతరి ఆ విగ్ర
హముఖమున మసిగీతను గాంచి అందరితోపాటు నివ్వెర
బోయెను. ఎంత తుడిచినను ఆ గీటు మాయమయ్యె, అంత
నాతడీ సంఘటననే తలంచుచు యిల్లు చేరుసరికిఆచ్చటనొక
సంవత్సర గ్రాసములో తనయిల్లు కాలుబెట్టుటకు చోటు
లేక నిండియుండెను. విమర్శింపనది యెట్లుపచ్చెనో తెలియ
శక్యముకాలేదు. మరుక్షణముననే అంతర్ధానమైన నొక
స్వక్తి తెచ్చి సమర్పించినట్లు మాత్రము గ్రహించి భగ
వన్నిచ్చే తుక కటాక్షమునకును, గీతార్థసత్యతకును అశ్చర్య
పడి తన యవివేకమునకు నిర్విణ్ణుడై మిక్కిలి సిగ్గుపడెను.
అంత నొక తడిగుడ్డతో తన పుస్తకమందలి అశ్లోకముపై
నున్న గీతల చెరిపివేయగా నదేసమయమున ఆలయము
నందలి భగవానుని ముఖకమలము నందాగీతలహూయ
మయ్యెనట. చూచితిరా! గీతయందలి విశ్వాస మెట్లు
ఫలదాయకమైనదో?

ప్రశ్నోత్తరములు.

తిరువారాధన.

- ప్రశ్న. స్త్రీలు నారాధనములను ముట్టుకొనవచ్చునా?
- జవాబు. పాపముగా నట్లాచరించుట ఎచ్చటను ఆచారములో కాన్పించదు. కాని రజోవోషదూషితులుగాని నయస్సులో నున్న స్త్రీలు శిరస్సానము చేసి ఆరాధించ వచ్చునని కొందరు పెద్దలు చెప్పుదురు. కేవలవిగ్రహములను మాత్రము ఆరాధించుటలో అందరకు సమ్మతమే.
- ప్రశ్న. స్త్రీలచే ఆరాధించబడు స్వామిని సేవించి శిష్టులాత్మిగ నైనాదములకు స్వీకరించవచ్చునా?
- జవాబు. శిష్టులగు పురుషులు స్త్రీలచే నారాధించబడిన ఆ స్వామిని నమస్కరించుట గాని ఆ తీర్థప్రసాదములను సంగ్రహించుట గాని చేయరాదు.
- ప్రశ్న. వంశ వారసరగా నిచ్చుచున్న భగవద్విగ్రహములకు అవలక్షణములున్నచో పరిశీలించి పరిత్యజించవచ్చునా?
- జవాబు. అట్టివాటికి నూతనముగ అలక్షణవళరము. గట్టిస్మృత్యవాయ విశిష్టములై యున్నచో మాత్రము పెద్దల యజ్ఞసుపాండి పరిహరించవచ్చునందుకు.
- ప్రశ్న. భగవంతుని సన్నిధిలో దీపారాధనకు ఏతైలము ప్రసిద్ధమైనది?
- జవాబు. ఆవునెయ్యి దీపారాధనకు శ్రేష్ఠతమము. అదిలభించనిచో గేదెనెయ్యితోను, అదియులభించనిచో మేకనెయ్యితోను అదియు లభించనిచో కేవలము నువ్వుల నూనెతోను దీపారాధన చేయవలెను. కొందరు కొబ్బరి నూనెతో కూడా దీపారాధన చేయవచ్చునందుకు.

24. ప్ర. భగవదారాధనము ప్రబలమైన ప్రతి బంధకములవలన వగటివేళనే చేయుటకు ఆవశ్యకము లేనిచో ఏమి చేయవలెను?

ఉ. ఆశీగలంతయు ఉపవాసముండి రాత్రీయందైనను యథాప్రకారము ఆరాధన గావించవచ్చును.

25. ప్ర. ఎప్పుడైనను భగవదారాధనను మానవచ్చునా?

ఉ. ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనను భగవదారాధనను మానరాదు.

అశౌచము, అనారోగ్యము, మొదలగు ప్రతిబంధకములవలన తాను స్వయముగా భగవదారాధనను చేయజాలనిచో యోగ్యుడగు తన బంధు మిత్ర శిష్యుడగుచే చేయించవలెను. అవశ్యకమున్నంతవరకు స్వయముగా యథాశక్తి భగవదారాధన చేసుకొనుటయే శ్రేష్ఠము. ఇందులకై ఈసంఘమువాడః స్త్రీలకు శూద్రులకు కూడ సుబయోగించు భగవదారాధన క్రమము నొకదానిని ఇతరులకు అతి తక్కువకాలములో నూత్నముగా తిరువారాధన చేసుకొనువిధానము నొకదానిని ప్రచురించియున్నారు. (ఖరీదు మొదటిది 0-2=0. రెండవది 0-6=0లున్న ఖాతామే).

26. ప్ర. భగవంతుని తీర్థము ఎట్లుపరిగ్రహించవలెను?

ఉ. తీర్థమును గోకర్ణాకృతిగల హస్తముతో నిలచుండి పుచ్చుకొనవలెను.

తీర్థమును పుచ్చుకొనునప్పుడు పైబట్టను మడిచి ఎడమచేతులో నుంచుకొని పైన ఉడిచేతి నుంచి జక్క బొట్టెనను క్రింద పడకుండ పుచ్చుకొనవలయును. క్రిందపడినచో మహాపాపము లభించును. గోకర్ణాకారమనగా:— బొటనవేల్చును వంచి నడిమివేల్చు నడిమిగలుపుమీద నుంచి తీర్థమును గ్రహించవలెను. ఈతీర్థమొక్కసారి మినుపగింజ మునుగునంతకంటె హెచ్చుగా నుండరాదు. తీర్థమును పుచ్చుకొనునప్పుడు చక్కడగునట్లు జూరరాదు.

27. ప్ర. భగవత్తీర్థమును ఎన్నిసార్లు పుచ్చుకొనవలెను?

ఉ. తీర్థమును వేరువేరుగా మూడు సార్లు పుచ్చుకొనవలెను. మొదటిది శరీరశుద్ధికిన్ని, రెండవది ధర్మసాధనకును, మూడవది మోక్షసిద్ధికిని వర్పడినది. ఆచేతిని తలకు తుడుచుకొనుట దురాచారము. మూడుసార్లును పుచ్చుకొన్న పిమ్మట ఒకటిరెండుబొట్లు శిరస్సున బడునట్లు జలుకొనిత చేతితో కండ్లనుతుడుచుకొనవలెను. శిరస్సునకుమిగిలినతీర్థమును జల్లుకొనునప్పుడు అవిక్రిందపడునటులగానిలేక ఆచు ప్రక్కల వారిమీద పడునటులగాని విడలించిజల్లు కొనరాదు. అతినెమ్మదిగను జాగ్రత్తగను జల్లుకొనవలెను.

ప్రేమ తీర్థములు ఎన్నిసార్లు పుచ్చుకొనలెక్క?

స. తీర్థ ప్రాప్తికై తీర్థ పితౄ మీయ వర్జనం, అని యుచుంటుంటే మూలపర్యాయములు చేతులో బిరదుక్కు తీర్థతైలము మిగులగాడా పుచ్చుకొనలయును.

కాని కొంతటి భక్తుల సంబంధమైన నో రెండుసార్లును, కృపాభంబంధమైనతో మూడు నాడున్న పుచ్చుకొను ఆచారముకూడాకలదు. వ్యయమాచార్య పుణ్యక్షేత్ర వారలలో మూడుపర్యాయములు తీసుకొను చుండుటయే హేమచ్ఛ విశిష్టముగనున్నది.

భక్తి తీర్థములు కాని భాగవత తీర్థమునుగాని భాగవత్ప్రసాదముగాని పుచ్చుకొని చేతులు కలపగలదమ్మనా?

అట్టి తీర్థప్రసాదములను పుచ్చుకొని అంటు ఎరిగిలిలను ఋషిత్వో చేతుల కడుగుకొనరాదు.

1. అరగింపు నెలుల చేయవలయునా?

స. ఆరాధనమును చూడముత్తో చేయవలయును. కాని పురుష సూక్ష్మాదులను స్త్రీలములను, విద్యవంబంధమును గట్టగా అనుసంధించి వచ్చును. ఆరాధన చేయువారలే గాక తదితర భక్తులుకూడా వాటితో కలసి అనుసంధించవచ్చును. కాని ఇతరవిషయములను వేటిని మార్గదర్శరాదు.

ప్ర. ఆరగింపు నెలుల చేయవలెను?

స. అరగింపు చేయునపుడు అభివార్ధములను తానుగాని ఇతరులుగాని చూడరాదు. అహో నంచరాదు. కన్నుల మూసుకొని వాటిని భగవంతు డాకగించుచున్నట్లు భావింపుడు. వాటిని చూడక, భూప్రతు ఆరగింపుచేయవలెను.

2. ప్ర. స్త్రీలను పూజించును పురుష సూక్ష్మా వేదమంత్రములను అనుసంధించరాదుగదా వారా ఉపచారముల నెట్లుగానించవలెను?

స. వారు మూలమంత్రము (అష్టాక్షరీ) తోను, ద్వితీయ మంత్రముతోను, శ్లోకములు, సామంత్రములతోను పోడశోపచారములను చేయవచ్చును.

3. ప్ర. ఆలయములో స్వామికి నివేదించిన ప్రసాదమును తెచ్చి గృహ తిరువారాధనకు నివేదించ వచ్చునా?

ఉ. అట్టి ప్రసాదమునుశుచిగా మూతవై చి పెట్టనేతెచ్చి ఆరగింపు సమర్పించుట శిష్టసమ్మతము.

3.1. నాలగ్రామములకు ఆవాహన కలదా?

24. ప్ర. భగవదారాధనము ప్రబలమైన ప్రతి బంధకములవలన వగటివేళ్ళనే చేయుటకు ఆవశ్యకము లేనిచో ఏమి చేయవలెను?

ఉ. ఆత్మగలంతయు ఉపవాసముండి రాత్రీయందైనను యథాప్రకారము ఆరాధన గావేంభవచ్చును.

25. ప్ర. ఎవ్వడైనను భగవదారాధనను మానవచ్చునా?

ఉ. ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనను భగవదారాధనను మానరాదు.

అశౌచము, అనారోగ్యము, మొదలగు ప్రతిబంధకములవలన తాను స్వయముగా భగవదారాధనను చేయజాలనిచో యోగ్యులగు తన బంధు మిత్ర శిష్యాదులచే చేయించవలెను.

అవశ్యకమున్నంతవరకు స్వయముగా యథాశక్తి భగవదారాధన చేసుకొనుటయే శ్రేష్ఠము. ఇందులకై ఈసంఘమువాడి స్త్రీలకు శూద్రులకు కూడ సుపయోగించు భగవదారాధన క్రమము నొకదానిని ఇతరులకు అతి తక్కువకాలములో నూత్నముగా తిరువారాధన చేసుకొనువిధానము నొకదానిని ప్రచురించియున్నారు. (ఖరీదు మొదటిది 0-2=0. రెండవది 0-6=0లున్న తొల్యేమే).

26. ప్ర. భగవంతుని తీర్థము ఎట్లుపరిగ్రహించవలెను?

ఉ. తీర్థమును గోకర్ణాకృతిగల హస్తముతో నిలచుండి పుచ్చుకొనవలెను.

తీర్థమును పుచ్చుకొనునప్పుడు పైబట్టను మడిచి ఎడమచేతులో నుంచుకొని పైన కడిచేతి నుంచి జక్క బొట్టైనను క్రింద పడకుండ పుచ్చుకొనవలయును. క్రిందపడినచో మహాపాపము లభించును. గోకర్ణాకారమైనగా:— బొటకనవేళును వంచి నడిమివేళలు నడిమిగలుపుమీద నుంచి తీర్థమును గ్రహించవలెను. ఈతీర్థమొక్కసారి మినుపగింజ మునుగునంతకంటె హెచ్చుగా నుండరాదు. తీర్థమును పుచ్చుకొనునప్పుడు చక్కడగునట్లు జూరరాదు.

27. ప్ర. భగవత్తీర్థమును ఎన్నిసార్లు పుచ్చుకొనవలెను?

ఉ. తీర్థమును వేరువేరుగా మూడు సార్లు పుచ్చుకొనవలెను. మొదటిది శరీరశుద్ధికిన్ని, రెండవది ధర్మసాధనకును, మూడవది మోక్షసిద్ధికిని వర్పడినది. ఆచేతిని తలకు తొడుచుకొనుట దురాచారము. మూడుసార్లును పుచ్చుకొన్న పిమ్మట ఒకటిరెండుబొట్లు శిరస్సున బడునట్లు జలుకొనితచేతితో కండ్లనుతొడుచుకొనవలెను. శిరస్సునకుమిగిలినతీర్థమును జల్లుకొనునప్పుడు అవిక్రిందపడునటులగానిలేక ఆచు వ్రక్కల వారిమీద పడునటులగాని విడలించిజల్లు కొనరాదు. అతినెమ్మడిగను జాగ్రత్తగను జల్లుకొనవలెను.

ప్ర. ప్రేమ సాధనము ఎట్లు సాధింపుచున్నావలెను?

ఉ. ప్రేమ సాధనమునకు తొలి పాదము పుణ్యము, అని యుడుటచే మూడువర్గాయములు చేతులతో ఒకచుక్క వీక్షణమును మిగులంబుగా పుణ్యమునవలయును.

కాని కొందరు భక్తుల సంబంధములను లెండుసార్లును, కదిదాళసంబంధములను మూడు సార్లును పుచ్చుకొను ఆచారముకూడా కలదు. స్వయంబూచార్య పుణ్యములైన వారలలో మూడువర్గాయములు తీసుకొను యుడుటయే హెచ్చు పరిపాటుగనున్నది.

ప్ర. భక్తి సాధనమునకు కాని భాగవత వీక్షణమునుగాని భగవత్ప్రసాదమునుగాని పుచ్చుకొని చేతులు కలుపుకొనవచ్చునా?

ఉ. అట్టి వీక్షణసాధములను పుచ్చుకొని అంటు ఎంగిలినను బుద్ధితో చేతుల కడుగుకొనరాదు.

ప్ర. ఆరాధన నయముముందు మంత్రములను అందరు వినునట్లు అనుసంధించవచ్చునా?

ఉ. ఆరాధనమును చూసముతో చేయవలయును. కాని పురుష సూక్తాదులను స్తోత్రములను, ఉపనిషత్సంధమును గట్టిగా అనుసంధించ వచ్చును. ఆరాధన చేయువారలె గాక తదితర భక్తులకూడా పాఠితో కలసి అనుసంధించవచ్చును. కాని ఇతరవిషయములను వేటిని మాట్లాడరాదు.

ప్ర. ఆరగింపు నెటుల చేయవలెను?

ఉ. ఆరగింపును చేయునపుడు ఆశ్చర్యములను తానుగాని ఇతరులుగాని చూడరాదు. అహో నీచరాదు. కన్నులుమూసుకొని వాటిని భగవంతు డారగించుచున్నట్లు భావించుచు వాటిని దెత్తో భూపుట ఆరగింపుచేయవలెను.

ప్ర. స్త్రీలును భూమియును పురుష సూక్తాది వేదమంత్రములను అనుసంధించరాదుగదా వారా ఉపచారముల నెట్లుగావించవలెను?

ఉ. వారు మూలమంత్రము (అష్టాక్షరీ) తోను, ద్వితీయ మంత్రముతోను, శ్లోకములు, పాశురములతోను ఘోషశోపచారములను చేయవచ్చును.

ప్ర. ఆలయములో స్వామికి నివేదించిన ప్రసాదమును తెచ్చి గృహ తిరువారాధనకు నివేదించ వచ్చునా?

ఉ. అట్టి ప్రసాదమునుశుచిగా మూతవైచి వెంటనేతెచ్చి ఆరగింపు సమర్పించుట శిష్టసమ్మతము.

ప్ర. నాలగ్రామములకు ఆవాహన కలదా?

ఉ సాలగ్రామములకు ఆవాహనముగాని, జపము, అధివాసము మొదలగునవి అక్కరలేదు. విగ్రహమునందు పలెగాక సాలగ్రామమునందు ఏమూర్తినైనను పూజించవచ్చును. దానియందు ఎల్లప్పుడును శ్రీ మహా విష్ణువునన్నిహితుడై యుండి ఆకాధిదిన వారలకు భక్తి ముక్తుల నిచ్చుచుండును.

35 ప్ర. గృహార్చనకు సాదమును నివేదన చేయకుండగ నుండవచ్చునా?

ఉ. విగ్రహములకు ఎట్టి సందర్భములలోను సాదమును అరగింపు చేయక నుండరాదు, కాని సాలగ్రామములకు మాత్రము అవకాశము లేనప్పుడు తాను ఆహారముగా తీసుకొన దలచిన ఫలాదులను మాత్రము అరగింపు సమర్పించ వచ్చును.

36 ప్ర. పూర్వదిన నిర్మాల్యము, తీర్థశేషము ఏమిచేయవలయును?

ఉ పూర్వదిన నిర్మాల్యముకు చందనమును తానుగాని తనవారలుగాని వంటికి వ్రాసు కొనుట లేక బొట్టున ధరించుట మున్నగురీతులుగ ఉపయోగించుకొనవచ్చును. తులసిపుష్పములు మున్నగు వాటిని శిరస్సునగాని కంఠమునగాని ధరించ వచ్చును. తులసిని భుజించ వచ్చును. మర్నాటికిదుర్గంధమును కొట్టుపువ్వులను, అసలుపెరుమాళ్ళకు సమర్పించనేకూడదు. తీర్థశేషమును తాను పుచ్చుకొనవచ్చును. లేదా తులసి డెట్టుమొదలు నందు గాని లేక, ఎవరు త్రొక్కినటువంటి స్థలమునందు గాని నదీ తటాకాదులు మున్నగు వాటియందుగాని పరివారించవలెను.

37 ప్ర. పంచసంస్కార పనులందరును ప్రాతినిత్యము తిరువారాధనము చేసుకొనుచుండవలయును గదా ఒకే యింటులోకొంతమంది ఏక కుటుంబముగా యున్నట్టి పంచసంస్కారపడిలగువారు ఎవరి ముట్టుకు వారే ప్రత్యేక ప్రత్యేక తిరువారాధనలు చేసుకొన వలెనా? లేక మరొక విధానమేదైన కలదా?

ఉ. పంచసంస్కార పనులందరు ప్రాతినిత్యము తప్పక తిరువారాధనము చేసుకొనుచుండ వలయు నటుల నిజమే. కాని ఎవరిముట్టుకు వారికి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ కోవిరాళ్ళార్లు ప్రత్యేక ప్రత్యేక వంటలు యుండ నవసరములేదు. అచ్చట ఉన్నవారిలో కొందరు స్థలసమ్మార్జనాదులను, మరికొందరు పాత్రసోధనమును, మరికొందరు తులసి పుష్పహారణాదులను మరికొందరు కళిహస్తైంకర్యమును, మరికొందరు దూపదీపాది ఏర్పాటులనుచేయగా ఒకరు మాత్రము పెరుమాళ్ళకుపచారముల సమర్పించవలెను. అందరూ కలసి సుప్రభాతముల పఠనము, పురుషసూక్తాదులు, నీరాట్టాదుల పఠనము, కేశవాది నామముల చెప్పుట, వేద పాగాయనము, ద్రావిడ వ్రబుధ నేవాకావ్యము, మంత్రపుష్ప మంగళాశాసన, శాస్త్రముల స్తోత్రపాఠ, ఉపచారసమర్పణ, ఊమాస్థానాదికముల పఠనము చేయవలయును. యిటుల అర్చక కైంకర్యము కొందరు పరిచారక కైంకర్యము కొందరు పాచక కైంకర్యము కొందరు అందరూ కలసి అధ్యాపకఆచార్య కైంకర్యములు జేసినచో అందరూతిరువారాధనము చేసుకొనినట్లే అగును.

అన్ని రకములైన శ్రీ వైష్ణవ సాంప్రదాయ గ్రంథములు మావద్ద దొరకును.

జవాబు కోరువారు రిప్లయి కాన్డ్ర వ్రాయవలెను.

1. తిరువారాధనః క్రమము (లఘు విధానము)	0-8-0	21. చూసా ప్రభము	0-4-
2. డీవో (లఘుతర విధానము)	0-2-0	22. స్తోత్ర పాఠములు	0-4-
3. లక్ష్మీ సంద్యాను స్థానము	0-2-0	23. ద్వాదశ వ్యవంశ నిత్యము సంధానము	2-8-0
4. గురు పరిపరాది	0-4-0	24. శ్రీ రామానుజ ఉత్తము	0-8-
5. భజయతి రాజ స్తోత్రము (తాత్పర్యముతో)	0-4-0	25. ము. త్సృష్టి (వ్యాఖ్యానముతో)	3-8-0
6. భక్త పదవి	0-4-0	26. శ్రీ వచన సూచనము ,,	3-0-0
7. ద్వయ మంత్రార్థము	0-4-0	27. తత్త్వత్రయము ,,	2-0-0
8. శ్రీ రామానుజ చరిత్ర	0-2-0	28. భగవద్గీత (తాత్పర్యముతో)	1-0-0
9. శ్రీ లక్ష్మీ స్తోత్రము	0-2-0	29. మరళీధర విలాసము	0-12-0
10. శ్రీ విశిష్ట ద్వైత మత వైభవము	0-8-0	30. విద్యా విలాసము	1-0 0
11. శ్రీ విష్ణు పారమ్య వైభవము	0-8-0	31. శ్రీ రామానుజ గ్రంథముల	7-0-0
12. శ్రీ రామానుజ సహస్రనామము	0-8-0	32. వరవరముని గ్రంథముల	7-0 0
13. ఇయద్వా	1-4-0	33. శ్రీపరమపురుషసంహితా	2-0-0
14. ముదలాయరం	1-4-0	34. సీతారామవృధావం	1-0-0
15. చరమార్థపీఠిక	0-4-0	35. వరవరమునిహృదయం	0-8-0
16. యతీంద్రప్రవచనప్రభావం	2-0-0	36. భాగవతగురభూజము	0-4 0
17. అచ్యుతనందగోవిందశతకములు	0-8-0	37. లక్ష్మీస్తవము	1-0-0
18. స్తుతిమాలికాయాంత్రతీయసర్గః	0-8-0	38. గోపికావిలాసం	1-4-0
19. శ్రీకవింజలసంహితా	2-0-0	39. పరంబోధి	1-0-0
20. శ్రీపురు షోత్తమసంహితా	1-8-0	40. పెరియాళ్వార్ తీరుముడి	2-8-0

(పోస్టు ఖర్చులు వేరు)

దొరుకు స్థలము,

ఆ. బి. శ్రీ మన్నారాయణాచార్య

కార్యదర్శి;—శ్రీ విశిష్టద్వైత వ్రాతరక సంఘము.

కర్తవ్యము. (వయా) న్యామూర్తి

తూ||న||శ్రీ

భక్తి
విశేషన

వేదాంత పత్రిక.

ప్రతి మాసమునందును శ్రీవిశిష్టాద్వైత సుగ్రహానందానంద పండిత పరివర్తనానంద వేదము వివిధ సాంకేతికములయందును జరుగుచుండును. ఇందు ప్రతిరోజులచేతను విద్యుద్దీపములచేతను సరిష్కార అంధగ్రామములో వేదాంతసంప్రదించుటకు అనువులను ఉపన్యసించుచుండును.

మరియు వివిధ విషయములను గురించి సలహానుజ్ఞలు చేయుచుండును.

ఈ ఉద్యమమునందును, ఇందలి వర్తకములకు, నిర్వహణములను ఇష్టానువుల ప్రకారము నిర్వహించుచున్నాము. సంగ్రహములను గానకములను ఇచ్చుచుండుచుండును.

చందాలు.

సాధారణ చందా సంగ్రహము 10 రూ 5-0-0
సహాయ చందా " 10-0-0

విరాళములు.

ప్రధానము " 25-0-0
సాధారణము " 10-0-0
మహాసాధారణము " 10-0-0

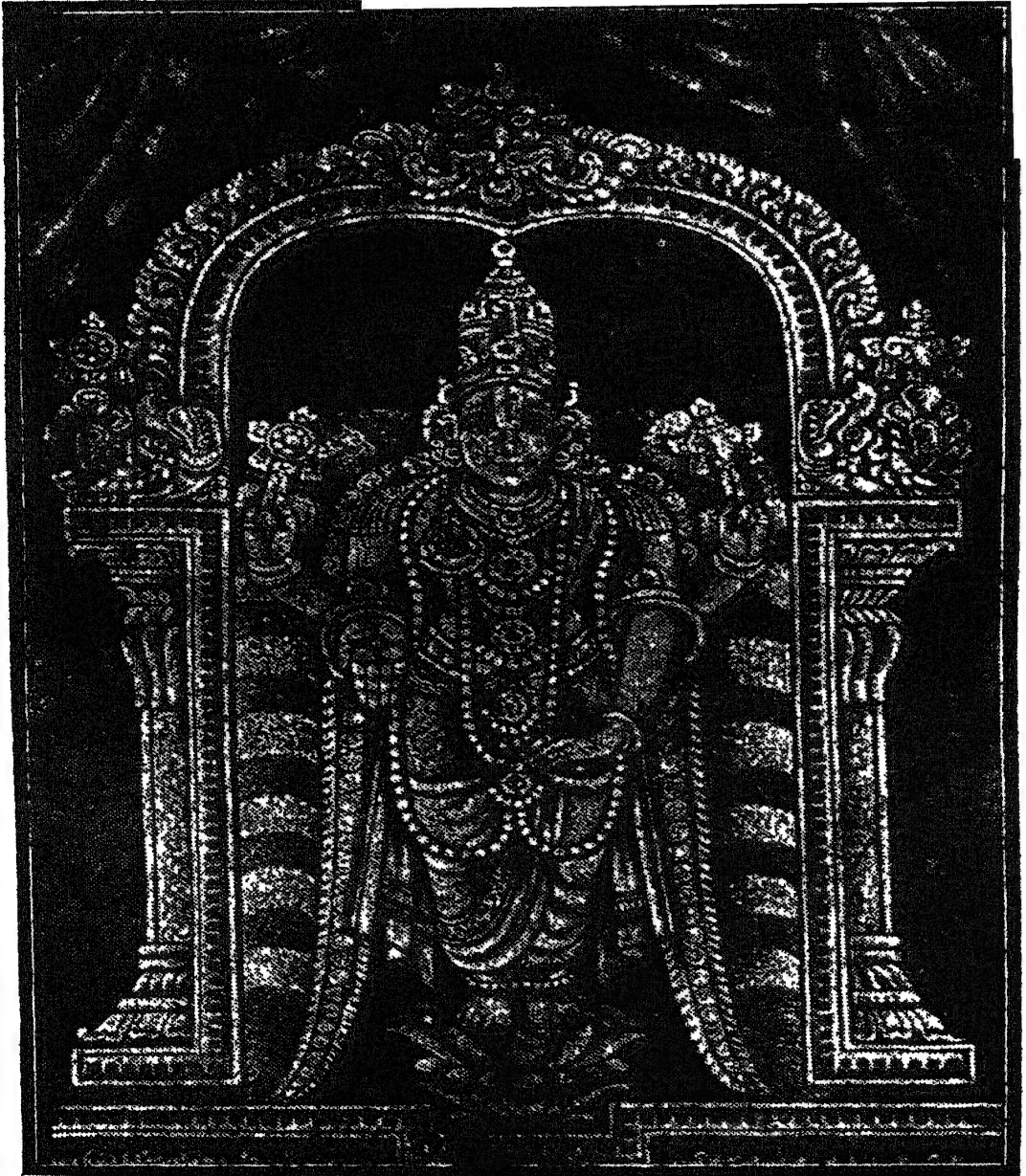
అ. వి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు. కాగితదర్శి. అధ్యక్షులు.

(వారు) ద్వారాను. తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

మహాప్రభులు, ప్రభువంద్యులు. ఆ. వి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

మహాప్రభు శ్రీమాన్ పాపానాథ అర్జునాచార్యులు, (వారు) ద్వారాను, తూర్పు గోదావరిజిల్లా.

వివేకన

మ హా రా జ పో ష కు లు.

- 1 శ్రీమాన్ మట్టకల్లి రంగనాథయ్యగారు మద్రాసు
రాజ పో ష కు లు.

- 1 శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ ఉప్పిల రామానుజాచార్యులుగారు. అల్లూరు
2 శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ కాంచూరి కస్తూరి రంగాచార్యులుగారు. అల్లూరు
3 శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ వేదాల రామానుజాచార్యులుగారు. పెద్దవరం

క ట్ట ము లు.

ఈదిగువ మతాభిమానులగు భాగవతోత్తములు తమ తిరుమ్మొగలలో జరిగిన శుభకార్యముల సందర్భమున మనసంఘమునకు యీదిగువ కట్టముల సమర్పించి తమ మతాభిమానులను ప్రకటించిరి.

- స. అ. పై.
- 1 శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ శ్రీమత్తిరుమలఘోషుల్లి రామానుజాచార్యులుగారు. (మాధవరం) 2—0—0
2 శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ ఈమాంచూరి శ్రీవేంకటస్వలజగన్నాథాచార్యులుగారు (కప్పనపూడి) 1—0—0
3 శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ గోడవర్తి వేంకటాచార్యులుగారు (సింహాచలం) 1—0—0

ఈపై మతాభిమానులందరకును శ్రీయః పతిసమస్త సన్మంగళములను ప్రసాదించుగాక

స వ ర ణ.

విజయవాడలో రాబోవు అక్టోబరు ౧౦ మీ శుక్రవారము నుండి జగుప బడు శ్రీరామానుజ శ్రేతువుయొక్క ఇస్టిమం తేదీ 23-10-1949 అని పొరకాలు పడినది. దానిని 23-11-1949 అని ప్రవరించుకొనవలెను.

శ్రీ రామానుజ కృతుః.

ఆహ్వాన పత్రిక.

విజయవాడ : కొత్త గుళ్ళలో

సత్యము

సహనము

సమత్వము

సమన్వయము

అహింస

ఆస్తి కృత్యము

ఆదరణము

అనుష్ఠానము

శ్రీరామానుజార్చ్య దివ్యాజ్ఞా వర్ధతాం అభివర్ధతాం

స్వస్తి శ్రీ విరోధినామ సంవత్సర ఆశ్వీయుజ శుద్ధ పాడ్యమి శుక్రవారం (ది 22-9-49 తేదీ లగాయతు) కృష్ణాజిల్లాలోని విజయవాడ పట్టణమున కొత్త గుళ్ళలో శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమువారియాజమాన్యమున లోకకల్యాణార్థమై శ్రీరామానుజ కృతువును జరుపుటకు పెద్దలు నిశ్చయించిరి. ఆస్తికాగ్రేసరులైన భక్తులందరు తప్పక యిందు పాల్గొన ఆహ్వానించుచున్నారము.

అంగురార్పణ— ది 21—9—1949 రాత్రి

కృతుదీక్ష— 22—9—49 లగాయతు 28—9—49 వరకు

అవభధము— 23—9—49 ఉదయము

సప్తాహ్నికదీక్ష అద్భుతమహా శాంతితో నవాగ్నికు డహోమములతో ఆహారాత్రములు తిరునామ సంకీర్తనలులతో జరుపబడును!

120 మహాపండితులిందు దీక్షకహింతురు.

ప్రతినిత్యము పెక్కురు మహాపండితులచే వేదాంతోపన్యాసము లివ్వబడును.

ప్రతినిత్యము మధ్యాహ్నములందు స్త్రీలకు ప్రత్యేకము విదుషీమణులచే వేదాంతోపన్యాసము లివ్వబడును

అవకాశానుసారముగా హరికథాకాలక్షేపములు, గానవిినోదములు, పురాణవఠనములు, కవితా సమ్మేళనములు, జరుపబడును.

భక్తులందరు స్వహస్త పరహస్తములద్వారా ఈమహాకృతువున విరాళములు సమర్పించి ఆహ్వాన సంఘమందు చేరప్రార్థితులు.

ఆహ్వానసంఘ సభ్యత్వ విరాళములు.

మహారాజప్రేషక విరాళము రూ	1000-0-0	తక్కువ కాకుండగ	} వీరి గోత్ర నామములతో ఒకపాగా యణపూజ విర్వాటుచేయ బడును.
రాజప్రేషక విరాళము	500-0-0		
ప్రేషక విరాళము	250-0-0		
సహాయ విరాళము	120-0-0		

- తదాగమనక్రమము, ఎంబేరుమానార్

అనుతిగానామవిశేషము (సామంతాధిపతి
సంహిత)

4 శ్రీరామానుజుల వేదాంత విద్యాభ్యాసము.

- అ. వేదాంతవిద్యాసాధనములు.
- ఆ. ఎవరెద్ద గ్రంథముల సభ్యులచిరి.
- ఇ. తత్కాలవిశేషములు.
- ఈ. 'సంపాదన' శబ్దార్థమాన? అయియు
మమము వీరు తమ గ్రంథమున ఎటుల
లించిరి.

ఉ. వీరిసంపాదనార్థంబు కా 'ప్రతివిధానవిశేషము'
ఉ. మౌనమున గాత్రమైన గురువరంపరము
గూర్చి వీరిభిప్రాయము

5 శ్రీయామునాచార్య రామానుజసంబంధము

- అ. యామునాచార్యులవారి లక్ష్యము
- ఆ. రామానుజులద్వారాకలత్యసిద్ధివిధానము

6 శ్రీకాంచీపూర్ణ రామానుజ సంబంధము

- అ. పడగిహస్యార్థసంపాదన.
- ఆ. వర్ణాశ్రమవిభాగమును గురించి వీరిసిద్ధాంతము

ఇ. తద్విషయమై వీరి అనుమానవిధానము

7 శ్రీరామానుజుల సన్యాసాశ్రమ స్వీకారము.

దానికి కారణములు.

- అ. ఇందువిషయమై తమ భార్యోపయమున
వీరిప్రవర్తన.

ఆ. కలియుగమునసన్యాసమునిషిధముకాదా?

ఇ. త్రిదండ, శిఖా, యజ్ఞోపవీత, బిక్షాచరణ
గ్రామనివాస, మతాధినిర్మాణము, దేవా
లయాధిపత్యం, ఇత్యాదులనుగూర్చి వీరి
సిద్ధాంతము.

8 శ్రీరామానుజుల శ్రీరంగనగరవాసము.

(శ్రీరంగదేవాలయాధిపత్యం)

- అ. శ్రీరంగాలయ పరిపాలనావిధానము.
ఏర్పరచిన కట్టుబాట్లు.
- ఆ. వివత్తిర్థప్రాప్తి.

9 శ్రీరామానుజులవారి ప్రధానశిష్యులు.

అ. మారేశులు, దాశరథులు, యజ్ఞమూర్తి
యాదవప్రకాశులు, భయగానులు, కేలా
చలాంబు- ఇత్యాదుల చారిత్రక అనుష్ఠా
నవిశేషములు

10 శ్రీరామానుజుల ప్రచారవిధానము

- అ. ప్రచారవిశేషము.
- ఆ. వీరిసంపాదనమునకు న్యాయము.
- ఇ. సమయ త్యాగశీలత
- ఈ. నిగన్వర్తితనావరణము
- ఉ. సన్యాసాశ్రమము
- ఉ. జ్ఞానానుమానప్రాధాన్యము
- ఋ. సాహసోపేత సత్యప్రకటన.

సర్వసాధన సోదరత్వము (సర్వ లోక
కల్యాణకాంక్ష) విహితముష్టిసాఖ్య
పద మార్గప్రదర్శనము, సవిశాలభావో
న్నతి, దీక్షాచరణము.

11 శ్రీరామానుజుల జైత్రయాత్ర

- అ. వీరు వెళ్ళిన ప్రదేశములు కాలనిర్ణయము
అచ్చటివిశేషములు.

ఆ. దివ్యదేశపరివర్తనము

ఇ. కాశ్మీర శారదావీరదర్శన విశేషములు.

ఈ. శ్రీజగన్నాథము, శ్రీకూర్మము, సింహాచ
లములనుపతి, బదరికాశ్రమము, తిరువనన్త
పురం.

12 శ్రీభాష్యరచన

- అ. దేశకాల నిర్ణయముదానికి మూల
గ్రంథము-తద్గురువరంపర-దీనిఆవశ్యకత.
దానివై లక్షణము. తత్త్విద్ధాంత సారము
దీనివ్యాప్తి దీనికి టీకలు.

13 శ్రీరామానుజుల యాదవాద్రినివాసము

- అ. దానికి కారణము-కిమికంఠని ప్రవర్తన
- ఆ. యాదవాద్రిలో వీరుచేసిన విశేష
కార్యములు.
- ఇ. ధిల్లీయాత్ర (కాలనిర్ణయము తత్కాల
ధిల్లీపాదుషా.

- ఈ- మహమ్మదీయుల విషయమై వీరి అభి
ప్రాయము
ఉ- హరిజన ఆలయప్రవేశ విమర్శన
ఉ- సంపత్కుమార సన్నిధికట్టుబాట్లు
14 శ్రీరామానుజ విరచిత గ్రంథవిశేషములు-
వీరి పాండిత్య పటిమ
అ- వాటిద్వారా వీరు స్థిరీకరించినసిద్ధాంతము
ఆ- వీరి మేధాసంపత్తు
15 శ్రీరామానుజుల చరిత్రాంశము
అ- 82 వార్తలు (శ్రీ)భావ్యుండ్రవిదాగను
ఇత్యాది శ్లోకవివరములతో,

- 16 శ్రీరామానుజులు శ్రీవిశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతము
ఆ- విశిష్టాద్వైతమునకు రామానుజదర్శనమని
దివ్యతిరునామ కారణములు-
17 శ్రీరామానుజులు తమతదనంతరము మఱ
వ్యాప్తికై వర్పరచిన కట్టుబాట్లు-
అ- 74 సింహాసనాధిపతుల వివరములు-
ఆ- వీరేర్పరచిన మఠములు
ఇ- వీరికాలమున బ్రాహ్మణ అవాంతర
శాఖాభేదస్థితి
18 శ్రీరామానుజ శబ్దార్థ విశేషము

శ్రీ భాష్యము

- 1 శ్రీభాష్యవరణము
2 శంకర. ధన్వంతర- యాదవ, మతస్వరూపనిరూపణము
వాటివరస్పరవైషమ్యము, వాటియందు గుణదోషములు.
3 భేదకృతి, అభేదకృతి, మటకకృతి, నిర్గుణకృతి సగుణ
కృతి,
శోధకవాక్యములు వీనియర్థములు తల్లక్ష్యములు పరస్పర
సమన్వయము.
4 తత్వత్రయము వానిసర్వత్వము,
5 బ్రహ్మ నిమిత్త ఉపాదానకారణము.
6 సామనాధికరణ్యము శరీర శరీరిభావము సర్వశక్తి
వాచ్యత్వము
7 తత్వమనీ) బాక్యార్థవిచారము
8 షడ్విధతాత్పర్యలింగములు, విశిష్టాద్వైత మతానుగుణము
9 నిత్యవిభూతి సద్భావసమర్థనము.
10 స్వస్వస్వరూప నిరూపణము భృమసృమ వివరములు
సమసజ్ఞానము యదార్థము
11 పంచీకరణము
12 మోక్షోపాయస్వరూపనిరూపణము
13 ప్రసత్తి ప్రమాణ ప్రదర్శనము
14 పురాణార్థ నిర్ణయము
15 సత్, బ్రహ్మ, ఆత్మ, పురుషాది శబ్దములు నారాయణ
పర్యవసాయములు
16 నారాయణపరత్వము
17 విష్ణుపురాణము పురాణరత్నము
18 పాంచరత్యాగమపామిమాణ్యము
19 భగవంతుని దివ్యమంగళవిగ్రహవిశిష్టత్వము
20 శివకేశవ సామ్యకలకానిరాస ము
21 కేశ, కేశి- ధావ వివరణము
22 భగవంతుని వ్యాప్తి-స్వరూపతః లేక విగ్రహముతోనా?

- 23 సాంఖ్యమతము - అంటిలిగుణదోషములు
24 బౌద్ధ, జైన, మతములు విశిష్టాద్వైతము-
25 కార్యరూప విదచితాత్మక ప్రపంచము.
26 సృష్టిత్రమవర్ణనము
27 జీవస్వరూపనిరూపణం
28 జీవరక్తుత్వ విచారము
29 జితేంద్రియముల ఉత్పత్తి వినాశములు
30 పరాపరవిద్యల స్వరూపము
31 షడ్విధవ్యాతి వ్యరూపనిరూపణము
32 జీవ దోషనిరూపణం తన్నిదాసోపాయం
33 స్థగుణనిర్గుణోపాసనవివరములు. వానియందలిరష్ట
స్థములు
34 త్రివిధకర్మవిచారము
35 యజ్ఞాది కర్మవిచారము
36 బ్రహ్మవిద్యాపంఠము
37 ముముక్షుత్వాంతి విధానము
38 అర్చిరాదిమారము
39 ముక్తేశ్వర్య విచారము
40 ఉపనిషద్వాక్యములు—విశిష్టాద్వైతము
41 శ్రీభాష్యము
42 సప్తవిధానుప్రసత్తులు
43 శ్రీభాష్యమంగలి ప్రసత్తి ప్రసంగము
44 జీవేశ్వరులభేదసమర్థనము
45 శ్రీవిశిష్టాద్వైతమతస్వరూపము
46 విశిష్టాద్వైత శబ్దవివరణము
47-52 బ్రహ్మవిద్యలు వాటిఅతరములు ప్రధానవిషయము
48 ఉభయలింగత్వ సమర్థనము
49 జగత్కారణవస్తునిర్ణయము

శ్రీ మ తే రా మా ను జా య న మః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ శాసనమాన పండిత పరిషత్తుభా

ఆహ్వాన పత్రిక.

(తెనాలిపద్ద అంగలకుదురులోని దాసకుటీయందు)

స్వస్తి శ్రీ విరోధినామ సంవత్సర శాసన శు ౧౨ శ్రీ శుక్రవారం (5-8-49) మొదలు క్రిమముగా శి రోజులు తెనాలిపద్ద అంగలకుదురులోని 'దాసకుటీ' యందు ప్రస్తుతం కోరుకొండ వాస్తవ్యులగు శ్రీశ్రీశ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ శ్రీవరాశర సుదర్శనభట్టరు ఆయ్యవార్లంగారి ఆధ్యక్ష తక్కింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ శాసనమాన పండిత పరిషత్తుభలు జరుపబడి యీక్రింది వేదాంతవిషయములను గూర్చి యీదిగువ మదహరింపబడిన తిరునామములుగల పండితప్రకాండు లచే ఉదయము సాయంకాలము ఉపన్యసింపబడునుగాన భక్తులెల్లరును విచ్చేసి ఆనందింపగోరు చున్నాము.

దాసకుటీ
తెనాలి తాలూకా అంగలకుదురు
గుంటూరు జిల్లా

ఇట్లు
దాసశేషు, భక్తసమాజము.

పండితులతిరునామములు.

ఉపన్యాసములు

శ్రీశ్రీశ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ పరాశరసుదర్శనభట్టరు ఆయ్యవార్లంగారు జటాయుమోక్షము
శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యులుగారు (గుంటూరు) దేవయానము
ఉపన్యాసకేసరి, సుబోధక సుధీమణి శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్
కో కం రంగాచార్యులుగారు (వరంగల్లు) పాదుకాపట్టాభిషేకము
కవిరత్న శ్రీ ఉ వే, శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళరామానుజాచార్యులుగారు, (ముక్తిపల్లి) గోపికాభక్తి
న్యాయశిరోముణి, శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ వేదాలతిరు వెంకటాచార్యులుగారు (ముక్తిపల్లి) భక్తియోగము
శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ తె కం గోపాలాచార్యులుగారు (కోరుకొండ) గీతాప్రారంభము
శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ ఆ చి శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు (అర్థమూరు) నామరహస్యము
శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ల నరసింహాచార్యులుగారు (గెద్దనాపల్లి) కేసోపవిషత్తు
శ్రీ ఉ వే శ్రీమాన్ నడాధూరిగోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు శ్రీరామచరమం

(మంగలంపాడు)

శ్రీమాన్ దాసశేషుగారు

(దాసకుటీ)

వైష్ణవలక్షణములు

తె కం గోపాలాచార్యులు

ఆ చి శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

కేంద్రీసంఘకార్యదర్శులు

ప్రయాణము:— తెనాలిపేషనులో దిగినచో దాసకుటీ 2 మైళ్ళు బండ్లు దొరకును. గుంటూరుపైనులో అంగలకుదురులో

దిగిన దాసకుటీ అరమైలు.

ప్రచారవిభాగము.

గతనెలలో జరిగిన ప్రచారవిశేషములు

ఒంగోలు

ఆషాఢమాస సంచికలో ప్రకటించిన విధముగా ఒంగోలులో శ్రీ కోడండరామస్వామివారి కోవెలలో ఆషాఢమాససభ అతివైభవముగా జరుపబడెను. ప్రతినభకును వందలకొలది స్త్రీలు, పురుషులును, గ్రామస్థులేగాక పరిసరగ్రామములనుండికూడావచ్చి సభల జయప్రదముగా నడిపించిరి. ప్రతిదినము తిరువీధి ఉత్సవములో కూడా వీరందరును పాల్గొనిరి. తిరువీధి సమయమునపురవాసులగు ప్రపన్నవైశ్యశిఖామణులు, స్వాముల పట్లచూపిన ఆదరాభిషేయము వర్ణనాతీతము.

ఇతరపండితలు కూడా నిర్వేతుకకృపతో విచ్చేసి సభాకార్యక్రమములో పాల్గొనిరి. వర్షప్రతిబంధకములేక సభ దిగ్విజయముగా జరుగుటచే సంఘ కృషి సఫలమయ్యెను.

ఆహ్వాన సంఘము వారును ఇచ్చటి శ్రీవైష్ణవసంఘము వారును చూపిన శ్రద్ధాభక్తులు ప్రశంసనీయులుగాను, ఆదర్శప్రాయములుగాను ఉన్నవి. సభలో జిజ్ఞాసువులడిగిన పెక్కు ప్రశ్నలకు సమత్తరము బాసంగబడెను. అవి కృమముగా పత్రికలో ప్రకటింపబడును.

ఈనగరమున యీక్రింది ప్రముఖులతో నొక శాఖాసంఘ మేర్పరచబడినది. వారే మనసంఘ పండిత పరిషత్తుభ్యులును వరంగల్ వాస్తవ్యులును నగు ఉపన్యాసకేసరి సుబోధక సుధీమణి డి. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కోయిల్ కందాడై రంగాచార్యులగారిచే 17-7-49వ తేదీనుండి ఆసన్నిధి యందే ఉదయము తిరుమంత్రార్థ కాలక్షేపమున్ను, సాయంకాలము శ్రీమద్రామాయణ ఉపన్యాసములును జరిపించుచున్నారు.

ఒంగోలు శాఖాసంఘ సభ్యుల తిరునామములు.

శ్రీ చుండూరు సుబ్రహ్మణ్యంగారు.

అధ్యక్షులు.

శ్రీ దేళు సుబ్రహ్మణ్యంగారు.

శ్రీ పబ్బిశెట్టి వెంటు బాబురావుగారు.

} ఉపాధ్యక్షులు

శ్రీ కొల్లేపల్లి లక్ష్మీనరసింహంగారు.

శ్రీ ఉత్పల శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.

} సంయుక్త కార్యదర్శులు

శ్రీ పొత్తూరు వరదరాజంగారు.

శ్రీ నూనె వెంకటేశ్వర్లుగారు.

} సహాయకార్యదర్శులు

శ్రీ మువ్వల సుబ్బారావుగారు.

కోశాధికారి

కళింగ పట్టణం.

ఈ గ్రామమున 1946వ సం॥ర॥ము నుండియు సిద్ధాంతప్రచారము జరుపబడు చున్నది.

ప్రస్తుత మిచ్చట 'గీతామండలి' యను పేరుతో నొక సంస్థ స్థాపించబడి అందు శ్రీ. ఉ. వే శ్రీమాన్ ఆయుర్వేద విశారద M. V. R. సరసింహాచార్యులుగారిచే ప్రతిదినము గీతాకాలక్షేప మున్ను, శ్రీ. ఉ. వే శ్రీమాన్ చామర్తి కూర్మాచార్యులుగారిచే ఆంధ్రమహాభారత కాలక్షేప మున్ను గావించబడు చున్నవని తెలుపుట కెంతయు సంతసించు చున్నాము.

ఇచ్చట త్వరలో మన సంఘము తరపున ఒకశాఖా సంఘమేర్పరచ బడగలదు.

ఆత్మారు (శేలం)

ఇచ్చట 7-5-1921వ తేదీని స్థాపించబడిన చాత్తాడ శ్రీవైష్ణవసంఘము ఇదివరలో శ్రీపే రంబూధూరు, మదరాసు, శ్రీరంగము, తిరుప్పురు, విజయవాడ, శేలం, పట్టణములలో ఆరు పర్యాయములు వార్షికసమావేశములను జరిపినది. ఈసంఘము చేసిన సేవ ప్రశంసనీయము.

27-5-49వ తేదీని తిరిగి ఆత్మారులో మహాజన సభ ఆత్మ్యత్సాహముతో జరుపబడెను. ఇందు శ్రీమాన్ టి. కృష్ణమయ్యంగారు ఉపన్యసించిరి. దానిని శ్రీమాన్ వి. నమ్మాళ్వారు M. A గారు అంగీకారముతో తట్టమాచేసి చదివిరి.

ఈసంఘ మింకను అధికముగా సేవ గావించగలదని నమ్ముచున్నాము.

హచ్చరిక

అశ్వీజమాసములో సర్వాంగ సుందరమగు శ్రీరామానుజ సంచిక నొక దానిని ప్రచురించ దలచుచున్నాము. దానికి ముఖ పత్రముపై చిత్రవర్ణములతో శ్రీరామానుజుల చిత్రమును, లోపల క్లృణాకాగితములపై అనేక ఆచార్యప్రముఖుల అపూర్వచిత్రములును, శ్రీరామానుజులు సాయించిన గ్రంథములన్నింటి నుండియు సులభశైలిలో అనేకముఖ్య తమవ్యాసములున్ను, సమగ్ర విమర్శవలతో శ్రీరామానుజుల చరిత్రాంశములును ప్రకటింపబడును. దాని వెల ఒకరూపాయి అగును గాన వలయువారు ముందుగా వెంటనే ఒక రూపాయి మునియార్జునద్వారా మాకార్యాల యమునకు పంపించినచో వారికి ఆ సంచికను సకాలములో అందజేయ గలుగుదుము.

విజ్ఞప్తి

మతాభిమానులగు భాగవతోత్తములారా !

ఇంతవరకు 5 మాసములనుండి యీ పత్రికను తమ కందజేయుచున్నాము. ఇప్పటికి సుమారు 300 మంది మాత్రమే తమ చందాలను అందజేసిరి. మిగిలినవారు పత్రికలను స్వీకరించుచు తమ చందాల నింతవరకు పంపలేదు. ఇది ప్రారంభవత్సర మగుటచే ముందుగానే మతాభిమానులు ఈమచందాలను పంపుదురని ఆశించితిమి. భాద్రపదమాస పత్రికతో అర్ధసంవత్సరమగును. ఆమాసాంతమున కైనను చందాలు పంపనివారికి ఇకముందు పత్రికను పంపజాలము. కావున వెంటనే తమ చందాలను మనియార్డరు ద్వారా పంపి సభ్యత్వమును ఖాయపరచుకొని మా ఉద్యమమునకు తోడ్పడి మీ మతాభిమానమును ప్రకటించ ప్రార్థించుచున్నాము. వి. పి. లుగా పంపించు పద్ధతి మాకులేదు,

హెచ్చరిక

పండితోత్తములారా !

28 సెప్టెంబరు 1949వ తేదీ నుండి విజయవాడలో జరుపబడు శ్రీరామానుజ క్రతువునకు ప్రత్యేకముగా శ్రీరామానుజ సంచిక నొకదానిని ప్రచురించ దలచుచున్నాము. అందు సాధ్యమైనంతవరకు పూర్వాచార్యులు యొక్కయు దరిమిలా ఆచార్యులై నప్రసిద్ధులగు శ్రీ కుండలిస్వామివారు వాచావళిగ్రంథకర్తలగు శ్రీ ఆనందాశ్వాక్ తత్వరత్నావళి గ్రంథకర్తలగు శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యులుగారు మొదలగు వారి యొక్కయు పతములను, శ్రీరామానుజులు సాయించిన సప్తగ్రంథములలోని సారతమముగు పెక్కు విషయములను, విశిష్టనాత్మకముగు శ్రీరామానుజుల చారిత్రిక విషయములను సుందరముగా ప్రచురించ దలంచుచున్నాము.

కావున అందరకును తెలియునట్టి సులభ శైలిలో ఇందులకు తగిన వ్యాసములనున్న, లభించినంతవరకు పైవిధముగు ఫోటోలనున్న త్వరలో అందజేయ గోరుచున్నాము. ఆవ్యాసములను పండితపరిషత్తులో పరిశీలించి యుక్తముగు వాటిని తద్రచయి తలఫోటో బ్లాక్సులతో అచ్చు వేయించగలము.

ఇట్లు

సంపాదకుడు.

ఉపన్యాసములు

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు, అర్చనూరు.

(వయా) ద్వారపూడి తూ. గో. జిల్లా.

సీ తా వ తా ర వై భ వ ము

“సుఖం మే భూయాత్ | గుఃఖా కించిదపి
మాభూత్” నాకు సుఖముకలుగుగాక దుఃఖ
మెంతిమాత్రము కలుగకుండుగాక! యని యా
శించుట జ్ఞానముగల సర్వజీవులయొక్క సహజ
ధర్మము. స్వస్వరూపప్రాప్తివలన మాత్రమే ఇది
సాధ్యము. ప్రకృతి వియక్తుడైననేగాని స్వస్వ
రూపప్రాప్తి కవకాశములేదు.

జీవుడు ప్రకృతి ఈశ్వరుడు అను నీమూడు
తత్వములకూడయదార్థములైత్యములు. జీవుడు
ఈశ్వరుని యాశ్రయరూపుడు. తత్సమానజ్ఞానము
శ్రీ. క్రి. ఆనందములుగలవాడు ప్రకృతి ఈశ్వరుని
లీలాపరికరము - ఈశ్వరానుభవమునకు ప్రతిబం
ధకము.

సత్యజ్ఞానానందరూపుడగు జీవుడు సహజమును
ప్రాణవిశిష్టమునగు ఈశ్వరకైంకర్య రహితుడై
ప్రకృతిబంధుడుగల యేల కలగెను. ఇది యనాది
యచింత్యమనకూడదు అప్రాకృత భగవతత్వ
మునుకూడ ఊహించుచున్నాముకదా! జ్ఞానహీ
నతయనియు యనజనడు. జీవుడు సహజముగ
జ్ఞానస్వరూపుడు. తొలుదొలినే నిష్కారణముగ
అజ్ఞానవశ్యుడగుట అసహజము. మరిభక్తిహీనత
యే యిందులకు కారణము.

జీవుడు భక్తికలవాడై పురుషకార పురస్కర
ముగా భగవంతుని యాశ్రయించినచో ప్రకృతి
బంధమునుండి విముక్తుడై బ్రహ్మానంద పదమగు
పరమపదమును పొందగలడు. నిస్సంశయము.

పురుషకారభూతురాలైన శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి
సీతాదేవిగా యవతరించి ఈ విషయమునే తన
యశస్థానముద్వారా మనకు బోధించినది. సీతా
దేవి=జీవుడు; వది యింద్రియములతో కూడిన
మనస్సు=దశగోవుడైన రావణుడు; దేహము=
లంక; సంసారము=సముద్రము; హనుమంతుడు=
పురుషకారభూతుడైన యాచార్యుడు; మాయ
లేడి=ప్రకృతి;

అన్నివిధముల ప్రేమాస్పదుడైన రాముని
కైంకర్యమునూడి తొలగి సీతయొక్క మనస్సు
ప్రకృతిస్వరూపియైన మాయలేడిపైబడెను. భాగ
వతభూషణ జేసెను. రాముని సన్నిధిని పోగొట్టు
కొని సముద్రమునందున్న రావణుని కారాగృహ
మున బంధించబడెను. వానినుండి ఆమెకెటుల
ముక్తికలిగెను? ఆమెయేమి యాచరించెను? య
జ్ఞయోగాదులుగాని వ్రతములు - తపస్సులుగాని
చేయలేదు. అష్టాంగ యోగముగాని సమాధిని
గానిపొందలేదు. కేవలము వివేక విమోచాదుల
సభ్యసించలేదు. అకించనురాలై అనన్యగతి
కలదై సర్వకాల సర్వావస్థలయందును శ్రీరాము
నినే పరమప్రీతితో ధ్యానించుచుండెను. హను
మంతుని పురుషకారమును సంపాదించెను. ఎవ
రిని తాను నిందించలేదు. బాధించనులేదు. హను
మంతునికూడ అటులనే సర్వభూతములయందును
యనుకూలముగ నుండగోరెను. తన్నుబాధించిన
రాక్షసస్త్రీలవిషయమైకూడప్రాతికూల్యము ఎంత

నూత్రము లేకుండెను. శ్రీరాముడే స్వయముగ వచ్చి తననుతప్పక రక్షించునని మహావిశ్వాసముతో పదిమాసములు కఠినకారాగార కష్టముల ననుభవించెను. తన నెట్లుతన త్వరలో రక్షించునని రామునితో మనవిచేయుమని హనుమంతుని బ్రతిమాలుకొనెను, రాముని శరీరముగు తనను రాముడేవచ్చి తీసుకొనివెళ్ళవలెను. అదిత్తువలె ఆయనకు సంపూర్ణ పరతంత్రురాలైన తాను తదాజ్ఞ లేకుండగ హనుమంతుని భుజముపై రాజాలననెను. 'శీతోభవ' యని అగ్నిని చల్లార్చిన ఈమె 'సప్తాభవ' యని రావణుని నశింపచేయ సమర్థురాలై. అయినను అట్టిస్వస్వరూప విరుద్ధోపాయముల వేసిని నవలంబించలేదు. కేవలకృపణత్వముతో శ్రీరామునిరాకకై ఎదురు జూచుచుండెను.

ఇటులీమె భక్తియొక్క చరిత్రకవ్యదశయైన ప్రతిమార్గ మవలంబించియుండెను. శ్రీరాముడు స్వయముగ హనుమంతుని నామనద్దకు పంపి శైర్యము కలుగజేసెను. చివరకు తానేవచ్చిరావణాది రాక్షసుల శింపజేసి సీతను తనవద్దకు తీసుకొనిపోయెను. (ఇది సాలోకముక్తి) కారాగృహ వేషమును వదిలించి శ్రీరామానుభవమునకు యోగ్యమగు రూపుకేళావిలాసముల ప్రసాదించెను. (ఇది సాదూప్యముక్తి) తన సమీపమునకు రప్పించుకొనెను. (ఇది సామీప్యముక్తి) తనతో సమానముగ కూర్చుండబెట్టుకొని తనతో సమాన మైనయాసందానుభవము కలిగించెను, (ఇది సాయుజ్యముక్తి) సీతాదేవి పురుషకారపు రస్సరమైన ప్రతి మార్గమును మనకుజూపించి

తనేపురుషకార భూతు కాలుగ యాశ్రయించుమనెను. సీతకంటెమించినపురుషకారభూతురాలు మరెవరును లేరు ఇది ముమ్మాటికి సత్యము ఈమె సన్నిధియున్నంత వరకు శ్రీరాముడెవరిని బాధించలేదు ఈమె సమీపమందు లేనపుడు మాత్రమే అందరినిసంహరించెను

పురుషకారమునకు ముఖ్యస్తంభములైన సంబంధము కృప, పారతంత్ర్యము, అసన్యాస్తత్వము; ఈమెయందుమాత్రమే పూర్తిగా గలవు. తన నాలుగుపర్యాయముల వియోగము చేతను ఈమె ఈవిషయమునురుజువుజేసెను

బాధపడు చేతనులందుగల పుత్రసంబంధము వలంబనకునింట జన్మించెను శ్రీరాముని వివాహమాడి ఆయనయందలిభర్తృత్వసంబంధము నుజూపించెను రెండవవియోగ కాలము రావణుని కారాగృహ మందుండి చెరయుండు దేవతాస్త్రీల విషయమై రాక్షస స్త్రీల విషయమై తన కృపను వెల్లడించెను మూడవ వియోగమున భర్త లోక నిందా పరిణా రార్థమై వాల్మీకాశ్రమమునకు పంపగా ఆయన కళత్యలాభార్థమై పన్నిండు వత్సరములు కష్టముతో జీవముల ధరించియుండి తన పారతంత్ర్యమును ప్రదర్శించెను. నాలుగవ విశ్లేషమున సూర్యునికి నీడవలె రామునికి తాను అసన్యాస్త్రురాలని శపథ మూలముగ భూవివరమును సంపాదించి తన యసన్యాస్త్రత్వమును స్థిరపరచెను సంశ్లేష విశ్లేష దశలు రెండింటియందును ఈశ్వర చేతనుల తీర్చిదిద్దిరక్షించు లక్ష్మీదేవియే మనను రక్షించు పురుషకారభూతురాలు -

శ్రీ బ్రహ్మసూత్ర మత జిజ్ఞాస.

ఉపన్యాసకులు:—కవిశ్రీయ మిత్ర, విమర్శకశిరోమణి, విద్యారత్న శ్రీ గౌ. రమాకాంతాచార్యులు టి. ఏ., బాపట్ల.

(వేద ప్రామాణ్యము)

దేవ వాణీమయమగు వేదవాద్యయమా భగవత్కథోద్గతమగుటచే, అపామయమని, అస్తిత్వలగు భారతీయులందఱి చేతను, విశ్వసించబడుచున్నది. సృష్టిప్రారంభమున శ్రీమన్నాయణుడు తన బొడ్డుదామరబుట్టిన చతుర్ముఖ బ్రహ్మకు ఈవేదవాద్యయమా నొసగి తదర్థపారస్వమును సంక్రమింపగా, పరమాస్వయంగా, నాయనకు ఉచితదేశించెను. (మహాభారతకాంతిపర్వము 348—10, 349—80; 851—67) నాగాయణునిచే ఉపదేశింపబడిన యీ ఉచితదేశసారమునకే నారాయణీయధర్మ (మత) మనిపేరు

నారాయణీయ(భాగవత)వైభవము.

ఏ మేమ మహాకవిః మైత్రేయః గాఢాధిపతయ బ్రహ్మభూతస్య నామదేవస్యవాక్యః (మౌ.రాణము 6-5 79) ముఖ్యపరమేశ్వరీయమైనచేగవచ్చున నారాయణునియందే అన్వయించుటచేత, నారాయణీయధర్మ(మత)మనభాగవతధర్మ(మత)మే. ఈ భాగవతమతము అద్యము, సనాతనము, కాంతి 349-34 55, 56(చతుర్వేద సమ్మతము, కర్మజ్ఞానసముచ్చితము, (కాంతి340-111, 112) ఇది వైష్ణవులందఱిచేతనే గాక, శైఖిసములచేతను, సన్యాసాశ్రమయులచేతను ఉపదేశపరంపరగా, (కాంతి348-9 10, 347—1, 349—2, 11 మొ18 వరకు, 30, 39 మొ53 వరకు) ఎల్లప్పుడు అవలంబింపబడుచు గా, జతుర్ముఖుఁడగు మనువువ్యాకా, ఇక్ష్వాకువువ్యాకా గృతయుగమునుండి ప్రవర్తించు జేయఁబడినది. మనుస్మృతికిని, భగవద్గీతకును ఈభాగవతమతమే మాతృక (కాంతి 347-11, 349-38, 63) దేవర్షియును నారదుడుఈ మునుమునకు(ప్ర)వర్తకుడు. (9 భాగవతము 1—3—8) ఇక్ష్వాకువంశ పురోహితుఁడగు సకీమడును ఈ మతప్రసారకే (భగవద్ 1, ప్రయోగము సంహితచూడుము)

ద్వాపరాంతమునభాగవతమతస్థితి

ద్వాపరాంతముననికి, వేదసారసర్వస్వమును భగవత్ (భాగవత)మతము దుర్గములపాలై తద్య్వతిరేకముగా నుదయించిన చార్వాక, సాంఖ్య, యోగ, వ్యాయ, వైశేషిక పాశుపత త్తణిక శూన్య, మిథ్యావాద సంఘట్టనలో అడుగంటినోయెను ఈమతమునకు పాంచరాత్రీయని (కాంతి 340-111, 112) సాత్త్వికమని (కాంతి 343-49) పేరులు గలవు.

శ్రీకృష్ణ భగవదవతార వైభవము.

ద్వాపరాంతకాలో, వేదోక్తమగు భాగవతధర్మము నకు గాని ఏలుగఁగతమృతావలంబనలగు సాధువులను దుష్టులబానిసండి సంక్షీంఠి స్వధర్మ ప్రతిపాదకమగు భాగవతమతమునుపునః ప్రతిష్ఠితియ చేయుటకుఁగాను (భ.గీ.4.8) శ్రీమన్నారాయణుడు సాత్త్వికపంశమున శ్రీకృష్ణరూపమున వసతిరించి కురుక్షేత్రసంగ్రామ ప్రారంభమున భాగవతోక్తముఁడగు నర్జునుని నిమిత్తకరించి స్వనతమగు భాగవతమతమును గానముచేయుగా అగీతము (భగవద్గీత) అను భాగవతకీర్తనామణియును వ్యాసభగవానులు చతుర్వేదోపబ్రవ్రంహణముగా దానసుగ్రహించినయహా భారతములో ముఖ్యగా నిబంధించెను.

వ్యాస పరాశరము.

వేదసారసర్వస్వమును భగవద్గీతమును పునః ప్రతిష్ఠించుటకు అవతరించిన శ్రీకృష్ణభగవానునకు భాగవతోక్తములగు వ్యాసపరాశరము రెండు భుజములపై నుపక

రించిరి. భాగవతమత పరికాశముకొఱకే శ్రీపరాశరులు శ్రీవిష్ణుపురాణమును శ్రీవేదవ్యాసులు భాగవత పురాణమును ననుగ్రహించిరి. భారతాంతర్గత వారాయణము ధర్మ పబ్బంహణమే భాగవతోత్తముడగు శుకబ్రహ్మర్షి చే పరిశీల్తుననుకూచదేశింపబడిన శ్రీమద్భాగవత పరిబంధము బ్రహ్మసూత్రరచన

వేదమునందలి పూర్వభాగము కర్మవర్తితపాదకము ఉత్తరభాగము జగత్పత్తిపాదకము. ఈఉత్తరభాగమునకే ఉపనిషత్తులని వేదాంతములని పేరు. బ్రహ్మవర్తితపాదకమగు ఈవేదాంతమునందలివాక్యములు సమన్వయించుటలో చార్యాకాది పూర్వోక్తాదికదర్శనములచే తత్వజ్ఞానులు మనస్సులలో నుదయించిన సంశయవిపర్యయముల దోలగించుటకుగాను శ్రీవేదవ్యాసులు భగవద్గీతలలో ననుగ్రహించబడిన భాగవతమతమును చక్కగా నాకరించి తదనుసారముగా ఉపనిషత్తులమును సూత్రీకరించెను. ఈసూత్రీకరణమునకే బ్రహ్మసూత్రములని పేరు ఈ రచనలో వ్యాసునకు మార్గదర్శకములు భగవద్గీతలు మనుస్మృతి. ఈరెంటికిని మాతృక యగు శ్రీపాంచరాత్రమునబడిడి భగవచ్ఛాస్త్రమును

బ్రహ్మసూత్రమునకు విశిష్టాద్వైతమే

“వేదేనోన్మేదపంగృ అనీత్ ఏకమేవాద్వితీయమ్

(ఛాం ౩-౨-౩) అను ఛాందోగ్యశ్రుతి బ్రహ్మత్వము ఒక్కటేయని చెప్పి, అత్వము అద్వితీయము అని నిరూపించిరి. అద్వితీయ మనగా సజాతీయ స్వభావ రహితమని యర్థము “యః శ్రుధిగ్వాంతివృత్ యతత్త్వని తివృత్ ఇత్యాద్యంతర్యామి బ్రాహ్మణము (బృహదాగ్నికము ౩-౫-7; 28) చిదచిత్తులురెండింటియందును వ్యాపించి అరెండింటినియమించు సర్వేశ్వరుడు, అమృతస్వరూపుడని చెప్పుచున్నది. ఈ అమృతస్వరూపుడు సర్వేశ్వరుడగు వారాయణుడే యని శంకరియభాష్యముననే కలదు. భగవద్గీత యా యర్థమునే విశదీకరించుచున్నది. (భ:గీ 7-4, 5¹ 18-81) సర్వేశ్వరునివలెనే జగత్తును సత్త్వముగ తత్త్వమని అది భర్తమందు బ్రతిష్ఠింపబడి యున్నదని గీత ప్రతీకరించినది. (భ:గీ; 18-8) జగత్తు చిదచిన్మిత్రమునుటవ్యత్యక్తనిర్దమ. జగత్తును సత్త్వముగు తత్త్వమని భగవంతుడు నిర్ణయించుటచే నట్లే వ్యాసుడు సూత్రీకరించుటచే(బ్రహ్మ: 2-౩-27) చిదచిత్తత్త్వములు రెండును సత్త్వముగు తత్త్వములేకదా! ఇందువలనను పూర్వోక్తమగు అంతర్యామి బ్రాహ్మణోక్తలనలను తదుపబ్బంహణములగు గీతోక్తలనలను అద్వైతముగ వరబ్రహ్మతత్త్వము చిదచిచ్ఛరీరకమనిచిదచిద్విశిష్టమనివిశిష్టాద్వైతమనిసిద్ధాంతమగుచున్నది.

శ్రీ శంకరాచార్యోదయము.

శ్రీశంకరాచార్యులు ఉదయించుటకు 1000 సం

త్సరములకు పైగాభగవద్గ్రంథమునంద బాధమతము వ్యాపించి యున్నది. శంకరునకు ముందు గౌడపాదుడను తీర్థకుడు భగవన్ (భాగవత) మతవిరుద్ధముగా మాంఢాక్యోపనిషత్తునకు కారికలు రచించెను. ఈ కారికలలో ఈయనజే ద్విపదాంశరచనకు నమస్కార మర్పింపబడియున్నది. ద్విపదాంశరచన వారాయణుడని శ్రీశంకరాచార్యులు (పారబాటుచేగాంబోలు) అర్థము చేసికొని ఆకారికలకు కూడా భాష్యము వ్రాసి తస్మాత్పాదుసారముగా వేదాంత ప్రస్తావత్రయమనకు (అనగా ఉపనిషత్తులకు) బ్రహ్మసూత్రములకు గీతలకు భాష్యములు రచించి భాగవతమతోపదిష్టమగు విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకముగు నిర్విశేషాద్వైతమును స్థాపించెను అభినవవేదాంతగోష్ఠిలో బాష్పగుప్త మొదలగువిద్వాంసుల అభిప్రాయవ్యతిరేకముద్విపదాంశరచనకొరతమబుద్ధుడేయని నిశ్చయింపబడుటచే గౌడపాదుడుబాద్ధుడనియేనిశ్చయింపదగినది శ్రీమన్నారాయణము భోద్ధత మైవతుద్యుఖునియొద్ద నుండికుబ్రహ్మర్షిపర్యంతము, అర్ష పరంపరగా వచ్చిన భాగవత మతములోని, విష్ణు పారమ్య, తథా రాధనాదులు మాత్రము శ్రీశంకరాచార్యులు అంగీకరించి అరిచి చిదచిత్తత్త్వసమన్వయము, అద్వైతమని ఆక్షేపించి, గౌడపాద కారికామత దృష్టిచే వేదాంత స్వస్థానతియములకు భాష్యమును రచించి, వేదమత విరుద్ధముగా, బాద్ధ ప్రాయము నగు నిర్విశేషాద్వైత మతమును స్థాపించెను

అద్వైతము— విశిష్ట నిర్విశేష భేదము.

జగత్తు సత్త్వమైన సవిశేషా(విశిష్టా)ద్వైతము జగత్తు అసత్త్వమైన నిర్విశేషాద్వైతము. జగత్తు సూక్ష్మమని ప్రాదురు. జగత్తు మిథ్యఅనెను శంకరాచార్యులు. —జగత్తు మిథ్యయని శంకరులను బయ్యే విశిష్టాద్వైతము. నిర్విశేషాద్వైతముగ మారుటకు గారణము.

శ్రీరామానుజ భాష్యకారులు—విశిష్టాద్వైతము.

శ్రీరామానుజ భాష్యకారులవతరించి భాగవత మతానుసారముగ వేదాంత ప్రస్తావ త్రయమునకు భాష్యములు రచించి, వేదాను సోధమగు విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునువర్తిత స్థాపించెను. శ్రీరామానుజ భాష్యకారుల తరవాత ఉదయించిన శ్రీపూర్ణపుణ్ణ నింబార్క చైతన్య పల్లభాచార్యాది వేదాంత భాష్యకారులందరును, భాగవత మతపరతంతులు వారిసిద్ధాంతములు భాగవతమతవ్యభేదములే. కావునవేదోపదిష్టమగుశ్రీరామానుజభాష్యకారుల విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతము మునుముచేతనులందరు ఆపలంబింతురుగాక.

వైష్ణవ లక్షణము.

(శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతానంద వేంకటాచార్యులుగాన పాలకొల్లు)

వైష్ణవ లక్షణమున చూచువారికి ఇతడు వైష్ణవుడని తెలియ జేయు గుర్తులు.

ఇవి బాహ్య లక్షణములు, అంతర లక్షణములు అని రెండు విధములు అంతర లక్షణము లనగా మానసిక వృత్తులు, ఇవిప్రధాన మైనవే యైనను బాహ్య లక్షణములు లేకున్నచో రాజసీయ దుస్తులు లేని పోలీసుల వలె కష్టములకు లోను కావలసి వచ్చును అనగా యమ కీ. క. లు పెట్టెడు బాధలకు లోను గావలసి వచ్చును. శ్రీవిష్ణు పురాణము లోని ఈకథను చూడుము.

ఒక నాడు యముడు తన కింకరులను చూచి మీరు వైష్ణవుల జోలికి పోబోకుడు. నేను ఇతరులకు ప్రభువును గాని శ్రీవిష్ణు వులకు కాను. మీ వలన వారి మనములకు శ్రీమీ జనించె నేని మధు సూదనుడు మనల శిక్షింపక విడువడు. కావున వారి ప్రక్కకు పోవలదని చెప్పగా విని ఆకింకరులు ప్రభూ! వారి లక్షణములెవ్వి? యని యము నడిగిరి. అంత నాత డిట్లు చెప్పెను.

యేకంతలగ్న తులసీ నటనాక్షమాలాః|

యే బాహుమూల పరి చిహ్నిత శంఖచక్రాః|

యేనా లలాట ఫలకే లసద్ధర్మ పుండ్రాః|

శేవైష్ణవాః భువన మా శు పవిత్రీయంతి||

ఎవరు తమ కంఠము నెదు తు ల సె, తా మ ర మూలలు ధరింతురో, ఎవరు తమ బాహువుల యందు భగవంతుని అసాధారణ గుర్తులగు శంఖ చక్రములను మి ద్రింపించుకొందురో, ఎవరు తమ నొసట దివ్యమైన ఊర్ధ్వపుండ్రమును, ధరించునో, వారే వైష్ణవులు. వారు వెంటనే భూమిని పవిత్ర

వంతమును చేయుదురు. కావున ఇట్టివారుండు తావులకు పోకుడు.

ఇట్లు యముడు తన దూతలను శాసించుటచే బాహ్య లక్షణములగు ఊర్ధ్వ పుండ్ర భారణము చక్కాంకణము, వైష్ణవులకు ఉండి తీరవలెనని రూఢము.

ఊర్ధ్వ పుండ్ర వై భవము అతిశ్రద్ధాతియందెట్లు చెప్పబడినది.

శ్లో|| ఊర్ధ్వం సయతి యత్పుండ్రం పాగ్రిణః|

పాపకారిణః తస్మాభ్యాహ్ల్యార్ధ్య పుండ్రేతి

తస్మాత్తద్ధారయే ద్విజః||

తా-పాపాత్ములగు పాగ్రిణులను ఊర్ధ్వముగా అర్చిరాని మార్గమున తీసు కొని పోవును. గాన ఊర్ధ్వ పుండ్రముని పిలువబడు చున్నది. గాన ఊర్ధ్వలోక మగు శ్రీవైకుంఠమును పొందగోరు వారందరును దీనిని ధరించ వలెను. భగ్నమును ధరించు శైవ, శాక్తేయ, స్మారాదులు విశేష ముగా గౌరించు స్కంధ పురాణములో

శ్లో. ఊర్ధ్వపుండ్ర ధరోమర్త్యో మ్రియజేయసి సుతేచిత శ్రవాణోపి విమానస్థో మమ లోకే మహీ నుతే|

యజ్ఞోదానం తపోహోనుః స్వాహ్యాయో పితృతప్సూం వ్యర్థం భవతి తత్సర్వం ఊర్ధ్వ పుండ్ర విసాకృతం||

తా-ఊర్ధ్వ పుండ్రమును ధరించువాడు కుక్క మాంసమును తినెడు ఈశుండు పుట్టినవాడై నను నిష్క విమానము నెక్కి నాలోకమునుజేరి నుఖం చును. దానిని ధరించక చేయునట్టి యజ్ఞము,

దానము, తపస్సు, హోమము, స్వాధ్యాయము, పితృతర్పణము, మొదలగు నవన్నియు వ్యర్థములు. వివాహాది శుభ కర్మలయందు స్మార్తులు కూడ తిర్యక్కుండ్రమును ధరించక ఊర్ధ్వ పుండ్రమునే ధరించుటం జేసి దాని వైభవము నూహించు కొనడు.

యముడు తనకింకరులకు జెప్పిన వైష్ణవోత్తరములలో రెండవదిచక్రాంకణము. దీని మహిమను ఆవశ్యకతను గూర్చి అనేక ప్రమాణములు గలవు కాని ఒక చిన్న తాకిక ఉదాహరణను జూపుచున్నాను, విమర్శింపుడు.

గడ్డిని తినెడు ఒక ఎద్దునకు చక్రాంకణమైన చో బాడికిగాని, గానుగునకు గాని కట్టక కొట్టక గౌరవించుచున్నారు. చక్రాంకణములేని ఎల్లకా బాధలు కలుపు. అట్లే చక్రాంకణముగల మానవులకు యమలోకమునందలి బాధలుండవు.

స్కాందపురాణములోని మార్గశిర మాహాత్మ్యములో...

శ్లో. దక్షిణే చ భుజో విహృతా విభ్రయాద్వై సుదర్శనం సప్తేచ శంఖం విభ్రయా దితివేద విదోవిదుః॥

శంఖచక్రాంకితం దృష్ట్వా యే నిందంతి నరాధమాః! అవలూక్యముఖం తేహం ఆదిత్యమవలోకయేత్! శ్రీకృష్ణనామ చోచ్చార్గ్య శుద్ధో భవతి నాన్యథా॥

తా. శ్రీకృష్ణుడు కుడిభుజమునందు చక్రమును ఎడమభుజమునందు శంఖమును ధరించవలెనని వేదార్థము నెరిగిన వారికి తెలియును చక్రాంకితుని నిందించువాడు నరాధములు. వారి ముఖమును చూచినచో వెంటనే సూర్యుని జూచి శ్రీకృష్ణుని పేరును ఉచ్చరించవలెను. అంతయు గాని వేరొక విధముగా శుద్ధుడు కాదు అని

యిట్లు చెప్పబడియున్నది. ఇది చక్రాంకణమును నిరసించు వారికి పూజ్యగ్రంథమే గదా!

ఇక ఋషులకంటెను మరకు ఆప్తతములగు ఆశ్వాత్థు కూడ తమరు చక్రాంకితులైనట్లు సా యించిరి.

పెరియాళ్వార్లు- “తిరుచ్చక్కరత్తిన్ కోయిల్ పొరియాలే యొత్తుండు నిన్నుకుడి కుడి యాల్ శెయ్ గిన్నోం”

“ఎన్నెయుం ఎన్నిడమ్మెయుం ఉన్ శక్కర ప్పొరియొత్తుకొండు నిన్నరుళే పురింది రుండేన్”

తా- నేను ససంతాముగా చక్రాంకణమును పొంది నీ దాస్యమును చేయుచున్నాను.

చక్రాంకణమును పొంది నీ కటాక్షమునకై ఎవరు చూచుచుంటిని, అనిసా యించిరి.

దీక్షివ్యాఖ్యానములో పెరియవాచ్చాంబిత్తైగారు

“ఇవన్ తిరువిలచ్చినై ధరిత్తపింబిరే జన్మాం తరత్తిల్ పోగాదే, మోక్షాం తరత్తిల్ పోగాదే సుస్థిర నాగప్పెత్తదు”

అనగా- ఈ చేతనడు చక్రాంకణమును ధరించిన తరువాతనేగదా జన్మాంతరముల మోక్షాంతరముల జెందక షరమ పదమును లభించి సైర్యము ను చెందినది?

కావున వైష్ణవుడు తప్పక ఊర్ధ్వపుండ్ర చక్రాంకణాదులను కలిగి యుండవలెను.

ఇట్లు బాహ్యచిహ్నాలన్ని యున్నను భగవద్విషయమున నుండవలసిన యధ్యవసాయాదులు లేకున్న లాభములేదు. పోలీసు తన రాజకీయ దుస్తుల ధరించినను రాజవిషయములోను అతని బంధువుల విషయములోను ప్రేమ, నిధేయత మొదలైనవి లేక రాజసంబంధులను, ఆరాజును సామాన్యులతో సమానముగా భావించిన యడల

రాజదండనకు పాత్రుడగును. అట్లే వైష్ణవుడు చక్రాంకణాది చిహ్నితుడైనను భగవద్భాగవతాదుల యందుండవలసి, అధ్యవసాయాదులను కలిగి యుండక భగవద్భాగవతాపచారములను గావించుచుండిన లాభములేదు.

వైష్ణవుడైనవాడు దేహబంధువులను ఇతర దేవతలను రక్షకులనిభావించక శ్రీయఃపతినే రక్షకుడని భావించవలెను.

శాస్త్రములయందు ఉపాయములుగా జెప్పబడిన ఇతరోపాయముల యందు ఉపాయత్వబుద్ధిని సవాసనగా విడిచి సర్వేశ్వరునే ఉయముగా నమ్మియుండవలెను.

సంసారమును విడువ వలెనను కోరికయును, పరమ కదమును పొందవలెననుత్సరయు మిక్కుటముగా నుండవలెను.

ఈలోకములో నున్నంతకాలము మన సేవల సంగీకరింతుటకు ప్రేమతో సర్వేశ్వరుడు వేంచేసి యున్న దివ్యాలయముల యందు భక్తితో గుణానుభవకై ంకర్యములచే ప్రొద్దు పుచ్చుకొనవలెను

నిత్య సంసారియైన తనను నిత్యనూరులనుభవించు పుడపార్థమునకు తగిన వానినిగా చేసిన వారని ఆచార్యుల విషయములో విక్కిలి ప్రేమ యుండవలెను, తమ ఆచార్యుల పట్ల ప్రేమలేక

భగవంతుని ఎంతగా ప్రేమించినను శ్రీయఃపతి వానికి మోక్షమును ప్రసాదించడు, తన ఆచార్యులయందు ప్రేమయేయున్నచో మోక్షము కరతలామలకము.

మరచియైనను మరొక మంత్రముల దెసజనరాదు. పరిహరించదగినవాటిని పరిగ్రహించడగిన వాటిని విశదముగ దెలియవరచు 'తిరుమంతము' నందును దానికి వ్యాఖ్యానమైన ద్వయ మంత్రమునందును నిత్యకలిగి యుండవలెను.

అట్టి నిష్కల శాంతియుతులగు భాగవతోత్తములతో సహవాసము చేయవలెను.

శాంతి యనగా- తత్వత్రయ యదార్థజ్ఞానమును, ప్రణిబంధకములయెడ విరక్తియు కలిగియుండియు అవి తనకు గలవని గర్వింపకుండుట;

ఈ విషయము ఈ క్రింది శ్లోకములో

సంగ్రహింపబడినది

శ్లో, అనగతమదనూనై రంజిమోపాయవృత్తః |
అధిగతపరమాధై ర్భవామానవేత్తైః |
నిఖిలజనసుహృద్భి ర్నిర్జిత్రోధలోభైః |
వరవశమునిభృత్యై రస్తుమే నిత్యయోగైః |
ఇట్టి బాహ్య ఆధ్యంతకలక్షణములు కలవాడే వైష్ణవుడు.

అవ. ధర్మాసములో ఒంగోలులో జరిగిన సభాసందర్భమున తిరువీధిఉత్సవములో పాల్గొనిన

నారీవిభాగము

స్తోత్రములు.

(హారీతస్మృతి, వాశిష్ట సంహిత, ఆశగియమణివాళజీయర్ ఆహ్నికముల ననుసరించి)

ప్రపన్నులగుస్త్రీలు ప్రాతఃకాలమున సూర్యోదయమునకు మూడుఘడియలు ముందు 'హరి హరి' యనుచు మేల్కొని కాలునేతులు కడుగుకొని పుక్కిలించి ఆచమనముచేసి ఒంటరిగా నుచియైనచోటున కూర్చొని గురుపరంపరను, ద్వయమంత్రమును, అనుసంధిది పిమ్మట చేతులు కోడించి మనస్సును ఇష్టదైవమునందుంచి ఈక్రిందిశ్లోకములను చదువుకొనవలెను. (హారీతస్మృతి)

శ్లో! కూర్మాదీ దివ్యలోకాన్ తదను మణిమయం మంటపం తత్ర శేషం ।

తస్మిన్ ధర్మాధి పీఠం తదుపరికమలం చామరగ్రాహిణీ శ్చ ।

విష్ణుం దేవీం విభూషాయుధగణ మురగం పాదుకే వై నతేయం ।

సేనేశం ద్వారపాలాన్ కుముదముఖగణాన్ విష్ణుభక్తాన్ ప్రపద్యే ॥

శ్లో! సవ్యంపాదం ప్రసార్య శ్రీతదురితహరం దక్షిణం కంచయిత్వా ।

జానున్యాయ సవ్యేతర మితరభుజు నాగభోగే నిధాయ ।

పశ్చాత్ బాహుద్వయేన ప్రతిభటశమనే ధారయన్ శంఖచక్రే ।

దేవీభూషాదిజప్తా జనయతు జగతాం శర్మ వై కుంతనాథః ॥౨

ఇవిగాక తీరికను సామర్థ్యమును అనుసరించి హర్యష్టకము, సత్సంగాత్మనడు శ్లోకద్వయము, శ్రీకృష్ణాష్టకము, లక్ష్మీస్తోత్రము మొదలైన వాటినియనుసంధించవలెను.

అటుతరువాత పుణ్యస్త్రీలైనచో మొదట భర్తకుసాక్షాత్తుగాను, పిమ్మట స్వాచార్యాది శ్రియఃపతివరకు స్మరణపూర్వకముగను నమస్కరించవలెను పూర్వమవాసిను లై నచో భర్త మొదలు శ్రియఃపతివరకు స్మరణపూర్వకముగా నమస్కరించవలెను.

పిమ్మట కాలకృత్యములను దీర్చుకొని దంతధావనము గావించవలెను. ఇందులకుమామిడి పొన్న, మారేడు, ఉత్తరేణి, వేప, గానుగ మొదలగు వగరు, చిరుచేదుగల పుల్లలను ఉప్లయోగించవలెను. తూర్పు లేక ఉత్తరముఖముగా దంతధావనము చేయవలెనని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది.

ఇతికపాడి, మట్టి, పెంకు, బొగ్గు, బూడిద, మొదలగువాటితో దంతభావనసూచించిన దారిద్య్రమే సిద్ధించును. దంతభావనమైన పిమ్మట పుణ్యస్త్రీల నచో వెంటనేబొట్టుతుంచుకొనవలెను.

పిమ్మట పాత్రశుద్ధిచేసకొని గృహమునందంతటను 'క్రిమితేరామీనుజాయనయి' అనుచు గోమయ తీర్థమునుజల్లి తుడిచి వంటసామగ్రిలను కడిగి శుద్ధిచేసుకొని వాటిని ఉండలసిన చోట క్రమముగానుంచుకొనవలెను.

తదనంతరము నదికిగాని చెరువునకుగాని స్నానమునకు వెళ్ళవలెను. తేక యింటితో నూత్రివద్దనే యథావిధిగా స్నానము చేయవలెను.

స్నానములో గమనించవలసిన ముఖ్యవిషయములు.

భర్తలుగలస్త్రీల విషయము:—

వాశిష్ట సంహితా:—హరిద్రాశేషనం కృత్వా కంఠస్నానం సమాచరేత్

శిరసి హోక్షణం కుర్యాత్ హరిద్రాజల మాత్మనః।

శిరస్నానం న కుర్వీత ప్రత్యహం స్త్రీ సుపావనీ।

యదిమోహేన కుర్వీత సా పతిష్ఠీన సంశయః॥

శిరస్నానం తు విధవా కంఠస్నానం సువాసినీ।

న మిత్తికే శిరస్నానం కుర్వీత ప్రత్యహం నతీ।

వితంతువులవిషయము:—

విధవా యది లోభేన కంఠస్నానం సమాచరేత్।

పతితా చపతిష్ఠీచ భవత్యేవ న సంశయః॥

అనగా—

భర్తలుగల స్త్రీలు పనుపుపూసుకొని కంఠస్నానము చేయవలెను. శిఖరు విప్పుకొని పనుపు నీటిని శిరస్సునజల్తుకొని జుట్టుదులిపిముడిచేసుకొనవలెను. భర్తలుగల స్త్రీ ప్రతినీత్యము శిరస్నానము చేయరాదు. అజ్ఞానముచే చేసినయెడల భర్తను హత్య చేసినంతటి పాపము ఘటించును. ఉపవాస దివసములు, తిరునక్షత్రాది పుణ్యదివసములు, పితృతిథులు, మైల వడుట మొదలగు సమయములు, సంక్రమణములు, గృహణములు మొదలగునవి లిట్లస్థించినప్పుడు మాత్రము శిరస్నానము తప్పక చేయవలె

ఇక భర్తలు లేనివారు నిత్యము తప్పక శిరస్నానమును చేసియే తీరవలెను. అనారోగ్యాది నిమిత్తములు లేనప్పుడు తప్ప ఇతరసమయములలో కంఠస్నాన మాచరించినచో పతితులగుదురు

తమ భర్తలను చూచిన పాదములను తటస్థించును. మహానీతి ప్రేమ దృఢి శుక్రివారము తల యండుకొనుట శుభప్రదము, ఆరోగ్యవాయుకము, లక్ష్మీవర్ధకము న్ను అగును.

ఇట్లు స్నానమాచరించి రెండు పార్లు ఆచమనముచేసి స్తోత్ర పాఠములను చదువుకొనుచు ఆన మాయని వస్త్రములను ధరించి తిరిగి రెండు ఆచమనములుచేసి గురువరంపరానుచంధానము తో అర్ధచంద్రాకృతిగా తిరుమణియు దానికి మధ్య ఊర్ధ్వముగా శ్రీమూర్తిరేఖయు ధరించి ఒక ఆచమనముచేసి పెరుమాళ్ళకును పెద్దలకును దాసోహమును సమర్పించవలెను. ఈనమయమున పెరు మాళ్ళయొక్కయు, ఆచార్యులయొక్కయు, తిరువడిగళ్ళను అద్విత్య వస్త్రములను కప్పుకొని శిరస్సుననుంచుకొని తనయలను అనుసంధించుకొనవలెను. సావచార్య శ్రీపాదతీర్థమును పుచ్చుకొన వలెను.

పిమ్మట ద్వయ మంత్రమును తద్వివరణరూపముగు తిరుప్పావై దివ్యప్రబంధమును అను సందించుకొనుచు వంటకు, తిరువారాధనకు, తాగుటకు నేర వేరుగా తీర్థమును తెచ్చి యుంచుకొని కాకులు మొదలైనవి స్పృశించకుండా మూతలు నైచి కూరలు బియ్యమును పుగుగులు మొదలైనవి తేకుండా బాగుగా పరిశీలించి కడిగి నుటను ప్రారంభించ వలెను.

వంట యైన పిమ్మట తిరువారాధన సరికరములను సమగ్రముగా నమర్చి తిరువారాధనయైన పిమ్మట పెరుమాళ్ళతీర్థమును శ్రీపాదతీర్థమును తీసుకొని పుత్ర మిత్రాదులతో భర్తను ప్రేమతో భుజింపజేసి పిమ్మట భర్త ఉచ్చిష్టాన్నమును భుజించవలెను.

అనంతరము గృహశుద్ధి యైన పిమ్మట తలను దువ్వుకొని కాటుక చందనము మొదలైన నాటితో శరీరము నలంకరించుకొని తాంబూలమును స్వీకరించవలెను.

మధ్యాహ్నము యథావకాశము పెద్దలవలన కాలక్షేపమును వినుటగాని తాను స్వయముగా సద్గ్రంథకాలక్షేపము చేసుకొనుచు ఇతరులకు వినుపించుచుగాని కొంతసేపు కాలక్షేపము చేయవలెను.

సూర్యాస్తమయమున తిరిగి యింటిలో నంతటను దీపములు వెలిగించి మఱింతో పెరుమాళ్ళ నన్నిధిలో తిరువిళ్ళక్కును (దీపమును) సమర్పించవలెను. పిమ్మట లక్ష్మీస్తోత్రము, శ్రీగుణరత్న కోశము, క్షమాపాదశి మొ॥ స్తోత్రములను అనుసందించి యథావిధిగా వంటచేసి మధ్యాహ్నమందు వలె భోజనమును ముగించుకొని గృహశుద్ధియైనపిమ్మట భర్తకు శయ్యనేర్పరచి ఆతనికి పాదములు ఒత్తి ఆయన నిద్రించిన పిమ్మట భగవద్ధ్యానముగావించి తాను నిద్రించవలెను.

••చరంతి ప్రియో వ్యవం పూజ్యంతే దివి దైవతైః• అన్నట్లు యిట్లాచరించిన శ్రీలు ఊర్ధ్వలోకములయందు దేవతలచే గౌరవింపబడి ఐహికామ స్మిక సుఖముల నందుదురు.

(ఇకనుండు ఆయాపాత్రలను శుద్ధిచేయు రీతియును, భక్త్యాభివ్యక్తపార్థ నిర్వచనమును, రవ్వసువాసినుల భగ్గములును, ఏకాదశీ వ్రత విధానము మొదలగునవి వాక్యబంధును.

వాల్మీకి

(శ్రీమతి మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు, కోరుకొండ.)

శ్రీవిశ్ణుద్వైత సిద్ధాంత ప్రవర్తకులగు పూర్వాచార్యులు వాల్మీకి రామాయణమునపరిమిత ఆదరముతో ప్రమాణముగ స్వీకరింతురు. ఇందులకేదియో ముఖ్యమైన కారణముండవలెను. దాని నిపుడొకింత విమర్శింతము.

ఏమత ప్రవర్తకుడైనను ఒక గ్రంథమును తన సిద్ధాంతమునకు ప్రమాణముగా పరిగ్రహించుట ఆ గ్రంథమాసిద్ధాంతమునే ప్రధానముగా బోధించు చున్నదనడు విశ్వాసమేగదా! శ్రీవిశ్ణుద్వైతము పఠమవైదికమగుటచేతను శ్రీమద్రామాయణము సాక్షాత్తుగా వేదావతారమే యగుటచేతను ఆరెండింటికిని ప్రతిపాద్య ప్రతిపాదకభావము అమరియున్నది. ఇంతమాత్రమే గాక శ్రీమన్నామాయణ కర్తయగు వాల్మీకి మహర్షి పంచసంస్కార సంపన్నుడగు శ్రీవైష్ణవ శిఖామణి యగుట ఇందులకు ప్రబలకారణము. ఈవాల్మీకి గురుపరం పరము శిష్యపరంపరయు నారసి చూచిన యీ వాల్మీకి వైష్ణవత్వము వెల్లడికాక మానదు. చూడుడు. ఈతని యాచార్యుడు నారదుడు. 'తద్విద్ధి ప్రణీతాతేన పరిప్రక్షేన సేవయా ఉపదేశే త్యంతి' యనునట్లు వాల్మీకి నారదుమహర్షిని 'తపస్విభ్యాం నిరతం' లో చెప్పబడినట్లు ప్రశ్నించగా ఆయన ఇతనికి శ్రీరామాయణము నుపదేశించెను గాన యిరువురకు గురుశిష్యభావము ఘటించినది. అట్టివాల్మీకి గురువగు నారదుడు వైష్ణవాగ్రే సరుడగుట సార్వజనీనము. అందులకు 'బలిర్విభీషణో భీష్మః ప్రహ్లాదో నారదో ధృవః షడతే వైష్ణవాః ప్రోక్తాః స్మరణం పాపనాశనం' అను శ్లోకమే ప్రమాణము. ఆచార్యుని వలన గ్రహించిన దానినే తానాచరించును. దానినే తనశిష్యబృందములో ప్రచారముగావించును. కాలాంతరులకొరకు దానినే గ్రంథస్థపరచును.

ఇక నీతని శిష్యులొకటిని చూతము. వాల్మీకి ప్రియశిష్యుడు భారద్వాజుడు. ఇతడే శ్రీవిశ్ణుద్వైత సమయాచారమును నిర్దుష్టముగాను విస్పష్టముగాను సాటుచున్న భారద్వాజసంహితను రచించినవాడు. ఈసంహిత నారసింహా నాతనివైష్ణవత్వము తెల్లచును. ధార్మికుడగు గురువు తనసంప్రదాయమునే తనశిష్యునకు బోధించును గాని అంతకుభిన్న మార్గము నుపదేశించడుగదా!

ఈకారణముచే వాల్మీకిమహర్షి శ్రీవైష్ణవోత్తముడే. శ్రీమద్రామాయణముశ్రీ వైష్ణవ సిద్ధాంతప్రవర్తకమేయని తేలినది.

ఇదియునుగాక వాల్మీకి మహర్షి మూలమంత్రమును తిరువష్టాక్షరీ మహామంత్రము యొక్క అర్థమును సతత మనుసంధించు ప్రపన్న శిఖామణి (మంత్రమునకంటె అర్థాను సంధానము నకేగదా ఆవృత్తి విధించబడినది.) అడెట్లనిన?

హాల్మీకి కవిత్వము స్వప్రయత్న సిద్ధముగాక సరస్వతీ వల్లభుడగు బ్రహ్మ మూలకమైనది మచ్చందాదేవ తే బ్రహ్మన్ ప్రవృత్తేయం సరస్వతీ' అనెనుగదా బ్రహ్మవాల్మీకితో అట్టివిలక్షణకవి యగు వాల్మీకి తన కావ్యమును ప్రాకృతకవులవలె పాదపూరకములైన తు, హి, చ, స్క, వైలతో వీలనింపును. అటులైనచో దండకారణ్యమున తిరుగాడు రామత్మణ సీతాదేవుల వర్ణింపనారంభించి 'అగ్రీతః ప్రయయో రామః సీతామధ్యే సుమధ్యమా! పృష్ఠతస్తుధనుష్పణిః లక్ష్మణోఽనుజగామహ!' అను శ్లోకమును చివర 'హ' కారణముతో నేల పూరించెను. ఇచ్చట విచారమా? ఆశ్చర్యమా? విచారమున కేమి హేతువ? కాగల కథను వినెను గదా! ఇక ఆశ్చర్యమున కేమి హేతువ? పురుషు లిరువురొక స్త్రీతోనడవుల నడయాడుతరి ఆమెను మధ్యయందుంచుకొని సంచరించుట సహజమే కదా? పోనిండు ఈ కారణము పాదపూరణమా? కాదు! అనుటకు కారణము పైన చెప్పబడెనుగదా, ఇక దీనికేమినిమిత్తమన్నచో వారాక్రమములో నడచుచుండుట తన చిత్త సీమను హత్తిన తోడనే ప్రణవార్థమునుసతతమును సంధించుట కలవడిన ప్రపన్న శిఖామణి గాన తన భావనాప్రకర్ష వలన ప్రణవమే అట్లు కాభ్యుపెట్టుకొని నడచిపోవు చున్నదా! యని ఆతనికి తోచెను. ఇదియేగదా ప్రణవార్థము. అందుడు 'అ' కారమునకు ముందునడచు త్రిరామచంద్రుడును, మధ్యనున్న 'ఉ' కారమునకు మన తల్లియగు మధ్యనున్న సీతాదేవియు, చివరనున్న కరతలామలకీ కృతప్రణవార్థుడగు (ధనుష్పణిః-అనునపుడు- 'ప్రణవోధనుః' గనుక యీ యర్థముధ్వనించును) "మ" కారమునకు చేతనశ్రేష్ఠుడగు లక్ష్మణస్వామియు ఆర్థములగుటచే నాతని కల్లుతోచి ఆశ్చర్యము జనించినది. ఇట్టి భావినాప్రకర్ష క్రమములము నిరంతరార్థాను సంధానము. దానికి మూలము సదా చార్యసదుపదేశము. దానికి నిదానము పంచసంస్కారసంపత్తి. కావున వాల్మీకిమహర్షి కరమనైష్ఠ వ్రుడగు నారదమహర్షివలన పంచసంస్కారములను బడసి మంత్రార్థముల లభించెననుటనిర్వివాదము అట్టి మహర్షి ప్రణీతమగుటచేతను, తిరుమంత్రార్థప్రకాశకమగుటచేతను మనపూర్వాచార్యులువారి దివ్యప్రబంధముల అంత గా నామోదించి శిరసావహించిరి.

గుహపైరుమాళ్

(శ్రీ. తి. స. నండాని ఆనందమ్మగారు ఏలూరు)

రాత్రి 8 గంటలైనది. నేను మోతేవారింట్లో కాలక్షేపంచెప్పివచ్చి సాపాటుచేసి-ఎంబెరుమా నారే, అంటూ మా సావిట్లో పడకర్పులో చతికిలపడేసరికిల్లా-శ్రీరామచంద్రా-అంటూ మోతేవారి నోకరు రామదాసు నా ఎదుట నేలమీద చతికిలబడ్డాడు అక్కణ్ణించి మొదలు పెట్టాడు 'అమ్మగారూ? నేనొకటి అడగమా? మీకు కోపం రాదుగదా' అంటూను ఒకే ఒకటికాదు పది అడుగులన్నాను. అంతట

రామ- అమ్మగారూ! గుహుడనలెడండ్డి?

నేను- అడవిలోనుండే ఒక బోయవాళ్ళకురాజు. అదో తక్కువ జాతిలే.

రామ- (నేలగుడ్డి) అదిగో! అందుకే అడుగుతున్నాను

నేను- అడుగు ఏమడుగ దలచుకొన్నావో!

రామ- మీకు అమ్మగారికి పురాణం చెప్పేటప్పుడు మాట్లాడితే గుహపైరుమాళ్ళు గుహపైరు మాళ్ళు అన్నారే మరి?

నేను- అంటే ఏం? ఆయన్ని అల్లాగే అనాలి. అది పెద్దల సాంప్రదాయం.

రామ- ఇదేసాప్రదాయం అమ్మా. అల్లాంటితక్కువజాతివాణ్ణిపెరుమాళ్ళటారా! పెద్దలెల్లా ఒప్పుకున్నారమ్మా?

నేను- అయితే పెరుమాళ్ళంటే ఏమిటచుకున్నావు?

రామ- అమ్మా! ఇన్నాళ్ళనుంచీ అమ్మగారికి నొకరిచేస్తూ మీలాంటి పెద్దలనేవచేస్తూ ఆమాత్రం ఎరుగనా? గుళ్ళో ఆవంకా యీవంకా పెట్టి అసమానం పొంగలి పులిహోర ఆరిగింకే దేవుడేకాడమ్మా పెరుమాళ్ళంటే

నేను- ఔను. అందరూ అనుకొనేది అంతేగాని అందులో ఒక రహస్యంఉంది. అది అందరికీ తెలియదు. పెద్దలవల్ల దాన్ని వినాలి.

రామ- అఁ అల్లాగాఅమ్మా! నాకునెప్పొచ్చునా అమ్మా!

నేను- రామదాసు నీకేంరా! జీయంగారివద్ద చక్కాంకణం అయ్యావు, సంసారంలో తామరాకు మీదనీళ్ళల్లా ఉంటావు, శ్రీమన్నారాయణుడే దిక్కని నమ్మిఉన్నావు. పరమపదం తప్ప కుండావస్తుందని నమ్మి ఎప్పుడా అని ఎదురుచూస్తున్నావు, దివ్యదేశాలంటే పరిగెడతావు, దేవుడినేవతోటి భజనతోటి పొద్దువుచ్చుతావు, నీ ఆచార్యులంటే ఇంకేముంది ఆయనే నాకు దేవుడంటావు, ఎప్పుడు చూచినా శ్రీవైష్ణవ సమావాసమే చేస్తావు, రోజూ మాన కుండా బొట్టు పెట్టుకొని మంత్రం మానకుండా చదువుకుంటావు, శ్రీవైష్ణవులు కనిపిస్తే సాష్టాంగ పడతావు, వారు చెప్పినపని నిత్యమీద పెట్టుకొని శ్రద్ధాభక్తులతో చేస్తావు, పెద్దలు ఏం చెప్పినా శ్రద్ధగావిని గ్రహిస్తావు, నీకు చెప్పడానికేం మరే తే శ్రద్ధగావిను.

రామ- (దగ్గరగా జరుగుచు) చిత్తం అమ్మా-చిత్తం. సెలవియ్యండమ్మా!

నేను- పెరుమాళ్ అనేది అరవభాషలో మాట. మామూలుగా నువ్వు చెప్పినట్లే అందరూ గుళ్ళోదేవుణ్ణి పెరుమాళ్ళని వాడతారు కాని దాన్ని బాగా తరిస్తే వేరే అర్థంస్తుంది. ఇది పెరుం - ఆళ్ ఆని రెండుమాటలు. పెరుందైవం, పెరుంబారం, పెరుండల్. పెరుంపోర్ అన్నప్పుడల్లా పెరుంఅంటే 'పెద్ద' అన్నమాట. ఆళ్ అంటే 'పురుషుడు' పెరుమాళ్ళంటే ఏమన్నమాటో నీకు తెలిసిందా?

రామ- అంతబాగాచెప్పితే తెలియకేం అమ్మా. పెరుమాళ్ అంటే గొప్పమనిషి అన్నమాట. అంతేనా అమ్మా!

నేను- భేష్- రామదాసు! బాగా గ్రహించావు. చూడు ధనస్సు అంటారు ఎరుగుదువా?

రామ- అయ్యో అమ్మగారూ! అండాళ్ళమ్మగారు నోనునోచారని హస న్వామలు అమ్మయారూ కోడి కుయ్యకుండానే 'హాహా' అంటూలేది కాలవలో ములిగి ఊర్వ పుండ్రాళ్ళుడిది ఊరు ఎగి పోయేటట్లు నేనాకాలం సాయించి చక్కెరపొంగిలి, పులిహార, దధిదనం చేసి అరగింపుచేసి ఇంతకప్పురంముద్దా నిలిగించి ఏదో అండాళ్ళమ్మ నాటలంట అందరు కలిసి పాడి తీర్థంయిచ్చి ప్రసాదం అందరికీపెడతారు కాదమ్మా! ఆనెల్లాళ్ళు మధ్యాహ్నం అయ్యోను ఏదో పుస్తకం చదివి చెపుతూంటే వింటునే పుణ్యం అంటూ పిన్నా పెద్దా ఊరంతా వచ్చి ఎంతశ్రద్ధగా వింటూమ్మా అది వింటునేగాని ఆవృతం పూర్తికాదంట శబాసే! అందేటమ్మా! అదంతా మన కృష్ణుడుకథే బలేకథలే. అమ్మా! ఆకిథంతా ఆ అండాళ్ళమ్మ రాసిందమ్మే భలే అనందంగా ఉంటుందిలే, నాకు తెలియకేంఅమ్మా

మా అమ్మగారింట్లోను, గుళ్ళోను, ఆనెల్లాళ్ళూ పొద్దెక్కకుండా మరి బువ్వభ్రమలేకుండా ప్రిసాదం మెక్కుతుంటాను. భలే నోములెండి. నోములన్నీ దానికిందబలాదూరు కాదూ!

నేను- అదిగో ఆ ఆండాళ్ళు తండిగారిపేరు పెరియాళ్వార్. ఆపేరెందుకు పెట్టేరు అనుకున్నావు. పెరియ అంటే 'పెద్ద' అన్నమాట. ఆళ్వార్లందరికీ ఈయన పెద్ద అన్నమాట ఎందుకు పెద్ద అనుకున్నావు. దానికి ఆళ్వార్లలో యిలా వాళ్ళారు.

మంగళాశాసనత్రిన్ మత్తుళ్ళ వాళ్వార్ గళ్...బిల్లిబుత్తూర్ పట్టర్పిరాళ్ పెత్తాన్ పెరియాళ్వారెన్నుం పెయర్:-

అంటే భగవంతునికి దృష్టి దోషం వగైరా తగలకుండా గొప్పరవాలని కోరుతూ ప్రేమతో రక్షపెట్టడంలో ఇంతగొప్పవారు మరొక ఆళ్వారులేరు కనుక వీరికీపేరు వచ్చింది.

రామ- అమ్మా! యిందాకా పెరుమాళ్ళన్నప్పుడు పెద్ద అనడానికి యింకో మాటేదో చెప్పేరే అదీ యిదీ ఒకటేనా?

నేను- అవును ఇందాకా 'పెరుం' అనిచెప్పేను. ఇప్పుడు పెరియ అన్నాను. పెరుం అన్నా పెరియ అన్నా ఒకటే అర్థం.

రామ- చిత్తం చెప్పడమ్మా. సరేగాని నేను అడిగిందొకటి మీరు చెప్పేది ఒకటిలాగ ఉండే మిటమ్మా. అసలువిషయం ఎగిరిపోయిందే.

నేను- ఇంతవరకు వీచెప్పేను భగవంతునికి రక్షపెట్టడంలో ఎవరికి ఎక్కువ శ్రద్ధాభక్తి ఉంటుందో వారే గొప్పవారన్నమాట. పెరుమాళ్లంటే గొప్పమనిషి అని తేలింది. అందుకేగా పెరియాళ్వార్లని వారికి పేరొచ్చింది.

రామ- అయితే గుహుడి కెందుకొచ్చిందమ్మా ఆ పేరు.

నేను- సీతారామలక్ష్మణులు అడవిలోనికి వెళ్ళేటప్పుడు గంగబద్ధన గుహుడు కలిశాడు. ఆయన వీర్నిచాలా ఆదరించాడు. రాత్రి అయింది. లక్ష్మణస్వామి నీళ్ళు గట్టాలెచ్చివారికిచ్చి ఆకు అలంచేర్చి పక్క వేశాడు. పాపం అందుమీదే రామడు సీత కడుకొని అలసి ఉన్నారేమో, నిద్రపోయారు. లక్ష్మణస్వామి 'అహంసర్వంకరిష్యామి జాగ్రత స్వపతశ్చతే' అన్నయ్యా సువ్రస్ నిద్రపోయినా మేలుకున్నా అన్నిపనులు నీకు చేస్తూ ఉంటాను నన్ను కూడా తీసుకొనివెళ్ళవా అని అడిగి వచ్చాడు. కనుక ఏ పులీ బుట్టా వస్తుందో అని మేలుకొని భనస్సువట్టుకొని ఆయన్ని కాపాడుతూ మేలుకొని కూర్చున్నాడు. అందుకే పెద్దలు ఆయన్ని ఒక పెరుమాళ్ళన్నారు. (ఇల్లై పెరుమాళ్) ఇది చూశాడు గుహుడు ఓహో! కొంపముసిగేలాఉంది.

ఈ తమ్ముడు అసలికే పెడితే దిక్కేమిటి? చేతిలో ధనస్సు సిద్ధంగానే ఉండి, జ్ఞాతి ఉంటే నివ్వెండుకు? అని భయపడి అయన దగ్గరకు చేరి నాయనా! నువ్వు సడుకో నేనున్నామగా నీవు సుకుమారివి. మేఁకోలేవు నాకే పుట్టగా ఏవులిందో తెలుసు నేను నాధనస్సు బాణాలతో తెల్లవార్లు సీతారాముల్ని కాపాడుతూ ఉన్నాడు. ఆయనేంచేస్తావో రాముణ్ణి అని యాయనకు భయం. ఈయనేంచేస్తావో అని ఆయనకు భయం. ఈయనకు ఆయన సనేమిరా ఆయనకు యాయన సనేమిరా. చెప్పి తెల్లవార్లు ముందుకొచ్చాడు ఆయన అడుగులో అడుగుపెట్టుకుంటూ యాయన అల్లాకొరివిల్లాగ మేలుకొని తిరుగుతూనే ఉన్నారు, ఇల్లా రాముణ్ణి కాపాడాడు గమకనే యాయన్ని కూడా పెనుచూశ్వన్నాన అంటే గొప్పమనిషి అన్నమాట. ఇంతకంటే గొప్పమనిషి ఎవరున్నారు? అందుకే నేనుపచ్చింది తెలిసిందా! ఏమంటావు.

(తెంపలు వాయిండుకొని) ఆహ! ఆహ! ఎంతగొప్పవాడమ్మా. ఎంతపాపంచేశాను. ఏమో అనుకున్నా! ఏజాతిలో పుడికేసేం ఆభక్తి ఆశోద్ధా ఉండాలిగాని అమ్మా! యీగౌరవం యీమతంలోనే గాని మరెక్కడ లేదమ్మా. ఏసామాలాబొచ్చినా మాలాంటార్ని చూస్తే ఘో! ఘో! అని తరిమి కొడతారు గాని ఒక్క ముక్కైనా విన నివ్వరు గదమ్మా! ఇంత తీర్థమైనా యివ్వరు గదమ్మా! ఇంతమెతుకు. పోసాదంకూడా రాల్పరు గదమ్మా! ఏం మతాలమ్మా ఒంటిపిల్లి రాకాసీమతాలు, స్వయంపాకంమతాలు. ఇంక మేం తరించడం ఎల్లా తల్లీ? మా కర్మం యింతేనా? ఆబాబు, మాతండి, ఆ ఎంబేరయ్య పెట్టేడమ్మా దీక్షం. ఆబాబుని చల్లనిచేత తల్చుకొని దణ్ణం పెట్టాలి. ఆశుంట్ల చెప్పేయ్ మంత్రాన్ని అన్నాకా బాబు. అర్థాలు నూరిపోశెయ్ అన్నాడు. జాణేటి వర్ణంవంటి ఒట్టెరుగని భక్తి ఉంటే నెత్తిమీద పెట్టుకొని పూజించాలన్నాడుతే. వైష్ణవులంతా ఒకటే మతం అనిభగవానుని దెబ్బ కొట్టేవాడు ఆబాబు ఎంతకహస్యం చెప్పాడమ్మా మీకు పదివేల మొక్కులు. చాలా శ్రమపెట్టేను. పోయివస్తాను. దండాలమ్మా దండాలు.

జ్యేష్ఠమాసములో చీరాలలో జరిగిన శ్రీయతిరాజ సేవామహిళా సమావేశమున పాల్గొనిన
విద్యుషీమణులును, తదీయారాధన కైంకర్య వరులును.

ప్రశ్నోత్తరములు

తిరువారాధన

38. ప్ర. ఎట్టివాడు సదాచార్యుడు.

ఉ. ఉత్తమజ్ఞాన సంపన్నుడై, సత్సంప్రదాయ నిష్ఠుడై, సదాచార సంపన్నుడై, తానవలంబించిన ఉపాయమునందు దృఢతరాధ్యవసాయము గలిగి, ఫలమును గూర్చి త్వరకలవాడై, పరమసాత్వికుడై తనయాచార్యాభిమానమునందే ఎక్కుడు నిష్ఠగలవాడై పరుల యభివృద్ధిని కాంక్షించుచు ఇతరుల దుఃఖములను జూచి సహించలేనివాడై, భగవంతు డిచ్చిన దానితో తృప్తినొందుచు, ఎల్లప్పుడును భగవద్గుణానుభవకైంకర్యపరుడై యున్న వాడు సదాచార్యుడు.

39. ప్ర. ఎట్టివాడు సచ్చిహ్యుడు?

ఉ. ఇతర ఫలముల నన్నిటిని విడిచి, ఆచార్యునివలన తత్వజ్ఞానము లభించుటకు పాధనమగు గురుశుశ్రూషచేయుచు, ఆచార్యుని నేత్ర లభించుటకు విలంబమైనచో దుఃఖించుచు, ఆచార్యుని చూచినచో అకలి గొన్నవాడన్నయును చూచినట్లు సంతోషించుచు, ఆసూయపడక, మంత్రము, ఆమంత్రోదేశవత, దానివలనకలుగు ఫలము, మొదలగునవి యన్నియు తనగురువే యని నమ్మియున్నవాడే సచ్చిహ్యుడు.

40. ప్ర. సదాచార్యులు ఎన్ని విధములుగా నుండుదు?

ఉ. వీరు ఉత్తారకులనియు, ఉపకారకులనియు రెండు విధములుగానుందురు. ఉత్తారకులనగా తిరుమంత్ర - ద్వయమంత్ర - చరమ మంత్రముల నుపదేశించినవారు. అనగా ఆత్మోజ్జీవన సాధనముగు యీమంత్రములను ఉపదేశించినవారుమాత్రమే ఇతరమంత్రములను ఉపదేశించువారు సంసారవర్థకులే యగుదురు గాన వారు ఉత్తారకులుకాదు.

ఉపకారకులనగా- ఆమంత్రార్థములను ఆధ్యాత్మిక ప్రబంధములను అనగా- అష్టాదశ రహస్యములను, ఉభయవేదాంతములను ఉపదేశించినవారు.

41. ప్ర. శిష్యునకు మంత్ర మంత్రార్థముల నుపదేశించు ఆచార్యులు ఒక్కరే గాక వేరు వేరుగా నుండుట తటస్థించినచో వారిద్దరియందును సమాన గౌరవముతో ప్రవర్తించ వలెనా? లేక తారతమ్యము కలదా?

ఉ. వారిద్దరును భగవంతుని రెండుపాదముల వంటివారు గాన వారిద్దరి యడలను సమానభక్తి గౌరవములతోనే ప్రవర్తించవలెను. అట్లు చేయుక పక్షపాతముగా ప్రవర్తించినచోశ్రీయః పతి పాదార విండములలో ఒకదానినాదరించి రెండవదానిని నిరసించి నట్లుండును.

42. ప్ర. వారిద్దరిని శిష్యుడొదరించు విధానమెది?

ఉ. ప్రతి నిత్యము వారి తనయలను అనుసంధించుట, వారి తిరునక్షత్రములను (పుట్టినరోజులను) వారి తిరువధ్యయన దినములను (చరమపదించిన రోజులను) ఆదరముతో పాలించుట, వారి శ్రీపాద తీర్థమును స్వీకరించుట, మొదలగునవి చేయవలెను.

43. ప్ర. ఆయాచార్యులిద్దరిలోను జ్ఞానానుష్ఠానములలో తారతమ్యమున్నచో వారిశిష్యుడెట్లు భావించవలెను.

ఉ. వీరిరువురిలోను ఎవరు జ్ఞానానుష్ఠానములచే నధికులవారిని పడవకు చుక్కాని దారునివలె ఉత్తారకులనియు, రెండవవారినిదృఢమైన పడవనువలె ఉపకారకులనియు భావించవలెను, నదిని దాటుటకుచుక్కానిదారును, పడవయును రెండునుఆవశ్యకములే గదా!

44. ప్ర. ఆచార్యుని కంటె శిష్యుడే జ్ఞానానుష్ఠానములలో నధికుడైనచో ఎట్లు భావించవలెను?

ఉ. అట్టివాడు సచ్చిష్యుడనబడును. అలాడే తన ఆచార్యునకు ఉత్తారకుడుగా భావింపబడును అట్టి శిష్యునివలన ఆయాచార్యుడు ఉజ్జీవించును.

45. ప్ర. శిష్యుని వలన ఆచార్యుడు ఉజ్జీవించు ననుట సమంజసమా? ప్రమాణ సిద్ధమా?

ఉ. ఒక భగవద్భక్తుని అనుగ్రహ పాల్యమైన పశువు, కుక్క మొదలగునవియే తరించునని ప్రమాణములున్నవి. అట్టితరి ఇట్టి సచ్చిష్యునకు నా ఆచార్యులు తరించవలెనని, సంకల్పమునుచో.

వీలవలెననుచు. తనకంత శక్తువైనను భాగవతాపచారమునుండి తరించి ఉజ్జీవించ వలెననుచు పోయెను. సంతకముచే హిరణ్యకశ్యపుడు భగవంతునిచే నిర్దోషిగా పరిగణింపబడినట్లు పురాణ రత్నమగు శ్రీ విష్ణు పురాణములో గాంచ నగును అంతజ్ఞానానుష్ఠానపూర్ణులగు శ్రీరామానుజులు కూడా తమకత్యంత ప్రియశిష్యులును జ్ఞానానుష్ఠాన సంపన్నులలో వగ్గే నకులునునగు కూరతాత్పర్యుల సంబంధముచే తమకుతప్పక పరమపదము లభించునను విశ్వాస ముతో ఎగిరి ఆడినట్లు వారి చరిత్రలో కలదు.

46. ప్ర. వంశవరంపరగానొక ఆచార్య కుటుంబమునకు సంబంధించిన శిష్యుడు మరియొక ఆచార్యుల నాశ్రయించి తనకు పంచసంస్కారములు సాధించమనిగాని, ఇదివరకే తన వంశఆచార్యుల వలన వాటిని పొందియుండి మరియొక ఆచార్యులను మంత్రార్థాది స్వరూప గ్రంథములను ఉపదేశించమని ప్రార్థించినను. ఈ ఆచార్యు లేమిచేయవలెను. అతని నిరసించవలెనా? పరిగ్రహించవలెనా?

ఉ. ఈ ఆచార్యులట్టి శిష్యుని నీవెవరి సంబంధుడవు, అనగా నీయాచార్యవంశమెది? యని ప్రశ్నించి వారు జ్ఞానానుష్ఠాన సంపన్నులని తెలిసినచో నీయాచార్యుతిరువడిగల్గే నీకు ఉపా యోపేయములుగా న వారినే ఆశ్రయించి పంచసంస్కారములను పొంది రహస్యార్థములను తెలుసుకొని తరించమని ఆదేశించవలెను.

47. ప్ర. ఆవంశీయ ఆచార్యులు దురాచారసంపన్నులై రహస్యగ్రంథములను ఉపదేశించుట కనమ ర్థులగుచో శిష్యునిగతిఏమి?

ఉ. పైన చెప్పిన విధముగా ఈశిష్యుడు సదాచారసంపన్నుడై తన యాచార్యులుజ్ఞీవించవలెనని యభిమానించు చున్నచో ఆయన తనసంబంధముచే తప్పక ఉజ్జీవించును. వారికట్టి యోగ్యత లేకున్నను తన అధ్యవసాయబలముచే మట్టి దోహదాచార్యుల వలన ఏకలవ్యుడుజ్ఞీవించినట్లు తాను జ్ఞీవించుటలోనూ సంతకములేదు. దీనికి దృఢతర అధ్యవసాయము అవసరము.

ఒకవేళ అట్టి ఆవంశీయ ఆచార్యులకు పంచసంస్కారాదులు ప్రసాదించిన ఆచార్యులు, జ్ఞానానుష్ఠానపూర్తి కలవారైనచో గూడ ఒకమడిలో పుష్కలముగ నీరున్నచో నీరులేని ప్రక్కమడికూడ దానిసంబంధమువలన చలవగొని పండినట్లుగా యీశిష్యుడున్న యిట్టి ఆచార్యు నాశ్రయించినను పరమాచార్య సంబంధము వలన తరించును.

48. ప్ర. ఆపరమాచార్యులను ఇట్టి వారే యైనచో కర్తవ్యమేమి?

ఉ. అట్టితరి, యీనూతన సదాచార్యులు, అట్టివంశీయ ఆచార్యులనే ఆశ్రయించమని నిర్బంధించరాదు. అట్లు నిర్బంధించినచో అట్టి దృఢతర ఆధ్యవసాయబలములేని యీశిష్యుడు నశించును గాన ముళ్ళతోనిండిన అడవిదారిని ఒక అమాయకునికిచూపిన పాపము వీరికిఘటించును.

49 ప్ర. ఇకవీరేమి చేయవలెను.

ఉ. శ్రీరామానుజుల పాదారవింద స్థానీయులగు సదాచార్యులనాశ్రయించమని ఉపదేశించవలెను.

50 ప్ర. అప్పుడాశిష్యుడు అట్టివారు నాకుమీరే మీకంటే నాకు దిక్కులేదు. అని దీనముగా ప్రార్థించి తిరువడిగళ్ళ నాశ్రయించినచో చేయవలసిందేమి?

ఉ. అట్టి సందర్భములో తనకుగల స్వాచార్యపారతంత్రమును వృద్ధిచేసి 'నీవును నేనును మాయాచార్యుల శ్రీపాదసంబంధులమే, రమ్మ' అని చేరదీసి ఆతడిదివరలో పంచసంస్కార సంపన్నుడు కానిచో తన యాచార్యులను ధ్యానించి ఆతనికి తానే పంచసంస్కారములను ప్రసాదించి స్వరూపగృహములను ఉపదేశించవలెను

51 ప్ర. తనయాచార్యులు జ్ఞానానుష్ఠాన సంపన్నులైనను వారుదూరస్థులగుటచేగాని మరివేరుకారణములచేగాని శిష్యునకు వారివలన రహస్యగ్రంథకాలక్షేపములభించనిచో మరియొక సాచార్యులవలన ఆగ్రంథకాలక్షేపమును బడయవచ్చునా?

ఉ. అట్టిసందర్భములో తనయాచార్యుల అనుమతినిబడసి వారి ఆదేశానుసారముగా వారు నియమించిన ఆచార్యుల నాశ్రయించి ఆగ్రంథకాలక్షేపమును బడయవచ్చును.

52 ప్ర. తనఆచార్యులవద్ద గ్రంథకాలక్షేపముసాగకపోవుటచే సన్నిహితులగు మరియొక ఆచార్యులను అబద్ధమాడి ఆశ్రయించి పంచసంస్కారములనుగాని గ్రంథకాలక్షేపమునుగాని లభించినచో యీవిషయము నెరిగిన మొదటియాచార్యులీతని పట్లను యీ యాచార్యులపట్లను ఎట్లు ప్రవర్తించవలెను.

ఉ. ఆయన మిక్కిలి సంతోషించి ఒక నదిలో మునిగి కొట్టుకొనిపోవు వానిని ఒక్కడే చేయూతనొసగి బయటకు తీయుటకంటే ఇద్దరు తమచేతుల నందిచ్చి పైకితీసినచో తీయువారికిని తీయబడినవానికిని సుకళమగునట్లు తలంచి ఆదరించవలెను.

అన్ని రకములైన టిక్కెట్లను సాంప్రదాయ గ్రంథములు మావద్ద దొరకును.

జనాబు కోరునాడు రిప్లయి కార్డు చాయవశేషము.

1. తిరువారాధన క్రమము(లఘు విధానము)	0-6-0	21. హరిహరవైభవము	0-4-0
2. డిటా (లఘుతర విధానము)	0-2-0	22. స్తోత్ర స్థావరములు	0-4-0
3. ప్రభవన్న సంధ్యాను స్థానము	0-2-0	23. ద్వావిడ వ్రాసిన నిత్యాను సంధానము	2-8-0
4. గురు పరంపరాది	0-2-0	24. శ్రీ రామానుజ పత్రము	0-8-0
5. భజయతి రాజ స్తోత్రము(తాత్పర్యముతో)	0-4-0	25. ముముక్షువృత్తి (వ్యాఖ్యానముతో)	3-8-0
6. భక్తి పదవి	0-4-0	26. శ్రీ నరన భూషణము ,,	3-0-0
7. ద్వయ మంత్రార్చనము	0-4-0	27. తత్త్వత్రయము ,,	2-0-0
8. శ్రీ రామానుజ చరిత్ర	0-2-0	28. భగవద్గీత (తాత్పర్యముతో)	1-0-0
9. శ్రీ లక్ష్మీ స్తోత్రము	0-2-0	29. ముదితభర విలాసము	0-12-0
10. శ్రీ విశిష్టా ద్వైత సుతి వైభవము	0-8-0	30. విద్యా విలాసము	1-0-0
11. శ్రీ విష్ణు పారిమ్య వైభవము	0-8-0	31. శ్రీ రామానుజ గ్రంథముల	7-0-0
12. శ్రీ రామానుజ సహస్రనామము	0-8-0	32. వరవరముని గ్రంథముల	7-0-0
13. ఇయర్పా	1-4-0	33. శ్రీపరమపురుషస్థానము	2-0-0
14. మునిరాయరంగ	1-4-0	34. నీలారామస్మరణము	1-0-0
15. చరమాద్భుతము	0-4-0	35. భవవరమునామము	0-8-0
16. యతీంద్రప్రసాదము	2-0-0	36. భాగవతము రహస్యము	0-4-0
17. అచ్యుతసంతగోవిందశరణములు	0-8-0	37. లక్ష్మీ స్తవము	1-0-0
18. స్తుతిమాలికాయాంతురీయసర్గము	0-8-0	38. గోవిందాపలాసము	1-4-0
19. శ్రీరవింజయసంహిత	2-0-0	39. పునఃకీర్తి	1-0-0
20. శ్రీపురుషోత్తమసంహిత	1-8-0	40. పెరియాళ్వార్ చరితముది	2-8-0

(పోస్టు ఖర్చులు వేరు)

దొరుకు స్థలము,

ఆ. చి. శ్రీ మన్నారాయణాచార్య

కార్యనిర్వహణ:—శ్రీ విశిష్టాద్వైత సచివారి సంఘము.

అర్చియారు. (వయ) గానాపూడి

హుగ్గిలి

వేదాంత పత్రిక.

నగ్గరి మాసపత్రికను క్రింది విధానముల ప్రకారము సంఘ పండిత పరిషత్తు మా వేదముల వివిధ శాస్త్రములను అధ్యయనమును. అందు పండితులచేతను విద్యార్థులచేతను సంస్కృత ఆంధ్రభాషలలో వేదాంతసాంప్రదాయవిషయములు ఉపన్యసించుటను ముందు.

మరియు వివిధ సమస్యలను గురించి పండితులచే చర్చించుట నిర్ణయములు చేయబడుచుండును.

ఈ ఉపన్యాససంగ్రహములున్న, ఇంకటి చర్చలయొక్క నిర్ణయములున్న జిజ్ఞాసువుల పరిశ్రమ తదుత్తరములున్న, సంఘసగౌరవకార్యక్రమమున్న యిందు పరిమరించబడుచుండును.

చందాలు.

సాధారణ చందా సం॥రం॥ 18 రూ 5-0-0

సహాయ చందా " 10-0-0

విరాళములు.

సాగవులు " 25-0-0

ర జహానుములు " 58-0-0

మహారాజహానుములు " 118-0-0

అ. చి శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు. కార్యదర్శి అర్హులు.

(న మా) ద్వారపూడి తూర్పుగోదావరి జిల్లా.

ముద్రాపకులు, ప్రచురణకర్తలు, ఆ చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు,
ముద్రాణ శ్రీమాన్ పెన్ లో, అర్హులు, (న మా) ద్వారపూడి, తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

శ్రీ మతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ద్వీపదమాస పండిత పరిషత్తు సభ

ఆహ్వాన పత్రిక.

మదితీ పట్టణం శ్రీరంగనాయకుల సన్నిధిలో

స్వస్తి శ్రీ విరోధి నామ సంవత్సర శాద్రవద బహుళ విదియ శుక్రవారము
డి (9-9-1949 తేది) లగాయతు వరుసగా మూడు దినములు మదితీపట్టణం
(జందగు) శ్రీరంగనాయకులస్వామివారి సన్నిధిలో శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ
భాద్రపదమాస పండిత పరిషత్తు సభలు. శ్రీ. జి. వే. శ్రీమాన్ కొమాండూరి ఇల్లై
విత్తి శ్రీనివాసరామానుజాచార్యస్వామివారి అధ్యక్షత క్రింద జరుగబడును.

ప్రతిదినము ఉదయమున గం 7-30 లగాయతు గం 10-30 వరకును
సాయంకాలమున గం 4-0 లగాయతు గం 7-0 వరకును శిష్యులు పండితోత్త
ములచే అనేక వేదాంతోపన్యాసము లివ్వబడును.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నమున గం 2-0 లగాయతు గం 4-0 వరకును
శ్రీలకు ప్రత్యేకము విదుషీమణులచే వేదాంతోపన్యాసములివ్వబడును.

ప్రతిదినము ఉదయమున పండితుల విడిదియగు శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీసత్ర
ములో గం 5-30 మొదలు తిరువారాధన తీర్థప్రసాదగోష్ఠియున్న గం 6-30
మొదలు 7-30 వరకు భాగవత బృంద తిరువీధ్యుత్సవమును జరుగును.

గాన తామెల్లరు ఈ కార్యక్రమమున పాల్గొని ఆనందించ గోరుచున్నాము.
ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము ఉభయవేదాంతశరీతులు జరుపబడి అందు తీర్థలైన వార
లకు శ్రీపేరుండేని స్మారక బహుమతు లివ్వబడును. పరిశోధకులు వెంటనే దరఖాస్తు
లను పంపుకొనవలసినది.

ఈ సభలో ఉపన్యసించు పండితుల తిరునామములు.

౧ న్యాయవేదాంత వాచస్పతి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. రామానుజాచార్యస్వామిగారు,
నరసాపురం.

౨ ఉపన్యాసభూషణ సుబోధక సుధీమణి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. రంగాచార్యులుగారు
వరంగల్లు.

౩ శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తిరుమల వరదాచార్యులుగారు, చిట్టిగూడూరు. సంస్కృత-సేదనల్
కాలేజీల ప్రిన్సిపాలు.

౪ " " గుడిమెళ్ళ వరదాచార్యులుగారు, చినశ్రీరంగపురం

౫ " " బెల్లపుకొండ రాఘవాచార్యులుగారు, గుంటూరు.

౬ " " శృంగారం అప్పలాచార్యులుగారు, అల్లుూరు.

౭ " " దాసకేసుగారు, అంగలకుదురు.

౮ " " శ్రీపరాశర సుదర్శనభట్టరు అయ్యవార్లంగారు, శ్రీరంగం-కోరుకొండ

౯ " " వేదాల తిరువెంగళాచార్యులుగారు, ముక్తిపల్లి ఆగ్రహారం.

౧౦ " " మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు, ముగ్గుళ్ళ.

౧౧ కవిరత్న శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు ముక్తిపల్లి.

౧౨ విమర్శకశిరోమణి, అష్టావధాని, విద్యారత్న గా. రమాకాంతాచార్యులుగారు B. A. బాపట్ల

౧౩ శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. యి. వెంకటాచార్యులుగారు, కాళ్ళకూరు.

౧౪ " " తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోరుకొండ.

౧౫ " " ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు, అర్చమూరు.

౧౬ " " మహాభాష్యం న. చ. వరదాచార్యులుగారు, వీరాల.

౧౭ " " తిరుమల పురిఘళ్ళ ధర్మాచార్యులుగారు, ఏడిద.

౧౮ " " నడాధూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు, మంగళంపాడు.

౧౯ " " గుడిమెళ్ళ సరశింహాచార్యులుగారు, గెడ్డనాపల్లి.

౨౦	,	కరి రామానుజాచార్యులుగారు, శ్రీ రామస్థానం.
౨౧	,	శ్రీ వజ్రనభాషణం నరసింహాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం,
౨౨	,	గొడవర్తి జగన్నాథాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం.
౨౩	,	తట్టా వేణుగోపాలాచార్యులుగారు, బందరు.
౨౪	,	కాండ్వారి శ్రీనివాసరామానుజాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం.
౨౫	,	తట్టా ధర్మాచార్యులుగారు, బందరు
౨౬	,	కాండ్వారి తాతాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం.
౨౭	,	సాహిత్యశిరోమణి పంచాంగం నరసింహాచార్యులుగారు, బందరు.
౨౮	,	పంచాంగం రామానుజాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం.
౨౯	,	గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు, బందరు.
౩౦	,	కాండ్వారి విష్ణుచిత్తాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం.
౩౧	,	అయినంపూడి తిరుమల తాతాచార్యులుగారు, బందరు.
౩౨	,	వేదాల రంగాచార్యులుగారు, అల్లూరు.
౩౩	,	సాహిత్యవిద్వాప్రసీద వ్యాకరణవిద్వాప్రసీద తట్టా నరసింహాచార్యులుగారు, చిట్టిగూడూరు
౩౪	,	వేదాల వరదాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం.
౩౫	,	న. చ. సం. తి. జగన్నాథాచార్యులుగారు, విజయవాడ.
౩౬	,	లంక వేంకట నరసయ్యసూరిగారు, కంభంమెట్టు.
౩౭	,	మరింగంటి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు, బందరు.
౩౮	,	బి. య. సంపత్కుమారాచార్యులుగారు, బందరు.
౩౯	,	ఎన్. తిరువేంగళాచార్యులుగారు, మచిలీపట్టణం.
౪౦	,	మరింగంటి శేషాచార్యులుగారు, ,
౪౧	,	మరింగంటి పార్థసారథి అచార్యులుగారు, ,
౪౨	,	గోవర్ధనం నరసింహాచార్యులుగారు, గూడూరు-నైజా

ఇట్లు

ఆ హ్వన సంఘాధ్యక్షులు.

కంటేటి ఆంజనేయులు,

ఆ హ్వన సంఘ ఉపాధ్యక్షులు.

తటవర్తి నాగప్రతిరావు,

కొప్పర్తి పుల్లయ్య,

కూనపరెడ్డి రాఘవయ్యనాయుడు,

టి. వి. శుబ్బయ్య, (ఉమాగోల్లుకవరింగువర్కుని
ప్రొప్రైటరు)

ఎన్. టి. జి. వరహాచార్యులు,

ఉదయగిరి గోపాలకృష్ణయ్య

ఆ హ్వన సంఘ కార్యదర్శులు.

కంటేటి తాలయ్యగారి కుమారుడు రామయ్య
మోటమర్తి దయానిధి,

ఆ హ్వన సంఘ కోశాధికారి.

మరింగంటి శేషాచార్యులు,

ఆ హ్వన సంఘ కార్యనిర్వాహక వర్గము.

ఆకులమన్నాటి చిలకమర్తి గోపాలాచార్యులు,

మరింగంటి పార్థసారథి ఆచార్యులు,

గొడవర్తి జగన్నాథస్వామి,

తట్టా వేణుగోపాలాచార్యులు,

తట్టా ధర్మాచార్యులు,

కేంద్రసంఘ కార్యదర్శులు

తె. కం. గోపాలాచార్యులు

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

కంటేటి శేషావతారం,

కంటేటి బాపనయ్య,

కంటేటి వెంకటరంగనాయకులు,

మద్దుల వీరరాఘవస్వామి,

గుడవర్తి పురుషోత్తం

ఉదయగిరి శ్రీమన్నారాయణమూర్తి.

పువ్వాడరామస్వామి,

వెతాని శ్రీనివాసరావు,

అయినంపూడి తాతాచార్యులు

గజ్జల గంగరాజు

గజ్జల సీతారామస్వామి

మోటమర్తి వెంకటకృష్ణారావు

బలభద్ర వెంకటసుబ్బారావు

మోటమర్తి సుబ్బారావు

కోట వరదం

గోరెడ్ల కృష్ణమూర్తి

గజ్జల వెంకట పద్మనాభం

దోరెడ్ల సత్యనారాయణ

దోరెడ్ల రామారావు

వేదాల లక్ష్మీ సరశింహం.

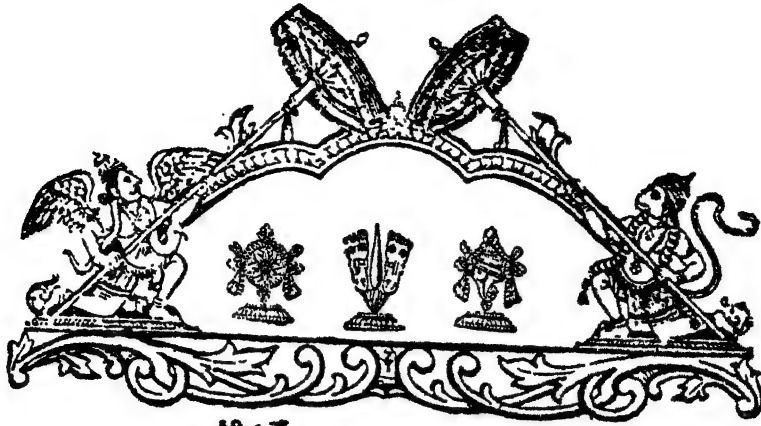
శ్రీవచనభూషణం సరశింహాచార్యులు

సముద్రాల రామానుజాచార్యులు

నల్లందిఘోర్ రామ సరశింహాచార్యులుగారు

సత్యంవద

శ్రీమదే రామానుజాచార్య నమః

ధర్మంవర

శ్రీ రామానుజ కృతువు

ఐమదుభయ వేదాంత ప్రవర్తక బ్రహ్మోత్సవాహ్వానపత్రిక.

— విజయవాడ శ్రోతగుళ్ళలో —

(1) స్వస్తి శ్రీ విరోధినామ సంవత్సర ఆశ్వయుజ శుద్ధ పాడ్యమి శుక్రవారం బాంబాయిలో మహాపవిత్రీవంశమైన కృష్ణానదీతీరమున కృష్ణాజిల్లాలోని విజయవాడ పట్టణమున శ్రోతగుళ్ళలో ఐవిశిష్టాదైత ప్రచారకసంఘ యాజమాన్యమున లోకకళ్యాణార్థమై సప్తహ్నికదీక్ష అద్భుత శాంతితో నవాగ్నికుండహోమములతో అహోరాత్రములు తిరునామ సంకీర్తనములతో నూటయిరువది మహాపండిత ఋత్వికదీక్షీతులతో శ్రీరామానుజకృతువు జరుపుటకు పెద్దలు నిశ్చయించిరి.

అంకురార్పణ. ది 22-9-49

రాత్రి క్రతుదీక్ష. 28-9-49

క్రతునమాప్తి. ది 29-9-49

అవభథము. 30-9-49 (ఉదయము)

(2) ఈ క్రతుసందర్భమున “ఉభయవేదాంతప్రవర్తకబ్రహ్మోత్సవమును”

జరిపి ఉభయవేదాంత పారంగతులైన పండితుల సన్మానించుటకు ఏర్పాట్లు చేయబడుచున్నవి.

(3) మరియు ఈసందర్భముననే మోగ్యమైన కీర్తనమృతమై ఐహికాముష్మికకాంతి సాఖ్యముల నొనగూర్చు వేదాంతవాఙ్మయ ప్రచారార్థమై “కవిసమ్మేళనము” నొకదానిని జరుపుట కేర్పాట్లు చేయ బడుచున్నవి.

(4) మరియు ఈసందర్భముననే నిర్ణయమిత్తిక కత్మలయందు ప్రజాసామాన్యమునకు శ్రద్ధ ఆసక్తి విశ్వాసము అనుష్ఠానములు కలిగించుటకై బహుజనానుసరణీయము కాలానుగుణ్యము నగు అనుక్రమణికతో కూడుకున్న పోడశకర్మ విధానమును నిర్ణయించుకొని ప్రచారము చేయుటకై పోడశకర్తాధికారిసమావేశము నొక దానిని జరుపుటకు ఏర్పాట్లు చేయబడుచున్నవి.

గాన ఆయా విషయములయందు తృప్తిపాము గలవారును, ఆ స్థితులగు భక్తులున్నా తప్పక యిందులకు విశ్వసీ యిందు పాల్గొని ఈ కార్యక్రమమును సఫలపరచ నోడుచున్నాము.

కార్యాలయము.

శ్రోతగుళ్ళు, విజయవాడ
2-9-49

ఇటు

1 శ్రీవిశిష్టాదైత ప్రచారక సంఘము.

2 శ్రీరామానుజకృతాహ్వాన సంఘము

స వి న య మ న వి.

ప్రస్తుతము దేశములో ఎచ్చటచూచినను ఏదో ఒకవిధమైన అశాంతియే ఆవరించి
యున్నది. కరువులు, కాటకములు, అతివృష్టి, అనావృష్టి, ఆకలి చిచ్చులు, అహంకౌగతలు,
తప్పుడుపడతలు, కొట్లాటలు, దోపిళ్ళ, వ్యాధులు, పరపీడనము, హింసావిధానము,
మోసము, కపటము, మున్నగునవి యధేచ్ఛావిహారములు సల్పుచున్నవి. ఇట్టి సమయ
ములో వ్యాపించ నవకాశముకల్గియున్న సాంఘిక దౌర్బల్యము సంపూర్ణముగా వ్యాపించి
మానవ జాతి నంతను క్రుంగ జేయు చున్నది. ఇట్టి స్థితిలో అశక్తులకు అజ్ఞానులము అగు
మనము చేయ తగినది భగవత్ప్రార్థన మొకటియే అదే కదా మనకు సులభము; సుగమము
సుస్థిరము, అగు తరణోపాయమును ఈప్రార్థనా విధానముచే మరీచి అను మహర్షి ఆ గమములో,
అద్భుత శాంతి అను పేరుతోవివరించి యున్నాడు. ఇది అష్టాక్షరి ప్రధానముగు క్రతు విశేషము.
దీనిచే అన్ని విధములైన అరిష్టములు తప్పక నశించ గలవని తెలుప బడియున్నది. సమస్త మంత్రశిరో
మణియు సర్వేశ్వర సంపూర్ణ స్వరూప రూపగుణవిభూతి ప్రతిపాదకము. సర్వ వేదాంతసారము. సర్వ
మత సర్వవర్ణ సర్వజనఅంగీకార సహితము. విహితముష్మిక సంపూర్ణఫలప్రదాతృత్వముస్వసమాధిక
రాహిత్యము వ్యాపక మంత్రరాజము, అగు ఈమహామంత్రమును పరమదయావాత్సల్య సాగరులు,
సార్వభౌమాగులు అగు శ్రీమద్రామానుజులువాడు లోకహితార్థామై సర్వజన సంరక్షణార్థమై తమ
సర్వస్వమును ధారపోసి సర్వలకు సర్వసులభముగ ఉపదేశించిరి. అందుచే లోక కల్యాణార్థమై
ఈ అద్భుతశాంతిని శ్రీరామానుజ క్రతునను దివ్యనామముతో జరుపుటకు ఏర్పాట్లు చేయ బడుచు
న్నది. లోకమునందు సుస్థిరశాంతి కాంక్షతప్ప ఈ క్రతునిర్వహణలో ఎట్టి ఉద్దేశ్యమున్ను లేదు. విష్ణు
భక్తులగు ప్రతి ఆస్తికులుకూడ యిందు పాల్గొనుట తమ విధ్యుక్తధర్మముగా తలంతురని నమ్ము
చున్నాము. ఇదిప్రతి శ్రీ వైష్ణవునికి ఆచార్యైకంకర్య కర్తవ్యరూపమైనదై యున్నది. ఈ సత్కా
ర్యమునకై ప్రతివారుకూడ తన శక్త్యనుసారముగ తృణమో ఫణమో సమర్పించి తోడ్పడ
గోరుచున్నాము.

పస్తుత కార్యాలయము
కొత్తగుళ్ళలో-విజయవాడ }

ఇట్లు
విశిష్టాద్యైత ప్రచారకసంఘము

అక్షరోపాసన.

బెల్లంకొండ వరదాచాడ్యులుగారు బి. ఎ, బి. యల్. వకీలు.

నెల్లాదు.

అక్షరమునగా ప్రత్యేకాత్మస్వరూపము. చక్షురాదికరణములు లేనందున నిది అవ్యక్తము. దీనియొక్క ఉపాసనయే అక్షరోపాసన. ఉపాసకులలో కొందఱు అక్షరోపాసకులు. కొందరు భగవదుపాసకులు. వీరిలో యోగవితము లేవరని అర్జునుడు శ్రీకృష్ణభగవానులను ప్రశ్నించగా భగవదుపాసకులే యుక్తము లని విశదపరిచినాడు. (భ - గీ 12-2) ఇంద్రియగ్రామమును జయించి సర్వత్ర సమబుద్ధిగలిగి అక్షరము నుపాసించువాడు తననే పొందునని గీతాచార్యులుపదేశించినారు. తనను పొందుదు రనగా భగవంతునితో సమానమైన ఆకారమునుపొందెదరని రామానుజ భావ్యము. “మమ సాధర్యమాగతాః ఇతి హి వక్ష్యతే, శూరయతే చ నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి ఇతి” గీత- లో భగవంతుని సాధర్యమును పొందినవారు పునర్జన్మము నొందరని చెప్పబడినది. ఇక అక్షరోపాసన ఎట్టిది? ఉపాసన యనగా శంకరు లిట్లు నిర్వచించినారు “ఉపాసనం నామ యథాశాస్త్రముపాస్యస్యార్థస్య విషయీకరణేన సామీప్యముప్రగమ్య తైలధారావ త్సమానప్రత్యయప్రవాహేణ దీర్ఘకాలం యదాసనం తదుపాసనమాచక్షతే” భగవంతుని నీకాలమున అర్చనూపముగ విషయీకరించి మన ముపాసించుచున్నాముగదా! అక్షరమును విషయీకరించుట ఎట్లు? ఈవిషయమును శంకరులు విశదీకరింపలేదు. “అవ్యక్తవిషయా మనోవృత్తిః దేహవధ్ధిః

దుఃఖేనావాప్యతే” అని రామానుజభావ్యము. కాబట్టి అవ్యక్తవిషయమనోవృత్తులే అక్షరోపాసన యని వీరి యభిప్రాయ మని తోచును. భగవదుపాసకునికంటె అక్షరోపాసకుడే అధికుడని శంకరుల యభిప్రాయము. వీలనన- కై వల్యప్రాప్తి యందు అక్షరోపాసకులకు స్వాతంత్ర్యము భగవదుపాసకులకు పారతంత్ర్యము గలదనియు కర్మానుష్ఠానము భగవదుపాసకులకుదే శింపబడినది గాని అక్షరోపాసకుల కట్టి యనుష్ఠాన మవసరము లేదని శంకరుల యభిప్రాయము. ఈ అక్షరోపాసకులు సన్యాసునియు వారికి ‘అద్యేష్టా సర్వభూతానా’ మిత్యాది ధర్మపూగ ముపదేశింపబడిన దని గూడ వారి యభిప్రాయము. అక్షరోపాసనవలన భగవంతుని సాధర్యము, దానిద్వారా పునర్జన్మలేకుండుట లభించునని రామానుజులవా రంగీకరించినారు. ఇక తిరువాయిమొళి నాల్గవవత్తు 1-10 పాశుర మిట్లున్నది.

“కుఱుగమిగ ఉణర్వత్తొడు నోక్కి యల్లాంవిట్టు ఇఱుగలిరుప్పెన్నుం జ్ఞాని క్కిప్పయ నిల్లెయేల్ శిఱుగ నిన్నెవదోర్ పాళముండాం పిన్నుం వీడిల్లె మఱుగలి లీళ్ నై విడావిడల్ వీడనదే”

అను ఈపాశురమువలన పెరుమాళ్ళు నాశ్రయింపని కేవలాక్షరోపాసకునికి కర్మపాశములు సంపూర్ణముగ నశింపవు. తుదకు కై వల్యముగూడ లభింపదని స్పష్టము. కాబట్టి అక్షరోపాసన క్షేత్రాధికారముమాత్రమే గాకుండా నిరుపయోగము వృథా శ్రమ యని తేలుచున్నది.

‘తేమా మహం సముద్ధరా’ (భ-గీ 12-7) అనుపదములు పరతంత్రుడైన ప్రత్యగాత్మ కన్వయించును గాని స్వతంత్రుడైన అక్షరోపాసకుని కన్వయింప దని శంకరాభిప్రాయము. ఇది అతని సమంజసముగ లేదు. అక్షరోపాసకునికి ఇందియ విన్నయమనమనరముగదా! అదిభగవదధీనము.

‘తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః’ వసీ హి యస్యేందియాణి తస్య ప్రజ్ఞాపతి స్థితా’ యుక్త ఆసీత మత్పరః’ అనగా ‘చేతన శ్శుభాశ్చయభూతే మయి మనో అవస్థాప్య సమాహిత ఆసీత. మనసి మద్విషయే సతి నిర్ధగ్ధాశేషకల్మషతయా నిర్మలీకృతం విషయాను రాగరహితం మన ఇందియాణి శ్శవశాని కరోతి. తతో వశ్యేందియం మన ఆత్మదర్శనాయ ప్రభవతి’ అని రామానుజభాష్యము. కాబట్టి భగవ

త్సహాయముతో నారంభించిన అక్షరోపాసకుడు తుదకు స్వతంత్రుడై డెట్లగును?

భగవద్భక్తితో నారంభించిన అక్షరోపాసకునికే భగవత్ప్రాప్తి సిద్ధించునని రామానుజులవారియభిప్రాయముగ నుండనోపును. అట్టి వానికే భగవత్ప్రాధగమ్యము సిద్ధించునని వారి యభిప్రాయము. ఇవిభేదముగ ఆళ్వార్ల శ్రీసూక్తిని రామానుజ భాష్యమును సమన్వయింపవచ్చును.

భగవత్సంబంధము లేకుండ ఆత్మసాక్షాత్కారము ఒక వేళ లభించినను పరమాత్మసాక్షాత్కారము దానివలననే లభించు ననుటకు వీలు లేదు. కారణము భగవంతుడు సకలతరవిలక్షణుడు, వానికృపకు వాడే సాధనము.

“ఉరు వియన్ద విన్నిలమై ఉణర్వీలుం ఉత్తె నిలై ఉణర్వోడి ఉయిర్ గాళ్” అని ఆళ్వార్ల శ్రీసూక్తి—

న వ వి ధ నం బంధము.

శ్రీమత్తిరుమల పల్లెర్లమూడి లక్ష్మీనరసింహాచార్యులుగారు.

పెంటపాడు. పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా.

ఈ లోకములో బ్రతిమానవుడును గొప్పవానితోనకేదేని యొక సంబంధము గలిగినంతమాత్రముననే మిగుల సంతసించుచున్నాడు. కాని విచారించి చూచినచో నవి యన్నియుఁ గల్పితములు. మరియు నవి నశ్వరములై, విరోధాస్పదములుగాను, భోగమాలములుగను గన్పట్టుచున్నవి. అట్లుగాక చేతనునికి పోలజగత్కారణుడును, సర్వాంతర్యామియు నగు శ్రీమన్నారాయణునితోడి సంబంధము నిత్యమై, నిరుపాధికమై, ఎడతానినై తొమ్మిదివిధములుగా నున్నది. అట్లైన-

(శ్లో॥ పితా చ రక్షక శ్యామీ భర్తా జ్ఞేయో రమాపతిః

అని తిరుమంత్రముండలి ప్రాణనాద్యక్షరమగు ఆకారము చేత పితాపుత్రసంబంధము (విశేషణవిశేష్యసంబంధము) అవతరక్షణే యను ధాతువుచేత రక్ష్యరక్షకసంబంధము; లుప్తచతుర్థిచేత శేషశేషిసంబంధము ప్రాణమములో రెండవ యక్షరమగు “ఉ”కారముచేత భర్తృ భార్యసంబంధము ప్రాణమములో మూడవయక్షరమగు “మ”కారముచేత జ్ఞాతృ జ్ఞేయసంబంధము రెండవపదమగు “సమః”పదముచే స్వస్వామి సంబంధము మూడవపదమగు నారాణ్యణాయ అనుదాని లోని “నార”పదముచే శరీరశరీరిసంబంధము. ఆయన, పదముచే నాధారాధేయ (ధార్యధారిక) సంబంధము

ధమా, అను తొమ్మిదిసంబంధములున్నటులదిరుగుంత్రము (ఓంసమోనారామణాయ) వలన చెలియుచున్నది.

(1) ఇండు పితాపుత్రసంబంధ మనునది పృథ్వీత్యర్థ శంకానిమిక్తమై ఆశ్రియాశ్రియయై, వ్యావర్త్యవ్యావర్తకమై యుండును. పృథ్వీత్యర్థశంకానివర్తకమగుట యనగా వర్ణసమాన్వయమున కంతటికి నందలి పృథ మాత్మరమగు ఆకార మెట్లు గారణమగుచున్నదో యట్లే ఆకారవాచ్యుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు తదితర పద వాచ్యములగు చిదచిత్తులకుఁ గారణమగుచున్నాడు. అనగా బరమాత్మ కారణము, చిదచిత్తులు (చేతనాచేతనములు లేక జీవప్రకృతులు) కార్యములు అని దేలుచున్నది.

కార్యములైనయెడల అనిత్యము లగును గదా? యనిన బర మాత్మ చిదచిత్వికల్పమగునని విశేష్యమగు పరమపురుషుడు నిత్యముగాన నెరిని విశేషణములగు చిదచిత్తులును నిత్యములేయని చెలుపబడుచున్నది.

ఆశ్రియాశ్రియయగుట యనగా లోకములో విశేష్యము వాశ్రియింపక విశేషణము లుండవలయు భగవదాశ్రి యములు గాక చిదచిత్తులు సత్త్వవంతములు గావనటు. ఉదాహరణము. ఎర్రకలవ (విశేష్యమగు గలువ వాశ్రి యింపక యెరుపుండ వనటు).

వ్యావర్త్య వ్యావర్తకమగుట యనగా భగవత్సంబంధము లేక చిదచిత్తులెట్లు ప్రకాశింపవో యట్లే వాటి సంబంధము లేనిచో బరమాత్మయుఁ బ్రకాశింపడు. విశేషణము లున్నగాని విశేష్యముగూడఁ బ్రకాశింపదు. అనగా బరమాత్మ చిదచిద్భూతము తోనేభాసించును. అందువలన సర్వకారణుడగు పరమాత్మయే తండ్రి, మిగిలినజీవకోటి యతనిసంతాన మని భావము.

(2) రక్ష్యరక్షకసంబంధము. ఇయ్యది నిర్విషయము గాక సవిషయము. మరియు నిరాశ్రియము కూడ గాదు. అనగా రక్షణ యనునది రక్షింపఁబడువాఁడును రక్షించువాడును నున్నగాని జరుగదు. శక్తిగలవాఁడు రక్షకుఁడుగను శక్తి లేనివాఁడు రక్షింపఁబడువాఁడుగను నుండవలయును. కనుక పరమాత్మ రక్షకుఁడు, జీవులు రక్షింపఁబడువారు.

3) శేషశేష (భావన)సంబంధము - ఇదు శేష భగవంతుఁడు, శేషము జీవుఁడు. శేషత్వవనగా నిచ్చుచచ్చి నటుల వాడుకొనుటకుఁ దగియుండుట. భార్యా భర్తకు శేష మైనటుల భగవంతునికి జీవులందఱు శేషభూతులు.

ఒక వేళ శేషశ్రుతిని భగవంతుఁడు చేసినను జీవుఁడు

తానుశేషి ననుకొనరాదు. పదుని కనుకూలముగా నేమియు ననక యుండవలెను. అట్లుండుటే శేషత్వము

(4) భర్తృధర్మాసంబంధము-భర్తృయనగా భరించువాడు. భార్యయనగా భరింపబడునది, కనుక నమస్త జీవకోటి నన్నివిధముల భరించి, రక్షించువాడు శ్రీమన్నారాయణుడు. అతఁడే భర్త. తనను రక్షించుకొనుటకు, భగవత్సంబంధము లేక సత్త్వవంతుడై యుండుటకు, జీవునికి సామర్థ్యము లేదు. గాన జీవులు పరమాత్మకుభార్యలు.

(5) జ్ఞాతృజ్ఞేయసంబంధము-ఈ సంబంధములో జ్ఞాత జీవుడు. జ్ఞేయము (తెలిసి కొన బడునది)పరమాత్మ. సమస్త ముండు వ్యాపించి సర్వశ్రుతఁడగు శ్రీమన్నారాయణునే చేతనఁడు తెలిసికొనవలయు న యీ సంబంధమువలన చెలియుచున్నది.

(6) స్వామిభాగనఁబృథమనగా చేతనడు సాత్తు, అతనికి భగవంతుఁడు స్వామి(ప్రభువు) యజమాని యని యర్థము. దీనివలన జీవుడు భగవత్సైంధవ్యము చేయుచు నుండవలయును. సర్వరక్షణ ప్రయత్నము సైతము మానవలెను. ఇంటి యజమాని తనగృహలోప కరణములలో శుభదీని చెడిన దాని నతఁడే సరిచేసికొనును గదా అట్లే జీవుడును సచిత్ప్రాయమై యుండవలెను.

(7) శరీరశరీరసంబంధము. జీవు లందఱు శరీరము. భగవంతుడు శరీరి. సమస్త బ్రంహ్మాడముల వ్యాపించి సర్వాంతర్యామియై యుండుటచే చేతనాబలన తత్వము అన్నియు నతనిశరీరములు. అట్టిశరీరము గలవాడు భగవానుడు. ఇదే విశిష్టాద్వైత బోధకము.

(8) ఆధారాధేయ(ధార్యధారిక సంబంధము) అనగా— సర్వమానకు భగవంతుడై యాధారముఁ మిగిలిన చేతనాచేతనము లాధేయములు. భరించువాఁడు భగవంతుఁడు భరింపబడువాఁడు జీవుడు. అనియర్థము.

(9) భోక్తృభోగ్యసంబంధము. అనగా మానవునకు చందన తాంబూల వనితాదు లెట్లు భోగ్యములో యట్లే శ్రీమన్నారాయణునికి జీవులందఱు భోగ్యములు. అన్ని యనుభవించు, అది పరమాత్మయే గావున భోక్తయు నతఁడే యగుచున్నాడు. కావున నీ సంబంధము సంధానముచేసి మానవుఁడు కల్పిత సంబంధములను వదిలి తరింపవలయు నని భావము.

పారిమార్గ-వైష్ణవవిశ్వవిద్యాలయము.
బృందావనము (మధుర. U. P.)

Vaishnava Theological University, Vrindaban,
Mathura U. P.
(Registered.)

Sri M. V. V. K. Rangacharyulu Garu, Vakil.
COCONADA.

ఆధ్యాత్మికవిధానము భారతదేశమునకు ప్రత్యేకసాధనసంపత్తి యయినను ప్రకృతమున ప్రాముఖ్యత నొందుటలేదు. పూర్వము శ్రీమద్రామానుజులు విష్ణుస్వామి మధ్య నిబంధనామానంద వల్లభ కృష్ణచైతన్య మహాప్రభుత్వము ప్రచారములు జరిగించిననాటి మానసకరి గామములు మన కాలమునందు పాశ్చాత్యవిజ్ఞానపరిచయముతో సమన్వయపరచి సాంఘికనడవడి పురోభివృద్ధికి తోడ్పడనట్లు చేయుబాధ్యత మతసంస్కర్తలయందును కులగురువుల పైనను మతాధిపతులు మున్నగు ముఖ్యనాయకుల మీద నాధారపడినది. ఇప్పటి ప్రపంచముతో నెట్టి సంబంధము లేనట్లు భాగవతము సాధువుల సన్యాసులు పీఠస్థులు జగత్తునెడ సుదాసీనతతో నుండుటచే సంఘమునకు వీరి ప్రతిభాప్రయోజన మొందుభాగ్యము గలుగుటలేదు. మరియు కొందరచార్యస్థానములయందున్నను నాయకత్వమును వహించి అనుచరులు తమ గౌరవప్రభుత్వల కాపాడునంతటి ప్రజ్ఞ చాలక తేలిక విశ్వాసమునకు పాత్రులగుటయు కలుగుచున్నది. ఇట్టి వ్యత్యాసములను సహించుట సాత్విక జీవనోపాయమునకు మిక్కిలి యవసరము. మానవుల యాధ్యాత్మిక బాధ్యత క్రిమిశుద్ధిపొందిన ప్రచారకులపైన

విధ్యాధికులపైన నుండవలెను. ఇందుకు సీ విద్యాలయకేంద్రము స్థాపితమై స్వార్థత్యాగులగు భక్తపరామణులచే తయారు కాబడు పాఠము బృందములద్వారా సంఘజీవనము భాగవతపరముగ నుజుల్చు నుద్దేశముతో కృషిసల్పుచు. ఇందు ప్రేమయు పరస్పరమనానురన్యమును ముఖ్యసూత్రములు.

విశ్వవిద్యాలయము నందు సాత్వికులకును సాధులకును భగవద్విషయము తత్వజ్ఞానము నైతిక శ్రద్ధాధమము గను నాంప్రదాయస్థి విషయములు పరిచయపరచుటయు వైష్ణవ జీవిత మార్గముల నవలంబించునట్లును దీని ప్రతిబంధకరోధక కృషి జరిగించుటయును ముఖ్యోద్దేశములు. ఇందుకు వైష్ణవము ప్రచారకవర్గములను (Missionaries) నెలకొల్పి దేశమంతటను పట్టణ పల్లెలందును దేశాంతరంబులందును భాగవతమత వ్యాప్తికి పాటుబడును. మతాంతరులయడ ద్వేషభావము గలుగక సాధువర్తన గలిగి సహకరించు విశ్వాసముతో మతావలంబకులు సంపరించునట్లు జ్ఞానవైశాల్యమునకై తోడ్పడును. వేద వేదాంగ స్మృతి పురాణేతిహాసపూర్వకముగ భారతసంస్కృతిని పునరుజ్జీవముచేసి భౌతికాధ్యాత్మిక ధర్మములు నిత్యజీవనములయందు

దలవకునట్లు భారతీయజాతుల దృష్టిని మకల్పు బూనును. ఇందు యువకులకు భాగవతోన్నతపాఠశాల యందు (Bhagavat High School) విశ్వవిద్యాలయ స్థానమునందే ఉన్నత తరగతి (Matriculation Standard) విద్య నేర్పించ నగును. ఇందు సాధుజీవితమును గడపువారును సంస్కృతముతోనే విశ్వవిద్యాలయమునందైనను ఉన్నతపరీక్షలయందు (Matriculate) తీర్పులైన వారును పాఠశాల సంస్కృత పరీక్షనిచ్చిన వారును చేర నర్హులు.

ఇందు సంస్కృతమున లేక హిందీ లేక బంగాళా భాషలయందు విద్య నేర్పబడును హైంవశేతరులు ఇంగ్లీషుభాషలో నేర్పబడుచు విశ్వవిద్యాలయమునందు నివశించువారికి నిర్మించబడుచుండినను ముందు ఇతరత్రో కళాశాలలను ఆశ్రమములను పాఠశాలలను భాండారములను పరిశీలనకేంద్రములను విశ్వవిద్యాలయమున సంబంధము గలుగునట్లు ఏర్పాటు గలదు. ఇట్టి పాఠశాల సంస్థల యడల నీ విద్యాలయము పోతూది క్రియాపక్వస్థితి యగును.

సాధువిద్యార్థులు చింతన గను తదితరులు భోజనమునకు మాత్రము నెల 1కి రు 30 లు చొప్పునకు యిచ్చినచో విద్యాభ్యాసమును నివశించుటకు గృహవసతియు నుచితముగ చేయబడును. ఇందు విద్య నాలుగు తరగతులు. భాగవత పాఠశాలయందు Matriculate స్థాయికి పైగా నున్నతవిద్య 2 పట్టపరీక్షతరగతి B. D. Degree ఇందు వైష్ణవసాంప్రదాయములందేదయైన యొకటి అనగా రామానుజ చైతన్య నింబార్క మాధ్వ రామానంద వల్లభ రాధావల్లభ ప్రచారితములగు మతములలో నాయా కళాశాలల నుంచి యీ పట్టపరీక్షలకు విద్య నేర్పబడును.

3 అటుపైన ఉన్నతపట్టపరీక్ష D. D. Course పట్టభద్రులయినవెనుక విశ్వవిద్యాలయకళాశాల

యందు Post Graduates పై స్థాయినికృషిచేయబడును.

4 అయ్యున్నతపట్టభద్రులు D. Phil, D. Litt, D. Theos కాఖలు వైష్ణవతత్వమందును వైష్ణవవాఙ్మయసంస్కృతియందును వైష్ణవసరమార్గముందును కృషిచేసి సరమతసామరస్యమునను దృష్టితో బాధ కైస్తవ మహమ్మదీయ మతములను గ్రహించునట్లు శ్రీకృష్ణచరమాకాండ స్థానము. Sri Krishna Research Institute నందు సదుపాయము లేర్పరచబడినది. స్వయం సంపూర్ణత జెందుటకు 'పేమనుదాక్షిణ్యశాల' 'భక్తిచికిత్సాలయం' వీరికి ఆనుబంధములు. ఒక ఐతిహాసము ముందుజరుపుటకు ఆచార్యులు. ఇందు పరిశ్రేయవిషయములు విశ్వవిద్యాలయ కళాశాలయ శ్రీచైతన్యకళాశాల, ఆశ్రమములున్ను, శ్రీమద్రామానుజ కళాశాల, ఆశ్రమములున్ను, శ్రీవల్లభకళాశాల ఆశ్రమములున్ను, శ్రీనింబార్క కళాశాల, ఆశ్రమములున్ను, విమర్శకేంద్రము, సరస్వతీభాండారము మున్నగు నవి ముందు వృద్ధినికీ తేవలసి యున్నది. ముఖ్యముగ పూర్వాచార్య స్థాపితముగు శ్రీ విశిష్టాద్వైత దర్శనమును దైనందిన మానవజీవితమునకు పకరణముగ చేయుబాధ్యత ఆంధ్రాద్రావిడ దేశస్థులయందున్నది. ఇందుకు తగు హెచ్చరిక నిచ్చి శ్రీరామానుజ కళాశాలయను ఆశ్రమమును సంపాదించి అభివృద్ధినింపించుటకు సర్వదా ప్రశ్రమజేయు భాగవతోత్తముల యాశీర్వచన సహాయములు కాంక్షితిములు. ఇట్టిచైతన్య ప్రాశయములతో అఖిలవారత వైష్ణవసంస్థ నెలకొల్పగలిగి: His Holiness Swami భక్తిప్రసాద బానుమహారాజుగారు వందనీయులు. వీరి పరిచయముతో శ్రీవైష్ణవసేవ చేయగలుగుభాగ్యము అపూర్వము.

— రామ రాజ్యము —

శ్రీమాన్ కొమాండూరి శతకోపాచార్యులుగారు, బి. యె. బి. యల్. వకీలు - కాకినాడ.

“రామరాజ్య” మనగా శ్రీరాములవారి పాలనలోని రాజ్యమని శబ్దార్థము. కాని దానికి అదర్శ రాజ్యమని రూఢ్యర్థము. మన దేశమునకు స్వతంత్ర్యము కల్గిన మీదట ‘రామరాజ్యమును’ స్థాపింపవలెనని గాంధీ మహాత్ముడు తన సహచరుల నుద్బోధించెను. ఏ మతమునకు ఆధిపత్యము లేకుండ పాలన పద్ధతి తాకికముగ నుండుటచే అది ధార్మికమును అనగా నీతి ప్రధానముగ నుండవలెననియు ఆయన కోరెను. ‘రామ రాజ్యము’ నకు గాంధీ కోరిన శబ్దార్థము ఈక్రింది గీతిది “రమయతీ తి రామః” అను వ్యుత్పత్తిని బట్టి ప్రజారంజక మైనదియే రామరాజ్యము.

పూర్వము మన చక్రవర్తులును, ప్రసిద్ధరాజులును నిరంకుశ పాలకులుగా నుండిరిని కొన్ని చరిత్రలలో వ్రాయబడినది. ఈనాటి పార్లమెంటు పద్ధతి ఆ కాలమందు లేదు. అను అర్థములో మాత్రము అది చాలవరకు నిజము కావచ్చు. అయినను అప్పటి రాజులు, చక్రవర్తులును, నియమబద్ధులై ధర్మమునే శాసించుచు, శాస్త్ర విహితప్రకారము నిరవేక్షులు, ఆచార్యులు తపస్యులు నగు ఋషి సత్తములు సంఘ మంతట క్షేమము నిమిత్తమై విధించిన నూత్రముల ప్రకారమే నడచుచు అట్లే పాలన సాగించిరి. వసిష్ఠ, వాల్మీకి, వ్యాస, విశ్వానేశ్వరాది మహర్షులందరు దివ్యజ్ఞానపరులై స్వార్థరహితులై లోకక్షేమపరులై అత్యంతానుభవముతో దూరదృష్టితో చేసిన నియమములను అప్పటి హరిశ్చంద్ర, దిలీప, దశరథాదులు శిరసా వహించి తమ ధర్మశాసనము నుండి వాటిని అమలులో నుంచుచుండిరి. ఇదియే

మన పూర్వ సంప్రదాయము. ఆ కాలపు రాజులు సమర్థులు, విజ్ఞాన వంతులు నగుటయే గాక నిగ్రహాయుతులుగను ప్రజాహిత పరులుగను నుండిరి.

శ్రీరాములవారి జీవిత కథ నుండియు ఈ యంశమును గ్రహింపగలము. జీవితములు రెండు విధములు - వ్యక్తిగతము, సార్వజనీనము.

శ్రీమద్రామాయణములో శ్రీరాములవారి వ్యక్తిజీవితమును గూర్చి విపులముగా వివరించి నారు.

కోన్వస్మిన్ సాంప్రతిం లోకే గుణవాన్కశ్చ వీర్యవాన్ |

ధర్మజ్ఞశ్చ కృతజ్ఞశ్చ సత్యవాక్యో దృఢవ్రతః అని ప్రారంభము లోనే ఆధర్మపురుషుని గుణ గణములను పేర్కొని అట్టి కథానాయకుని చరిత్ర నువకరిమించిరి. తరువాతను తాను సత్యవంతు టగుటయే గాక తండ్రి సత్య పర్వమును కాపాడుటకై హరిశ్చంద్రుని వలె బంధు మిత్ర రాజ్య త్యాగమును జేసెను. కారడవులలో నెన్నియో యిడును ల బడెను.

రాజ్యా ద్భింశో వనే వాసః భార్యా సప్త హతో ద్విజః |

ఈదృశీయం మిమామహా నూనం దహతి హవకం |

అన్నంత నిర్వేదము జనించెను. కాని ఆయన దీక్షను వదలలేదు. మరియు ఆయన శాశ్వతత్వముడే గాక అదర్శసోదరుడు. పితృప్రేమయే గాక తండ్రికిరిని గూడ. కాపాడెను. ఏకపత్ని వ్రతుడే గాక భార్యలేనప్పుడు యజ్ఞాదులకును అన్యస్త్రీ

సాహచర్యమును తలపెట్టలేదు, కూర్చుండే దుష్టులను శిక్షించినను భీరోదాత్తుడై ప్రేమమయుడై యుండెను.

ఇక సార్వజనికములోను శ్రీరాముల జీవిత చరిత్రము విశిష్టము. తన బాల్యమును విషయ లోలుడై రాజమందిరములలో గడపక ప్రశాంత బ్రహ్మచారి వాసముగ విశ్రాంతి పొంది మహనీయుల సాంగత్యముతో లోలోత్తర విద్యను నేర్చి దుష్ట శిక్షణను శిష్టరక్షణను కౌమారమునందే ప్రారంభించెను. ఇట్లేయశావనములోను ఐశ్వర్యలోలుడు గాక ఆకాలపు గౌరవ పాండిత్యములందును కూర్చున్న రాక్షస జనులనుండి సాధుమునిజనుల నందరను, వారి యజ్ఞయాగాదులను రక్షించెను. మరియు నరాశవ పీడితములగు జనస్థానాదులను శాంత జనులకు వాసయోగ్యముగ జేసెను. లోక కంట కులను మాత్రమే సంహరించి భారత దేశము నంతటిని ఉపద్రవమునుండి రక్షించి ఉన్నత సంస్కృతి కనుకూలముగ జేసెను ఇంతియకాదు ఆర్యజాతి, వానరజాతి రాక్షసజాతి యెవరైనా మూడు జాతులు మనదేశమునందప్పుడుండెడివి. వాటికిగల పరస్పర విరోధము నెట్లో తొలగించి వారికి పరస్పరమైతిని గల్పించెను. అంతవరకు మూడు జాతులు ఎరసగ భారత ఖండపు ఉత్తర మధ్య దక్షిణములందు వేరు వేరు రాజ్యముల బాలించుచు పరస్పర సంఘర్షణముతో నుండెను. వారి రాజ్యాల మరణముతో అదుస్థితి మాసినది వారి స్థానీయులగు సుగ్రీవ విభీషణులు స్వతంత్ర రాజులు గాక కోసల చక్రవర్తికి సామంతులు గనే యుండిరి. ఇట్లు శ్రీరామ కట్టాభిషేకము లో అన్ని ప్రాంతముల వారును వచ్చి జోహారు లర్పించిరి. అనగా శ్రీరాముని యరణ్యవాసము తరువాత దేశమంతటను అప్పటి యాసుర తత్వ

ము తగ్గుచు వైచిత్ర్య తియేర్చుచు సాత్విక కేంద్రములగు ఋష్యాశ్రమములు నిర్బాధముగా వెలసెను. దేశమంతయు పూర్వపు దుర్గమ స్థితికి బదులు శాంత జనవాసము కల్గినది. భారతదేశములో జాతిలోను అంతర్భాగముల మధ్య సమావేశము సమన్వయము సమైక్యమును లభించినవి. అనగా భౌతికముగాను రాజకీయముగాను సంస్కృతికముగాను భారతదేశమునకు విభేదముల బోగొట్టి భారతీయైక్యమును ప్రథమపర్యాయము క్రియారూపముగా స్థాపించినవారు శ్రీరాముల వారే. అంతకు పూర్వమును చక్రవర్తులుండినను ఇట్టి దేశ సౌభాగ్యమునకు శ్రీరాములవారే కారకులైరి. నరాశన రాత్రించరాది దురాచారులు పోయి భారతీయ సాంస్కృతి పరిశుద్ధతను గాంచినది. మరియు శ్రీరాముల పాలనప్రజారంజన నిమిత్తమే సాగినది. ఇతర రాజుల వలెగాక ఆయన ఐదునాలుగేండ్లు దేశమంతటిలోను దుస్థితిలోనున్న ప్రాంతము లందే సామాన్యమవలె వసించి జనుల కష్టములలో పూర్తిగా పాల్గొనెను. కనుక ప్రజల హృదయములను జనుల ఆవశ్యకతలను ఆయన పూర్తిగా గ్రహించి లోకరక్షణకే తన రాజ్యాధికారమును వినియోగించెను.

పాలకుల యొక్క వ్యక్తిజీవితము, నీతివర్తనమును అత్యంతముగ నుండ వలెను. అంతియగాక అట్లున్నదని పాలితప్రజలకు భావమేర్పడుటయు క్షేమకరము. అట్టి యకళంక భావము సర్వత్రావ్యాపించుటకై శ్రీరామ చంద్రుడు గర్భవతియు అత్యంతప్రేమాస్పదయు నగు పత్నినిగూడ త్యజించు సాహసమును జూపెను. సహజముగా పరమపతివ్రతయై యగ్నిపరీక్షకు నిలచిన సీతాదేవి నెవడో శంకించినంత మాత్రమున

విసర్జించుట న్యాయమా? యను సమస్యనుగూర్చి అభిప్రాయభేదములుండవచ్చును. గాని తరువాత జరిగిన ఘట్టమునుగూడ మనము గమనింపవలెను. అందువలననే తారాములకు విషయ లోలత్వమున కవికాశము పోయినది. పవిత్రమగు ఋష్యాశ్రమము నందామె ప్రసవించెను. ప్రశాంత వాతావరణముతో ప్రకృతి మధ్యయందు ఆరాజపుత్రులు పుట్టిపెరిగిరి.

మహర్షియొద్ద సర్వశాస్త్రము లభ్యసించి తేజోవంతులైరి. అప్పటినుండి శ్రీరాములను తదేకదీక్షతో అహోరాత్రములు దేశరక్షణమునకు ప్రశారంజనమునకునే తనకాలము సంతను వినియోగించి జనులకెట్టి బాధలను లేకుండ యాదర్శరీతిని దేశమునంతను పాలించి ధర్మమును చిరస్థాయిగా స్థాపించెను. సంసారసుఖముపై దృష్టి సుంచువారికి నిరంతర ప్రజాసేవ జేయుటకు సాధ్యముకాదు. అట్లుగాక లోకసేవకై స్వసుఖమునుత్యజించి ప్రజారక్షణ తత్పరులగుట శ్రీరామచంద్రుల యుద్దేశమనుటస్పష్టము.

న్నేహం దయాంచ సౌఖ్యంచ యది వా
జానకీ మపి |
ఆరాధనాయ లోకస్య ముంచతో నాస్తి మే
వ్యధా ||

అని ఉత్తరరామ చరిత్రములోని శ్రీరామచంద్రములో భవభూతి యీ భావమును చక్కగ వ్యక్తపరచెను. ఇట్లే శ్రీమద్రామాయణములో శ్రీరామాజ్ఞపైన వాల్మీకాశ్రమముదగ్గరసీతాదేవిని లక్ష్మణుడు విడిచి శ్రీరాముని ఘోరనిశ్చయము నామెకు మొదటిసారి వెల్లడించినట్లును ఆమె మొదట సహజముగా దుఃఖతయైనట్లును వర్ణించిరి కాని ఆసమయములో సీతాదేవి లక్ష్మణుని ద్వారానే వెంటనే శ్రీరాములకు పంపిన సందేశమిది.

యథా భ్రాతృషు వర్తేథాః తథా పౌతృషు
సర్వదా

పరమో హ్యేష ధర్మస్తే తస్మా త్కీర్తి రను
త్తమా || (రామా. ఉత్త)

అనగా ప్రజలను నీ సోదరులవలెచూచుకొని ప్రజలయందు భ్రాతృభావముతో వర్తింపుము. ఇదియే యుత్తమరాజధర్మము. అందువలనే శాశ్వతకీర్తియు లభించును. అని ఈ వాల్మీకి వచనము లమోఘములైనవి. తన గృహస్థ జీవితపు కళంక సందేహమును ప్రజల ముందు మండి పోగొట్టుటకే శ్రీరామడు ఇట్టి విసర్జనముజేసినను అప్పటినుండియు నిష్కళంకముగ తనసర్వస్వమును, శక్తిని, కాలమును పూర్తిగా రాజ్యలక్ష్మికే వినియోగించినట్లు కవిసార్వభౌముడగు కాళిదాసు రఘువంశములో

నిగృహ్యశోకం స్వయమేవ ధీమాన్ వర్ణాశ్ర
మా లేక్షణ జాగరూకః
సభ్రాతృ సాధారణభోగ మృద్ధం రాజ్యం ర
జోరిక్తశ్చనా శ్వశాన్ ||

అని వర్ణించెను.

ఇట్లు శ్రీరామచంద్రులు తన దేశమునంతను సుఖీభిముగజేసి ప్రజా నందరను సుఖించుటలుగ నొనరించి 'లోకా స్సుమస్తా స్సుఖినోభవంతు' గా తన రాజ్యములో నెట్టి యీతి బాధలను లేకుండ రక్షించుటచే సర్వోదయ సిద్ధాంతపు బీజమును నాటెను కనుకనే ఆరామచంద్రుడు ఉక్తమ పురుషుడేగాక పురుషోత్తముడనియు లోకప్రసిద్ధి యేర్పడినది. 'రామరాజ్య' మనగా ఆదర్శశాలనమనియు ప్రఖ్యాతి జరిగినది. ఆధునిక కాలపు వారును ఆధ్యాత్మికముగా శ్రీమద్రామాయణ ముననేక ధార్మిక బోధలను నేర్చుకొనదగియున్నదని యందరకు తెలిసినదే. కాని లోకముగాను రామరాజ్యము నుండి పై యంశములను గమనించి పాలకులు ప్రజాహిత పరులుగావలెను.

మారనేరనందిగారి వైభవము.

శ్రీమతి. కళిందమ్మగారు. (మైలవరం)

మారనేరనందిగారు 'పరాంతక' మనది పేరుగల
 ఒక తోగ్గిడుములో చంకమత్తములో ఆసరించిరి. ఒక
 నిశ్చమందున శ్రీఆళవరిదాత తమగోష్ఠిలో కూడా యాత్ర
 కు వేలచేసి తిరిగి వేంచేయుచుండిరి. అప్పుడు మార్గములో
 ఒక కాలువ వద్దను ఈ మారనేరనందిగారు ఆళవి అధిక
 మగుటచే అప్పుటనున్న మన్ను నీరు కలిపి ఒక ముట్టగా
 చేసి తెరుమాళ్ళకు అరగింపుచేసి గమరు సాచిరి. అగి
 మూచి శ్రీఆళవరిదాత డా ఆళ్ళవరపడి తమ గోష్ఠిని
 మూచి మహానయాభుజైన యానర్యశేషి శేవులయొక్క
 ఉదరతాళ నివృత్తికొరకై నమస్కరిగా అన్నపానములు
 పుష్టించియుండగా నీరు మన్ను నీరు కలిపి సాతడుతు
 న్నా! ఇతేమి ఆళ్ళవరము! మారపోయినగొని రుద్రుని
 స్వామిల నియమించిరి. కా రచటికి ఇల్లి యితేమి
 ఆళ్ళవరము! మీ యుద్దేశము ఏమి? అని అడుగగా అంత
 యాదు స్వామి! ఈ మన్నునీరుకల ఆ యన్నమునకును ఏమి
 భృత్యానముకలదు? ఏది అయినను ఉదరతాళకాంతినికొరకే
 కదా! అని బారుభూతానము చెప్పిరి. పొట్టులు లది విని
 తిరిగి వచ్చి ఆళవరిదాతకు నివ్వించిరి. (అంతలో పోలే
 కత్తజే ముదిర మూతనాగియ బ్రాహ్మణగోష్ఠిలో ఆళవరి
 అన్నట్లు నీరి బ్రాహ్మణునకు మిక్కిలి ఆళ్ళవరమును పొందిరి
 శేటికనినీ నీరి. (మారనేరనంది) అని తిరుమారును
 భృతహరితరుమారుగా అని పోయిరినీ నమరే నూనా
 బాధని కన్నునిరి. అంతకున్న కాదు (స్వామి! నాకును కరిక
 కుడానికీ వేరనినీరను నాకు కన్నులు కలదును) అని
 చెప్పిరి. అని విని ఆళవరిదాత బ్రాహ్మణులకు గలకాటికి
 బ్రహ్మణులకు తమ నాక కన్నుల శేటికయినీ యని తమ
 కేరిల నీరుకొని ఇల్లి కాశేటి నీరకుం దొక బ్రహ్మణుని
 చేర్చుటచే అందరునిరి. అటుపై నీరు యధావిధిగా స్వా
 మునకు కాలక్షేపము పోయినందుండగా కోర్కెననాధ
 క్షయమున యాకాలక్షేపకూటము పోలక నూతనమున

మదియొక కాలక్షేపకూటమును నిర్మించిరి. అందులో
 కాలక్షేపము పోరంభించినందుడల మనము పోయి
 నేవించుటకు వీలుండదని భలంచి మారనేరనందిగా కొక
 లాది స్వామిగారి అజ్ఞను పొంది యాకాలక్షేపకూట
 మును నేవించి వచ్చిరి. అమరునాడు ఆళవరిదాత (కాల
 ష్టేపకూటమునకు తిరిగి పుణ్యాహవాచనము క్కరలేదు.
 పరమభాగవతుల కింపాదస్పర్శచే యాస్థలము పవిత్ర
 మై" నని చెప్పి చెంటునే యందు కాలక్షేపమును పో
 రంభించిరి.

ఒకానొక దినమున ఆళవరిదాత నందెరుమాళ్ళు
 నన్నిటికి వేంచేసి ఆపావమత్తము నేవించి నిలచియున్న
 నమయమున కరితెనురు భృ (ఆళవరిదాత: శేటికి మూడన
 కొనన మీకు పరమపదము నిచ్చిరి" అనిపొయించిరి.
 కాని కాళవరిదాత "దాడునికి యింకను కొంతకాలము
 బ్రక్కపి యనుభవించవలసి యున్నది" అని విన్న వించిరి.
 నందెరుమాళ్ళది విని (మారనేర: తిరుమలనీన యనుభవమును
 మీకిష్టము నెవరితైన యనుభవించుటకు తెన్నుడని" నియ
 మించిరి. అటుపై ఆళవరిదాత మరువటినినము కాలక్షేప
 పనులునుకల భుజియులకరికనిని మూచి నందెరుమాళ్ళ
 నిశ్చయమును పోయించిరి. అందుల కెన్నడును నిదురు
 కలుగకుండిరి. అంతట మూతనాగిగారు లేచి నామడు
 కేరక అట్లును కరకా నహితకలతని నివ్వించిరి.
 అంతట కామార్తలు పరిభవించి నిలికెగల అచార్యునికొప్పు
 కను మీకు తేరపోయెను నకా అని కిష్టులకునూర్చి
 పోయించిరి. పిమ్మట ఆళ్ళవరిదాత నితరాడలరకించిరి.
 నీరి పరిభవించిన కాని మూతనేరనందిగారికి పంక
 మించెను. జూరిన నీరు పరిమిసన భాగ్యము లభించిన
 ట్లుగా మహానయాభుజులతో నడుకొనిరి. ఈ అర్చకు
 అచార్యులైకొక్కమేదా అపరదేయము ఆచార్యులైకొక్క
 మానకు అర్చకయైకొక్కమే అనిష్టం కరుగునై యునుక

అనునట్లు కొంతకాలము కైంకర్యమొనర్చి తుదకు పరమ పదము నలంకరించు సమయము నెరింగి సబ్రహ్మచారియైన పెరియనంబిగారిని పిలిచి “దేవర్థుక్కు శేషమాన పురో డాశత్తై నాయ్క్కి-డాద కిడిర్” అని విన్నవించిరి. వారుకూడ ఆచార్యకటాక్షైకలక్ష్యులగుటంచేసి వీరి చరమవిగ్రహమును దేహసంబంధుల స్పర్శలేకనే స్వయముగా దహనసంస్కారక్రియ లొనర్పిరి. ఈవిషయమును ఉద్దేయవరులు విని వారి ఉద్దేశమును వారి క్రియక్తిద్వారానే వివరలనను యుద్దేశముతో పెరియనంబిగారితో స్వామిన్! దేవరవారు సమస్తసాంప్రదాయముల నెరింగి యు పర్ణాశ్రమానుచితమైన కార్యముల చేయుచున్నారే! మీవంటి పెద్దల నాదర్శముగా నుంచుకొని లోకమంతయు

అనువర్తించునుగదా! అని విన్నవించగా, పెరియనంబిగారు నమ్మాళ్వారు సాయించిన “వయిలుంకుడరొళి” “నెడు మాక్కడిమై” అను తిరునాయ్మొళి సముద్రాధోపయా! పెరుమాళ్ళకంటెను ధర్మరాజులకంటెను దాసుడు గొప్పవాడు కాడు. జటాయువుకంటెను విదురునికంటెను వీరు అజ్ఞానులు కారు. ఆచార్యసంబంధము ఆచార్యకైంకర్యము జ్ఞానానుష్ఠానములే మనకు ఉద్దేశ్యముగదా అనిసాయించిరి. అది విని ఉద్దేయవరులు చాలా అనందించిరి. ఈమఱు అత్తుకు ఆచార్యకైంకర్యము ఆచార్యముఖవికాసకు కారణమైన భగవద్భాగవత్కైంకర్యమే ఉత్తరగ మని పూర్వాచార్యుల సూక్తులు.

నంజీయర్ - నంబిళ్లై సంవాదము.

శ్రీమతి ముడుంబై రామానుజమ్మగారు (రాజమండ్రి)

నంబిళ్ళగారు:- ఆచార్యా! కర్మయోగము జ్ఞానయోగము మొదలగు ఉపాయములకు అనేక శ్రుతిస్మృత్యాది ప్రమాణములు గాన్పించుచున్నది. అనుష్ఠించువారు కూడ అనేకు లున్నారు. కాని యీ ప్రపత్తియనెట్లు మన ఉపాయమునకు ప్రమాణములును కానరావు అనుష్ఠించువారును అల్పముగా నున్నారు. ఇతర మంత్రములకు వలె మన మంత్రములకు ఋషి ఛందస్సు అధి దేవతలును అనుసంధించబడుటయు లేదు కారణ మేమి? సాయంతురా?

నంజీయర్:- నంబిళ్లై! ఇద్దరు స్నేహితులు ఒకేగ్రామమునకుపోవుచున్నారు. మార్గమధ్యమున వారొక ఏటిని చాటి పోవలసియుండెను. అట్లు పోవుచుండగా అందొకడు కాలాజారి ప్రవాహ వేగమునపడి కొట్టెకొని పోవుచున్నాడు. అట్టితరి

రెండవస్నేహితుడు వెంటనే చేయూతనొసంగి వానిని ఉద్ధరించవలెనా? లేక వీనిని ఉద్ధరించుటకు ఏమి ప్రమాణములు కలవా యని ఆలోచించుచు నిలువబడవలెనా? వాడి చేతిని గ్రహించి బయట పడవలెనా? లేక చేని చేతిని స్పృశింపకు ఏమి ప్రమాణము లని ఆలోచించవలెనా? అట్లే సంసారసాగరమున బడి కొట్టుకొని పోవువానిని రక్షించుటకు ఆచార్యు డొసంగు చేయూతకాదా యీప్రపత్తి ఇందులకు వేరు ప్రమాణము లేల! లేక ప్రమాణములు కనపరచవలెనా? యే పట్ట పట్టెదవా? ఓ! అవి పెక్కు గలవు. చూచకొనుము.

- 1 ముముక్షురై శరణ మహం ప్రపదే (ముండకము)
- 2 తస్మాన్నాస్య మేహం తపసా మతిరిక మాహుః (తైత్తి. నారా).

3 న్యూన ఇత్యాహు ర్మనీషిణో బ్రహ్మ
ణమ్ (తైత్తి.నారా)

4 నిక్షేపాపరపర్యాయో న్యూనః పంచా
గణయంతః న్యూన స్త్వైగ ఇత్యుక్త
శ్శరణాగతి రిత్వపి (పాంచ. సంహిత)

ఇట్లన్నియో ప్రమాణములు కలవు గాన
ప్రమాణసంకోచము లేదు.

ఇక అనుమాతలు తక్కువ యని గదా నీ
సందేహము. లోకమున సంసారులు హెచ్చుగా
నున్నారా? ఉత్తమాశ్రమమగు సన్యాసమునకు
చెందినవారు హెచ్చుగా నున్నారా? దీనిని బట్టి
ఏ ఆశ్రమమునకొకప్పుడనము చెప్పవలెను.

ఇక ఋషి అంగన్యాసాదులను గూర్చి చెప్పె
దను వినుము.

పాంచరాత్రాగమమునా 'ఋష్యాదీంశ్చ కర
న్యాస మంగన్యాసం చ వృద్ధయేత్' అనగా ప్రప
న్నులచే అనుసంధించబడు మంత్రమునకు ఋషి
అంగన్యాసాదులు అవసరములేను అని చెప్పబడు
చున్నది. ఈ మంత్రాదేవతయగు శ్రీమన్నారా
యణునకు మనల రక్షించుటలో ఇది సహాయ
మవసరము లేనట్లే ఈ మంత్రము యొక్క శక్తి
సామర్థ్యము లన్నియు అంగన్యాసాది సామగ్రి
అవసరము లేదు.

నంబిళ్ళ:- స్వామీ! ఒకడు తాను శ్రీవైష్ణవ
వుడనని చెప్పుకొనుటకు ఏమి గుర్తు ఉండవలెను?

నంజీయర్:- ఎవనికి భగవంతుని శరవ్రా
హాది ఐదు అవతారములలో అర్చావిగ్రహమే
మిక్కిలి గొప్పది యని జ్ఞాన ముదయించునో

ఎవనికి ఒక విష్ణుభక్తునియందు నిష్కేతుకముగా
తన పుత్రాదులయందున్నంత ప్రేమ ఉదయించు
నో ఎవనికి తన నొక భక్తుడు కఠినముగా దూ
సిందినపుడు మనస్సు ఖోభించక స్తుతించినట్లు
అనంద ముదయించునో ఎవనికి బాధపడుచున్న
తన శత్రువును జూచినను కన్నీరు మున్నీరుగా
కారునో అట్టివాడు తనను శ్రీవైష్ణవపుడని తలచ
వచ్చును.

నంజీయర్:- నంబిళ్ళగారూ! శిష్యవారాధన
సమర్పించి ఆరగింపు చేయుడు.

నంబిళ్ళ:- ఆచార్యా! నాకు తిరువారాధనక్ర
మము తెలియదే ఎట్లు?

నంజీయర్:- నాకుమాత్ర మొక గొప్ప
కృమియు తెలియునా? 'శ్రీమన్నారాయణచరణౌ
శరణం ప్రపద్యే' యని అభిషేకమును సమర్పించి
ఆరగింపును సమర్పించుడు.

నంబిళ్ళ:- స్వామీ! పెడమాళ్ళ విగ్రహ
ములు అధికముగా నుండి ఒక్క పాత్రలో మా
త్రము ప్రసాద ముంచబడినచో ఆరగింపు ఎట్లు
సమర్పించవలెను?

నంజీయర్:- "శ్రీమన్నారాయణ చరణౌ
శరణం ప్రపద్యే సర్వగుంకళ విగ్రహాయ శ్రీ
మతే నారాయణాయ నమః" అని ఆరగింపు సమ
ర్పింపుడు.

నంబిళ్ళ:- ఆచార్యా! శిష్యులతి అవతా
రము లెత్తుటకు ఏమి ప్రయోజనము?

నంజీయర్:- ఒక్కొక్క అవతారములో చే
యబడిన అతిమానవశృత్యము లన్నియు భాగవ

తాపతారము చేసినవానిని దాని ఫలము ననుభవించ జేయుటకే.

నందిశ్శు:- స్వామీ భాగవతాపతారమునగా నెట్టిది!

సంజీయర్:- శ్రీవిష్ణుభక్తులకు నేపించినప్పుడు వారిని సామాన్య ప్రాకృత పురుషులుగా తలంచుటయే. వలయు శ్రియఃపతివలన భక్తిని లభించిన మనకుల నాథులగు నమ్మాళ్వారు భాగవతోత్తములను విక్రించి అదరముతో “తిరువుడై మన్నుర్”

“నిలత్తేవర్,, “పెరుమక్కల్,, “తక్కార్మిక్కార్,, “శిలుమామనిశర్,, “వేదవిమలర్,, ఇత్యాది విరుదములను అదరముతో నొసంగి గౌరవింపగా అట్టివారిని మననంటి ప్రాకృతపురుషులుగా తలంచుట మహాపదాపముకాదా?

కావున అట్టివారిని మన కులదేవులని ఆగరించుట శ్రీనైష్ఠవలక్షణము. వారిని తనతోటి పాటివా తనుకొనట అనర్థహేతువు.

భగవద్విషయము.

శ్రీమతి అమరవాది లక్ష్మీనరసమ్మగారు (నరసాపురం)

శ్రీయఃపతి దివ్యాజ్ఞను శిరసావహించి లోలోజ్జ్వలనార్థమై అభ్యారులుగా నవతరించిన దివ్యమూరిబృందము లేవలము భగవంతునిసూర్పి తా మునభవించిన యనుభవములనే గ్రంథరూపములుగా ప్రావిణభాషలో లక్షగోపితములగు కావ్యములుగా రచించిరి. వాటికే “నాలాయిత దివ్యప్రబంధములని” ప్రవృత్తును తిరునామ ముంచుటయే. వృద్ధకావ్యాతలలోను ప్రవృద్ధ జనకూటస్థులగు నమ్మాళ్వార్ల తల్లువ్రతానలోఅట్లే వాసునాయింబిగ బుగ్గొణభర్యణముచేసినారముత్తాశ్రమముగ తిరువిరుత్తం (100 పాశురములు) నిజవాళియం (7 పాశురములు) పెరియతిరువందాది (81 పాశురములు) తిరువాళ్వాయొరి (1100 పాశురములు) అను తిరునామములతో నలకారు నాలుగు ప్రబంధములును ప్రధానములుగా భరిగనింపబడుచున్నది. ఇందు మొదటి రూప ప్రబంధములకు పెరియవాళ్వారే పేర్కొ

వ్యాఖ్యానము పొందిరి. “వేదానాం నామనే నోస్మి” వేదములలో నామవేదము నేవని భగవంతు శభిమానించిన నామవేదనాకమగు తిరువాళ్వాయొరి దివ్యప్రబంధవ్యాఖ్యానములకే భగవద్విషయ మును దివ్యవామ మొసంగబడెను.

మనమిప్పుడా దివ్యప్రబంధ వ్యాఖ్యానము తెల్లు బయలుపెడలినవో విచారించెము. ఉదయన యల నమయామవరకు అవగా గ్రంథము లవతరించిన నాలుగువల సంపత్సకములవరకు మన పూర్వాచార్య లవరము అభ్యాసకంఠగా అప్రబంధముల రహస్యార్థములను ఉపదేశపూర్వకముగా గ్రహించుచు తనన అధికారులకు మాత్రమే ఉపదేశించుచు వచ్చిరి. అందుచే కాలక్రమముగ యర్థము లెరింగినవాడును ఉపదేశ కులును విదళము కాదోర్పిరి శ్రీకామాక్షుల నమయామనకా యుద్ధిష్ఠి వరభక్తి భుతకాం నన్న గల్గెను. ప్రాజ్ఞులు కూడ సాంప్రదాయములకు

విరుద్ధార్థముల జెప్పదొడింగిరి. ఇక పాముగల మాటలేమి! ఈస్థితిని గాంచి ఆకాలపు కొందరు భగవతోత్తముల పార్థివపై ఉడయవడలుతమ కంతరంగప్రియశిష్యులును జ్ఞానపుత్రు లనదగు “తిరుక్కోటై ప్పిగానే ప్పిళ్ళాన్” అను వారిని ‘పిలచి’ మీరు నాథమునివంశమున యవతరించిన ఆశ్వందాదుపీయశిష్యులగు పెరియతిరుమలనాచి గారి భూమారులు గావునను సహజముగ దివ్యప్ర బంధకారవము గలవాగుగావునను నావలన దిద్దు బాటు గావింపబడిన తదర్థములనెల్ల చక్కగా నెఱింగినవారు గావునను మీరే ఈతిరువాయ్ మొలిదివ్యప్రబంధమున కొక చక్కని వ్యాఖ్యా నమును శ్రీవిష్ణుపురాణంబునను చేరునట్లు ఆరు నేల గ్రంథముగా రచింపుడని ఆజ్ఞానొసంగి, అంతవారు ఆచార్య తిరువడిఘళ్ళను ధ్యానించు కొని వారే సాయించుచున్నట్లు భావించి ‘ఆతూ యిరప్పడి’ యను పేరుగల నొక వ్యాఖ్యానమును రచించి ఉడయవరుల శ్రీపాదములయందు సమర్పించిరి. ఉడయవరు లాగ్రంథమును కటాక్షించి మిగుల యానందించి దానికి ‘భగవద్విషయ’ మను తిరునామ ముంచి యాదరించి ఆ తిరుక్కరుగై పిరాన్ పిళ్ళైగారికి ఉభయవేదాస్తసింహాస నాధిపత్యము నొసంగిరి

భట్టగువారి శిష్యులైన (వేదాంతియను) సంజీయర్ తిరువాయ్ మొలిపబంధమునకు శ్రీభాష్యప్రక్రియగా తొమ్మిదివేల గ్రంథముగు టచే ‘బంబదినాయిర’ మనబడునొక వ్యాఖ్యాన గ్రంథమును రచించి దానికి చక్కగా ఎత్తివ్రా

యించదలంచుచుండగా కావేరికి దక్షిణగట్టునున్న గ్రామమునుండి తరుచు వీరి మఠమునకు వేం చేయుచుండు సంబూరు వరదరాజులు చక్కగా వ్రాయగలరనితెలిసియు వారు సంచనంస్కారసం సన్నులు కాకపోవుటచే భగవద్విషయముగుసీగ్రం థమును వారిచే వ్రాయించుటకు సందేహించిరి. ఆంగణిని గ్రహించి వరదరాజులు వారినిప్రార్థిం చి సంచనంస్కారసంసన్నులై ఆగ్రంథమును తమ యింటివద్ద వ్రాసి తెచ్చెదనని విన్నవించి ఆ సంపూర్ణగ్రంథమును తీసుకొని యింటికిఁగూడగా కా వేరీప్రవాహము విండుగా వచ్చుటచే ఈదుక్కుకొని పోవలసివచ్చెను. భద్రముగా నాగ్రంథమును తల పై బెట్టుకొని బట్టతో గట్టిగా కట్టి ఈదుచు కా వేరీమధ్య వచ్చుచోకి కెడటములచే త్రోసివేయ బడి ఆగ్రంథము ప్రవాహములో కొట్టుకొనిపోయె ను. అంత నామహాశయముడు బెంగతో యిల్లు చేరి విచారించుచుండెను. అత్యద్భుత బుద్ధిశాలిగావున ఆచార్యానుగ్రహముచే తాను వినిన దంతయు స్ఫురణమరాగా క్రమముతప్పకుండ పూనగుచ్చి నట్లు ఆ గ్రంథమును వ్రాసి తీసుకొనిపోయి ఆచార్యులకు సమర్పించి నిజస్థితిని విన్నవించిరి. వా రా గ్రంథమును సంత మహాకించి తుచ తిప్పకుండుట కాశ్చర్యకండి ఆనందపారవశ్యముచే ఆవరదరాజుల నాలింగనము చేసుకొని ‘నాబిడ్డ’ యను నర్థముగల ‘నంబిళ్ళై’ యను తిరునామ మునుండి. అప్పటినుండి యావరదరాజులనం బిళ్ళైజను పేరుతో వ్యవహరింప బడుచుండిరి. ఆ గ్రంథము ‘బంబదినాయిరప్పడి’ యని ప్రసిద్ధి గాంచెను.

పిమ్మట వాదికేసరిఅశ్రియమణివాళజేయ రనువారు లోకోపకారముగా పెద్దల యనుమతిని బడసి సాంప్రదాయానుగుణముగా శ్రీభాగవత ప్రక్రియతో పండ్రెండువేల గ్రంథమగుటచే 'పన్నీరాయిర' మనబరగు వ్యాఖ్యానము నొక దానిని రచించిరి.

పైవ్యాఖ్యానములు మూడును సంగ్రహముగా నుండుటచే నంబిళ్ళై గారు తమ క త్యంతి ప్రియ శిష్యులును సర్వసమర్థులునునగు పెరియ వాచ్చాక్ పిళ్ళై గారిని పిలిచి వెనుకటి వ్యాఖ్యానములకంటె కొంచెము విపులముగా రామాయణసంఖ్య ననుసరించి ఇరువదినాలుగు వేల గ్రంథముగా నొక వ్యాఖ్యానమును తిరు వాయ్ మొలకీ వ్రాయుడని నియమింప వారు 'ఇరుపత్తునాలాయిర' మనబడు నొక వ్యాఖ్యాన మును రచించి సమర్పించిరి.

ఒకతరి నంబిళ్ళైగారి యంతరంగశిష్యులగు వడక్కుతిరువీధిప్పిళ్ళైభట్టరువారు పగలెల్లను నంబిళ్ళైగారి తిరువాయ్ మొలకీకాలక్షేపమును నే వించుచు రాత్రులయందంతయు ఆ గ్రంథము నంతను వ్రాసి ముగించి నంబిళ్ళైగారికి చూపించిరి. ఆగ్రంథము ముప్పదియారువేల సంఖ్యతో శ్రుత ప్రకాశికప్రక్రియకు చేరియుండెను. నంబిళ్ళైగారు దానినిచూచి అది అతివిస్తారమున అతిసంక్షేపము ను గాక తాము చెప్పిన యర్థములన్నియు చక్కగ పొందుపరచబడి యుండుటకు మిక్కిలి సంతసించి యు తమ నియమనములేకయే వ్రాయబడినదగు టచే దానిని తీసుకొని ఒకమూల పడవైచి యుంచిరి. ఈయణి మాధవప్పెరుమాళ్ అను భాగవతోత్తములు ఆనమయమున నంబిళ్ళైగారి వద్ద కాలక్షేపము చేయుచు ఈగ్రంథమును విని ఇది లోకోపకారకమని యెంచి శ్రీరంగనా

యకులను నిత్యము సేవించి వారిమోల నంబిళ్ళై గారు ఈగ్రంథమును తమకు ప్రసాదింపజేయు పురుషకారమును చేయుమని ప్రార్థించగా ప్రార్థిం చగా శ్రీరంగ నాథున కనుగ్రహము కలిగి ఒక నాడు నంబిళ్ళైగారు తమసన్నిధికి వేంచేసినప్పుడు అర్చకముఖమున ఆగ్రంథమును మాధవపెరు మాళ్ళకు ప్రసాదించమని ఆనతిచ్చిరి. అంత నంబి ఱ్ళైగారు ఆయాజ్ఞను శిరసావహించి ఆ ఈశ ముప్పత్తారాయిరప్పడిని వారికి ప్రసాదించిరి. ఆ గ్రంథమే యిప్పుడు మనచే 'భగవద్విషయ' మను పేరుతో వ్యవహరింపబడుచు కాలక్షేప ము గావింపబడుచు పూజింపబడుచున్నది.

నడువితీరువీధిప్పిళ్ళైభట్టర్ అనువారుకూడా శ్రద్ధగా నంబిళ్ళైగారి కాలక్షేపమును విని సమ గ్రమముగా వ్రాయగా నది భారతమువలె సపాద లక్షగ్రంథమయ్యెను. దానిని నంబిళ్ళైగారుచూచి అహో! ఇంత గ్రంథము నెవ్వరు కాలక్షేపము చేయుదురు? శిష్యాచార్యసాంప్రదాయము చెడి పోదా! నేను నోటితో చెప్పినదంతయు మీరు వ్రాయగలిగితిరి. కాని నామనస్సులో నున్నది తెలుసుకొని వ్రాయలేదుగదా! నా యనుమతి లేకనే మీరేల యీగ్రంథమును వ్రాసితిరి? అని ఆగ్రంథమును తీసుకొని నున్నపునీరు జల్లించి భూమిలో పాతిపెట్టించి మన్నుచేయించివేసిరి. ఇట్లెన్నేనియు అప్రామాణికములైన వ్యాఖ్యాన ములన్నియు ప్రామాణికములైనవి మాత్రము ఆరాయిరప్పడి 'ఒన్నననాయిరప్పడి' 'పన్నీరా 'యిరప్పడి' 'ఇరుపత్తునాలాయిరప్పడి' ఈడుము పుత్తారాయిరప్పడి' యను 5 వ్యాఖ్యానములుమా త్రమే. అందు కాలక్షేపమునకు ఈడుముపుత్తారా యిరప్పడియు పారాయణకు ఆరాయిరప్పడియు వా డబడుచున్నవి. ఇవియే భగవద్విషయ మనబడును.

శ్రీ రాముని కళ్యాణగుణములు

(శ్రీమతి. శ్రీమత్తీర్థముల వాగ్దేవత్యమ్మగారు. మునునూనపాడు అగ్రహారం.)

శ్రీరామాయణమందు అయోధ్యాకాండము నందు దశరథచక్రివర్తి శ్రీరామచంద్రమూర్తికి యానరాజ్యపట్టాభిషేకము చేయనంది తమయొక్క సామంతులను సజలను రప్పించి తమ అభిప్రాయమును వారలెల్లరకు తెలిపినవెంటనే వారందఱు విక్కిలి ఉత్సాహపూరితులై 'రాముడే మాకు రాజుకావలెను. రాజు కావలె నని వికకం త్యముగా చెప్పినవెంటనే దశరథమునకు రాజు అనగిమితానందమును పొందినవాడై "అనేకవేల సంవత్సరములనుండియు ఏకచక్రాధిపత్యముగా తండివలె మిమ్ములనందరను నేను రాజ్యసరిసాలన చేయుచున్నాను గదా మీరందులకు ఇంత అతురతతో యీ ప్రకారముగా జెప్పుటకు కారణమేమి?" అని ప్రశ్నచేయగా వారందఱు "బహుశ్రువ కళ్యాణగుణాః పుత్రస్య సంతి తే" అనునట్లు నీవుత్పన్నుడైన శ్రీరామచంద్రమూర్తియొక్క కళ్యాణగుణములే మమ్ముల నిట్లు చెప్పునట్లుచేసినవి గాని మీయొక్కలోటువనలకా దని విన్నవించినట్లు సాయించబడియున్నది.

మరియు శ్రీరాములవారు సీతాపిరాట్టి అత్యుగాస్వామివారితో గూడుకొని అరణ్యవాసమునకు వేంచేసినప్పుడు శృంగిబేరపురాధీశుడైన గుహుడను నిపాదరాజు తాను శ్రీరామచంద్రమూర్తికి ఆతిథ్యమిచ్చి సత్కరించిన పిమ్మట యెంతో సీతాపిరాట్టితోగూడ శ్రీరామచంద్రుని నిద్రించుచున్న సమయమందు గుహుడున్న అత్యుగాస్వామివారున్న గుహునిపరివారమున్న కూడా ఒకరినొకరు నమ్మకుండా శ్రీరామచంద్రమూర్తిని కాపాడవలెననే పుద్గేశ్యముచేత రాత్రియంతయు నిద్రమేల్కొనియేయుండినట్లు శ్రీరామాయణమందు సాయించబడియున్నది. ఈవిషయమునే మన పితృలోకాచార్యులువారు 'ఇశయపె

నమాశ్చై గుహాపైరుమాల్ అతిశంకై కృష్ణ ఇరువై యమ్ అతిశంకై పృష్ణ శ్రీగుహాపైరుమాల్ చరితమ్ పెరుమాళ్ నోక్కిత్తిరే' అనిసాయించి యున్నారు. వీరివల్లర నీ ప్రకారముగా నడచుకొనుచున్నచేసినవి శ్రీరామచంద్రుని తిరుక్కళ్యాణగుణములేగదా! ఇదియునుగాక అరణ్యకాలడమునందు గావణుడు సీతాపిరాట్టిని నొసనోపుటను సహించజాలక గావణునితో యుద్ధముచేసి తనుపొగిములను నోగ్గొయిన జటాయువునకు శ్రీరామచంద్రమూర్తి జన్మన్మత్తాదులను బట్టి యుత్కృష్టులైనవారికి నమ్మనశిష్యాదలొనర్చునట్టి బ్రహ్మమేధానినైన గుహును వారికి జటాయువునగుండెడి ప్రీతిమూలమున తమ్ముడగు లక్ష్మణస్వామి తమతోకూడనే యున్నప్పటికిన్ని తామే స్వయముగా నాదరముతో నొనర్చినారుగదా! యింకను రఘువంశోద్ధారకులన్ను ఆచారప్రధానులగు పెరుమాళ్ళు "శబర్యా పూజిత స్సమ్యక్ రామో దశరథాత్మజః" అనునట్లు కిరాతశ్రీగా నుండినను గురుశుశ్రూషవలన నెక్కువ జ్ఞానముకలదై తనజన్మాకింపుగానందు ఫలమూలాదులను అన్నింటిని వీక్షింప యేరి తెచ్చి వీరి రాకకై నీక్షించుచున్నట్టి శ్రీశబర తనయాదరణమునకు తగినట్లు తానే స్వయముగా వడ్డించి యారగించునట్లుచేయగా ఆభిజాత్యాదలవలన సంపాదించునట్టి యభిమాన లింగముకైనను తనివారై ప్రీతితో నాగించిరి మరియు కాకానునడు సీతాపిరాట్టి విషయమున చేసిన తీరిని అపరాధమునకు "స తం నిష తి తం భూమా శరణ్య శ్శృంగారతం, వధార్హ మాపి కాకుత్స్థః స్పృహయా పర్యచాలయత్" అనునట్లు పిరాట్టివిషయమున అపరాధమును సంపూర్ణముగా నొనర్చి బ్రహ్మశ్రువునకు నిషయమై బయట

ముల్లోకములలోను నెచ్చటను రక్షించువారిని గానక వచ్చి శ్రీపాదములను శరణుజొచ్చిన కాకాసురుని రక్షించినారు. యితరకంటె క్షమా గుణ మేది కలదు?

ఇదియునుగాక యుద్ధకాండమునందు హను మంతుడు సీతాపిరాట్టియొక్క వృంతాంతము నంతను తెలుసుకొని వచ్చి ఉన్నది ఉన్నట్లుగా సీతా వృంతాంతము నంతను చెప్పిన పిమ్మట శ్రీరామచంద్రుడు విని ముక్కిలి ప్రీతుడై హనుమంతుంగూర్చి సుగ్రీవాదులతో “హనుమంతు డొకడుదక్క మహాసముద్రమును దాటగలవానిని మరెవ్వరిని నేను చూడలేదని” స్తుతిచేసినారు. కార్యమును సాధించి వచ్చిన భృత్యునియెడల స్వామి యేప్రకారముగా గౌరవ మునుచూపించవలయునో యుపదేశించుట కైశ్రీ రామచంద్రమూర్తి ఇట్లు సాయించియున్నారు.

మరియును శరణాగతరక్షణమందు శ్రీరామ చంద్రునిదే గొప్ప నియమము అను విషయమును వెల్లడిచేసినారు. అదెట్లున- శ్రీరామచంద్ర మూర్తి రక్షకత్వమే స్వయాపముగా గలవాడు కావున విభీషణుడు శరణాగతి చేసిన వెంటనే వానరులెల్లరు వారివారి అభిప్రాయములను చెప్పి విభీషణుని స్వీకరింపరాదని తెలియజేసినప్పటికి రామడు “మిత్రభావేన సంప్రాప్తం న త్యజేయం కిథంచన, దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్ సతా మేత దగర్హితమ్” అని అభయప్రదానము నొసంగియున్నారు.

మరియు సుగ్రీవమహారాజు సుబేలాచలపరస్థ తళిఖరమునందుండి లంకాపురమునందున్న రావణుని జూచినంతనే “ఈ దురాత్ముడు నాస్వామి యెదుట రాజోపహరములతో నెట్లుండవచ్చు ను?” అని మిక్కిలి కోపాతిశయమున అందరును

జూచుచుండగనే యాపరస్థతళిఖరమునందుండి తటా లున లేచి రావణుడున్న గోపురముపైకి నెగిరి రావణుని కిరీటమును తనకాలిఘోకింపడద్రోసి రావణునితో ద్వంద్వయుద్ధ మొనర్చి తానవలీల తిరిగి వానరసేనలతోగూడియున్న శ్రీరాముల వారియొద్దకు వాయువేగముగా వచ్చిన వెంటనే శ్రీరామచంద్రమూర్తి సుగ్రీవుని జూచి ‘త్వయి కించి త్సమాపన్నే కింకార్యం సీతయా మమ, భరతేన మహాబాహో! లక్ష్మణేన యవీ యసా- శత్రుః’ ఘ్నైన చ శత్రుః’ ఘ్న! స్వశరీరేణ వా పునః” అని సాయించినారు. దీనిచే సత్యా నపాయనియగు సీతనుగూడ నాదరింపక అష్టాదా శ్రీయించిన యొక వాగుమాత్రునియందు అత్యంతాభినివేశమును నొప్పు రాముని వాత్స ల్యాతిశయము చెప్పబడు చున్నది.

మరియు రావణవధానంతరము శ్రీరామచంద్ర మూర్తి హనుమంతుని ముందుగా శృంగిజేర పురమున గుహునికి తమయొక్క అగమనమును జెప్పి పిదప భరతునకు జెప్పుమని ఆజ్ఞ యిచ్చి నారు. “నిపాదరాజగు గుహుని జూచి నేను జెప్పమనినట్లు నీవు నాక్షేణము నతనికి జెప్పుము ఆ గుహుడు నేను మరల కుశలముగా వచ్చితినిని విన్నంతనే మిక్కిలి సంతోషము నొందగలడు. అతడు నాకు నాయంతరినాడగు చెలికాడు” అ నను ఇచ్చట ‘అత్యనమః’ అని శ్రీరామచంద్ర మూర్తి గుహుని గూర్చి సాయించుటచే గుహుని హింసజాతిని పాటింపక ప్రేమాతిశయమున తమ వలె సత్త్వాకుసులీనునిగా తలచెనని యర్థము. ఇంతకంటె మహాగుణ మేదిగలదు? శ్రీరామ చంద్రుని కళ్యాణగుణములను లెక్కించి చెప్ప టకు బ్రహ్మాది దేవతలకే సాధ్యపడవుడు తక్కి నవారికెల్లు సాధ్యపడును? ఈవిషయము?

రామభక్తుడగు బమ్మెరపోతనామాత్యుడు ప్రాచీనమాయామను భాగ్యములు తెలిచి చచ్చిగాని లేకున్న బన్ధుకేకచనా శాని యచ్చులు ఒక నిరహ్యము కలదు.

మరియు స్త్రీగామగంధము నావనాది క్షత్రువులందరిని విధించి నిష్కలము రక్షించుచు నున్న

రాజ్యమును ముఖ్యముతో పరిపాలించెను. రామభక్తునిందు ప్రజలు దీర్ఘాయుగానోగములు కలిగి నామని నుచ్చటనే చెప్పుకొనుచు ప్రాప్తమృత్యుమండిరి. బయలుదేరును భర్తృసరాయలుపై ముఖలక్షణములను నుండిరి.

స్త్రీల కర్తవ్యము.

(స్త్రీమతమును గురిపై గంగనాయకమ్మగారు) (రాచనండి.)

అంగునిరి అందమా అత్తలే. అది అందరికికావలసినదే స్త్రీలేమిటి కూర్చులేమిటి? పిటిలిక మొదలు బిచ్చావరకు ఆ ఆమెభవాని అందరూ తనతనలాడుకూడే ఉంటారు ఇక్కడ అనందలో తారకమగ్నంఉంది. అది లేనిఅనందం మోక్షానందం ఒక్కటే. గీతల్లో భగవానుడు "అపితేస్తు దురాచానో భజతే మామవ్యభాక్" స్వామీవ సమంతస్య స్వమగ్న్యవసితోహి||

అ మెదలిపెట్టి

యో దైర్ఘ్యప్రధానాదాగ్రే నే భవీయాంతి పరాంగతిం అని శతాధ్యయవానికి అర్థతలేని, ముఃకీ కూర్చుంటే కూడా మోక్షాధివాన్ని పరిపాదిస్తూ ఉండగా అదేంకొమోగాని ఒక్కవతకర్తవ్యా ముని దగ్గర కేరనివ్యక మీరు వివక్షాదము, వివక్షాదము మొదల అంటాడను, మీరు మాదమాదము, మీరు మేయమాదము, అంటూ మారంగా వివరి కొట్టే గతాని అదరించి మోక్షమోక్షే చాచొక్కరు కల పడరు గతా ఇట్లా గడక గా గడక నామన పుణ్యది శేషం కల్ల అభగవంతుడి హృదయం కరిగి శేలం మనకోసమే అనుకోనేటట్లు ఆ ఆదిశేషుని శ్రీరామానుజులుగా అవతరించేవాడు. అనుభవీయుడవర కించి, తుగితి స్మృతి ఇగిటన పుం జాగమాదుల్ని అన్నింటిని పరికించి పరికిలించి కావన్య నాన్య కపరికొట్టి అటు బాగ్యుడేమిటి ఇటుచందాలుడేమిటి అటుపుకనుడేమిటి, యిటుపడేమిటి, అటుపగియోజకుడేమిటి, ఇటుఅగియోజకుడేమిటి అందర్ని కడుపునోపెట్టుకొని అర్చిగలఅందరికి ఒకటే రాజమార్గాన్ని చూపించారు. అనాడు అయన కేసేదీపం తననెడబలం పెట్టి ఎన్ని అనాన్యస్థికోపాలకృతా గర్వం పెట్టక అంకురించి కల్లగించి చిగిర్చి పూసి కాసి మోక్షురింది. ఆవేమకేలనూనికాయి తగిలంకో శ్రీమకృమం

గా దిగనానందం ప్రారంభించింది. ఇట్లాంటికనుకంటా అదమామయని అనుగ్రహంవల్లనే మన విప్లవకైక ప్రచారక సంఘం ఒకటి తలపెట్టి తిరిగి అప్పజూసికోవాదం ప్రారంభించింది. మందిరోజులు అన్నమయ్యాయి అంతట దానికి అవరంకనిపిస్తోంది. దినదినాభివృద్ధి అవుతుంది. 'స్త్రీమతమ్మను చాక్షేయ బావితేవర్ణ సంకరం' అన్నట్లు పురుష శంతవేస్తే ఏంప్రయోజనం ఈలియగ సామ్రాజ్యానికి అధిపత్యంమంది. అందుచేతమనం ఉన్నట్లే స్త్రీగారి ఆదమ. సూర్యుడు ఉదయించడు. ఏదీజరగడు. మనంతరిస్తే ఆకాశంకి క భూమిపైవా అదదానికి క్షణం కట్టదు. అయితే అన్నట్లుమంలికమల్లా కర్మకర్తవ్యమే దురీటం. మామోడి పురుషులచే స్త్రీలలో చేతులజే ప్రచారంకంటే స్త్రీలలోస్త్రీలే ప్రభు అదిరాగాని తీసుంది కాళికావచ్చాల్లెండికా అంతలంకావ్యవస్థకంభిమిచ్చాల్సి అని ప్రగిబాతి క్షుకాలినిమిట్టట్లు విశాలినివమ్మమూదామరి. అందుకు మనం ఏమయ్యాలో నామోలిందిచేటు తాను సావకాశంగా లో మోలింది.

స్త్రీ విద్య

మనశ్శిల్ప చాలామంది అడవాళ్ళ కి కడుచందాకమ్మ ఇలేంబురాచారం కచ్చివడింకో కళకాలం అనేచామ్యు ఉన్నాడు. ఇది మాచిప్ప తనంతో మరీ ఎక్కువ.

దైవ కన్య కృతే నాల్గో, నాల్గో నాది కన్యన. అన్నట్లు నిత్యం అత్యంతకృతం చేస్తే నాడికొక్కయోగం అక్కర్లేట్లు ఎప్పుడూ నూనగా భగవంతుడే అనుభవిస్తూ ఉండే, ఉత్తమ యిల్లారికే నమస్కరిస్తే అక్కర్లేకపోతే పోతయ్యగాని అందరూ అట్లాంటివాళ్ళుంటాకాళి కనక చదువనేది అందరికీ కావలసిందే

విద్యాభ్యాస విధానము.

అయి తేదికటి అవస్థ ఎల్లాంటిది? ఎల్లా ఆభ్యసించాలి అనేది ముఖ్యంగా విచారించ వలసిన విషయం ఎల్లాంటి విద్య ఉండాలంటే సహకారం అంటే ఏమిటో దాన్ని ఎల్లా అచరించాలో పూర్వం అల్లా అచరించి ఎల్లాంటి ఫలం వచ్చెల్లా భాండో తెలుసుకోవాలి, ఒకరికి చెప్పడానికి, నత్కాలక్షేపం చెయ్యడానికి, మంచిపంతానం పొందడానికి వాళ్ళకి దొంగ నోక్కి లేవడా డెంబ దానికి, వాళ్ళకి మంి నడకపడిపించడానికి, అచడల్లా పురస్కారం ఉండడానికి భక్తికి కాస్త చేదోడువాదోడు అవడానికి ఉపాయం చేయడపు రావాలి కనుమార్పక పాతిన శ్మం చెడకూడా ప్రతి విద్య ప్రతి ఆడదానికి అవకాం ఇందులో సాదాసాదాం. ఇందుకువీరో కొంతవిద్యుత్పాపిత్యం, ప్రసాహిత్యం, గృహవైద్యం భగవద్గీత, సాంఖ్యియాదయ వేదాంత గ్రంథాలు, స్వాత్రీపా డాలుమొ వైదికవిద్య, కనులూంటిపత్రికలు, నొడ్డో మొక్కా మొదలవే చడ, భగవద్గీతనుకానసంధానానికికాస్తవంగీ తం ఏదో ఎల్లాంటిది తమ నేర్పుకొని ఇతరులకేనయిల్తో ఉండలేమనోండి నేర్వనం ఇల్లాంటివృత్తులు తప్పులేవని నాఉట్టకం.

ఇది నేర్పుకొనడానికి మార్గం ఏవంటే విద్యావిధానం గ్గి నే పనిచూడండి ప్రతిభిల్లో అందరి నడిచి నడుపు కోవలం అనేవాన్ని మనం అందరం అర్థమందా అర్థి ఘటించాలి దాతత్వవిద్యకో తండ్రివిద్యకో, పివతండ్రి విద్యకో, అన్నతమ్మలద్యకో, కొడుకుద్యకో, చదువుకొన్న వాళ్ళుకాతే నోరేకాదన్న అందమమమిద్యకో ఇల్లావీరో ఇంట్లోఉండే వాళ్ళద్యక వాళ్ళద్యకాం చిత్రకం. తోటాతే పా ను లక్షణాలండి విద్యులకమన పాంచ న్యరావమకం వాగావదువునన్న అడవాళ్ళండు నాళ్ళని పామంటికి రిపిందుకొని నేర్పుకోవడంకండవకం. నత పడి పానంటిచే నేవల స్త్రీల స్త్రీలకు భోధించే పద్ధత్యక హాళాల్లాంటి అందులో నేర్పుకోడం ఇంక లాభపడయం. అక్షయం పంతంకా యుక్తరయన్ను వచ్చే తోటల అగడ అర్థివారింటికి పళ్ళెలోల అంత అయి పోదానీ, అర్థివారులు భక్తి అర్థివీరీ తీరకుంటే అత్ర వా రింటికి అర్థివారు-దా ప్రాంతివీర అత్రమభిధతిలోనే చదువుకొడం మంచిది.

పితం తివులకర్తవ్యం.

ఇంక సంతానం లేని వలంతువు లున్నాడు పాడం ననంగా పరివేశ్యకా వాళ్ళనీతి నీచాకీచం, భర్త

పోగానే తండ్రినో అన్నదమ్ముల్నో భావనల్నో అర్థి యించి తన గంపెదాని తోడో, చక్కలూనో వాళ్ళం తెలుతాడు. తను భవ కనక వస్తు పాపనాలు చాళ్ళువీరడ చేస్తాడు. అరవచాకిచేస్తాడు. తనముస్తాబునున్న నా చాళ్ళిపిల్లల ముస్తాబుల్నో, తన మొనడు తనపిల్లలకి నోయి కోవోయినా వాళ్ళకి వాళ్ళిపిల్లలకి ముస్తాబులా దానీరండలాగ చాకిరీచేస్తూ వాళ్ళునుఖదుఖాతే తనముఖ దుఖాలననోంటూ ఒక్కగడిమకాలమైనా చేవుణ్ణి ద్వయం మతోదానికీతిక లేకుండా ఒక్కవిద్య దేవయాత్రకనాదిన్ను లేకుండా మగ్గి నొగ్గి వ్యర్థజీవితాన్ని గడుపుతున్నాడు. అట్టివారికి పద్ధత్యకంగా ఆశ్రిమాలువిగ్వరచి అందులా వ్రతమధ్యే వారికినేర్పించి అభ్యాసప్రజ్ఞానంకో పర్వాత్త తం. వాళ్ళ జీవితాల్ని గడుపుకోనే ఏర్పాటు తప్పక చెయ్యాలి. వరులందులో వంశీలీ వాల్తే జ్యోవోపాధినివా శ్మ సంపాదించుకోడాకి తనివెప్పట్ల సమలు కల్పించాలి యితర సంహార నీలుతీకత్తనవ్వకు లి అశ్రిమానికి వచ్చి సత్కాంతే నుచెయ్యడానికిమన దేవాలమనదానికి ఏర్పా చెయ్యాలి. చివ్విపిల్లలు ఉడయంపా యంత్రం ఏదో కొంతకాలం అన్నటికేవల్లి విద్యాను సంపాదానికి మంచి గృహిణులు అడదానికి ఉపాయం చేసమనదేవాల, స్వాత్రీ హాలా, గీత యిల్లాంటివి నేర్పుకోలేఅవకాలాలుండాలి. ఏర్పామకాం చేతు భజన ఉండాలి. వ్రతనియమాలదాటి ములందాలి. అల్లాంటి సంగస్త్రీలకు పిల్లలకి వర ఆ శ్రిమాలుపెట్టినావకే.

ప్రచారము.

మర ఇల్లాంటి నిష్కలంకమైన బిల్బు బిధానాన్ని అన కని విధానాన్ని చక్కలూనో బోధించే చుత్రిక ఒకటి పనిచేయకంగా అడవాళ్ళనిమిరం అందరికీ అందుబాటు ఉండాలి. అడవాళ్ళకి యిట్లో ఉండే చదువుకోడాకి పీలుగాక తైబిరీ ఉండాలి.

ఈ అర్థికు వాసుల్లో పెదవయన్ను అనుభవంగ్గిజ్జ వాద్వంకంబాట్ల మార్గం అచ్చట చుట్టకు శిల్పి పర్వాం చేస్తూ ఉండాలి. అడవా ఏదోమితం గానే.

ముగింపు.

ఇల్లాంటి పద్ధతుల్ని :లాగ్గతగా నడిపినే అడవాళ్ళు బాగుపడతారు. వాళ్ళవట్ల పురుషులు బాగు కడతారు. వాళ్ళవట్ల దేశం బాగుపడుతుంది. ఆధాత్మకంగా అభినది కించం ఉత్తంగాని అధి భోతకంగా వేరగ దంక గ దానికే. గుప్తి.

ప్రశ్నోత్తరములు

తిరువారాధన

53 ప్ర. శత్రువులు భరతసేవయంగును, మధురకవులు పరాంకుశుల సేవయందును నిమగ్నులై 'తేప్రమత్తటీమీన్' అని యున్నట్లు అన్నిట ఉపాయముగా పరిగణించబడు సదాచార్య సమాశ్రయణమును గావించిన చేతనునకు ఇంక భగవత్కైంకర్యముగాని ఇతరభాగవత కైంకర్యముగాని చేయు నవసరము లేదుగదా?

ఉ. అట్లనరాదు. వారిరువురును అట్లుగావించలేదు. వారునుభగవద్భాగవత సేవలగావించిరి. అట్లు గావించుటలో వారి ఉద్దేశము మాత్రము అది తమ ఆచార్యుల ముఖోల్లాసకు కారణముగ నుండే అనగా నదియు తమ ఆచార్యకైంకర్యమనియే వారి యభిప్రాయము. కావున అన్ని మోపాయనిష్ఠుడు ఆచార్యునకు ప్రీతికొరకు భగవత్కైంకర్యమును, ఆప్రీతి మిక్కుటముగుట కొరకు భాగవత్కైంకర్యమును చేసియే తీరవలెను.

54 ప్ర. అయినచో తనయాచార్యులకైంకర్యము నే యుద్దేశముతో గావించవలెను?

ఉ. దానిని తన స్వరూపమునకు తగినదనియు, తన కడయే ఫలమనియు, తననుజ్ఞవింపజేయునది యనియు భాగవతోత్తముల ముఖోల్లాస హేతువనియుగావింపవలెను.

55 ప్ర. సరియే, ఈతనికి తిరువారాధన ఏమి?

ఉ. తన ఆచార్యులు ప్రసాదించిన శ్రీపాదములును, (లేక పాదుకలును) వారి యాచార్యులగు ఆళ్వార్లును ఎంబెరుమనార్లును (అనగా. రామానుజ- పరాంకుశులవిగ్రహములు). లేక

“యేనైవగురుణా యస్య న్యాసవిద్యా ప్రదీయతే తస్య వైకుంఠదుగ్ధాబ్ధిద్వారకా సుర్య ఏవ సః” (అనగా-ప్రపత్తి పరమగు మంత్రీరత్నముల నుపదేశించిన ఆచార్యులే తనకు సర్వమును) అని వారితరువడిగళ్ళను మాత్రమే తనకు తిరువారాధనగా పరిగ్రహించవలెను.

56 ప్ర- ఇందుల కేమి ప్రమాణము?

ఉ- పెద్దలచే ప్రమాణ తమముగా పరిగ్రహింపబడిన శ్రీమద్రామాయణ మందలి శ్రీభరతుల యనుష్ఠానమే యిందులకు ముఖ్యప్రమాణము.

57 ప్ర- ఈ అంతిమోపాయ నిష్ఠుడు తిరువారాధన, ఆరగింపు, జరుపునప్పుడు ముంగు వెనుకలతో పాటించవలసిన క్రమమెద్ది?

ఉ- ముందు ‘శ్రీమత్పరాంకుశ చరణౌ శరణం ప్రపద్యే పూర్వాపరాచార్య విశిష్టాయ శ్రీమతే పరాంకుశాయనమః’ అని నమ్మాళ్వారుల కారగింపు సమర్పించి ‘శ్రీమద్రామానుజ చరణౌ శరణం ప్రపద్యే పూర్వాపరాచార్య విశిష్టాయ శ్రీమతే రామానుజాయనమః’ అని రామానుజుల కారగింపు సమర్పించి ‘శ్రీమద్వర్య వరముని చరణౌ శరణం ప్రపద్యే పూర్వాపరాచార్య విశిష్టాయ శ్రీమతేవరవ రమునయేనమః’ అని మణవాళమహామునుల కారగింపు సమర్పించి ‘అస్మద్గురుభ్యోనమః, అస్మత్పరమగురుభ్యోనమః’ అస్మత్సర్వగురుభ్యోనమః అని తనకు మంత్రోపదేశమును గావించిన ఆచార్యులకును- పిమ్మట అర్ధప్రదాచార్యులకును, ఇతరాచార్యులకును వారివారి దివ్యవాసుములనుచ్చరించి ఆరగింపు సమర్పించవలెను.

58 ప్ర- ఇతరాచార్యులనగా ఎవ్వరు?

ఉ- అష్టశ్లోకీ వ్యాఖ్యానమును, శ్రీమద్రామాయణమును, తిరువాయ్మొళి మొదలగు నాలా యిర ప్రబంధములను, పదునెనిమిది రహస్య గ్రంథములను (తేక అందొక రహస్యమును) ఉపదేశరత్నమాలను, తిరువాయ్మొళిమాతృదానిని వీటికి వ్యాఖ్యానములు మొదలగు స్వరూపగ్రంథములను చెప్పినవారు. వీరందఱును ఆచార్యులే, కావుననే స్వరూపగ్రంథములను విలక్షణముల సన్నిధిలో కాలక్షేపము గావింపవలెను.

59 ప్ర- మంత్రముకంటె అర్థమే ప్రధానముగదా! అట్టితరి అర్థమును సావించిన ఆచార్యులకు ముందు ఆరాధన సమర్పించి పిమ్మట మంత్రశ్రీదులకు సమర్పించుట న్యాయముకాదా!

ఉ. ఇంతోమన కథికారిగా జేయబడుటచే గదా వారాతని పూర్వాచార్యవైలత్యమును జూచి అర్థమును సాయించునది. అందుచే అర్థప్రదాచార్యులకు మంత్రపదాచార్యులపట్ల 'ఆహ! ఈ మహావిభావులుగదా యీచేతనుని దిద్ది భగవద్విషయాల్లునిగా జేసినవారు' అని ఉపకార స్మృతిమొందుగా నుండును. కావున నారికి ముందుగా ఆరాధన గావింపవలెను-

60 క్ర. ఇందులకు 'ధర్మజ్ఞానమయః ప్రమాణం' అన్నట్లు పెద్దల యాచారమేదైన ప్రమాణము కలదా!

ఉ. లేకేమి. ఉడయవరులకు విదుగుడు ఆచార్యులు కలరు. అందు పెరియనంబిగాను మంత్రోపదేశకులు. కావుననే మిగిలిన నలుగురు ఆచార్యులును వారియందు తమకు గల గౌరవాతిశయముచేతనే 'నేను నేనని' ఆ యా రహస్యార్థములను వారికి సాయించి ఆచార్యులైరి. ఉడయవరులకును గూడ పెరియనంబిగారియందే ఉపకారకస్మృతిమొందు. కావుననే అభయ మణవాళప్పెరుమాళ్ళు తమకు విధేయులై ఉభయ విభూతులను ప్రసాదించి 'ఉడయవర్' అని బిరుదము నొసంగినప్పుడు వారు తోడనే పెరియనంబిగారి గోష్ఠి కేగి నేవించి 'స్వామీ జేవరవారితిరువడి సంబంధము దాసునకు రాజకులమాహాత్మ్యము. అందువల్లనే సంబెరుమాళ్లు నాకీ విశ్వర్యమును ప్రసాదించిరి' అని విన్నవించిరి.

61 క్ర. శ్రీపాదతీర్థము (పాదములు కడిగినవీరు)ను, తలీయ ప్రసాదము (భుజించి విడచిన ఉచ్చిష్ట ప్రసాదము)ను ఎట్టివారివలన ఎల్లస్వీకరించవలెను?

ఉ. కర్మయోగుల కంటె జ్ఞానయోగులు, వారికంటె భక్తినిష్ఠులు, వారికంటె వ్రాసన్నులును ఒకరికంటె నొకరు ఉత్తమమార్గనిష్ఠులనిగదా ప్రసిద్ధి. అందు వ్రాసన్నులు ఏకాంతులనియు వరమైకాంతులనియు వారి అధ్యవసాయ భేదముచే రెండు విధములు.

అందుపరమైకాంతులగు భాగవతోత్తములయొక్క పావనములును భోగ్యములునునగు శ్రీపాదతీర్థ తలీయ ప్రసాదములయందు 'నాకీ భాగవతపాదతీర్థావగాహనము లభించెనేని గంగ మొదలగు నదులతో మునుంగుట నిష్ప్రయోజనమును పావనత్వ భోగ్యత్వ విశ్వాసముంచి ప్రేమతోహార్షింది ఆరుమాసములో మూడుమాసములో వారిని యనువర్తించి లభించవలెను. అంతియకాని కోరుటయే తడవుగాగాని కోరకయే గాని కాలుసాచువారి శ్రీపాద తీర్థమును స్వీకరింపరాదు-

62 ప్ర. ఇందులకు పెద్దల యాచారమేదైన ప్రమాణము కలదా?

ఉ. రహస్య సంప్రదాయగ్రంథములను కాలక్షేపమును ప్రారంభించునప్పుడు ఆచార్యులు శ్రీ పాదతీర్థమును ప్రసాదించి ప్రారంభించుట యాచారము.

ఒక సమయమున నంబిళ్ళగారికి యాచార్యపురుషులకు భగవద్విషయ కాలక్షేపమును ప్రారంభించిరి. ఆ యాచార్య పురుషులు తమ యాభిజాత్యము భంగపడునని భయపడి శ్రీపాద తీర్థమును ప్రార్థించక పోవుటచే నీరు ప్రసాదంపకమే కాలక్షేపమును ప్రారంభించిరి. ఇట్లు జరుగుచుండ భాగవత వైభవపరిపాదకమైన 'పయిలు శుడరాలి' యనెడు తిరువాయ్ మొలి కాలక్షేపమునకు రాగానే ఆయన ఆ వైభవము నెరింగి తాను గావించిన అక్రమమునకు పశ్చాత్తప్తుడై సిగ్గుపడి నంబిళ్ళగారి పాదములు బట్టుకొని 'స్వామీ! నాకు దేవరవారి శ్రీపాదతీర్థమును ప్రసాదించియే ముందుగ్రంథమును సాయించవలె'నని విక్కిలి ప్రార్థించెను. అప్పుడు వారు 'వీరికిప్పుడు శ్రీపాదతీర్థము విధిక్రమముగాక రాగప్రాప్తమైనద'ని వెంటనేసాయించిరి. సదాచార సంపన్నులగు భాగవతోత్తములయొక్కయు వ్రతనిష్ఠులగు ఆచార్యులయొక్కయు ఉచ్చివ్రము సుపావనము గాన వారి తళియప్రసాదము పరిగ్రహించదగినది.

63 ప్ర. కన్నతండ్రి స్వరూపజ్ఞానము కలవాడై తనపుత్రునకు ఉపనయనాది సంస్కారములను చక్కాంకణాది సంస్కారములకు, స్వయముగ జేసి తనపుత్రుడును స్వరూపజ్ఞానము కలవాడగు నట్లు యత్నించి వాని స్వరూపమును దిద్ది బాగుపరచిన వాడైనచో ఆతనిని విడిచి మరియొకరిని ఆచార్యులుగా నాశ్రయించ వచ్చునా? ఆతని నట్లు భావించవలెను?

ఉ. ఆతడు మహాగురువు. ఆతనిని విడుచుట మహాపాపము. ఆతనియందు కన్నతండ్రియను బుద్ధిని వీడి ఆత్మకు జనకుడని భావించి యాదరించవలెను. ఆతని తిరునక్షత్రమును పాటించవలెను. అట్టివాడు కానిచో దేహజనకుడే యగును గాని ఆత్మజనకుడు కాడు. అప్పుడు తనయాత్మజ్ఞేవనకై మరియొక నాచార్యు నాశ్రయించవలెను. అట్టితండ్రి తిరునక్షత్రోత్సవమును పాటించ నవసరములేదు.

64 ప్ర. తండ్రి స్వరూపజ్ఞానము కలవాడై యుండియు పుత్రునకాచార్యుడు కానిచో పుత్రు డేమి చేయవలెను? ఆ తండ్రి నెట్లుభావించవలెను?

ఉ. పుత్రుడు మరియొక విలక్షణులైన యాచార్యుల నాశ్రయించి తండ్రినిమాత్రము గురువని గాక ఉపకారకుడని మాత్రము తలంచి యాతనిని భాగవతుడని భావించి తిరునక్షత్రోత్సవమును జేయుచుండవలెను.

65 ప్ర. తండ్రి స్వరూపజ్ఞానము లేనివాడైనచో నేమిచేయవలెను?

ఉ. అట్టివానినే దురభిమానముతో 'మేము మాతండ్రినేగాని యితరులనాశ్రయింప' మని యాశ్రయించి, విలక్షణులైన ఇతరులనాశ్రయింపజేసి వాడు జీవించనేరడు.

శ్రీవిశ్వప్రజ్ఞాన ప్రచారక సంఘ కార్యమాస పండిత సభ

ఆహ్వాన పత్రిక.

స్వస్తి శ్రీ విరోధి నామ సంవత్సర కార్తీక శుక్ల ౭ మి శుక్రవారము (28—10—49) మొదలు వరుసగా 3 రోజులు విశాఖపట్టణంజిల్లాలోని విజయనగర ప్రాంతమున నున్న

శ్రీరామ తీర్థగృహములో

నరసాపురం వాస్తవ్యులను నుండసాస్వామి అనే న్యాయవేదాంతవాదస్తంభ

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. రామానుజాచార్య స్వామివారి ఉద్యక్షాతిక్రింద

శ్రీవిశ్వప్రజ్ఞానప్రచారకసంఘ కార్యకర్త మాస పండితసభలున్న, శ్రీమదుభయవేదాంత ప్రవర్తక సంఘ ద్వితీయ వార్షికోత్సవమున్న; శ్రీమతి గాదె సీతారావమ్మగారి అధ్యక్షతక్రింద యధిరాజ సేవా విహితాసభయున్న జరుపబడును గనఁ రాము వేంచేసి ఈసభలో పాల్గొని ఆనందించు పార్శ్వవ.

ఇట్లు ఆహ్వాన సంఘము.

ముందులై వరాహ నరసింహాచార్యులు బి. ఎ. రాజమండ్రి అధ్యక్షులు.

ని కం. గో. శ్రీధావ్యకారాచార్యులు .... ఉపాధ్యక్షులు.

కరి నారాయణాచార్యులు ప్రభువులు .... సభ్యులు.

కందాక అప్పలాచార్యులు

కల్వహుడి శరణాచార్యులు

కో. కం. వెంకటేశ్వరులు

తె. కం. గోపాలాచార్యులు

} ఉభయవేదాంత ప్రవర్తక సంఘ కార్యదర్శులు.

.... కోశాధికారి.

.... సంఘ కార్యదర్శి.

కార్యక్రమము.

28—10—49 శుక్రవారము—ఉదయము—

స్వామిల తిరువీధి ఉత్సవము - మంగళాచరణము - అధ్యక్షవరణము, ఆహ్వానసంఘ స్వాగతోపన్యాసము, శ్రీఅధ్యక్షులవారి ప్రారంభోపన్యాసము, కార్యదర్శినివేదిక, చిత్రపటావిష్కరణము, శ్రీ కుండలి స్వామివారు అని ప్రసన్నులై శ్రీపేరుంబూదూరులో ఉభయవేదాంతప్రవర్తనలై వేంచేసియుండే శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. ఆ. వెంకట నరసింహాచార్యస్వామివారి చిత్రమును శ్రీఅధ్యక్షులవారును, అవర నమ్మాళ్వారని ప్రసన్నులై గాంచిన శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. ముందులై వరాహస్వామివారి చిత్రపటమును విజయనగర వాస్తవ్యులను అచ్చటి ఇంగ్లీషుకాలేజీలో తెమ్మిస్టర్లెక్కురుగానున్నట్టి శ్రీమాన్ మేడేపల్లి వరాహనరసింహ స్వామిగారు M. A. యున్న అవిష్కరించురు. ప్రతిదినము ఉదయము - సాయంకాలము ఈక్రింది పండితులచే అంచరకున్న ముఖ్యాహ్వానము యాక్రింది విదుషీమణులచే ప్రత్యేకము ప్రీలకున్ను, ఉపన్యసించబడుచుండును.

పండితులు:

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. తె. కం. రామాచార్యులుగారు

" " శ్రీ. క. రామ నుజస్వామిగారు,

" " శ్రీ. వ. నారాయణస్వామిగారు

" " వరదక్షుగోవిందాచార్యులుగారు

" " కో. కం. దినరామచార్యులుగారు

" " మేడేపల్లివరాహనరసింహస్వామిగారు,

" " అ. ది. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు

" " తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

విదుషీమణులు:

శ్రీ. న. శి. గాదె సీతారావమ్మగారు (అధ్యక్షులు.)

" " విజయనగరం

" " ఆ. వె. లక్ష్మీ నరసమ్మగారు నరసాపురం

" " తి. వె. తిరువెంగళమ్మగారు, బాంధ్రులం

" " ముందులై రామానుజమ్మగారు.

(రాజమహేంద్రవరం.)

" " క. రి. లక్ష్మీ నరసమ్మగారు. (సింహాదలం.)

" " కో. కం. తాయామ్మగారు. (శ్రీరామతీర్థం)

" " కాకలూరి మోడిమయ్యగారు. (గుడివాడ)

" " మురంగంటిరంగ నాయకమ్మగారు, కోడలకోండ

" " తి. వ. లక్ష్మీ నరసమ్మగారు. (శ్రీరామతీర్థం)

" " గుడిమర్ల శేషమ్మగారు. (వారిలవల)

భక్తి నివేదన

మహారాజపోషకులు.

శ్రీమతి శివకోటి నాగేశ్వరమ్మగారు విజయవాడ.

(వీరు ఈపత్రిక ప్రారంభనీధికి గాను రూ 100—0—0 లు విరాళమును సమర్పించిరి.

రాజపోషకులు

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కందాళ నరసింహాచార్యులుగారు. పడేశ్వరం.

శ్రీబండరు యతిరాజసేవా మహిళా సంఘమువారు

వీరు ఈపత్రిక ప్రారంభనీధికి గాను రూ 58—0—0 చొ॥ విరాళమును సమర్పించిరి.

కట్టములు

తి. స. శాతలూరి చూడికుమరిమ్మగారు తమ కుమారుని వివాహసందర్భమున మనపత్రికకు రూ 10—0—0లు కట్టమను సమర్పించి పత్రికయందు తమకు గల అభిమానమును ప్రకటించిరి.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ విరాళములు

చీరాల, ఒంగోలు, బండరు సభాహ్వన సంఘముల వారు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ అర్ధనూట పదహార్లను, విజయవాడ శ్రీరామానుజి కౌతుకు అహ్వన సంఘమువారు నూటకదహర్లను మన సంఘమునకు విరాళములు సమర్పించి తమ మతాభిమానమును ప్రకటించిరి.

గుడిమెళ్ళ తిరుమల వీరభాగవాతాచార్యులుగారు కుమారుని భారసాల సమయమందు ఈసంఘమునకు సమర్పించినది రూ. 2—0—0లు చీనశ్రీకాంగపురం కృష్ణాజిల్లా.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ సంభావనలు

కృష్ణాజిల్లా గుడి. డ తాలూకా బేతవోలు కాపురస్థులగు శ్రీబోయిన సీతారామయ్యగారును ఆయన సోదరులు శ్రీ ఆగియ్యగారును తమతల్లిగారి కరమ పదోత్సవసమయమున యీసంఘమునకు రూ 5—0—0లు సంఘ సంభావనను సమర్పించిరి.

శ్రీ శే. కలవగుంట వె కటసీతమ్మగారు స్వాచార్య తిరువడిఘళ్ళకు చేరినపుడుజరిగిన తిరువధ్యయమున ఈసంఘమునకు రూ 1—0—0 సంఘ సంభావనను శ్రీమాన్ కలవగుంట శేషాచార్యులు గారుసమర్పించిరి.

వీరంద. కుమ శ్రీయ్యపతి సకలాభీష్టముల నొసంగుగాః!

 సార్థన:—శ్రీవిశిష్టాద్వైత మతస్థులందరు ఈపత్రికముగానే తమతమ యిష్టలో జరుగు ప్రతి శుభాశుభ కార్యములకు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు విరాళములను సంభావనలను సమర్పించి సంఘమును సుఖుటితము చేయ గోరుచున్నాము

ఇట్లు:—శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

కార్యాలయము, అర్థమూరు.

(వయా.) ద్వారపూడి. తూ. గో. జిల్లా.

బ్రాహ్మణుల నేరమేమి?

(స నాథ శత ధర్మము స్మయము నొడి అనువాదము)

ఈ కాలమున భారతమునం దెచ్చట నొక
 పను గమను భవనాగరికమున రలందు ప్రతివ్య
 క్తియు 'బ్రాహ్మణ' మూలమునకే యీ భార
 తావని యభిప్రాయము నొందించబడెనని వింటిండు
 టను గొంచుచున్నాము. అందు బ్రాహ్మణ
 వంశీయులు కూడ సిట్లు వదరు నుండుట విస్మ
 యాచనము. వీరికి బ్రాహ్మణజాతి మహిమ
 తెలియనిది కాదు. తెలియటకు వలయు జిజ్ఞా
 సయే వీరికి లేదని మనువ వలయును. బ్రాహ్మ
 ణులకు శ్రుతి వచన మెట్లు ప్రమాణమో వీరి
 పాశ్చాత్యవాక్కు లట్టివి. ఈ సవ్యకిక్షిత మహా
 మహాపురుషుల సంద్విగ్ధార్థములను ఆపాశ్చాత్యనూక్తుల
 తోనే నిర్ణయించుటకు సాహసింతురు. వాటికి
 విరుద్ధమైన మాట లప్రమాణము లనట కిను
 మంతయు వెనుదీయుదు. పై పెచ్చు పాశ్చా
 త్యుల అనుగ్రహము చేతనే మనము మన
 కండ్లను తెఱచ గలిగితిమని సాటుటకు సిగ్గుపడు
 టలేదు. పాశ్చాత్యుల చేషమము, భాష, సా
 వ్యవహారము, ఆహారమును, విహారమును, ఆచార
 మును అవలంబించి మోహాంధకార పరవశులై
 నిర్భయముగ నిష్పంచేహముగ భారతీయచార
 ముల నపహసించుచున్నారు. ఇట్టి యాచారపరా
 యణులగు బ్రాహ్మణులను అసహ్యించు కొను
 చున్నారు. ఈ స్వీరాచారచారిత్రులు 'అబ్బే!
 భారత దేశమునకు నాలుగు వర్ణములేమి? ఈవ
 ర్ణుజాతు లెక్కడివి? ఆ యా జాతీయులకు వేరు

నేరము వేరువేలు కర్మలా? అయ్యో! బ్రాహ్మ
 ణులు కూడాంగనను వివాహ మాడరాదట.
 గోవుగోడు బ్రాహ్మణ స్త్రీని పెండ్లిజే నాదట.
 ధర్మము ధర్మమని నడి చతురుగాని ఒక్కొక్కను
 ఒక్క అనాదను కూడ వివాహమాడి యున్ద
 ంచడు గదా! వీని కంతయు బ్రాహ్మణుల
 ప్రాధాన్యమే నిశాచరము' అని వదరు గంచురు.
 కొందరికి పాపము శ్రాద్ధములకు బ్రాహ్మణులను
 నిమంత్రించుట యన్న శిరశ్శూలయే వాగు' భాష
 లబ్ధజ్ఞులు తపాలపెట్టెలా? యని ప్రశ్నింతురు.
 (బ్రాహ్మణమరియొక సమయమున సమర్థింశుము)
 మఱి కొందరు 'తేరగ దొరకిన పిండాశవుల'ని
 పరిహసింతురు. ఇతరులు 'వీరి వలననే మన
 మజ్జానగర్మమున కూల ద్రోగుబడితిమ'ని ప్రల
 పించుచు వీరిని యిక్కటలు నాలుజేమి జూచు
 చున్నాడు. ఇంకను ఉదారాశయులు 'బ్రాహ్మణ
 జాతియే నేను పురుషుని నిశ్చయముగ నుచ్చ
 రించుచున్నామి. కొలదియు వీరిని నిహూలింప నుద్ద
 మించుచున్నామి. ఇంకను కొందరు కృతఘ్నుశిఖా
 ములు 'స్వాత్మాదులగు నీ విప్రులచే మనము
 వందంపబడితిమ'ని వీరిని నిరసించుచున్నారు.
 భారతవ్యయలే యిట్లుండ నిక వై దేశికులును
 విధర్ములును నగు పాశ్చాత్యులు వీరిననాదరించు
 చున్నారనటలేమి యాశ్చర్యము. నేను మనకార
 త దేశ మనుభవించుచున్నా. యభిప్రాయముల
 మీ బ్రాహ్మణజాతియే యాపడు నిదానము

నాడంతటను దావానల ప్రసారమువలె ప్రసరించు చుండుటచే నీ సిద్ధాంతము నొకింత పరిశీలింప గోరుచున్నాము.

అధునాతన బ్రాహ్మణ జాతిమాట యటుంచు డు. దీనిని గూర్చి ముందు ముందు విచారితము. మీదృష్టి నొక సారి ప్రాచీన బ్రాహ్మణ జాతిపై ప్రసరింపనియుడు. వారు శాంతులై, దాంతులై, ఋజుశీలులై, క్షమాశీలులై యలరారారో? విధవ యేట నక్షరాభ్యాసము గావింపబడి యెనిమిదవ యేట నుపనీతులై బకటియో, రెండో, మూడో, నాలుగో, వేదములను సాంగముగా నధిగమించి శాస్త్రముల నన్నిటిని ఋశిశోధించిరి. గౌరవమున పెరుగవలసిన బాల్యమునందే తల్లిని, తండ్రిని, తోబుట్టువులను, యింటిని, వాకిటిని, తోటను, దొడ్డిని వీడి యెన్నియో వత్సరములు గురుకుల వానమును సల్పిరి. ఆ చార్యులనే తల్లిగను, తండ్రిగను, సర్వముగను భావించి యుపచరించిరి. వారి యుపదేశములను గీటు వాసియైనను తప్పి తిగగరైరి. విద్యాభ్యాసము పూర్తియైన తోడనే సమావర్తనము గావించుకొని గృహపాశ్రమమున ప్రవిష్టులై ఆ యాశ్రమ ధర్మముల జక్కగా నెఱపిరి. కేవల సంతాన వాంఛకై గాక అతిభ్యభ్యాసగతి నతాపరాది గృహస్థ ధర్మపాలనకై యా యాశ్రమము నవలంబించిరి. విద్యాార్థులకు విద్య నుగఱపిరి. తగిన వారిని దానములతో సత్కరించి గుడ్డి గూనులకు కూడు గుడ్డ నొసంగిరి. ధర్మోపదేశముల గావించు చుండిరి. సత్కర్మల నాచరింపఁ జేర్చి నార్జించిరి. సుకృతమును సంపాదించిరి. విహిక సౌఖ్యముల విడనాడి పారత్యాగ

కృత్యముల శిరసా వహించిరి. రాజునకు రాజ్యపాలనకు తోడ్పడిరి. ఆపదలొదలినపుడు మాత్రము కృమముగ క్రిందిక్రింది వర్ణముల ధర్మముల యథా క్రమముగ పరిగ్రహించిరి. పరుల వీడించుట పాప హేతువని పాటించు చుండిరి. లంచముల విషమని భావించి పరిహరించిరి. తైత్తిరీయ సంహితలోని శీక్షావల్లి యెట్లుశిక్షించు చున్నదో నారయుడు.

ఇట్లు గార్హస్థ్యమును గడపి యడవులంగుప్పర్ల కుశేరములలో నివసించుచు నీవారాది ధాన్యములనే గ్రోలి తమ జీవితశేషమును వరమ పురుషుని ధ్యానము తోనే గడపిరి. వేనకు వేలు శిష్య బృందముల కన్నదానాదు లొసంగి విద్యను గఱపిరి. యోగ మహిమచే కావలసిన వస్తువుల సంగ్రహించిరి. నూతన గ్రంథముల రచించిరి. శాస్త్రముల విమర్శించి నూతన విజ్ఞానముల వెలిగింపజేసిరి. వేదార్థముల నాలోచించిరి. సీతి నుద్ధరించిరి. పరలోకము చెడకుండు నల్లెహిక సుఖములను సులభము గావించి భూలోకమును స్వర్గతుల్య మొనరించిరి. యోగబలముచే భూత భవిష్యత్తుల నారసి యందుల కనుకూలముగా వ్యవహరించిరి. చివరకు సన్యాసమును స్వీకరించి శ్రియః పతిని ధ్యానించుచు పరమపద మధిరోహించిరి.

ప్రీతు మహానుభావులారా! ఏదీ! బ్రాహ్మణులచే మీకేమి యపకరింపబడెనో యెకింతనుడువును చూతము. వీరు తమజాతినెట్లు చక్కబఱచి కొనిరో ఇతర జాతి నెట్లు చక్కబఱచి రనుటలో సంశయ మొకింతయు లేదు. క్షత్రియులు విజ్ఞులగుట వీరి యను గృహముననే కాదే!

వైశ్యులు వైదుష్యము నార్జించినది వీరియందనే కాదే శూద్రులు సమున్నతులైనది వీరి కృపచే ననుట కేమి సంశయము. పూర్వకాలమున వీరి వృత్తివిశేషములు వీరిని 'భూదేవు'ని గౌరవింప దగినటులుండెడివికాదా!

బ్రాహ్మణులచే తమజాతిసమున్నతికై బ్రహ్మ విద్యాప్రబోధమున కుపయక్తములగు నానావిధ గ్రంథములు రచించబడి శిష్యుల కెల్లు నేర్పబడి నవో అట్లే శ్రుతియుల కొఱకును గావింప బడ లేదన్నమాట లేదు. వీరు పక్షపాతమును పోనాడి శ్రుతియుల కొఱకు దండనీతి గ్రంథముల రచించ లేదా! పాశ్చాత్యులచే నవలంబింపబడిన రాజనీతి దానిలో లవలేశముగాదా? ఇట్టి నీతిగ్రంథముల రచించిన వ్యాసభగవానుడు బ్రాహ్మణుడు కాడా? నారదుడు బ్రాహ్మణుడు కాడా? శుక్రు డెవడు? చాణక్య నెవ రెరుంగరు? యుద్ధమర్యాదల నుపదేశించునట్టియు, నాలికాస్త్రాదుల నిర్మించుట, అగ్నిచూర్ణాది విధుల బోధించునట్టియు గ్రంథములను రచించిన శుక్రాచార్యులు బ్రాహ్మణుడుకాడా?

వైశ్యసోదరుల వృత్తి విశేషములగు పాశు పాల్య వ్యవసాయాదుల బోధించు పెక్కుగ్రంథములు బ్రాహ్మణులచే రచింపబడలేదన్నమాట యేలేదే. క్రీమంతుడగు బృహద్రథునకు గోవుల లక్షణముల నుపదేశించిన పరాశర మహర్షి బ్రాహ్మణుడేకదా! అశ్వలక్షణశాస్త్రమును రచించిన శాలిహోత్రుడు బ్రాహ్మణుడు కాడా? హస్తీయ ర్వేదమును నిర్మించిన పాలకాప్య మనిపుంగవుండు బ్రాహ్మణుడేకదా! వ్యవసాయమున కుప

కరించు భూపరీక్షకును భూగర్భవిజ్ఞానమునకును గ్రంథముల నేర్పరచిన సాంహిత్యకులు బ్రాహ్మణులు కారా? వృక్షాయుర్వేదము బ్రాహ్మణుల గ్రంథాంతర్గతమేకదా! పికచోట మొదలైన మొక్కను వేరొకచో నాటుట, భూరోగములు, వాటికుపచారములు, వృక్షరోగములు, వాటికి చికిత్సలు, ఫలపుష్ప ప్రరోహదోహదములు మొక్కల నాటుట కంతరనిర్ణయము. మొదలు నాటబడినట్టియు, బీజములు నాటబడినట్టియు జాతుల నిర్ణయము మొదలగు విధుల నాడినుండియు రచించిన వారు బ్రాహ్మణులుగాక మరెవ్వరు?

ఇక శూద్రుల కొఱకు బ్రాహ్మణులు చేయనిదిలేదు నాట్యమాడి బ్రతుకువారికి నృత్యశాస్త్రమును రచించినది బ్రాహ్మణులే. సువాసన ద్రవ్యములమ్మి జీవించువారి కాపకీరీయలను గఱపు గ్రంథరచయితలు బ్రాహ్మణులే. నేతగాండ్రీ కుపయోగించు నేతవిధులను తెలుపు గ్రంథముల రచించినది బ్రాహ్మణులే! వడ్రింగులకు రథ గృహాది నిర్మాణమున కుపయోగించు శాస్త్ర ప్రణేతలు బ్రాహ్మణులు కారా? చిత్రకళా గ్రంథములను మొదట బ్రాహ్మణులే రచించిరి. ఇక భారత దేశములో బ్రాహ్మణులచే సర్వజనోపయోగముగా నిర్మింపబడని యుత్కృష్టమగు శాస్త్రమేదికలదు?

ఇక బ్రాహ్మణులన్ననో మహావదలలో తప్ప హీనస్మృతి నవలంబింపక ధర్మశాస్త్రములనే బట్టి పాకులాడుచుండిరి. ఏమనమునియు నేనాడును శస్త్రపాణియై యే రాజుతోను యుద్ధము నల్పడయ్యె. పసువుల పాలింప వైశ్యవృత్తి

కాయస్థము లేకపోలేదే! కేవలము వేదమందు మాత్రమే వీరికి యధికారము నిషేధింప బడుచున్నది. అంతయే. వీరికి వేదము చదువుటవలన కలుగు ఫలితము పురాణ శ్రవణము వల్లనే కలుగును గాన వేదము చదువుట వలన నేమి ఫలము కలదు? ఆ నియమములు ఆ నిర్బంధములు, ఆ సత్యవాయులు వీరికి లేక పోవుట సదుపాయము కాదా! వీరికి నియతమగు కర్మలలో వీరు ప్రవీణులు కాకపోలేదు. వీరు బ్రాహ్మణులచే నధః పతితు లెంతమాత్రము గావింప బడలేదు. కింతు చేతనైనాత పైకియే యెత్తబడిరి. స్మృత్యాదులలో వీరికి పై మూడు వర్ణములవారి కిని సేవచేయుటయే ధర్మమని చెప్పబడియున్నను అంతమాత్రముచే బ్రాహ్మణులచే వీరు అధః పతితులు గావింపబడిరని చెప్ప దగదు. సేవ యనగా వారి యంట్లుతోముట, కాళ్ళపినుకుట, ఇల్లులుకుట మొదలగు సేవవృత్తి కాదు. జీతము తీసుకొని ఒకరికేదో యొక పనిని జేసి పెట్టుటయే. ఇట్లైనను పనిచేయుండు వారిచే పని చేయువారు అధః పతితులు గావింపబడి రందు రేని రిప్పన్, కర్జన్, మింటో, మోస్లే, క్విచనర్ మొదలగు పాశ్చాత్యులును, రానడే, మిత్రదత్త వస్తోపాధ్యాయ మొదలగు ప్రాచ్యులును చక్క వర్తిచే నధః పతితులు గావింపబడె వందురా? ఇప్పటి కెవరైన నట్లుప్రాసీయుండిరా? మహాత్ములు కూడ చక్రవర్తిసేవ గావించి యుండిరగదా! వీరెట్లు చక్కవర్తిచే బాధింపబడలేదో అట్లే శూద్రులును త్రైవర్ణికులచే బాధింప బడ

లేదు కాయస్థులను వేరుతో వీరు ధర్మాధికారముల యందును లేఖనాది కర్మల యందును (మునిసిఫ్) ప్రాచీనులచే నియోగింప బడిన సంగతి నువిదితమే. ఈ కాయస్థులు శూద్రులేగదా!

శస్త్రకర్మల గావించి జీవించు నుగ్రులును, దేవాలయములను రాజభవనములను చక్కగ నిర్మించు స్థపతులును, కర్రపనులుజేయు వడ్రంగులును, బుగరు పనులజేయు కంసాలులును, బట్టలు కుట్టి జీవించు దర్జీలును, నాట్యమాడి బ్రతుకు నటకులును, చిత్తరవులు వ్రాసి జీవించు చిత్రకారులును, ఇట్లనేకములగు లౌకికశిల్పకారులందరును త్రైవర్ణికుల నుండి తగు వేతనముల బడసి సగౌరవముగ జీవయాత్ర గడపుచున్నారు. వీరందరును శూద్రజాతికి చెందినవాళే యని నవ్యశిక్షిత మహానుభావులు గుర్తింతురు గాక! 'తమ గౌరవమును కాపాడుకొనుటకై బ్రాహ్మణులచే తక్కువ జాతివారందరును అజ్ఞానాంధ కూషమున ద్రోయబడిరను ప్రచారము మనలో మనకు కలహమును బుట్టించి కృతార్థులు కాజూచు కలియుగ నారదుల కల్పితము గాన నమ్మ తగదు.

కావున నీ నవ్యశిక్షిత మహానుభావులు మా త్స్వర్యమును, బ్రాహ్మణ విద్యేషమును దూరముగ విడిచి నిష్కళంక హృదయముతో నొక్కసారి శూద్ర ధర్మసంగ్రహమెట్లు బ్రాహ్మణులచే గావింప బడనో తేరిపారి చూతురుగాక! చూచి బ్రాహ్మణజాతి ఎవరికి నెన్నడును అపరాధమైన

రింప లేదనియు అవకాశమున్నంత వరకు తగు
రీతిని యుపకార మొనర్చుటకే పాటుబడిన దని
యు గుర్తింతురుగాక!

మొదటి మూడు యుగములును క్రమక్రమ
ముగ గడవగనే సనాతన ధర్మనిర్మూలనమునకు
కలికాలము నడుము బిగించి రంగమున ప్రవేశిం
చింది యుండ, విదేశీయులగు అలగ్జాండరు ప్రభృ
తులచే భారతీయ ధర్మములు తుత్తునియలు గా
వింపబడియుండ నిజధర్మపిశాచికాకబలితాంత,
కరణులగు మహమ్మదీయుల చేతి కరవాలముల
పోటులచే భారతీయులు బాధింపబడియుండ,
ధర్మ గ్రంథములన్నియు తగులబెట్ట బడియుండ,
దర్శనములు నిర్మూలింప బడియుండ, పురాణ
ములు పరాహితములై యుండ, భారతీయాన్న
త్యమంతయు బాత్తుగ జీవిత సంశయము నొంది
యుండ, ఇంకను ప్రాచీనశాస్త్రములు గాన్పించు
చున్నవనిన, వేదములు తొల్లింటి వలె వినవచ్చు
చున్నవనిన, పురాణములు పఠింపబడుచున్న
వనిన, ఆ యా కాలపు నానావిధప్రబంధములు
కాన్పించు చున్నవనిన ఇది యెవ్వరి ప్రభావము?
శ్రుతియుల దందురా? వైఖ్యుల దందురా?
శూద్రుల దందురా?

ఓ! పాశకమహాశయలారా! ఈ ప్రభావ

మంతయు బ్రాహ్మణులదే. దుస్తరమగు సమయ
మాసన్నమైనను ప్రాణములను లెక్కినీయక
పుస్తకముల నపేక్షింపక బ్రాహ్మణులచే వేద
రాశి కంఠస్థము గావింప బడుటకు ఫలము
భారతీయుల ప్రాచీన వైభవము ఇప్పటికిని
గాన్పించు చుండుటయే. స్వార్థసంపర్క- శూన్య
మగు నీ బ్రాహ్మణ జాతి యా తరుణమున లేని
చో భారత దేశమునందంతటను గాఢాంధకార
మలది కొనవలసినదే.

ఇట్లున్నను కేవల కాలవైషమ్యముచేతనే
భారతీయు లననతి పాలైరి. కేవలము శూద్రు
లు మాత్రమే కాదు. బ్రాహ్మణులును నట్టి దశ
లో నున్నారని గ్రహింతురుగాక! ఇట్టితరి బ్రా
హ్మణులపకార మొనర్చిరనుటకు వారి నేరమే
మని మేము ప్రశ్నించుచున్నాము.

ఉన్నతా నవనతౌ నిపాతయన్ |

ఉన్నతౌ చ వినతాన్ యథాక్రమమ్ |

కాల ఏవ బలవా నయం పునః |

కస్య కేన కిమువా విధీయతామ్ |

ఉచ్చులను నీచులుగాను, నీచుల నుచ్చులు
గాను తారు మారు గాంచు సమర్థమైనది
కాలమేగాక ఎవ డెవని కేమి చేయగలడు?

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః.

హి త వి జ్ఞా ప న ము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమదా పుదుక్కుళి కాండూరు తిరుమలాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు, శనివారపేట.

ఐహికాముష్మికనుభాకాంక్ష మానవులకు ముఖ్యపేక్షితము. అందు ఐహికసుఖ మస్థిరము. అల్పఫలదము. ఆముష్మికనుభము రెండువిధములు (1) స్వర్గాదిభోగము. (2) భగవత్ప్రాప్తి రూప మోక్షసామ్రాజ్యము. రెండవది యగు మోక్షసుఖము నిత్యము అవిచ్ఛిన్న సంపూర్ణానందప్రదము గాన మానవులు అల్పమగు సంసారసుఖమునను స్వర్గాదిసుఖమునను నిస్పృహులై పరబ్రహ్మనందరూపాముష్మిక ముఖము కొరకు ప్రయత్నించవలెను. నిత్యానందప్రదమగు భగవత్ప్రాప్తికి కర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్తులు ఆచార్యాభిమానము అను అయిదు సన్మార్గములలో “త్వమేవో పాయ భూతో మే భవ” యను ప్రపత్తినే (శరణాగతిని) ముఖ్యమగుదానిగా కరమాచార్యులు ఆశ్వాదులు పరమ మహర్షులగు పరాశర వాల్మీకాదులు పరమరాధాంతముగా స్థిరపరచిరి. గమక మహాత్ముల వాక్యమాల ప్రకారము సర్వమానవులు ప్రపత్తినిష్ఠులు కావలెను. ఇది విశిష్టాద్వైత పరమసిద్ధాంతము. విశిష్టాద్వైతము వేదేతిహాసపురాణానుగృహీతము. శరణవరణము సదాచారకరంపరాచరితము. బహుసులభము స్వాచార్యానుగ్రహప్రాప్తము. స్వాచార్యులును సంప్రదాయాను సారముగా పంచసంస్కారముల కృపచేసి తిరుమంత్ర ద్వయచరమశ్లోకముల నుపదేశింతురు. తదర్థముల బోధింతురు.

శరణాగతి విద్యను చక్కగ బోధింతురు. అందు సర్వమానవులు అధికారులే. ఈయంపదేశమునకు స్త్రీలందరును తగినవారే. గృహస్థులుగా నుండియు సీతశయ మోక్షసామ్రాజ్యమును పొందుదురు. యతులు కావలెననునియమములేదు. శిష్యులగువారు స్వాచార్యులను తమను రక్షించుటకు శ్రీయఃపతి యట్లవతరించిరిని నిశ్చయముగ తలచి స్వాచార్యోపదిష్టమాల సక్రమముగ తెలిసుకొని శరణాగతినిచ్చులై భగద్భాగవతాచార్య కైంకర్యనిరతులై వర్తించినచో యాదేశావసానము ననే నిత్యముక్తానుభావ్యమగు పరమపదమును విస్సంపన్నముగ పొంది నిత్యానందమును గాంతురు. ఆచార్యులు తమశిష్యులను తమపుత్రులవలె నెంచుకొని తమ హితవునుకొరి తమ ఆచార్యులు తమ కుపదేశించిన క్రమముగా శిష్యుల కుపదేశించి శిష్యులు భగవంతుని దీక్షింపకున్నను సమానదృష్టితో శిష్యోపదేశము భగవత్కైంకర్యరూపమనియు నందువలన తమకు భగవదనుగ్రహము లభించ గలదనియు నమ్మి కపటమును విడిచి సంపూర్ణ కటాక్షముతో చక్కగ శిష్యులకు మంత్రోపదేశముల నొనర్చి పరమపదనాధుని కృపకు పాత్రులుకావలెను. తామా చార్యులమిష్యుల ననమానించ తగదు. అత్యుయొకరి కోడలే యనునట్లు తమరును యొకరూ చార్యుల శిష్యులే కదా! తమ యాచార్యులవర్త

ననునకూడ స్వహకు తేజస్వీకౌనవలెను. అట్లు శిష్యులకు గావ్యజ్ఞులకు గావధిచినవేదములను పరవాధుని కృత్యము పాత్రులగుదురు. మంత్రములు శబ్దములతోములుకదా! శబ్దములు జడములు. జడములకు శబ్దములకు పరమపదమునకు చేర్చు శక్తి యెట్లువచ్చెనని సందేహించ తగదు. వేదములకు మంత్రములకు అట్టి మహిమ కలదని నమ్మవలెను. లోకములో సామాన్య మంత్రములకు కూడ మహిమ కలిగి యుండుట యనుభవసిద్ధమే. గజేంద్రుని రక్షించినదిశబ్దము కాదా! ద్రౌపదికి వస్త్రములొసంగినది శబ్దము కాదా! భీష్ముని నన్నిధికి శ్రీకృష్ణుని కొనితెచ్చినది శబ్దముకాదా! గనుక శబ్దమునకు అట్టిమహిమ కలదు. మంత్రసిద్ధిగల మహాత్ముల పరంపరలోపదేశమున అట్టి మహిమ పరంపరాప్రాప్తమగుట నిస్సంశయము. స్వాచార్యోపదిష్టములకు మంత్రముల మూడింటిగాను శ్రీదేవికి శిష్యుఁ పతి యుపదేశించిన ద్వయ మను మంత్రముసర్వ కాల సర్వావస్థలయందును అర్థసహితముగా స్మరించుచుండవలెను. అనగా నోటికి పనితేనకొడు ద్వయమంత్రోచ్చారణమును చేయుచుండవలెను. మానసికముగా గాని వాచకముగా గాని చేయువచ్చును. వ్యవసాయపుపనులుగాని యితరపనులుగాని చేసుకొను మానవులకు యీపని సులభము. వారు చేతులతో పని చేయుదురు. నోరు కాళిగానే యుండును. ప్రతి వారును కాలమును వ్యర్థబుచ్చు తగదు. నదిలోని నీటిప్రవాహము యెట్లుతిరిగిరాదో అట్లే పోయిన కాలముతిరిగిరాదు. కాలముఅధికవేగముగా పరుగెత్తును. ఆయువుయెప్పుడు సమాప్తియగునో యెవరికిని తెలియదు. బంగారమువంటి కాలమునువ్యర్థీకరించతగదు. పుణ్యసంచయమునగాని మానవ

జన్మ లభించదు. మానవజన్మమును పొందియు వృథాగా తిరుగుట బుద్ధిమంతులకు లక్షణము కాదు. దీపముండగనే యిల్లు చక్కపెట్టవలె గదా జ్ఞానోదయముమొదలు ఆత్మశ్రీయములు భగవదర్పితముచేసి భగవద్విన్యస్త సర్వభారము కలవారై యుండవలెను. కావున ప్రతిమానవుడు లభించినంత శీఘ్ర కాలములో పదుపదేశముల పొంది ప్రవృత్తినిష్ఠుడై సదా మంత్రరత్నానుసంధానమును సార్థముగా గావించుచుండవలెను. అర్థజ్ఞానము లభించకున్న మూలములైన స్మరించుచు స్వాచార్యాభిమానము కలియున్నచో నీ శరీరాంతముననే తక్కువ భగవత్ప్రాప్తి గల్గును. సంశయము లేదు. యిట్టి యర్థమును బోధించు శాస్త్రప్రమాణములను పెద్దల యనుష్ఠానమును యించుక చూపి గ్రంథవిస్తర భీతిచే ముగించుచున్నవాడను.

శ్లో॥ కర్మ జ్ఞాన ముపాసనం చ శరణ
స్మృత్యే తి చావస్థితాన్ |
సన్మార్గా నవసర్గసాధనార్థా
సద్వారకాద్వారకాన్ |
ఏకద్యౌకృతి యోగసంభృత
వృథగాభివానుభావా నిమాన్ |
సమ్యక్ స్మృత్యై శరణ్యసారథిగిరా
మంత్రే రమంతే బుధాః ||

శ్లో॥ శాఖానా ముపరిసితేన మనుసా
మూలేన లభ్యతృకః |
సత్తా హేతుసకృజ్జవేన సకలం
కాలం ద్వయేన షివన్ |
వేదోత్తం సవిహార సారథి
దయాగుంభేన విప్రసంభితః |
సారజ్ఞో యది కశ్చి దస్తి
భువనే నాథస్స యాధస్య నః ||

ఉభయ వేదాంత సమన్వయము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కాండూటి కృష్ణమాచార్యులుగారు రిక్తైష్ట వండితులు. (గూడూరు)

లోకములో నెల్లరకు నొక వేదాంతమే గాని రెండు వేదాంతములు లేవు. సాంస్కృతిభావలోని వేదాంతమే సుఖబోధకై దేశభావకుమార్చినపుడు ఉభయవేదాంతములు కావచ్చు. కాని అప్పుడు సంస్కృతాంధ్రములు సాంస్కృతద్రావిడములు సంస్కృతకర్ణాటకములు అని యిట్లు అవ్యవస్థగా సుభయవేదాంతములు అనేకములు గావచ్చును. అనుభవ మట్లు లేదు. అది విశిష్టాద్వైతములకు మాత్రమే. 'శ్రీగురుభయవేదాంతప్రకరులు' అని బిరుదముగా నున్నది. రామానంద సాంప్రదాయము మొదలగునవియు విశిష్టాద్వైతములే. కాని వారల కుభయ వేదాంతములు లేవు. రామానుజీయులకు మాత్రమే యా యుభయ వేదాంతము లున్నవి. దేశభావను మాట్లాడువారైనను రామానుజ సిద్ధాంతావలంబు లైనచో విధిగా ద్రావిడవేదము నభ్యసింప వలసిన కారణమేమి? ఇంతకును శ్రీ భగవద్భాగవాదుడకృత గ్రంథసప్తకములో ద్రావిడవేదప్రశంస యును లేదు. 'మూర్ఖావృణుఁడు మొదలగు నాభ్యురులు భక్తులు గాన వారు పాడిన పాటలు "భాషాంతరకృతై ర్గానైః సువీత పురుషోత్తమం" అను పాంచరాత్రోక్త్యను సారముగా భగవద్గీర్వాణులు మొదలగు చోట్ల పరిపబడు పున్నవి' అనినచో పోతనామాత్యుడు రామదాసు త్యాగయ్య తులసీదాసు మొదలగు భక్తులెన్నియో గ్రంథముల భక్తిరసభరితములుగా వారి వారి భాషలలో రచించియున్నారు. వాటి నేల పాడకూడదు? ఇత్యాది ప్రశ్నలనే కములడుగ వచ్చును. కాని వారిని గురించి యే

పురాణమందును తెల్పబడి యుండలేదు. శ్రీ భాగవతము ఏకాదశస్కంధము ఐదవ అధ్యాయములో వసుదేవునకు నారదుడు భక్తులను గూర్చి తెలుపునపుడు—

కృతాదిషు ప్రజా రాజన్ కలా విచ్ఛంతి సంభవం
కతౌ ఖలు భవిష్యంతి నారాయణ పరాయణాః॥
క్వచి త్వచిన్మహాభాగాః ద్రావిడేషు చ భూరిశః
తామ్రీపర్ణి నదీ యత్ర కృతమాలా పయస్వినీ॥
కావేరీ చ నదీ యత్ర ..... అనియు,
భవిష్యత్పురాణమున

ద్రవిణోపనిషద్దీప్తుః తస్య యాధాత్మ్యమద్భుతం,
అనియు,

భార్గవపురాణమున

సుజ్ఞానఘనపూర్ణ త్వాత్

తీంత్రీణీమూల సంశ్రియః।

శాల అపడెదాబ్జాత్తు

మూకభావం గమిష్యతి॥ అనియు

ఇట్టి పురాణోక్తులచే ద్రావిడభావలో శ్రీ శతకోపులచే పాడబడిన తిరువిరుత్తం తిరువాళి రిమం, పెరియతిరువందాది, తిరువాయ్ మొలి, అను నీ నాలుగు ప్రబంధములే నాలుగువేదములుగను, తిరుమంగై యాభ్యు రి ప్రబంధములు వేదాంగములు గను పరిగణింపబడినవి. ఇంతమాత్రమే గాక పెరుగును చిరీకి వెన్నును దీసినట్లు విశిష్టాద్వైతము చక్కగ ఉయర్వరే త్యాది రెండు తిరువాయ్ మొళులచే నిర్ధారణ చేయబడియున్నది. కావుననే యిది శ్రీమన్నాథమునులకు అర్ధస్వారస్యముచేతను ఆభ్యురులవై భవముచేతను రెండవవేదముగా ప్రీతిపాత్రమైనది.

వారి మనుషులగు శ్రీ యామునమునులు ప్రోత్సాహముతో 'అస్మై సమో మునివరాయ పరాశరాయ' యని పరాశర భావనము చేసి "మాతా పితా యుతయః" అను శ్లోకమున నమ్మాళ్వార్లకు భావనము చేసియున్నారు. గురుపరంపరలో ముఖ్యులుగను వ్రాసిననుకూటస్థులుగను ఆళ్వారులు ప్రశంసాపాత్రులైరి. వేదమునకు వలె ఈ ద్రావిడ వేదమునకును 'స్వీరము' మొదలగు సర్వలక్షణములును గలవు. ఇది దేవగాన గేయము, 'అయిరం కత్తవల్ల వరానాల్ వైష్ణవత్వసిద్ధి' యని ఆచార్యహృదయము. తిరువాయ్మొళి ఆర్థముతో తెలియనిచో శ్రీవైష్ణవుడు కాడని సిద్ధాంతము. ఇట్టి దివ్యప్రబంధము బిడ్డల పలుకులవలె పెరుమాళ్ళకు ప్రీతిపాత్రమైనందున పెరుమాళ్ళు వేదమును వెనుకకు జేర్చియు, ఈ ప్రబంధములను ముందు బెట్టుకొని యు వినుచున్నారు. ఈ ప్రబంధాను సంధానము

చేతనే సన్నిధులు దివ్యదేశములుగా పరిగణింపబడుటయు పెద్దలు తీర్థము గ్రహించుటయు తలస్థించినది. 'తెన్కలై' అనువారు ఈ ద్రావిడప్రబంధ ద్రావిడభాషాప్రధానులు. 'వడకల్' అనువారు సంస్కృతభాషాప్రధానులు. 'పూర్వాచార్య సురక్షితాం' అను పదముచేత ఉడయవడలు, యామున నాథ పరాంకు శాదులను ప్రత్యేకముగా భావించి సమిష్టిగా భావించినని భావించవలెను.

నాథమునులను గాని యామునమునులను గాని భావించి ఆళ్వార్లకు భావించుచో ఉడయవరులు ఆళ్వారులను భావించలేదే యను ప్రశ్ననిలచును.

కావున ఏ దేశీయుడైనను రామానుజీయవైష్ణవుడు దివ్యప్రబంధమును తప్పనిసరిగా వలించవలెను. అది అరవముని పరిహరించుటయు, పరిహరించుటయు పాపహేతువులు.

“భూతదయ”

‘కవిరాజు’ శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పీతాంబరం వింకటకృష్ణమాచార్యులుగారు అనకాపల్లి.

“నీపాదకమిలసేవయు|

నీపాదార్చకులతోడి నెయ్యము, నితా|

నాపారభూతదయయును|

తాపసమందార! నాకు దయసేయగదే”

మాలాకారుడు కోరినదేమి? భగవత్పాదసేవ, భగవత్పాదార్చకులతో స్నేహము, ఎడతెగని భూతదయయును. ఏమి! ఈకోరికలయందలి మహత్తరమాధుర్యము! ఇందు ఒక్కొక్కటియే సర్వేశ్వరుని పొందింప జాలును, ఐనను ఒకదానికంటె మరొకటి తరతమముల నిరూపించుచున్నది. భగవత్సేవకంటె భాగవతసాహచర్యమును అంతకంటె భూతదయయును శ్రేష్ఠములని కొందరిమతము. భగవత్సేవ వలన భాగవతసంగత్యము లభించుననియు తద్వారా సర్వభూతసుహృత్తు కాగలడనియు మరికొందరి మతము. ఎవరు ఏవిధముగ భావించినను భగవత్సేవయొక్క పరిసమాప్తి భూతదయ యనకతప్పదు. “అహింసా పరమో ధర్మః” అని గదా పరమాత్మయుపదేశించినది ఈ యుపదేశ రహస్యమేమి? ఎవరు సర్వభూతములయందు పరమాత్మను దర్శింపగల్గుదురో వారు సర్వభూతములను ప్రేమింతురు, వారే భగవత్సారూప్య

మును అంతకంటె భూతదయయును శ్రేష్ఠములని కొందరిమతము. భగవత్సేవ వలన భాగవతసంగత్యము లభించుననియు తద్వారా సర్వభూతసుహృత్తు కాగలడనియు మరికొందరి మతము. ఎవరు ఏవిధముగ భావించినను భగవత్సేవయొక్క పరిసమాప్తి భూతదయ యనకతప్పదు. “అహింసా పరమో ధర్మః” అని గదా పరమాత్మయుపదేశించినది ఈ యుపదేశ రహస్యమేమి? ఎవరు సర్వభూతములయందు పరమాత్మను దర్శింపగల్గుదురో వారు సర్వభూతములను ప్రేమింతురు, వారే భగవత్సారూప్య

మును పొందగల ముక్తులు. “చింతయ సర్వం చిద చిద్రూపం తను రితితస్య హరే రమరూపం తస్మాత్ కస్మిన్ కలయసి కోపం పశ్చాద్భజసి రురాపం తాపం” అని భజయతిరాజస్తోత్రము లో సమస్తచేతనాచేతనములు భగవంతుని శరీరములుగాభావించినచో దేనియందు కోపముకలిగి ననుచివరకుపశ్చాత్తాపముకలుగునని చెప్పబడెను.

“అత్మవ త్సర్వభూతాని యః పశ్యతి స పశ్యతి” “తనయందు సఖలభూతములందు నొకభంగి సమహితత్వంబున బంగువాడు” ఇట్టివారెవరు? మన భాగవత శిఖామణి ముగ్ధ ప్రహ్లాదాభ్యానే! ఇట్టి మహనీయుగుణగరిష్టుల ననుసరించుటే భాగవతుల పరమధర్మము. భూతదయారహితులు భగవత్పాదసేవకులు కాజాలరు.

విభీషణశరణాగతి

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ వడాధూరి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు. ఎమ్. ఎ. ఎల్. టి. రాజమండ్రి

సనాతనధర్మ సంప్రదాయమున శ్రుతి స్మృతి ఇతి బోధసపురాణములు ముఖ్యవిమాణగ్రంథములు. ఇవన్నియు శత్రవ్ హిత పురుషార్థములను గురించి విశద విశదతర విశదతమముగా బోధించు చున్నవి. ఇతిబోధసపురాణములు వేదోపబృంహణములు “వేదవేద్యే పరే పుంసి” అను శ్లోకము నందు భగవంతుడు శ్రీరాముడుగ నవతరించి నపుడు వేదము సహితము శ్రీమద్రామాయణముగా నవతరించినదని ప్రతిపాదించబడియున్నది వాల్మీకియుపి బ్రహ్మనుగ్రహమువలన సర్వజ్ఞత్వమును పొంది యథార్థమును బోధింపగలిగెను.

అన్ని శాస్త్రములందు ముఖ్యమైహితము (సాధనము) గా బోధింపబడినది శరణాగతి. రామాయణమునకు ‘ద్వీర్ శరణాగతిశాస్త్ర’ మని పేరు. మన సంప్రదాయమునందు ఈగ్రంథము రహస్యగ్రంథమని శ్రీరామానుజులు తమ అనుష్ఠానముచేత తెలిపిరి. ఇదియును గాక శరణాగతి గద్యమును శ్రీరంగనాయకినమేత శ్రీరంగనాథుని సమక్షమున ఘంగునుత్తర మహాత్మనకాలమందు విజ్ఞాపనము చేసిరి. ఈ గద్యమునందు ఈ ఉపాయానుష్ఠానముయొక్క ప్రభావమును బాగుగ తెలిపియున్నారు. అశ్వాత్థును తమ

ప్రబంధములందు ఈ శ్రవత్తి శాస్త్రమును తమ అనుష్ఠానముచేత వెల్లడిచేసియున్నారు. మన పూర్వాచార్యులు తమ స్తోత్రగ్రంథములందు దీని వైభవమును ప్రమాణసహితముగ నిరూపించి యున్నారు.

శ్రీరామాయణమున వెక్కుచోట్ల ఈ శరణాగతి చెప్పబడియున్నను, సాంగోపాంగముగ ఇది విభీషణుని అనుష్ఠానముచేతను శ్రీరాముని అభయప్రదానముచేతను విశదతమముగ నివరింపబడి యుండుటచే పూర్వాచార్యుల రహస్యగ్రంథములందు ఈ ఘట్టము మిగుల ప్రసిద్ధికెక్కియున్నది.

ఈ ఉపాయానుష్ఠానమునకు దేశ కాల అధికారి భేదములు లేకపోయినను కొన్ని ముఖ్య నిబంధములు కలవు. అత్యైక్యము, దేవతైక్యము జీవపరమాత్యైక్యము మొదలైన అవైదికతత్వములందు ఎట్టి విశ్వాసమును లేక “మత్తః పర తిరం నాన్యత్ కించి దస్తి” “ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం హృద్దే శేఽర్జున తిష్ఠతి” “తమేవశరణాగచ్ఛ సర్వభావేన” “మా మేకం శరణం వ్రజ” ఈ మొదలైన ఘంటాపథముగ ఉపదేశింపబడిన పురుషోత్తముని చరణారవిందములందు

అనన్యభక్తితో మహావిశ్వాసము కలిగి యుండవలయును. ఈయుపాయము అన్నివిధములైన అభీష్టములను పొందుట కుపయుక్తమైనను ఉత్తమ పురుషార్థప్రాప్తికిగాను పూర్వాచార్యుల రహస్యగ్రంథమాలందు విలక్షణముగ చెప్పబడి యున్నది. విభీషణుడు సోపాధికబంధువైన రావణుని దుర్మార్గమునుండి సన్మార్గమునకు తిప్పుటకు బహువిధముల ప్రయత్నించి సిద్ధులమైన నాతని కడలి సుపాధికస్వామియైన సర్వభూతేశ్వరుడైన రాముని పుణ్యకారభూతులైన సన్మార్గులగు బ్రాహ్మణులగు నాశ్రయించి తన యొక్క సైన్యాన్ని సంఘాముచేత అనుకూల్య సహస్ర ప్రాతికూల్యవర్జన మహా విశ్వాసాదులను ప్రకాశింపజేసెను. ప్రీత్యతిశయముచేత రామవైభవమును అవతార ప్రయోజనమును

మరచినందున సుగ్రీవాది రామభక్తులు అనేక విఘ్నములు కలిగింపగా శుక్రి, స్మృతి సదాచార ప్రమాణ సహితముగ తమ వీరమును సముద్రోదీరమునందు వెల్లడిచేసి అందరిని మెప్పించి సుగ్రీవుని మూలముగ శ్రీనిభీషణాశ్వాసునురప్పించి ఆలింగనముచే నాతనిని సన్మానించి లక్ష్యునిచే లంకాపట్టాభిషేకము గావించెను. కేవలము రామకైంకర్యరాజ్యము నవేక్షించి దానికి విఘ్నములుగ కనపడిన సోపాధిక బంధువులను ద్వేషాదులను సన్యసించి వచ్చిన విభీషణుని తన నిరంకుశ ఆజ్ఞచేత లంకా రాజ్యము చేయునట్లు నియమించి తాను ఆధించిన కులదైవమైన శ్రీరంగనాథుని ఆప్తపక్ష శ్రేష్ఠునికి ఆరాధనార్థము ప్రసాదించిరి.

శ్రీ వైష్ణవకర్తవ్యము

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. కుమారరామానుజాచార్యులుగారు. తాటిపర్య

శ్రియఃపతి తన అనందమును లీలావిలాసలతో అనుభవించవలసికలిగినభూతిని(భూలోకమును)సృజించి ఆందు పాంపభౌతిక దేహములతో మానవులను సృజించి తానందు ఆర్చనతాదృత వేంచేసి యుండి లీల ననుభవించుచున్నాడు. అట్లు పెరుమాళ్లు వేంచేసియున్న దేశమును, శ్రీహరియొక్కయు, తత్సంబంధులగు భాగవతోత్తముల యొక్కయు నేవార్థమైన సంరక్షించుకొనుటయే వైష్ణవుల కర్తవ్యము—

దీనినిబట్టి దేశసేవయే శ్రియఃపతికైంకర్యరూపమైనది. గాన శ్రీమణి, పురుషులు అను తారతమ్యములేకుండా ప్రతివ్యక్తియు వైష్ణవ సంఘమున జేరి తనబలమును “సలమేళక్తికలె యుగె”యనుటచే సంఘము ద్వారా బలవరచుకొనవలెను. సంఘమయొక్క పీఠపును నిర్దీక్షించుచు అవసరమగుతరి ఆసంఘయాజమాన్యమైన తనవిధిని నెరవేర్చుకొనవలెను. ఇందులకు క్రిమశిక్షణ ముఖ్యము. ఆశిక్షణలో అహింసా, సత్యము, ధర్మాచరణము ప్రధానసూత్రములుగా రామాను

జులేనిర్ణయించిరి. వాటిని ప్రతిపైష్టవుడును అభ్యసించవలెను. వీటిని అభ్యసించుటకు మునుముందుగా ఆహారనియతి, సహవాసనియతి, అనువర్తననియతి యనుమూడును అవశ్యామప్తయములు. ఇందు మొదటిదియగు ఆహారనియతి వలన అహింసాదిత్యయు ములభముగ సిద్ధించును ఎట్లనగా:—సాత్వికాహారము సత్వగుణమును ర్భుద్ధిని బొందించు నదిగుటచే నజీవమైవది. రాజసాహారము ఉబ్బు, క్షీణతకు నిదానము. కావున నది నిర్జీవమైనది. ఈ రహస్యమిహవాటిదికాదు. దీనిని వైదికధర్మధారకులగు ఋషిపుంగవులు ఆశాగ్యసూత్రములద్వారా వెల్లడి చేసి యుండిరి. కావున నిర్జీవాహారమును పరిత్యజించి నజీవమును సాత్వికాహారమును నేవించవలెను దానిచే సత్వగుణమువర్ధిల్లి సహనము కలుగును. దాని సితప్రజ్ఞాడగును. సితప్రజ్ఞాడేష్టమును అహింసాపరాయణుడైగదా!

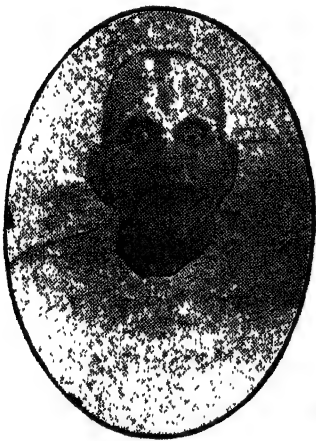
ఇక రెండవది యగు సహవాసనియతివలన సత్యాగ్రహ ధర్మాచరణ నిపుణుడగును. ఎట్లనగా:— సహవాసమనగా

కూడానివసించుట. ఎట్టివారితో? సాత్వికులగు నదాచార్యులతో దానివలన తాను పంచసంస్కార సంపన్నుడై బ్రహ్మచర్యముగ శేషత్వ జ్ఞానము కలిగి 'వాకించిత్కుర్వతః శేషత్వం' అనునట్లు శేషత్వ సిద్ధికై క్రియఃపఠికిని, తత్సంబంధులగు భాగవతోత్తములకును సేవజేయుటయందు తత్పరుడగును. ఇట్టి వానికి చేతనాచేతన బ్రహ్మచర్యము భగవంతుని శరీరమే యను తత్వము కరతలామలకమై యుండును. గాన ఈతనికి దేశసేవయు ముఖ్యవిధియగును. దాని నీతడు సత్యాగ్రహ భర్తాచరణ నిపుణుడు కాక తప్పదు.

ఇక మాడవదియగు అనువర్తన నియతి కలన యీతడు భర్తాచరణ నిపుణుడగును. ఎట్లునగా:—అనువర్తనమునగా

పూర్వాచార్యుల అనుష్ఠాన పద్ధతులను గీటువానియైనను తప్పక సంచరించు నిష్ఠయే. దీని వలన కరణత్రయమున ఏకరీతిగా సంచరించుట కలవడును. తనవిధ్యుక్త ధర్మము లనేయాచరించవలెను. గాన యధేచ్ఛ విహారమరికట్టబడును.

ఇట్లు ఈ మాడు నియతులచే అహింసా, సత్య, ధర్మాచరణ నిష్ఠాతుడైన పృథి వైష్ణవుడును కాంతినైనికుడై సిద్ధముగా నుండును. ఈతడు ఎల్లప్పుడును తన మత విష్ణవమును ఎదుర్కొని దానిని శంకషించుటకు సన్నద్ధుడై యుండును. కావున పృథిమానవుడును యీ సంఘమున సభ్యులై కృమ శిక్షణను బడసి కాంతినైనికుడై సంఘము యొక్క పితాపుత్ర కేదరుచూడుచు తమవిధ్యుక్త ధర్మమును చక్కగ నిర్వహింతురుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాను.

గీతామతము.

శ్రీ. ఉ. పే. శ్రీమాన్ కొమాండూరి యిశ్వరువిల్లి జెంకటాచార్యులుగారు. కాళ్ళకూరు.

మత మనగా నభిప్రాయము. గీతామతమన గీత యొక్క అభిప్రాయము. కురుపాండవ యుద్ధారంభమందు బంధువధను గురించి దుంఖించిన యర్జునుని దుఃఖ ముపశమించునటుల దేహయాత్రకు సంసారతరణమునకు పాత్రుగ శ్రీకృష్ణ భగవాను డుపదేశించిన యుపాయమేమి? యని విమర్శించుటయే ఈవ్యాసముయొక్క ముఖ్యాభిప్రాయము.

భగవాను డర్జునునకు గీతాముఖమున నర్థపంచక స్వరూపమును విశదీకరించెను. అర్థపంచక మనగా. జీవ స్వరూపము, ఈశ్వర స్వరూపము,

ఉపాయ స్వరూపము, విరోధి స్వరూపము, ఫల స్వరూపము, అనునవి. ప్రథమమున జీవునియొక్క నిత్యత్వము దేహభిన్నత్వము మొదలగు లక్షణములను 'నిత్య స్మర్వగతః' 'అంతవంత ఇమే దేహః' 'నిత్యస్య' ఇత్యాదులచే జెప్పి పిమ్మట 'యోగీ' 'జ్ఞానీ' 'భక్తః' ఇత్యాది పదములచే జీవనిష్క్రమ్య లక్షణముగు శేషత్వ స్వరూపమును నిష్కర్షించెను. శేషత్వ మనగా దాసత్వము, భగవంతునకు మనము దాసులమని తెలసికొని నపుడే భగవంతు నాశ్రయించుట తరించుట సంభవించును. అటుల ఆశ్రయించినవారు 'చతు

ర్విభా భజంతే మాం' అనినాల్గు తరగతులనియు వారిలో 'జ్ఞానీ తాపత్రైవివ మే మతం' అనియు 'స మహత్మా నుదుర్లభః' యనియు జ్ఞాని యొక్క శ్రేష్ఠతను దుర్లభత్వమును ప్రతిపాదించెను. 'వేదైశ్చ సర్వై రహమేవ వేద్య' 'వేదాహం సమతీతాని. మాం తు వేదన కశ్యప' 'జన్మ కర్మచ మేదివ్యం' 'అహం సర్వస్య క్రుధః' .మయి సర్వ మిదం పోతం' 'అహ మాద్రిన్తి భూతానాం' 'గాలోస్మి లోకక్షయకృ త్రివృత్తః' 'తేహ మహం సముద్ధరా' ఇత్యాదులచే వేదాంత వేద్యత్వ సర్వజ్ఞత్వ అచింత్య సర్వజగత్కారణత్వ మోక్షప్రదత్వాదిరూపమైన ఈశ్వర (తనయొక్క) స్వరూపమును తెలియ చేసెను.

'కర్మజైవ హి సంసిద్ధి గూఢితా జనకాదయః' 'కురు కర్మైవ తస్మాత్త్వం' 'స హి జ్ఞానేన సద్భుతం' 'సర్వం కర్మాఖిలం పార్థజ్ఞానే వతినమాకృతే' 'ఏకభక్తి ర్విశిష్యతే' 'మయి చానన్య యోగేన భక్తిః' 'భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యః మన్మనా భవ మద్భుక్తః' 'మాం భ్యాయంత శాసతే' ఇత్యాదులచే కర్మ జ్ఞాన భక్తులనడి ఉపాయస్వరూపమును చెప్పెను.

'కామ ఏషః కోధ ఏషః' 'రజో రాగాత్మకం విద్ధి' 'తమ స్త్వజ్ఞానజం విద్ధి' 'అహంకారం బలం దర్శం' ఇత్యాదులచే విరోధిస్వరూపమును నెరిగించెను.

'యోగక్షేమంవహామ్యహం' 'మద్భావమాగతాః' 'మమ సాధర్మ్య మాగతాః' 'మామేతి' 'పునర్జన్మనవిద్యతే' 'మామేవైష్యసి' 'సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి' ఇత్యాదులచే ఫల

స్వరూపమును నిర్ణయించెను.

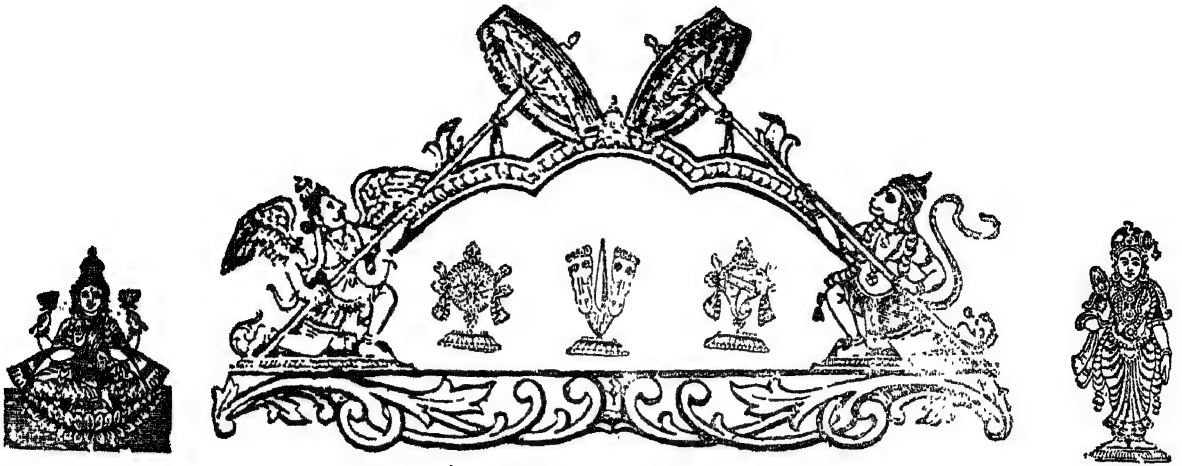
ఈ ఉపాయ స్వరూపమును దెబ్బుటలో కర్మజ్ఞాన భక్తులని మూడు విధములుగాజెప్పెను ఈ మూడింటిలో గీతాచార్యునకు సమ్మతమైనది కర్మయోగమని కొందరును జ్ఞానయోగమని కొందరును భక్తియోగమని కొందరును జెప్పుదురు, భక్తి యోగము. సాధ్యభక్తియనియు సాధనభక్తియనియురెండువిధములు సాధ్యభక్తినే ప్రపత్తియనియు శరణాగతియనియు న్యాసమనియు శాస్త్రీజ్ఞులు పేర్కొందురు. ఊనినేశ్వరి గూడ "మమత్వైర్వై శరణ మహం ప్రపద్యే" "న్యాసో వై సః" "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ" "తస్మాన్న్యాస మేహం తపసా మతిరిక్త మాహుః" ఇత్యాదులచే శ్రేష్ఠోపాయ ముగ నిర్ణయించెను. దానినే గీతాచార్యుడు స్వాభిమతోపాయముగ ఉపకరిమాదులచే నిష్కర్షించెను. ఉపకరిమమం దర్శనుడు "శిష్య స్తేహం శాధి మాం త్వం వ్రపన్నం" అని ప్రపత్తి చేసెను. అప్పుడే భగవాను డుపదేశమును ప్రారంభించి మధ్య మధ్య "తమేవ శరణం గచ్ఛ స్వాభావేన భారత" "తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యేత్" ఇత్యాదులచే ప్రపత్తుపాయమును దృఢపరచుచు సమాప్తియందు "మామేకం శరణం వ్రజ" యని ఈ ప్రపత్తుపాయమే శ్రేష్ఠమైనదియు, తన కభిమతమనియు, అవిలంబ్య ఫలప్రదమనియు ముందు నిర్ణయింపబడిన శేషత్వ స్వరూపాను రూపమనియు ప్రమాద రహితమనియు సుకరమనియు సర్వగుహ్యతమమనియు చెప్పెను. ఇదియే గీతామతము. ఓం శాంతిశాంతి శాంతిః

నా రీ వి భా గ ము

స్వీ ధ ర ము లు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

(శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘం)

శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళాసమితి సభ ఆహ్వాన పత్రిక.

(విశాఖపట్టణం - కంచరవీధిలోని శ్రీ ఎంబెరుమానారుల కోవెలలో)

పోదరీమణులారా:

స్వస్తి శ్రీ విరోధినామ సంవత్సర కార్తీక శుద్ధ విదియా ఆదివారం (23-10-1949) మొదలు వరుసగా 3 రోజులు విశాఖపట్టణమున కంచర వీధిలోనున్న శ్రీఎంబెరుమానారుల కోవెలలో శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారకసంఘం యాజమాన్యమున శ్రీంకై మాతృము పృత్యేకముగ శ్రీయతిరాజ సేవామహిళాసమితి సభలు. డాక్టరు శ్రీ. జి. సత్యనారాయణగారి ధర్మపత్ని శ్రీమతి జి. కమలాదేవి, డి. ఎ. ఎల్. డి. గారి అధ్యక్షతకீర్తింప జరుపబడి పెక్కుమంది విద్యుషీమణులచే ఉదయము గం. 8 ల నుండి గం. 10 ల వరకును, మధ్యాహ్నము గం 4-0 ల నుండి గం 6-0 ల వరకును, వేదాంతవిషయములు ఉపన్యసించబడును. గాని రామెల్లరు విచ్చేసి యిందు పాగ్గానగోరుచున్నాము.

ప్రతిదినము సభాప్రార్థనమునందు గీతాపారాయణయున్ను, సభాంతమున శ్రీయతిరాజ భజనయు, మధ్యాహ్నము గం 2-0 లకు కార్యకారిణీ సమితి సమావేశమున్ను జరుపబడుచుండును.

షరః— ఇందు శ్రీలరు మాతృమే ప్రవేశముండును.

ఇట్లు,

ఆహ్వాన సంఘము

ద్వారం శ్రీనివాసమ్మ,	అధ్యక్షురాలు
కందుల లక్ష్మీనరసమ్మ	ఉపాధ్యక్షురాలు
రామినీడి రామాయమ్మ,	కార్యదర్శి
దాసరి ఆండాళ్లమ్మ	స. కార్యదర్శి

ఉపన్యసించు విద్యుషీమణులు

శ్రీమతి	అ. వెం. లక్ష్మీనరసమ్మగారు	(నరసాపురం)
శ్రీమతి	శాతలూరి మాదిభద్రమ్మగారు	(గుడివాడ)
శ్రీమతి	ముడుంటై రామానుజమ్మగారు	(రాజమహేంద్రవరము)
శ్రీమతి	మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు	(కోరుకొండ)
శ్రీమతి	కరి లక్ష్మీనరసమ్మగారు	(సింహాచలం)
శ్రీమతి	రామినీడి రామాయమ్మగారు	(పెనుగొండ)

పెరియాళ్వారులవైభవము

శ్రీమతి శాతలూరి చూడికుడునమ్మగారు (గుడివాడ)

శ్రీమన్నారాయణుడు వైకుంఠము నందు శ్రీ, భూ, నీలలతో కూడి యుండి నిత్యముక్తులనే ననవరతము సేంపబడుచు ఉభయవిభూతి నిర్వాహకుడై యుండియు దేశాంతరమగుండు పుత్తుని కొఱకు పరితపించు తండ్రివలె రెక్కలు లేని పక్షులవలె నుండు లీలావిభూతిలో చేతనుల కొఱకు దుఃఖించు చుండును. వీరికి జ్ఞానము లేకపోవుటచే గదా ఇట్లు కష్టపడుట యని దయ కలవాడై కరణ కళేబరముల నిచ్చెను. వీనిని విచిత్రా దేహసంపత్తి కిశ్వరాయ నివేదితుం' అనునట్లు పయోగింపక యేఱు దాటుట కిచ్చిన తెప్పతో సముద్రమున ప్రవేశించినట్లు సంసార సాగరమున బొచ్చి యనర్థపడు చేతనులను జూచి యీ యజ్ఞానాంధకారమును బోగొట్టి వేరాంతదీపమును ప్రసాదించెను. దానిచే విప్రరీతజ్ఞానము కలిగి ఆహంకారము వృద్ధిజెందెను. అప్పుడు తానే యనేక యవతారముల నిత్తి కష్టకరంపరల ననుభవించియు ప్రయోజనము లేక సహాయుల చేతనే వీరిని దిద్దుబాటు చేయవలెనని నిత్యసూరులనే యాళ్వారులుగా నవతరింపజేసెను.

వారిలో 'పెరియాళ్వారు' లనువారు శ్రీవిల్లిబుత్తూరు నందు బ్రాహ్మణ కులమున విష్ణుచిత్తులను పేరుతో గరుడాళ్వారు యొక్క యంశచే నవతరించిరి. ఆ యూరిలో వేంచేసి యున్న వటపత్రీశాయి పెరుమాళ్ళ యొక్క నిర్దేశితక కలాక్షముచేత సహజదాస్యగుణము కలవారై ఆత్మోజ్జ్వలనమునకు శేషివిషయములో కైంకర్యము చేయవలెననియు ఆ కైంకర్యము సర్వే

శ్వరుని కిష్టమైనది కావలెననియు అదియేదియో? యని ఆయన యవతారములను పరిశీలించగా—

సర్వేశ్వరుడు మధురాపురిలో దేవకి గర్భమున జన్మించి యశోదవద్ద పెరుగుచుండగా కరిసు డాతని చంపవలెనని ధనుర్వాగమును మిషను గల్పించి యాక్రూరుని రేఖలైకు బంపి రామశృష్ణుల మధురకు పిలిపించెను. అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు పరమపదమందలి యలవాటుచే పుష్పముల యందాశ జరింప కంసునికి మాలికలను కట్టియిచ్చుమాలాకారుని యింటి కేగి మాలలను కోరిరి. అంత నా మాలాకారుడు పరమానంద భరితుడై 'ప్రసాదపరమా నాథా మమగేహముపాగతౌ' అనగా లోకనాథులగు మీరు నా యందలి యనుగ్రహముచే నా గుడిసెకు వేంచేసి నాకు మిమ్ముల నర్పించి ధన్యడనయ్యెదను' అని వారికి తగిన మాలికల నర్పించెను.

పెరియాళ్వారి చరిత్రను విని మాలికా సమర్పణకై కైంకర్యమే పెరుమాళ్ళకు మిక్కిలి ప్రియమైన దని తామును ఆ కైంకర్యమునే జేయవలెనని సంకల్పించి ఒక పుష్పతోటను నిర్మించి దానియందనేక విధములైన పూలమొక్కలను తులసి మొక్కలను నాటి వాటిని పెంచి యా పుష్పములతో మాలలు కట్టి ఆ పెరుమాళ్ళకు సమర్పించు చుండెను.

ఆ కాలమున మధురాపట్టణమును పాండ్యరాజగు వల్లభదేవరాయులు పాలించుచుండెను. ఆ రాజు ధార్మికు డగుటచే రాత్రిల యందు మారువేషముతో నగరసంచారమును గావించి ప్రజల కష్ట సుఖముల నారయు చుండెను.

ఇట్లుండ నొకనాడు బ్రాహ్మణు డొకడు ఒక యడుగుపై బరుండి యండ రాజాతనిని తన కొకహితమును బోధించుచున్నను. అంత నాతడు 'వర్ధామస్తే ప్రాచీత మాసాన్' అనెడు శ్లోకమును జెప్పెను ఆ రాజు దానిని విని పరలోకమున కేమి చేయవలెనని నిశ్చయించుకొనుటకై తన పురోహితుడగు శైల్వ నంబిని పిలిచి పురుషార్థనిర్ణయోపాయమునుగూర్చి యాతనిని పూర్జించెను. అంత నాతడు 'ధర్మజ్ఞ సమయః ప్రమాణం' అనునట్లు వేదవిదులగు విప్రోత్తముల రావించి తత్వమెఱుంగుటచే "తత్వజ్ఞానాన్మోక్షః" యనునట్లు పరమపుషార్థమగు మోక్షము సిద్ధించునని జెప్పెను. అంత నారాజు బహుధనమును విద్యాశుల్కముగా నిర్ణయించి పండితుల నాహ్వానించి వారి వారి సిద్ధాంతములను విశదీకరింప జేయు చుండెను.

అట్టి సమయమున భగవంతుడు పెరియార్వాదులచే పరతత్వనిర్ణయమును జేయుచు సంకల్పముతో వారికి స్వప్నమున సాక్షాత్కరించి మధురకేగి శ్రీయఃపతియే పరతత్వమని నిర్ణయించి విద్యాశుల్కమును గొని రహ్మాని యాదేశించెను. దానికి పెరియార్వాదులు తమ యజ్ఞతకు భయపడి వెనుదీయగాఁ పెడమాళ్ళు తామే యాభారమును వహింతుముగాన సింహయముగా వేంచేయమని యాదేశింప వారా స్వప్న వృత్తాంతమును విశ్వసించి మరునాడు రాజసభకేగి రాజు మొదలగు వారిచే గౌరవింపబడి సభావేదిక నలంకరింపగా బ్రాహ్మవరముచే వాల్మీకియు శంఖపూర్ణచేధుని పుండును సర్వజ్ఞులైనట్లు శ్రీయఃపతి యనుగ్రహముచే మీను నకల శ్మతి స్మృతీతిహాస పురాణాగమాది ప్రమాణ వరంపరలెల్ల కరతలామలకములు

కాగా 'సమస్త శబ్దమూలత్వా దకారస్య స్వభావతః' అనునట్లకారము శబ్దములన్నిటికిని మొదటిది గాన 'అక్షరాణా మకారోఽస్మి, అకారోవిష్ణువాచకః' ఇత్యాది ప్రమాణములచే ఆ అకారవాచ్యుడు శ్రీమన్నారాయణుడే యగుటచేతను పరతత్వ దివ్యములగు జగజ్జన్మస్థితి లయకారణత్వమున్ను, ముముక్షూపాస్యత్వమున్ను, మోక్షప్రదత్వమున్ను శ్రీమన్నారాయణునకే గలవని నారాయణానువాకాదులు ధ్వంసించుట చేతను "సత్యం సత్యం పునస్సత్య ముద్భృత్యభుజముచ్యతే వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తి నదైవం కేశవా త్పరం" అని స్మృత్యాదులు చాటుచుండుటచేతను శ్రీమన్నారాయణుడే పరతత్వమని నిర్ణయించిరి. ఇంతలో చూపదుల కాశ్చర్యమును గొల్పుచు నా విద్యాశుల్కము తనంతనే తెగి వీరిపాదముల మోల వచ్చిపడెను. అంతట సభాసదులందరును జయజయ ధావనములతో వీరి చరణముల నేవించిరి. రాజును ఆనందపారవశ్యముచే వీరిని యేనుగపై నెక్కించి ఊరేగించెను. ఈమారు బ్రహ్మరథోత్సవమును జూడ కుతూహలియగు తండ్రి మాడ్కి సర్వేశ్వరుడును పిరాట్టిమార్గతో గదిడవాహనా రూఢుడై వేంచేసెను. పెరియార్వాదు లీ గౌరవము భగవత్కృతాక్ష లబ్ధమని విశ్వసించిన వారగుటచే గర్వించక కోటిసూర్య పౌభాళానురమైన యాతని తిరుమేని, కలిసామ్రాజ్యముచేయు కాలముగా నున్న దుష్టుల దృష్టి దోషముచేనే యాపదలజెందునో యనెడు ప్రీతిచారవశ్యకృతకాలవ్యముచే 'పల్లండు ప్రబంధము'చే రక్షబెట్టిరి. ఇందువల్లనే వారికి 'పెరియార్వారాని తిరునామము కలిగెను. వీరు తమ ఒక్కరి మంగళాశాసనమును చాలదని భయపడి అర్ధులను కేవలులను, అనన్యప్రయోజన పరులను

అందరిని మంగళాశాసనమునకు పిలిచిరి.

పిమ్మట వీరు శ్రీవిల్లిబుత్తూరు వేంచేసి అధ
నమునంతను అచ్చటి పెరుమాళ్ళ కర్పించి తమ
పూర్వకైంకర్యమునే విడువక జేయుచు తమకు
గోపజన్మము వారోపించుకొని 'పెరియాళ్వార్

తిరుమొళి' యను బ్రబంధమును సాయించిరి.

అందు శ్రీకృష్ణుని; యవతారము మొదలు ఆరని
యతిమానుష చేష్టలనన్నిటిని క్రమముగ
సాయించిరి.

పెరియాళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

గురుశిష్యలక్షణములు

(శ్రీమతి అమరవాది లక్ష్మీనరసమ్మగారు. నరసాపురం)

పరమపదము నందున్న సర్వేశ్వరుని కేవలం
“స్వేచ్ఛయై వాహం ప్రేక్ష్యే కంది త్కదాచన”
అన్నట్లు తన నిర్దేశానుక కృపవలన నొకానొక
సమయమున సంసారమున కర్మప్రవాహములో
బడి కొట్టుకొనుచున్న నొకచేతనుని విశేషముగ
కటాక్షించును. 'జాయమానం హి పురుషం
యంకశ్యే న్మధు నూదనః! సాత్వికస్సతు విజ్ఞేయః
నవై మోక్షార్థచింతకః' అను ప్రమాణము సార
ముగ నట్లు కటాక్షించినవాడు సత్వగుణవిష్ణుడై
మోక్షాపేక్ష కలవాడగును అజ్ఞానము వలన
సంసారమును, జ్ఞానమువలన మోక్షమును గాన
ఆమోక్షము బడయ వలెననిన అనుష్ఠానపర్యవ
సాయియగు రహస్యత్రయజ్ఞానము నాడించ
వలెను.

“తద్విజ్ఞానార్థం స గురు మేవాభిగచ్ఛేత్ |

సమిత్సాణి శ్రోత్రియం బ్రహ్మనిష్ఠమ్ |

తస్మై స విద్వా నువవన్నాయ |

సమ్యక్ ప్రశాంతచిత్తాయ శమాన్వితాయ

యేనా కరం పురుషం వేద సత్యం |

పోవాచ తాం తత్వతో బ్రహ్మవిద్యామ్ |

అను శ్రుతియందు చెప్పినట్లు శుశ్రూషా
పరుడై వేదవేదాంత సారార్థవేత్తయు, పరమా
త్మేతరములగు విషయములయందు వైరాగ్యము

గలవాడును, పరమాత్మైక్యానుభవనిష్ఠుండును
నగు సదాచార్యు నాశ్రయింప వలెను. పైశ్రుతి
వాక్యమున 'ప్రశాంతచిత్తాయ' అన్నచోట
పేర్కొనబడిన శమము దమము అను రెండుగు
ణములున్న ఆత్మగుణములలో ప్రధానంబు
లగుటంజేసి యీ రెండును సద్విష్యునికి తప్పక
యుండవలసినవనియు, 'శ్రోత్రియం బ్రహ్మ
నిష్ఠం' అను చోట శ్రోత్రియత్వము, బ్రహ్మని
ష్ఠత్వము సదాచార్యుల కుండవలసిన లక్షణము
లనియు స్పష్టము.

ఇంకను శిష్యుని కుండవలసిన లక్షణములేవియనగా
సద్బుద్ధి స్సాధుసేవీ సమచింతచరితః

తత్వబోధాభిలాషీ |

శుశ్రూషు స్త్రైక్తమానః | పణిపతనపరః

పశ్చ కాల పోషితుః |

శాంతో దాంతో నసూయుః శరణమువగత

శ్శాస్త్రవిశ్వాస శాలీ |

శిష్యః ప్రాప్తః పశిత్యాకృతవి దభిమతః

తత్వత శ్శిక్షణీయుః ||

అను శ్లోకమున చెప్పబడిన మంచి సాత్విక
బుద్ధియు, సాత్వికజనసేవాత్పరతయు, మంచి
నడవడియు, తన్వజ్ఞానయు, పరిచర్యానిరతియు,
నిరభిమానమును, అభివాదనకీలతయు, కాలము

నారసి కృష్ణించు నేర్పును, అన్తరిందియని గృహము, బహిరిందియనిగృహము, గుణములను దోషములుగా పరిగణింప కుండుటయు, అస్తికతయు కలవాడై ఆచార్యులే ఫలము సాధనమును అన్నినమ్మి కూరత్తాల్వాను, యంబారు, వడుగనంబి, మొదలగు వారిని ఆదర్శముగా నుంచుకొని సంచరించువారు సచ్చిష్యులనబడుదురు. అట్టివారికి సదాచార్యులు తమకు ఖ్యాతి లాభము, గౌరవము, ద్రవ్యలాభములనుచూచుకొనక తత్వహిత పురుషార్థములను యధార్థముగా నుపదేశించవలెను. ఇట్లుగాక అనర్హులకు శిష్యులకు ధనలోభముచే నుపదేశించినచో 'యజమాన కృతం పాపం ద్రవ్యమాశ్రిత్య తివ్రతి' యను నట్లాతని పాపమాతని ద్రవ్యము నాశ్రయించి యుండునుగాన 'శిష్యపాపం గురు ర్వీజేత్' అనినట్లా చార్యులకు సంకల్పించును. కావున విలక్షణ శిష్యసంబంధమే ముఖ్యము. సదాచార్యసంబంధమువలె సచ్చిష్యసంబంధమును ఉత్తరకమగును. కావుననే 'సోఽయం రామా నుజముని రపి స్వీయముక్తిం కరస్థాం యత్సంబంధా దమనుత కథం వర్ణ్యతే కూరనాథః' అనగా ఇంతవరకుండిన వారలకును, ఇకమాండుండుబోవు ఆచార్యులకును మోక్షమునిచ్చువారుగ ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీరామానుజులు తమ ఆచార్యాజ్ఞనుల్లంఘించుటచే ఘటించిన పాపమును బాపుకొనుటకును, మోక్షమును పొందుటకును తమకు సచ్చిష్యులగు కూరత్తాల్వారుల సంబంధముకలదు గదా యని భావించి యానందముతో తమ కామాయాంబరమునుపైకి ఎగురవేసి నృత్యము చేసిన విషయము ప్రసిద్ధమే గదా! ఈవిధముగ విలక్షణుడగు శిష్యునితోటి సంబంధముజ్జీవన సాధనమైనట్లే యవిలక్షణుడగు శిష్యసంబంధమా

చార్యులకనర్థహేతు వేలకాదు! సత్పుత్తునితో సంబంధము లేండికి నరకతారకమగునట్లు దుష్పుత్తునితోడి సంబంధము 'పితౄన్ ప్రాశయతే యమః' యనునట్లు అతని పితృవర్గమునకు పాపముల ననుభవించుటకు హేతువగు నని శాస్త్రములువాకొనుచున్నవి. 'సహివిద్యాతస్తం జనయతి తచ్ఛేష్ఠం జన్మ గరీయాన్ బ్రహ్మడః పితా' అనునట్లు గురుశిష్యులకు పితా పుత్ర సంబంధమున్నట్లు శాస్త్రము చెప్పియున్నది.

అవిలక్షణుడగు శిష్యునితోటి సంబంధమే అపాయకరమని యుండ ఇక జ్ఞానానుమానములు లేని ఆచార్యసంబంధము వినాశహేతువని వేరుగాచెప్పవలెనా? 'జ్ఞానహీనం గురుం ప్రాప్య కుతోమోక్ష మవాప్నుయాత్.' భిన్ననావాళ్యాయ స్తబ్ధో యథాపారం న గచ్ఛతి॥

అనగా పగిలి పోయిన పడవనెక్కి ప్రయాణమును చేయుచాడు దరిజేరలే నట్లు జ్ఞానహీనుండగు నాచార్యు నాశ్రయించిన వాడెట్లు మోక్షమును చేరగలడు? కావుననే మణివాళ మహామునులు ఉపదేశ రత్నమాలయందు 'జ్ఞానమనపా నమివై' యను పాశురము న యీ యర్థమును స్పష్టపరచిరి.

జ్ఞాన భక్తివై రాగ్యములు కలవు గదా ఇక ఆచార్యుల నాశ్రయించనల యన్నచో అని లేకున్నను ఆచార్యాశ్రయణము వలన వాటిని సంపాదించు కొనవచ్చును గాని అవియున్నను ఆచార్యసంబంధము లేనిచో నవియవద్యకరములే యగును. పతివ్రతకు మంగళసూత్రమున్నప్పుడే ఆభరణము లలంకారములుగాని అదిలేనిచో ఆ భరణములు దోషాపాదకములు కావా!

చేతనునకు సర్వేశ్వరుడే రక్షకము గదా ఇక ఆచార్య సంబంధమెందులకు అనినచో నీటితో

సంబంధమున్నప్పుడు సూర్యుడు పద్మమును విక
సింపజేయును. అది లేనిచో ఆ సూర్యుడే దానిని
వాడింపజేయును గదా! అట్లే ఆచార్యసంబంధ
ము గలశిష్యుని రక్షించు సర్వేశ్వరుడే అదిలేని
వానిని రక్షింపడు. దురభిమానముతో ఈశ్వర
సంబంధమును తెంచు కొనినవారికి ఆచార్య
సంబంధ మొక్కటియే గతియని శాస్త్రములు
సాటించున్నవి. ఆచార్యులు చేతనేశ్వరు లిరువు
రకును ఉపకారకులు. చేతనునశిష్యుని సమకూర్చి

యు ఈశ్వరునకు చేతనుని చేర్చియు ఇరువురకును
ఉపకరించుచున్నారు. అన్నిటికంటే నాచార్యాభి
మానమే ఉత్తమ తమ ఉత్తారకమగుట చేతనే
గురుపరంపరలో సర్వేశ్వరు డన్వ యించెను.
భగవద్గీత నుపదేశించి ఆచార్యత్వమునాజించుటకే
శ్రీకృష్ణు డజ్జన సారధ్య మంగీకరించి ఆతని
యెడనుకాలి బొట్టన వ్రేలితో తన భుజముపై
నదుమబడి యాతని కనుసంజ్ఞ చే రధమును
నడపినది.

ధనుర్నాసవ్రతానుష్ఠానము

(శ్రీమతి మరింగంటిరంగనాయకమ్మగారు. కోరుకొండ)

వైష్ణవులందరకును ముఖ్యముగా నాచరించ
దగిన వ్రతములేవనిన ధనుర్నాస వ్రతమున్ను,
ఏకాదశివ్రతమున్ను ప్రధానతమములగు శ్రీవై
ష్ణవ వ్రతములు. ఇందు ధనుర్నాస వ్రతాచరణా
వశ్యకతను గూర్చి శ్రీపాంచ రాత్రీయన నిట్లు
గలదు.

శ్రీవైష్ణవవ్రత మిదం

వ్రతానా ముత్తమం వ్రతం

విష్ణుప్రియకరం దివ్యం

లక్ష్మీప్రియకరం తథా॥

తథా భాగవతానాం చ

ప్రీతిదం తు గురో స్తథా

హరి భాగవతా చార్యకై రకర్య

మిద ముత్తమమ్॥

అనగా. ఈ ధనుర్నాసవ్రతము వ్రతము
అన్నిటిలోను ఉత్తమమైన శ్రీవైష్ణవ వ్రతము.
ఇది శ్రీమహావిష్ణువునకును, శ్రీమహాలక్ష్మికిని,
శ్రీమద్భాగవతోత్తమములకును, ఆచార్యులకును
కైంకర్యరూపమైనదిగాన వారి ముఖోల్లాసము
నకు వ్రధానము అని యున్నది.

ఈవ్రతము నెట్లాచరించవలెనందుకేని అదియు,
ఆగమములయందే స్పష్టముగా గలదు.

సూర్యుడు ధనూరాశియందు ప్రవేశించినది
మొదలు ఈ వ్రతము పాఠంబించవలెను. పౌతి
దినము బ్రాహ్మియ హూర్తమున (అనగా తెల్ల
వాడటకు ముందు సుమారు నాలుగు గంట
లకు) మేల్కొని కాలకృత్యముల దీర్చుకొని
నదియందుగాని, తటాకమందుగాని, లేనిచో
నూతివద్దనుగాని యథావిధిగా స్నానమాచరించి
ఆచారము జేసి శుభ్రమగు మడి బట్టలధరించి
ఉర్ధ్వ పుండ్రముంచుకొని తిరువారాధన సమ
ర్పించవలెను పిమ్మట మొదటి పను హేను దిన
ములు సూర్యోదయముకాకముందును పిమ్మట
పది హేను దినములును సూర్యోదయమైనపిమ్మట
ను నెయ్యి బెల్లము పెసరపప్పు సుగంధ ద్రవ్యము
లునుచేర్చిన శర్కరపొంగలిని ఆరగింపు చేయవ
లెను. అటుపిమ్మటహారతి సమర్పించి శ్రీలై శేషాది
తనయాను సంధాన మైనపిమ్మట ప్రాభాధకి
ప్రబంధమగు తిరుప్పళ్ళి యెఱిచియును పిమ్మట
తిరుప్పావై ప్రబంధమును మున్నడి పిన్నడిగా విడు

వకుండ పాశురము సంతను అను సంధించుచు ముప్పది పాశురములను నేవాకాలము గావించవలెను. ఆపాశురములలో మార్గళి, ఓజ్జి, నాయకనాయ్, ఉన్దుమతకళిత్ర, మారిమలై, అన్తివ్వులకు, కూడారై, కత్తైవగళ్, అను పాశురములను రెండు సార్లు అను సంధించవలెను.

ఈ పాశురములట్లను సంధించబడుటకు వీటి విశేషమేమనగా. 'మార్గళి' యనునది మొదటి పాశురమగుటచే ఆదరముతో రెండు సార్లను సంధించవలెను. 'ఓజ్జి' యనునది యీవ్రతానుష్ఠానము వలన కలుగు లౌకిక ఫలమును ప్రతిపాదించును. 'నాయకనాయ్' అనునది గోపికలందరును మేల్కొని కలసి భగవత్సందీరము వద్దకుజేరి భగవంతుని సందర్శించు ఆనందముతో ద్వారపాలకులను లేపుట. 'ఉన్దుమతకళిత్ర' యనునది పురుషకార భూతురాలగుటచే ప్రధానమైన నప్పిన్నపిరాట్రిని లేపు పాశురము. 'మారిమలై' యనునది స్వామిని, నిడురలేది వచ్చి సభలో సింహాసనముమీద కూర్చొనుమని ప్రార్థించు నట్టి అర్థముగలది. 'అన్తి' యనునది అట్లు స్వాధీనుడై స్వామి సింహాసనమున వేంచేసి గోపికల కార్యమును వినునంత భవ్య డగుటచే కలుగు ఆనందపారవశ్యమున నాతనికి ప్రేమకార్యమగు మంగళాశాసనము చేయు పాశురము. 'కూడారై' యనునది తమ కత్యంతప్రీతి జనకమగు పరమ పురుషార్థమైన ముక్తానుభవమును

ప్రార్థించు పాశురము. 'కత్తైవగళ్' అనునది తమనైచ్యాను సంధానమును తమకు గల సహజ భగవత్సంబంధమును తెలుపు నివర పాశురము. కావున ఆదరముతో నివి రెండుసార్లు అను సంధింపబడును.

ఇవి గాక కొందరు మరి కొన్ని పాశురములను కూడా రెండుసార్లు నుసంధించు ఆచారము కలదు అని వవనగా:—

'తూమణి, కత్తు, ఉజ్జళ్, ఎల్లై, కుత్తు, అనునవి. ఈపాశురముల విశేషమేమన—

అన్ని పాశురములకును ఏదో ఒక విశేషము లేకపోలేదు. కాని ఈపాశురములు మాల్యముముఖ్యముగా—

రామానుజాంభీ శరణోఽస్మి కులప్రదీపాస్తాసీ త్ని యామునమునే స్పృహ నాథవంశ్యః వంశ్యః పరాంకుశమునే స్పృహ సోఽపిదేచ్ఛాః! దాస స్తవే తి వరదా స్మి తవేక్షణీయః!

అనెడు శ్లోకమునందలి ఆచార్య వర్గము యొక్క స్వరూపములను స్ఫుటముగా కృతిపాదించుచున్నవి. "లక్ష్మీనాథ సమారమ్భాం వాథయామున మధ్యమాం, అస్మ దాచార్య పర్యంతా వస్తే గురుపరం పరామ్'

అని విత్యమును అను సంధించునట్లు యీ గురుపరంపరయందుండు ఆదరాతిశయముచే నా పాశురములు రెండుసార్లు అనుసంధించవలెనందుట. (ఆనివరములను మరియొక సారి తెలుపగలను.)

పాశ్చాత్యరహితులు

తిరువారాధన

6 ప్ర- పెద్దల నిదివరలో నాశ్రయించియు దురభిమానముచే నర్థకామ పరవశుడై వారిని విడిచి 'నాతండ్రి'యే నాకాచార్యుడని యున్నచో వానిగతియేమి?

ఉ- వానికి ఆత్మోజ్జ్వలమునకు దారిలేదు అట్టివానిని ఆత్మోజ్జ్వలవనకరుడైన భగవంతుడే నశింప జేయును.

కద్యమును తన కిరణములచే వికసింపజేయు నానూర్యుడే ఆపద్యమానీటిని బాసినచో ఆ కిరణముల చేతనే వాడింప జేయునుగదా!

67 ప్ర- మహాగురువని మొదట చెప్పబడిన తనతండ్రి పరమ పదించినచో పుత్రుడాలని తిరువధ్యయనము నెట్లుజరుప వలెను?

ఉ- తానును, తనతండ్రియు బ్రహ్మవేత్తలగుచో క్రిందటి దినముననే ముగ్గురుబ్రహ్మవేత్తలను భోక్తలుగా నియమించి ఆరాత్రి తిరువారాధన సమర్పించి వారితో తానును తిరువాయ్మొలని తోళక్కించి ఆరాత్రియు మరునాటి పూర్వాష్వాము నందును పూర్తిగా నధ్యయనము గావించి చాత్తుమరజేసి ఆస్వాములనే యాచార్యులనుగా భావించి సంకల్పవిధానముతో వారిశ్రీపాదములకడిగి వారినిభుజంపజేసి పిమ్మటవారి శ్రీపాదపీఠమునుజేర్చుకొని 'భాగ

వశోత్తములను పూజింప నోచినని విన్నవించుచు చందన కును తాంబూలాదులతో వారిని పూజించి ఆ శ్రీపాదతీర్థమును వారిచేతికిచ్చి తాను సాష్టాంగ దండప్రమాణము చేరించి అత్యాదముతో భోగ్యమనితలంచి స్వీకరింపవలెను.

68 ప్ర- అట్టి బ్రహ్మవేత్తలు భోక్తలుగా లభించనిచో ఎట్లుచేయవలెను?

ఉ- తానైనను బ్రహ్మవేత్తయగుచో తానేతిరువా యేమొనరి విన్నవించి చాత్తునురగావించి తన యాచార్యుల శ్రీపాదతీర్థమును జేర్చి భగవత్సన్నిధి నుండి సంకల్పవిధానముతో వారి పాదప్రక్షాళనముగావించి వారు భుజించినవెనుక వారిని పిలిచి తాను ఇదిగద లో చేర్చి యుంచిన స్వాచార్య శ్రీపాదతీర్థమును స్వీకరింపవలెను వారి శ్రీపాదతీర్థమును స్వీకరించ నవసరములేదు.

69 ప్ర- తాను, తన తండ్రి, భోక్తలు కూడా బ్రహ్మజ్ఞానసంకల్పములు కానిచో నెట్లు జరుపవలెను?

ఉ- పారణవిధానముగా సాంగముగా తిరువధ్యయనమును జరిపించనలెడు. వారి శ్రీపాదతీర్థమును జేర్చి కొన నవసరములేదు తన యాచార్యుల శ్రీపాదతీర్థమునే స్వీకరించ వలెను. కాని ఆకస్మికముగా ఆనయమున కెవరైనను పెద్దలు వేంచేసినచో వారు భోక్తలుగా కున్నను వారి శ్రీపాదతీర్థమును సరిగ్గరింపవలెను.

70 ప్ర- శ్రాద్ధకర్త మూర్ఖం బ్రహ్మజ్ఞానసంకల్పము డగు సదాచారుడై అనగా ఉపాయాంతరములను స్వయాపవిరుద్ధములని విడిచిన ప్రపన్నుడై తండ్రియు భోక్తలును నట్టివారు గారేని అప్పు డెట్లుచేయవలెను?

ఉ- అప్పుడును సంకల్పవిధానమే చాలును. పారణవిధాన మవసరములేదు.

71 ప్ర- తన తల్లి దండ్రుల తిరువధ్యయనమునకు తన యాచార్యులే భోక్తగా వేంచేయుట తటస్థించినేని ఆశ్రాద్ధము నెట్లు జరుపవలెను.

ఉ- అట్టితరి సంకల్ప విధానముగాని పాదప్రక్షాళనముగాని అవసరములేదు. ఊరకయే వారిని భుజింప జేయవలెను.

72 ప్ర దీనికేమైన ప్రమాణము కలవా?

ఉ,

“ఉద్దిశ్యతు పితౄనాం వాపిగురౌ యత్ర తిపద్యతే |
దేశకాలక్రియా మంత్ర నిరపేక్షం తదక్షయం”

అనగా- తన పితృలనుద్దేశించి తన ఆచార్యులకు దేశాలు మంత్ర తంత్రాదులు లేకనే సమర్థింపబడినది అత్యంత మగును అని ప్రమాణము కలదు.

—: మంగళాశాసనము. :—

73 ప్ర. మంగళాశాసనమును ఏయే పాశురములు ననుసంధించుచు ఎవరెవరి కెట్లు చేయవలెను?

ఉ. మొట్ట మొదట 'ఆభ్యర్థకల్ వ లి' 'మంగళాశాసనత్తిల్' అనెడు పాశురములు రెండింటిని యనుసంధించుచు ఆభ్యర్థులు మొదలగు వారికి మంగళాశాసనము చేసి, పిమ్మట వారికి ప్రియముగా 'వైయంతకళియా' 'అంబే తకళియా' 'తిరుక్కణ్డేన్' 'శ్రియః కాంతాయ' ఇత్యాదులనుసంధించుచు పెరుమాళ్ళకును, చివరికు తన యాచార్యులకును మంగళాశాసనము చేయవలెను.

74 ప్ర. ఆభ్యర్థిరాదులకు గూడ పెరుమాళ్ళు వ్రథానముగదా! అట్టితరి పెరుమాళ్ళకు మంగళాశాసనము చేయుట కంటె ముందుగా వారికేల మంగళాశాసనము చేయవలెను?

ఉ. అయ్యో! దానులున్న నేగదా! పెరుమాళ్ళకు మంగళమును పాడు వారుండునది. వారికంటె భగవంతు నంతగా ప్రేమించు దానులు మరెవ్వరు కలరు. కావున ముందు వారికే మంగళముపాడవలెను.

75 ప్ర. మంగళాశాసనము మనగా అమంగళములు పోయి మంగళములు కలుగవలయు నని కోరుట గదా! ఇది సామాన్యముగా లోకమున పెద్దలు పిన్నలకు చేయు కార్యముగా నున్నది. భగవంతుడు అమంగళములకు ప్రతిఘటించు కల్యాణగుణాకరుడును సకల సంతోషకుడును గదా! అతనిని ప్రార్థించి మన యమంగళములను పోగొట్టుకొని మంగళములు కలుగవలయు నని కోరుట స్వరూపాను గుణమై యుండలేనికేలేని యమంగళములు పోవలెననియు అతనికి సహజముగనున్న మంగళములు ఇప్పుడు కలుగవలెననియు సర్వ ధక్షకుడు రక్షింపబడవలె ననియు కోరుచు చేయు నీ మంగళా శాసనముస్వరూప విరుద్ధము కాదా?

ఉ. బోనునిజమే కాని యీసంగతి వినుము. ప్రాజ్ఞులకును జ్ఞానదశ యనియు, ప్రేమదశయనియు రెండు దశలుండును. అందు జ్ఞానదశ తలయెత్తి యున్నప్పుడు నీవుచెప్పినట్లే. కాని ప్రేమదశ తలయెత్తినప్పుడు మాత్రము అజ్ఞానదశ యస్తమించి ఆ సర్వేశ్వరుని సాందర్య సాగుమార్గ మును మాత్రమే తలంచి 'అయ్యో' 'ఈతనికేమి చేటు చాటిల్లునో' యని భయము జనించును. అట్టి సమయమున అతని రక్షణకు తొట్టుబడుచు ఈ మంగళా శాసన

మూలో దిగును కావున నీది స్వరూపాను గుణమే గాని తద్విరుద్ధముగాదు.

76 ప్ర. ఇట్లు గావించుటకు 'ధర్మజ్ఞ సమయాః ప్రమాణం' అనునట్లు పెద్దల యాచారముప్రమాణముగా నుండవలదా?

ప్ర. లేకేమి? పెక్కులు గలవు. ప్రసిద్ధముగు మన శ్రీమద్భాగవతమునందే దశరథచక్రవర్తి జనకనుహారాజు, సీతాపిర్బాణి, విశ్వామిత్రమహర్షి, వండకారణ్యముఖులు, ఆంశనేయులు మొదలగు వారును, ఆళ్వారిందరును, పెనుమాళ్ళ విషయమై మంగళాశాసనము జేసినట్లు గాన్పించు చున్నది.

విన్నపము

—0—

ఈ మాసము 'శ్రీరామానుజ సంచిక' యను పేరుతో ప్రత్యేక సంచికను ప్రచురించ దలంచితిమి. కాని వ్యాసము లన్నియు సకాలమున కందక పోవుటచేతను ఆర్థికముగ తగిన ప్రోత్సాహము మతాభిమానుల నుండి రాక పోవుటచేతను అట్లు చేయ జాలనందుకు చింతించు చున్నాము. ఎట్లైనను ఈ సంవత్సరాంత మునకైనను ఆ సంచికను పూర్తిచేయ గలమని విశ్వసించు చున్నాము.

సంపాదకుడు.

భ క్తి ని వే ద న.

వేదాంతపత్రిక.

ప్రతి మాసమునందును శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ పండిత పరివత్సమావేశములు వివిధ ప్రాంతములయందును జరుగుచుండును. అందు పండితులచేతను విదుషీమణులచేతను సంస్కృత ఆంధ్రభాషలలో వేదాంతసాంప్రదాయ విషయములు ఉపన్యసించబడుచుండును.

మరియు వివిధ సమస్యలను గురించి పండితులచే చర్చించ బడి నిర్ణయములు చేయబడుచుండును.

ఈఉపన్యాస సంగ్రహములున్ను, ఇంకలి చత్పలయొక్క నిర్ణయములున్ను జిజ్ఞాసువుల ప్రశ్నలు తదుత్తరములున్ను, సంఘ ప్రచారకాధ్యక్షమమున్ను యిందు ప్రచురించబడుచుండును.

చందాలు.

సాధారణ చందా సం॥రం॥ 1కి రూ॥—0—0

సహాయ చందా „ „ 10—0—0

విరాళములు.

పోషకులు. „ „ 25—0—0

రాజపోషకులు. „ „ 58—0—0

మహారాజపోషకులు „ 116—0—0

కార్యదర్శి. తె. కం. గోపాలాచార్య. అర్తమూరు.

(వయా) ద్వారపూడి. తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

ముద్రాణములు, ప్రచురణకర్తలు, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.
ముద్రాణ శ్రీమాన్ వెస్ అర్తమూరు. (వయా) ద్వారపూడి, తూర్పు గోదావరిజిల్లా.

శ్రీ

విరోధి సం॥ కార్తీకము.

సం॥ ౧౯౧౯ సం॥ ౮.

శ్రీ చామూనూరు లోయన శంకరాచార్య చందరత్న నమః.

- ౧ శ్రీరమ్యంబుల నున్నవారెక్కడ శ్రీమదాచార్యులు
నామలాలయమునందున్నవారు నన్ను దండవలెనొక
మాతామారు నుండువారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారె
వరమునందున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
- ౨ నామలాలయమునందున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
- ౩ నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
- ౪ నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
- ౫ నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు
నొకరినొకరు నున్నవారెవరు నొకరినొకరు నున్నవారెవరు

ప్రతిభా రామానుజాయ నమః

(౨) రామానుజకృతువు—విజయవాడ.

స్వస్తి శ్రీవిరోధి నామ సంవత్సర లక్ష్మీయుజ శుక్ర లగ్నమున పుట్టినదియే. పేద వేదాంగ సారంగతులగు పండిత ప్రకాండులుచే కృష్ణానది తటంబున నొప్పుకు విజయ వాటికయందు శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక గుంపుమువాది యాజమాన్యమునతిగమ శాస్త్రునిధుల ననుబించి శాస్త్రోక్తముగ శ్రీరామానుజకృతువునిర్వర్తింపబడినది. పోతూ గాలమున జడితలందరు శ్రీకృష్ణానది తోయంబుల స్నానము నొనరించి తిరుమడి తిరు చూర్ణాలంకృతులై సమిష్టి తిరువారాధనల నిర్వర్తించి, 8 గంటలకు శ్రీ కోదండ రాములవారి కోవెలగుగోష్ఠిగవిజయంచేసి, బారులుతీర్చి ఆశీనులై ద్రవిడప్రబంధముల పారాయణము చేసి, ఆ గ్ని హోతుని ఆరాదించి, తదుపరి మతోపన్యాసముల నొనర్చి 12 గంటలకు సాహాయులకు జని తిరిగి 2 గంటలకు మహిళా సభయందు పతివ్ర తామతల్లులచే భక్తిపన్యాసము లయిన పిమ్మట 4 గంటలకు పండిత ప్రకాండులుచే ఉపన్యాసములును 6 గంటలకు శ్రీమద్రామానుజస్వామివారి చిత్తరువును, గజముపై నాసీనుచేసి, పృష్ఠభాగమున ద్రవిడవేద స్వస్తితో తిరువీధుల నుత్సవంబును, రాత్రి 8 గంటలకు, శ్రీవారిని ఆలయములో నునిచి సహస్రనామార్చనలున్ను ప్రసాద స్వీకరణములున్ను, శ్రీస్వామివారికి పృథగ్ గంబున హరికథా గానములున్ను, సామవార్తయను, శ్రీనాదస్వర వాయిద్యమున్ను తిలకించిన వారికి నిశ్చయముగా శ్రీ నాదవిష్ణువు, సీతావిరాట్టుతో వైకుంఠమునుండి, మునీశ్వరులగు విశిష్టాద్వైతుల వెంట పడుకొని, విజయవాటి కిరుదెంచి, ముముక్షువుల నుద్దరించెననుటలో సతిశయోక్తి యొనరియుటయే. దీనిని శ్రద్ధాభక్తులతో జరిపించిన, శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక గుంపు గార్కడమ్మలగు శ్రీమదుభయవేదాంత ప్రవర్తకులగు శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులు, శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు వారు పాదసేయులు. పురింకను యితోధికముగా శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారమును చేయునట్లు భగవంతు డనుగ్రహించుగాత.

ఇట్లు.

వైదికధర్మవిశారద పసుమర్తి విశ్వవతిశాస్త్రి కాకినాడ.

శ్రీరామానుజ కృతువు.

శ్రీనివాసాచార్య వ్రాసిన ఈ గ్రంథమును లోకరక్షణము
వినియోగములోనికి తీసువచ్చునట్లు 23-9-49 వ తేదీ.

మొదలు 30-9-49 వరకు చుక్కెందరి విధముగ

జరుపబడెను.

ఈ శ్రీరామానుజ కృతునిర్వహణారంభమున కర్వంతి బాంధవ కుటుంబము, మహానామములు భక్తాగ్రేసరులునునగు శ్రీయుత సందిపాటి రామయ్యగారి యొక్కయు శ్రీమాన్ శివకోటి లక్ష్మీనరసింహంగారి యొక్కయు శ్రీమాన్ ఉవయగిరి కృష్ణారావుగారియొక్కయు శ్రీమాన్ సారథిపాణిగారి యొక్కయు కృషిచే ప్రారంభ దినమునకుముందుగనే ఆలయావరణ మతయు ఛాదినీ, తోరణములు, విద్యుద్దీపములు మొదలగు ముగళ పరికరములతో నలరారు చుంప పుట్టిళ్ళతో నలంకరింపబడెను. శ్రీకోదండ రామ ప్పెరుమాళ్ళు ముఖమంటమునో చంద్రాక్షుని సమీపమున ఛాస్త్రోక్తముగానున్నవిధమున అన్నగిరి కడుదుగున్న కల్యాణమంటము ఉత్సవా నవేదికగా రమ్యముగ సలంకరింపబడెను. శ్రీకోదండరామ ప్పెరుమాళ్ళును శ్రీనివాసప్పెరు మాళ్ళును పార్వీ రక్షకులుగ నుండ విశాలమై శుభముపలికియుగ ప్రత్యేకింపబడిన సారాయణ మంటమున శ్రీ యెంబెరుమానారు అధ్యక్షులై పేరేసేయుండి సకలసారాయణులను సక్రమముగ నిర్వహించిరి.

ఈ కృతువునకు స్వాయవేదాంత సాచ్చిపి శ్రీ. ఉ. శే. శ్రీమాన్ జె. కె. రామానుజ చూడరుగారు ప్రధానఅధ్యక్షులుగినునై భావ సాగమ విద్వాన్ శ్రీమాన్ ఉ. చ. శ్రీనివాస భట్టరాచార్యులుగాని ఋత్వికాచార్యులు గాను, వైఖానసాగమ పండితులు శ్రీమాన్ వేదాంతం శ్రీనివాసాచార్యులుగాను అధ్యక్షులు గాను యుండి ఈకృతువును చక్కగ జరిపించిరి.

తర్క, వ్యాకరణ, ఉభయ మీమాంస, అలంకారాది సామాన్య శాస్త్రములయందును ఉభయవేదాంతములయందును ఆరితేరి నెక్కు మంది శిష్యవర్గములు తమందేవారినిగ తియ్యగ వేసిన పండితచరిత్రాంశమును, ఉభయభాషా విజ్ఞానాధిపతులగు విద్యద్వరేణ్యులును, సంచదళి, బోడశకర్మలను నిరాఘాటముగా నిర్వహించగల నైదికసార్వభౌములును, నాలాయిరములను సార్థముగ సంస్థముగ సధిగమించిన సభ్యావకులును, కృష్ణయజుర్వేదమును అనేక సంస్థానములలో పరిశీలించిన వట్టభద్రులును, సంత సామవేదా ధ్యాపకులును, శ్రీరామానుజ మాత న్నాది దివ్య ప్రబంధమును అనులోమ విలోమముగను

శ్రావ్యముగను అనుసంధించు సమర్థులగు భగవద్విషయ కాలక్షేపపరులగు పెక్కుస్వాములును వైఖానసాగమమునకు వన్నెదెచ్చుచు పాఠసావ్యవమును, సదాచార సత్సంప్రదాయ సంపత్తియు గల ఋత్విగ్వశేణ్యులును, పీతాంబర ద్వాపశోర్ధ్వ పుండ్ర తులసీ నలినాక్షమాలాంకృతగాతులై వారి వారి పారాయణములను హోమాదులను నియమము దప్పక గావించుతరి సేవించిన వారి బస్సమే సార్థకమగుట యత్యుక్తిగాదు. ఆగోష్ఠి వైలక్షణ్యమునకు భవ్యులై భక్తులు భక్తితో వారి సన్నిధి కేగి సమర్పించు కానుకలకు మితియు విరామమును లేకుండెను. ఈ గోష్ఠిని సేవించిన వానికి లాస్తికులగుటకు ఆస్తికులకు సరమ పదము నందును అసహ్యము జవించుటయు అనుభవైకవేద్యము. ఇదియే యీక్రతువునందొక నూతన వైలక్షణ్యము.

సేవాకాల తీర్థ ప్రసాద గోష్ఠి.

ప్రతిదినము వేలకొలది స్త్రీలును పురుషులును గన్ననమూచరించి శుభ్ర వస్త్రములధరించి తిలకములతో కలకలలాడు ముఖములతో శ్రీకృష్ణానదీతీరమందున్న శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ వితిమనందు బరుగు సేవాకాల తీర్థ ప్రసాద గోష్ఠికి విచ్చేసి యచ్చటనుండి తిరువీధి ఉత్పన్నముల పాల్గొను చుండిరి.

—తిరువీధి గోష్ఠి—

మునుముందు శంఖ చిక్కి దివ్యోర్ధ్వపుండ్ర లాంఛితముగు భద్రగజముగనుండు శ్రావ్యములగు మేళలాభముల పురస్కరించుకొని ఛత్ర

చామరములనుగమింప పచ్చనిదీక్షావస్త్రములను ధరించి పారాయణ కరికరములను వహించియిద్ద రిద్దరుగ బాగులుదీర్చి కొందరు వేదాధ్యయనమును, కొందరు ఉపనిషత్తులను మరికొందరు స్తోత్ర పాఠములను, ఇతరులు భజయతి రాజస్తోత్రమును అనుసంధించుచు నవిచ్ఛిన్న సంతతిగ వేంచేయుచుండ, వేలకొలది రమణీయములు భజన గావించుచు వారిననుసరించి కన్నుల పండువుగ వేంచేయుచుండిరి. దిన దినము వేరు వేరు వీధులలో ప్రసన్న జన కూటముచే నారాధింప బడుచు సరిగ నుదయము గం-7-30లకు జేనాలయమునకు వేంచేసి బద్ధిత పారాయణ హోమాదులలో అందరు పాల్గొను చుండిరి. పారాయణ మంటప మన వాగు వారు గావించు పారాయణ గ్రంథములను, సంగ్రహముగ తద్గ్రంథ సారాంశమును, గూదించుచు లిఖిత సతము లా యా స్థలములలో కట్టబడెను.

క్రతుదీక్షాదినమునకు పూర్వదినము 22-9-49 తేదీ సాయంకాలమున పురప్రముఖులగు భక్త బృందముతోను, ఋత్విగ్వశేణ్యులతోను, పారాయణపరులతోను, వివిధ వాయిద్యములతోను శ్రీకోదండరామస్వామి పెరుమాళ్ళు కోవొచ్చి నుండి శ్రీవిష్ణుకేసులు మృతస్సంగ్రహణమునకై ఉన్నవముతో బహుబలేరి మృతస్సంగ్రహణము జేసుకొని సోధూళి సమయమునకు యంగళాళి మండప ప్రవేశముజేసి అంకురార్పణ వాస్తు హోమాదులగావించిరి.

కర్తు ప్రారంభ దివస మగు 23-9-49వ తేదీ ఉదయముననే స్వాములగోష్ఠి తిరువధ్యుత్సవ

ములుబయలు చేరెను. భగవద్భాగవత సేవాదురం
భద్రులగు శ్రీమతి పారేపల్లి దుర్గాంబగారి
శ్రీమాన్ నందిపాటి జగన్నాయకులుగారి
ప్రార్థనా సహాయములతో భాగవతబృందము
నాహ్వానించి దీక్షుతులందరినీ కంచీపురము
నుండి ప్రత్యేకము పురమాయించి తెప్పించబడిన
చక్కటి దీక్షావస్త్రములను, పుష్పమాలికలను,
యజ్ఞోపవీతములను, ఫల తాంబూల చందనా
దులను సమర్పించి వీటన్నింటిని ప్రత్యేక పుష్ప
కమననుంచి ఊరేగించి కోవెలకు తెచ్చి దీక్షితు
లందరకు దీక్షానమయము సస్యము గ
సాసనమింటిని సమర్పించి ధన్యులైరి.

ఈ సందర్భానీ భాగవత సోష్ఠి శ్రీ యతి
రాజ శేషా మహిళా సమితి కార్యాలయమును
సమీపించగా తత్సమితి సభ్యురాండ్రందరును
భాగవత బృందమును ఆహ్వానించి, స్వాగత
మిచ్చింది సేవించుకొని వీరందరుకు ఈకృతువున
పారాయణ చేయుటకు చలయు శ్రీరామానుజ
గ్రంథమాలలు, నిత్యానుసంధానములు, శ్రీరా
మానుజ సమాప్త నామ స్తోత్ర గ్రంథరాజములను
వ్యాసవీరములను, దర్శనములను, జపమాల
లను, సమర్పించి వీటన్నింటిని ప్రత్యేక పుష్ప
ముపైయుంచి ఊరేగించుచు కోవెలకు తెచ్చి
దీక్షితు లందరకు దీక్షానమయమున సస్యముగ
సమర్పించి ధన్యులైరి.

తిరువీధ్యుత్సవము భాగవత బృంద మంతయు
కోవెలకు వేంచేరిన పిమ్మట అందరికీన్ని
పైనతెల్పిన విధముగా దీక్షావస్త్ర యజ్ఞోపవీత
శ్రీకోక, భర్గావన, జపమాలాది సమర్పణము

అయిన మృట దీక్షాగ్రహణముచేయబడెను.
ఈ క్రతు నివాహణకై లోడ్డుడిన వాతలందగు
దంకభక్తుక్తముగా పెనుమాళ్ళు నన్నిధిని
సూచించి ఫల-పుష్ప-చంద నాదులచే పెను
మాళ్ళను అర్పించి లోక కల్యాణార్థమై కృతు
సంకల్పము చేయగా ఋత్వికులు పానాయణ
పరులు అందరిచే విష్వక్సేవపూజ -పుణ్యాహ
వచనములతో కృతు సంకల్పము చేయబడి
కృతువు ప్రారంభించబడెను. —

ఈక్రతువు ప్రారంభమైనంత మదరాసు శ్రీశ్రీ
స్టాడ్యైత సంఘమువారు శ్రీరామానుజధ్వజ
పతాకమును పట్టు,జరీ నక్కీలతో తయారుచేసి
పంపగా ఆ సంఘ కార్యదర్శిగారు శ్రీమాన్
కరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు దానిని తెచ్చి
సమర్పించిరి. పిమ్మట ఆ ధ్వజపతాక క్రతిష్ఠ
జరుపబడెను.

పిమ్మటభక్తశిలామణులు, ఆదర్శ క్రతువారే
యగుచు, కల్పద్రుమపుష్పములను నగు శ్రీరామా
నిరంగుళి మొకటికొరరావు బాహిందాసుగారు
స్వాహాలందిరకు (190) రాగింపపాత్రులు ఉద్ధరిణి
అరివేలములు సుదీర్ఘ పాంచజన్యములనతల
జన-తర్పణములకై సమర్పించిరి.

అటువలెవారే మదరాసువాస్తవ్యులును,
మదరాసుశాఖ శ్రీవిశ్వప్రజ్వైత సంఘాధ్యక్షులు
నగు శ్రీమాన్ మట్టపల్లి రంగ నాథ య్య
దంపతులు స్వాహాలందాకున్న (201) సువర్ణము
లిప్తరజిత శ్రీరామానుజపతాకములను జపధ్యే
యములకై సమర్పించిరి.

వీ లూ రు వాస్తవ్యులగు శ్రీమతి పంపూరి ఆనందమ్మగారును, పరసాపురం వాస్తవ్యులగు శ్రీమతి ఆ.వేం.లక్ష్మీ సరసమ్మగారును, ప్రధాన పాత్రమును వహించిరి. శ్రీమతి కళ్యాణాయా రమ్మగారు కార్యదర్శిణియై యాగోష్ఠినంతయు ఏర్పాటు చేయుటలో కడు సేర్పనుజూపిరి.

—కవితాగోష్ఠి.—

అదే సమయమున పారాయణ మంటపమున నుప్రసిద్ధ ఉభయ భాషా కవితా ప్రవీణులు కొందరు రామానుజ చరిత్రముగోసి ముఖ్య ఘట్టములను సద్యహాపముగను, మరికొందరు శ్రీనాథ ప్రోతరత్నములను, సర్వజనాహ్లాదకరము గను, భక్తి భావ భరితములుగను, తమ వైభవ్య ప్రకాశములుగను రచించి వినిపించుచు కవితా గోష్ఠిని పోషించిరి. దీనికి న్యాయ శిరోమణి వేదాల తిరువేంగళాచార్యులుగారు, కవిరత్న మిత్ర, విమర్శక శిరోమణి, విద్యారత్న, రిటైల్డ్ తహసీల్దార్ శ్రీ.ఉ.వే.శ్రీమాన్ గొట్టముక్కల రామాకాంతాచార్యులుగారు, శతావధాని విద్యాన్ శ్రీ.ఉ.వే.శ్రీమాన్ శిరిశనగర కృష్ణమాచార్యులుగారు శ్రీ.ఉ.వే.శ్రీమాన్ శ్రీనుదద్దంకి తిరుమల సమయోద్ధండ కోలాహల లక్ష్మీనృసింహ కుమార తిరువేంకట తాత దేశికాచార్యుల అయ్యవార్లంగారు మొదలగు వారు అధ్యక్షులుగానుండిరి.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత సంప్రదాయమును ఉభయ భాషలలోను సర్వతోముఖముగ వాచ్యపింప జేయుట కవలంబింప వలసిన విధానమును

గూర్చి ఆలోచించి నిర్ణయించుటకు ఆనుభవ్యులును, ఉత్సాహపూరితులును, సగు కవిపుంగవ్రులతో నొక ఉత్సాహుతి యేర్పరచబడినది.

ఆసమితి రెండుదినములు చర్చించి కొన్నితీర్మానములను గావించి కవితాగోష్ఠిలోని పెక్కువారిది యామోదమును బడసిరి. ఇక నా విధానము శ్రీయఃశ్రుతి కటాక్షముచే నధికారమువలన నేయాచరణ లోనికిరాగలదని యాసించుచున్నాము.

—పండిత కర్మాధికారి గోష్ఠి.—

అదేసమయమున ఆమంటపమునందే వేదాధ్యక్షానమున శ్రౌత స్మార్తములలోను ధర్మశాస్త్ర నిర్ణయములలోను నానితేరిన పండిత వర్ణులు సమావేశమై వివిధ సంస్కారములను గూర్చి చర్చించి నానాముఖముగనాచరింపబడుచున్న యీకర్మకలాపముల దేశికాలానుగుణముగ నేక ముఖమున ననుష్ఠింపజేయుటకొక యుక్త కృమినికను తయారుచేసి చక్కల శ్రీవైష్ణవి ఆమోదమును బడసిన పిమ్మట అమలు జరుపు నిమిత్తము సాధుమున కందజేయుటకు యాకించి ప్రముఖులతో నొక యుక్త సమితి యేర్పాటు చేయబడి కొన్ని తీర్మానములు గావించబడినవి.

హిందీ ఉత్సాహగోష్ఠి.

ప్రతిదినము ఉదయము గం 11-0 లనుండి ఒక గంటకాలము అల్లూరు వాస్తవ్యులగు శ్రీ.ఉ.వే. శ్రీమాన్ కాండూరి రామాచార్యులుగారును, ఇంకను కొంతమంది పండితులును హిందీభాషలో శ్రీరామానుజ చరిత్రను చక్కగ నుపన్యసించి వారే తిరిగి తెనుగుభాషలో

२३२५२५३

దాని ననువదించుచునుండి. ఇంతను ముగింపు
 వ్రాస్తే న మొలుగు పదిలపఱచుకొన్నట్లుగాను
 మొదలగు పాఠము నూహ అమాయములోనే
 పోయిలో ప్రతిపాదించుచున్నాను.

2000

గం12-08 నుండి 1-9నవకు శ్రీరామశీల
 వాప్తివల్లను కలిఖావలించి, గావ కలిఖావలించి,
 మాకధాచతురావలించి కలిఖావలించి
 శ్రీ--ఉ--వే- శ్రీమా- కలిఖావలించి
 చాప్తివల్లను కలిఖావలించి
 మున్న శ్రీరామశీలను కలిఖావలించి
 మున్న శ్రీరామశీలను కలిఖావలించి
 మున్న శ్రీరామశీలను కలిఖావలించి
 గావలించునుండి.

[illegible][illegible]

చీచారము న భి న ం ది ం చు సంకల్పముతో
బృందావనమునుండి బహుతరవృత్తి పర్యాయల
కోర్చి విచ్చేసి నైష్ఠవ మత పాముఖ్యమును
గూర్చి అనర్థభాగాని భాషాభోరణియొక్క
వివక్షించి వారిమిత్రులును కాకినాడ వశీతును
నగు శ్రీమంత్ మాం. పీ. వెం. క రంగాచా
ర్యులుగారి ఆ ఛక్రపాదా ననువదించిరి.

ಶ್ರೀ ೨೪೫೩.

తొలిసారిగా విడుదలైన 11గం అనును రాత్రి 8గం
 అనును సాంఘిక వినియోగములో తీరామీనా
 గాలివారి స్పృహని శాస్త్రమగియు, తీర్చిచూడ
 నోస్తియు అతిశైలిభవముగా జరుగబడుచుండెను.

ఈ పాఠాదుల వేదిక చుట్టును నేర్పరచబడి
యున్న సోపానాదులముంతయు నిశ్శబ్దముగ నుంజలి
పూజించి పాఠాదులను నిశ్చయి నేనించుచున్న యిసుక
నీరుగా నుంజలి భక్తబృందముచే నలంక
రింపబడి మాసదులను ముచ్చట గొల్పుచుండెను.

అఖిలజాత్య.

పాఠాయణ మండపమున వేంచేసిన శ్రీరా
మానుజుల ఉత్సవ విగ్రహమునకు రాత్రింబవళ్ళు
విచ్చిష్ణుమగా జ్వల జట్లగ వేగ్పడిన స్వాములచే
శ్రీరామానుజ హస్తానార్యమార్చన లోక కల్యా
ణమునకై గావింప బడుచునే యుండెను.

బ్రహ్మ రక్షా త్స వ ము.

26వ తేదీ మధ్యాహ్నము సామాన్య శాస్త్ర
సాహిత్యములపై ఉభయ వేదాంతముల ప్రతినిధులు
సభ్యులుగానున్న వర్ణములను గానిచి చాలా
మౌనముగా వర్ణములను గానిచుచును

యీదిగలవ నుదహరించిన తీరనామములు గల
 చనునల్లులను పండిత ప్రావీణులగు బ్రహ్మండమున
 బ్రహ్మరథార్థివము గావించబడెను. నీరు తీర
 భిక్షి వేంచేయటగు ముందు శ్రీకోదండ రామ
 మైహమాళ్ళు పుష్పిణిలో గౌరవముగా శ్రీనీకారి
 పగిసాదించబడి చెండన పుష్పమాలాలక్ష్మణు
 తుగ్రిలు గావించబడిన పిమ్మట మేళతాళములతో
 నూతన మోటాగు శకటములలో సుఖాస్మితై
 నేంశీయగా స్వాములు దరుచు ముందు క్రావీడ
 లంకాని వేదమును, ప్రాత్ర శాతములను అధ్య
 మనము గాంచు నుండ వెనుకననిశామతల్లులు
 నేమిట్లుంట భజనగావించుచుండ అంజాగీతో
 చలంకరింపబడి ఘంటానాదములతో కర్ణరసాయ
 నమును గుమ్మరించుచు భద్రగజముముందరుగు
 చుండ దాని వెను వెంటనే అనేక విధములగు
 మేళ తాళములు, దానినకుసరించి భజనసంఘము
 తస్మయావనతో భజనమొనర్చుచుండ వందలకొ
 లది లైల్లు కాంతిలో పట్టపగలు గావించబడు
 చుండ జయజయ భావములతో సాయంకా
 లము 7 గంటలకు ఉత్సవము బయలుదేరి ప్రధాన
 ఘంటాపథముల పవిత్రము గావించుచు 9 గంట
 లకు తిరిగి సారాయణ మంటపముజేరెను.

ఎన్నడో శ్రీమన్నారాయణుని యాజ్ఞను
 శిరమున నిడుకొని యీజగిప్పితమగు భూమండ
 లనున చేతనోజ్జ్వలనార్గ మువ్వతరించి సరమవరము
 నకు శ్రీమాక్తిస్తోసాన మార్గమును నిర్మించి
 వేంచేసిన పదుగు రాళ్ళారులును తిరిగి తమ
 యుతుంగు సోదరులగు రామానుజులవై భవదిదృ
 ష్టతో నొక్కసారి యరుగుదెంచిగో యను నట్టి

యాహుగ్యపుంగవులు రజితపుష్పాలక్ష్మణ వీరము
 లై నొకే దనుగ వేంచేసికూర్చొని రణవిజృంభ
 ములతో పరమార్థ తీర్థములతో వసగి నాన
 వేంతాహుత పుష్పముగ సాద్యతొనగ గానిం
 బడి మువ్వపుష్పరాంబో యా పంతు దిగి గి
 షిమ్ముట శ్రీమానో మూలమున బోటికొనితార
 కాదు రాష్ట్రమునజే వివిధయముగ సమర్పించి
 న్యాయము భిక్షుండి సకారవముగ చేబడిన ఖాలు
 వులతో తీరుప్పరివేష్టపమున నలంకరింపబడి
 తీరుదగు శ్రీ శతావిది శిరసాగ్రహించి. తన
 భక్తులందఱును ముక్తకంఠములతో పల్లంతువాడు
 చుండ వారికి హారతులొంగబడెను కైరిగిన్
 వరులుగు పగవన్న శిఖాములు వీరికి వివిధ రజిత
 భగవన్నూర్తుల సమర్పించిరి. వారి శ్రీపాదతీర్థ
 మును శిరమువదాల్చి అచ్చటి అక్షలాదిభక్తుల
 తమజీవితముల సఫలకరమొనరి.

పిమ్మట రామానుజ సహస్రనామార్చనమొన
 పిమ్మట రామానుజ మార్తందాది శేషాకాలము
 ఆరగింపు శాస్త్రమర తీర్థప్రసాద గోష్ఠముతో
 ఆనాటి కార్యక్రమము ముగిసెను.

—: పెరుమాళ్ళ తిరువీధి ఉత్సవము :—
 సత్తమ దివసమున రాత్రి శ్రీకోదండరాను
 పెరుమాళ్ళు ఆంజనేయ వాహనము పై నను
 శ్రీనివాస పెరుమాళ్ళు గరుడు వాహనము
 పై నను శ్రీఉడమవరులు చలవచప్పరముగాన
 వేంచేసి మేళ తాళములతో తిరువీధికి వేంచేసిరి
 వేరువేరు అధ్యయనములతో తీర్చిన న్యాయాల
 గోష్ఠియు, భజనతో భక్తబృందమును ఆడిత్తి.
 వసుధనుగమించి సుమారొకస్థానము నమయమా

యుత్సవమును సాగించి చివరకు శాత్రుమర
గోస్తితో యానాటి ఉత్సవము ముగిసెను.

—: శాత్రు మరై :-

ఆనాడు పగలు 12 గంటలకే సమస్తపా
యాలును ముగింపబడి శాత్రులన్నియు విన్న
వించబడెను. రాత్రి ద్రావిడ ప్రబంధ శాత్రు
మొఱ నూత్రిము గావించబడెను.

పూర్ణాహుతి మహోత్సవము.

ఆనాడే ఋత్విగ్వరేణ్యులు పూర్ణాహుతి
మహోత్సవమును గావించుతరి సేవించిన భక్త
బృందమునకు ఏనాడో జరిగి గృంధములలో విన
బడిన పూర్వకాలపు ఋషులచే నిర్వహింపబడిన
దీర్ఘరాత్రి దీక్షాస్థాపకమునకు నచ్చి కట్టెదుట
కాబ్బించి చిత్రితుల గావించివేసెను. ఈవైభ
వమునకంతకును మూల. పురుషులు బ్రహ్మస్థా
నము నలంకరించిన శ్రీమాన్ డి. చ. శ్రీనివాస
భట్టర్ స్వామియును, రెదను యాయులగు
శ్రీమాన్ వేదాంతం శ్రీనివాసాచార్యులుగారు
మొదలగు ఋత్విగ్వంద మేయనుట
సంభవము.

అవత్సవోత్సవము

ఆమరునాడు అనగారివ దినము(30-9-1949)
ఉదయమునవనుగులరాజులోపూర్ణ దీక్షకలశము
నుంచి జగ్గినార్యకులిద్దరును విచ్చేయుచుండగా
వెనువెంట చక్కపెగుమావ్వును, ఉడయవరు
లును వేంచేయ, యోగపారాయణ దీక్షితాలును,
కార్యకర్తలును, పురప్రముఖులును వేలకు
మించిన భక్తబృందమునుకృష్ణానదికేగి చక్కపెగు
మావ్వునో సవభృదవగాహనమొనర్చి భద్ర

గజముపై ఆతిథ్యమును తెచ్చిదానితో భక్తజనా
గ్రేసరులగు శ్రీయుత నందిపాటి జగన్నాయకుల
గారి కైంకర్యముగా కావించబడిన తిరువంజనో
త్సవమును నేవించి తీర్థప్రసాదముల స్వీకరించి
యిండ్లకేగిరి.

రాత్రిలయందు కార్యక్రమము.

ప్రతిదినము రాత్రి గం 8 అనుండి 10 గంట
లవరకు శ్రీ.డి.వే. శ్రీమాన్ న. చ. సం. వెంకట
తిరువేంగళజగన్నాథాచార్యులుగారు వ్యయముగ
రచించిన శ్రీరామానుజ చరిత్రను హరికథా
కాలక్షేపము రూపముగా శ్రావ్యముగావినిపించిరి.
ఏను సంఘప్రార్థనాను సారముగ శ్రీ విశిష్టాద్వైత
ప్రచార బుర్ర కథయును, కొన్ని చక్కవి
శ్రీరామానుజ కీర్తనలున్ను రచించి సభలోపాడి
వినిపించి యమితానందపరచిరి.

ఒకనాడు రాత్రి శ్రీరామతీర్థవాస్తవ్యులును
కవితావరింస, గానకలాప్రవీణ, హరికథా
చతురానన చిరుదాంకితులునువగు శ్రీ.డి.వే
శ్రీమాన్. కరి నారాయణాచార్య భాగవతార్
గారు సంఘ ప్రార్థనాను సారముగా నవీన
తైలిలో రచించిన శ్రీ రామానుజ కీర్తనలను
అతి కర్ణామృతముగా వినిపించి శ్రోతల
నానందాబ్ధిలోలరాడించిరి.

మరియొకనాడు రాత్రి ముక్తిపల్లి వాస్తవ్య
లగు హరికథాప్రవీణులైన శ్రీ. డి. వే
శ్రీమాన్ పంచాంగం వెంకటాచార్యులుగారు
విప్రీనారాయణ చరిత్రమును హరికథా కాలక్షేప
ముగా చక్కవి ప్రక్కవాద్యములతో నత్యంతాక
ర్షకముగా నెలవిచ్చిరి.

23 22 21 20 19

[illegible]

మరియుక నాటిరాత్రి మనహృదయ మహిళా
నమితి సర్వాహుతులును, నిరుపయ విదుషీమణియు
నగు శ్రీమతి అ. వెం. లక్ష్మీ సర సమ్మ గారిచే
రచింపబడిన శ్రీరామానుజ గీతములువారి సోదరి
మణి చి.సా.అమరవాదిచూడామణిభృతులచే
కోకిల లను లంజంప జేయు మధుర స్వరమున
గానముచేయ బడి శుందర నాశుంద పరవశుల
గావించెను.

ఇంకొకనాడు గుంటూరునుండి సంఘాభి
మానముతో విచ్చేసిన శ్రీ వాసుదాసుగారి
భక్త సమాజమహిళామణులు సూతనవిధానముగా
రానక్రీడకు దిగి నుమారొక యూహనముయము
విరకు వేలనవడిచిన భక్త సమూహమును
బృందావనవాసుల గావించి వేసిరి.

ఇట్లు పెదముక్తేపివాసులును ఇక్ష్వాకువంశమునకు శ్రీ సీతారామ యతీంద్రులు తమ ఇక్ష్వాకుదముఖో నవ్యాజ కరుణతో విచ్చేసి రజని గూవించి తమ తస్మయూ వస్త్రతో నాటు రికాపరులగు ప్రాహ్ను కూటములను గూడ మెమరపించివేసిరి.

— గుడి నాడ తాలూకా పేతవోలు భజన

1. பொதுமக்கள் : இவர்கள் தான் சமூகத்தின் உறுதுணி. இவர்கள்
 மூலமாகவே சமூகம் வளம் காட்டுகிறது. இவர்கள் சமூகத்தின்
 உறுதுணியாக இருக்கிறார்கள்.

అందుచేత ఈ కృత్యమును ముగించుకొనిన నదియు
 నదియు ముగియక పోయినను ఇట్టివి .....

ఈ యాలయ భవ్యకర్తలగు శ్రీయుత
అనునూల శ్రేష్ఠ శ్రీ రాములు గారు ఈ నైభవ
మున కెంతయు భక్తితో నలంకరింపబడిరి.

శ్రీయతిరాజసేవామహిళాసమితిసేవచిత్తము,
ఈ మహోత్సవ సందర్భమున అధిశవ
భూతిపురి యశవతుల నరసాపుర తేలిమి న
నుమారు 20 వల రూప్యములు వసూలుచేసి
అదర్శనాయమగు యతిరాజాశ్రమమును నల
కొల్పిన మహిళాసమితి జీవాతువనదగు శ్రీమతి
కర్మా తాయారమ్మగారిచే యీ గ్రామమున
స్థాపించబడిన శ్రీయతిరాజ సేవామహిళాసమితి
చేసిన సేవ అపిర్వాచ్యము. శ్రీ తాయారమ్మ
గారిచే తయారు చేయబడిన పది శంఖముల
లకు లోబడిన వయస్సుగల బాలికామణులచే
నొకే విధముగ వేషభాషలతో కోకిల కలారావ
ముగ ననుసంధింప బడిన శ్రీ భాష్యకారప్రపత్తి
మొదలగు స్తోత్రబాలమును, ఆమె స్వయముగ
రదించి యభ్యసంప జేసిన పెక్కు గీతిమును
భాగవత బృందము నంతయు ఆర్జించి వారిచే
నాశీవరంపరలనర్పింపజేసెను. వీరు మెరుపు తీగల
వలె చకచకలాడుదు. గావించిన సేవ ప్రశంస
నీయును.

మరియు నీ మహిళా సమితి పని హేతుబద్ధం
 రూపుములను వనూటజేసి వికల్పాలు భాగవత
 బృందమునకుంజును బ్రహ్మాండమును వడ్డెపోవే

మైన తనీ నూనాభవను గావించి పాదాయుగవరు న్యాయపీఠములును (120) దర్భాసనములును (120) లంజరసను శ్రీరామానుజగ్రంథములు (60) అతిభక్తితో వసుర్పించెను. ఈ కైంకర్యమంతయు విద్యానింధానములు (60) శ్రీరామానుజ శ్రీమతి తాయారమ్మగారి నిరంజన కృషికి ఫలిత పూజనానుచులు (120) మొదలగుకోశములను మనుట యత్యుక్తి కాదు.

బ్రహ్మరథోత్సవము గావింప బడిన పండితుల తిరునామములు.

1. న్యాయనేదాన్ గావించి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తెలికిచర్ల కందాళి రామానుజాచార్యస్వామిగారు (నరసాపురం)
2. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉయ్యళ్ళే శేవసింగరాచార్యులుగారు (అంతర్వేదిపాలెం)
3. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొమాండ్లూరి యిల్లై విల్లి శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు (బాగల్ప)
4. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శృంగారం వెంకటప్పలాచార్యులుగారు
5. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తిట్టా వీరరాఘవాచార్యులుగారు (ముక్తిపల్లి అగ్రహారం)
6. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ముద్దాల లక్ష్మణాచార్యులుగారు (ముక్తిపల్లి అగ్రహారం)
7. ఉకన్యాశ్రేణి, సుబోధకమధిమణి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కోయిల్ కందాళై రంగాచార్యులుగారు (వరంగల్)
8. ఆయుర్వేదస్థాపక, వైద్యవిద్యాధి, ఆయుర్వేద మాహాపాథ్యాయ, సంకీర్త శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తిరుమలపల్లె రమణిరాఘవానుజస్వామిగారు (శ్రీరామశిర్థం)
9. వ్యాకరణ శిరోమణి, వ్యాకరణస్థాపక, P. O. L. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కోయిల్ కందాళై వెంకటాచార్యులుగారు (విజయనగరం)
10. శతావధాని శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ సిరిసింగర్ కృష్ణమాచార్యులుగారు (కొంట్ల)
11. కేదాంతశిరోమణి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరవస్తుగోవిందాచార్యులుగారు (మాసి)
12. అహోబలమతం కార్యకర్త వ్యాకరణశిరోమణి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ చిలుకూరి చూడభూషి వెంకటరాఘవాచార్యులుగారు (హైదరాబాద్)
13. వ్యాకరణ, మహామంసా శిరోమణి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కి. కేశవోపాచార్యులుగారు (తిరుపతి)
14. వ్యాకరణ, మహామంసా శిరోమణి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ము. కి. ము. నే. రాజగోపాల నాథాచార్యులుగారు (తిరుపతి)

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీరామానుజ క్రితువునందు ఋత్విగాది రూపేణ దీనిని నిర్విఘ్నముగను వైభవోపేతముగను

నిర్వహించిన మహాశయిలు

తిరునామములు.

నిర్వాహకులు -	శ్రీలక్ష్మీనారాయణులు
యజమానులు -	శ్రీనీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీ కోదండ రామస్వామిచారు.
అనుమోదకులు -	శ్రీవెంకటేశ్వర పెరుమాళ్లు.
దీక్షితులు -	శ్రీమద్రామానుజులు.
ఉద్దీపకులు -	శ్రీమణవాళ మహామనులు.
అనుష్ఠాతలు -	శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.
	కార్యదర్శులు:- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం గోపాలాచార్యులుగారు (కోడుకొండ)
	.. .. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు (అర్తమూడు)
అచార్యులు -	శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ న్యాయవేదాంత వాచస్పతి తె. కం. రామానుజాచార్యులుగారు (నరసాపురం)
పూర్వాచార్యస్థానీయులు -	ఈయుజ్జీ శేషసింగరాచార్యులుగారు (అంకరేడ్డిపాలెం)
.. ..	వ్యాకరణ శిరోమణి వ్యాకరణాచార్య కో. కం. వెంకటరామాచార్యులుగారు (విజయనగరం)
.. ..	వేదాంత శిరోమణి నరపన్థు గోవిందాచార్యులుగారు (దూసి)
.. ..	ఆయుర్వేదాచార్య, ఆయుర్వేదస్థాపక ప. రామానుజస్వామిగారు (శ్రీరామత్తిరం)
.. ..	వ్యాకరణ శిరోమణి, అహోబిలమత శ్రీకార్యకర్త గద్వాల ఆస్థానవిద్వాన్
	చి. మా. వెం. రామవాచార్యులుగారు (హైదరాబాద్)
.. ..	ఉపన్యాసకేసరి, సుబోధక సుధీమణి కో. కం. రంగాచార్యులుగారు (వరంగల్)
.. ..	వ్యాకరణవిద్వాన్ కో. ఇ. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు (బాపట్ల)
.. ..	శ్రీమదద్వైత తిరుమల సమయోద్ధండ కోలాహలం లక్ష్మీనరసింహ
	కుమార తిరువెంగళ తాత దేశికాచార్యులయ్యవద్దంగారు. (చీరాల)
.. ..	పండిత శృంగారం అప్పలాచార్యులుగారు (అల్లూరు)

ఋత్విగ్వరేణ్యులు

అధ్వర్యులు:-	శ్రీమాన్	ఉ. చ, శ్రీనివాస భట్టరాచార్యులుగారు.	(విజయవాడ)
బ్రహ్మ:-	,,	వేదాంతం శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.	(విజయవాడ)
ఋత్వికులు	,,	దేవయజ్ఞం వెంకటాచార్యులుగారు.	(ఈపూరు)
,,	,,	వేదాంతం రాజగోపాలాచార్యులుగారు.	(పోరంకి)
,,	,,	వేదాంతం వెంకటేశ్వరాచార్యులుగారు.	(బల్లిపర్తి)
,,	,,	వేదాంతం లక్ష్మణాచార్యులుగారు.	(నోడవరం)
,,	,,	వేదాంతం కేశవాచార్యులుగారు.	(కొండపాపులూరు)
,,	,,	కుమార వెంకటాచార్యులుగారు.	(వెల్లటూరు)
,,	,,	పరాశర వెంకట నారాయణాచార్యులుగారు.	(విజయవాడ)
,,	,,	పరాశర రఘురామాచార్యులుగారు.	(వేల్పూరు)
,,	,,	పరాశర గోవర్ధనాచార్యులుగారు.	(వేల్పూరు)
,,	,,	వేదాంతం గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు.	(పోరంకి)
,,	,,	వేదాంతం రాధాకృష్ణమాచార్యులుగారు.	(పోరంకి)
,,	,,	రొంపిచర్ల భట్టరు శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.	(ఆకులమన్నాడు)
,,	,,	రొంపిచర్ల భట్టరు రామకృష్ణమాచార్యులుగారు.	(దుగ్గిరాల)
,,	,,	మల్లపాటి వెంకట కృష్ణమాచార్యులుగారు.	(గూడవల్లి)
,,	,,	దీవి వరదాచార్యులుగారు.	(చిరుచింతలు)
,,	,,	దీవి అనంతాచార్యులుగారు.	(వల్లూరు)
,,	,,	విజయూరి దేవనాథాచార్యులుగారు.	(విజయవాడ)
,,	,,	పులిపాక లాఘవాచార్యులుగారు.	

(జ్ఞ)రామానుజ గ్రంథమాలా పారాయణ పరులు

,,	ఉ. వే.	శ్రీమాన్ తర్కశిరోమణి వేదాల తిరువెంగళాచార్యులుగారు.	(గుంటూరు)
,,	,,	వ్యాకరణశిరోమణి ని. కో. కం. శ్రీభిష్యకారాచార్యులుగారు.	(శ్రీరామతీర్థం)
,,	,,	సముద్రాల లక్ష్మణాచార్యులుగారు.	(ధూళిపూడి)
,,	,,	ఉచ్చూరు అనంత శయనాచార్యులుగారు.	(ఉచ్చూరు)
,,	,,	శతావధానితర్కవిద్వాన్ శిరిసికృష్ణమాచార్యులుగారు.	(కోరుట్ల)
,,	,,	పండిత శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు.	(పాలకొల్లు)

శ్రీ. ఉ. వే.	శ్రీమాన్ విద్వాన్ కో. భ. కృష్ణమాచార్యులుగారు.	(విజయవాడ)
" "	తి. పద్మనాభస్వామి గారు.	(సింహచలం)
" "	వేదాంత శిరోమణి నడామూరి వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు.	(కోపూరు)
" "	నల్లని చక్రవర్తి మహాభాష్యం వరదాచార్యులుగారు. చీరాల	
" "	కో. కం. అణ్ణా రాఘవాచార్యులుగారు.	జటపూలు
" "	భాష్యం తిరువెంగళరామానుజాచార్యులుగారు.	కైకలూరు
" "	ఆదిపి నరసింహాచార్యులుగారు.	ఆవునూరు
" "	ప. కం. వీరరాఘవాచార్యులుగారు.	(శ్రీరామతీర్థం)
" "	న. చ. లక్ష్మణాచార్యులుగారు.	(చౌటపల్లి)
" "	పెద్దింటి వెంకట సంపత్కుమారాచార్యులుగారు.	(సింహచలం)
" "	తి. ప. లక్ష్మీనరసింహాచార్యులుగారు	(వెంటపాడు)
" "	కరి రామానుజాచార్యులుగారు.	(చిట్టిగూడూరు)
" "	కం. రంగాచార్యులుగారు. సీతారాంబాగ్	(పైదరాబాద్)
" "	న. రామానుజాచార్యులుగారు, సీతారాంబాగ్	(పైదరాబాద్)
" "	వేదాంత శిరోమణి కం. రంగనాథాచార్యులుగారు.	(విజయవాడ)
" "	వ్యాకరణశిరోమణి గుడిమెళ్ళ రంగాచార్యులుగారు	(కానుమోలు)
" "	విద్వాన్ కె. నరసింహాచార్యులుగారు.	(మదరాసు)
" "	తట్టా వీరరాఘవాచార్యులుగారు.	ముక్తిపల్లి
" "	తర్క శిరోమణి మీమాంసాశిరోమణి కే. శతకోపాలాచార్యులుగారు.	తిరుపతి
" "	వేదాంత శిరోమణి మీమాంసాశిరోమణి యన్. యన్. రాజగోపాల తాతాచార్యులుగారు.	తిరుపతి
" "	కో. కం. నరసింహాచార్యులుగారు.	వరంగల్
" "	తూపురాణి వెంకటాచార్యులుగారు.	బల్లపాడు దేవస్థానం
" "	పాతపట్టణం శ్రీరామాచార్యులుగారు.	నూజివీడు

శ్రీమదష్టాక్షరీ మంత్ర పాఠకులు

" "	కో. యి. వెంకటాచార్యులుగారు	కాళ్ళకూరు

వేదాధ్యయన పరులు

శ్రీ	ఉ. వే.	శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు.	అర్చ మూరు
"	"	గొడవర్తి రంగాచార్యులుగారు.	శ్రీరామతీర్థం
"	"	ఇరగవరపు వెంకట కొండమాచార్యులుగారు.	సింహాచలము
"	"	నడామూరు నరసింహాచార్యులుగారు.	వెనిగళ్ళ
"	"	తిరుమలై రాఘవాచార్యులుగారు.	విజయవాడ
"	"	ఈచ్చంబాడి సంతాన గోపాలాచార్యులుగారు.	ఈచ్చంబాడి
"	"	శాంతలూరి వీరరాఘవాచార్యులుగారు.	బూరుగుపూడి
"	"	మొలుగు అనంతాచార్యులుగారు.	గొల్లపల్లె

నాలాయిరం అధ్యాపకులు

"	"	కొమాండ్లూరి అప్పలాచార్యులుగారు.	సింహాచలం
"	"	కరి అనంతాచార్యులుగారు.	సింహాచలం
"	"	కం. వెం వరహామన్నాధాచార్యులుగారు	శ్రీకూర్మం
"	"	కూరం తిరువేంగళాచార్యులుగారు	చిత్తూరు
"	"	కీ. సు. వెంకట వీరరాఘవాచార్యులుగారు	మంగళంపాడు
"	"	ఉచ్చూరు శ్రీనివాసాచార్యులుగారు	ఉచ్చూరు
"	"	తి. పె. వెంకట కూర్మాచార్యులుగారు	కై కలూరు
"	"	మొలుగు నరసింహాచార్యులుగారు	పద్మనాభం
"	"	పి. టి. సత్యయనాచార్యులుగారు	కాంచీపురం
"	"	నండ్లూరి వీరరాఘవాచార్యులుగారు	సింహాచలం

శ్రీరామానుజ నూత్తందాది జపనిర్వాహకులు

శ్రీ	ఉ. వే.	శ్రీమాన్ తె. కం. నారాయణాచార్యులుగారు	నరసాపురము
"	"	ఈయన్ణి రాఘవాచార్యులుగారు	నరసాపురము
"	"	ముడుంబై వెంకటాచార్యులుగారు	కొతాలపర్రు
"	"	నడాధూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు	మంగళంపాడు
"	"	కందాల్లై తిరువేంగళాచార్యులుగారు	ఉచ్చూరు
"	"	కిడాంబి వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు	ఉచ్చూరు
"	"	ఇరగవరపు రంగాచార్యులుగారు.	సింహాచలము
"	"	కల్వపూడి శరణాచార్యులుగారు	శ్రీరామతీర్థం
"	"	శ్రీభాష్యం వెంకటాచార్యులుగారు.	శ్రీరామతీర్థం

శ్రీ. ఉ. పే.	శ్రీమాన్ కందాడ చిన నరసింహాచార్యులుగారు.	చిత్తూరు
-	- మెయ్యూర్ చక్రవర్తి తిరువెంగళాచార్యులుగారు.	విజయవాడ
-	- మరింగంటి లక్ష్మీ నరసింహాచార్యులుగారు.	బందరు
-	- కందాళ అప్పలాచార్యులుగారు	విజయనగరం
-	- ని. కం. తిరువెంగళ రామానుజాచార్యులుగారు.	విజయనగర

శ్రీరామానుజ స్తోత్రపారాయణ పరులు

-	- శ్రీ. తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు	మాధవరం
-	- వంగిపురం బుచ్చయ్యవార్లంగారు	కొతాలపల్లి
-	- శ్రీ. తి. పు. ధర్మాచార్యులుగారు	ఏడిడ
-	- కరి నారాయణాచార్యులుగారు	శ్రీరామతీర్థం
-	- న. చ. రంగాచార్యులుగారు	శుభావీడు
"	" మరింగంటి నారాయణాచార్యులుగారు	బుట్టారెడ్డిగూడెం
"	" శ్రీవచనభూషణం చ. వెం. నరసింహాచార్యులుగారు. బందరు	

శ్రీమద్రామానుజ సహస్రనామావళి జపితలు.

శ్రీసహస్ర నామార్చనా నిర్వాహకులు.

శ్రీ. ఉ. పే.	శ్రీమాన్ గోవర్ధనం శేషాచార్యులుగారు.	చాలకొల్లు
"	" తి. పే. రామానుజాచార్యులుగారు.	ముగ్గుళ్ళ
"	" మొలుగు తిరువెంగళ నరసింహాచార్యులుగారు.	ముగ్గుళ్ళ
"	" మొలుగు వెంకటాచార్యులుగారు.	ముగ్గుళ్ళ
"	" మొలుగు రంగాచార్యులుగారు.	ముగ్గుళ్ళ
"	" శ్రీ. తి. పే. రంగాచార్యులుగారు.	ముగ్గుళ్ళ
"	" మరింగంటి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.	బందరు
"	" బూరుగుగడ్డ కందాళ అశహసింగరాచార్యులుగారు.	నల్లెత్తుదురు
"	" శ్రీ. తి. పు. వెంకట జగన్నాథాచార్యులుగారు.	మాధవరం
"	" ఎక్కిరాల భాష్యకారాచార్యులుగారు.	నరసాపురం
"	" గొడవర్తి వరాహ నరసింహాచార్యులుగారు.	నరసాపురము
"	" కోరుకొండభట్టరు అశహసింగరాచార్యులుగారు.	గోసవీడు
"	" గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు.	మచిలీపట్టణం
"	" నండ్లూరి రామానుజాచార్యులుగారు.	గుడివాడ

శ్రీ. ఉ. పే.	శ్రీమాన్ వేదాల రంగాచార్యులుగారు.	ముక్తిపల్లి
„ „	కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు.	తణుకు
„ „	మరింగంటి రంగాచార్యులుగారు.	రాజమహేంద్రవరము
„ „	కాండ్వూరి రామానుజాచార్యులుగారు.	అల్లూరు
„ „	గుడిమెళ్ల రంగాచార్యులుగారు.	ముక్తిపల్లి
„ „	గుడిమెళ్ల వెంకటాచార్యులుగారు.	ముక్తిపల్లి
„ „	పంచాంగం వెంకటాచార్యులుగారు.	ఏలూరు
„ „	నల్ల నరసింహాచార్యులుగారు.	గూడూరు
„ „	యజమానం కిళాంబి రంగాచార్యులుగారు	మంగళంపాడు
„ „	శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.	విజయవాడ
నిర్వాహకులు „	తిరుమల సారంగపాణి ఆచార్యులుగారు.	విజయవాడ
„ „	కవీరత్న గుడిమెళ్ల రామానుజాచార్యులుగారు.	ముక్తిపల్లి

శ్రీరామానుజ క్రతువు కవితాగోష్ఠి

ఈ క్రతువు జరుగుచున్న ఏడు దినములందును కూడ ప్రాతనిత్యము మధ్యాహ్నము గం 2 నుండి గం 4 వరకు పారాయణముంటపమాన ఒక్కొక్కనాడు ఒక్కొక్క కవితావకంతుల అధ్యక్షత క్రింద కవీశ్వరుల కవితా సమ్మేళనము జరుపబడినది. యిందు మొత్తము సుమారు 60 మంది సుప్రసిద్ధ కవివరులు పాల్గొనిరి. కొంతమంది కవయిత్రులు కూడ పాల్గొనిరి. ఇందు శ్రీమతి కాంచనవల్లి కవితాంబుగారు, శ్రీమతి గుపూడి ఇందుమతిదేవిగారు, శ్రీమతి అ. వెం. ల. సరిసమ్మగారు మున్నగువారు ప్రధానులు

శ్రీ రామానుజక్రతువునకై ప్రత్యేకముగ పాటలను, పద్యములను, బుర్రకథలను రచించి తెచ్చినవారిలో ఈ క్రింది వారికి ప్రత్యేక బహుమతులీయబడి సత్కరించబడెను:

- (1) కవీరత్న శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ల రామానుజాచార్యులుగారు. ముక్తిపల్లి
(గురుప్రభ నాటకమునకు, శ్రీరామానుజ చరిత్ర బుర్రకథకు)
- (2) శ్రీమాన్ .న.చ.సం.వెం. జగన్నాథతిరువెంటాచార్యులుగారు. విజయవాడ
రామానుజచరిత్ర-హరికథకు పాటలుకు శ్రీవిశిష్టాద్వైతము. బుర్రకథకు)
- (3) హరికథావతంస కరినారాయణాచార్యులుగారు. శ్రీరామతీర్థము.
శ్రీరామానుజ వైభవము పాటలకు

(4) విజయవాడ శ్రీయతిరాజ నేనామహిళా సమితి. (పాటలకు) విజయవాడ
మరియు శ్రీమతి గుడిపూడి ఇందుమతి దేవిగారికి బిరుదు సమర్పించి సత్కరించబడెను.

28-9-1949 తేదీన శతావధాని శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శిరిసి కృష్ణమాచార్యులుగారి అధ్యక్షతక్రింద ఉభయ వేదాంత ప్రచారక కవితా సమావేశము గావింపబడి ఇకముందు నుంచియు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారమును కవితామూలముగా విరివిగా జరుపుటకు ఒక విధానము ఏర్పాటు చేయుటకై యీ క్రింది కవులతో ఒక ఉపసమితి ఏర్పాటు చేయబడినది

- (1) శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ అద్దంకి తిరుమల సమయోద్దండ కోలాహల లక్ష్మీనృసింహ కుమార తిరువెంకట తాత దేశికాచార్యులుగారు అద్యక్షులు (చీరాల)
- (2) ,, ,, బొమ్మగంటి వెంకట శ్రీనివాసాచార్యులుగారు కార్యదర్శి (ఏలూరు)
- (3) ,, ,, అష్టావధాని విమర్శక శిరోమణి, కఃత్రాయమిత్ర, గొట్టుముక్కల రమాకాంతాచార్యులుగారు బి. యే. (బాపట్ల)
- (4) ,, ,, శతావధాని శిరిసి కృష్ణమాచార్యులుగారు (కోరట్ల)
- (5) ,, ,, న. చ. సు. వెం. జగన్నాథ తిరువేంగటాచార్యులుగారు (విజయవాడ)
- (6) ,, ,, వేదాల రంగాచార్యులుగారు (బందరు)
- (7) ,, ,, వేదాల తిరువెంగళాచార్యులుగారు. (గుంటూరు)
- (8) ,, ,, రొంపిచర్ల భట్టరు శ్రీనివాసాచార్యులుగారు (ఆకులమన్నాడు)
- (9) ,, ,, బా. కెం. సింగరాచార్యులుగారు.
- (10) ,, ,, కోగంటి సీతారామాచార్యులుగారు.
- (11) ,, ,, గోపాలాచార్యులుగారు.

ఇందు చేయబడిన తీర్మానములు

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొమాండ్లూరి కృష్ణమాచార్యులువారిని చరిత్రీ పరిశోధన జరిపి శ్రీగామా జ చరిత్రీమును సప్రమాణముగ రచించి ఈసభయు యొక్కరాబోవు మహాజనసభలో ఈసభయునకు సమర్పించి పార్థిచడమైనది,

౧ ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి,	౨ కవికర్ణరసాయనము,	౩ పరమయోగివిలాసము,
౪ ఆముక్తమాల్యద,	౫ ఆచార్యరత్నహారము,	౬ ముముక్షుజనకల్పము,
౭ వైజయంతివిలాసము,	౮ పోకన్నపారిజాతము,	౯ విప్రనారాయణ చరిత్రీ,
౧౦ దాశరథీశతకము,	౧౧ రామదాసు గానము.	

మున్నగు అంధగ్రంథములను మహత్పరిగ్రహముగా చేసి కాలక్షేపాది విధానముల ద్వారా విశేష ప్రచారము కలిగించుటకు తీర్మానించడమైనది.

ఇత్యాదులు చేయబడిన కొన్నిసూచనలు:—

బుర్రకథలు, నాటకములు మొదలైన అధునాతన రచనావిధానములును రామానుజ ప్రచారమునకు వినియోగించుకొనవలయును.

పోడశకర్పాధికారుల సమావేశము.

అనేకానేక విధానములగ నున్నట్టి పోడశకర్పల నాచరించు విధానములను ప్రస్తుతదేశకాలముల ననుసరించి చక్కగ సమన్వయపరచి శ్రీవిశిష్టాద్వైత సాంప్రదాయాను సారము ననుసరించి సర్వజనాంగీకారయోగ్యమగు ఒక సమగ్రమును క్రీమణికను తయారుచేయుటకై ఈ కృతువు సందర్భమున వేంచేసిన పండితులతో ఒకసభ ది28-9-49 తేదీనుండి 29-9-49 తేదీవరకు ప్రతి నిత్యము మద్యాహ్నము గం 2 నుండి సాయంకాలము గం 5-30 కు జరుపబడినది.

దీనికి వివిధ ప్రాంతముల నుండియు (పోడశకర్పలను లేక పంచదశ కర్పలను మాత్రము చేయించగల) 34 సంవత్సరములు విచ్చేసి పాల్గొని అనేక ధర్మశాస్త్రీయ విషయములను, శిష్టసాంప్రదాయవిషయములను చర్చించిరి. సుమారు 1¹ రకముల అనుక్రమణికలు వివిధప్రాంతములనుండియు సేకరించబడి విమర్శించబడినవి.

పోడశకర్పలనుగురించి మాత్రమేగాక తిరువారాధన కృమము, సమాశ్రయణవిధి, గయా శాస్త్రాధానంతరవిధానము, అశౌచక్రమము, మున్నగువివిధ విషయములను గురించియుకూడ చర్చజరుపబడెను.

నవీన సమన్వయ అను క్రీమణికను తయారు చేయుటకై ఒక ఉపసంఘ మేర్పాటుచేయబడినది.

అందు ఈ క్రింది మహాశయులు సభ్యులుగ నిర్ణయించబడిరి.

(1) శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ అయ్యర్వేద విశారద తి. ప. రామానుజస్వామిగారు శ్రీరామతీర్థము

(2) " " కొమాంమూరి యిళయవల్లి శ్రీనివాసరామానుజా

చార్యులుగారు

బొప్పల

(3) " " పరవస్తు గోవిందాచార్యులుగారు విజయనగరము

(4) " " వేదాల వరదాచార్యులుగారు బందరు

(5) " " తిరుమల పెద్దింటి సంపత్కుమారాచార్యులుగారు సింహచలము

(6) " " ఉచ్చూరు అనంతశయనమాచార్యులుగారు ఉచ్చూరు

(7) " " ఈయ్యణ్ణి కేవళింగరాచార్యులుగారు అంతర్వేదికాలెం

(8) " " శృంగారం వెంకట అప్పలాచార్యులుగారు అల్లూరు

(9) " " గుడిమెళ్ళ వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు గెడ్డనాపల్లి

1. ఈ ఉపసమితిచే కొన్ని కర్పలను గురించి మాత్రమే యిప్పుడు పరిశీలించబడి అనుక్రమణిక తయారు చేయబడెను. వ్యవధి చాలక పోవుటచే యింకను చాల మిగిలిపోయినవి.

తిర్తి మతినకచోట త్వరలో ఈసమావేశ మేర్పాటు చేశి మిగత వాటిని గురించి విమర్శించుటకు తీర్మానించడమైనది.

- (2) కర్మభూమియైన భారత భూమిలో ఆస్తికుడైన (పతి మానవునికి అత్యంత అవసరమైనట్టి ఈ షోడశకర్మలను గురించిన శ్రద్ధాభక్తులు నానాటికి క్షీణించుచున్న వనియు, ఇందులకు ముఖ్యకారణము వీటిని సమగ్రముగా చక్కగా చేయించగల సమర్థులగు పండితులు లేరు, చేయించువారిలో చాలామందికి ఈకర్మలయందు మంత్రార్థములు, క్రమోద్దేశములు తెలియకపోవుటయు అన్నిటికంటే ముఖ్యకారణము తమకే వీల్పయందు తగినంత గట్టి విశ్వాసము లేకపోవుటయు వీటన్నింటిని బట్టి ప్రజలలో ఈకర్మలపై గాని వీనిని చేయించువారియందుగాని విశ్వాసము, ఆదరణము, అభిమానము లేకపోవుటయు కారణములై యున్నవి. గాన పండితోత్తములైన ఆస్తికులందరు. వీలైనంత త్వరలో తాము స్వయముగా షోడశకర్మలను తుట్టముగను సమగ్రముగను అర్థయుక్తముగను, క్రియోద్దేశగ్రహణయుక్తముగను అభ్యసించి స్వయముగ అవసరమువచ్చినపుడెల్లను వానిని చేయించుచుండ వలసినదనియు యిట్టి షోడశకర్మాధికారి పండితులను, తమతమ గృహములలో తటస్థించు ప్రతి కర్మకు ప్రజలందరు సగౌరవముగ ఆహ్వానించి వారియందు తగు భక్తిశ్రద్ధలజూపించి ఆదరించి వారిచే తమకు వలయువాటిని చేయించు కొనుడుండ వలసినదిగను ఈ విధముగ పోరోహిత్యమునకు ప్రస్తుతమున దేశములోగల అనాదరణ భావమును పోగొట్టి పూర్వపు గౌరవమును, ఆదరణను, ప్రతిభిక్షను, ఆవశ్యకతను నెలగొల్పు వలసినదిగను పండితులను ప్రజాసామాన్యమును కోరుచు తీర్మానించడమైనది.

- (3) ఈసమావేశమునకు విచ్చేసిన పండితులచే విమర్శింపబడిన సమగ్ర-సమన్వయ-సవీన-షోడశకర్మల అనుక్రమణికను, యింకను యిచ్చటకు విచ్చేయ నవకాశము లేని పండితులకుకూడ జూపించి ఆదరించుమనస్థిని దీనుకొని వీలైనంత త్వరలో అందరికి అందు బాటులో యుండునటు. ప్రియమిచ్చ వలసినదిగ శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము వారిని కోరడమైనది. —

- (4) ప్రజలందరుకూడ నలసిన అత్యవశ్యకత మహాత్తరకార్యమైయున్నందునను, దీనిని పూర్తిచేయుటకు చాల ధనము కావలసియున్నందునను, ప్రజలందరు ఈ కార్య నిర్వహణకై తమతమ శక్తికొలది విరివిగ ధనసహాయము చేయవలసినదిగను ఇట్టి విరాళములను పంపడలదినచారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ కార్యదర్శి. అర్తమూరు. (వయా)ద్వారాపూడి భూ-గో-జి. అను చిరునామాకు పంపవలసినదిగను కోరుచు తీర్మానించడమైనది.

—: శ్రీమతే రామానుజాయ నమ: :—

బెజవాడ రామానుజ కృతువు.

శ్రీకృష్ణకావరమేశ్వరి ధర్మసత్రిం అధ్యక్షులగు గోపు శేషావతారంగారున్న, కార్యదర్శి యగు బచ్చ వెంకటేశ్వర్లుగారున్న, తమ ధర్మసత్రిమును ఈ కృతువునకై విచ్చేసిన ఋత్విగాదు లకు బసలకింద ఇచ్చిన్ని, ఈకృతుదర్శనార్థమై విచ్చేసిన వైశ్యులందరికిన్ని తమ ధర్మనిధినుండి తనీ యారాధన బరిపియు ఈకృతు నిర్వహణమున అత్యంతము తోడ్పడిరి.

శ్రీపాశేపల్లి శ్రీరామాయగారు భక్తిరామానుజకూట నిర్వాహకులందరున్న, అందు ప్రత్యేకముగ తత్కార్యదర్శి పాశేపల్లి శ్రీకారాయ్యగారున్న తదీయారాధనకును తమ రామానుజ కూటమును పండితులకు బసలకిచ్చుట యింకను అనేక విధముల ప్రహేయముచేసి తోడ్పడిరి.

నిడుము కూట సుబ్బాగాయకుగారు తమ ధర్మరామానుజకూటమును ఈ కృతువునకుగా వచ్చిన వండితులకు బసలనుగాయిచ్చియు యథాశక్తి తనీయారాధనాధి క్షింకర్షములు చేసియు తోడ్పడిరి.

మరియు విక్రమియవారాధన రామానుజస్థపములు శతగోప విన్నపములు, యిత్యాది గ్రంథములును స్వయముగ వచ్చుచేయించి స్వామిలందరికి ఉచితముగవంచిపెట్టిరి.

శ్రీకృష్ణకావరమేశ్వరి అన్నతాననమాతపు హిందూమైస్కూలుకార్యదర్శులున్న కృపా నోపాధ్యాయులున్న తమపాతశాలలోని స్వయంసేవక బృందమును పంపించి చాలా తోడ్పడిరి.

ఈకృతువున శ్రీశ్రీశ్రీవిజయహృద పురపాలక సంఘాధ్యక్షులున్న కార్యనిర్వహణాధికారు లును యథాశక్తిని తోడ్పడిరి.

ఈకృతువున స్వయంసేవక విద్యార్థి సంఘమువారు చాలా ప్రశంశనీయుముగ పనిచేసిరి.

ఈకృతువునకై బూర్జాపురం రాణిగారు తమ సంస్థానపు ఏనుగును అర్పితమునకు పంపించి చాలావైభవోత్సవమునర్పిరి.

శ్రీరామానుజకృతువు విరాళములు.

మట్టుపల్లి రంగవంశాధ్యక్షుగారు	(మద్రాసు)	...	120—0—0
మరింగంటి వెంకట రామకృష్ణనరసింహాచార్యుగారు	(అనింగల్)		10—0—0

సంభావనలు

తాటిపర్రు నివాసములైన శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తెలికిచర్ల కిందాడై రామానుజ స్వామివారు పరమకడించినప్పుడు వారితిరువధ్యయం మహోత్సవమునందు వారిసుమాన్లు ఈపత్రికకు సమర్పించిన సంభావన	5—0—0

పైపూజకర్తయైన అవిపల్లి పాస్త్రత్తులగు చిలకమర్రి శ్రీరామాచార్యులగారు ఈ పత్రికకు సమర్పించిన సంభావన:	1—0—0

అద్భుతశాన్తి.

ఉ. చ. శ్రీనివాసభట్టాచార్యులు, శ్రీవైఖానసాగరు హరితులు.

శ్రీమదవిలాంధకోటి బ్రహ్మవిజ్ఞానాయకుండును. అనంత కల్యాణగుణాకరుండును. నిత్య సత్య స్వరూపుండునగు శ్రీన్నారాయణుండు భక్త జనోద్ధరతైకాధి లాసుడగుటజేసి సరమందున్న తన్నుఁ దెలియజాలని సామాన్య మానవులనైత ముద్ధరింప బద్ధకంఠుడై విష్ణు పురుష సత్య అద్భుత అని రుద్ధనామంబులచే పూజామందిరవరదించి క్రమముగా రామ కృష్ణాది దశావతారములచే విరాజమానుడై యాయవతారము లందుఁ గూడఁ దాత్కాలికులకే సులభసాధ్యుడగుటచే నంత ర్యామియయ్యు యోగి హృద్వాసమాత్ర గోచరుడై తుద దుఃఖమ భక్తులకు సులభగ్రాహ్యుండుగాఁ దలచి యర్చావతారంబు నొందుటయు, దదర్శనావిధాన మంతయు సాంగో పాంగముగాజెప్పు సమర్థులైమింజేసి నారాయణాంశదేవతానస మహాముషియావిర్భవించి నైమికారణ్యమున తృగు మరీచ్యక్రి కళ్యపులను నలుగురు శిష్యులకు పార్థకోటి పరిమితంబగు నాగమశాస్త్ర ముపదేశించుటయు. ఆనంద్యులు శిష్యులుఁదదాగమ శాస్త్రమును క్లుప్తీకరించి చాతుర్థ పరిమిత గ్రంథముగాఁ జెప్పుటయు, నాటినుండి నేటిదనుకఁ దదాగమానుసారముగా ననేక విష్ణుక్షేత్రములందు క్రయఃపత్కారాకనాది కైంకర్య ములు జరుగుచుండుటయు జగద్విదితమై తృగ్వాదిమహాముషు లురచించిన గ్రంథములందు భగవత్ప్రతిష్ఠితృవార్చనాదులే గార లోకలక్ష్మణమునకై వలయుననేక వ్రతములు గూడ సమగ్రముగాఁ జర్చింపఁ జదియున్నవి. అందు రాక్షోపద్ర వములు, ప్రజాపీడలుమొదలైనవానినివృత్తియై నేకకాంతులు గూడఁ జెప్పఁ జదివె.

రాజాగానిప్రజలుగాని దురాచారులై యనేక పాపములు, అపరాధములు, నేయునుండిన దేవతలద్భుతములను సృజించు చుండురనియు, ఆయద్భుతములనివృత్తికై వెంటనే కాంతుల నాదరింపవలెననియు, అట్లొనర్చనియడల ప్రజలకు, దేశము నకుఁగూడ గొప్ప యుపద్రవములుసంభవించుననియుఁ గూడఁ జెప్పిరి.

ఈ యద్భుతములు దివ్యములు. ఆత్మరిక్షములు, భౌమ ములని, క్రివిధములు. అందు గ్రహవికారములు, గ్రహయుద్ధ

ములు. ఆనావృష్టి మొదలైనవి దివ్యములు. ఉల్కాపాతము, అశనిపాతము, తోకచుక్క కనుపించుట మొదలైనవి అంత రిక్షములు. భౌమములు చరస్థిరదావముచే ననేకవిధములు యు గ్గాధికప్రమాది, సర్వాశ్వమార్దారాది యోనులందు నాగ, గో, హయ, మహిషాది విపరీతయోనిజననము, మొదలైనవి చర ములందుఁ గలుగు నద్భుతములు, ప్రతిమారోదన, హాసన, జల్పనాదులు స్థిరము లందుద్భవించు నద్భుతములనియు, వీని తరతమభావము, వీనివలన గలుగు యుపద్రవమును, అయ్యు పద్రవముల నివృత్తికైదోష దాహాశ్మమును బట్టి క్రమముగా అద్భుతశాన్తి, ప్రభాతశాన్తి, మహాశాన్తి, శాన్తి, కుద్ధి యని శాన్తి పంచకము జెప్పబడినవి. ఈ శాన్తి పంచక మందద్భుత శాన్తియే యుగ్రగణ్యము.

ఈయద్భుత శాన్తి విధియందు మూర్ఖాచింతవగ్రహముల కావాహనార్చనాదులఁ జేసి అష్టాక్షరమహామంత్రముచేనయుత సంఖ్యకముగా నభిమర్శన మొనరించి, అయాగ్రహముల ప్రదాన మంత్రములచే నవకుండములందు జరు నని దాక్ష్యా దులచే గ్రహశాన్తి విధానముగా ఆశ్వైర మష్టోత్తర సహస్ర మును, బ్రామణశాస్త్రియందు నిత్యమష్టాక్షరమహామంత్రముచే నష్టోత్తర సహస్రమృతాపుర చిల్లపత్ర హోమము నేను దిన ములాదరింపలయునని గూడఁ జెప్పబడియున్నది.

ఇట్లనన్యసామాన్య పరోపేకంబై, జగత్కల్యాణైక ప్రయోజనంబై, శ్రీమన్నారాయణైక ప్రధానదేవతాకంబై యొప్పునీశాన్తి ప్రస్తుతజగదుప ద్రవస్థితియందు లోకకల్యాణార్థమై పలుప్రాంతముల నాదరించుట ప్రజాహితమును గోరు అస్తికళిదామణులకెంతయు గావశ్యకమైయున్నది. ప్రస్తుతము మనకుఁగలుగు పరిష్టములన్నియు నేనాదో మహాముషులుదమ దివ్యజ్ఞాన మహిమచే నెరిగి తద్బాన్తి కర్మలను విశదీకరించి నను వాని నాదరింపక శాస్త్రములను, తద్బాప్తకాదులనవహే శవజేయఁజూచుట ప్రపంచము యొక్కదోర్బాగ్యమని నొక్కొ వక్కాణింపక తప్పదు.

ఈయద్భుతశాన్తి నే యావత్పరపు శరన్నవరాత్రులందు విజయవాడ యందలిందవై భవములో మహాపండితులు, భాగ

వతఃకామణులు కడుంగడు క్రద్ధతో నాచరించి యుండిరి, ఈ యద్భుతకానికి పరాత్పరుడగునారాయణుడదిష్టాన దేవతయగు బడేశను. అట్టిసారాయణుని యనుగ్రహముసంపాదించ వలె నన్న అష్టాక్షర మహామంత్రమే ప్రధానసాధన మగుటచేతను అట్టియష్టాక్షర మహామంత్రమును భగవద్రామానుజాచార్యుల వారు సర్వజన సామాన్యముగా ప్రచారముజేసి యుండుట చేతను, ఈ కానికి రామానుజక్రతువనినామాన్తరముగల్గించి వేద ద్రావిడ దివ్య ప్రబంధాది పారాయణదులచే గడును తృప్తిపొందినెగల్గించి నాన్తికులకుఁ గూడ అస్తిక్యబుద్ధిగలుగు నట్లానర్పిరి.

అహా! ఆ భాగవతబృందము యొక్క యహ్వర్యకార్య కలాపముల వర్ణింప వేరితరము?

ఒకచో శ్రీవైభానసాగమకాత్ర పారంగతు లపర భృ గ్వది మహాముఖులవలె వైదిక కర్మభాషాశ్యముచే నొప్పారు శ్రీవైభానసాగమ సూత్ర ప్రాశస్త్య మెల్లదిక్కుల బ్రకటితమ గునట్లు నమిదాజ్యచర్యపూపాదులచే నవకుండ విధానముగా నవగ్రహ హోమములు, తదంగభూత జప తర్పణములు అష్టాక్షరీ మహామంత్రముచే నష్టోత్తర సహస్ర బిల్వవత్ర హోమ మాచరించుచుండిరి, వేరొకచో మహావిద్యత్కవి సండితవరేణ్యుడైన భాగవతులు ద్వాదశోర్ధ్వ పుండ్రంబులు, పీతాంబరములు ధరించి వహ్నిసనాసీనురై వారు దీర్చి కొందరు వేదము, మరికొందరు ద్రావిడ దివ్య ప్రబంధము, కొందరు శ్రీమద్రామానుజ చాప్యాదికము పఠించు చుండిరి. అందు శ్రీమద్రామానుజాచార్యులవారి సన్నిధియందు యేడ హోరాత్రములు నిరువది నలుగురుముత్విక్కులచే ననవరతము సహస్రనామార్చనలు గావించఁ బడినవి, అందు కొంత సమయము కవి సమ్మేళనమునరుఁ బ్రత్యేకింపఁబడెను. అందు సంస్కృతాంధ్రరవులు భగవద్భాగవత లీలలను మనోహర

ముగాఁ గొనియాడిరి. మహావక్త్రులు శ్రీమన్నారాయణుని లీలా విభూతినిగూర్చియు, అష్టాక్షర మహామంత్రరాజము యొక్క పవిత్రతను గూర్చియు, శ్రీవిశిష్టాద్వైత మతప్రాశస్త్యమును గూర్చియు భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములను గూర్చియు దళదిశలు మారు మ్రోగునట్లుపన్యాసములు గావించియుండిరి. ఇవియే గాక మహా విద్వాంసులచే హరికథా కాలక్షేపములు, సంగీత గోష్టులు, నాటకములు అతిమనోహరముగాఁ జరుపబడెను. అనేకమంది హైస్కులు విద్యార్థులు నైతము స్కొటునందుఁ జేరి ప్రతిదినము జరుగు కార్యక్రమ మందెల్లెయకాన్దియుఁ గలుగకుండునట్లు దైర్యోత్సాహములతో నేవఁ జేసిరి. అనేక మంది పతివ్రతామతల్లులు కుభ్రవస్త్రాలంకారాదులచేకోబిల్లుచు ఫలపుష్పతాంబూల దక్షణాదులచే హోమపారాయణ పూజ లొనరించు భాగవతుల సత్కరించి ధన్యు రాండ్రమైతిమని యానందోత్సాహములు వెల్లివిరియ ప్రణామములాచరించిరి. ఇట్లేదహోరాత్రములు పాశ్చాత్య చారకాలమేమపటలాచ్చ న్నుడైన ప్రాచీనహైందవనాగరి కలాభానుడు తిరిగితయముల కిరణజాలములచే భక్తుల మనో విదులఁబ్రకాశింపజేయసేమహా వ్రతువు నిర్విఘ్నముగా నిర్వర్తింపఁబడినది.

భనవంతులు మహాదరముఁ జూపి యహమహా మిక లో వలయు భగవంతులముఁ గూడఁ జేసిరి. ఈ క్రతువున కెల్ల ప్రదానాదార భూతులైన శ్రీ॥ ఉ॥ వే॥ ఆ॥ చి॥ శ్రీమ న్నారాయణాచార్యులవారి యొక్కయు శ్రీ॥ ఉ॥ వే॥ తె॥ కం॥ గోపాలాచార్యులవారి యొక్కయు కార్యదీక్షవర్ణనాతీతము, విరుత్తికరణకుద్దిగా నొనరించిన యభండనేప చేతనే యాకర్షితువు సక్రమముగా నెరవేరినదనుట నిర్వివాదము.

కాననిట్టి మహాక్రతువు నాదర్శముగా గ్రహించి దేశహి తమునుగోరు అస్తికపోగులెల్లనిద్దానిని బలు చోట్ల జరిపించి లోక కళ్యాణమును సమూహార్పణరని విశ్వసించుచున్నాను.

ప్రచారవిభాగము.

ఐరామతీర్థమున జరుపబడిన కార్తీకమాస సభాచరితము

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము వారి కార్తీక మాస పండిత విరివత్సభలున్న ఐరామతీర్థం ఉభయవేదాంత ప్రవర్తకసంఘము వారి ద్వితీయ వార్షికోత్సవమును, ఈ సంవత్సర కార్తీక శుద్ధ దశమి సోమవారం (31-10-49) లగాయతు మూడు రోజులున్న, యతిరాజసేవా మాహిళా మండలి సభలు నాలుగు రోజులున్న, ఐరామతీర్థ గ్రామమున శ్రీ శ్రీమత్తిరుమల పెద్దింటి సంపత్కుమార కుమార వేంకటాచార్యులయ్యవార్లంగారి, సంపత్కుమారభవనమున, దివ్యముగ నలంకరించ బడిన యంగణమున బృత్యేకసభా వేదికతో కూడిన సభాస్థలిని దిగ్విజయముగ జరిగినది.

ఈ పండిత సభకు శ్రీమదిత్యాది న్యాయ వేదాంత వాచస్పతి తెలికిచర్ల కందాడైరామానుజాచార్యులు వారి యద్యక్షులుగా నిర్ణయ మైనను, ప్రబలముగు వర్ష ప్రతిబంధకము వలన శ్రీ వారు వేంచేయు లేక పోయినందున, వారి శిష్యులును, వైయాకరణ శిరోమణి వ్యాకరణ సాహక, శ్రీమదిత్యాది శ్రీమతొక్కయిల్ కందాడై వేంకట రామాచార్యులువారు. P.O: L రైల్వే హెడ్ పండిట్ మహారాజ సంస్కృత కళాశాల విజయ నగరం వారున్న మొదటిరోజు శ్రీల సభకు విజయ నగర వాస్తవ్యులగు శ్రీమాన్ దాక్షరు గాడె రామయ్యంగారి ధర్మ

పత్ని ఐమతి సీతా రామమ్మగారున్నా రెండవ రోజు బరంపురం వాస్తవ్యులగు శ్రీమతి తి. పె. తిరువేంగళమ్మగారున్న 4వ రోజు తి. స. శ్రీ. మ. డుంబైరామానుజమ్మగారున్న అధ్యక్షులుగా ఎన్నుకొనబడిరి. 31-10-49 దిని ఉదయం 8 గంటలకు పండిత సభా అధ్యక్షులతో సహా భాగవత బృందము శ్రీ సంపత్కుమారభవనము నుండి తిరువిధివేంచేసి, శ్రీ రామానుజతిరునామ సంకీర్తనములు, తో గ్రామము ప్రదక్షిణముగా సభాస్థలికి వేంచేసిరి. అనంతరము నయంగళా చరణము జరిగినది. ఉభయ వేదాంత ప్రవర్తక సంఘము ఉపాద్యక్షులు, వి.కం.గో.శ్రీ భాష్య కారాచార్యులుగారి స్వాగతోపన్యాసానంతరము అధ్యక్షుల ఎన్నిక జరిగినది. కార్యదర్శి నివేదికా నంతరము అధ్యక్షుల ప్రారంభోపన్యాసము జరిగినది. తరువాత శ్రీమదిత్యాది అ. వేంకటనరసింహాచార్యస్వామివారు శ్రీ (కుండలి స్వామి) చిత్రమును అధ్యక్షులున్న, అపర నమ్మాళ్వారనదగు శ్రీ ముడుంబై వరాహస్వామివారి చిత్ర పతమును శ్రీమాన్. మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులు వారి కుమారులు, వరాహ నరసింహాచార్యులు M. A రైల్వే కమిస్ట్రీ ప్రొఫెసర్ M. R. కాలేజి విజయ నగరం వారు, శ్రీ రామ వరాహ వేంకట నృసింహాభయ వేదాంత పాఠశాలలో నుండు

టకు గాను, పై వారి గుణ గణములను పొగ
డుచు అవిష్కరించిరి.

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు శ్రీమతి గాదె
సీతారామమ్మగారి అధ్యక్షతపై ని, శ్రీ సంపత్కు
మార భవనమున మేడపై స్త్రీల సభ జరిగెను.

సాయంకాలము గం4-0లకు పండిత సభ జరి
గినది. ఇట్లే పండిత వరీషత్తు కార్యక్రమము
మూడు దినములున్న, మహిళా సమితిసభాకార్య
క్రమము 4 దినములున్న మహా వైభవముతో
జరిగినది.

2వ దినము పాఠశాల విద్యార్థులకు
దాగివిడ ప్రబంధ పరీక్షలు జరిగినవి.

ఉదయము సభలో తాటివకు వాస్తవ్యులగు
శ్రీ-డి-వే-శ్రీమాన్ తెలికిచర్లకందాళరామాను
జాచార్యులువారు లీలా విభూతిని విడిచినందుకు
సంతాప తీర్మానము గావింప బడెను.

అధ్యక్షులు సభా సమాప నోపన్యాసమును
గావించిన పిదప శ్రీ-డి-వే-శ్రీమాన్-వి-కం-
గోవింద రాజ శ్రీ భాష్యకారాచార్యులుగారు
కృతజ్ఞతను నివేదించిరి. మంగళ పాఠముతో సభ
ముగిసెను.

అధ్యక్షుల వ్రోను పై చిత్రి పఠములతోను
రాత్రి 7గం-లకు తిరువీధి ఉత్సవము తిరునామ,
భజయతిరాజ స్తోత్రాది సంకీర్తనములతో జరుప
బడెను.

ఉపన్యాసకులకును, పరీక్షకులకును, సశ్రీంపత్కు
మార శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత సంవర్ధన పరీక్షా
పీఠాధ్యక్షులగు శ్రీ శ్రీ అయ్యవార్లంగారికిని,
శ్రీ అధ్యక్షులకును సంఘమువారు శాలువలను
సమర్పించిరి.

తదీయారాధనగావించినమహానీయులు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ మత్తిరుమల పెద్దింటి
సంపత్కుమార కుమార వేంకటాచార్యులు
అయ్యవార్లంగారును శ్రీమాన్ కో. కం.చిన్న
రాఘవాచార్యులుగారును, శ్రీమాన్ శ్రీరా.కం.
వీరరాఘవ అప్పలచార్యులుగారును ఒక్కొక్క
రోజు తదీయారాధనగావించిరి.

ఈ సభా కార్య నిర్వహణమునకు శ్రీ యతి
రాజ నేవా మహిళా దళమువారు గావించిన
పర్వాల్లు కొనిదిమాడ దగినవి.

నారివిభాగము

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ యాజమాన్యమున
గావింకబడిన

శ్రీయతిరాజ సేవామహిళా సమితి
సమావేశము.

(విశాఖపట్టణము 24-10-49 మొదలు 26-10-49 వరకు)

ది 24-10-49 వ తేదీ ఉదయమున గం 9-0లకు శ్రీయతిరాజ సేవామహిళా సమితి వారు విశాఖపట్టణములోనున్న శ్రీ ఎంబెరుమానాథుల కోవెలలో ఉదయవరుల ప్రసాదసాత్తులై భజయతిరాజస్తోత్ర భజనానంతరము ఏకంఠముగ శ్రావ్యస్వరమున భగవద్గీత 9 వ అధ్యాయ పారాయణతో సభాకార్యక్రమమును ప్రారంభించిరి. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షురాలగు శ్రీమతి ద్వారం శ్రీనివాసమ్మగారి తరపున శ్రీమతి రామిపేడి రామాయమ్మగారు అధ్యక్షురాలికిని విదుషీమణులకును స్వాగతమును సార్పించిన వెనుక అధ్యక్షురాలగు శ్రీమతి జి. కమలాదేవి బి.ఎ-ఎల్.టి గారు సభ్యులనే నర్థింపబడి సభావేదిక నలంకరించి తాము రచించిన అధ్యక్షభాషణమును చదివి విడిపించిరి. పిమ్మట శ్రీమతి దాసరి ఆండా శృంగు గారు కార్యదర్శిని వేదికను చదివిరి. 11 గంటల వరకు విదుషీమణులచే నుపన్యాసము లొసంగబడెను.

పెక్కుమంది పురప్రముఖులగు నారీ మణులు సభామండపము నలంకరించిరి, కడుంగడు శృద్ధతో

నుపన్యాసము నాలకించిరి. తిరిగి మధ్యాహ్నము 2 గంటలు మొదలు 6 గంటల వరకు ఉపన్యాసములొసంగబడెను. ఇదే విధముగ మూడు దినములున్న కార్యక్రమము నిర్విఘ్నముగ నిర్వహింపబడెను.

రెండవ దినము రాత్రి ఆనగరవాస్తవ్యులును భక్తాగ్రేసరులును భజన సంఘసభకులునునగు శ్రీమాన్ రంగదాసుగారు తమపుత్రికా రత్నములచే నటింప జేయించిన శ్రీకృష్ణ లీలాప్రదర్శనము మిక్కిలి రమణీయమై పెక్కుమంది నాకర్షించెను. ఆచిరంజీవులు అందరి యాశీర్వచన సాత్తులై మన్ననల బడసిరి. సభావసానమున సదా దేవస్థాన ధర్మకర్తలును యాసభా నిర్వహణమునకు ముఖ్య ప్రోత్సాహకులును సర్వకార్య నిర్వాహకులును అగు శ్రీ. ఉ. కే. శ్రీమాన్. ప్రతివాది భయంకతం శ్రీనివాసాచార్యులుగారి ధర్మపత్నిగారు తమ దేవస్థానపు అధికార హోదాతో శ్రీ అధ్యక్షురాలికిని విదుషీమణి ప్రభువులకును హోదాకాభివందనము లొసంగిరి. యతిరాజ భజనతో సభా

కార్యక్రమము ముగింప బడెను. రెండవదినము మధ్యాహ్నమున శ్రీమతి జి. కమలాదేవిగారి యధ్యక్షత క్రిందనే కార్య కారణ సమితి సమావేశమై గావించిన సభ్యులందరి యామోదమును బడసిన తీర్మానములు వేరొకచోట ప్రకటింప బడినవి.

అది శ్రీ వర వరమునుల తిరునక్షత్ర దివస మగుటచే వెంటనే యా సభా వేదికపై దివ్య లంకార శోభితు లగు మువ్వల మహామునులు వేంచేపు చేయబడిరి. సకామముగా దివ్య ప్రబంధాను సంధానము గావించ బడెను. అందరకును తీర్థప్రసాదములు సమృద్ధిగ వినియోగింపబడెను.

యీ సభా నిర్వహణమునకై కార్యదర్శులగు శ్రీ మతి రామినీడి రామాయమ్మ గారు, శ్రీమతి దాసరి ఆండాళ్ళమ్మగారును, దేవస్థాన ధర్మకర్తలగు శ్రీ-ఉ-వే-శ్రీమాన్ ప్ర-భ-శ్రీనివాసాచార్య దంపతులును, సంపన్నగృహస్తులగు మంచుకొండ కోదండ రామయ్యగారును, శ్రీమాన్ రామినీడి వెంకట రాయ్ నాయుడు గారును, వారి పార్టీనర్ బట్టల టోకు వ్యాపారస్తులగు శ్రీ అత్తిలి అప్పల స్వామి నాయుడు

గారి దంపతులును, చేసిన కృషి యపారమును నిరుప మానమును యక్షుట నిస్సంశయము.

ఈక్రిందివిధముగ నుపన్యాసము బాసంగబడెను. శ్రీమతి అమరవాది వెంకట నరసమ్మగారు.

(భక్తి యోగము)

శ్రీమతి శాతలూరి చూడికుడుతమ్మగారు.

(మోక్ష సులభోపాయము.)

శ్రీమతి యుదుంబై రామానుజమ్మగారు.

(విశ్వరూప సందర్శనము.)

శ్రీమతి మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు.

(గీతావతరణము.)

శ్రీమతి పున్నంరాజు బంగారమ్మగారు

(వరవరముని ప్రభావము.)

శ్రీమతి కర్రి లక్ష్మీ నరసమ్మగారు.

(దివ్య ప్రబంధ వైభవము.)

శ్రీమతి రామినీడి రామాయమ్మగారు.

(తిరువాయ్ మొక్కి ప్రభావము.)

శ్రీమతి దాసరి ఆండాళ్ళమ్మగారు.

(తత్వత్రయము.)

చిరంజీవి సా. వై పద్మావతి.

(భగవత్సైలభ్యము)

చిరంజీవి ప్ర-భ-వేదమణి. (భగవత్ వైభవము)

అధ్యక్షుల ఉపన్యాసము

శ్రీమతి జి. వె. కమలాదేవిగారు బి. ఏ. ఎల్. టి. విశాఖపట్టణము.

ప్రస్తుత సరిస్థితులను బట్టి మత సంబంధమైన సభలు మనదేశమునందు చాల అపరూపము. అనగా హైందవ మత సంబంధసభలు పూర్వము కొన్ని శతాబ్దములకు ముందు శ్రీ శంకరాచార్యులవారు, శ్రీమత్ రామానుజాచార్యులు

వారు, శ్రీమధ్వాచార్యులువారు మొదలగు మత గురువులుగొప్పించి నియమబద్ధమై ధర్మమునే శాసించు అనాటి ప్రభువులయొక్క సాహాయ్యమున మత పీఠములను స్థాపించిరి. ఆదినము లలో పండిత సభలు, తర్క-శాస్త్ర సభలు విరి

విగా జరుగు చుండెడివి. కవులను, పండితులను, శాస్త్రజ్ఞులను, మత గురువులను ఆ రాజ ప్రముఖులు తమ యాస్థానములందు సత్కరించి ప్రోత్సహించుచు పోషించు చుండిరి. ఆకారణములచే ఇప్పటికిని సగర్వముతో చెప్పుకొనదగిన పురాణ తిహాసములు, కవిత్వరచనలు, శాస్త్రములు, కళలు మొదలగునవన్నియు ఆకాలము నాటివే.

తదుపరి మన భారతదేశము విదేశ దండయాత్రలకు లోనగుటచే తురుష్కులు, పారశీకులు, తదితరులు మన రాజ్యములను తారుమారు చేయుటయే గాక మత ద్వేషముచే దేవాలయాది మత స్థానముల నన్నిటిని రూపు మాపుటచేత మతవిషయకప్రసక్తుల కవ కాళము కలుగక క్రమేపి క్షీణదశకు వచ్చినవి. ఇటీవల సుమారు 200 సం॥ లుగా ఆంగ్లేయుల పాలనకు లోబడి యుంటిమి. ఆసమయమున దేశమున కొంతస్థిమిత మేర్పడినను ఆంగ్లేయుల చాకచక్యముచేత తమ మాటను తమ మతమును చెలాయించ దొడగిరి. క్రమేపి విద్యా హీనత ఆహార ఆరోగ్యాది సమస్యలు మనకు వెక్కులు బయలుదేరి మానసిక ఆధ్యాత్మిక కళోపాసనల కవకాళములేకపోయెను యోగదీక్షకు, జ్ఞాన మార్గమునకు హేతుభూతములైన గురుకుల విద్యాబ్యాసము అడుగంటినవి శ్రైస్తవమతో దీపితులైన మన పూర్వరాజకీయ వేత్తలు మత ప్రచారము యొక్క విలువనెరిగినవారలై కొన్ని శతాబ్దములుగా విదేశదండయాత్రలకు లోనై విద్యాశూన్యత్వము నొంది అర్ధికముగా బహుదారిద్ర్యమునను భవించుచున్న మన భారతదేశ ప్రజలకు విద్యగరపు నెలయున పాఠశాలలు, వైద్యోపచార నెలయున ఆనుపక్రమము ఏర్పాటు చేసి చేతిపనులను వృద్ధి

లను నేర్పు ప్రార్థనాలయములు ఏర్పాటుచేసి మత బోధ విరివిగా కావించిరి. ఇప్పటికిని చేయుచునే యున్నారు. మనహిందూమతమివిధముగాతయమునొందుచున్నది. ఏమతము నైననుబొన్నత్యము లోనికి తేవలయునన్న ప్రచారము విరివిగా నుండ నలయును. ఇది మతాధిపతులు, మత సంస్కర్తలు కులగురువులపై నాధారపడియున్నది.

మత స్థాపనకు ప్రచారమే బహుముఖ్యము లోకములో ప్రస్తుతముప్రబలియున్న అశాంతి, కరువులు, కాటకములు, మోసము, కపటము, పరపీడనము, వ్యాధులు మున్నగు అరిష్టములన్నియు శాస్త్ర ప్రకారము కర్మానుభవములే కాకుండ మనకు భగవత్ చింతన భగవంతుని యందు నమ్మిక లేకపోవుటయే కారణము అని ఊహింప వలసియున్నది. ఆధ్యాత్మిక విధానము మన భారతదేశమునకు సాధారణ సంపత్తియే అయినప్పటికిని ప్రస్తుతపరిస్థితులలో అదికొంతవడి యున్నది.

అశక్తులము, అజ్ఞానులము, అగు మనకు భగవత్సామముభగవత్సాధన తరుణోపాయము, అన్ని మతములలోను సులభసాధ్య మైనది శ్రీనిశిష్టాద్వైత మత సిద్ధాంతమే ఇది సర్వము నీయదియే నాదేమియు లేదని భగవత్సాధార విందములను శరణ జొచ్చిన వారికి మోక్షము నిశ్చయమని చెప్పుచున్నది. కావున లోకహితార్థమై సర్వజనులకు సులభ సాధ్యముగాను అందరకు అందు జాతులోను ఉండుటకై శ్రీమద్భాగవతముజులచాగు శ్రీనిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకు పట్టు కొమ్మయగు శ్రీ పెరుంబూదూరు నందు గోపుర శిఖరముమీద నుండి తిగుమంత్రమును మంత్రీరత్నమును లోకమునకు వెదజల్లిరి.

ఈఆధ్యాత్మిక తరుణోపాయమైన శ్రీనిశి

ప్రాప్తైత సిదాంతమును ప్రబలపటచుటకై యు.పి. లోని మధురబృందావన మందు వైష్ణవవిశ్వ ద్యాలయ కేంద్రమొకటి స్థాపింపబడెను. ఇటు వంటి మత సంబంధమైన విశ్వ విద్యాలయము మన భారతదేశములో ఇదియే మొదటిదని చెప్పవచ్చును. పాశ్చాత్య దేశములలో క్రైస్తవ సంబంధమైన విద్యాలయ కేంద్రములు పెక్కులుగలవు. ఆ క్రైస్తవమత విద్యాలయములను కల కత్తా తిరువేండ్రము మొదలగు స్థలములవారే స్థాపించిరి.

మహిళల వల్లనే దేశముదరింపబడవలసిన యీ రోజులలో ఈయతిరాజసేవామహిళాసమితి సభలు తప్పక ప్రోత్సహింపబడవలసినవే. ఈ జిల్లాలో ఈసభయే మొదటిదిగాన ప్రశంస సీయమే. ఇటువంటి యతిరాజసేవామహిళా సభలు ప్రతి వట్టణమునందును ప్రతి పల్లెయందు ను జరిపించి జాతి వర్ణభేదములు లేకుండగా సభ్యులను చేర్పించి అఖిల ఆంధ్ర ఉద్యమముగా నెల కొల్చు ఏర్పాట్లు గావింపవలయునని కోరుచున్నాను.

కార్యదర్శినివేదిక.

శ్రీమతి దాసరి ఆంజాళ్ళమ్మగారు (విశాఖపట్టణము.)

ఓ విదుషీమతల్లులారా! మలాభిమానులగు సోదరీమణులారా!

నేడు ఒక నుదినము. ఇట్టి నెపమతో ఇంత స్వేచ్ఛగా మన మెక్కుడును సమావేశము కాలేదు. మన కిట్టి మహానందమున కవకాశ మొసంగిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘము నకు కృతజ్ఞతా పూర్వకవందనశతములు. ఈ సంఘము పది సంవత్సరముల నుండి మనసిద్ధాంత ప్రచారమును దినదినాభివృద్ధిగా సాగించుచున్నది. అందు పండితులతోకాదు మన విదుషీమణుల కను సమాన గౌరవప్రతిపత్తు నొసంగి ప్రత్యేకము మనచే ప్రచారమును గావింపజేయుచు 'భక్తినివేదన' యనెడు సంఘ పత్రికలో నారీ విభాగమును ప్రేరతో దీనికీ సమానప్రామాఖ్యము నొసంగి కనిచేయుచున్నది. ఈ నాడొక విదుషీమణి పది మంది ముందులచి పది నిమిషములు వేదాంతవిషయముల నుపన్యసించెనన్నను పదిపంతుల వ్యాసమును రచించి పత్రికకు

సమర్పించెనన్నను ఇది యంతయు నీ సంఘ కృషికిఫలితమని చెప్పకతప్పదు. ఇందుచే నీసంఘముతో మన కొక ఘనమైన సంబంధమును అని వార్యమగు బాధ్యతయు నేర్పడినవి.

ఇదిగాక మనదేశము విదేశములవలె ఐహికాభివృద్ధినే కరమపురుషార్థమని భావించక గాని పాపమువలె పరిహరించి సారతాకికమునే ప్రధాన పురుషార్థముగా విశ్వసించియున్నది. అట్టిపురుషార్థమును లభించు సాధనముల భోధించునవి దోషగ్రస్తములగు పౌరుషేయప్రబంధములు గాక నిత్యనిర్గుప్తములగు ఉపనిషత్తులే యగుచున్నవి. అవి స్త్రీలకు శిష్యురీచుటకు గాని చివరకు చినుటకుగాని వీలులేని వేదభాగములగుటచే యందలి ధర్మములు మనకు అగోచరములేయెనవి ఇకమనకేమిగతి. ఏమతకర్త నైనను ఆశ్రయింతుమా— మిరీజన్మలో మీ

విధ్యుక్త ధర్మములు చక్కగ నెరపి జన్మాంతమునో జేదాంతవిచక్షణ దక్షులైన పురుషులై జన్మింతురు. అప్పుడు పరమ పురుషార్థము నభిగమించి యనుష్ఠించి తరింతురని సెలవిచ్చుచుండరు. ఆసూక్తుల విని మనము నీరుకారి పోవలసినదే

అయితే 'కృష్ణా దన్యత్రోవా పృథవతి గో గోప గోపికా ముక్త్యై' యను నట్లు అజ్ఞమగు పశువునకు అమాయకులగు గొల్లలకు కుడి యెడమలారయ జాలని గోపికలను కలపి వృక్షము వలె కృష్ణుడొక డవతరించి 'స్త్రీయో వై శ్వాస్తథాశూద్రాః తేపీయాంతి పరాంగతిం కొంతేయ ప్రతిజానీహి న మేభక్తః ప్రణశ్యతి' అనగా ఒక స్త్రీలేమి? ఒక వైశ్యలేమి? ఒక శూద్రులేమి? అందరును మోక్షమును పొందుదురు. నావున అర్జునా! నా భక్తులన్నడును నశించరని సాటుము. ఓ పండితులారా! జాగ్రత్త 'స్త్రీషు దుష్టాసు వార్షేయ జాయతే వర్ణసంకరః' ఒక దేశముగాని ఒక వంశముగాని చెడుటకు స్త్రీలు చెడుటయే కారణము. అట్లే అవి బాగు పడుటకు స్త్రీలు బాగు పడవలెను. అనిచెప్పి చెప్పి చింతయంతయును నొక గోపికకును, బంధువులచే నడ్డబడిన మరియొక విప్రకాంతకును, పాలిచ్చిన తల్లికిని చివరకు చంపవచ్చిన పితృచమునకును మోక్షము నిచ్చి తన దారి నాతడేగెను గాని మనను చేరనిచ్చు మతకర్త ఏడి? ఒకమతకర్త మీరనకూడదని మరియొకడు మీరు విననేకూడదనును. ఆనాడు 'పెణ్ణెక్కుం పేదైక్కుం' అనునట్లు ఆ'వేదంతమి

శ్చైద మాటన్' అనే నమ్మాళ్వారు లవతరించు వరకు ఇంతియే గదా మనగతి. అందులకే ఆయన నమ్మాళ్వారు. ఉమ్మాళ్వారుకారు. (అంటే మా ఆళ్వారేగాని మీ ఆళ్వారుగారు) అయితే ఆప్రబంధములు నాధమునుల నాటికే అంత దుర్లభములైనచో ఇకమనమాట ఏమిచెప్పవలెను! మన మొఱ్ఱను ఆర్జునారెవరు? తీర్జునారెవరు? ఇట్లు కొన్ని వేలవర్షములు గడచిన పిమ్మటగదా మన నోములపంట మన ఎంబెరుమానార్లు అవతరించి నది. మంత్ర మంత్రార్థముల నెరింగినది. తనశ్రేయస్సు నభిలషింపక ఆ యమూల్య రత్నభాండమును మనకై గుమ్మరించినది. తన పేరుతో యీమతమును పిలిపించినది. ఏదో మనపూర్వ జన్మనకుకృతముచే ఆయన పాలబడితిమి ఆయనను ఎంబెరుమానార్ ఎంబెరుమానార్ అని చెప్పి గర్వించుచుంటిమి. వట్టి గర్వముతో నేమిపని? వారికి శేషభూతులను కావలదా? అట్లు కావలెనన్న 'నాకించి త్కుర్వతః శేషత్వం' అను నట్లు ఏదీ మనముచేసే కైంకర్యము? ఆకైంకర్యమేదీ? "సర్వదేశ దళాకాలేషు అవ్యాహత పరాక్రమా రామానుజార్య దివ్యాజ్ఞావర్ధతా మభి వర్ధతాం"

అనగా అన్ని దేశములలోను అన్నిదశలలోన అన్ని కాలములలోను విరాఘాట ప్రసారముగః రామానుజాజ్ఞకు విజృంభింప జేయవలెను. ఏ ఆయాజ్ఞ?

- 1 శ్రీమన్నారాయణుడే సృష్టిస్థితి లయకాకుడు.
- 2 ఆయనయే మోక్షకరదాత.

3 అతడే పరతత్వము - పరమాత్మ.

4 అతడు నిఖిలహేయప్రత్యసీకకల్యాణ గుణా కరుడు.

5 ఆయనకు జీవుడు శరీర భూతుడు, శేషభూతుడు, పరతంత్రుడు, నియామ్యుడు, అనుభావ్యుడు.

6 జీవులు జ్ఞానైకాకారులు.

7 జీవులు అనంతములు.

8 జీవులు పరమాత్మకంటె భిన్నులు ఈ భేదము సత్యమైనది. నిత్యమైనది.

9 జీవ పరమాత్మలకు, ప్రకృతి శరీరభూతమైనది. శేషభూతమైనది. పరతంత్రమైనది. నియామ్యమైనది. అనుభావ్యమైనది

10 ప్రకృతివికారాస్పదమైనది. జీవపరమాత్మలకంటె భిన్నమైనది. ఈ భేదము సత్యమైనది. నిత్యమైనది.

11 జీవుడు ప్రకృతివియుక్తుడై పునరావృత్తిరహితమైన పరమాత్మసాన్నిధ్యమగు పరమవదమును పొందుటయే మోక్షము.

12 భక్తి యొక్క ఆయే మోక్షసాధనము.

13 భక్తి యనగా తైలధారవలె అవిచ్ఛిన్నమైన స్మృతిపరంపర.

14 వివేక-విమోచ-అభ్యాస-క్రియా-కల్యాణ. అన

వసాద- అనుద్ధర్మలు భక్తికి అంగములు.

15 ఇవి సదాచార్య సమాశ్రయణలభ్యములు.

16 జగద్గురువగు శ్రీరామానుజులును, వారి అనుయాయులున్న సదాచార్యులు. 'నగురుః వైష్ణవాత్ పరః' అని శారద్వాజసంహిత.

ఈ కైంకర్య నిర్వహణమునకే మనము ఇచ్చట సమావేశమైతిమి. ఈ సమావేశమును మన యుద్యమమునకు నాందిని గావింపుడు. మనహరిని పెక్కుమందిని ప్రచారదక్షులను గావింప శిక్షాశిబిరములకు పునాదిని వేయుడు. ప్రతిగామమునందును ఒక యతిరాజసేవామహిళాసమితిని నెలకొల్పుడు ప్రతి నగరమునందును నెలకొక సమ్మేళనమిట్టిది గావింప ప్రతినియోగింపుడు. సంఘపత్రికలోని నారీవిభాగమును అభివృద్ధిజేయుడు. ఇంటింట మన పత్రిక నొక దానిని ప్రవేశపెట్టుడు. ఆధ్యాత్మిక ప్రీతిద్యను, సదృశిని, బలపరచుడు. శాంతికు టీరములను అందు నిరంతరకాలక్షేపవిధానమును నేర్పరచుడు. మన ఈ సమావేశమును సార్థకమును దిరస్కరించేయమును ఆదర్శప్రాయమును గావింపుడు. ఇదియే మన కర్తవ్యము.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి

ప్రశ్నోత్తరములు

7 ప్ర- భగవంతునకు గాని భాగవతోత్తములకుగాని దాసోహమొక్కసారి సమర్పించవలెనా? పెక్కుసార్లులా?

ఉ- బ్రహ్మాస్త్రముచే కట్టబడిన హనుమంతుని ఇంద్రజిత్తు తిరిగిజనపనార పగ్గములచే కట్టింప నా బ్రహ్మాస్త్ర మిది తన కవమాన మగుట నాతని వీడినటుల రెండు సార్లు లు దాసోహమును సమర్పించినచో మొదటిది నిరర్థకమగుటయు, రెండుసార్లు లేసమర్పించనేల? మూడు సార్లుగా సార్లులు ఏల సమర్పించరాదను యనవస్థయు తటస్థించును:

అదియునుగాక మనమొకరిని సేవించుట మన స్వరూప సిద్ధికేగదా! స్వరూపసిద్ధియనగా- శేషత్వము లభించుట. అయ్యది యొక్కసారి నమస్కరించినంతనే బడ పదార్థమునకును చేతనునకును గల తారతమ్యమును గోచరింపజేసి వీనికి శేషత్వమును సిద్ధింపజేయును. అందులకే 'సకృదేవ ప్రపన్నాయ' యనెడు శ్రీ రామా య న ము న శ్రీరామ చరమ శ్లోకాదుల యందు ఒకేసారి కరణాగతి రూపమైన ప్రణామము విధింపబడెను. కావున మన కదియే కర్తవ్యము- ఇది, తెంగల్ సాంప్రదాయము. కాని వడగల్ సాంప్రదాయమున మాత్రము అనేక సార్లు 'వందన మోచరించు ఆచారము కలదు. ఇందులకు మూలము వారి వారి భక్తి భావన విశేషమందలయు, ఆత్మ తృప్తి విషయమందలయు తర తమత్వములు మాత్రమే.

78 ప్ర- అట్లగుచో 'నమో నమస్తేస్తు సహస్రకృత్వః పునశ్చ భూయోఽపి నమో నమస్తే' నమః పురస్తా దథ వృత్త తస్తే నమస్తుతే సర్వత ఏవ సర్వ" అనియు 'శతకృత్వః 'అపరిమిత కృత్వః' అనియు ప్రమాణములు అనేక ప్రమాణముల విధించుచున్నవిగదా! వాటి గతి యేమి?

ఉ- నిజమే. అదియత్యంత సూక్ష్మాంశము. సావధానముగా వినుము. వివరింతు.

ప్రప్రవస్తులు దృపులనియు ఆర్తులనియు యిరుతేరవులు. మొదటివాడు ఆత్మస్వరూపమును చక్కగ నెరిగిన వారై యీశ్వరారావసానమున మోక్షమును ప్రసాదించమని శ్రియఃపతిని శరణాగతి చేయువాడు. రెండవ వాడు పెంటన మోక్షము లభించ వలెనని తహతహలాడు చేతనులు. "సకృదేవే, త్యాది సకృత్ప్రణామ విధాయక శాస్త్రములు (ఒక్కసారిమాత్ర) మే బండము సమర్పించ వలె ననెడు శాస్త్రములు) ఆదృపులకు సంబంధించినవి.

'నమో నమస్తేస్తు, మొదలగు బహు ప్రణామ సూచక శాస్త్రములు ఆర్తిప్రవస్తు లకు సంబంధించినవి. ఆర్తులనగా-నత్యంత భక్తియుక్తులు. 'ఆత్మంత భక్తి యుక్తానాం నశాస్త్రం నైవచ క్రీమః, యన్నట్లు శాస్త్రనిర్బంధములేదు. ఆర్తిచే వారెన్ని సారులైనను వందన మాచరించ వచ్చును.

79 ప్ర- తన యాచార్యులు విలక్షణ భాగవతోత్తములతో కలిసి ఇతర స్థలములలో యున్నచో శిష్యుడాయనకెట్లు నమస్కరించ వలెను?

ఉ- శిష్యుడు గోష్ఠికంతకును నొకసాష్టాంగ దాసోహ మర్పించి తన యాచార్యుల నన్నిధికేగి వారికి అత్యాదరముతో సాష్టాంగ దాసోహమును సమర్పించి వినయముతో విసరుట మొదలగు కైంకర్యము నేదయైనను తేసి పిమ్మట గోష్ఠికంతకును నేదైన కైంకర్యమును చేయవలెను.

80 ప్ర- తన యాచార్యులు భగవత్స్పృహని గోష్ఠిలో చేరియున్నచో శిష్యుడెట్లు సేవించవలెను.

ఉ- శిష్యుడు ఆస్వాముల నందరిని చాటి తన యాచార్యుల సాన్నిధ్యమునకు పోరాడు. కాని 'నమోస్మదాచార్యపరం పరాభ్యో నమోనమో భాగవత్ప్రణామ' యని యనుసంధించుచు భగవంతునితో కూడ కలిసి ఆ గోష్ఠికి మొత్తముగా సాష్టాంగ వందనమాచరించి ఆగోష్ఠిలోనే యుండి భగవద్భావతాచార్యానుభవమును గావించుచుండవలెను. ఆ గోష్ఠిలో నెవ్వరికిని ప్రత్యేకించి వందనము గాని కైంకర్యము గాని గావింపరాదు. భగవత్స్పృహని భగవంతునికే తప్ప ఇతరుల కెవ్వరికిని ప్రత్యేకించి వందన మాచరించ కూడదు.

80 ప్ర- తనకు వందన సంస్కారములను ప్రసాదించిన యాచార్యులును, మంగారాధి పరమ వైదిక రహస్య గ్రంథ కాలక్షేపమును సాయించిన యాచార్యులును నొక్కచో వేంచేసి యున్నచో శిష్యుడు వారి యడల ఎట్లు ప్రవర్తించ వలెను?

ఉ- రహస్యాస్థముల సాయించిన యాచార్యులకే ముందు దాసాహము వర్పించ వలెను ఇందులకు ప్రమాణము—‘ఆదదీత యతోజ్ఞానం తం పూర్వా మభివాదయేత్’ అనెడు శారికయే.

81 ప్ర- పంచ సంస్కార ప్రదులగు యాచార్యులు ఉత్తారకులుగదా! వారిని విడిచి ఉపకార కులు మాత్రమేయగు అర్థప్రదాతయగు యాచార్యుల నేల ముందు నేవించవలెను?

ఉ- అర్థప్రదులగు నాచార్యులు ‘సగురోరపరస్తాతా నాస్తి మంత్రో ద్వయా త్వరః’ గురువుకంటె రక్షకులు లేరు. ద్వయమును మించిన మంత్రములేదు. అని యిట్లాచార్య వైభవమునే ప్రసాదించి వారి సాదములయందు ఆదరాతిశయమును పుట్టింతురు గాన నిదియు సుత్తారకులకు గౌరవహామే యగును.

82 ప్ర- గృహ తిరువాధనలో ఆభ్యారాదుల తిరు నక్షత్రముల నెల్లు పాలించ వలెను?

ఉ- తిరునక్షత్రము లన్నిటిలోను ఆ యా యాభ్యారదులతోపాటు నమ్మాభ్యారదులకును, ఉడయ వరులకును తిరుమంజనము సమర్పించవలెను. కోయిల్ తిరువాయ్ మొఱుగు రామానుజ నూత్తందాది, ఉపదేశ రత్నమాలై ప్రబంధములను సమగ్రముగా యనుసంధించ వలెను విశేష భోగమును ఆరగింపు చేయవలెను. ఎప్పుడైనను సరియె ఆభ్యారెంబెరుమానాల్లకు ఆరగింపుకాని ప్రసాదము పరిగ్రహ్యముకాదు.) కర్పూర హారతి సమర్పించుచు ఆ యా తాంబూల, నీరాంజన, మంత్రీపుష్ప, ప్రబంధ శాస్త్రమొఱు అయిన పిమ్మట యాభ్యారదుల నిత్య విశేష తనయలను విన్నవించ వలెను. విలక్షణమైన భాగవతోత్తముల నాహ్వానించి వారికి చుదన కుసుమ సంతాన తాంబూలాది సత్కారముల సక్కి కొలది సమర్పించ వలెను స్వీకరించునరై నచో వారికి విశేష భోగ ప్రసాదమును సమర్పించవచ్చును. యథాశక్తి వడసోపేతముగుభాగవతి తదీయారాధనగావి చే వలెను.

83 ప్ర- ఏ యే పెరుమాళ్ళు తిరునక్షత్రములలో ఏ యే తిరునాయ్మొఱుల ననుసంధించ వలెను?

తిరునక్షత్రములు.	అనుసంధేయములు.	ఆకరములు
(1) అళిగియ సింగర్. (నరసింహస్వామి). (స్వాములు సాపడుచుండగా)	ఆడియాడి.	2
(2) చక్రవర్తితిరుమకళ (శ్రీరామచంద్రమూర్తి).	(ఎట్టముళన్)	
	కళ్ళూరిరామపిరానై	
	తిణన్ వీడు.	
	పిట్టందవాళు	
(3) కణ్ణన్ తిరునక్షత్రం (శ్రీకృష్ణులు)	కణ్ణన్ కళవిణై.	

(4) తిరునారాయణప్పెరుమాళ్.

ఒరునాయకమాయ్

(5) సంబెరుమాల్.

(శ్రీరంగనాయకులు.)

కట్టులుంపకలుం.

(6) తిరువేళ్ళడ ముడయాన్.

ఒట్టివిల్ కాలమెల్లా.

(శ్రీవైకటేశ్వర్లు.

ఉలకముట్ట పెరువాయ్.

(7) తెయ్వపెరుమాళ్.

(శ్రీవరదరాజులు)

వళవేళులకుం.

82 ప్ర- వైష్ణవు లందరిన్ని తిరునక్షత్రోత్సవము జరిపి తీరవలెనా?

ఉ- అట్లు శక్తికొలది తిరునక్షత్రములను పాలించనివాడు వైష్ణవుడే కాదు. అట్టివాడు భగవద్భాగవతాచార్యాభి మానము నకు దూరుడగును.

84 ప్ర- శ్రీవైష్ణవులు పరమపదించిన పదమూడవనాడు ఇయలు నడచుట కేమి కాత్పర్యము?

ఇదిముక్తుడైన పురుషుడు అర్చిరాది మార్గమున పోయివీరజాస్నానానంతరము పరమాత్మ సాయుజ్యమును పొంది పరమపదములో ననుభవించు గౌరవాతిశయముల యొక్క అనుకరణము. అది శాస్త్రోక్త సమధిగమ్యము. ఫలాతిశయమును బట్టి సాధన కృషియందు గౌరవము కలుగును. మోక్షమునకు మించిన ఫలమొందు లేదు. కావున ఆఫలాను భవము నైరుక పరచుట, తత్సాధనానుష్ఠానము నందు అందరకును ఆదరము కలుగజేయుటకు ముఖ్యావసరము పరమప్రసన్నులైన వారికియీ లీలా విభూత్యందును కూడ నిత్యవిభూతి యొక్క అనుభవానుకరణమేప్రాప్త్యము. గాన అందుకేయాయలు నడచుట ఏర్పడినది.

ఇయలునకు ఒక పెద్దల నేర్పరచి వారికి తిరుప్పరివట్టమును, చందన పుష్పమాలాదులను సమర్పించి గౌరవముగా వేంచేపు చేయుదురు ఆ పెద్దలు ముక్త పురుష స్థానీయులు. వారహంకారపడి చెడకుండగా వారిచేతిలోఅభయ హస్తమో, తిరునాయిమొట్టి శ్రీకోశమో ఏదోయొక పవిత్ర పదార్థముంచబడును. రసభరితమగు ఇత్తుదండముల ధరించి వేంబడించు సాలంకారులగు స్వాముల బృందము ఆ ముక్తపురుషునకు స్వాగతమిచ్చి యనుగమించు అమానవ పురుషులగు నిత్య ముక్త బృంద స్థానీయులు. చెరుకుగడల నాకులతోనే వహించుట ఆముక్తపురుషుడు పోవునట్టి యర్చిరాది మార్గమున నెలకొల్పబడిన అలంకృతములగు చలవ పందిళ్ళకు అనుకరణము. ఇంటింటను అలంకరించి పీఠములనుంచి కుంభ తీర్థములను హఠతులను ఆదరముతో సమర్పించు ప్రపన్నగృహస్థులు, పరమపదమున సకుటుంబముగ నిత్యవాసము గావించుచున్న నిత్యసూరి ప్రముఖస్థానీయులు. వీరిచ్చటవేంచేయుకోవెల పరమపద నాథుడుండు దివ్యవిమాన స్థానీయులు. ఇచ్చట ఆలయమున యీపెద్దలకు గావించు గౌరవాదరములు పరమపదమున ఆముక్తపురుషునకు పరమపదనాథుడు చేయించు సత్కారముల వంటివి. ఈవిషయము లన్నియు అర్చిరాది ప్రకరణమున స విస్తరముగా వర్ణింప బడినవి. అవియన్నియు సరిగా యాచయలు సంచారమున యనుకరింపబడుట కాననగును.

భక్తినివేదన

వేదాంతపత్రిక.

ప్రతి మాసమునందును శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ పండిత పరిషత్సమావేశము వివిధ హితములయందును బరుగుచుండును. అందు పండితులచేతను విద్యుషీమణులచేతను సంస్కృతఆంధ్రభాషలలో వేదాంతసాంప్రదాయ విషయములు ఉపన్యసించబడు చుండును.

మరియు వివిధ సమస్యలను గురించి పండితులచే చర్చించబడి నిర్ణయములు చేయబడుచుండును. ఈఉపన్యాస సంగ్రహములున్ను, ఇందలి చర్చల యొక్కసిగ్గయ ములున్న జిజ్ఞాసువుల ప్రశ్నలు తదుత్తరములున్ను, సంఘ ప్రచారకార్యక్రమమున్ను యిందు ప్రచురించబడుచుండును.

చందాలు

సాధారణచందా సం॥రం || 1కి రూ॥5—0—0

సహాయ చందా ,, ,, 10—0—0

విరాళములు

పోషకులు. ,, ,, 25—0—0

రాజపోషకులు. ,, ,, 58—0—0

మహారాజ పోషకులు. ,, ,, 116—0—0

కార్యదర్శి. తె. కం. గోపాలాచార్య. అర్తమూరు.

(వయా) ద్వారపూడి తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

ముద్రాపకులు, ప్రచురణకర్తలు, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

ముద్రాణ శ్రీమాన్ తెన్ అర్తమూరు. (వయా) ద్వారపూడి తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

భక్తి

వివేక

కట్నములు

తూర్పు గోదావరి జిల్లా అర్ధిమూరు కాపురస్తులగు శ్రీమూన్ గాంధీ, శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు గారు ది. 1-12-49 తేదీన తమ రెండవ కుమారుడగు చి. వె. కటాచార్యులకు చి. సా. అలివే మంగళాశ్రావణ విదిన్వి జరిగించిన వివాహ మహోత్సవ సందర్భమున శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ. 16-0-0 లు కట్నమును సమర్పించి శ్రీయఃపతి కటాక్షమునకు పాత్రులైరి.

మదరాసు వాస్తవ్యులగు శ్రీమూన్ పసుమర్తి నరసింహులు శ్రీశిగాడు తిరుకుమారై వివాహ కాలమున శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ. 0-0-0 రూపాయలు కట్నమును సమర్పించి శ్రీయఃపతి కటాక్షపాత్రులైరి.

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా మాధవరం గ్రామకాపురస్తులగు శ్రీమూన్ శ్రీమత్తిమ్మలపూర్ణులకు వెంకట నరసింహాచార్యుల కన్యవార్లగారు తమ నాలుగవ కుమారుని శుభకార్య సందర్భమున శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ. 2-0-0 లు కట్నమును సమర్పించి శ్రీయఃపతి కటాక్షపాత్రులైరి.

సంభావనలు.

చీరాలవాస్తవ్యులగు శ్రీమూన్ గుంటూరు శేషయ్యగారి కార్యయగు శ్రీమద్గాంధీగారు ది. 20-11-49 తేదీన పరమపదించగా ఆమె యొక్క డౌర్లవై హిక క్రియాంతమున ఈ సంఘమునకు రూ. 5-0-0 లు సంభావనను;

చీరాలవాస్తవ్యులగు శ్రీమూన్ మండూరి సుబ్రహ్మణ్యగారి కార్యయగు శ్రీ నాగరత్నముగారు ది. 6-11-49 తేదీన కరమపదించగా ఆమె యొక్క డౌర్లవై హిక క్రియాంతమున ఈ సంఘమునకు రూ. 2-0-0 సంభావనను సమర్పించిరి. ఈప: కార్యములకు శ్రీయఃపతి తనసారోన్య సారూప్య సామీప్య సాయుజ్యముల నొసంగుగాక.

సవరణ.

విజయవాడలో గత ఆక్టోబరు మాసమున జరిగిన శ్రీరామానుజ కళాశ్రు సంఘ జేవరపల్లి గ్రామస్తులగు శ్రీమదిత్యాది శ్రీమూన్ ముక్తేవి ఆనంద వద్దనాథాచార్యులుగారు ఋత్విగలుగ యుండి ఈకళాశ్రుయొక్క జయప్రద నిర్వహణకు విక్కిలి లోడ్వడిరి.

శ్రీరామానుజ కళాశ్రాహ్వన కార్యదర్శి పొరచాటుచే ఈపత్రికలో యిది వరలో ప్రచురించిన ఋత్వికులు జాబితాలో వీరి తిరునామము చేర్చబడలేదు. ఆ జాబితాలో వీరి తిరునామమును కూడ చేర్చి చదువుకొనవలసినది. కార్యదర్శి.

— సాంఘిక సంస్కారములు —
శ్రీ విశిష్ట వైదిక ప్రాచారక సంఘము.
కార్యాలయము:—ఆర్తమూరు (వయా) ద్వారపూడి.
తూర్పు గోదావరి జిల్లా.
— శాసనములు ఈసంఘము గోరు సహాయము —

1. తాము ఈ సంఘము లో సభ్యులుగ జేరుట, మరియు తమ గోదావరి స్థలము పరిచయ స్థలము అందరినీ సభ్యులుగ జేర్చుటయు

2. గ్రామసంఘముల నేర్పరచి కార్యనిర్వాహక వర్గమును ఏర్పాటుచేసి పనిచేయుట;

3. శ్రీ వైష్ణవకుటుంబముల వివరముల తెలుపుచు తత్సంబంధమైన పత్రికలను పూర్తి చేయుట తమకు తెలిసియున్న పండితులయొక్కయు, వైష్ణవదేవాలయములయొక్కయు వివరముల తెలిపుట.

4. ఈ సంఘ పండిత పరిషత్తుమా వేళముల జరుపుటకు, తప్పేదనల నచ్చువేళి ప్రాయశ్చిదుడుడుటకున్న స్వ-కరహస్తములద్వారా ఆర్థిక సహాయమును జేయుట.

(సంవత్సరమునకు కనీసండు పర్యాయములు ప్రతిమాసమునందును ఈ సంఘపండిత పరిషత్తుమా వేళములు వివిధ ప్రాంతములందు జరుగుచుండును. అందఱు పండితులచేతను విద్యార్థులు లక్షితము సంస్కృత ఆంధ్రభాషలలో నేదానినా ప్రాధాన్యము విషయములు పరస్పరసింహదించుకొందును. మరియు సంఘమునకు సంబంధించినట్టియు సభ్యులు కొరినట్టియు వివిధ సమస్యలగురించి పండితులచే చర్చించబడి నిర్ణయములు చేయబడుచుండును. ఈ కేంద్రానంద గ్రామములను ఇతర చిరలయొక్క నిర్ణయములున్న, గతసమావేశముల గానయు ఈ సమావేశమునకు జరిగినట్టి సభ్యుల ప్రాచారకాకృత్యములున్న 1/4 కోసుసైజులో సుమారు 80 పుటలుండునటుల పత్రికలు సంవత్సరమునకు కనీసండు పర్యాయములు ప్రచురించబడుచుండును. ఈసమావేశముల జరుపుటకొరకున్న, కాటి సవేదికలు పత్రికలు ప్రచురించుట కొరకున్న ఈ కేంద్రవిధముగ దానవ్యవహారమును,

సభ్యులుగ	సం॥రం 1 కి	1-4-0	తక్కువ గాకుండగను	వీరికి సంఘప్రచారవిభాగపత్రికలు మాత్రమే పంపబడుచుండగలవు.
సహాయకులుగ	..	3-4-0	..	వీరికి సంఘప్రచారవిభాగముయొక్కయు ప్రశ్నోత్తరముల యొక్కయు పత్రికలు పంపబడుచుండగలవు.
నిర్వాహకులుగ	..	5-11-0	..	వీరికి పత్రికపూర్తిగ పంపబడుచుండగలదు.
హోదాలుగ	..	10-0-0	..	..
పరిహోదాలుగ	..	25-0-0	..	..
రాజహోదాలుగ	..	50-0-0	..	..
మహారాజ హోదాలుగ	..	100-0-0	..	..

(ప్రకటనలకి ప్రతి మాసమునకు ఆయా పత్రికలు సక్రమముగ అందజేయబడుచుండును.)

ఈ సంఘ సభ్యులందఱు కూడ పండిత పరిషత్తులో చర్చించబడవలసి. యె గ్రహించు విషయములను చక్కగా వ్రాసి సకాలముతో సంఘకార్యదర్శిపేర పంపవచ్చును.

5. ఈ సంఘాభివృద్ధికై తాము తమ యముల్యసలహాలు సూచించుచు తమ కుచితములతోచిన రీతిని ప్రోత్సహింప.

6. ఈ సంఘముయొక్క కనికై తమ సన్నిధికి వచ్చిన ఈ సంఘ ప్రణిధులకు తమ సన్నిధి యందున్నంత కాలము యథోచిత సౌఖ్యములు సమకూర్చుట.

ప్రచార విభాగము

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

మార్గశిర మాస పండిత పరిషత్ సభ

రాజమహేంద్రవరము.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మార్గశిరమాస పండిత పరిషత్ సభ రాజమహేంద్రవరమునా శ్రీవేణుగోపాలస్వామివారి కోవిలలో స్వస్తిశ్రీ విరోధినాను సంవత్సర మార్గశిర బహుళ ౫ మీ శనివారం (10-12-49 తేదీ) మొదలు మూడు రోజులు మహా వైభవముతో శ్రీశ్రీశ్రీ కరమహంత పరివాజకాచార్యేత్యాది యదుగిరి సంప్రదాయ మార యతిరాజ జీమర్ స్వామివారి ఘోషక్షేత్రము జరిగినది. ప్రతినీత్యము మధ్యాహ్నములయందు శ్రీలక్ష్మ ప్రత్యేకము సభలుకూడ చాలవైభవముగా జరిగినవి. వందలకొలది పురప్రముఖులు చుట్టుపక్కల గ్రామస్తులు యందు పాల్గొనిరి. శ్రీమతి రామినీడి రాయలమ్మగారు తదీయారాధనను చాల శోధాభివృద్ధి వైభవముగాను గేవాలయ అర్చకులున్న ఎన్నికూటి ప్రతిపద గారున్న ఈ సభల నిర్వహణలో విక్కిలి ప్రశంసా పాత్రముగా వనిజేసిరి.

మొదటి దినము 10-12-49

ఉదయము:—త్రిభుజ మతిరాజస్తోత్రముతో భజన శాంతిపాఠము అయిన తరువాత శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ గుడిమిళ్ళ వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు నేడవదినముగావించిరి. పిమ్మట శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ నడాధూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు 'భీష్మ శరణవరణము' గూర్చి ఉపన్యసించిరి.

ప్రత్యేక శ్రీల సభలలో

మధ్యాహ్నము:—శ్రీమతి ఆసూరి రామానుజమ్మగారు శ్రీమురళిభార్యల చాళోమున; శ్రీమతి మడుంబై రామానుజమ్మగారు విశ్వరూప సందర్శనను గురించియు ఉపన్యసించిరి.

సాయంకాలం:—శ్రీమాన్ శృంగారం శృంగారమాచార్యులుగారు 'భక్తి' ని గురించియు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతిబారి వెంకటాచార్యులుగారు 'మోక్షస్థలభోపాయము' ను గురించియు ఉపన్యసించిరి.

రెండవ రోజు 11-12-49

ఉదయము:—శ్రీమాన్ కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు 'శ్రీయతిరాజ తారావళి' అనవద్యములను, శ్రీ. శి. వే. శ్రీమాన్ ఈయణ్ణి రాధువాచాన్యలుగారు 'నాచ్చియార్ తిరుమొట్ట' ని గురించియు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ గుడిమిళ్ళ వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు 'నాచికేతునిఉపకారము' అను విషయమును ఉపన్యసించిరి.

స్త్రీలకై ప్రత్యేక సభలు

మధ్యాహ్నము:— శ్రీమతి ముడుంటై రామానజమ్మగారు 'దివ్యప్రబంధావతరణమును' గురించియు శ్రీమతి సోదరి గానాబాయి సాదామ్మగారు, భక్తితత్వమును' గురించియు శ్రీమతి న. చ. పే. తాయారమ్మగారు 'మంత్రార్థమును' గురించియు ఉపన్యసించిరి. మరియు చి. సా. మరింగంటి రాధామణి, చి. సా. ముడుంటై వేరుం దేవమ్మ అన బాలిక లిద్దరు శ్రీరామానజుల ఎనుబదిరెండు వార్తలను అతి శ్రావ్యముగ గానము చేసిరి. (ఈగాన కీర్తనను కీ. కే. శ్రీమూర్తి ము. రామా నజాచార్యులుగారు రచించిరి.

సాయంకాలము:— శ్రీఅధ్యక్షులవారు 'ఉపాయవైభవము' అను విషయమును, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టర్ అయ్యవార్లంగారు 'కర్మమోక్షము' అను విషయమును, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీ. తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు 'మంత్రారాజకీర్తి' అనువిషయమును ఉపన్యసించిరి.

మూడవ రోజు 12-12-49

ఉదయము:— శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ అ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు 'పురుషకం వైభవము' అను విషయమును, శ్రీమాన్ మరింగంటి రామాచార్యులుగారు 'లక్ష్మీకృపావిశేషము' అనువానిని, శ్రీమూర్తి తే. కం. రామానజాచార్యులు గారు 'మతప్రచార విధానము' అనువిషయమును, శ్రీమాన్ ముడుంటై వేరుం నరసింహాచార్యులుగారు "పోతన్నభక్తి" అను విషయమును, ఉపన్యసించిరి.

స్త్రీలకై ప్రత్యేకసభలు

మధ్యాహ్నము:— శ్రీమతి న. చ. పే. తాయారమ్మగారు 'స్త్రీలకైర్తవ్యము'ను శ్రీమతి ము. రంగ నాయకమ్మగారు, 'ధృతరాష్ట్రుడు' అను విషయమును శ్రీమతి అ. వెం. ల. నరసమ్మగారు "మోక్షార్హత" అను విషయమును, శ్రీమతి నెడునూరి గిరిజాదేవి గారు 'హైదరాబాద్భృంగుతి'ని గురించియు ఉపన్యసించిరి.

సాయంకాలము:— శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తే. కం. గోపాలాచార్యులుగారు 'శ్రీపాదశోభన' అనువిషయమును ఉపన్యసించిరి. శ్రీమాన్ కం. శేషాచార్యులుగారు సమాప్తి కన్యముల చదివిరి. అధ్యక్షుల అంత్యభాషణముతో సభవైభవముగ సమాప్తి చేయబడినది.

రాబోవు పుష్య మాస సభలు

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా పాఠశాలలు పాఠకులు ఆహ్వానించబడియున్నారు. ఆహ్వానము గీత రించబడినది. బహుళ ది 17-1-1950 నుండి అచ్చట సభలు జరుగగలవు.

కార్యక్రమము, పూర్తిగ నిర్ణయించబడి వచ్చే సంచికలో ప్రచురించ బడగలదు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

అష్టాశ్రితి

(అంధాను వాదము)

కవయిత్ర, కవిత్రయమిత్ర, విసుర్వ, శిరోమణి, విద్యారత్న
శ్రీ గొ. రామాకాంతాచార్యులు గారు లి. ఏ.

కం॥ శ్రీరంగేశ పురోహితుః, గూరేశ వరసుతు, హరితగోత్ర పవిత్రగృ
ధీరుని భట్టపరాశరు సారావ్యశ్లోకి కర్తాస్వార్థ భజింతున్.

సీ॥ ప్రణవంబు వేదసారం; బక్షరత్రయాత్మకమయి తెలుపునర్థ బు నిట్లు;
మొదట నకారంబు, పిదపనుకారంబు, తుదిని మకారంబు దోచునందు;
భువనముల్ పుట్టించి, పోషించిమడియించు విష్ణుఁడకారమన్నేరబరంగుఁ;
దనుసయోగార్థమై తగు శేషవస్తువు జీవాత్మకు మకారచిహ్న చ్ఛెల్లు;

గీ॥ జీవప్రమాత్మలకు మధ్యఁజెలంగునట్టి బంధమును ననన్వార్త సంబంధమున
నియతఁజేయు మకారంబనియెను మిన్ను శ్రీపరాశర భట్టార్య శేఖరుండు॥

సీ॥ అష్టాక్షరికి మధ్యసమరి, వెన్నటి ప్రణవంబుచూచెడి నమః పదములాను
జీవస్వరూపంబు శిక్షించు; స్వస్థానమనను నాస్మత్తి చేతను లభించు
నను, నుపాయము శిక్షణముచేయుట; యదనముందుపదము చూచిన నమః పదముపాయ
మునునేలు; స్వాతంత్ర్యము స్వరత్న, యచిత కైంకర్య మభ్యుత్తునకే, త

గీ॥ దయ్యవకుఁ జెల్లి దెన్నెఁడు నయచునిట్లు విశదముగఁ జెప్పఁబడెగానఁ బృథివిదను
నై నను నన్వర్తమీ మాఁడననుచుఁ బల్కె శ్రీపరాశర భట్టార్య శేఖరుండు॥

సీ॥ సొత్తు నకారవాచ్యునకే నే; నటుపై ని, నాకు నేసొత్తు నెన్నటికిఁగాను;
ధర, నిత్యవస్తు సంకతి నాధారమై యవియె యాధారమై యలరు వాఁడు

నని, యేనిఁగూర్చి నారాయణపదము యాపించెడి, నట్టి సత్వేశ్వరునకు
సకలకాలములందు, సకలమైన యవస్థలందును నేని, నిత్యంబు, నాఁచు

గీ. సహజైకైకర్ష విధులేవి లాగుచుండు, నన్విధులు సర్వమును గూడ సర్వణంబు
గవుతఁబటంచు వదియించెఁ గరుణతోడ శ్రీపరాశర భట్టార్య శేఖరుండు॥

సీ॥ దేహమే యాత్మయంచూహ పాతినఁ ద్వితీయ పదార్థమును జక్కనరయవలయు
స్వాతంత్ర్య భ్రమయుద్భవంబయినఁ బ్రథమపదార్థంబు చక్కఁగా నరయవలయు;
అన్యశేషత్వంబై యాత్మఁ దోచిన ద్వితీయపదార్థమును జక్కనరయవలయు
నిజరక్షణసక్తి యె జనించెనేని, నమః పదార్థము తలంపంగవలయు

గీ॥ బంధులోలత, విషయచాపల్యమున్న నరయవలఁ బ్రసన్నుండు నారాయణపద
మునకుఁ దచ్చతుర్ధికి నర్థమునని పలికె శ్రీపరాశర భట్టార్య శేఖరుండు॥

సీ॥ పురుషకారత్వంబు, నీలసిత్యయోగంబు, నముచిత సద్గుణజాత, మమల
తను దీప్తిఖ్యాపనంబును, నుపాయంబును, బ్రపదనమనెడి కర్తవ్యభాగ
మవల దాంపత్య ప్రాకృత్యంబు, స్వామిత్యమును, బాగ్ధన, యుపేయమునకు నున్న
ప్రబల శత్రుల నిబర్హణ; వట్టద ద్విఖండాగ మోక్త ద్వయఖ్యాతమంత్ర

గీ॥ మాయె: సిద్ధదియర్థంబులాత్మలోన, మననముం జేయువాని రక్షణముసేయు
ననియిటు ప్రసిద్ధిగలదాచు ననియెమున్న శ్రీపరాశర భట్టార్య శేఖరుండు॥

సీ॥ జగదీశ్వరి, యభిలేశ్వరునకు బ్రీయభార్య, నిత్యానపాయయై నెగడుసిరిని
సంశ్రయించియు, సమాశ్రయణోచితాఖిల గుణుడగు హరిపాదవనజములకు
శరణించితిని నిష్ఠసాధనముగ, శ్రీయుతునకును నాశ్మేశ్వరున కొకింత
యేనియు మమకారమెఱుంగని, దాసచేతను చెందు, నశేషమైన

గీ॥ వివిధైకైకర్ష కృత్యమల్ పృథివినట్టి ముతరాముల లేక రక్షణ జేయ
మనమునను వేడుచుండు మనముచుఁ లికె శ్రీపరాశరభట్టార్య శేఖరుండు॥

సీ॥ ననఁబొందుటకు సాధనముగ నేజెప్పిన సకలధర్మంబుల జాప్రవిడిచి
ననునొక్కనినె గూర్చి మనమాన నార్తుడవై నన్నుఁ బొందనువామీనె
యనుచునధ్వవసింపుమా, రుట్టలధ్వవసించిన నినుఁ గటాక్షించి, యుఖిల
మైన జ్ఞానాది కల్పాణ గుణాల్నితోగూడిన నేను నన్ గూడుటకును

గీ॥ సీనుఁబ్రతిబంధకంబులై నెగడినట్టి సాపములనన్నిటినిగూడ బరిహరింతు
శోకమును బొందకుండు మనఁసూక్తి వినిచె, శ్రీపరాశర భట్టార్య శేఖరుండు

సీ॥ ఓహరీ! యాదాసుఁడూర్వి నల్లపుడు, నీ స్వాధీనుఁడని నిశ్చయముగ నెఱిగి,
కర్మామ్యుపాయముల్ కడగి చేయ, త్యజింపనైన, బ్రపత్తిచేయఁగను లేక
దుఃఖాకులుండయ్యె; దుడిఁ బార్థసారథీ! భవదీయ చరమోక్తి స్వాంతమందు
స్మరియించుకొనుచుఁ దద్జ్ఞానంబుచే, నుపాయమునీపె యని నిశ్చయముగనమ్మి
గీ॥ అలరునీదాసునకును సర్వాపరాధ సంక్షయమును దేవరవారె నలుపఁగలర
టంచు దృఢముగ నమ్మితి, ననివదించె శ్రీపరాశర భట్టార్యశేఖరుండు!
కం॥ సారావ్వశోకిఁ దెనుఁగు । గా రచియించెను “విమర్శకశిరోమణి” “వి ।
ద్యారత్న” “కవిత్రియ సఖు” । డోర! రమాకాంతదాసుఁ డాచార్యకృపఁ!

(ముముక్షువునకు తెలిసికొనవలసిన రహస్యములు మూడు. తిరుమూర్తియు, ద్వయమంత్రీయు, చరమ
శ్లోకమున్ను, అర్ధానుసంధానము లేని మంత్రీపదనము వ్యర్థముకదా. స్త్రీలకు, పామకులకు సులభ
ముగా తెలుగున ఈరహస్యత్రీయములు అర్థము వ్రతినీత్యము అనుసంధించుకొనుటకు అనువుగ
ఈపద్యములు రచింపబడినవి.)

రామానుజులననాతనధర్మనిష్ఠ.

(సనాతన ధర్మసముచ్చయము నుండి అనువాదము)

‘సంఘే శక్తిః కాలాయుగే’ యనునది య సనాతన ధర్మావలంబులు ఏ కొలదిమందియైనను
భాగ్యమే. కాని యీసంఘటనవలన లాభమేమి? యన్న చోచాలునుగాని అందుమిత్తము సఖా
యనది నిపుణముగ నాలోచించవలసిన విష ధిక్యము అవసరములేదు. శాస్త్రములను సమా
యము. పై నూక్తిలో నాప్రయోజనము గన్వించ జములను మార్పుటవలన సనాతన ధర్మరీతగా
చుటలేదా? యందులేని నిజమే. యీసంఘటన మెన్నడునుకాదు గాని సనాతన సాంప్రదాయ
వలన సముదాయశక్తి వృద్ధిపొందునన్నమాట పవర్తనము మాలీము తప్పుక సిద్ధించును. అది
అదరింపవలసినదే. కాని యట్లువృద్ధిపొందిన ఆశక్తి యైనను ఎవరి చేతనుగాని ఎన్నడుగా! శాస్త్రవిరు
ధర్మపరిక్షణకా! లేక లౌకికవ్యవహారములలో ద్ధముగా నితవంకు గావింపబడలేదు. భగదా
మనకొక యుత్కర్షణ సంపాదించుటకా? ధర్మ మానుజులు మొదలగు వారైనను శాస్త్రమును
కరిరక్షణమునకు ఆయాజాతుల కేర్పరచబడిన ప్రమాణముగా పరిగ్రహించియే శాస్త్రీయమగు

భక్తిమార్గమున కొందఱకు అధికారమును ప్రసాదించిరి గాని యిష్టము వచ్చినట్లు శాస్త్రమును మార్చలేదు. భగవద్బ్రాహ్మణుల కభిమతముగ నీసిద్ధాంతము శంకర భగవత్పాదాదుల కనమ్మతమెంత మాత్రమును కాదు. ఆశాస్త్రమునకు విరోధము లేకుండగనే శంకర భగవత్పాదాదులను అక్షైత్రమును స్థాపించిరిని సాంప్రదాయక రాధాంతము. భగవద్రామానుజులైనను తూదాదులకు జాతిభ్రాహ్మణ్యము నొసంగలేదు. వారు శాస్త్రము నుల్లంఘించి యేపనియును చేయలేదు కర్మకాండయైనను ఆయావ్యక్తులకు ఆయావర్ణాశ్రమధర్మ నియమముల నుపవ్యసించి సర్వేశ్వరునకు అనవ్యభక్తులగు వారికి మాత్రము యీ కర్మకాండమున జెప్పబడిన ధర్మములకు అపవాదజెప్పబడెను. (అనగా వారికి ఏవిధమైన ధర్మనియమములును వర్తించ వని చెప్పబడెను) ఐనను కర్మ శాస్త్రాభి మానులగు బ్రాహ్మణులును మరికొందఱును అసాంకారమునకు లోనై ఆభాగవత ధర్మములు నాదరించక యున్నారని వేయ్యే కృష్ణావ తారమందును ఋషులుకూడ అతనికి భోజన మీయ నిరాకరించిరి. వారి ధర్మపత్నులు చాలా మాత్రము ఆతనియందలి శక్తివిశేషమును అన్నాదులనుగై కొని యతివేగముగ నాదివికడ కేగి సమర్పించిరి శ్రీమద్భాగవతమున గాంచుచున్నాము. ఇట్లు మహర్షులుకూడ కర్మమై భగవద్భక్తులను భాగవత ధర్మములను ఆదరించక ప్రోవుటయేగాక మీడుమక్కిలి జరిగినింపించిరి. ఇదివిల్లభ్రమను స్వాభావికము. భక్తిమార్గము మక్కిలి యీగించినప్పుడు భగవంతుడు

సంభవాది యుగేయుగే, యనుతన ప్రతిజ్ఞాను సారముగ రాజగనో ఆచార్యులుగనో యవతరించి తనసంప్ర బాధముగ భక్తి మార్గమును ప్రకటింపజేయు చుండును. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భీష్మాది ప్రముఖుల నందఱను ఉపేక్షించి భోజనమునకై విదుర గృహమునకేగెనని శ్రీమహాభారతమునకలదు శ్రీమద్భామానుజులును భగవంతుని యవతారపురుషులే వారునుసాంప్రదాయకముగ భర్మమునే యుపదేశించిరి. ఓకసంప్రదాయమునకు చెందిన వైష్ణవులు పరమైకాంతి పదార్థులగు చండాలాదులను కూడ విష్ణులయములలో ప్రతిష్ఠించి పూజించుచున్నమాట నిజమే బ్రహ్మజ్ఞాని యగుట గాని పరమభాగ వతుడగుట గాని పరమై కాంతియగుట గాని ఓక బ్రాహ్మణుని సాక్షేయిని యెవ్వరును భావించుట లేదు జన్మాంతరమున బ్రహ్మజ్ఞానములేక మారణముగ నీజన్మయందేయపింపాదించవలసినచోవాడు బ్రాహ్మణుడయి తీరవలెను సిద్ధాంతమును మాత్రము సనాతనధర్మావలంబులై నట్టియు సంప్రదాయాంతర ప్రవర్తికులై నట్టియు సమస్త ఆచార్యులకును సమ్మతము మీరనినట్లు అవిష్ణులయము లలో పూజింప బడువారు పుట్టకలోనే పరమై కాంతులై పుట్టిరి బ్రహ్మజ్ఞానులకు గాని పరమైకాంతులకుగాని జాతిచేతను మాత్రమే కర్మకాండ యంద భికారమున్నదని యెవ్వరుననదు మనమైన నిష్ఠుడు చండాలులై వను పరమ భాగవతోత్తములైనచో వరకు పూజనీయులని యాదరించకపోము కాని మనకుట ట్టించిన గొప్పచిక్కు ఏమనిననువన బ్రహ్మజ్ఞులలో ఎవరుకాకొనిరల యుండుట

మాత్రము మన తరమగుటలేదు. ఈపద్ధతి కేవలము వైష్ణవ సాంప్రదాయముననే కాదు శైవ సాంప్రదాయమందును కల్గియున్నది. అనేకమంది భక్తులు శివాలయములలో నిప్పటికిని పూజించ బడుచుండుటను మనము గాంచుచున్నాము. అద్వైత సాంప్రదాయమందును విదియ సమ్మతముకాదు. శ్రీ శంకర భగవత్పాదములలో నమయమున కాశీయందు జాతిచే చండాలుడైనను ఒకనిని బ్రహ్మజ్ఞానినిగా నెరింగి యాలింగనము గావించెనని శంకరవిజయమును చదివిన వారికందరకుసు తెలిసిన విషయమే. ఐనను ఏసంప్రదాయమునందును అట్టివారికి జాతిభ్రాష్ట్యము మాత్రము అంగీకరింపబడలేదు. వారు ధర్మవైష్ణవులుగా పరిగణింపబడిరి గాని జాతివైష్ణవులుగాపరిగణింపబడలేదు. జాతివైష్ణవులుమాత్రమే చచ్చుటజూచినను అన్నివిధముల స్మారక ధర్మములనే యాచరించుచున్నారు. దివ్యసంస్కార సంపన్నులైన యాజాత్యంతర కాగవత్తులైనను ఇప్పటి వారివలె కర్మకులగు శ్రోత్రియుల సమీపించి 'మేమువీరకంటె ఉత్తములము. మీరుకు మేమును ఒక్కటియే. నేడముల నెవ్వడో గట్టి పండ్లకుడు వ్రాసెను. అందును మంత్రములు మాత్రమే బ్రహ్మము.' అని యిట్లువేరిమురిగా వదరుచు వర్ణాంతర సాంకర్యమును ధర్మాంతర సాంకర్యమును మాత్రమే పరమధర్మమును

గా నెప్పుడును పరిగణించరై 3. మేము సనాతన ధర్మావలంబులమైనను శాస్త్రములకు కట్టబడి యుండుటచే తమసర్వస్వముని విక్రసింపియుండు ఆయాసంప్రదాయ పీతాధిపతులగు తరమాచార్యుల ఉపదేశానుసారముగా నొకమతాంతర ప్రాప్తినిగాని మరియొకవిధిగాని శుద్ధినిగానిండుట శాస్త్రవిరుద్ధముగా నెంచనలేదు. ఏపూర్వాచార్యుడైనను భక్తి మార్గమున ప్రదేశపెట్టబడిన ఏవ్యక్తికైనను తనతోకలసి భుజించు నధికారమొసంగినా! శ్రీవైష్ణవ సాంప్రదాయము నందైనను ఇప్పటికిని యనేక స్థలములలో దేవాలయములలో ప్రసాదమును స్వీకరించునపుడు తప్ప వేరొకచోట సహితము వైష్ణవులతోనైనను కలసి భుజించుట గాంచము. మతాంతరభేదములు, భక్తి మార్గప్రవర్తకులుగా చేయబడవలసినచో ఆయా సాంప్రదాయ ప్రవర్తకులగు పెద్దలు ఆయధికారమును వారికి శాస్త్రమర్యాదననుసరించి యిత్తురుగాక.

హిందూసంఘటనము ధర్మ పరిపాలనార్థమే యని ఎవరైనను ఉద్దేశించునదల అపనిచారు కేవలము ఇతరాపేక్షకూన్యలై శాస్త్రవక్త పాతులగు ఆయా యాచార్యులనే ఎన్నుకొనుట యుక్తము. అంతకంటె వేరుగతి లేదని మాయభిప్రాయము.

ఆనందకులు.

మహా	మహాపాద్యాయ	పండితప్రపరత్రియక్తరాజ	యాదవేశ్వర తర్కరత్న భట్టాచార్యః	కాశీ
"	"	"	ప్రభమనాథ తర్కభూషణ భట్టాచార్యః	"
"	"	"	నిత్యానంద పంత్ పర్వతీయః	"
"	"	"	మురళీధర ఝామహోదయాః	"
"	"	"	వామాచరణ న్యాయాచార్యః	"
"	"	"	పద్మనాభ భట్టాచార్యః	గోహతీ
"	"	"	జయదేవ మిశ్రమహోదయాః	కాశీ
"	"	"	అయోధ్యానాథ శర్మణః	"
"	"	"	అన్నదానచరణ తర్కచూడామణయః	"
"	"	"	లక్ష్మణశాస్త్రిణః (ద్రావిడాః)	"
"	"	"	ఘణిభూషణ తర్కచాగీశః	"
"	"	"	సంచానన తర్కరత్నమహోదయాః	కాట్ పాద
"	"	"	వీరేశ్వర శాస్త్రిణః ద్రావిడాః	కాశీ
"	"	"	పద్మనాభశాస్త్రిణః	"
"	"	"	రామభవన కండితాః	"
"	"	"	అంబదాన శాస్త్రిణః	"
"	"	"	శ్రీశంకర తర్కరత్న భట్టాచార్యః	"
"	"	"	హరినారాయణ తిర్పాతినః	"
"	"	"	గణపతి శాస్త్రిణః	"
"	"	"	చంద్రధరశాస్త్రిణః	"
"	"	"	కవిదేవీ హాసాద శర్మణః	"
"	"	"	సీతారామ శాస్త్రిణః	కలకత్తా
"	"	"	మాధవశాస్త్రిశాండానిః	కాశీ
"	"	"	వేదాంతవిశారద ఆనంతకృష్ణశాస్త్రిణః	కలకత్తా
"	"	"	న్యాయాచార్య - రాజేశ్వరశాస్త్రిణః	కాశీ

(మత, ధర్మ, విషయముల విస్తీర్ణమునకు అసలవిషయములను తెలియనట్టి ఓటర్లనమ్ము తిప్పెగాని లేక స్వార్థపరులైనట్టి లేక పక్షపాత సహితములైనట్టి లేక కేవల గ్రంథానువాదముల చదివి విద్యాధికులమని విర్రవీగు యథాశ్రుతార్థ గ్రాహకులైనట్టి వారలపై ఆధారపడుట చాల శోచనీయము. దేశ, మత భ్రష్టతల కధికారణము - అరిష్టదాయకమున్ను అగుచున్నది.

రాక్షసునిమయుల మాత్రము లోకులు జూచుకొనుదు, విస్వార్థపరులు, దూరదృష్టి
 పుష్పిలు, స్వీకార సంపన్నులు, దేశ కాల పాప కరిజ్ఞులు, సమన్వయములు, చతురులు,
 వైదికులు, సంపూర్ణ శాస్త్రజేతలును అగు పండితుల సమావేశమున వారి సలహాలు సూచనలు,
 అనుగుణి నతవిషయం అను ధార్మికవిషయములను నిర్ణయించుకుంటు పృథుత్వధర్మము అదియే
 దేశాభివృద్ధికి, లోక శాంతికి సరియైన మార్గమున్ను ఇట్టి పండితులకు ఈ కాలము ననైనను మనభారత
 దేశములో కొరవలేదు. గాన యిప్పటికైనను పృథుత్వము ప్రబలుకావలె తుదిషయము శ్రద్ధవహం
 తురుగాక యిది పార్థింపుచున్నాము.

(సంపాదకుడు.)

ఐవిశిష్ట ద్వైత మత ప్రాశస్త్యము.

శ్రీమా శ్రీగురుమహాయై నమః చక్రవర్తి సంపత్కమార జగత్పాథ తిరువేటాచార్యులవారు
 విజయవాడ.

మతములు అస్తికములు నాస్తికములు అని మును న్నాయకులచే బోపారింది సిద్ధాంతమును
 రెండువిధములు అందు అస్తికములు వేదబ్రాహ్మ జేయునది పరమవైదికము ఇదియే క్రియముగా
 ముఖ్య వైదికములు అని రెండుతెగలు వైదికము ద్వైతము అద్వైతము విశిష్టద్వైతము అనబడు
 లు మిశ్రవైదికము వైదికము పరమవైదికము ఈన్నది ఇవిమూడును ప్రశ్నేక మతము అనుకొ
 అని మూడురకములు యుక్తిని ప్రధానముగ నుట భౌతి ఇందు విశిష్టద్వైతమే ప్రధాన
 నంది బానికి విరోధింపని వేదవాక్కును ప్రమా మతము తక్కి నది రెండును అంతర్భవించి
 గాన గొనునది మిశ్రవైదికము యుక్తివిరుద్ధ యందును వానియందుని యంతర్భవింపదు ఇది
 మగు వేదవచన ముండదనియు అట్లున్నది కల్పిత సమద్రవివరణి అని నదులవంటివి నదులు
 ముందును ఈనుకన్తులు చెప్పుచును వేదవచనము సముద్రమున జేరును గాని సమద్రము నదులలో
 నకే ప్రామాణ్యము నిచ్చి దానికి విరుద్ధమగు చేరదు చేరినప్పు యప్పైన యను ప్రశ్నయుము
 యుక్తిని నగిలిచేయునది వైదికము ఈమతస్తులు వచ్చును వేదోక్తదర్శనమైనము సంకు విశ్వా
 వేదమున బరస్పర విరుద్ధములన్ని నోడు వాక్కు సము గల్గించుటకు ఎందుగా శక్యనయ గాదులు
 లకు వ్యావహారిక పారమార్థిక భేదమును జెప్ప విధించినట్లు విశిష్టద్వైతమును ప్రకటి గల్గించు
 కదురు సర్వశుక్తులకును పారమార్థికత్వము జెప్పు టకు ముందు ద్వైతాద్వైతములు ప్రసరింపజేయ
 చు ప్రామాణ్యమును గ్రహించి ఒరస్సురి ఒరొధి అట్లు అందువలన ముందు జీవేశ్వరు ల్పరు న్నా

రని యొప్పించి అట్లుపై వారి కిద్దరికి భేదముని యొప్పించి భేదము నాయభేదము విశిష్టమైనదని యొప్పించు విశిష్టది ఇదియే వాని సోపనత్వము ఇట్లుగాక వీరిని ప్రత్యేక మతములని గ్రహించిన గలుగునట్టి యనుప్రపత్తులను నిరూపించెదము వినుడు.

దైవతమనిన 'ద్యయోర్భావో ద్వితాద్వితైవ ద్వైతం' అని పుట్టెత్తి దీనిచే ద్వైతమనిన రెండగుట యని గాదా అర్థము. ఇట్లు రెండగు పదార్థము లేవి యనిన జీవత్వములే జీవత్వము లిద్దరు మాత్రమేగదా అయినపు డిద్దరిని గురించి ద్వైతము నెవరెఱంగదు? సామాన్యముగా యీ యిద్దరును ఒక్కడని గాని ముగ్గురిగాని యెవ్వడను అనుకొనడు. గనుక వీరిద్దరును యిద్దరిని చెప్పుట అవసరము. ఇందు చమత్కారమేమియు లేదు గనుక దీనిని వినుట తెలిసిని అభిలాష గలుగదు. విననభిషించువారు లేనినాడు దీని చెప్పుటకు ఉత్సాహ పడువారుండరు. అందువలన 'ఏకా శ్రోతాచ దుర్భా అనునది సిద్ధించినది. ఇద్దరి నిద్దరిని చెప్పుట సిద్ధసాధన దోషగ్రస్తముగదా? ఇక అద్వైతములకులు వాస్తవముగ నిద్దరయిన జీవత్వములను ఒక్కడే యని భ్రమింపజేయుచున్నాడు. గనుక అట్టి భ్రమని పరిహరింప నీ సిద్ధాంతము వెడలిన దందురా? అట్లనిన దీనికిన్నమందుగనే యద్వైత మతిమన్నట్లు దోచి యందువలన అదియే ప్రభావమై దానిని ఖండింప బూనినందున యిది తుప్రమాణ్యమును బొందును. ఇంగు వలన అద్వైతమును ప్రమాణముందు మా యనిన గల్గు

నట్టి యనుపపత్తిని వినుడు. ద్వైతం న భవతి త్యద్వైతం అనిగదా పుట్టి. దీనివలన రెండు గాకుండుట యని అర్థము. రెండు గాకుండుట యనగా నొక్కటి యని భావము. అయినప్పుడు విశ్వోక్తునిన సరిపోవును గదా. రెండు గాకుండుట అను యీ దగ్గిడ ప్రాణాదీనాను మోదుకు! ద్వైతమును ఖండించుట కనిన అదియే మొదటి సిద్ధాంతమై అందువలన అదియే ప్రమాణమున ఇది యప్రమాణమును అయిపోవును. ఇందు చమత్కార మొకటి కలదు. గాని పై దోషము అనివార్యము. ఇట్లే ద్వైతా ద్వైతములు రెండును బరస్పర సిద్ధి యపేక్షితములు నందున నిది యన్యోన్యత్వోక్త్యు వ్యాహత మగుచున్నది. మరియు నీ యద్వైతమున ద్వైతము వ్యాపిహారిక మని చెప్పుదురు గాన పై రీతిని ద్వైతము ప్రామాణికమై తద్వారా యదియే పారమార్థికమై యందుమూలమున వీరు వ్యాపహారిక నన్నదే పారమార్థికమై ఆ కారణమున వ్యాపహారిక పారమార్థిక శబ్దములు పర్యాయ పదములై యందువలననే వ్యాపహారిక పారమార్థిక వ్యత్యాసము గల్గి అపసిద్ధాంత మై పోవును కనుక యిట్టి దోషములను పరిహరించుటకు పైన చెప్పిన రీతిని సోపానత్వమే యాశీర్వాదయము. మరియుక సమన్వయముగూడ గలదు. వినుడు. అద్వైతకదమందలి అకారముచే గ్రహింపదగిన 'నష్ట' అనుదాక్షిణి విషేషార్థకత్వమును జెప్పక యీవద్ధకత్వమును గ్రహించిన కొంచెము రెండుగాకుండుట యని యర్థము వచ్చును. కొంచెము రెండు గాదనిన గ్రహించెము రెండగునని స్పష్ట

రించును. అందువలన జీవేశ్వరుల కొకరికిగా భేదమును ఇంకొకరికిగా నభేదమును స్ఫురించి అందువలన భేదాభేదా శుశ్రూష కనిపింపజేసిన సమాన్వయముల గుఱురును. దోషపరిహారమును. ఇదియే విశేషము. ఇట్టి విశేషమునూ గూడినదియే విశిష్టము. అట్టి అద్వైతమే విశిష్టాద్వైతమనియర్థము. అద్వైతపదమందలి అకారమునకు గల యర్థము స్పష్టముగ దెలియుటకే విశిష్టపదము చేర్చబడినది. కనుకనే 'విశిష్టం చ తదద్వైతం చ విశిష్టాద్వైతం' అని చెప్పుచున్నారు ఇందుకు విరుద్ధముగా జీవేశ్వరులకు స్వరూపై క్యమును జెప్పిన మెల వ్యావహారికముగ ద్వైతము సిద్ధి చెందు కలగలము లేదు. దీనినే శ్లోకానామౌపనిషత్ పరం బ్రహ్మ తన్నివర్త్యం మృషాగ్నిశం బ్రహ్మం చేత్రిరమృత్యాత్ కః ప్రభు సన్నివర్తనే' అని శ్రీ యామునాచార్యుల వారు గ్రహించినారు.

ఈ మూడును గలసి ఒకే చుతమునకును ప్రబలకారణ మొకటిగలను. అది యేది యన మూడు మతములయందును పిష్టుకర్వతమునే సిద్ధాంతము జేయుటయే దీనివలన యీ మూడు మతములను వైష్ణవమే. భేదమిట్లుగలను. సనక వైష్ణవము, బ్రహ్మవైష్ణవము, శ్రీవైష్ణవము, అని యీ మూడు మతములను ప్రథమాచార్యుడు :ష్ణవే ఆయనవలననే యీ మూడు మతములు ప్రవర్తించినవి. అందు ద్వైతమును సనకునకును అద్వైతమును బ్రహ్మకును విశిష్టాద్వైతమును శ్రీచోకిని మించు పదేశించెను. అందువలననే కృమముగ పై పేరులు కల్గినవి, ఇం

దులకు దాహరణము "లక్ష్మీసాధనమారంభం" "నారాయణ సమారంభం" త్రిశ్రీ శ్రీనివాస నాథాన్. 'నారాయణం పద్మభవం' ఇత్యాదులు సనకుడు భక్తుడు బ్రహ్మ పుత్రుడు శ్రీచోకి ప్రధానమహిషి. సమాధికార తారతమ్యమును బట్టి యనుగ్రహ తారతమ్యమును తద్వారా ఉపదిష్టాంశముల తారతమ్యమును గలుగును. వైష్ణవ్య వైష్ణవ్యాదు లిందు పరిసంగించవు అన్యత్రి వాః పరిహారి మిట్టో యిక్కడను అట్లే పుత్రుడగు బ్రహ్మకు భక్తలక్షణము గలదు. భక్తడగు సనకునకు పుత్రలక్షణము లేదు. కనుక సనకునికన్న బ్రహ్మ అతిశయించును. మరియు భక్తలక్షణ మాగతుకము. పుత్రలక్షణము. స్వరూప ప్రాప్తము. 'పుత్రస్య తిరిక్తానాం శుశ్రూషా ద్యపేక్షా' పుత్రస్య తు పుత్రత్వ మేవో పదేశ హేతుః. అనుటవలన గూడ పుత్రుడగు బ్రహ్మకుగల అతిశయము తెలియుచున్నది. భక్తునకు భక్తభావమున రక్షణావశాతము లేదు. పుత్రున కిది యుండిన విశేషము లేకున్నను తప్పదు. ఇక దేవీవిషయము వరమభోగ్యము గనుక సర్వోత్కృష్ట మనక తప్పదు. ప్రభు మిత్రి కాంతా, సమ్మితములూ గాంతా సమ్మితమునకు ప్రాబల్యము నిచ్చిన అలంకారికు లీవిషయమున దోడు గాకుండరుగదా? ఇట్టి శ్రీచోకి వలన ప్రాచారమారంభమై ఆమెయందీ యప్పుష్ట సాసార గంధులను నిత్యమూర్తులకు వచ్చి వారినుండి భగవద్విశ్లేషిక జాతమానకలాభ సమాధికార సమస్త వస్తువాస్తవములు అభ్యారాదులు యందు ప్రవేశించి వారినుండి యీలోకమున పరిమళా

రుణికులను పూర్వాచార్యుల వలన అశ్మదాదుల కుశాప్రముఖునది విశిష్టాద్వైతము ద్వైతాద్వైత సిద్ధాంత పరివర్తకులగు బ్రహ్మదులకును సనకాదులకును సామాన్యముగా అతిశయము మి త్రిమీగలదు గాని పైన చెప్పబడిన సర్వోత్కృష్టతను కెప్పటిలులేదు గదా.

మరియు యీ త్రివిధ వైష్ణవములగు శ్రీ వైష్ణవమనబడునది శ్రీ శబ్ద ప్రయోగముచే మఖ్య మనక తప్పదుగదా. త్రివిధ రాములలో శ్రీరామునకు ప్రాధాన్యము సర్వ సమ్మతమే గదా! నిరుప స్పృహముగ 'రాము' డనినను శ్రీ రాముడనబడు దశరథరాముని యుండే మనస్సు ప వేశించును గదా! తక్కిన యిద్దరురాములును బా, పరశు, కామదక్షిణ్యది పదసహచర్య మున్న పుడే గదా వారుగోచరింతురు. అట్లే శ్రీవైష్ణవ లిలనబడువారి యుండే వైష్ణవలిలను వ్యవహార మును గొకమందు వ్యాపించి యుండ నిది సర్వోత్కృష్టమనుట కిది సందేహము గలదా! మరియు శ్రీమతిములకు సరతత్వమైన శ్రీమన్నారాయణుని స్వయం ముఖోద్ధతిమగు పంచరాత్రీ దివ్యా మమునకు ఏమాత్రమును విరోధిపకుండుట యే గాక దాని కత్యంతాను కూల్యులుగ నుండు లచే నీ విశిష్టాద్వైతమే భగవదభిరుచి మయిన దని చెప్పక తప్పదు. దీనికి నిరుద్ధములగు ద్వైతా

ద్వైతములకు యిట్లించి ద్భూతేత మన్నను అవి పు ర్వ పక్షయాపేక్ష కాలాంతరే దేశాంతరే విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత స్రవేకమునకు నిధనము లగును గాని ప్రత్యేక తిరచోపాయములు గావని నిశ్చయింపబడుచున్నది. శ్లో! పురా జగ్గ్గంతరే తాత ద్వాదశాక్షర సంజ్ఞకః మంత్రోభ్యస్తా మహాప్రజ్ఞ తత్ప్రకావానగోభవాన్ | శ్రూయ తాం కాలదండోయం కానా దీనాం చ సత్త మ | పాపానాం చైవ రోగాణాం నివిధస్య భయ స్యచ | నమోనారాయణాయేతి ప్రణవేన సమన్వి తః | హృదితిష్ఠతు తే నిత్యం వాదిత్యం భవ త్వితి | ఇత్యాది ప్రక్రియచే దీని నిర్వాహణ ముహూర్తము.

కేనది ద్వికేషేణ విశిష్ట మాద్వైతం విశిష్టాద్వైతం అ: దీనినిర్ధారణ 'కేనతి' అనగా దీనియందలి విశేష హరిర్వచనీయ ము యథ ము. అనగా చమత్కారిత్యము లేని ద్వైతము వంటిది గాక ద్రవిడవాణామాయము వంటిది ద్వైతమువంటిది గాక యుండట యను విశేషము గల యద్వైతమే విశిష్టాద్వైత మను స్పష్టము.

అంగవలననే "కేన ద్ద్వైత విచ్ఛింతి చా పరే సమం తత్త్వం న చాంతి ద్వైత ద్వైత" విసర్జితం అని చెప్పబడినది.

చేవలెనను మహర్షులకును పంచసంస్కారములుగలవా?

శ్రీ. శ్రీ. పా. సీతారామాచార్యులుగారు.

ముఖ్యసంపాదకులు

శ్రీరాంచరాత్రాగమశాస్త్ర సర్వస్వము

భద్రాచలం.

మహాశయులారా!

పంచసంస్కార సంపన్నులుకానిచేవలెనను, ఋషులకై నను పరమపదము దుర్లభము. కావుననే వారుకూడ సదాచార్య సమాశ్రయము జేసి పంచసంస్కార సంపన్నులై పరమపదము నుంకరించిరి. ఇట్టి తరి ము ఋషుల కా సంస్కార ములు లభించినాడు మోక్షము నున్న యున్న మాట కేడుగా చెప్పవలెనా? ఇట్లు మనకు పంచ సంస్కారములు కైముత్తి కన్యాలు సిద్ధమని నూదిం - ఒకే చేవలెనను ఋషులకును గూడ పంచసంస్కారములున్నట్లు ప్రబల ప్రమాణముల గవనకుదున్నాను. కావున సావధానముగా గమనింపుడు.

శ్లో॥ భగవానపీఠాత్కా-బ్రహ్మణా భక్తవత్సలః
అంకయన్ శంఖచక్రాభ్యాం తత్తుత్సరించ
తదంశజం

ద్వయంచ మూలమంత్రించ - ప్రదదౌ భగ
వాన్ ద్వయోః॥

అనగా భక్తవత్సలుడగు భగవంతుడు బ్రహ్మను ఆతని యంశమువలన బుట్టిన కుమారుడగు నారదుని శంఖచక్రములచే ముద్రితులగావించి అష్టా

క్షరీ, ద్వయమంత్రించ - ను శంఖచక్రములచే
యలకును ఉపదేశించెను. అని బ్రహ్మాండపురాణ
మునకు

(చాద్యోత్తరే)

శ్లో॥ ఏవముక్త్యావిధాతారం - దేవదేవో జనార్దనః
స్వచక్రేణాంకయత్వాత్ - తస్మై మంత్రం
దదౌ స్వయం
అనగా శ్రియఃపతి బ్రహ్మతో... పై నచెప్పిన
విధముగా ఒలికి తన చక్రముతో నాతని చిహ్ను
తుని గావించి ఆతనికి తానే స్వయముగా మంత్రా
ప్రదేశమును గావించెను. అనియు

(చాద్యోత్తరే)

శ్లో॥ సర్వలోకేశ్వరో దేవో - బహ్మమమపితా
పృథుః

మమాపి విధివన్మంత్రం - ప్రదదౌ ముని
సత్తమః

తస్మాద్భూయం ముని శ్రేష్ఠాః - భారయత్వా
సుదగ్ధనం

నారాయణపదద్వంద్వంగచ్ఛద్వం
శరణవిహేః॥

ఇతః క్షామనయస్స శ్వే-నారదేనమహర్షిణా
ద్వైతాశీకారిణశ్చ శ్వే-యాతావిష్ణోఃపరం

పదం

తస్మాత్త్వమపిరాజన్-విష్ణుసాయుజ్యమిచ్ఛసి
దీతౌ-మార్గవిభానేన-ధారయిత్వాసుదర్శనం
నా-మౌనపదద్వంద్వ-తదేకంశరణం ప్రజ
ఓముఃశ్వమూలా! నాతంధ్రీమగు బ్రహ్మదే
వుడు నానుచు శాస్త్రోక్తరీతిని మంత్రము నుపదే
శించెను. కావున మీరును సుదర్శనముచే ముద్రి
తులై శ్రీమన్నారాయణుని చరణారవిందము
లను శరణుజొచ్చుడు. అని మునులు నారదునిచే
నుపదేశింపబడిన వారై ద్వయమంత్రము నదే
విధముగా నుపదేశింపబడి పరమపదము నలంక
రించిరి. గాన ఓరాజా! నీవును శ్రీమన్నారాయణ
సాయుజ్యమును బడయునోరుచున్నావుగాన శా
స్త్రోక్తమును తీర్మానించి ననుసరించి సుదర్శనమును
ధరించి శ్రీమన్నారాయణుడే ఫలము సాధనము
అని నమ్ముయిండుము. అనియు కద్రపురాణము
యొక్క ఉత్తరభాగమునందును

శ్లో! పశిక్ష్ణో యాజ్ఞవల్క్యశ్చ
శుక స్సమ్యగ్బ్రహ్మస్పతిః
శక్తిశ్చోధాయనో వ్యాసో
హారీతో ప్యాశ్వలాయనః
కాశ్యాయన శ్చైవనకశ్చ
అపస్తంబాదయస్తథా
సాత్వికా ఋషయశ్చాన్యే
ఋషయోహరిగాన్వయాః
భారద్వాజాది మునయో
గార్హస్థీవర్షకాదయః

అంబరీషో యావనాశ్వ
శ్వాంగీల్యఃపుకమర్షణః
వతేనద్యాశ్చసర్వేజై
వేదకూర్మపవిత్రకాః
వతదాచారనిష్ఠావై
సర్వదాకమలాసన
తస్మాత్త్వమేతదాచారం
నిత్యంకురుచశ్చర్మఖం
మత్ప్రాయఃజ్యాదిసిద్ధ్యర్థం
సర్వబంధ విముక్తయే
వతదాచారః స్థాయే
ప్రసన్నాస్తే మహాదయాః
శ్రీమ. తేనక వత్సశ్వ
మద్భియా నాత్ర సంశయః
అనంబో వైవతేయశ్చ
తథాజైభానసాస్తథా
వతేపాశ్చ స్థాశ్చ
పంచసంస్కార సంయుతాః

అనగా ఓచితశర్మఖా! వసిష్ఠుడు, యాజ్ఞ వ
ల్క్యుడు, శుకడు, బృహస్పతి, శక్తి, బోధాయ
నుడు, వ్యాసుడు, హారీతుడు, ఆశ్వలాయనుడు,
కాశ్యాయనుడు, శౌనకుడు, అపస్తంభుడు, ఇంక
ను ఇట్టి సత్వగుణ సంపన్నులగు హరితవంశీయు
లును భారద్వాజాదులును గార్హస్థు శ్రీవత్స
కుడు, అంబరీషుడు, యావనాశ్వడు, శాండి
ల్యుడు, శతమర్షిణుడు మొదలగు వేదమార్గ ప్ర
వర్తకులైన సదాచార సంపన్నులందరును శాస్త్రో
క్తరీతిని చక్రాంకణపరులై మంత్ర మంత్రార్థ
ముల బడసి శ్రీమన్నారాయణునే ఉపాయోగే

యనిగా అధ్యవసించి శ్రీవిష్ణుసాయుజ్యమును
బడరిగాన నీవును సకలకృత్యతి బంధములనువీడి
నాసాయుజ్యమును బడయుటకు యీ యాచార
మునే యవలంబింపుము. ఈ యాచార సంపన్ను
లగు క్షత్తమహాపన్నులు శ్రీ విష్ణుకృతాదుల
వలె నాకు మిక్కిలి ప్రియులనుటలో సంశయ
ములేదు. ఇట్లేగదా అనంతము, గరుదులు వై
ఖానసులు ప్రపన్నులై పంచసంస్కార సంపన్ను
లై నాన ప్రేయితములైరి!

(అని పరాశరాసంహిత యందును)

శ్లో॥ పోషణో య దివాశ్రేయః
ఏతిదుక్తవిధానః
నిషేక బ్రహ్మమేథాంతం
పంచసంస్కార పూర్వకం
ప్రపన్నవృత్తి మాచారం
స్వయంవ్యక్త స్థలాదిషు
అగ్రహారే కట్టణే వా
గృహగ్రామార్చనాదిషు
ఆచారే ద్యౌధనా విప్ర
స్థు గురుర్వైష్ణవ శ్మశ్రిః
పోషణః పుష్కరికాంతీ
స ద్విజో బ్రాహ్మణోత్తమః
సత్యో సత్యం పునఃసత్యం
ఇదిమేవచతుర్ముఖ
ఆపస్తంబో యాజ్ఞవల్క్యు
స్తథా వాజసనేయకాః
బోధాయనాద్యా నృర్యపి
తథా వైఖానసా ద్విజాః
సామగాః పాంచరాత్రజ్ఞాః

తత్రైవ హ్యశ్వలాయనాః

ఏతద్వాచార విధినా

ద్విజాన్యాయోక్తే సమా

ఓ చతుర్ముఖా! ఉత్తమ దగు ప్రపన్నుడు, ఈ
సంహితయందు చెప్పబడిన ప్రకారము ప్రప
న్నుని ఆచారముగా నిర్వయింపబడిన పంచసం
స్కారములచే ముచుముచు సున్నరింపబడి, స్వ
యం వ్యక్తస్థలములయందుగాని, అగ్రహారముల
యందుగాని సక్ష్తణనుటగాని, గృహార్చనలయం
దుగాని, గ్రామార్చన నుండుగాని, పంచసంస్కార
పూర్వకముగా నిషేకము మొదలు బ్రహ్మ మే
థాంత సంస్కారముల నాచరించిన యడల నాత
డు పవిత్రమగు నిష్ఠుభక్తుడై పరమైకాంతి యన
బడు ప్రపన్నుడై ఉత్తమ బ్రాహ్మణుడై ఆచా
ర్యస్థానము నలంకరించుటలో నందేహములేదు.
ఇది ముమ్మాటికిని యద్దాము. ఆపస్తంబులు,
యాజ్ఞవల్క్యులు, వాజసనేయులు, బోధాయ
నులు, వైఖానసులు ఆశ్వలాయనులు, సామవే
దీయులు, పాంచరాత్రులు మొదలగు యావన్మం
దియు ఇదేవిధముగా స్వదా నాచరించు
చున్నారు. (అనిపరాశర సంహితయందును)

శ్లో॥ వాసుదేవ స్వయం పూర్వే

శ్రీభూనీధాదికా స్తథా

శంఖచక్రాంకనందత్వా

ప్రణవం సంపాద్యచ్చత

అనంతగరుడాదీనాం

విష్ణు క్షేనస్య తత్తథా

చక్రాద్యై రంకనంకృత్వా

పూర్వోక్తచతురతురం

ఉపదిశ్య నభా బ్రహ్మ
 న్మరనాదాయతాత్రమే
 చఃస్య తద్యత్కృత్వాచ
 వసిష్ఠాదినుహర్షిణాం
 వేదవ్యాసస్య భర్గస్య
 వైకుంఠపురవాసినాం
 చతుర్ముఖస్య వాయోశ్చ
 సూర్యాచంద్రమహా రవి
 స్వస్యచక్రాదికం కృత్వా
 కదాచ చతురక్షరీం

పూర్వము శ్రీమన్నారాయణుడు శ్రీభూవీ
 ణాదులకున్న అనంత గరుడాదులకున్న తానే
 స్వయముగా చక్రాంకణమును గావించి ప్రణవము
 నుపదేశించెను. మరియు బదరికాశ్రమమున
 నరునకును, వశిష్ఠాదిమహర్షులకును, వేదవ్యాస,
 భర్గలకును వైకుంఠవాసులకును, బ్రహ్మకును,
 వాయు-సూర్యచంద్రులకును, తనశృంగ చక్రము
 లతో లాంఛనములగావించి మంత్రోపదేశమును
 గావించెను. (అనియు)

శ్లో॥ నృసింహో భగవాన్ బ్రహ్మ
 స్సంతర్వామి నృకేశరీ
 భక్తసంకరక్షణార్థాయ
 లోకసంరక్షణాయచ॥
 ప్రహ్లాదాయ స్వభక్తాయ
 బ్రహ్మాయ ముముక్షువే
 తస్తచక్రాంకనం కృత్వా
 తస్మంతం సంప్రయచ్ఛతి॥

అనగా: సర్వాంతర్వామి నుగు సర్వేశ్వరును
 లోకమునందలి భక్తులను సంరక్షించుట కొరకు
 నృసింహరూపముతో నవగరించి హిరణ్యకశిపుని
 సంహరించి ముముక్షువుగు ప్రహ్లాదుడైన ప్రహ్లా
 దునకు తస్తచక్రాంకణముచేసి ప్రసిద్ధమైన మంత్ర
 రత్నముల నుపదేశించెను.

(అనియు శేషసాహిత్యందును కలదు.)

ఇదిగాక బ్రాహ్మణ సామాన్య వాంఠయుఁ
 యీ పంచసంస్కారముల నొందియే తీరవలెనను
 విధివాక్యములు శ్రీతి ధర్మశాస్త్ర మందున్న
 లెక్కకు మిక్కిలుటమై కన్పించుచున్నది. 'స్వయం
 తీర్ణఃకరాన్ తారయతి' యను వ్యాయాస నమన
 రించి యాధర్మశాస్త్రకర్తల మహర్షులు తాము
 స్వయముగా యాచరణ మందు చకనే యాధర్మ
 యులను రేడిశించి యనుట కవకాశము లేదుగదా?
 తామాచరింపని ధర్మముల నెవ్వరెన్ని వచించి
 నను వాటియరిదితరు క్లుప్త హిమాశ్శీతి యేర్ప
 డగలదు? కాన పరమహిమాణిః గ్రంథములగు
 స్మృత్యాదుల రచించు మహర్షు లీమాత మేని
 యెరుంగకే యాగ్రంథముల రచించిరని చెప్పుట
 కేమిన్ని యవకాశముండగుగదా?

కాన ముముక్షువులగు మహర్షులుకూడ యీ
 పంచసంస్కారముల నొందియే తీరింపగల్గిరని
 నిశ్చయముగా భాగవతోత్తము తెలిగెదరుగాక:

ఇంకను మరికొన్ని పాంచరాత్ర ప్రమాణ
 ములను గ్రంథిస్తర భీతిచే విరమింపనైనది.

నా రీ వి భా గ ము

శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా సంఘము.

విశాఖపట్టణము.

కార్యకర్తల సమితిచే గావించబడి సువాచనాధార

నామోదింపబడిన తీర్మానములు

1. ఇంతవరకు శ్రీవిశ్వాద్వైత పంచాంగ సంఘ యాజమాన్యమున జరుపబడుచున్న పథ లలో నవకాళమున్న కొలది సమయములలో స్త్రీలలో సీసాగ్రదాయ ప్రచారమునకై విమ షీమణులు ప్రత్యేకము స్త్రీలకై యుపన్యాస ములను గావించుచునే యున్నారు గాని ఆయన కాళ మత్యల్పమగుటచే మతాభిమానులైన శ్రోతలగు స్త్రీలకున, విషయమును సుబోధక ముగను సమగ్రమును ఉపన్యసించదలచిన

విమషీమణులకును తృప్తిలేకుండుటయే గాక సంఘోద్దేశములు పూరిగ నెవరక పోవుటచే నావిధమగు పంచారముతోబాటు ఇతాధిక అన కాళ ఉత్సాహములతో పంచారము చేయుటకై స్త్రీలకై ప్రత్యేకము ఒక ఉపసమితి నేర్పరచి ఆ ఉపసమితికి యీక్రింది సభ్యురాండ్రితో నొక కార్యకాండీరని తి నేర్పాటుచేయడమైనది. ఈ ఉ పసమితి కేవలము స్త్రీలలో మాత్రమే పంచా రము చేయుటకై ఏర్పాటు చేయబడినది.

1. శ్రీమతి శ్రీమతిరుమల కాగ్యలక్ష్మమ్మగారు (చదునూరుపాడు-గ్రామం) అధ్యక్షురాలు.	
2. శ్రీమతి శ్రీమిరాజపురంరాణీరై న భూదేవమ్మగారు (చెన్నపురి) ఉపాధ్యక్షురాలు	
3. శ్రీమతి శ్రీశ్రీ మైలవరం రాణీగారు (మైలవరం) "	
4. శ్రీమతి గాదె సీతారామమ్మగారు (విజయనగరము) "	
5. శ్రీమతి ముత్తింగి రాయలమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరం) "	
6. శ్రీమతి విడుబై రంగనాయకమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరము) } గౌరవద్యక్ష	
7. శ్రీమతి మట్టపల్లి చందోమ్మగారు (చెన్నపురి) } రాండు	
8. శ్రీమతి వివీడి రామయమ్మగారు (విశాఖపట్టణం) } సంయుక్త	
9. శ్రీమతి జి. వెం. క్షీరనమ్మగారు (నరసాపురం) } కాగ్యలక్ష్మమ్మ	
10. శ్రీమతి క. తాయామ్మగారు (నరసాపురం) } పంచామి గార్వదర్శి	
11. శ్రీమతి పద్మావతిమ్మగారు (కేలంగి) "	
12. శ్రీమతి మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు (కొర్రుగూడ) సభ్యురాండు	
13. శ్రీమతి దాశరి ఆడాభమ్మగారు (విశాఖపట్టణం) "	
14. శ్రీమతి మరంగంటి సీతమ్మగారు (బందరు) "	
15. శ్రీమతి శాతలూరి చూడికుడుతిమ్మగారు (గుడివాడ) "	
16. శ్రీమతి జి. కమలాదేవిగారు బి. ఎ. యల్. టి (విశాఖపట్టణం) "	

ఇంకను సభ్యురాండ్రను జేర్చుకొను అధికారము అధ్యక్షురాలికి గలదు.

2. ఈ సంఘ ప్రచారమునకు చక్కగ సుపన్యసించగల స్వార్థత్యాగులును, సంప్రదాయవిజ్ఞులును, వాఙ్మిపుణులును, తమభిరుచులతామే భరించగల విదుషీమణులు హెచ్చు అవసరముగాన నట్టివారిని విదుషీమండలి సభ్యురాండ్రునుగా చేర్చుకొనవలెను. వారిలో మంచి సంస్కృత సాహిత్యము కలిగి అష్టాదశ రహస్య గ్రంథములను, భగవద్విషయమును, శ్రీమదామాయణమును, భగవద్గీతను సమగ్రముగ వ్యాఖ్యానములతో కాలక్షేపము చేసిన వారిని ఉత్తమ ప్రచారకురాండ్రుగాను, కొలదిపాటిసాహిత్యము కలిగి అష్టాదశరహస్య వ్యాఖ్యానములనైనను నేవించిన వారిని మధ్యమప్రచారకురాండ్రుగాను, తిరుమంత్రార్థము, శ్రీవచనభూషణము, తత్వత్రయములనైనను నేవించినవారు సాధారణ ప్రచారకురాండ్రుగాను పరిగణింపబడుదురు ఇందు ప్రచారకురాండ్రు ౩ గోరువారు సాధారణ ప్రచారకయోగ్యులైనను సంపాదించి తీరవలెను.

ప్రస్తుత మీకింది వారి యీమండిసభ్యులుగా నంగీకరించడమైనది.

శ్రీమతి ఆచారవాది వెంకట నరసమ్మగారు
అధ్యక్షురాలు

శ్రీమతి శాతలూరి చూడికుమలేమ్మగారు

శ్రీమతి మురింగంటి శంగనాచక్రమ్మగారు

శ్రీమతి ముద్దులై రామానుజమ్మగారు

శ్రీమతి పున్నరాజు బంగారమ్మగారు

శ్రీమతి కర్తి లక్ష్మీనరసమ్మగారు

శ్రీమతి కాంఠూరి ఆనందమ్మగారు

3. ఈవిధముగు ప్రచారమును చేయ సమ

ర్థము స్త్రీలలో మిక్కిలి విరాళముగ నుండుటచే ఉపన్యాస సాహర్థ్యముండియు అవకాశములభించక కాలక్షేపముచేయనివారికిని కాలక్షేపముచేసినను ఉపన్యసించు నశ్వాసములేక ప్రచారములో నన్వయించని వారికిని సమర్థులుగు ప్రచారకురాండ్రుగా నుపయోగించునట్లు తరిఫీదు నిచ్చుటకు సంవత్సరమునకొక పాఠములో నగమము ఒకమండలము రోజులైనను ఒక శిక్షాశిబిరము నేర్పరచి యందు వారికి సమర్థులగు పండితులచే నుపన్యాసము లిప్పించుచు శిక్షణమొనగు నేర్పాట్లుగా వించవలెను.

4. స్త్రీలలో మతప్రచారము చాలవెనుక బడియుండుటచే వీలైంతకరకు పెద్దపట్టాములలో 2 మాసములైన నొక సభను జరుపయత్నించవలెను.

5. ప్రచారమును విరివిగా జరుపుటకు పత్రికా సహాయము మిక్కిముగాన ప్రస్తుతము భక్తినివేదన పత్రికలో వారివిభాగమును వేరుతో జరుపబడు ప్రచారమాసకు బోధపడి ఈ సమితికార్యక్రమములను ఉపన్యాసములను స్త్రీలధర్మములను ఈసమితి విదుషీమణులచే వ్రాయించి పంపుచు యీ సంస్థానంతమునకు వెయ్యిమంది నైనను స్త్రీలను ఈపత్రికకు చందాదారులుగా చేర్పించవలెను.

వారియు పత్రికము పత్రికనష్టముతోనే నడపి చుబడుచుండుటచే మనసమితిసభ్యులు తమకలుకుబడి నుపయోగించి ప్రారంభనిధికి తగినంత హెచ్చుగా విరాళములు వసూలుచేసి సంఘము

నకు నారీవిభాగాభి వృద్ధికోరకు సమర్పించ
వలెను.

6. సమితిద్వారా జరుపబడు ప్రతిపనియు
శ్రీ శిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘం యాజమాన్య
ముననే పరుపబడుచుండవలెను.

✦ ఈగుర్తున్నవారి యనుమతి పొందవలసి
యున్నది.

7. శ్రీయతిరాజ నేవా మహిళాసమితియను
పేరుతో స్థాపించబడి ప్రచారము చేయుచున్న
స్త్రీసంఘముల నీ ఉపసమితికి అనుబంధ సంస్థలు
గా అంగీకరించ శీర్షానించబడినది.

8. నరసాపురము, విజయవాడ, మదరాసు,
బందరు, విశాఖపట్టణములలో స్థాపించబడి పనిచే
యుచున్న శ్రీయతిరాజనేవామహిళాసమితులన్నీ
ఈసమితికి అనుబంధ సంస్థలుగా అంగీకరించడ
మైనది.

9. ఇంకను నూతనముగ ఆ యా పట్టణము
లలో శ్రీయతిరాజ మహిళాసమితులు స్థాపించి
కృషిచేయుట శాశ్వదర్థుల కోరడమైనది.

భాగవతాభిమానము.

చిరంజీవి ప్రభ. వేదమణి, విశాఖపట్టణము.

వశిష్ఠుడులాటి భుగోహితుడిచేత మహారత్నం
పెట్టినట్టి బిందానికి బికటి అవుతుందని బృహస్పతి
రాంటి బుద్ధిమంతుణ్ణి పిలిపి చి, పాపం నంద య
శోదలు శాస్త్రోక్తముగా అక్షరభ్యంతరమున
ఇంట్లోను, పూజ్యము, కొంచెం అల్లరైనా తగ్గు
తుందని కృష్ణుణ్ణి బళ్ళోకి పంపినట్టి బికటాడో,
రెండురోజులో, వెళ్ళినట్టే వెళ్ళి, మరి ఆగుమ్మం
తోక్కిమాడ్డం కూడా మానేసి, యధాప్రకారం
పిల్లలతో అల్లరి ప్రారంభించాడు. ఇదేమిరా!
కృష్ణా! చదువుకోవేమిక్కర్తం రా! అని వాళ్ళమ్మ
అంటే, ఏంచదవమంటావమ్మా, అన్నాడు కృష్ణ

య్య. అదేమిటిరా! నీతోటివాళ్ళ దయా, చక్క
గా చదవడం లేదా? అది యశోద. 'ఆ చదవ
కేం, చదువూనే ఉన్నాను. అదేమిటి? శాస్త్రం
అని ఎందుకేమిటినాకు' అన్నాడు. అయ్యో! అదే
మిటిరా! ఆది చదివితే చక్కా తత్వం అంతా
తెలుస్తుంది. అది. 'ఎవరి తత్వంఅమ్మా' అన్నా
డు కృష్ణుడు. ఆప్రభువుదే అంది ఆవిడ. 'ఏ ప్ర
భువు అమ్మా వాడు' అనికృష్ణుడు అడిగాడు.
వాడేనామనా! మూడు లోకాలికి ప్రభువు, మన
శ్రీమన్నారాయణుడు అంది. అదిమనకు తెలుస్తే
నమి తెలియక పోతేనేమి? అది మనకెందుకమ్మా

అన్నాడు. ఈశ్వర సాయినా! అల్లా ఆనకూడదు. ఆ తత్వం తెలిస్తే జ్ఞానం, భక్తి, విరక్తి ఇవన్నీ వరుసగా కలుగుతాయి. అందుకోసం గొప్పగొప్ప వాళ్ళంతా ఎంత కష్టపడు తుంటారు ఆనుకొన్నావు అంది. అవి కలుగుతే ఏంవస్తుందే అమ్మా అన్నాడు మిల్లగా ఒళ్ళోచేరి ఆవిడ, తల చేత్తోడువ్వుతూ, ఈపాడుసంసారం వదిలిపోయి, ముక్తి వస్తుంది నాయనా అని. ముక్తి అంటే ఏమమ్మా అన్నాడు. నాయనా! మనహృదయంలో, నూట ఒక్కనాళ్ళుంటాయి. అందులో ఒకటి మాడ పట్టువరకు ఉంటుంది. మన శరీరంలో జీవుడుంటాడు కాడు? వాడు ఆనాడి గుడా వచ్చి మాడ పట్టు బద్దలు కొట్టుకొని, పైకి, నూన్యకిరణాలు పట్టు కొని, పైకిపోతాడు. వాణ్ణి ఆవేళ్ళ దారిలో గాలిదేవుడు, వరుణదేవుడు, చంద్రుడు ఇందుగ్గడు. బ్రహ్మ, వీళ్ళంతా ఎంత ఆదరిస్తారనుకొన్నావు. అల్లావెళ్ళి వైకుంఠందగ్గర ఒకనది ఉంటుంది- దానిపేరు విరజ. అందులో స్నానం చేసి ఒడ్డుఎక్కేటప్పటికి దేవుడు పంపిన ఒక ముగిసివచ్చి పట్టు కొనేటప్పటికి వీడు దేవుడు లాగే అయిపోతాడు అల్లాఅయిపోయిపరమపదం వోకి వెళ్ళి నిత్యనూరుల తోటి ముక్తుల తోటి

కలసి ఆపరమపద నాభుణ్ణి సేసింది అనందంతో ఒళ్ళుతెలియకుండా ఆడుతూ పాడుతూ మళ్ళీ యీ సంసారంలోకి రాకుండాపోయిగా ఉంటారు. ఇది ఎంత అద్భుతవస్తువునీ వస్తుందనుకొన్నావు, అంది. అదంతా విని కృష్ణుడు అమ్మా! మరి అక్కడ పాలు, పెరుగు వెన్న, మీగడాఉంటాయటే “ అన్నాడు. అబ్బే! అవెందులు అంది. ఛీ! అని తల్లిని ఒక్కతోపు తోసి అబ్బా! ... అల్లాంటిది నాకెండుకూ, నాకుచదువూ వద్దూ మోక్షం వద్దు. ఇక్కడ పోయిగా పాలు, పెరుగు, వెన్న, మీగడ ఇవన్నీ తింటూ కూచుంటాను. కావలిస్తే ఆమోక్షంను వేపుచ్చుకో, అనిలేచి పారిపోయాడు.

ఆహా! చూడండి, భగవంతుడికి కూడ భోగవతగోష్ఠి అన్నా సారు తాకిన పదార్థాలన్నా ఎంత వేమో! ఇంట్లో వంచభక్ష్య పరిమాన్నాలు పెట్టినా అంటడు ముట్టడు. ఆగోష్ఠికలు కొట్టినా తిట్టినా అవేకావాలి. ఆగోష్ఠకులు ఎంగిలిచేసినా అవే లాక్కొని తినాలి ఇదంతాభోగవతాభిమానం, మనం, ఆ అభిమానం సంపాదించుకుంటే అదే మోక్షం యిస్తుంది. ఇదే వైష్ణవ మతంజ్ఞానిసారం. తెలిసిందా?

సవినయమునవి

ఈవిభాగమున ప్రత్యేకముచక్కటి చిన్నసాంప్రదాయవిషయములగురించి సోదరీమణులు వ్రాసిపంపు వ్యాసములను ప్రచురించబడుచుండును.

మరియు సాంప్రదాయ విషయములను గూర్చి జిజ్ఞాసువులు అడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబులు ప్రచురించబడగలవు.

గాన సోదరీమణులు, మాతృ స్త్రీలు, అందరు వ్యాసములను పంపుచు సంశయములు తెలుపవలసినది.

సంపాదికులు.

భగవత్సౌలభ్యము

చి। సా। వై. పద్మావతి, రాజమండ్రి.

అరునడు శ్రీకృష్ణుణ్ణి నాకు మోక్షోపాయం ఏదో దాన్ని గురించి చెప్పవాలని కాళ్ళమీద పడి పొర్లించాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు “ఓసీ ఇంతేగదా! దానికేం ఉంది:-

“మయ్యేవ మన ఆధర్మ మయిబుద్ధి నివేశయ నివశిష్యసి మయ్యేవ అత ఊర్ధ్వం న సంశయః॥ నాయందే నీ మనస్సు ఉంచు. నేనే ఉత్తమ పురుషార్థమని నమ్మి ఉండు. అంతే. మోక్షం దానం తట అదే పరిగెతుకొని నీకాల్లదగ్గరకు వస్తుంది” అన్నాడు. ఇది వినడానికి బాగానే ఉంది. కాని అదెందుకో అర్థమడన్నాడుగదా “ఇదినాచార కాదు. ఇంతకంటే సుభమైంది చెప్పలేవా? అన్నాడు. అల్లగే చెపుతా వన్నాడు పాపం కృష్ణుడు. ఏం చెప్పాడంటే- దానికో ఉపాయం చెపుతాను వినమన్నాడు-

“అథ చిత్తం సమాధానం నశకోపి నున్నది. అభ్యాస యోగేన సోమో చాప్తుంధనంజయ ఏమీలేదు నేని లెక్కలేనన్ని కల్వాగుణాలు కలవాణ్ణి, ఒక్కగుర్లుణం నాదగ్గరికి చేరడాకే వీలేని వాణ్ణి, ప్రేమతో తాను కోవడం అలవాటు చేసుకో. అలాచేయి చేయగనీమనస్సు నామీద అతుక్కుపోతుంది అంతే అన్నాడు. ఇది బాగానేఉంది. అయితేనేం ఇదీ నానల్లకాదు అన్నాడు మనవాడు ఇంతకంటే సులభమైంది

మరొకటి చెప్పమన్నాడు. సరే అన్నాడుపాపం కృష్ణుడు అదేమిదయయో అయినది.

అభ్యాసేసి అసమర్థుని మత్కర్మ పరమోభవ! మదర్థ మపి కర్మాణి కుర్వన్ సిద్ధి మవాప్సుసి పోనీ అల్లా భ్యానం అలవాటు చేసుకోలేకపోతే నాకోవెల్లు కట్టించు, లేకపోతేనాకోసం తోటలు వేయించు, అదీచేయలేకపోతే నాకోవెల్లు నందా దీకం పెట్టించు, రోజూ కోవెలఉండినీ భుజిస్తా అలికి, ముక్కుపెట్టి, పువ్వులుజేద్చి యిద్చి, పూజచేసి, భజనచేసి ప్రాత్రీపాఠాలు చదివి, పదక్షిణనమస్కారాలుచేసి ఇల్లా ఏనో నాకోసం కొన్ని పనుల్ని ప్రేమతో చెయ్యి. ఇదినేస్తూ ఉంటే నాభ్యాసమూ అలవాటువుతుంది నామీద నీ మనస్సు స్థిరంగా ఉంటుంది. ఆపై- నీకులేళ్ళు కండా మోక్షమూ వస్తుంది అన్నాడు ఇదిఎంత సులభమైన ఉపాయమోచూడండి ‘పతంపుష్పం ఫలం తోయం యో మేభక్త్యా ప్రయచ్ఛతి, తదహం భక్తుప్రహృతం అశ్వామి ప్రయత త్మహే! ఆనాహ! చూడండి యీళ్లొకం చక్కవుతుంటే వళ్ళంతా గరిపొడిచి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగిపోయి గొతుక ఆగిపోతుంది. ఇవేమీనా కొనాలా? పెట్టాలా? వెతకాలా ఏమన్నానా? ఒకనూటుండి ఒకనూటుండడంవా? ఒకచోట ఉండి ఒకచోట ఉండనివా? అకులు, పువ్వులు, వండ్లు, ఇవేమీ

దొరక్కపోతే ఇన్ని నీళ్ళైనా సరేనట. అయితే ఒకటి, భక్తిలో మాత్రం ఇవ్వాలి. అంటే ఏమన్నమాట! అవి ఆయనకిస్తే నేగాని బతకలేనంత ఆర్థితోటి ఇవ్వడమే ఫలంగా యివ్వాలి. అంతే గాని అక్కడ మళ్ళీ భేరం పెట్టకూడదు. నీన్నీ పళ్ళిచ్చాను, ఇన్ని పువ్వులిచ్చాను, ఇవ్వినాశక్తికి తగ్గట్టిచ్చాను. నీశక్తికి తగ్గట్టు నువ్వేం యిస్తావో అనే భావన ఉండకూడదు. అలా యిస్తే నట చూడండి ఆయనేం చేస్తాడో. ఇవన్నీ ప్రేమతో తింటాట్ట. అయ్యో! రామా! పండుతింటే తింటారు తులసి ఆకులు తింటేతింటారు, గులాబీ రేకులు కొందరింకా తింటారు, నీళ్ళేవరైనా తింటాగా? అవి త్రాగితారుగా! నీళ్ళు సమీలాడంటారు. అంటే ఏమిటి? ఏమీ సమాధానం చెప్పలేక పోయాడన్నమాట, అదా ఇక్కడ అర్థం? అంటే ఏమన్నమాట. వాడి ప్రేమకి తమకూడా మైమరచి ఏవస్తువేంచెయ్యాలో తెలియకుండా ఉపయోగించు కుంటాడన్నమాట. నిజమే విదురుడి పెళ్ళాం అరటిపళ్లు ఒలిచి పండుకారేసి తొక్కలిస్తూఉంటే లోట్టలేస్తూతీన్నాట్ట. విదురుడొచ్చి లబో దిబో అని తొక్కలు పెంతున్నానేమిట అని జాగ్రత్తగా వలిచి పళ్ళిస్తే వచ్చిగా ఉన్నాయని చప్పగా ఉన్నాయని ఉమ్మేశాట్ట. ఏమిటి చిత్రిం. ఆమెదీ ప్రేమఘట్టం. ఆయనదిజ్ఞానఘట్టం. ఆయన అది చూస్తాడుగాని ఈవస్తువుయొక్క ఉచ్చస్థిచాలు ఆయనమాడ్డు. మనోహోయిన మూడుసిడికెళ్ళ అటుకులకా ముట్లొకవిత్వర్యం

మోసి తెచ్చి యిచ్చాడు కుచేటడికి. యోగక్షేమం వహమ్యహం' అన్నందుకు చచ్చినట్లు మోసి తెచ్చి యిచ్చాడు. పోనీ 'యోగక్షేమం దదామ్యహం అనకూడదా! యోగక్షేమం తనోమ్యహం' అనకూడదా! అన్నందుకు ఆసుభవించాడు. ఆహా! ప్రియోహి జ్ఞానినః అత్యర్థమహం సచ మమ ప్రియః! అన్నాడు' సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిడు, ఇంకా ఏమోమోభక్తుడికి తనమీద ఎంత ప్రేమఉంటుందో తానే చెప్పలేట్ట. చిత్రిం. ఆప్రేమకు అంతులేదుకదా! ఉంటేగా చెప్పగలగడానికి ఉంతకంటే ఏము దిచెప్పండి

జ్ఞానీతు ఆత్మైవమే మతి' అన్నాడే మనశిండి? మన నోయి లపంట. మనవాలిటి కల్పవృక్షం, "ఆకృష్టపరమాత్మ, ఇంకేంకావాలి?

ఆత్మలేవి శరీరాన్ని చూస్తేనే బట్టవోస్తానం చేయాలి. ఆదిశవమేకదామరి. అట్లాంటి ఆత్మతననిజ్ఞానేనట. ఆయనకు ఆత్మలేదని శాస్త్ర మొరపెడుతుంటే దాన్ని తోసిరాజని భక్తడేనాకు ఆత్మాటాడు. అంటే ఏమన్నమాట! నాభక్తుడు వల్లే నాగౌరవం. ఆతడు లేకబోతే నన్ను, చూచేవాడు, దణ్ణం పెట్టేవాడు మెప్పించిమోతుం యిప్పించేసాధనం మరొకటి లేదుగదా. ఇట్లాంటి భక్తులవడం ఎంత సుగుణమో అంతదూరం అయిపోతున్నాం. ఇది మనవార్జిల్లు. ఆయన నిర్నేతుక దయ ఉంటేనే ఇంక మనం తగ్గి చాలి అంజే.

భక్తలంబరీష

దక్షపూరి ఇందిర (విశాఖపట్టణం)

సంసార మొక మహాసముద్రము. సంసారముండు అశయే నీరు. మోహమే తరంగములు. భార్యా పుత్రులు సుడిగుండములు. భక్తితో భజించువారిని చేయూతనిచ్చినపరమాత్మ వారిని సంసారసాగరమునుండి బహుశకుచేర్చును. ఇట్టి సంసారసముద్రములో ఎడి కొట్టుకొని పోకుండ భగవన్నామస్మరణ యనెడి నావచే అంబరీషును మొదలగు మహాపురుషులు సంసారసముద్రమును దాటి మోక్షమునకిది బిడ్డు చేరగలిగిరి.

అంబరీష చక్రవర్తి భూచక్రమునంతటిని గొప్పచాతుర్యముతో పరిపాలించుచున్నప్పటికి మట్టిలో సంచరించు కుమ్మరిపురుగువలె సంసార మాలిన్యము తనకంటకుండునట్లుతనకాలము నంతటిని విష్ణుసేవచేయుటలో గడుపుచు సరస్వతీ నదీతీరము నందు హరినిగూర్చి గొప్ప యజ్ఞములొనరించి బ్రాహ్మణోత్తములకు గణుతింపలేని డక్షిణులు యిచ్చి సర్వకర్మంబులు హరిపరంబులుగా చేసి భూచక్రమునంతను పాలించెను. ఇతడు ఈశ్వరాయత్ర చిత్తుడై సంసారమునందలి తిగులముమాని భక్తిపరవశుడై యుండ నారాచత్రపసిని భక్తలోకవత్సలుండగు పురుషోత్తముడు రక్షించుచుండెను. అనంతరము అంబరీష చక్రవర్తి తనపట్టమహిషితో గూడ బికసంవత్సరము హరినిగూర్చి ద్వాదశవ్రతము చేసెను.

ఆవ్రతాంతమున శార్దూలమూస మూడు రాత్రులుపవసించి కాళిందీజల స్నాతుడై మధువనంబున మహాభిషేక విధానంబున హరి నభిషేకముచేసి బ్రాహ్మణోత్తములకు గొప్పదానంబుల సీచెను. బ్రాహ్మణులకు కడుపునిండ అన్నముపెట్టి తను బారణముచేయు నుద్యోగించు సమయమున మర్వాసుకు అతిథిగా యేతెంచెను.

అంబరీషు డలసికి అతిథిసత్కారములు చేసి తన యింట భోజనముచేయు పని కోరెను అప్పు హస్తాదు సంతసించి భోజనమునకంగీకరించి కాళిందీజలమున స్నానమునకు పోయి పరమభ్యాసమున మునింగిరాకుండెను ద్వాదశిమియలుదాటిపోకుండ బారణమునేయవలయుట జింతించి అంబరీషుడు స్నానమునకు కేల్లినముస రాకుండుటకు విచారించి విద్యజ్ఞసంబులరావించి చేయఁలసినకార్యముగూరించి అడిగెను. అతిథిరాక పోవుటచే ద్వాదశీపారణము మానుటతగదు. కావున తులసీదేవుని పుష్పకొనచో తి నట్లుగాను, భగ్గితాశ్రయము చెప్పుచున్నదని పండితులు చెప్పిరి. ఆగౌజ్జర్ణముననుసరించి భాసించి తులసీదేవుని పారణము చేసి మహద్విరాక కమన మూచుచుండెను.

యమునలో స్నానముచేసివచ్చిన ముని తన యోగదృష్టిచే జరిగిన సంగతి తెలిసికొని పట

పట వండ్లు కొట్టుచు కొవముచే తన జటను మొదలుగా పెరికి కృత్య అనుదాసినాయుధముగా జేసి రాజుపై నైచెను అది పెద్దమంటలతోమను జవలభుసి చేరెను. ఈసంగతి విశ్వరూపుడగుహరి తెలిసికొని ఆకార్యమును చక్కబెట్టి రమ్మని తననుదర్శనచక్రమును పంపెను. అదిప్రళయగ్ని వలె వచ్చి ముని పంపిన కృత్యను దహించి మునిని వెంబడించెను. మునినిలోకమున కేగిన ఆలోకమున కు విష్ణుచక్రముకూడ జ్వాలలతో మునిని వెంబడించుచుండెను. ఏలోకమునను చక్కానల జ్వాలలు మాన్పువారు లేక పోవుటచే దూర్వాసుడు నై కుంతమునకు వెళ్ళెను. అచ్చట రమాదేవితో సరసపల్లాపము లాడు మాధవునిరూచి, ఓభక్తవత్సలా! ఈచక్కానల జ్వాలలు మాన్పువలయునని పల్కి. అతని పాదములను మ్రోక్కి విడువకుండెను. పాదపద్మములకు మ్రోక్కి లేవక యున్న దూర్వాసునిరూచి హరి యిట్లనియె, భక్తులు నాహృదయమును తమభక్తియనెడిలతల సమూహముచే గట్టి తమవశమచేసికొనెదగు కావున నేనువారి భక్తికి లొంగిపోయి గోవువెనక యుండు దూడవలె నేవారిని ఆనుసరించెదను సనుస్తమును విడిచి నన్నేకాని యితరమెరుగని వారిని ఎట్టివారైనను రక్షించెదను. నాతేజము సాధులలో నిండియుండును. వారిని శాధించు జనులను శిక్షించెదను. నేనుఅంబరీషుని భక్తికి లొంగిపోతిని. కావున నీవుఅంబరీషునియది నుజ్జన పరచి అతనినే శరణువేడుచుని పరమేశ్వరుడనతి

ఈయగా దూర్వాసుడు అంబరీషునియొద్దకువచ్చి అతనిచరణములుపట్టివిడువకున్న అంబరీషుడు చరణస్పర్శమునకు నోడుచు హరిచక్రమును సర్వవిధముల స్తుతించి యిట్లనెను, నేనుధర్మమార్గము ననుసరించితి నేని భూసురుడుమాకులదైవమైనసేని హరినాకొలువున జొక్కెనేని విప్రునకు శుభము కలుగవలయునని స్తుతించిన రాక్షసులకు భయం కరమగుచక్రము తపసినిబాధింపక వై కుంతము నకుజనెను. దూర్వాసుడు శాంతిబొంది మెల్లని మాటల ఆరాజునుదీవించెను. మునీశ్వరుడువచ్చి మగుడం జనువేళకు ఒకవత్సరముపూర్తిఅయెను. భూసురుడుభుజించిన అతిపవిత్రమైన వంటకమును భూవరుడు భుజించెను. అంబరీషుడు తనకుమారులకు పట్టముగట్టి తాను అరణ్యమునకుపోయి హరిని భ్యాసించుచుండెను. భగవద్భక్తులబాధించు దుర్మార్గులను శిక్షించి భగవానుడు తన భక్తులను రక్షించును.

కావున కర్మబంధములనుండి విముక్తులు కావలెనన్నచో మనసర్వప్రయత్నములు విరమించి పరమేశ్వరుని నేవలీయవలెను. భగవంతుని దృఢవిశ్వాసముతో పొగ్గించిన ఆయన తన దర్శనమొసంగి తనచిత్తనేవకైంకర్యాది మహాభాగ్యములనొసంగి తనువారి స్వాధీనమై వారిని రక్షించును. కావున నర్వజనులు భగవానుని స్మరించుచు మోక్షసామ్రాజ్యము పొందవలయును.

ప్రశ్నోత్తరములు

85. ప్ర. తమయూచార్యులకు గావించినట్ల ఆభ్యారులకును పూర్వాచారులకును తిరునక్షతోత్సవములను తిరువళ్ళయనోత్సవములను గావించవలెనా?

ఉ. వారికి తిరునక్షతోత్సవము లేగాని (జన్మదినోత్సవమేగాని) తిరువళ్ళయనోత్సవము (పరమకదించినదినోత్సవము) చేయుయూచారములేదు. ఈలోకమున చేతనోజీవనార్థము యిచ్చుట వేంచేసియున్నారు కావుననే మనవాళమహామునలు తాముసాముంచిన ఉపదేశరత్నమాలయందు నిరునక్షత్రతవయను మాత్రమే సాముంచిరి. పోవన్న జనకూటస్థులగు నమ్మాభ్యారులకు మాత్రము అభ్యయనోత్సవ రూపేణ పరమపదోత్సవములు కొవెళ్ళలో మాత్రము జరుపుచుండుట ఆచారమైయున్నది.

86. ప్ర. ఆరగింపుకాగానే కర్మముగా ననుసంధించవలసిన విషయములేవి?

ఉ. ఆరగింపు కాగానే కర్మగుణారతి యివ్వవలెను. దీనినే మంగళాశాసనమందురు. అప్పుడు నిత్యముగా వైయంతకళియా, అంజేతకళియా, తిరుక్కణ్డేన్ అనుపాశురములను, తిరుక్కార్తిలోనైనచో 'ఆభ్యార్గభాగ్య' యు, ధనుగ్గానముగా పాల్వోధక్కి సమయమున 'అన్నివ్వుంకుమళందా' యనుపాశురమును ఇతరసమయములలో 'ఆభ్యార్గభాగ్య' పాశురమును (మంగళాశాసనత్తిన్, అనుపాశురమును కూడ అనుసంధించుట కొందరి ఆచారము.) విమ్మట 'శ్రియః కాంతాయ కళ్యాణ' మొదలు మంగళాశాసనపరై ర్మదాచార్య పురోహితైః సర్వైశ్చ పూర్వారాచార్యైః సుత్కృతాయాస్తు మంగళం' అను వరకు యనుసంధించవలెను.

భక్తినివేదన.

1. 'శ్రియఃకాంతాయ' మొదలు 'శ్రీనివాసాయ మంగళం' వరకు పెంకటేశ్వరులకును
2. 'శ్రీచరణలక్ష్మణాయ' మొదలు 'శ్రీగంగేశాయ మంగళం' వరకు శ్రీలక్ష్మణుని నాయకులకును
3. 'శ్రీశ్రీశ్రీ' మొదలు 'దేవరాజాయ మంగళం' వరకు కందివరదరాజులకును
4. 'కవిలక్ష్మణాయ' మొదలు 'సంపత్కుమారాయ మంగళం' వరకు తిరుమలరామంపురి పెరుమాళ్ళకును
5. 'నీలాచల నివాసాయ' మొదలు 'శ్రీజగన్నాథాయ మంగళం' వరకు జగన్నాథుకును
6. 'స్వామివర్ణమాలికా' మొదలు 'శ్రీగోదామై నిత్య మంగళం' వరకు ఆండాళ్ళకును
7. 'శ్రీనగర్వాల' మొదలు 'శ్రీశతకోపాయ మంగళం' వరకు నమ్మాళ్వార్లకును
8. 'శేషావ' మొదలు 'భావ్యకారాయ మంగళం' వరకు రామాంజలకును
9. 'మంగళం సామ్యజామాత్య' అనుచరణము ముగివాళమహామునిలకును
10. 'మంగళాశాసనము... 'సత్కుమారాయ మంగళం' సమస్త పూర్వాచార్యులకును మంగళా శాసనము

పిమ్మట మంత్రపుష్పమును కొందరు (హెచ్చుమంది) అనుసంధింతురు. కాని కొందరు అది ప్రయోజనాంతరములతో నన్వయించునని మానుదురు. కాని అనుసంధించుటే ముఖ్యము.

అటు తర్వాత తిరుప్పావై మొదలు దివ్యప్రబంధ శాస్త్రమునై యనుసంధించి 'సర్వదేశ దళాకాలేశు' యను తనయలతో తిర్థవినియోగమును ప్రారంభించి 'దేవరాజాప్తకముని' కాంతా స్తోత్రము చతుశ్లోక మొదలగు స్తోత్రముల ననుసంధించవలెను.

పిమ్మట పామాత్రమగుచుండగా ముగివాళమహామునిల దినచర్యను యతిరాజ వింశతి ఉత్తరదినచర్యను అనుసంధించవలెను.

శ్రీశైలేశ మొదలు స్వాచార్యు తనయలవరకు ననుసంధించి శ్రియఃకాంతాయ కల్యాణ నిధయే నిధయేధి నాం; శ్రీవేంకట నివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళం.

అని అనుసంధించుచు భగవద్భావ పూర్వకముగ అంతరాత్మారాధన రూపమున సాపాటు చేయవలెను.

87. ప్ర. తిరుక్కార్తిలో ఏవప్రబంధములు అనుసంధించవలెను?

ఉ. తెలగల సాంప్రదాయస్తులు ఉపదేశరత్నమలై, తిరువాయ్మొగ్గి సూత్రందాదులు; కడగల సాంప్రదాయస్తులు అడైక్కలప్పత్తు; ప్రబంధసారము; పిళ్ళైయందాదులను అనుసంధింతురు.

తిరుక్కార్తిలోనే ధనుర్మాసము వచ్చినప్పుడు తిరువళ్ళయెఱుంద్రియున్న తిరుప్పావై యున్నకూడ ఉభయసాంప్రదాయస్తులను కూడ అనుసంధించవలయును.

శ్రీనివేదన వేదాంతపత్రిక.

ప్రతి మానవుని నందును శ్రీనివేదన ద్వారా ప్రచారకసంఘం పడిత పరివర్తనావేశము వివిధ హిందూమతములందును జరుగుచుండును. అందు పండితులచేరిన విద్యమీమాంసలచేరిన సంస్కృతతత్వభిజ్ఞులలో వేదాంతసాంప్రదాయ విషయములు ఉపన్యసించబడు చుండును.

జరియు వివిధ సమస్యలను గురించి పండితులచే చర్చించబడి నిర్ణయములు చేయబడుచుండును. ఈఉపన్యాస సంగ్రహములున్న, ఇ దలి చర్చల మొక్కసొయ్య ములున్న జిజ్ఞాసువుల ప్రశ్నలు తదుత్తరములున్న, సంఘ ప్రచారకార్యక్రమమున్న యిందు ప్రచురి చేయబడుచుండును.

చందాలు

సాధారణచందా సం॥రం || 'కి రూ॥ 5—0—0
సహాయ చందా ,, ,, 10—0—0

విరాళములు

పోషకులు. ,, ,, 25—0—0
రాజపోషకులు. ,, ,, 58—0—0
మహారాజ పోషకులు. ,, ,, 16—0—0

కార్యదర్శి. ఆ. చి.శ్రీమన్నారాయణాచార్య అర్తమూరు.
(వయా) ద్వారపూడి తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

- ఉదయము గం. 5-0 తిరువారాధన.
 5-15 తిరుప్పవై సేవాకాలము, గోష్ఠి.
 6-0-7-0 తిరువీధ్యుత్సవము.
 7-0-8-0 పారాయణ మంటపమున ఒకే సమయమున శ్రీ రామాయణ పాఠాయణములు అంగ ప్రబంధ పారాయణములు.
 ,, ,, యాగమంటపమున శ్రీరామమంత్ర జపములు హోమములు తర్పణములు పుష్పాంజలులు.
 ,, ,, ఉపన్యాస మంటపమున ఆరోహ పారాయణ చేయబడుచున్న శ్రీ రామాయణ విషయములను గురించి శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వసంతర్తు వండత పరిషత్తు వారిచే ఉపన్యాసములు.
 8-0 ప్రార్థనకాల హోమ సమాప్తి.
 10-30-2-0 శ్రీరామ నామ సంకీర్తనము.

- మధ్యాహ్నము గం. 2-0-5-0 పారాయణ మంటపమున శ్రీరామాయణార్థ వివరణము.
 2-0-4-0 శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా సంఘమువారిచే వినువీధుల ఉపన్యాసములు.
 4-0-5-0 శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా సంఘమువారి గాన విస్తోద సేవ.
 5-30-6-0 పారాయణ మంటపమున వేదముల పారాయణము జాగ్రత్త వేదాధ్యయనము సాయం హోమము
 సాయంత్రము గం. 5-30-8-0 ఉపన్యాసమంటపమున శ్రీరామరాజ్యమును గురించి ఉపన్యాసములు.
 రాత్రి 8-30 సాయం హోమ సమాప్తి. వేదశాంతి. చాతుర్ముఖ.
 8-30-11-30 వండిత గాన విస్తోదసేవ పారికథా కాలక్షేపము.
 11-30- 5-0 భజనలు శ్రీరామ నామ సంకీర్తనము.

తిరువారాధన, పారాయణ, ఉపన్యాసములు, గానవిస్తోదసేవ, పారికథలు. జరుగు సమయముననే తప్ప దుగ్ధ కాలము వందంతయు రాత్రి పగళ్లు శ్రీరామనామ సంకీర్తనము జరుపబడుచుండును. మొత్తముమీద ఒక కోటి శ్రీరామ నామ సంకీర్తనము జరుప నిర్ణయించబడినది.

ఈ క్రితు ప్రవర్తకులు:—ఆచార్యులు, బ్రహ్మ, ఉపనీష్ఠ, అధ్యర్థులు, ఋషులు, వశిష్ఠ, వామదేవ, జాబాలి, కాశ్యప, కాత్యాయన, గౌతమ, నుయ్యజ్ఞజయదేవులు, ఋత్విక్కులు శ్రీరామాయణ పారాయణము చేయువారు చతుర్వేద పారాయణకుదులు శాఖాపాఠాపకులు శ్రీభాగ్యవ్రతకులు, శ్రీమద్భాగవత పారాయణపరులు, శ్రీభారత పాఠకులు, ప్రత్యేక సుందరాకాండ పారాయణపరులు, శ్రీరామ మంత్రము జపముచేయువారు, ఆరాధకులు, శ్రీరామ సహస్రనామపాఠకులు, పరిచారకులు, ప్రవర్తకులు మొత్తం శ్రీరామ ద్వితీ, శ్రీరామ తృతీ, శ్రీరామ పంచాక్షరి, శ్రీరామ షడక్షరి, శ్రీరామసప్తాక్షరి, శ్రీరామ అష్టాక్షరి, శ్రీరామ దశాక్షరి, శ్రీరామ గాయత్రి, సంగ్రహ రామాయణము, ఆంజనేయము, అష్టాక్షరి, నారాయణగాయత్రిలతో జప, హోమ తర్పణ పుష్పాంజలులు జరుపబడును.

ఈ కార్యక్రమమునందు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక క్షింభమువారి యాజమాన్యమున జరుగును. క్రితునిర్వహణ విరాళ వివరములు.

మహానిర్వాహకులు రూ 10000-0-0 గాని అధికముగా గాని	రాజపోషకులు రూ 500-0-0 గాని అధికముగా గాని యిచ్చు నిరాహుకులు రూ 5000-0-0 (యిచ్చువారు పోషకులు 250-0-0 (వారు

ఈ కృతువునకు

యజమానులు:—

శ్రీ సీతారామచంద్ర మహాప్రభువు.

తైంకర్యపరులు:—

శ్రీమదామానుజులు.

నిర్వాహకులు:—

భరత కతుగ్గు నానుడు ద్వితీయములు.

అనుమోదకులు:—

సుగ్రీవాదులు

అనుష్ఠాతలు:—

శ్రీవిశ్వస్థాదైత ప్రచారక సంఘ సంకీర్త పరిషత్తు

అష్టబుక్కులు:—

- ౧ శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ న్యాయదేవాల వాచస్పతి తే. కం. రామానుజాచార్యులుగారు
వరసాపురం
- ౨ ,, ,, ,, పండిత ప్రకాండ శ్రీమత్కాండూరి కళకొప రామానుజా
చార్యులుగారు సీతారాంబాగ్
- ౩ ,, ,, ,, జగద్గుణ ప్రతివాది భయంకరం అల్లంగరాచార్యులుగారు కాంచీపురం
- ౪ ,, ,, ,, పండితచక్రవర్తి శ్రీనివాస రంగాచార్యులుగారు మదరాసు
- ౫ ,, ,, ,, రామానుజ రత్నాకర విద్వాన్ కాండూరి రామానుజా
చార్యులుగారు మదరాసు
- ౬ ,, ,, ,, శ్రీమదక్షిణ తిరుమల సమయోద్ధండ కోలాహల లక్ష్మీ
నరసింహ కుమార తిరువేంగడ తాత దేశికాచార్యులుగారు
చిక్కళ్ళపాడు
- ౭ ,, ,, ,, వ్యాకరణాచార్య, వ్యాకరణశిరోమణి కో. కం. వెంకట
రామాచార్యులుగారు విజయనగరం
- ౮ ,, ,, ,, వ్యాకరణశిరోమణి శ్రీకార్యకర్త మాడభూషి వెంకట
రాఘవాచార్యులుగారు నాంపల్లి

అష్టబుక్ ప్రధానులు:—

- ౧ ,, ,, రాజయోగి నేనాపతి నరసింహాచార్యులుగారు కోరుట్ల
- ౨ ,, ,, ఉపన్యాసకేసరి సుబోధక సుధీమణి కో. కం రంగా
చార్యులుగారు వరంగల్లు
- ౩ ,, ,, పరాకర సుదర్శనభట్టాచార్య అయ్యప్పార్యులుగారు శ్రీరంగము కోరుకొండ
- ౪ ,, ,, ఆయుర్వేదాచార్య తిరుమల పల్లెరమూడి రామానుజ
స్వామిగారు శ్రీరామశిర్డం
- ౫ ,, ,, కొమాండూరి యిత్యదిల్లి శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు బాకట్ల
- ౬ ,, ,, అరవిల్లి వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు చిరుతపూడి
- ౭ ,, ,, శుభాక్షి శేషశింగరాచార్యులుగారు అంతర్వేదిపాలెం

అష్టావకపులు:—

- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కవిరత్న గుడిమళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు మార్కెట్ పల్లి ఆగ్రహారం
- ,, ,, ,, శ్రీమత్తిరుమలై నల్లనేచక్రవర్తుల సంపత్కమార జగన్నాథ
తిరువెంకటాచార్యులుగారు జగ్గయ్యచేట
- ,, ,, ,, కవిత్రియమిత్ర అష్టావధాని విమర్శకశిరోమణి గొట్టుముక్కల
రామాకాంతాచార్యులుగారు బాకట్ల

౧	ప్రీతి, శ్రీ, శ్రీ, శ్రీ	ప్రీతి, శ్రీ, శ్రీ, శ్రీ	౧౦౮	స్వామి వరమహాస్వ	సహజాచార్య
				నైదిత కళాభూషణ	సుధీరత్న ప్రవచన ప్రభాకర చ్యూరకపురి
				శట్టర్ శ్రీరామాచార్యులుగారు	నిశిధిదానామ
౨	౧౨	౧౩		పాంచగత్యాగము తత్త్వజ్ఞు	అన్ని వరశింహాచార్యులుగారు
					హైదరాబాదు.
౩	౧౪	౧౫		పాంచగత్యాగ శాస్త్రవేత్త	చిలకమర్రి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు
					హైదరాబాదు.

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପତ୍ର : _____

శ్రీ. ఉ. వ. శ్రీమాన్ కన్వాదిత శ్రీ నామూరుని పీఠము. విహ్వలము

ఫలిభాక్తులు:—లోకస్థులందఱు

అహింస	ఆత్మీయము	అదరణము	అనుష్ఠానము
సత్యము	సహనము	సమత్వము	సమన్వయము
వినయము	విశుద్ధత	విలక్షణము	విశ్వకల్యాణము

(చిట్టక)

కర్పటే ఈ క్రోటివునకు ఆహ్వానించ బడిన బేటర్ స్వాములవార్లు.

౧	శ్రీ మత్పవిత్రాచార్య పరమహంసేశ్వర్	బిరుదాంకితులగు శ్రీశ్రీశ్రీ	
	శ్రీ ఉ. వే. పృ. వాసమాయలై జీయర్	స్వామివారు	నాగానాథులు
౨	శ్రీ ఉ. వే. పృ. శ్రీమాన్	శ్రీరంగనారాయణజీయర్	స్వామివారు
౩	,,	శ్రీయతిరాజ జీయర్	స్వామివారు
౪	,,	అద్వైతమణివాళ జీయర్	స్వామివారు
౫	,,	పరకాలజీయర్	స్వామివారు
౬	,,	అహోబలమఠ జీయర్	స్వామివారు
౭	,,	సంపత్కుమార యతిరాజజీయర్	స్వామివారు
౮	,,	తిరుపతి పెద్దజీయర్	స్వామివారు
౯	,,	తిరుపతి చినజీయర్	స్వామివారు

మిగత ఆచార్య పురుషులు, వీరస్థులు మంత్రాధిపతులు, పండిత ప్రకాండలు కూడ వేంచేయు ఆహ్వానించబడుదు నున్నారు.

శ్రీమతే రామచంద్రాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘం

పుష్కమాన పండిత పరిషత్సమావేశము

పాలకొల్లు — ఖర్చిము గోదావరిజిల్లా.

శ్రీ అష్టభుజ లక్ష్మీనారాయణస్వామివారి దేవస్థానము, (చిన్న గోపురము)

ఆహ్వాన పత్రిక

స్వస్తి శ్రీ విశిష్ఠాద్వైత ప్రవక్త బ గర మంగళవారం మొదలు మూడుదినములు (17-1-1950 లా 19-1-1950వరకు) పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా పాలకొల్లు గ్రామములోని శ్రీ అష్టభుజ లక్ష్మీనారాయణస్వామివారి సన్నిధియందు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉపన్యాసకేశరి సుబోధక శుభీమణి శో. కం. రంగాచార్యులు స్వామివారి అధ్యక్షతన, శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ హేమంతర్తు హదిత పరిషత్ సమావేశము జరుగును గాన తప్పక తామిందు పాల్గొని గోరుచున్నాము.

ఇట్లు

సలాది చిన రామలింగయ్య	ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు	సింహాచల సత్సన్నారాయణమూర్తి
రేపాక శేషావతారం	ఆహ్వాన సమమోహనాధ్యక్షులు	ఇమ్మిడి సత్సన్నారాయణ
రేపాక రంగయ్య	ఆహ్వాన సంఘ కార్యదర్శి	పోకల భావన్నారాయణ
మోటమర్తి సుబ్బరావు	ఆహ్వాన సంఘ సహాయకార్యదర్శి	నినిశెట్టి వెంకటేశ్వరరావు
రింగారు మాణిక్యం	ఆహ్వాన సంఘ కార్యనిర్వాహకసభ్యులు	గుణ్ణం మంగయ్యనాయుడు
మాచేపల్లి వెంకటరత్నం	..	రేపాక రామలింగయ్య
వెంకటరత్నం	..	రేపాక వెంకటరత్నం

కార్యక్రమము

ప్రతిదినము ఉదయము గం 6-0 లాతు గం 6-45 వరకు శ్రీ భగవద్గీతాకాలక్షేపమున్న
ప్రతిదినము ఉదయము గం 6-45 లాతు గం 7-45 వరకు తిరువీధి ప్రభోధోగ్నివమున్న
ప్రతిదినము ఉదయము గం 8-0 లాతు గం 10-30 వరకు

సాయంకాలం గం 4-0 లాతు గం 6-30 వరకు పండితోపన్యాసములున్న
ప్రతిదినము సుభ్యాహ్నం గం 2-0 లాతు గం 3-30 వరకు

స్త్రీలకు మాత్రము ప్రత్యేక విద్యుక్తిమణులు ఉపన్యాసములున్న
ప్రతిదినము రాత్రి గం 8-30 లాతు గం 9-30 వరకు భగవద్గీతావయము కాలక్షేపము తిరునామ సంకీర్తనమున్న జరుగుదును.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-30 లాతు గం 3-30 వరకు మాత్రము శ్రీ స్మరణభాషణ ఉపన్యాసములు జరుగును.

వేదాంతపరీక్షలు

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నములయందు వేదాంత పరీక్షలు జరుపబడి అందుత్తీర్ణులైన విద్యార్థులకు “వేదాంత విస్తారక” బహుమతులు బిరుదులు యివ్వబడును. గాన విద్యార్థులందర నిందు పాల్గొని గోరుచున్నాము.

శ్రీ భగవద్ గీతా

1	శ్రీ శ్రీ శ్రీ పరమహంస పరిచారికాచార్యశ్యామి యమగిరి సంపత్క-మాత	
	యతిరాజ జీయర్ స్వామివారు.	
2	శ్రీ శ్రీ శ్రీ సీతారామ యతీంద్రులవాడు	
3	శ్రీ శ్రీ శ్రీ ఉపన్యాసకేనీ సుబాధక సుధీయణి, కోయిల్ కందాల్ కంగా	
	చాన్యలుగారు	వరంగల్లు.
4	న్యాయవేదాంత వాచస్పతి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి తే. కం. రా. సుబాచార్య	
	స్వామివారు	నరసాపురం
5	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి శాంతయూరు వెంకటాచార్యులుగారు	చాలకొల్లు
6	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి తే. కం. సోపాలాచార్యులుగారు	కోరుకొండ
7	శ్రీ ఉ. తే. శ్రీమూర్తి పరాశర సుదన్యవ థిట్టర్ అయ్యవార్లంగారు	"
8	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి శ్రీ తి. పు. ధర్మాచార్యులుగారు	పడిద
9	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి శ్రీ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు	మాధవరం
10	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి గు. వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు	గొడ్లనాపల్లి
11	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ప. సోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు	మంగళంపాడు
12	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి కవిరత్న గుడిమిళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు	మక్కినల్లి
13	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి కొమాంమూరు ఇల్లైవిల్లి వెంకటాచార్యులుగారు	కాళకూరు
14	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి మొలగు రామానుజాచార్యులుగారు	ముగ్గుళ్ళు
15	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి తే. కం. ఉమార రామానుజాచార్యులుగారు	తాటిపల్లి
16	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి తూపురాణి వెంకటాచార్యులుగారు	తిరుతిప్పరం
17	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ఈ. రాఘవాచార్యులుగారు	నరసాపురం
18	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ఆరవిల్లి ఆశహాశింగరాచార్యులుగారు	చాలకొల్లు
19	శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు	అర్జునూరు

విద్యుత్తు మణిలు

శ్రీనిధి అమరవాచి లక్ష్మీవతసమ్మగారు	శ్రీమతి రామినీదీ రామానుజమ్మగారు
శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు	శ్రీమతి మరింగంటి స్వామ్మగారు
శ్రీమతి నంజూరి తనందమ్మగారు	శ్రీమతి క. తామరమ్మగారు
శ్రీమతి ప. చ. తామరమ్మగారు	శ్రీమతి శాక. రి చూడీపడుతమ్మగారు
శ్రీమతి మునుంటి రామానుజమ్మగారు	

ఆచారములు ఆరోగ్యసాధనములు

ఆయుర్వేద శాస్త్రసాధనము ఆయుర్వేదశాస్త్రమున కై దృష్టివిధానిధి

పండిత శ్రీ. ప. రామమూలకాచార్యులు శ్రీ గ్రామస్థులు.

“సర్వాగమాన సూచారః ప్రథమం నిరకల్మషతే
ఆచారప్రథమో శక్నో ధర్మస్య ప్రభు రమృతః”
అను నీమహాభారత వచనము ఆచారమునకు
బ్రాహ్మణ్యమిచ్చుచున్నది. ఆ ట్టి ఆచార మెంద
యని నిరూపించి నప్పుడు “వర్ణాశ్రమాచార
వతా పురుషేణ పరఃపుమాన్ విష్ణు రారాధ్యతే
పథా నాన్య త్యక్తోష్కారకః” అనువిష్ణుపురాణ
వచనము వల న ను శ్రాతం కర్మవచే
చ్చక్షః కర్తుం స్మార్తం సమాచరేత్ తత్రావ్యక్త
కరణే సదాచారం లభేద్భుదః! ‘ద్విజత్వస్య వృత్త
మేవతు కారణమ్!’ అనువ్యాసవచనము వల
నను నాచారమునగా వర్ణాశ్రమోచితముగు మంచి
నడతలేమి యని నిశ్చయింపబడి నట్లగపడుచున్నది.
(దీని ఉపప్రసంగముగా “వృత్తం యత్నేన
సంరక్షేద్విత్తమేతిచ యాతిచ! అక్షీణో విక్రతః
క్షీణో వృత్తతస్తు హతో హతః సదాచారహీనః
హతః సర్వకృత్యేషు బహిష్కృతః” అనిపైశ్లోకము
నందలియు త్రార్థమును వ్యాఖ్యానము చేయుచు
సద్వచితమే సదాచారమని గ్రంథకర్త నిశ్చ
యించెను.

పసిబ్బప్పుతియందు ‘శుక్రితి స్మృతి విహితో
ధర్మః’ “తదబాధే శిష్టాచారః పుమాణమ్”
“శిష్టః పునరకాంగూత్వా” అను సూత్రముల

వలన శుక్రితి స్మృతిచోదతిత్తైనది ధర్మమనబడు
ననియు, నట్టి శుక్రితిస్మృతులచే నాకామ్యగా నిధిం
పబడకుండెనను యుతి మనోవృత్తులుగ నెప్పుల
యాచారము (నడత) కూడి ధర్మీతుల్య మగు
ననియు నిరూపింపబడుచున్నది.

ఈవిషయమున నమ్మదాచార్యులును కనిష్ఠ
శ్వశురులునుగు శ్రీమాన్ ప్రహసమాక కన్యాస్తే
భావన్నారాయణాచార్యస్వామివారు తమచేరదిం
పబడిన ‘గృహ్యసూత్రార్థ దర్శనీ’ యయనాప
స్తంబగృహ్యసూత్రీవ్యాఖ్యానమున ‘అధకర్మా
ణ్యాచారాద్యాని గృహ్యస్తే’ అనుసూత్రీమును
వ్యాఖ్యానముచేయు సందర్భమున నిట్లునివరించిరి.
“ఆచారాత్ - ఆచర్యత ఇత్యర్థో భావమజ్ఞన్తో
ఽయమాచారశబ్దః. అత్యంత ఆధోభివ్యాప్తి
ద్యోతికః, తథాచ సర్వదేశ కాలావచ్ఛేదేనా విగీత
వృత్తిభి రైవదికః శత్రుధైర్యాద్రయమాణంస్వమూల
భూతపరిత్యజ్ శుత్యసుపలభ్యే రానుమానికశ్రుతి
విషయే హేతుభూతం కర్మ సుయత్పరీవర్తనం
స ఆచార ఇత్యుచ్యతే! (అనగా నాచారపదము
భావమజ్ఞన్తమగుటచే నాచరణము(నడత)ను బో
ధించును. చుధాతువుతో గూడిన‘అచో’అను
సుపసర్గ|అభివ్యాప్తిని ద్యోతించజేయును. కాబట్టి
సర్వదేశ సర్వకాలములయందును నియమితమన
వృత్తులై నిండింకరాని నడతగల వైదికవృదులనె

భక్తినివేదన

నానరింపబడి, ప్రత్యక్షమగు తేదవిధి, తనను గూర్చి కనబడకున్నను వెనుకజెప్పబడిన వైదిక వృద్ధుల యాచరణమువలన ననుమానింపబడిన శ్రుతిగోపీతులగు కర్మప్రవృత్తియే యాచార శబ్దముచే జెప్పబడుచున్నదని తాత్పర్యము.

ప్రత్యక్ష శ్రుతిచోదితమైన సద్వృత్తము ధర్మ ననియు బెద్దలనడతవలన నూహింపబడిన శ్రుతి చోదితముగా నెంచబడు సదాచారము, ఆచారమనియు నట్టియాచారము ధర్మమకంటె ముఖ్యమనియు జేలుచున్నది. “ధర్మజ్ఞానవయః ప్రమాణం వేదాశ్చ” అనికదా పెద్దలు చెప్పుదురు.

ఆచార్య వచారము

“అచినోరిహి శాస్త్రార్థానామ్ | పరానాచార యత్యపి స్వయమాచరతే యస్తు స ఆచార్యస్థ దోష్యతే” అని యాచార్య వదనిరక్తి కనబడుచున్నది. అనగాశాస్త్రార్థములనువివరింపుచు నట్టివానిని దామాచరించి యితరుల నాచరింపజేయు వారాచార్యులని యెల్లప్పుడు జెప్పబడుదురని భావము. మన్వాది ధర్మశాస్త్రములలో నాచార్య మక్షణమైనది సంస్కారపూర్వకముగా సదాచార్యోదేశము చేయువాడని జెప్పబడెను.

ఆచారములెవ్వ

ధర్మములు శ్రుతిచోదితములగు యజ్ఞయాగాదులును, “వైకలంకంధత్తయేత్” “న పంచాశాస్త్రశ్చేత్” “నాస్మరంవదేత్” ఇత్యాది ప్రత్యక్షశ్రుతి చోదితములగు కలంకభయము నిష్కామములగు సామాన్యమనము తెలిసికొంటిది. ఇంతకంటె ధిష్ణములైన ప్రత్యక్షశ్రుతులు లేకున్నను శిష్టులచే నాచరించబడి మన్వాది శ్రుతికా

రులు తమబంధనములలో చేర్చిజెప్పుచుండు రనియు, పరమపూరూపములై స్మృతులగు గూడ బోధింపబడనియునగు సద్వృత్తియు, లాచారములని దెలిసికొనవలెను. ఇట్టిని శాస్త్రమువలన మున జేయుట మిదల నిజము. దువరకు నిత్యమాచరింపబడు నాచార్యోపదేశములును, నైమిత్తికములయందువిశేషించి యాచరించినట్టి యాచరణములును నైయున్నవి. “ఇత్యాచారమనానైవ” అనిదీనచర్వాభ్యాసాంతమున వాచ్చుట గూడ నిత్యాచారము నాచారమని జెప్పియున్నాడు.

ఆరోగ్య నిర్వచనము

“రోగాస్తు దోషమ్యుగ్ధా దోషసామ్య మరోగతా” అను వాగ్మటవచనమునబట్టి వారె- పితృ కఫ రూపములగు కారర దోషములయొక్క వృద్ధిహాస రూపములగు విషమస్థితి రోగమనియు, సమావృత యారోగ్యమనియు దెలియుచున్నవి. వారిపితృ కఫములైనను దోషములనెడు దోషముల కాహార విహారముల వలన శరీరములో నయితావృత్తకాసి, వృద్ధిహాసములుకాని యేర్పడుచున్నవి. “అహారశయన బ్రహ్మ చర్యైశ్చైవ సమో దైహ శరీరం ధార్యతే” అను మంగరమి వ ఛాంద్యై, అనుచు కవచన మిచ్చుట బ్రమాణము. అట్టివిషమస్థియే రోగకారణము, సమావృతయే యారోగ్య కారణము.

మతియు గేవలశరీరమునకే కాక మనస్సునకు గూడ క్రిమీదోషము కలిగినప్పుడు రోగములు కలుగుననియు, అట్టిదోషములు రజస్సు తమస్సు

భక్తి ని వేద స

శ్రీమద్విద్యాయామితి తత్పరశ్చేత్తాం
 శాంతిం దోషహరమ్॥ మానసం పునరుద్ధితం
 శ్చైతన్యం వచనమ్॥ అనుచరకవచనమును బట్టి స్వ
 ప్త్యుపగమనము. ఆర్షమగునాయుర్వేదసిద్ధాంతము
 నారోగ్యమునకు ముఖ్యసాధనము. రోగ
 ద్విగ్ని రేడవిదిగాను నిర్దేశింపబడినది. మొ
 త్తముపైన “భాతుసామ్యక్రియాచోక్తా తంత్రీ
 స్యాస్య ప్రయోజనమ్” అనుచరక వచనమును
 బట్టి వాతాది సామ్యవస్థను గలుగజేయుట
 యాయుర్వేద ముఖ్య ప్రయోజనముగా జెప్పబ
 డినది. కా శరీరమునకు గాని ననస్సునకు గాని
 దోషములవైషమ్యమును బట్టి ఎచ్చిన సావ్యస్థ
 ము లేకుండుటయే యారోగ్యమని తెలియు
 చున్నది

ఆచారములకు ఆరోగ్యమునకును సంబంధము
 ఇదివరలో జెప్పబడిన యాచారములకును
 నారోగ్యమునకును నేమి సంబంధముకలదని విచా
 రించినప్పుడు “నిత్యం హితాహార విహార సమీక్ష
 కారీ విషయేష్వసక్తః॥ దాతానమ స్యోధి పరః
 క్షమావాకాస్తో పనేవీ చ భవత్యోగః” అనునట్టి
 వాగ్బట వాక్యము వీనికత్యంత సంబంధ మున్నట్లు
 స్పష్టపరచుచున్నది.

నేనించుటకు కట్టువైనను సుఖపర్యవసాయి
 యగునట్టిదిహితము. అట్టిహితాహారము హితవి
 హారమును నేనించుచు నట్టి నేవనమున కనుకూల
 మగు విమర్శనుగు బుద్ధితో నట్టిపనియయినను
 జేయుచు “ఇద్వియాణి కృమాభీని హరిన్తి ప్రసం
 భంతున్” అనునట్లు చక్షురాదీంద్రియములదమ
 కిచ్చు వచ్చినట్లు నడువ నిచ్చినచో పైనచెప్పిన

హితనేవనమునకువిరోధముకలుగును. కానవానికి
 లొంగక వానిని లొంగదీయుట శాశ్వరమగు
 నారోగ్యమునకు ముఖ్యసాధనము.

దాతయవగా న్నది యైనను తనకుగల్గినచో
 దానినర్దుల కిచ్చువాడు. సమస్త భూతముల
 యందును శత్రుమిత్రీ భావమును వదలి సమా
 నదృష్టియందు పాడునముడు. తా నరిగినదానిని
 దాపక నొడల కెటుకపటచువాడు. సర్వపరుడు.
 తనకు శక్తియున్నను ఇతరుల యపరాధము
 నొనర్చిన దానికితగిన బ్రతికీయము దలపనివాడు
 క్షమాపంతుడు. ఇట్టి దాతృత్వము మొదలైనవి
 మనోదార్ద్యమునకు హేతువులై రజస్తమస్సుల
 కెడమియని వగుటచే మానసా రోగ్యమునకు
 హేతువులు.

ఆవుల నెల్లప్పుడు విడువకుండుట శభయని
 భారోగ్యములకుముఖ్య హేతువు. ఆవులనగా యే
 పాం త్రికాల మమలం జ్ఞాన మువ్యావృతంనదా
 అస్తా శిష్టాశ్చ విభుదాస్తే నాంవాక్యమ సంశయం
 ఆనున్ను త్రికాలజ్ఞాన సంపన్నులైన ఋషితు
 ల్వలు. వారిమాటలలో దబ్బిబ్బులుండవు అట్టి
 వారి నెల్లప్పుడు విడువనందున దననడతలో భ్రం
 శము కలుగక నారోగ్య భాగ్యమెల్లప్పుడు
 మాస్త గతమై యుండును.

కాబట్టి ఆరోగ్యమునకును మంచినడతకును
 మిక్కిలి సంబంధమున్న దని దెలిసి శాంతిమి
 త్తాని ప్రతియాచారభాగ ముక్కొక్క యారో
 గ్యభాగమునకు గారణమగుచున్నదని ప్రత్యేక
 ముగా జెప్పినగాని యిప్పుటి హేతువాదులకు
 దృష్టికలుగజాలదు. కనుక నిత్యవృత్త ములలో

గొన్నిటికిని సైమిత్రిక వృత్తములలో గొన్ని విశేష భాగములకును నాదెలిసినంత వరకు విన్నవించును.

బ్రాహ్మముహూర్తోత్థానము-దాసవలనిలాభము
అందుమన్నుండు ప్రతివారును వేకువనే నిద్ర నుండి మేల్కొంచుట మొదటికృత్యము. దానికి గాలనియచుచు మన ధర్మశాస్త్రములలో 'బ్రాహ్మముహూర్త ఉత్థాయధర్మార్థ వనుచింతయేత్' అనిమనుస్మృతి మొదలగు వానియందును, శ్రీబ్రాహ్మముహూర్త ఉత్థాయచింత గోదాత్మనోహితమ్ అని యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి లందును జెప్పబడినది.

ఇకనారోగ్యశాస్త్రమును నాముర్వేదమందు గూడ 'బ్రాహ్మముహూర్తం ఉత్తిష్ఠేత్స్విఘ్నో రక్షోర్ద మాయుషః' అనివాగ్భటుని యుష్టాంగ హృదయమున బ్రాహ్మముహూర్తోత్థానయామస్సును రక్షించు కొనుటకుపయుక్తమనిచెప్పబడినది. బ్రాహ్మముహూర్తమనగా రాత్రియు సవలను సమముగనుండు శరగ్వంతకాలము. అరాత్రి చతుర్థ యామమునందు సాల్మగడియలు యుండగా నారంభించి రెండుగడియల కాలము. బ్రాహ్మమనగాపరబ్రాహ్మమును వేదమునుఅని యీకాలమున దలంపబడి పరబ్రాహ్మభ్యానము కనుకూలమగు నదియు, నట్టి దానిని బోధించు

వేదము సావకీరించుటకును సుక్తి-గునదియు సగుముహూర్త మగుటచే దీనిని బ్రాహ్మముహూర్తమని వాడెదరిని యరుణదత్తుడు పైన వాగ్భటనాక్య వ్యాఖ్యానమందా వ్రాసియున్నాడు.

భ్యానముజ్ఞానరూపయగుట నట్టిజ్ఞానమునకు సత్వగుణము ప్రధాన మైయుండుటచే నట్టి సత్త్వగుణమునకు రజస్త మనస్సుల యాటంకము లేనప్పుడు మనస్సు చలింపక జ్ఞానమున కనుకూలముగానుండును. అట్టిదాకాలమున నుండును. ఏలననగా :- "అన్నమయం హి సోమ్యమనః" అను ఛాందోగ్య వాక్యముననుసరించి యాహారము మనస్సునకు పోషకమగును. అట్టియాహారము పూర్తిగా శరీరమునందు జీర్ణించి వాతాది దోషములకు నమావస్థ కలుగజేయు కాలమగుటచే మనస్సునకు రజస్త మస్సుల యాటంక ముండద "సత్త్వబహు లమాకాశమ్, రజోబహులో వాయుః, సత్త్వరజో బహులోగ్నిః, సత్త్వతమో బహులాఽపః, తమోబహులాప్తధివీ, అను సుశ్రుతి వచనమును జట్టి పంచభూత వికారయగు నాహార మందలి పృథివ్యాధివాత్సంత మయిన యాయాభాగములు పంచభూతవికార మగు శరీరము నందలి యాయాభాగము నందలి థాతువులలో చేరిన పిమ్మట నద్దాసిలో నాకాశభాగము మాత్రముండి మనస్సునకు త్రేతము నిచ్చును.

నారీవిభాగము

“జిహ్వకీర్తయ కేశవం”

త్రిమతి సా కందాళ తాయారమ్మగారు

(శ్రీరామకీర్తనం)

‘పృథ్వీచక్రమున “దుర్గభో మానుషో దేహా
దేహీనాం తులభంగుః” అని చెప్పిన విధముగా
ప్రాణులకు తులభంగురములైన మనుష్యదేహా
ము లభించుటయే దుర్గభము. ఏమనగా?
యద్భుత్పూనియతా అన్నప్రకారముగా అనేక
బ్రహ్మ కల్పములందు ఎడతెగకుండా అనుభ
వించినా నశించని పాపము ఈలోకమందు ప్రాణి
తులములో సంపాదించును. అట్టి పాపమువలన
‘వచ్చితైః పక్షి మృగతాం మానసై రంత్యజాతి
తాం’ అని చెప్పినవిధముగా నరుడు వాక్కుచే
నాచరించిన పాపము వలన పక్షిజన్మము గాని
మృగజన్మముగాని పొందును. మనస్సుచే నాచ
రించిన పాపమువలన చెండాలజన్మము పొందును
శరీరముచే నాచరించిన పాపమువలన స్థావరజన్మ
పొందును. కనుక మనుష్యజన్మ లభించుటయే
దుర్గభము. ఏదియో సుకృతమువలన దుర్గభ
మైన మానవజన్మ, లభించిన చేతనులు, తమను
భగవంతుడు సృజించిన దానికి ప్రయోజనము

లభించవలెను. బ్రహ్మకు ప్రయోజనము “విచిత్రా
దేహానుపత్తిః అన్నవిధముగా వస్త్రపాదాదులతో
కూడు కొని యున్న విచిత్రమైన యీదేహానును
సర్వేశ్వరుని విషయమై వినియోగకరమగుటయే
కదా! ఈవిషయమునే కులశ్రేష్ఠ ప్రియమాన్
తామ సాయించిన ముకుందమాలగో “జిహ్వ
కీర్తయ కేశవం, మురరిపుం చేతోభజ శ్రీధరం
ప్రాణిద్యుద్వ సమస్తయ, అచ్యుతకథాః శోత్ర
ద్వయత్వః శుశ్రూః కృష్ణం లోకయ లోచనద్వయ
హరే గ్ధచ్ఛాంఘ్రియుగ్మలయం జిఘ్రీ ఘ్రీణ
ముకుంద-పాదతులసిం, మూర్ధాన్నమా ఘోషజం
అనిసాయించిరి. జిహ్వకీర్తయ కేశవం : ఓనాలు
కా! నీ కర్తవ్యము మధుర సదార్థములను భుజా
చుట కాదు శ్రియఃపతిరునామము సంకీర్తనము
చేయుటయే’ కనుక, నీలమేఘ-నిభ మంజునపుంజ
శ్యామకుంతలంబన్యట్టుగా వేంచేసియున్న స్వామివి
గూర్చిసంకీర్తనము చేయుము. అదియేనీకుపరమ
ప్రయోజనము. మురరిపుంచేతోభజః-ఓమనస్సా!

కర్తవ్యము శబ్దాదివిషయములను తెలుసుటకాదు. ఆ సర్వేశ్వరుని హృదయమున శరించి, ఆకళ్యాణ గుణ చేష్టితములను భ్యాసించి తరించుటయే కావున ముతవైరిని సర్వదా భజించుము శ్రీధరం పాణిద్వంద్య సమర్పయ—: హ స్తద్వయమా నీ కర్తవ్యము ఇతరులను పూజించుటకాదు. తేవ నెంబెరుమాను కల్లాల్ పూవుం పూశనయం అని ఆళ్వారులు సాయించినారు దేవతలను చేత నా చేతనప్రపంచమును సృజించుటకు నాభీకమ యందు చతుర్ముఖ బ్రహ్మను నృజుచినట్టి దేవ కేవుడైన స్వామికి తప్ప మరియొకరికి పుష్పములు పూజయు తగునా? పుష్పములచే పూజించుటకు శ్రీయఃపతి తప్ప మరియొకరు అర్హులుకారు. కావున పాణిద్వంద్యమా దివ్య మంగళ విశిష్ట డైన శ్రీయఃపతిని సేవించుటయే నీపరమార్థము. అచ్యుతకథా శ్రోతృద్వయత్వం శుభం కర్ణ ద్వందమా ఇతర ప్రపంగములను వినుట నీ కర్తవ్యముకాదు. ఆనంతకల్పాణ గురీ పరిపూ డుడైన సర్వేశ్వరుని గుణ గుణములకు విని ఆనం దించుటయే. కనుక అచ్యుతుని కథల వినుము కృష్ణం లోకయ లోచన ద్వయ—: కేతృద్వంద మా, నీ కర్తవ్యము ఇతరములనుచూచుటకాదు. పుంసాం దృష్టి చిత్రాపహారిణం అని సహజంగా స్త్రీలు పురుషుల్ని చూచి మోహించుటయో లేక పురుషులు స్త్రీలను చూచి మోహించుట యో కాని పురుషులను పురుషులు మోహింప జాలరు. శ్రీరామావతారమందు పెరుమాళ్ళు దండకారణ్యంలో సంచరిస్తున్నపుడు స్వామి శ్రీ సౌందర్యం సౌకుమార్యం చూచి ఆహా! నీమి ఈ

సౌందర్యం! ఇట్టిపురుషుని అనుభవించునప్పుడు కదా! మన తనస్సునకు సాభ్యం అని జితేంద్రి యులైనమహద్వల మనస్సుచలించును సుగువాత రావణ వధానంతరము నామి సుకృత గుణానా రూఢులై వేంచేయు పుడు ఋషులందరు వారి ననుసరించి నాన్ది. దేవతవారి విశ్లేష మును సహింపజాలము. మక్కిలి అర్చక గా స్వామి వారి అభిలాషను గ్రహించి వారికిలవ తారమున మీ అభిలాష నెరవేర్చెదనని తాను కృష్ణావతారమెత్తి ఋషుల వందరను గోపిమా ర్గగా అవతరింపజేసి వారి మనోరథమును పూర్తి గా నెరవేర్చిరి. అటువంటి జితేంద్రియులైన ఋ షుల సమస్సుచుకడా చలంపజేసే భగవంతుని సౌందర్యముకంటె నీకు కొరదగిన దేదయు లేదు. కావున శ్రీకృష్ణుని సౌందర్యమును అనుభవిం చుమా. హరేర్గోచాంఘ్రి యుగ్మలయం:— పాదద్వందమా! నీకు కర్తవ్యము నీకీర్తన వాం డుకు వెట్లుటకాదు. ఆశ్రితవాత్సలైకజలధి యగు శ్రీయఃపతి ఆలయమునకు వెట్లుటయే నీ కర్త వ్యము. జిహ్రుఘ్రాణ ముకుందపాదతులసీం:— ఓనాసికా! నీకు ఇతరములగు మగంధద్రవ్యముల నాఘ్రాణించుట కర్తవ్యముకాదు. ఆసర్వేశ్వరుని తిరువడిగళ్ళు పై నుండు తిరుత్తుళాయి కరిమళము నాస్వాదించుటయే మార్గ మాఘ్రాణజం:— ఓ శిరస్సా నీకు ఇతరములైన క్షుద్ర దేవతలకు నమస్కరించుట కర్తవ్యముకాదు. “శేషశాయికి మ్రొక్కు శిరము శిరము” అన్నట్లు దయాసము ద్రుడైన భగవంతుని నమస్కరించుటయే నీ కర్త వ్యము. గాన అభోక్షజనకు నమస్కరింపుము.

భక్తినివేద

(అని ఆయా అవయవముల సృష్టికి ప్రయోజనము భగవంతుని విషయమై ఉపయోగములను బట్టి అని సాయించిరి కదా కులశేఖరులు— అయినను ఈ జీవుడు భగవంతునితో సమానమైన ఆనందమును ఆనుభవించుట కిష్టపడె నప్పటికి తనస్వరూపము తెలియలేక దేహేంద్రియాదుల్ని విషయపరం చేసి సహజజ్ఞానం నశించి ప్రకృతి వశ్యుడై యుండ శ్రీయఃపతియు ఈ జీవుడు తనతో సమానమైన ఆనందం అనుభవించుట కిష్టపడెను. తన స్వరూపం తెలిసుకొనేక దుఃఖియైనాడే అని అవ్యాజమైన కరుణతో దేహేంద్రియజ్ఞానము ప్రసాదించాడు. దానినవలంబించి కూడా మనము ప్రకృతి వశ్యులమై స్వరూపజ్ఞానం నశించి ఇంద్రియాల్ని విషయపరంజేసి హనియందే ఎక్కువ ప్రీతి కలిగి వాని వలన కలిగిన పాపపాణ్యములకలన తిగి జన్మను పొందుచున్నాము. ఈ దేహమే జీవునికి అపారమోక్షప్రసాదము ఇచ్చింది. ఈ దేహమే మనకు భయంకరమైన సకానుభవము కలిగించేది. (“ఉద్ధర్యదాత్సనా త్స్థానం నాత్మాన మవసాదయేత్ | అని శ్రీకృష్ణపరమార్థ సాయించినట్లు తనకు తానే బాధువు. తనకు తానే శత్రువు. ఈశరీరమే మనకు శత్రువు. ఈశరీరమే మనకు మిత్రము. తనను తననే ఉద్ధరించుకొనలెను. తనను నశింప జేసుకొనరాదు.) దీనిని తెలిసుకొని మనమందరము మన దేహేంద్రియాదులను, స్వరూపానుభవముగా భగవంతుని యందు వినియోగించుటయే మన కర్తవ్యము. మనము ప్రకృతి వశ్యులమగుట వలన ఇంద్రియముల నన్నిటిని భగవదగ్రహము

చేయలేక పోయినను ఒకసారి జిహ్వవేత్త హరి యైన “హరిర్జరతిపాపాన ముచ్చిన్నైవే నృపతః అనిచ్చమాసి నాస్మిన్” మహాశ్లోక హా పాదరే అన్నట్లు మన పాపముల నన్నిటిని తొలగించి కదా నీలమహా. నామ స్మరణచేతనే పాపముల నన్నిటిని హరిగొట్టిన విభము అహింసాధిని విషయం లోకనబరచినాను (అజామీభాష తనజీవిత కాలములో అన్నియు పాపకార్యములే కాని పుణ్యకార్యముకీ టికూడా ఆచరించి యెరుగను పుణ్యనియందలి ప్రేమచే “నారాయణా” అని కిలది ప్రాణములను వదలెను. వెంటనే యమదూతలు రాగా శ్రీయఃపతియు తన నామమును స్మరింపటచేత నానియందు కటాక్షముకలిగి తమకింకరులను బంపి, విష్ణుతొక జాయమాన కటాక్షముతో వాని పాపములనన్నిటిని నశింపజేసి సరమృతము కటాక్షించెను). కాబట్టి ఒక్కసారి ఆయన నామముస్మరిస్తే మనకు భవతరణ ముపుడుంది. ఆయన దివ్యనామము ననుసంధించుటయే శ్రేయో ఒకసారి భ్యాసించుటయే లేక స్వామికోపలకు వెళ్లుటయే, ఆయన కల్యాణగుణములను వినుటయే మన శరీరము లభించినందుకు సరమృతయోజనముగా తలంచి, చిరకాల ఒక ఇంద్రియమును ఆయన యందు కుక్షయోగపరచినను ఆ శ్రీయఃపతి మనలను ఈ సంసార బంధమునుండి విముక్తులను చేసి సరమృతదాను కటాక్షించును. కనుక చార్ల భక్తవ్రత మనవ్యదేహము లభించిన ప్రతిప్రాణీయు తమ అవయవములనన్నిటిని భగవత్పరముగా సమర్పించుట, ఆ అవయవములను లభించినందుకు, మనవ్యజన్మ లభించినందుకు ప్రయోజనము అని విన్నవించుచున్నాను.

ప్రహ్లాదుని హరిభక్తికోపన్యాసము

దరుహారి కమల, విశాఖపట్టణము.

సంసారము ఒక ఘోరసముద్రము. ఇందు శార్యపుత్రులు అను నేపలచేతను, కోధము, తృష్ణ అను పెద్దతరంగములతోను, తాపత్రయము అను సుడిగుండముతోను నిండియున్నది ఈ సంసారసముద్రమును దాటవలెననిన బహుకష్టము. కావున ఈసంసారసముద్రమును దాటుటకు విష్ణుసేవ యను తేప్పలేదే దాటలేము ఈమహాసముద్రమును ప్రహ్లాదుడు విష్ణుసేవయను తేప్పచేదాటెను.

ప్రహ్లాదుడు హిరణ్యకశిపుడు దాననరాజు కుమారుడు. హిరణ్యకశిపునకు జిత్రచరిత్రులైన నలువురు కొడుకులు పుట్టిరి. అందునర్వనన్దా మూర్తియైన ప్రహ్లాదుడు గంగాయవనముందు తులసిమొక్కవలె జన్మించెను. ఇతను చిన్నతనమునుండి హరియందు లగ్నమైన మనస్సుకలవాడై యుండెను. హిరణ్యకశిపుడు దన కుమారుడైన ప్రహ్లాదుడు ఎల్లప్పుడును హరిపరాయత్త చిత్తుడై యుండుట చూచి తన కుమారుడు సురాధిరాజపదము లక్షింపక జడబుద్ధియై యుండెనని తలచి విద్యాభ్యాసమున గాని బాగుపడదని శుక్రాచార్యుని కొడుకులైన చండామార్కులను రావించి తన కుమారుడైన ప్రహ్లాదుని వారికి విద్యాభ్యాసమునకై పిప్పగించెను.

ప్రహ్లాదుని విద్యాభ్యాసమునకై గురువులు తమవెంట తీసుకొనిపోయి తక్కిన రాక్షసబాలురతో కలిపి పాతయోగ్యమైన పెక్కు శాస్త్రములు చెప్పిన ప్రహ్లాదుడు వానిని పెడచెవినిపెట్టి నిశ్చలమైన విష్ణుభక్తి హృదయార్థుడై యుండెను. ఇట్లు కొంతకాలము గడచిన పిమ్మట ఇతని తండ్రియైన హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని విద్యాభ్యాసము పరీక్షించుటకై ప్రహ్లాదుని తోడుకొని రమ్మని అజ్ఞాపించెను. హిరణ్యకశిపుని అజ్ఞానసారము చండామార్కులు ప్రహ్లాదుని తండ్రియొద్దకు దోడ్కొని వచ్చిరి. ప్రహ్లాదుడు వచ్చిన వెంటనే హిరణ్యకశిపుడు సంతోషముతో కుమారుని దగ్గరకు తీసుకొని తన తొడపై కూర్చుండబెట్టుకొని కుమారా! నువ్వు చదివిన శాస్త్రములలో ఒకపద్యము చదివి దాని అర్థము చెప్పుమనిన ప్రహ్లాదుడు తండ్రికిట్లని చెప్పదొడగెను.

పద్యము.

ఎల్ల శరీరధారులకు నిల్లను చీకటి నూతిలోపలం ద్రెళ్ళక మీగు నేననుచుతిభిమణంబున భిన్నులై వీరిల్లకి నర్పము న్నతనిదివ్యకళామయమంచు విష్ణునం దుల్లము చేర్చి తా రడవి సుండుట

మేలుసి శాచరాగ్రిణి

అనగా శరీరమును దాల్చిన ప్రతివాచును ఇల్లనే చీకటి నూతిలోకూలిపోక నీవు నేను అను

మతీచాంచల్యముతో వర్తింపకనమస్తము ఆభగ వంతుని కేరీరభూతములే యని తలంపనలెను. కావున బి తండ్రి నమస్తము ఆభగవంతుని అంశ ముగాన యింటిలో యుంకి అహంకారముమకారములు కలిగియుండుట కంటెను అడవిలో యుండుట మే. ౩. విష్ణు దేవీయన విహారభోగపరుడు యైన హిరణ్యకశిపుడు ఆశ్చర్యపడి ఈ విరోధిశాస్త్రములు ఈ బాలునకు ఎవరు చెప్పిరో కదా! గురువు ఎప్పుచెప్పిన బాలకులు అట్లు నుడువుదురు నాకు విరోధులై వారెవరో ఇతనికి ఈ విరోధిశాస్త్రము బోధించి యూడెదరని తలచి కృమారుని పిలిచి “సీతీ విరోధిశాస్త్రము లెవరైన భోధించిరా? లేక నీయంతట నీకే కలిగెనా అని అడిగిన ప్రహ్లాదుడు తండ్రికిట్లని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

“తండ్రి! భగవత్భావము ఒకరు చెప్పిన వచ్చునది కాదు. అనేకమందికటికచీకటితో సమానమైన గృహమందుపడి అనేకమైన సుఖములకు లోబడి యింద్రియలోలులై చెచ్చుచు పుట్టుచుండురు. ఇట్లనేక పర్యాయములు జననమరణములనే బొందుచున్న వారికి విష్ణుభావమును గూర్చి ఇతరులు చెప్పినను తమంతట తమకైనను పుట్టుట సాధ్యముకాదు.” అని పలికి వెంటనే హిరణ్యకశిపుడు ఉగ్రుడై నీ పినతండ్రిని బంపెనని శ్రోధమైనను బూనక విష్ణువును భ్యాసించుచుంటివేల అని తండ్రి అనగా ప్రహ్లాదుడు యిట్లు పలికెను. ‘తండ్రి! ఇందు అయిస్కాంతమువద్ద ఎట్లు చలించునో నా మనస్సు విష్ణుభావమునందు అట్లు అసక్తి కలిగియున్నది, అదియును

నాక విష్ణుసాహచరించనేడ యను అన్యులముత్రాగుటనే నధికముగా మదింపి నా మనస్సు మరలెయ్యక వాచియును నీయు మరలును.” అని ప్రోదిచి “హిరణ్యకశిపుడు ఉగ్రుడై వంశమూర్తిలకాండవిన బాహుభయకంక్షితులై ఈమాగుతప్పక కేర్పుతో నిద్యకేర్పించెదమనిల్చి తమ వెంటకొనిపోయిరి ఇట్లు కొంతకాలము గడవిన పిమ్మట హిరణ్యకశిపుడు విద్యాపరీక్ష ప్రహ్లాదునిరావించెను. నీవు ఏవీశాస్త్రములు పఠించితివి హిరణ్యకశిపు డనగా ప్రహ్లాదు డిట్లనియె. “నమస్కరించుట, నేవించుట, ఆత్మలోనడిగి యుండుట, భ్యానముచేయుట, పూజించుట, భజించుట, అను తొమ్మిది భక్తిమార్గములచే విష్ణువుని నమ్మియుండుట ముదిదని తలంచెదను. గ్రుడ్డివాడు శ్రేష్ఠమైన వస్తువులను చూడని విధముగా కొందరు కర్మలచే బంధింపబడినవారై విష్ణువును భ్యాసించును. మరికొందరు సర్వకర్మలు పరిత్యజించి విష్ణుసేవచేయు వారు విష్ణుసానిధ్యము పొందుదురు.

కావున విష్ణుసానిధ్యము పొందవలెనన్న కర్మలను డి విముక్తులు కావలెను. కర్మబంధమునుండి విముక్తి కావలెనన్న ప్రహ్లాదునివలె మనసర్వప్రయత్నములను కరిపించి ఆ భగవంతునే నమ్మవలయును. ఇట్లు ఎల్లరును భగవత్భావ తత్పరులై యుండిన తప్పక వారికి భగవంతుడు చేయుతనిల్చి సుసారసముద్రమునుండి ఒడ్డునకు తేర్చును. కావున అందరును శ్రీమన్నారాయణుని స్మరణచేయుచు జననమరణములు లేని మోక్షసామ్రాజము పొందవలయును.

ಶಿಂಧಿ ಕೌದಿಗಾಪು.

పల్నాటి చోళనాథుల ఆంధ్రాభిషేకము

అని సాయం సమయము, సూర్యభగవానుడు
 ఏవరి కర్మము వాచే అనుభవించవలెనని తల్లిగర్భ
 ములోనికి పోవుచుండెను. అప్పటి వరకు జేదీ
 ప్యమానముగా వెలిగిన ఆకాశము సూర్యనియో
 గముచే మొఖమెరబాటి యుండెను. ప్రకృతి
 కాంత మంచురూపమున కన్నీరు కార్పుచుం
 డెను. చంద్రకాంతలు నల్లకలువలు మాత్రము
 వికసించి కిలకిల నవ్వుచుండెను.

పంచపాంపులు అప్పుడే సంధ్యావందనముల
పూర్తిచేసుకొని వలయాకారముగ రెడ్డిగము
వేసుకొని పంచాగ్నులవలె కూర్చుని యుండిరి.
వారిపార్శ్వమున ద్రాపతి తిరువర్తిక్ష్ణువలె వెలు
గొంగుచుండెను.

పాపము నారితే యరణ్యవాసమునకిదే తొత్త
 ఆగర్భసీమంతులు. అల్లారుముద్దుగ వెరిగిన
 అనూర్యంపశువులు. అయితేమాత్రం రాజసూయ
 మానగం చేయడం దుగ్యోగను డసూయపడడం
 జూపించి సూపాపహానం పన్నెండు సంవత్సర
 మంది అరణ్యవాస ఘోర లభించడం అన్ని వరు
 సుగూ పాపముగూలు.

అంతేమీదటికి ఒక ముఖ్య ముక్కను చూచు
కో. సులక్షలు మింగుతూ కూర్చునియుండిరి

[illegible]

ప్రతి పట్టణమునకును పాఠశాలను
 నిర్మించుట.

ధర్మరాజు తనకట్టుబట్టులతో 'వియనపాదములు
తుడిచెను' భీమ 'దక్షనున్న' రాతిబండను
అసనమునకై పోడించెను. 'అర్జునుడు' రెండు
చుంపలు నాలుగు పండ్లు ఒక తాటాకు పై
తెచ్చెను. నకులుడు ఒక పోకపొత్తితో మంచి
తీర్థము తెచ్చియిచ్చెను. సహదేవుడు ఒక తాటి
మట్టను తెచ్చి విసరజొచ్చెను. అండరు, నిశ్శబ్ద
ముగ, మానముతో తలవంచుకొని కళ్ళవెంబడి
నీరు కార్చుచు చుట్టూ నిలబడియుండిరి.

శ్రీ కృష్ణుడు నవ్వుచు “అంతా కుశలమే కదా
అని పశించెను.

ధర్మరాజు!—బావా! నీదయవలన ఏదో పేగుకు
మాత్రం బ్రతికిఉన్నాము. ఈలోకంలో దరి
ద్రముంటే మించిన బాధలేదు కదా!
అనియ్యజ్ఞాతుల వలన కలిగినది. అందులోను
శక్తియుండుగా తటస్థించినది. పైగా రాజనూయ
యాగభోజన రూపముగ సంభవించినది.

సాక్షాత్తు భగవంతుడనైన నీయాజమాన్యమున! మంత్రద్రవ్యయైన వ్యాసవహాసి యొక్క ఉపాధ్యక్షమున కిది. వింశతి శతాబ్ద క్త-అనన్తలతో జరిగిన యాగమనకే ఈ లింగం బులాగుండగా ఇంక! లోకం ఎవడైన యజ్ఞయాగాదులచేయురా? నీయాజూర్వాప్తమైన వేదమన కింతేనా విలువ?

శ్రీకృష్ణ:- (నవ్వుచు) బావా! నవ్వు చెప్పినదంతా నిజమేకాని ఎందులో ఒకటి మాత్రము మృతమృదుని నుమా! దానమేకాని, భర్తమేకాని.

వ్రతమేకాని, నిష్ఠేకాని, యజ్ఞమేకాని యాగమేకాని, ప్రతివైదికి కర్మకు ముఖ్యముగ మూడు శుక్తులుండి తీరవలెను.

౧. సంకల్పశుద్ధి

౨. మంత్రశుద్ధి

౩. ద్రవ్యశుద్ధి

ధర్మస్వరూపుడైన నీవు నాయందలి ఆచార్యమైన భక్తితో సంకల్పించి చేసినావు. గాన నీ రాజసూయయాగమున సంకల్పశుద్ధి ఉన్నది. వేదవేదాంగ పారంగతుడగు వ్యాసుహస్త్యయముగ చేయించుటవలన మంత్రశుద్ధి కూడ ఉన్నది. కాని నాయగా ద్రవ్యశుద్ధిమాత్రము నీయాగమున లోపించెనోయీ.

ధర్మ:-అదేటుల?

శ్రీకృ:-యాగధనమునకై నీవు నీతమ్ముల నలు

గురను నాలుగుదిక్కులకు సంప్రీతివికదా! వారు ఆయాదిక్కులోని రాజులను జూచి కప్పముల తీసుకొనిరి.

ధర్మ:-అవును అదిన్యాయమే కదా. ఓజిహ్నున రాజునద్దనుంచి కప్పములను మాత్రమే తీసికొని తిరిగి వారికే ఆరాజ్యమును వప్పగించినేయ గాజనీతియేకదా.

శ్రీకృ:-అదే ధర్మమేకాని నీతమ్ముల ఆకాపముతో స్మాత్రమే తృప్తి చెందలేదు. యాగమునకు అధికముగ ధనముకావలెనను ఆశతో ఆరాజుల కోశాగారముల కొల్లగొట్టిరి చివరకు అంతపుర కాంతల కంఠములలోని హారములను సుంగరసూత్రములను సహితము తీసుకొనివచ్చిరి.

అప్పుడా కారతలు ధర్మరాజుచేయు యాగమునకై దివియోగించిన ధనము ముఖముతో, కూడు శుక్తులు, అంగువలన వివిధ ఫలములకూడ గా

ఈ వనవాసహింసలైన దుఃఖము: బావా! ఎవరు చేసుకున్న కర్మమును వారనుభవించక తప్పదు సుమా! పిరిగి కట్టెన్నీ లోకా నుండి చందనపు పైలే ముట్టవెట్టెననుకో. ఇప్పుడేతితోనే చేసానునుకో, ముట్టవెట్టె వాని నేయునున్న పిరిగితో చేసిమాట్టెలు ఎలాగుండును? వాచన సేయకమానునా!

అని శ్రీకృష్ణుడు ద్రావణినిన్నీ పంచసాంక్షవులను ఆనాడు ఓదార్చెనట

దీనివలన ప్రతి దానధర్మమునకున్న ప్రతి సత్కార్యమునకున్న మూడుశుద్ధులు ముఖ్యమనియు, అందులో సంకల్పశుద్ధి ప్రధానము; మంత్రశుద్ధి ప్రధానతరము; ద్రవ్యశుద్ధి ప్రధాన తమము అని తెలియుచున్నది. ఇవిలేనిలో అక్రియలు ఫలించవు. సరికదా ప్రత్యుత్త ప్రత్యవాయ జనకములుకూడ నగును.

కనుకనే భజయతిరాజ స్తోత్రములో “మంత్ర ద్రవ్య విశుదోయాగ.” (అనగా మంత్రశుద్ధిద్రవ్యశుద్ధి లదియే యాగము) అని తెలుపబడినది.

మరియు తిరుప్పావైలో అండాభుతల్ల కూడ ఈవిషయమును అతిచక్కగా వివరించిరి.

“వియ్యముం పిచ్చైయుం అంగరైయుం కై కాట్టి” (ధర్మమును, భిక్షను యథాశక్తిగ సమర్పించి అనిరి. చచ్చట ధర్మము భిక్ష అనునది మిగత వ్రతములు యజ్ఞయాగాదులకు పలక్షణము యథాశక్తి సమర్పించుట యనగా పై శ్రీకృష్ణుడు తెలివిన శుద్ధిత్రయముతోను కరపాత్రయముతోను సమర్పించి అని తాత్పర్యము ఆహారండాశమ్మగారు ఎంత అర్చమును ఎంతచిన్న వాటలలో ఎటులజూపించినో.

బందరు యతిరాజ సేవా మహిళా మండలి

తిరుప్పావళి పన్యాసములు

బందరునందు మూలనమగా నలకొల్పబడిన యతిరాజ సేవామహిళా మండలి యాజమాన్యమున యేలూరు వాస్తవ్యులును మహాసిద్ధ వక్తలు సంఘ సేవాసక్తురాలు అయిన శ్రీ నందూరి ఆనందమ్మగారిచే తిరుప్పావళి పుష్పన్యాసములు యేర్పాటు చేయబడినవి. ఈథనుర్కాన విశేషములను గూర్చియు-తిరుప్పావళి పాశురముల అర్థము, తాత్పర్యము, విశేషార్థము, స్వాపదేశార్థము; ఇంకని వీరికి సంబంధించిన విశేషములన్నింటిని అసమానకీర్తిని విజువారు తన్మయులగు రీతిని ఆనందమ్మగారు ప్రతిరోజును మధ్యాహ్నము 6 గంటలనుండి సుమారు 6 గంటల వరకును గంభీరోపన్యాసములను చేయుచున్నారు. ఇట్టిఉపన్యాసములను ఆడవాని నుండియే గాక మొగవారినుండి సహితియు ఎవ్వరును వినియుండలేదని వచించుచున్నారు. వీరినియేర్పాట్లు చేయుటయందు కృషిచేసిన వైశ్య నారీమణులందఱును వైష్ణవులయొక్క కృతజ్ఞతకు పాత్రులు. ఇట్టిగంభీరోపన్యాసములతో ఆరంభించిన యాయతిరాజ సేవామండలి కలకాలము వైష్ణవసిద్ధాంత ప్రబోధమునకు కాకగా భూతమై వర్ధిల్లుగాక యనిప్రార్థించు చున్నాము.

ఇ. టి.

చందూరు రంగనామకమ్మ
కొప్పర్తి యతిరాజమ్మ
పుదయగిరి ఆండాళ్ళమ్మ
పువ్వాడ శేషారత్నం

కార్యదర్శిని

యం. శీ క శ్యా

భాగ్య వివేక

వేదాంతపత్రిక.

ప్రతి మానవునకును శ్రీవిశ్ణుద్వైత విశేషసంఘం
పండిత శ్రీమద్విమానేశ్వరుని వివిధ భాగ్యములయందును
బహుగుణుడును. అందు పండితులచేతను విద్యుష్టములచేతను
సంస్కృతరీతిలో కావలసిన వేదాంతసాంప్రదాయ విషయములు
జాననమింతయు చూడును.

మరియు వివిధ సమస్యలను గురించి పండితులచే
తర్కించబడి నిర్ణయములు చేయబడుచుండును.
ఈవిధమైన సంగ్రహములున్న, ఇందలి చర్చల యొక్కస్థితి
ములున్న శిష్టమతాల ప్రశ్నలు తదుత్తరములున్న, సంఘ
ప్రధానకార్యక్రమములున్న యిందు ప్రచురించబడుచుండును.

చందాలు

సాధారణచందా సం॥రం 11 రూ॥—0—0
సహాయ చందా ,, ,, 10—0—0

విరాళములు

ప్రొడక్షను. ,, ,, 25—0—0
కానిప్రొడక్షను. ,, ,, 58—0—0
మహారాజ ప్రొడక్షను. ,, ,, 16—0—0

కార్యదర్శి. డి. డి శ్రీమన్నారాయణాచార్య అర్చనమూర్తి.
(వియో) ద్వారపూడి మాధ్వనాథుని జిల్లా.

ముద్రాణకులు, ప్రయింజులపల్లి, డి. డి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

వినతి

మతాభిమానులగు భాగవతోత్తములారా !

ఇంతవరకు 11 మాసములనుండి యీ పత్రికను తమ కంఠజేయచున్నాము ఇప్పటికి సుమారు 600 మంది మాత్రమే తమ చందాలను అందజేసిరి. మిగిలినవారు పత్రికలను స్వీకరించుచు తమ చందాల నింతవరకు పంపలేదు. ఇది ప్రారంభవత్సర మగుటచే ముందుగానే మతాభిమానులు తమ చందాలను పంపుదురని ఆశించితిమి. ఖాల్వుణ మాస పత్రికతో సంవత్సరమగును. ఆమాసాంతమునకైనను తమ చందాలను పంపనివారికి ఇక ముందు పత్రికను పంపజాలము. కావున వెంటనే తమ చందాలను మనియూర్డరు ద్వారాపంపి సభ్యత్వమును ఖాయపరచుకొని మా ఉద్యమమునకు తోడ్పడి మీ మతాభిమానమును ప్రకటించి ప్రార్థించుచున్నాము. వి. పి. లుగా సంపించు పద్ధతి మాకు లేదు.

చైత్రమాసము కొత్త సంవత్సరమునుండి పత్రిక మూడుభాగములుగా విభజింపబడినవి.

అష్టాదశ శ్రీ విశిష్టాద్వైత సతప్రచారక సభాహ్వనపత్రిక.

ఫాల్గుణ మాస పుడిత పరివత్సరమా శేషము.

స్థాపితం 1931 సం॥ రంగ కోయిలొండ రాజమండ్రి జా॥ తూ. గో. జిల్లా.

స్వస్తి శ్రీ విరోధినామ సంవత్సర ఫాల్గుణ శు ౧౧ శ్రీ మంగళవారం (28—2—50) మొదలు 5 రోజులు యీ గ్రామమాదలి శ్రీ రంగరాజస్వామివారి సన్నిధిలో తిరువతి వాస్తవ్యులగు చండితరత్తు, పూర్వోత్తర మీమాంసా ప్రదీప తత్కార్థవ, దేశిక దర్శన ఘరంధన, పూర్వోత్తర తంత్రప్రదీప శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ఉత్తమూర్తి వీరరాఘవాచార్యులవారి అధ్యక్షతక్రింద వేదాంతసభలు గావింపబడి పెక్కురు పండితులచే ఉపన్యసించబడును. గాన భక్తులెల్లరును విచ్చేయ పొధితులు.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 1-0 నుండి 3-0 వరకు స్త్రీలకు ప్రత్యేక సభలో విదుషీమణులచే ఉపన్యసించబడుచుండును.

ప్రతిదినము రాత్రి పురాణకాలక్షేపము గావింపబడును.

మొదటిదినం మధ్యాహ్నము దాగిపడ వేదాంత పరీక్షలు జరుపబడి ఉత్తీర్ణులైనవారికి శ్రీ పేరుండేవి స్మారక బహుమతులొసంగబడును.

ఇ యి

భగవద్భాగవతి విధేయులు.

శ్రీ పరాశర సుదర్శన భట్టరు అయ్యవార్లంగాడు అహ్వన సంఘాధ్యక్షులు	
శ్రీ తె. కం. వరాహస్వామి	“ ఉపాధ్యక్షులు
శ్రీ సాతులూరి వరదాచార్యులు	
శ్రీ వేదాల వెంకటాచార్యులు	“ కార్యదర్శులు

కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి:—ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

ఉ ప న్నా స మ లు

1. శ్రీ. అధ్యక్షులువారు
2. శ్రీ. డి. వే. శ్రీమూన్ న్యాయవేదాంత వాచస్పతి తె. కం. రామానుజా
చాత్యస్వామివాడ సరసాపురం
3. ,, న్యాయవేదాంత శిరోమణి కే. శతగోపాచార్యులుగారు తిరుపతి
4. ,, తి. కం గోపాల తాతాచార్యుల అయ్యంగారు M. A. తిడిపతి
5. ,, న. చ. సం. తరువెంకట జగన్నాథాచార్యులుగారు విజయవాడ
6. ,, న్యాయవేదాంత విద్వాన్ మొలుగు రామానుజా
చాత్యులుగారు ముగ్గుళ్ళు ఆగ్రహారం
7. ,, పరాశర సుదర్శనభట్టరు అయ్యవార్లంగారు
8. ,, కవిరత్న గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు ముక్తిపల్లి
9. ,, ఉపన్యాసకేసరి సుబోధకసుధీమణి కో. కం. రంగా
చార్యులుగారు వరంగల్లు
10. ,, కో. యి. వెంకటాచార్యులుగారు కాళ్ళకూరు
11. ,, ఈయన్ల రాఘవాచార్యులుగారు నరసాపురం
12. ,, శాంతిగారి వెంకటాచార్యులుగారు పాలకొల్లు
13. ,, శ్రీ. తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు మాధవరం
14. ,, ప్రణవమహాపాథ్యాయ ముడుంబై వెంకట
కృష్ణమాచార్యులుగారు ధన్నానపేట
15. ,, కో. కం వెంకట నరసింహాచార్యులుగారు వరంగల్
16. ,, ముడుంబై వరాహనరసింహాచార్యులుగారు బి. వీ. రాజమండ్రి
17. ,, సాతులూరి రంగాచార్యులుగారు
18. ,, సాతులూరి వరదాచార్యులుగారు
19. ,, తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

- శ్రీమతి అమరవాది వెంకట లక్ష్మీనరసమ్మగారు నరసాపురం
- ,, ముడుంబై రామానుజమ్మగారు రాజమండ్రి
- ,, న. చ. పేరుండేవి తాయారమ్మగారు వీరభద్రపురం
- ,, మంగంకి రంగనాయకమ్మగారు కోరుకొండ
- ,, శౌర్యలూరి చూడిగుడుతమ్మగారు గుడివాడ

ప్రచారవిభాగము

ఐ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ పుష్కమాన సభ

పా ల కొ ల్లు

ఈ సభ పాలకొల్లులోని శ్రీ అష్టభుజ లక్ష్మీనారాయణ పెరుమాళ్ళ సన్నిధిలో పుష్క
బహుళ చతుర్దశీ మంగళవారం ఆనగా 17—1—1950 మొదలు రి. రోజులు ఉపన్యాసకేసరి
సుబోధక సుధీపాణి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో కం. రంగారామయ్యలవారి అధ్యక్షత క్రింద జరుప
బడినది. కోవెలకు చేరియున్న బంగారువారి రామానుజసూత్రము విడిది భవనముగా నేర్పరచ
బడెను. అచ్చటి ఆహ్వానసంఘ ప్రముఖులగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతలూరి వెంకటా చా
ర్యులుగారు శ్రీమాన్ రేపాక కేశవతారంగారు యీ రంగనాయకులుగారు శ్రీ. ఉ. వే.
శ్రీమాన్ ఆకవిల్లి సింగరాచార్యులుగారు మొదలగువారు అసరిమితోత్సాహముతో గావించిన
వసతులు మిక్కిలి సంతృప్తికరముగా నుండెను.

సభాకార్యక్రమ మంతయు నిర్వహింపబడిననుసరించి సక్రమముగా జరుపబడెను. వందల
కొలది పురుషులను స్త్రీలునుసభలో ఆత్మోత్సాహముతో పాల్గొనిరి. పెక్కురు జిజ్ఞాసువులు
పండితుల నడిగి తమ సంతయముల దీర్చుకొనిరి.

విదుషీమణులు స్త్రీల సౌత్వేకవధలో చక్కగ సుపన్యసించి బహుజన ప్రశంసా
పొందుదురు.

చావిడ వేనాంత పరిక్షలు జరుపబడి 5 గురు విద్యార్థులకు శ్రీచేరుంజీవి స్మారకబహు
మతు లొసంగబడెను.

హిందూధర్మసంస్కరణ బిల్లును ఖండించుచు పండితులచే ఏకగ్రీవముగా తీర్మానింపబడి
సవిస్తరముగా ఇంగ్లీషులో పైపు చేయించబడి గవర్న మెంటున కందజేయబడెను.

ఇట్లు

కేంద్రసంఘ కాన్పూరు

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస సభ

శ్రీ కన్యకాపతమేశ్వరీ సత్యమ్ - ఏలూరు, ప. గో. జిల్లా.

ఈ సభ ఏలూరులో నున్న శ్రీ కన్యకాపతమేశ్వరీ సత్యమ్ లో మాఘ బ ౮ మీ శుక్రవా రము (10-2-50) మొదలు ౩ రోజులు జగదాచార్య సింహాసనాధి పతులును రామానుజాది పత్రి కా సంపాదకులును, తేద వేదాంత వైజయంతీ కళాశాలాధ్యక్షులును, నంబిళ్ళ సన్నిధి స్థాపకులును శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ప్రజీవాది భయంకరం అణ్ణంగరాచార్య స్వామిగారి అధ్యక్షతకింద జరు పబడినది. శ్రీ అధ్యక్షులు కార్యక్రమములను అతిసేర్వుతో సక్రమముగ నిర్వహించిరి. వేలకొలది శ్రీయును పురుషులును సభలో పాల్గొనిరి. పెక్కురు శ్రీ అధ్యక్షుల వారినలన సుచేతనస్కార ములను బడసిరి. ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులును, కార్యదర్శులును, గావించిన సేవ యుపారామితుల యతిశయోక్తి కానేరదు. తదీయారాధన స్వాప్యవశ నకు మేరయే లేదు. నాలుగు వర్ణములకు చెందిన వందలకొలది యతిధులకు ప్రతిదినమునుసాదరమగు నాతిధ్యము లభించెను. ఇట్టి సభలకు ఇదియే ప్రథమావకాశమయినను పురప్రముఖులందరిందు పాల్గొని అపూర్వ విషయ శోచనానం డముచే సంఘసేవను వేనోళ్ళకొనియాడి ప్రతిసంవత్సరమిచ్చట నొక సభను జరుపుటకు నిశ్చ యించుకొనిరి.

ఇచ్చటి హేలాపురీ సంస్కృత పాఠశాలలో 11-2-50 వ తేదీ సాయంకాలమున శ్రీయుత సోమంచి లింగయ్యగారి అధ్యక్షతకింద ఉపన్యాసకేసరి నుజోధక సుధీమణి శో. కం. రంగాచార్యు లుగారు (వరంగల్) భగవద్గీతా సారమును గూర్చియు అచ్చటనే 12-2-50 తేదీసాయంకాలమున శ్రీయుత సి. డి. తులసీరాం మొలలియార్ (జిల్లాజడ్జి)గారి అధ్యక్షతకింద శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ప్ర. భ. అణ్ణంగరాచార్యులుగారు శ్రీ రామానుజసిద్ధాంతమునుగూర్చియు ప్రముఖ పురలోకీక శిఖాముఖుల సభలో నుపన్యసించిరి. ఇందులకు శ్రీయుత ఈడర వెంకటరావుగారు కడుంగడు దోహదమొసంగిరి.

ఇంతకాలమునకిచ్చట మన సంప్రదాయ బీజాపవాపమునకు ఇచ్చటి మతాభిమానులు కడుంగడు సంతసించిరి.

శ్రీల ప్రత్యేక సభను శ్రీమతి నందూరి ఆనందమ్మగారు కడు సేర్వుతో నిర్వహించి ఇచ్చట సంత ప్రచారావకాశము లభించుటకయి శ్రీమతి మోతే పద్మావతమ్మగారు అధ్య క్షులుగాను శ్రీమతి మండవిల్లి పద్మావతమ్మగారు కార్యదర్శిగాను ఇంకను ఇతర ప్రముఖులును సభ్యురాండుగిగాను ఒక శ్రీమతిరాజ సేవామహిళాసంఘమును ఏర్పాటుగ వించిరి. ఈ సంఘము మన సంఘ భక్తివివేచన పత్రికలోని "నాగవిభాగా" భి వృద్ధికయి రు|| 16-0-0 ల విరాళమును సంఘమునకు సమర్పించిరి. ఇట్టికృషికంటకును ముఖ్య కారకులగు శ్రీమతినందూరి ఆనందమ్మగారికి శ్రియోపతి సంపూర్ణాకోగ్యాద్యభివృద్ధల ప్రసాదించుగాక.

పురుషులలో కూడా త్వరిలోనొక శిఖాసంఘమేర్పరుపబడుటకు వాగ్దానము గావించబడెను.

ఈనగరమున కాలవనడ్డున పెద్దవంతెన ప్రక్కనున్న సలాదివారి రామానుజ కూటమిట్టి సభాకార్యక్రమముల నిర్వహింపబడుటకు అచిరకాలములో సంస్కరింపబడునని యజమానులగు శ్రీసలాదినారు వాగ్దానము గావించిరి. వాకికి పురవాసులు యథాశక్తితోడ్పడ హెచ్చరింపబడిరి.

ఈయాహ్వానసంఘమువారు మనక్షేద్రసంఘమునకు రివాజప్రకారము రు 50-0-0 లు సన్మాన మొసంగిరి.

ఆచారములు—ఆరోగ్యసాధనములు.

ఆయుర్వేద మహాపాథ్యాయ ఆయుర్వేదస్థాపక జైద్య
విద్యానిధి పండిత తి. ప. రామానుజస్వామిగారు,

శ్రీరామతీర్థం.

ఆహారము పక్షిసములతో గూడినదయ్యు భుజింపబడి యామాశయమునబడు నన్నపుసంచి యందు చేరినపిమ్మట నచ్చటనుండు ద్రవముతో గలసి వాయువు వలనను ఊష్మవలనను పక్వమై పాయసమువలె ద్రవముగను మధురోత్తరము గను దయ్యారై పిమ్మట గ్రహణియను చిన్నపేళ వుయొక్క మొదటిభాగములోనికి జేరి యచ్చట పిత్తద్రవమువలన దిరిగి పాకమంది యష్టోత్తర మై వెండియు జిన్నపేళలోనికి దిగి యచ్చటి సమానవాయు సంపర్కమువలనను నాంత్రాగ్ని యొక్క యూష్మవలనను బక్వమై కటూత్తర మును దనలోని వాయుభాగము నచ్చట కొంత విడచును. సమ్యక్పక్వమగు నాహారమునుండి సారమగు రసధాతువు విడచిపోయి హృదయము ను జేరును. మిగిలిన కిట్టభాగము కొంచెము ద్రవముతో గలసి పెద్దబ్రేవులో జేరును. అది పురీషముగాను నందలియధిక ద్రవము మూల్యముగాను బహిర్గత మగుచుండును.

ఇందులకు చరకవచనములు ప్రమాణములు గలవు. రసధాతువులోని సూక్ష్మకాశభాగము సత్త్వమయమగునట్టియు హృదయగత మగునట్టి

యు మనస్సున కుపవృంధక మగుచుండును కావున నాకాలమున మనస్సు సత్వోత్తరమై యుండునని తెలియవలెను.

బ్రాహ్మముహూర్తము దాటిన పిమ్మటరెండు గడియలును సంధ్యలో జేరుటచే నక్కాలమున దిరిగి కఫవాతము లుద్రేకించును.

మరియు రాత్రియధికమగు హేమంతకాల మునందు బ్రాహ్మముహూర్తమింకనూ రెండు గడియలకు ముందే అనగా నాడుగడియల రాత్రి యుండగనే వచ్చును. కావుననే యాకాలముందు ఆగుగడియల రాత్రియుండగనే నిద్రను మేల్కొనుట శిష్టుల యాచారమైయున్నది. ఇదియే ధను రాత్రున కైంకర్యముగా నేర్పబడినది. రాత్రి తక్కువగానుండు గ్రీష్మఋతువునందు రెండుగడియల రాత్రియుండగనే బ్రాహ్మ మూహూర్తము వచ్చును. అప్పుడు సంధ్యాకాలము తక్కువగా నుండును.

మొదటి కృత్యము—హరినామోచ్ఛారణము.

మనము నిద్రనుండి మేల్కొంచగనే “హరిః” అనునామమును ముమ్మారు న్న రింపవలెను

“ఉచ్చైస్వరేణయోగాతు మిచ్ఛేత్ స్తోత్రైరసన్యధీః” అని శాండ్రిల్ల స్మృతియందును చెప్పబడి యుండుటచే నప్పుడు కంఠమెత్తి హరిగానముచేయు వలెను. ఇచ్చట నారోగ్యసంరక్షణమున కొక యుపపత్తి కూడకలదు. “హరిః” అను భగవన్నామము మనమింతయని చెప్పగల మహాత్మ్యము కలదికాదు. కాని లోకమునందలి హేతు వాదులకు సమాధానమేమనగా హరియను పదమునందు హకారము కంఠ్యము. అందునను మహాప్రణామప్రయత్నము కలదగుటచే నెక్కువవాయువు పూరించి యుచ్చరింపదగినది. వివృత ప్రయత్నముకూడ కలదగుటచే కంఠరంధ్రమున కాఘాతములేకనే యుచ్చరింపబడును. రాత్రియొక్కయంత్యభాగము వాతప్రధానమగు కాలమని వాగ్గుట వచనమువలన స్పష్టము. ఆకాలమున వాతము చలించి యామాశయమును జేరి యచ్చటనుండు రసధాతువుయొక్క మలరూపమగు కఫము నూర్ధ్వముగా నెట్టుట కారంభించుటచే గంఠమునందు గపసంబంధము కలిగియుండు సమయమిది. అట్టి సమయమున ననేకపర్యాయములు “హ”కారము నుచ్చరించినచో “ఆత్మా బుద్ధ్యా సమే త్యార్థాన మనో యుక్తే వివత్తయా మనఃసా యాగ్ని మాహున్తి స ప్రేరయతి మారుతమ్॥మారుత స్తూ రసి చర త్కంద్రం జినయతి స్వరమ్॥ సో దీర్ఘో మూర్ధ్వభిహాతో వక్త్రమా పద్యమా రుతః॥ వజ్రా ననయతే” అను శ్లోకవచనము ననుసరించి కాయాగ్ని శిబ్దవాచ్యమగు పితృమునగు మారుతశిబ్దవాచ్యమగు వాతమునకును చలనము కలిగి కంఠమూర్ధమును శోధించును.

అందువలన నియతముగా నుభయ తారక మగు హరినామము నుచ్చరింప వలెనని పెద్దలు నిశ్చయించిరి.

భూ ప్రార్థనము.

సిమ్మట “ఆచమ్య సంస్మృతే ద్భూమిం మంత్రిత మేతం సముచ్చరిన్॥” అను స్మృతిరత్నావళి వచనము చొప్పున నాచమనముచేసికొని “సము ద్రమేఖలే దేవి పర్వతస్తనమంశితే విష్ణుపత్ని నమస్తుభ్యం పాదస్పర్శం తమస్వమే॥” అను ప్రార్థనా మంత్రము నుచ్చరింపుచు భూమియందు పాదములమోపవలెను. దీనితో నారోగ్యమునకు గలసంబంధమేమనగా “తమో బహుగాపుధివీ అను సుశుక్తవచన ప్రకారము భూమి తమో గుణప్రధానమగుటచే దానియందు పాదములను మోపుటకుద్యమించు నప్పుడు భూమియందు గేవలము తమోబాహుల్యమే కాక సత్త్వగుణ మిశ్రమగు నుదకముయొక్క సంబంధ మున్నదనియు, కేవల సత్త్వగుణసంబంధము కల యాకాశమున నొప్పారు పర్వతములు కలిగియుండుటచే సత్త్వగుణ సంబంధము భూమియందు గూడ గలుగు గనకాశము కలదు. కాన శరీరమునకు గేవల తమోభిధానము కలుగకుండుగాక యని మనస్సును ధృఢపరచుకొని యాపించుకొనుటచే మనోనైర్మల్య మేర్పడును. “విష్ణుపత్ని” అను పదము వలన బాలయర్థము నచ్చుచున్నది. ఎట్లనగా!— “విష్ణు” అనగా వ్యాపనశీల మను నర్థమువలన సత్త్వగుణవ్యాప్తి తలంచబడి “పత్ని” అనగా పరతంత్రమును నర్థమువలన నట్టిగుణవ్యాప్తి కనుకూలమై పరతంత్రముని నోచును. దీనివలన బృ

భక్తి నివేదన

ధినికి స్వతః సత్వగుణ సంబంధము లేకున్నను నట్టి గుణముకల పదార్థములయందలిసత్వగుణము నకు తావిచ్చునది యని మనమూహింపవచ్చును. నవీన పదార్థ తత్వవేత్తలు విద్యుచ్ఛక్తికి భూమి తావిచ్చుచు దనలోనికి లాగికొనునని యందురు కదా! స్వముగూత నట్టి ప్రకాశనిర్మల స్వభావము కలదని ప్రాచీన తత్వవేత్తల యభిప్రాయ మైయున్నది.

ఉ త్స ర్గ వి ధి.

“ఉత్థాయ పశ్చిమే యామే రాత్రేరాచమ్య చోదకమ్| వాచం నియమ్య యత్నేన ప్రివ నో న్వాప్నోవర్జతః|| తంతర్థాయ తృణై ర్భూమింశిరః ప్రావృత్యవాససా| కుర్యా న్మాత్రపురీషే| తు శుచాదేశే సమాహితః||” అని యంగిరస్సత్వతి లో చెప్పిన ప్రకారము నిద్రనుండి మేల్కొంచిన తరువాత నాచమన రూపముగా గొంతజల మును పానము చేసి నూత్రపురీషాత్సర్జమునకు వెడలి శుచియగు సృదేశమున “శుష్కసత్రీదళ చ్ఛన్నే విణ్మూత్రేతు విసర్జయేత్” అను కాత్యాయనవచనమును గట్టి పత్రాములచే నావృతముగు చట్టు భూమిని ఎరిగిన ఆకులుతో కట్టి మలమూత్రవిసర్జనమును చేయవలెను. అట్టియొక నూపిరిని బీల్చుట, యునియుట, మాటలాడుట మన నలెను. శిరస్సును వస్త్రముతో గప్పియుండు కొనవలెను. ఇట్టి నియమములకు గొన్నియుక పత్తుల నాదెలిసినంత బెప్పినను.

వైద్యశాస్త్రురీతిని నిదురలేనగనే కొన్నిచల్లని నీళ్లుగ్రాసవలెను. దాని వలన మలకోషముండ దనియున్నది. దాని కనుకూలముగ నాచమనము

విధింపబడినది. ఆచమనమునందు జలప్రమాణ ము వ్యాసవచనము ననుసరించి చేతివ్రేళ్ల నన్ని టని దగ్గరగా జేర్చిన చేరతో నీటిని గ్రహించి నూటనవ్రేలిని చిటికెనవ్రేలిని వేరుచేసినచో జాల పోయిన నీళ్లుకాక మిగిలిననీళ్ల నాచమనముజే య వలెను. ఆనీరు రాజమాషము (బిడారుమి నుపగింజ)మునుగు నంతయుండును. దానిని నోటిలో బోసికొనుటకూడ మునికట్టువైపున నుండు నరచేతి దోసవంటి భాగముగుండా చేయవలెనని నియముచేయఁబెను.

దీనివలన నంతయు నోటిలోనికేబోవునుకాని శ్రింగకు కొంతపాదు ఇట్లుమూడుమాట్లుగాని ఆరుమాట్లుగాని పుచ్చుకొనిన జలమునుమాత్రంక యగ్ధాంజలి గాని కర్పముగాని పరిమాణము కలిగియుండును. దానివలన మలకోషవ మగును. ఇకనూపిరి తీయకుండుటయు చుమియ ముండుట మూలకూడకుండుటయుమలగచ్ఛము నా ఘ్రాణింపకుండుటకును బ్రతిరోమ గమనముగల నూక్షుజీవులు నోటిలోని నిష్ఠివన ద్రవమార్గమున లోనికి బోవకుండుటకును కారణములు గును. శిరోవేష్ఠన విార్ధ్యాభిముఖమగు శారీరోష్ఠము బంధించి యుచులోమస్థితిలో బెట్టుటకై యుండునని బలించెనను.

కౌ న వి ధి

“కుర్యా శ్చౌచం మృదా మ్మఖిః” అను భరద్వాజ వచనము చొప్పున శేచక్రియ మృత్తుతోను జలముతోను జేసుకొనవలెనని కనబడుచున్నది. మృత్తుమలముయొక్క కార్గంధ్యమును బోగొట్టుటకు మిక్కిలి యుపయుక్త

మని మనకనుభవ సిద్ధమేకదా! మతీయు శౌచ విధియందు “శీతే శౌచం న కుర్వీత కుర్వీ తో ర్భూతవారిశౌ” అను యాజ్ఞవల్క్య వచనమును, “నదీ నద తటాకేషు వాక్కికుండహృదేషు చ ని ర్భరే దేవ భాతేషు ద్విజ శౌచం సకారయేత్” అను భరద్వాజవచనము మన శ్రీకారోగ్యరక్షణ మువిషయమై యిట్టి కట్టుబాట్లు చేయబడినవో. తె లిసికొనుటకు నిదర్శములై యున్నవి. ఇంకను “న పర్ణలోష్టాశ్శ్రుభి ర్మూత్ర పురీషావకర్షణం కు ర్యాత్” అను గౌతమవచనము జూచినప్పుడు పాశ్చాత్యాచారము లీయెడ నెంత గర్వములు గా నిషేధింపబడినవో మనకు తెలియబోదు.

దంతధావనము

దంతకాష్టముతో దంతధావనము జేసికొనవ లసిన దనియు నట్టి దంతకాష్టము “కంటకిక్షిరీ వృక్షోత్థం” అని సామాన్యముగా ముండ్లు పాలు గల చెల్లనుండి సేకరింపబడవలెననియు స్మృతుల లోను నాచారములలోను ప్రసిద్ధమై యున్నది. వి శేషించి యాయుర్వేద వైద్యమునందు “అర్చన్య గ్రోధ ఖిర కరంజ కకుభాదిభిః” అనియు “క షాయ కటు తిక్త కైః” అనియు వాళ్ళిగ్భటుడు దంత కాష్టములందలి విశేషజాతిని రసమును నిరూపించెను. దంతధావనమున గల్లు గుణ ములు. “ర స త్ర యే ణ హ్య నే న ముఖవైశి ద్యా రోచక శ్లేష్మాపనయాస్పమ్యక్సంపద్యంతే” అని యరుణాదత్తుడు చెప్పెను. ఇంకను దంతకాష్ట ప్రమాణమును “అజగ్గ మనుషక్లిష్టం షడష్టద్వా దశాంగులం ప్రదేశిసి ముఖసమం మృదుస్యో ద్దంతావనమ్” అని సుశ్రుతుడు నిరూపించెను.

“ద్వాదశాంగుల మృవణమ్! కనిష్ఠికాగ్రవత్ స్థూలం” అని స్మృతులయందు గూడగలదు. దంతకాష్టముయొక్క పొడవునందు నియమము చేతిమురికి ముఖమునకు దూరమగుట దంతధావన క్రియ సుకరమగుట మొదలైన వానికి హేతు వగునని తలచెదను.

జిహ్వనిర్లేఖనము “శాఖాం విదార్య తస్యైవ భాగే నైకేన సమార్జయేత్ జిహ్వం, తతో ద్వి తీయేన” అని దంతకాష్టముయొక్క బద్దలచేతనే జేయవలెనని యున్నది, “అంగార వాలుకాపర్ణ తృణ వస్త్ర నఖాదిభిః నకుర్యా ద్దంత ధావంతు భస్మబోష్టే ప్తకాదిభిః” అను నిషేధ వచనమును బట్టి బొగ్గు, యసుక, ఆకు, గడ్డి, గుడ్డ, గోళు పండ్లపొడులు, కుంచెలు, మొదలైన వానితో దంతధావనము పూర్వపు టాచారములకు విరుద్ధ మనియు ననారోగ్య కరమనియు జెప్పకజెప్ప వున్నది.

వీనికన్నింటికిని నారోగ్యశాస్త్రము ననుస రించి హేతువులను వివరించు చో గ్రంథము వెరిగిపోవును. కావున నిక ప్రధానముగా నాహారమును గూర్చియు శయనవిధిని గూర్చియు జెప్పి యొకటి రెండు నైమిత్తికా చారములను గూర్చి ప్రసంగించుచు నీ యుపన్యాసమును ముగింతును.

ఆహారమనభిక్ష్యభిక్ష్యవ్యవస్థ-దానికిగారణము.

“భూతి దుష్టాదిభదేన భక్ష్యం బహువిధం స్మృతం అభిక్ష్యస్య నివృత్త్యా తు విశుద్ధంహృద యం భవేత్॥ అభిక్ష్యభక్షణా చిత్త మశుద్ధం భవతి ద్రువం” అను నట్టి స్మృతి మాధవీయ

భక్తి నివేదన

వచనమునుబట్టి జాత్యాది దుష్టముగు నాహారము భక్షింపవలదనియు నాహారమును మనస్సున కశుద్ధి కలుగుననియు తెలియుచున్నది.

“జాత్యశ్రేయనిమిత్తం దుష్టమన్యోజ్యాయ శుద్ధిర్విచేకః” అని వాక్యకారవచనము. జాతి వ్యవస్థము- ఆశ్రయదుష్టము- నిమిత్తదుష్టము కాలదుష్టము- భావదుష్టము- క్రియాదుష్టము ఇత్యాది భేదములచే దుష్టాహార మనేకవిధములు.

అందు

జాతిదుష్టమనగా:- అశునం గృంజనం చైవ పలాండుకవకాని చ వార్తాకనాలికా లాహణానీ యాజ్ఞాత దూషితాన్” అను పరాశర వచనము ననుసరించి పుట్టుకచేతనే మనస్సునకు రజస్తమస్సుల యభిభవమును గలుగజేయు నీరుల్లిపాయలు మునగకాయలు వెల్లులిపాయలు పంకాయలు బొప్పాయికాయలు నేపుడుగింజలు మొదలైన ద్రవ్యములు.

ఆశ్రయ దుష్టమనగా:- “అభోజ్యానాం ద్విజాతీనా మన్నమాశ్రయ గర్హితమ్ అను స్మృతి మాధవీయవచనము చొప్పున నభోజ్యులైనవారు ద్విజాతులైనను వారివద్దనుండునన్న మాశ్రయ దుష్టమగును. “పాపండాః పతితాః మూర్ఖాః మతాంతర సమాశ్రితాః అభోజ్యాగ్నితిః సంభ్యాతా యేహ ప్యాచారవర్జితాః” అను విశిష్ట ధర్మశాస్త్ర వచనమును బట్టి స్వమతమునకు భిన్నమగు మతము నాశ్రయించినవారును నాచార శూన్యులును గూడ బాపండుపతి జాతులవలె నభోజ్యులని తెలియుచున్నది. ఇదియు ననారోగ్యమునకు హేతువగుచున్నది.

నిమిత్తదుష్టమనగా:- “విశుద్ధ మపి చాహారం మక్తికా కృమిజన్మభిః కేశరోమనఖై ర్వాపి దూషితం పరివర్ణయేత్” అవశిష్టం శ్వ కాకావ్యై ర్ద్వంద్వైః కుక్కుట మూషకైః భోజనే నోపయంతి తదమేష్వం హి సర్వదా” అను శ్లోక దేవతలవచనమునుబట్టి కృమికీటాది దూషితమును కేశసఖాది దూషితమును శ్వకా కాద్యవపిమును కుక్క, కాకి, మొనలగువాటిచే తినబడినదియు నగు నాహారద్రవ్యము.

ఇదియు ననారోగ్య కరిమును సాంకామికవ్యాధి జనకమును నగును.

కాలదుష్టమనగా:- “కాలదుష్టం తు తక్షణేన మస్తుతం చిరసంస్థితం॥ అను స్మృతిరత్నావళి వచనప్రకారము ఘృత తైలయాపమగు స్నేహమలతో గూడని దస్తుతమనబడును. అట్టిది చిరకాలము నిలవయుండిన కాలదుష్టమనబడును. మఱియు “దివా కపిత్థఫలకం రాత్రౌ దధిమఘాని చ” ఇత్యాద్య పరార్కవచనము ననుసరించి పగటి సమయమున నెలగయును, రాత్రి పెరుగు తేనె మొదలగు తత్తత్కాలములందుభుజింపరానివి గూడ కాలదుష్టమగును. ఇదియు ననారోగ్య హేతువు.

భావదుష్టమనగా:- “విచిత్రా తు హృదయే త్వన్నే యస్మిన్ ప్రజాయతే సుహృల్లెఖ్యం తు తద్దష్టం యూష మపి భావతః” అను వచనమును బట్టి మనస్సునకు సంశయమును నందువలన నేవగింపును గలుగునట్లు చేయునది అమృతమైనను భావదుష్టము పరిత్యాజ్యము. ఇటు బీయాపవదము “అమృతం నిఘసో యజ్ఞశేష

భోజనశేషయోః” అను నిఘంటువులన యజ్ఞశేష మనబడ భగవద్వివేచితమును భోజన శేషమును భాగవత శేషమును జెప్పెను. ఇదిగూడ హృదయసిద్ధికితా జనక మైనచో అనగా దనమనస్సు నకుంగలియని కలములయందుఁబరిగ్రహింప జన దని గూడ దోచుచున్నది. దీనివలననే భోజనవిషయములో గట్టుబాట్లేర్పడి యుండునని తలంచెదను. ప్రియాదుష్టమనగాః “సురా లఘునశ్చసంస్పృష్టం అనువచనమును బట్టి జాత్యాదిదుష్టములగు కల్లు, పుల్ల పనార్థములతో జేర్పబడి పానము చేయబడినవిషదార్థము.

ఇట్లనేక విధములుగా శారీర మానసా నారోగ్య హేతువులగు దుష్టాహారములను నర్జించుట శిష్టాచారమై యున్నది. కాబట్టి భోజనమునందు కట్టుబాటు శ్రీనైషధపులు చేసికొనుచుండురు.

మఱియు “ఆహారం తు రహః కుర్యాన్ని చార మపి సర్వదా ఉభాభ్యాం లక్ష్యై పేతస్యా శ్రైకాశో హీయతే శియాః”

“ఆహార నిష్కార విహార యోగాః సజైవ సద్భిర్విజనే విధేయాః” అను వైద్యశాస్త్ర నియమముగూడ శ్రీనైషధవాచారమును దృఢపఱచుచున్నది.

క య స వి థి.

“ప్రాగ్రాత్రో ర్యోగ మాస్థాయ భక్త్యా చ మిత మత్సరః పోక్షీతం సపవిత్రాన్తిః ఆ విశే చ్చయి నో త్తమం॥ ఆముహూర్తా త్తు వై బ్రాహ్మణన్యూనం ప్రహరా త్సుధీః” అను శాంశిల్ప వచనమును బట్టి రాత్రిపూర్వయామమున కవి తోగినకముతో పోక్షింపబడిన యాహారమును

మితముగ తొందరపడక భుజించి మనస్సును నిశ్చలపరచుకొని శుద్ధమగునట్టియు నున్నతమైన ట్టియు శయనమునందు బ్రాహ్మముహూర్తము వరకు నిద్రింపవలెననియు నిద్రపోవునమయమొక యామ మాశ్రిమునకు దక్కువ కాకుండ నుండ వలెననియు చెలియుచున్నది. “నిద్రాతు సేవితా కాలే ధాతుసామ్య మతందితామ్ పుష్టిం వర్ణం బలోత్సాహా వహ్ని దీప్తిం కరోతిహి” అను వైద్యశాస్త్ర నియమానుసారము రాత్రి సకాలమున నిద్రపోవుటా రోగ్యహేతువనియు శరీర పుష్టివర్ణము బలము ఉత్సాహము జతరదీప్తి అనునవి కలుగుటకు మూలమనియు చెలియుచున్నది.

వి థి స్థా చా ర ము లు.

ఇక గొన్ని విశేషాచారములను గూర్చి మాత్రము చెప్పి యీవ్యాసమును ముగింతును. ఏకాదశియం దుపవాసము ధర్మశాస్త్ర విహితమును శిష్టాచార సిద్ధము నై యున్నది. మఱియు నమూవాస్య పూర్ణిమ మొదలగు కొన్ని దినములయందేక భిక్షము గూడ శిష్టాచార సిద్ధమును ధర్మసూత్ర విహితమును నై యున్నది. వైద్య శాస్త్రము ననుసరించి యారోగ్యవిధులను సరిగా పాటించ నందరికిని సాధ్యపడకుండుటచే బ్రతి పక్షమున కొకసారి శరీరమునం దుపవితములగు కఫ మేదో దోషములు నశించుట కుపవాసమును రాత్రి జాగరణమును నాచరించుట శిష్టాచారమైనది. మఱియు బతౌనసానమునను పక్షమధ్యమునందును నొక్కొక్క దినమున లఘుభోజన మా

నశ్చైకము కావున సర్వమును యిది యే భక్తి మేర్పడినది.

ఏకాదశ్యపవాన సాగరమువలన నాతము ద్రోకింపవచ్చుననియు దాని కనుగతముగా బిత్త దోషము కూడ బ్రబలుననియు ద్వాదశీయందు బ్రభమయామముననే భోజనమునునందు మొదటి కబళములలో నగసియాకు వ్యంజనమును పిచ్చుట నుశిరికపచ్చడియు భుజించుట శిష్టాచారమై యు న్నది. సాయనముగూడ శరీరములో రూక్షత నశించుటకు భుజింపబడుచున్నది. ప్రతిద్వాదశీ దినమందును భగవంతునికి బాయసము నివేదించ వలెనని విశిష్ట ధర్మశాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. గ్రంథవిస్తరభీతిచే నవి యిచ్చుట జెప్పలేను.

ప్రతిదినము భోజనపదార్థములు సాకమైన వెంటనే “నాశ్చ్యష్ట మశ్నతో దేహం వర్ధతే” అను వైశ్యనియమము ననుసరించి మిక్కిలివేడి గా నుండు పదార్థమును భుజింపకుండుటకై యనివేరితాన్న భోజనము శిష్టాచార గర్హితమై నది. “శిష్టభాగా హ నితరః” అను శ్రుతి వాక్యము చొప్పున నాహార మందలి యూష్ణ (అరిగి) ను పితృభాగముగా నదలవలెనని నియమమేర్పడినది. కావుననే ప్రతిదినమును భగవదారాధనము తర్కినేరకము మొదలైన వానిని జేయక శిష్టులు భుజింపరు. ఆ విరామమునందూ ష్ణ కొంత పైకి పోవును. దానివలన నాహారము నకు సమోష్ణత యేర్పడును.

దేవాలయాదులలో నిత్యభోజ్యమగు నన్నము వ్యంజనములు మొదలైనవి. వెంట వెంటనే ను భోషములుగానే వినియోగింప బడుచున్నవి. చి

త్తాన్నములు కృతత్రైలాసి సత్వములు మూత్రము కాలదుష్టములు శాకోఽన్యగాన కొంతయూ అస్వముగా గూడ వినియోగింప బడుచున్నవి. చమురుతో తడవనిది చమురుతో వండబడనిది చిరకాలముంచి భక్షింప గూడవనికదా తెలియుచున్నది. “అహో హిమే అస్మిన్నేవేత స్సాన్యస్టు లనన్ చక్రసాన్ దైహ్యాన్నిశానా మేతర్హి ప్రాతరేవ బుభుక్షితః” అను నట్టి వాగ్భట నచనము హేమంత ఋతువునందు మిక్కిలి దీర్ఘమగు రాత్రులు కలనోహలలో తీపు పులుపు ఉష్ణ రసములుకల పదార్థములను బ్రోతః కాలముననే భుజింపవలెనని చెప్పుచు శిష్టసాచారించు ధనుర్మాసవ్రతము నెంతయు సమర్పించు చున్నది.

తీర్థనకు సర్కరపొంగలియు పులుపునకు పుళి యోగిరమును నుష్ణునకు వెనో పొంగలియు భుజించుట శిష్ట సమాచారమని తెలియునప్పుడు వైద్యనియమములను సాచారములను గల సంబంధ మియొక్కవనివలననే వ్యక్తమగు నని తోడకపోదు.

మఱియు సీధనుర్మాసమునందు భగవదారాధనలో బంచామృత నివేదనమును దానిని స్వీకరించుటయు శిష్టాచారము. దీని రుపపత్తి యేమనగా ఆకాలమున రదివరకు శరదృతువున విజృంభించిన పితృము వలన దప్తమైన శిరస్సునందు హిమసాతాదులవలన గఢవాతము లుద్రోకించి యొకప్పుడు పీనసమను నాసారోగము (గొంప)ను గల్గింపవచ్చును. అట్టివ్యాధి పెరుగునందు బెల్లం కలిపి మిరియాలు మూర్ఛము తగుమాత్రముచేర్చి పానముచేసినచో నశించునని వైద్యశాస్త్రము

ను చెప్పబడెను. కావునబంచామృతమునందు
గు బెల్లము లేక తేనె కలియును. కాన
వ్యాధిని రాకుండగాని వచ్చినబోగొట్టుటకాని
గును.

సామాన్యముగా స్నానాది కృత్యముల
ధరించి ధౌతవస్త్రముల ధరించి శుచిగా నుం
శిష్టులు పరస్పర స్పర్శమునుగూడ చేయకు.
కప్పుడు చేసినను తమతోసమానమగు శుచికల
గారి స్పర్శమును మాత్రము చేతురు. “ప్రసంగా
క్రమసంస్పర్శా నిశ్శ్వాసా త్సహజోబునాత్
హాశయాసనా చైవ సంక్రామంతి నరా
క్షరమ్” అనునట్టి సుశృతవచనమునుబట్టి పరిశుద్ధి
యు నారోగ్యమును లేనినారితో మాట్లాడుట
తాకుట వారువిడిచిన గాలిని కీల్చుట వారితో
కలసి భుజించుట పరుండుట మొదలుగు పనుల
వలనగూడ సాంక్రామిక వ్యాధి సంభవించునని
యట్టి నియమము లేర్పడిన వని తోచుచున్నది.
పై సుశృతవచనమును బట్టి యే సహభోజనము
చందు గూడ నపరిచితవ్యక్తుల యుం దనారోగ్య
శంకచేతను నశుక్లిశంకచేతను నియమము లేర్పడి
యుండును.

భాగవత సంగ్రహము పవిత్రమైనదే యైన

ను నపరిచితవ్యక్తులలో నట్టి కట్టుబాటు చేయు
టా వశ్యకమని శిష్టులు తలంచి యుందురు.
ఎట్టి యపరిచిత వ్యక్తులతో నైనను నల్పాహా
ర గుణాహారి సానీయాదులు గుడుచునానిది
కట్టివేకదా! అయినను ఇది శిష్టాచారమును
కాదు. ఆరోగ్యహేతువును కాదని చెప్పటమ
సందియములేదు.

“సుఖార్థా స్పర్శభూతానాం మతాః
సర్వాః ప్రవృత్తయః సుఖం చ వినా
ధర్మా త్తస్మాత్ ధర్మపరో భవేత్” అను
వాగ్భట వచనప్రకారము ధర్మాచరణము సుఖ
హేతువగును. కాని స్వేచ్ఛాచరణము సుఖ
హేతువెన్నటికిని కాజాలదు.

భాగవతోత్తములారా!

ఇంతవరకు నా చెలిసిన కొన్ని యాచార
ములకును నారోగ్యమునకును గల పరస్పర
సంబంధమును చెప్పితిని ఇంకను బ్రతియాచార
మును గూర్చి యారోగ్యోపరత్తిని చెప్పుటకు
కాలముచాలదు. ప్రతి విషయమునకును ధర్మ
వైద్యశాస్త్ర గ్రంథములనుండి యెన్నియో
ప్రమాణము లీయవచ్చును. కాని వ్యాసవిస్తర
భీతిచే యంతటితో విరమించు చున్నాను.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮಠ

4. The following are the names of the persons who have been appointed to the various committees of the Board of Directors:

· 2 · 3 · 4 · 5 ·

“మోక్షసాధన సామగ్యాం భక్తిరేవ గరి
యసి॥ అని పూజ్యులగు శ్రీశంకర భగవత్పా
దాచార్యులు వారు సెలవిచ్చి యున్నారు. మో
క్షసాధనములలో భక్తియొకటి. ఈశ్వరునివైచూ
పబడు స్వార్థరహితమైన ప్రేమయే భక్తి. కాము
నకును కామునకును పొత్తు లేనట్లు భక్తికిని,
స్వార్థచింతకును పొందులేదు. హంకార మును
కారములు ఆత్మశక్తి వ్యక్తికరణమునకు నిరోధ
మును కలిగించును. మోక్షద్వారమున కడ్డుగట్టె
నిలచునది మమకారము, ముక్తినిదూరస్థము చే
యునది స్వార్థము. సరివూర్ణతను గగనకుసుమము
చేయునది అహంకారము, అహంకారము మును
మాయమైనపుడే మోక్షగుఱమునరతలొమలుగ మె
గులను. దృష్టి ఈశ్వరుని మీదనే నిలిపి అప్పుడు సె
రిచింతలు మాయమగును. అప్పుడు హృదయ
పుంజాగిముపై ఈశ్వర కల్యాణము ప్రకాశిం
చును. అప్పుడే హృదయమున మిళితమైన అనంత
శక్తులు అవిరళముగా మోరును. స్వార్థరహితభక్తి
యు, నిష్కామ ప్రేమయు నిర్భరప్రీతియు మను
ష్యుని హృదయమును సుఖాలనొనరించి వానిచే
దాసోపా మ్మునిసించును.

అలాగులును, ఆర్థిక బలవంతులను ఆహ్వానించు భక్తి యోగ జ్ఞానయోగ సరియైన శక్తులు

నాల్గి జీవితమున ప్రకటించు వారును భక్తులు.
ఈనాలుగు రీతుల భక్తులును భగవద్గీతలో ను
బ్రేఖింపబడిరి. విహితమైన పురోభివృద్ధిని కాక్షిం
చుభక్తులకంటె యిక్కట్టులబడి ఈశ్వర సంక్షీర్ణ
సమైనరించు భక్తులకంటె జిజ్ఞాస సముద్భూత
మైన ఉదేక్షములతో భక్తి మార్గములలో ముం
గంజ వేయువారికంటె వాంఛరహితమై, భయ
రహితమైన బుద్ధితో భగవంతుని ప్రస్తుతించు
భక్తులు ఘనశరప్రజ్ఞకలవారు.

ప్రస్థానాధ్యక్షులు ఈ ప్రేరణ భక్తులలోని
 వారు వారూ సహితమైనభక్తి నర కమున కేన
 యునది. Devotion is not shopkeeping అని
 కిం వివేకానందస్వామివలెను. ఈ ప్రార్థనలు మన
 జలగల ఆనందప్రేమను భక్తి అనుభూతి అనిగను
 స్వకీకరించిరి. జగదీశుని తరిస్తేయని, భక్తియని
 యు, నిర్యాణాయనియు, ప్రభుపర్యాధనం, నిర్వా
 యని, వాగ్విశ్వరాయని, భక్తులు సోమనోమ సేవ
 గులభజించిరి. దాస్యభావముతోను పాత్యల్య
 భావముతోను; మదూరభావముతోను సఖ్య
 భావముతోను వీరీ శ్వనని గొలిచిరి.
 పాశరాశ్రీ ఆగమములందు మైత్ర్యమంగ్రహ
 యమునకు సరిబగునిచిన ఉపాత్త భావ నిజములు
 పరశ విల్లివి. సజ్జిగా చేరమున ఆకారము

భక్తిభరిత హృదయులై, తన్మయత్వముతో పృ
థ్వీమొనరించి మధుర మంజుల నిస్వనముతో సా
మరముల నాలపించిరి. కావుననే 12 వ శతాబ్దమున
దక్షిణాసీమయందు ఉత్కలప్ర మైన సాహితీ ఉద
యించెను. నాలూర ప్రబంధములన బరిగిన ద్ర
విడ వేదము సృష్టింపబడెను. నాదమున, పుండరీ
కాక్ష, రామమిశ్ర, ఈశ్వరభట్టు, యమునా
చార్యులు మొదలగువారు రామానుజస్వామికి
మున్నే భక్తిమార్గ దర్శకులైరి. క్రీ.శ.10,17ల
లో ఉదయించిన శ్రీరామానుజాచార్యస్వాముల
వారు జ్ఞానయోగ కర్మయోగములకంటె మహా
త్తరమైనది. భక్తియోగమని ముక్తకంఠముతో
సాయిందిరి. విశిష్టాద్వైత మందలి గభీరత్వమును
వ్యక్తీకరించెను. వీరి ప్రబోధ మహత్వము శ్రీ
భాష్యమున గోచరించును. 12 వ శతాబ్దాంత
మున ఉదయించి ద్వైత సిద్ధాంతమును అనర్థ
ప్రతిభతో ప్రకటించిన మధ్వాచార్యులవారు
కూడభక్తియోగమేమహాత్మ్యమైనదిగా ప్ర
కటించిరి. శ్రీరామానుజ, మధ్వు, వల్లభ, నిం
నాదిత్యుల హృదయ శిఖరములం దుద్భవించిన
భక్తి శైవాచారి ఆర్యావర్తమున ప్రవేశించినది.

నివృత్తి మార్గమున ముందంజవేసి ప్రవృత్తి ననుస
రించిన భక్తులు సర్వరాష్ట్రములందును గోచరిం
చిరి. పోతరాజు, త్యాగరాజప్రభృతులు అంధ్ర
వసుంధర యందును శ్రీచైతన్య భండదాన శ్రీ
రూప సనాతన యశావన హరిదాస జయదేవ
నిద్యాకలి ప్రభృతులు వంగసీమ నందును
హిందూఖాను మున్నగు వారు రాజస్థానము నం
దును సర్వసామాన్యవగానీ భక్తులు ఖూరర సీమ
యందును, జ్ఞానేశ్వర, సమర్థ రామదాస, తుకా
రామ్, గామదేవ, సకాబ్దాదు మున్నగువారు
మహారాష్ట్ర దేశమందును ఉదయించి అభంగ
సాహితీని సృష్టించిరి. విశిష్టాద్వైత ప్రబోధము
వలన అర్థ ధర్మ ప్రాంగణము విశాలమైన రస
బంధురమై ఉదారాశయ పూరితమై సౌందర్య
సందీప్తితమైన సాహిత్యము సమస్త భారత దేశము
నందును తలఁగుత్తినది. జ్యోతిర్మయమైన వాఙ్మ
యము విలసిల్లినది. కావున భక్తిమార్గమే
ముక్తిసాగరుటకు ముఖ్యమార్గమని వినివించుచు
గ్రంథ విస్తర భీతిచే విరమించుచున్నవాడ.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

శ్రీ భాష్య వ త రణ ము .

శ్రీమహామానుజార్యం శ్రీతి శిఖరసుధా
భావి మేధావిలాసైః
ప్రొవ్యద్వాన్యహర గుంఠై ర్విదళిత కుమతా
దంబరంతం భజామి
యద్యాప్యంబోధి గర్భప్రస్థ మరసుమహా
యక్తి ఏచీ విహారా
వేలాంతే విష్ణిపంతి ప్రతికథక ఘటా దూష
ణాలీ తృణాని

అఖల జగజ్జన్మాది కారణుడగు శ్రీమన్నా
రాయణుని నిగవధిక కృపా విశేష సంజనిత
పరావరాది తత్త్వ యాథాతత్త్వ జ్ఞాన సంపన్ను
డగు శ్రీవేదవ్యాస మహర్షిచే నజ్ఞానాంధ
తమో నిమగ్నులగు చేతనల నుద్ధరించుటకు
బ్రహ్మవిమానాంస సూత్ర రూపమునఁబ్రకాశిం
పఁ జేయఁబడినది. ఆ సూత్రములు సులభముగా
జెలియుటకు వానికి బోధాయన మహర్షి వివుల
మగు వృత్తిని రచించెను. టంకాచార్యులు
వాక్యములను వ్రాసెను.

పిమ్మట నాస్తికవాదములగు చార్వాక బౌద్ధ
జైన వాఙ్మనుషులు ప్రబలి వైదిక మతముల
కాఘాతము గలిగించినది. ఆసమయములోనే
యా వాదములను బోనాడుచు వృత్త్యను సార
ముగా సూత్రీవాక్యములను రేండిరిని సమన్వ
యించుచు, దోమిదాచార్యులు భాష్యమును
వెలియించిరి. కాని యనంతరమందుగూడ బౌద్ధ
వాంఛ్యయవికాసము కొనవడలేదు.

పిమ్మట చాని సూత్రగా గొని కొన్ని మార్పు

లతో నర్చ్యైక వాదములు నొన్ని వేరత్త వైదిక
మతమును బోషించిరి. కాని యవి ప్రఖ్యాత
ములయి నిలువలేదు.

అట్లుండగా శా. శ. 8 వ శతాబ్దప్రారంభ
మున శంకరాచార్యులు బ్రహ్మసూత్రములకు
మరియొక భాష్యమును వ్రాసెను. ఇది ప్రాచీన
భాష్య సమన్వయ పద్ధతులకంటె భిన్నమార్గము
న నడచినది.

అందు జీవబ్రహ్మల కర్తవ్యము, ప్రపంచము
నకుమిథ్యాత్వము, ప్రతిపాదింపఁబడినది. మరియు
నామరమున అశేషవిశేష ప్రత్యసేక దిన్నాత్రైక
రసకూటస్థబ్రహ్మమే పరమార్థము. మిగిలిననానా
విధజ్ఞాత్మజ్ఞేయ జ్ఞానరూపముగు సర్వము మిథ్య
(కల్పితము) ఈ భేద ధర్మమునకు మూలమనాది
యగు నవిద్య. (అజ్ఞానము) అవిద్యానివృత్తి యే
మోక్షము. అయ్యది బ్రహ్మత్వైక్యబోధకతత్త్వ
మస్యాదివాక్యార్థజ్ఞానజన్యము. అట్టివాక్యార్థజ్ఞాన
మునకు శ్రీతణునన నిదిభ్యాస నాదులరనక్య
కములు శ్రీవణాదులకు సాధన చతుష్టయము
(నిత్యానిత్య వస్తువివేకము, శకుదమాది సాధన
సంపద, ఇహమత్ర ఫలభోగ విరాగము, ముము
క్షుత్వము) ముందుగా నుండవలయును. ఇది
వేదాధ్యయన మారంభించి యర్థజ్ఞానము సంపా
దించిన వారికే గలుగును. ఈ యభిప్రాయమునే
“నదేవసామ్యేదమగ్గి ఆసీదేక మేవా ద్వితీయమ్;
సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మనే హనానాస్తి కించన;
సర్వం జ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ; నిష్కళం నిష్క్రి

యం కాంతం నిరవద్యం నిరంజనమ్! తత్త్వమసి శ్వేతశ్వేతౌ మొదలగు శ్రుతి వాక్యములు బలపఱచు చున్నవని చెప్పబడినది.

మరియు సీవాదమును బలపఱచుటకుఁగొన్ని కుయుక్తులనుఁజూపి ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములు సన్మాతృగృహంబే యనియు, భేదము దుర్నిరూపమనియుఁ బేర్కొనబడినది.

శంకరభాష్యము ననుసరించి సురేశ్వరాచార్యుడుకొన్ని (ప్రక్కర్ష్యసిద్ధి) మొదలగు ప్రకరణగ్రంథములు వ్రాసి యా వాదమును బలపఱచెను.

పిమ్మట భాష్యముఁడు శంకరభాష్యమును ఖండించుచు భేదాభేదవాదమును లేవదీసి బ్రహ్మసూత్రములకు తానొకభాష్యమును వ్రాసెను. కాని ఇతఁడును మాయావాదమును వీడలేదు.

అందుచే బరమార్థము మఱుగు పడజొచ్చినది.

పిమ్మట కాశీగిరి శతాబ్దమున యామునాచార్యులీ కుయుక్తులనన్నింటిని దమ సిద్ధితోమును ఖండించి;

చిత్తు, అచిత్తు, పురుషోత్తముఁడు ఆనుతత్త్వత్రయమును నిరూపించి, యందు చిదచిత్తులు (జీవచక్రములు) బ్రహ్మకు శరీరములనియు సతతము నాపికి శరీరమునియు, నిట్టిబ్రహ్మ పురుషోత్తముఁడు నారాయణుఁడే యనియు బ్రాచీన(ద్రమిడ) భాష్యకారమతము ననుసరించి విశిష్టాద్వైతమును స్థిరపఱచిరి.

వీరి మతమున బ్రహ్మశంకర మతమందు వలె నిర్విశేషముగాక సవేశేషము, నిర్గుణముగాక యనంత కల్యాణ గుణ విశిష్టము ప్రపంచము

సత్యమేకాని మిథ్యకాదు. జీవులనిజ్యాకల్పితము గాక నిత్యులు, అణుస్వరూపులు, అనేకులు భూతలు.

మఱియు జ్ఞానమాతృధర్మము అపేక్షకము. నిత్యము కాంక్షరీయులు చెప్పునట్లు వాక్యార్థజ్ఞానము మోక్షసాధనముగాదు. ఉపాసనాత్మకమైన కర్మజ్ఞాన సహకృత భక్తియోగమే మోక్షసాధనము దానివలన శర్మపరిపాకముగలిగి జన్మాంతరమున గాక విశేషరూపమును పరమపదమున భగవద్దాసుడై మెలగును. అట్టి పరమపురుషుని స్యమే మోక్షయూ దానికి భక్త్యాదులింగములు. అవి చేయవలసిన విధానము భగవత్సూక్తియగు బ్రాంచరాత్రమునఁ బేర్కొనబడినది. భగవన్ను భోజితమగు నా శాస్త్రము పరమప్రమాణము అని స్పష్టపరుపబడినది.

తరువాత యాదవ ప్రకాశుడు మున్నగువారి భాష్యోక్తులచే విశిష్టాద్వైతవేదాంతమునకు గొంత కాలుష్యము సంభవించినది. అందుచే నాటికి విశిష్టాద్వైతమును బలపరచు నొకభాష్య మావశ్యకమై యుండెను. వార్ధకముచే యామునులూ శార్మమును బూరింపలేకపోయిరి. ఆ కొంతమనము నందిడుకొనియే యామునాచార్యులీ విభూతిని జాసిరి.

శా. శ 939 శతాబ్దనవతరించిన రామానుజాచార్యులు 11 వ శతాబ్ది హాథమభాగమున వారి శిష్యులగు శ్రీవత్సదిహ్మమిత్రుల సహాయమున శ్రీభాష్యరచన సలిపిరి. అందు యామున మతమునే వీరు విపులీకరించిరి.

భక్తి నివేదన

గ్రంథావతరణ హేతువులు:— బోధాయన వృత్తియొక్క నైపుల్యము, ద్రమిడ భాష్యము యొక్క సంక్షిప్తత గ్రంథారంభమునకు ముఖ్య హేతువులని భగద్భాష్యకారులే “భగవద్బోధాయన కృతాం విస్తీర్ణం బ్రహ్మసూత్ర పుష్టిం పూర్వ చార్యః సంవిషీపుః తన్మతాను సారేణ సూత్రాక్షరాణి న్యాఖ్యాన్యంతే” అని ప్రతిపాదించినందుచేత.

ఇంటియేగాక యామునమునుల సునీరధపూరణము, పిశిష్టాద్వైతసావనము. శంకరాద్వైత శ్రుతిపార్థ నిరాకరణము. అనుబంధ చతుష్టయ నిర్ధారణ, సాంఖ్యయోగ, న్యాయమాయావాద మత నిరాసము మున్నగు మరికొన్ని కారణములు గూడ గలవు. ఏలయన శంకరాదులమతమున “జన్మాద్యన్యాయతః, శాస్త్రయోనిత్వాత్ తత్తుసమన్వయాత్, ఈక్షతేర్నా శబ్దమ్, జగద్వ్యాపారవర్జం ప్రకరణాదసన్నిహిత త్వాచ్ఛ, భోగమాత్రసామ్య లిక్లాచ్ఛ, అనావృత్తి శ్చబ్దాదనావృత్తి శ్చబ్దాత్ అను సూత్రజాలముచే బ్రహ్మకు జగత్కారణత్వాదులు సూచింపబడుటచే వీనికి (ఈసూత్రములకు) విషయవాక్యములగు “యతోవా ఇమానిభూతాని జాయంతే తదైక్షత బహుశ్యాం ప్రజాదోయ” మున్నగు సుతి

వాక్యములు సరిగా సమన్వయింపవు.

మతీయః జ్ఞానోద్భావ జావీశనీశా; నిత్యో నిత్యానాం చేతనిశ్చేతనా నామేకో బహూనాం యో నికథాశికామాకో” మొదలగు పుస్తకముచేతపుట గడత్వ నిత్యత్వ బహుత్వాదులు బోధింపబడుటచే తీపులే యనువారు లేకయు విద్యా కల్పితమని చెప్పబెంత మాత్రము భూత గదని శ్రీభాష్యకారులే నాగ భాష్యగ్రంథ మున దెలిపియుండుటచే సత్యమసూత్రాది సమన్వయము గూడ హేతువని నైన సూచించిన దానిని బలపఱచు చున్నది.

నెండియు వీనికిపస్తంభకములుగా సభ్యయనము నకక్షర రాశి గ్రహణమే ఫలము. కర్మజ్ఞానమే బ్రహ్మవిచారమునకు బూర్వవృత్తము. బ్రహ్మసవిశేషము, జ్ఞానము నవిషయకము. కనుకనే నిర్విషయక జ్ఞానముండదు. నిర్విశేష వస్తువు ప్రత్యేకతాది ప్రమాణ గ్రాహ్యముకాదు. విజ్ఞాన చాతమంతయు యదార్థము. జీవ ప్రవృత్తుల నంత కల్యాణగుణ విశిష్టుడగు పురుషోత్తమునికి శరీరభూతులు. అను విషయములు గూడ నిరూపణీయములై శ్రీ భాష్యావతరణమావశ్యకమాయెను.

ధనుర్మాస పర్యటనము

యం వి. డి. కె రంగచార్యులుగారు.

కాకినాడ.

మధుర, బృహదావన సంచారమున నూతన నైష్ణవ విశ్వవిద్యాలయ మంకురార్పణ పరికించి అందు కార్యకారిణి సంఘసభ్యుడుగ చేర్చుకొనినకొలది కాలమున పండరీపుర వికలపాండు

రంగక్షేత్రము సందర్శించి భీమనదియకు చంద్ర భాగతీర్థమున నవగాహము చేయగలిగెను. పౌర్ణిశకుయమున పోలికప్రదీచికినిదియు పవిత్రసారమైనది. ఇతరశ్రీనైష్ణవ క్షేత్రముల నలెగాక

సాంఘికరంగని యర్హత యాత్రికులు స్వయముగా చేయవచ్చును. లింగాభిషేకము జనసామాన్య మందకుచేయునట్లే నీ యాలయ గర్భములోనికిని ప్రజలందరూ చేరవచ్చును. ఇయ్యదిశ్రీవైష్ణవ సాంప్రదాయమున చెందిన విశేషము. శివాలయ విష్ణుల యాచారభేద సమన్వయమని తోచును.

ఇంతకు ముందు చన్నపురిలో జరిగిన అఖిలభారతయుక్తి వాద సమావేశమున శ్రీరఘు నాథపురుషోత్తమ పారాయణ జప (S. R. R. P. Paranj Pye) వారియధ్యక్షతను. సాంఘికమత విషయక నైతిక సూత్రములు గురించి తీర్మానములు జరిగివుండునవి. “వాసుదేవస్సర్వమితి” యన్నట్లు సంఘకొన్నత్యము ప్రధానసూత్రముగ నుంచుకొని మానవులందరూ బుద్ధియోగపరులుగ నీభారతావని నుద్ధరించు విధానము లన్వేషించ బడుచుండుట ముదావహము. అభిప్రాయభేదము తెన్ని గలిగినను సహేతుకముగ చన్నివిషయములు పరిశీలన జేయుట సత్యాన్వేషణ నిత్యజీవ చమందు అహింసా మార్గమును అనుభవ వేద్యము కొనసాగించుట మున్నగువిధుల యక మతము అన్నియు సాంఘికవత్సమునకు సామ్యములే. మత సంఘస్థానములను ప్రాప్తలేకుండ శాంతియుతముగ జనులందరూ పరస్పరమైత్రితో బీటించుటకు బుద్ధి విధాన మవ్యంతావశ్యకము. ఈ ప్రథమ హేతు వాద సమావేశము (First convention of Indian Rationalists Madras 18-12-49) జయప్రదముగ జరుగుటలో తమిళ. కన్నడ. ఆంధ్ర. ఎంగ. విహార. మహారాష్ట్ర కేరళ ప్రాంతీయులందరూ నాయనగిరి.

ఇక ఆర్థికరంగమున మధ్యతరగతి జీవితము (Middle class) రానురాను కడు నికృష్టస్థితిలో నుండుచున్నది. దీని పర్యాలోచన కొరకు జాంబాయిలో 24, 12, 1949 తేదీని జరిగిన పురోముఖసమావేశము ప్రశంసనీయము దేశీయమధ్య తరగతి యనిన Middle class National front ప్రారంభసభలో మధ్యరాష్ట్ర (సి. సి.) నాయకులును శిశ్రి రాజకీయ సభాసదులును అగు శ్రీ పంజిత భగవంతరావు ముఖ్యులు, ఎమ్. సి. ఏ. ఎమ్. ఎల్. ఏ. వారు అంగరార్యణ జరిపిరి. ఈసభకు వేదవ్యక్తత వహించు భాగ్యము పలికి నందులకు, తత్వతయాను సారముగ, అధికాగ్ర గణ్యులకును, నీనులకును, మధ్యను సామాన్య గృహస్థాశ్రమ విధిలో కసాకర్యమున కవశ్యమని వక్కాణించితిని. మదరాసు రాజధానికి నన్ను ఉపాధ్యక్షుడుగ నెన్నుకొని సంఘసేవచేయు సామ్రకాశము గలుగుటవల్లను సంతసించవలసి యుండెను. బాంబాయి ప్రతికలన్నియు బుట్టి సమావేశ ఫలితములను గ్రహించియుండెను. జననకాల విరోధి సంవత్సర శ్రావణ 21 18 శియను 24-8-1889 తేదీనుంచి అరువది వత్సరములు నిడచి నూననముగ అష్టకేసు బృందమున జేరి కొలదిమానములలో నైమరేయముఖ భారత భూప్రదక్షిణము చేయ గలిగి నందులకు మిషన్రికకు అభివందన పూర్వకముగ నీసభ సందేశమును సమర్పణముచేసికొంటిని స్వీకరింతు రనిశ్చనమ్మచు ఎత్తిఅంతరాయములు లేక నిర్విఘ్నముగ విాకృషి నిరంతరము ప్రాక్రవీతీ సముద్రపర్యంతము సాగుగాకయని కోరుచున్నాను.

నా రీ వి భా గ ము

భా గ వ త వై భ వ ము

శ్రీ అమనవాది వెంకట లక్ష్మీనరసమ్మగారు.

చురసాపగం.

ఒకనాడా దిశేషుడు తీర్థయాత్రకై
తిరుగుచు దివ్యదేశముల నేవించుచు భగవ
త్తైంకర్యముల జేయుచు వైరాగ్యనిధియై
భూమియందు తిరుగుచుండ నారజమహర్షి
యొకచో గానబడగా వారిసుప్రరక్తి క్రిందః నల్ల
పము జరిగెను.

శేషు—చుహత్మా! నాకు సూక్ష్మముగ
మోక్షములభించు మార్గ ముపదేశింపుము.
నా. శేషా! జ్ఞానాన్వోక్షం! అనుసూక్తిని

వింటివా! అనగా చిదచిదీశ్వర తత్వత్రయ
జ్ఞానపూర్తిచేమోక్షలాభము గలుగును.
యెట్లనగా? పొట్టుతో నున్న భాస్యము ఫలించు
నట్లు శరీరముతోనున్న ఆత్మయే జ్ఞానదావ్యారా
ఫలించును. భాగవతాభిమానమే మోక్షసాధ
నము. భాగవతాపచారమే మోక్షవిరోధి. ఎం
యినను శరీరికి ఉపచారముగాని ఆపచారము
గాని శరీరముద్వారా గదా జరుగుచు గాన చే
నాచేతనములు ఈశ్వర శరీరములగుటచే పరవ

భాగవతుల కవచాః ధరింపన్ తిచ్చికియైన ఈ
శ్వరుడు మనల నక్షత్రమునుని శేషించును నా
న మనము కడతేర జేయు గాన భాగవతాప చా
రము మనకు తాజ్యము అటయేమోక్ష సాధన
మని చెప్పివెళ్ళిపోయెను. శేషుడైనము నుండి
ప్రతిదానికి భయపడుచు తిరుగుచుండెను. క్రిమ
ముగా నాతని బెదురును చూచి చిన్నపిల్లలు పె
ద్దలు అంకరు నాతనిపై రాలురువ్వ సాగిరి.

అయినను ఆతడు భాగవతాపచార భయముచే
ప్రతిక్రియ నేయనేరక అట్లే సహించుకొనుచు
తిరుగుట మాత్రము మానకుండ కైంకర్యములు
చేయుచుండెను. పిదప కొంతకాలమునకు నార
దుడు వచ్చి ఆశ్రయముయొక్క ఘోరస్థితిని చూ
చి భయపడి

నా! శేషా! యిది యేమి నీ కరీరము జ్వలదవలె
తూట్లుపడి రుభిరము స్రవించు చున్నదేమి?

శే! మహాత్మా! భాగవతాపచార భీరువునై తి
రుగు భాటు చేయకుంట జూచి యాబాలగోపా
లము నన్నిట్టి దుర్గతాలు గావించిరి.

నా! ఆయ్యా పాపము అట్టిదుష్టులను నీ సాత్వి
కబుద్ధిచే నీకు అంతమొందింప నిచ్చ లేకున్నయె
డని బునకొట్టియొనను వారించి శరీరమును కాపా
డు కొనలేకపోతివా

శే! స్వామీ! అప్పుడు భాగవచ్ఛరీరముల యెడల
నపచారమును వద్దంటివి గదా

నా! పాపము నీవామూటకు పూర్తిగా నభిప్రాయము
తెలిసికొనక యిట్టియిక్కట్టల పాలైతివి
నేను చెప్పినదాని యర్థ మదికాదు ఇట్టి పాపులు
అనగా నకారణముగా రాజున తానునులై యొ

కరిసి బాధించువారియందు ఆ సర్వేశ్వరు డుంకి
నకు ముళ్ళమీద నున్నట్లుగడి వారినిగూడ శేషిం
చు చునే యుండును. వీరికి భాగవతాపత్రము
శబ్దము చెల్లదు. భాగవత లక్షణములు చక్క గా
తెలుసుకొనుము చెప్పెదను. అట్లంచక తత్వజ్ఞు
నై తమ కనేక కష్టములు సంభవించినను ఒక
రిని ద్వేషించక "హరి ర్దుఃఖాని భక్తేభ్యః హిత
బుభూయ కరోతి అన్నట్లు పాటిని సహించుచు
సదా భాగవభ్యాన పరాయణునై "అహోద శీత
నేత్రాంబుః పుశీకృత గాత్రీవాన్ సదా పరగుణా
విప్లుః ద్రవ్యవ్య స్సర్వదేహిభిః. అని దేహధారి
యైన సర్వేశ్వరుడుగూడ చూడ నశించుచుండు
మహిమగలవారై "యమ్మహూర్తం క్షణం వాపి
వానుదేవో న చింత్యతే సా వాని స్త స్త హ
చ్చిదగ్ం సా భ్రాంతి సాచ విక్రియా" అన్నట్లు
క్షణవిరామము లేని భాగవ దనుభవపరులై
యుండువారిని జూచి యుముడు గూడ భయపడి
రూతలతోవారియెడల నపచార పడవలదు. వారి
లక్షణముల దెల్పెద వినుడని శిష్యుల నేత్యాది
శ్లోకములచే వెల్లడించి వారునాకు స్వామీలనెను
వా రేళాతి వారయినను "య స్తప్తశంఖ చక్రా
భ్యాం విముక్తః పూర్వ కిల్పిమైః ఉనవితాద్యధా
విప్ర స్స భవే ద్వైష్ణవద్విజః అన్నట్లు భాగవచ్చి
హ్నులచే జన్మశుద్ధిగలవారై ఆత్మ యున్నంత
కాలము ఇతర విషయ వైరాగ్యాదుల గలిగిం
చుచు స్పర్శన్ వేదులవలె యిచ్చటను పరమపద
నుందును గూడ విదువక మన కుపకారపరాయ
ణునై యుందురు. గాని యిట్టి వారుకారు. ఎంత
భ్రమపడితివి! వారు తెలిసి యిట్టి దోషకాశ్య

భక్తి సేవ

మును చేయుచు తెలియక చేసిన నది మనకు ఉపకారమేయగును. ఇంకను దార్శన్యభావము: 'న కోర్కో న చ మాన్యం నతోభో నా శుభామతిః భవంతి కృతి ప్రజ్ఞానాం భక్తానాం పురుషోత్తమే' అన్నట్లును 'నా హంవిభో' న చ నరకతిః నో వంశో యశిత్వా కిన్తు శ్రేయద్భవన భవస్థి కృపాయై క హేతో ర్లక్ష్మీభర్తృ ర్మ రిహ రితనో స్తస్య దాసస్య దాసః' అన్నట్లున్నా ఉండురు. అట్టివారు పరమభాగవతోత్తములు వారి యందు సర్వేశ్వరుడు మిష్టమం దున్నట్లు సుఖముగా వేంచేసి యుండును. అగ్ని పవిత్రమయిన దైనను శ్మశానమును పవిత్ర శార్యముల కుపయోగింప బడయు బాఱియుండున్న సర్వేశ్వరుడు తానున్నందులకే నవహ్నించుకొనుచుండునుగదా అచట మనల నాశ్రయించమనునా? పవిత్రలయం దు సంతోషముతో కోరి నివసించును. వారు జగద్విలక్షణులై మన కత్యంతాదరణీయులు గాని సేచెప్పినది ఈ దుష్టుల విషయము గాదు. సుమా నీ పరిజ్ఞానమంతయు సామాన్య శాస్త్ర విర్భాగా శక్తి యుక్తమైనది. న హి న హి రిక్షిత దుకృష్ట కణే అనునట్లు తరించుటకు జాలినది కాదు ఇంక నైనను యీ విషయ తెలుసుకొని సంబంధించుము శరీరము వివిధో జేహ సంప

త్తి రీశ్వరాయ నివేదితుం అని కైంకర్యార్థము: గా విడచినను భరించినను శ్రేష్ఠుగాని ఇట్లు వ్యర్థముచేయుట ఉచితముగాదు. సీతాదేవియు శ్రీరాములకొరకే దేహమును భరించియుండెను. జటాయువ అ శ్రీరాములకొరకే య్యే దానిని విడచెను. జ్ఞానుల శరీర భారణ వియోగములు 'న తే రూపం' అన్నట్లు భగవదైశ్వర్యమువలె భగవద్భాగవతాచార్య కైంకర్యార్థమయిన పరిస్థితులు గలవి. వీటికిక అనేక ప్రమాణములు దృష్టాంతము లున్నవి. కృమముగా చెల్పడను. గాన ఈశరీరము తన కైంకర్యార్థమయి తాను సృష్టింపజేసినది గాన నీవు దానిని అన్యభావముక వానికయి పనియోగించుచు వాని నాత్తును గాపాడుట నీకు ధర్మము ఇంకను నీకు గలిగిన యీ యా పత్తును భగవంతుడు తప్పింప కుంటయు నీకు పరజన్మ లేకుంటయే ఇది చూడ భాగవతోత్తములకు క్లేశములు ఈశ్వరుడు కలిగించుట. 'పార్థివం పరిభుజ్య కర్మ శకలం' అను శాస్త్రార్థము వాను స్ఫురించుచున్నది ఇంక జాగ్రత్తగా సంపదించి నిత్య కైంకర్య నిరతుడవై యావదాత్మ భావి సుఖం పుమని వెల్లిపోయెను.

అచార్యసహాయము

కాంచూరి వెంకటాచలసత్యం

దొడ్డిపట్నం

పద్యములు

శ్రీయశశూర్తియో, పురుషనిహము, నిహము పాటి
 పొమ్ము గోహయపు గోదచందమున తిమిర భవార్థిలో
 మునిగితిన్ పరుని జేర్చుమో గురువరియ వేడిలన్
 గురువునే పొగడ్తు మనములో గూర్చి యున్నవారి కృప
 చేత నాచుదిలోనయిల్లు వ్రాయుటకు నాకు ఒకపొగడ్తు
 వాంఛకలిగె తప్పకమియింపు మయ్య అచార్యవర్య

వచనము--: స్వామి శేషాహస్తి శయనించి యున్న
 చేతనా చేతనములకు దారక పోషక భోగ్యమైన స్వామికిమం
 గళ కరమయిని. మా యాచార్యులు నుడివిరిం. మత్స్యావ
 తార మంగీకరించి వేదస్మృతులను తనమకున కొనంగిన త
 మ తిరువాక్కునకు మంగళాశాసనము సమర్పించారు. అచా
 ర్యులు. కూర్మావతారమున మందరగిరినిచెందులాగున పత్తి బ
 చిర కాలములోనే దేవతలను దైద్యులను మోహింప జేసి
 నట్టి తిరు మేనుకు మంగళా శాసనము సమర్పించినాడాయా
 చార్యులు.

వక్రికృతి సంబంధమును బట్టి గలిగిన అజ్ఞానము లోక
 మును జక్రిమించిన యాదినము అహంకారమునకు వశమై
 న బూలోగమును అహంకారమునుండి మరలించితన శ్రీపాద
 ములచే కొలచి తనయెడినము భేషకొనిన వాడా సిపాదార
 విచందములకు మంగళా శాసనము (శైష్టంగిత్వాది) ఈలోకము
 ను అహంకారమునుండి తిరుగునట్లు చేసినదిగా: అయిహా:

కాంచూరి జనించు స్థలమునకు బోయివక్రికృతి సంబంధమును
 నిర్వహించు నట్టి యహంకారమును నశింపజేసినవాడా నీయో
 క్క శత్రువులను తిరస్కరించునట్టిసామర్థ్యము జేమముగా
 నుండ వలయును. (కున్దుకుటిలానిత్వాది) భోజమును ఎగత
 చేయు కట్టుగా ఎగరవేసి నశింజేసినవాడా వందలదిన సిపాద
 మునకు మంగళ శుగుగాక.

కామావతారము దరించి బాల్యమునండు జనసీ జనశుక
 ను అనంద వార్ధిలో నోంలాడించి యున్దివెంటన్ జని సుధా
 హుని దువిమి మారీదుని సిందూ వర్షకు చివరి మునులయా
 గమును సమరక్షించి అహల్యా శాపవిమోచన వనరించి శతా
 నందుని మనమును రంజింపన్ జేసిన స్వామికి మంగళా
 శాసనము సమర్పించినారు స్వీఆచార్యులు.

స్వప్నావతారము దరించి బాల్యముని తాడవద గావించి
 తానె వీరలు నుండరులము సంతోషవరచి మీకుమాదునిచే గో
 విందాదుని తిరునామముపొంది శకుపాలుని మీచక్కముచే పర
 మవదము వలంకరింప జేసిన మీఅయోధములదును ముల్లుల
 ను యుద్ధమందు జయించిన భుజద్యజము లకును మంగళా
 శనము సమర్పించి నారు మయాచార్యులు. దాభక్తులను జేయ
 జారవిదు వనని అభయము నొసంగిన మీతిరు హృదయము
 నకును బాల్యమున యశోదకు మీతిరుసత్వమునుందు జగ్గిహృద
 డ బాంధవనంతయును చూపిన మీతిరుసత్వమునకు మంగళా
 శనమును సమర్పించినాడు మయాచార్యులశ్రీ.

ప్రశ్నోత్తరములు

ప్రశ్న:- శ్రీవాల్మీకి ధామాయామములోని అష్టాదశ స్కంధములలోని తిథులగురించి వివరముగా చెప్పగలరా?

బాలకాండ - 12 సంవత్సరములు

నైవస్వత మన్వంతరమున పంచమ త్రేతా యుగమున నాలుగవభాగమున 30000 వ సంవత్సరము.

విశంబి సం॥రం చైత్ర శు॥ 9 బుధవారమున పునర్వసు నక్షత్రమున శ్రీరామజననము.

విశంబి సం॥రం చైత్ర బు॥ 7 నామకరణము.

పరాభవ సం॥రం చైత్ర శుద్ధమున (జననాదిగ 8 వ సం.) ఉపనయనము

శ్రీరాముని వయస్సు సం॥ 11-10-8.

సౌమ్య సం॥ మాఖ బ 2 విశ్వామిత్రునితో

రామలక్ష్మణులు వెళ్ళిరి.

మాఖ బ 3 కామేశ్వరమును

నుండుట.

మాఖ బ 4 తాటకవధ

మాఖ బ 5 సిద్ధాశ్రమ ప్రవేశము.

యజ్ఞమారంభము

మాఖ బ 10 యజ్ఞము సమాప్తమయ్యెను.

మాఖ బ 11 శోణాకూల వాసము

మాఖ బ 12 గంగాతీరము చేరుట

మాఖ బ 13 విశాలస్థానంచేరుట

మాఖ బ 14 అహల్య శాపవిమోచనము మిథిలాప్రవేశము

మాఖ బ 30 శివధనస్సు రాముడు

విరచెను.

పాల్కుణ శు 3 జనకుడు దూతల

నయోధ్యకు పంపెను.

పాల్కుణ శు 6 దూతలయోధ్యకు

చేరిరి.

పాల్కుణ శు 7 సాయం దశరథుడు

మిథిలకు బయలు దేసెను.

పాల్కుణ శు 12 ఉదయం దశరథుడు

మిథిలకు చేరెను.

పాల్కుణ శు 13 (మఖానక్షత్రం)

దశరథుడు నాందీశాద్ధముల జేసెను.

- సాధారణ సం॥ చైత్ర శు 2 దశరథుడు తిరిగి
అయోధ్య చేరెను.
అయోధ్య కాండ. సం. 12-1-10.
దుందుభి సం॥ చైత్ర మాసమువరకు శ్రీ రా
ముడు అయోధ్యలోనే యుండెను. అప్పటికి శ్రీ
రామునికి 24 సం॥రం పూర్తి అయ్యెను.
దుందుభి సం॥ చైత్ర శు 4 శ్రీరాముడు పట్టాభి
షేకమునకై ఉపవసించెను
చైత్ర శు 5 శ్రీరాముడు సీతా
లక్ష్మణులతో వనమునకు
బయలు దేరెను.
చైత్ర శు 6 గంగాతీరముజేరిరి.
చైత్ర శు 7 జటలుధరించి గంగను
దాటిరి.
చైత్ర శు 8 భరద్వాజాశ్రమమును
ప్రవేశించిరి.
చైత్ర శు 9 యమునాతీరముచేరిరి.
చైత్ర శు 10 చిత్రకూటపర్వతము
చేరిరి సుమంతుడు అయోధ్యకు
చేరెను అర్ధరాత్రమున దశరథుడు
గతించెను.
చైత్ర శు 11 భరతునికై అయో
ధ్య నుండి దూతలు నంగిరామును
వెళ్ళిరి.
చైత్ర శు 12 సాయం దూతలు
నంగిరామును చేరిరి.
చైత్ర శు 14 భరతుడు అయో
ధ్యకు బయలు దేరెను.
చైత్ర బ 5 రాత్రి భరతుడు
అయోధ్యకు చేరెను.
చైత్ర బ 6 దశరథుని ఉత్తరక్రియ
లు ప్రారంభమాయెను.
చైత్ర బ 30 దశరథుని ఉత్తర క్రి
యలు పూర్తి అయెను.
వైశా శు 1 అశౌచనివృత్తి.
వైశా శు 2 సాహింశ్యము జరుప
బడెను.
వైశా శు 3 భరతుడు ముఖముతో
ఆలోచించుచుండెను.
వైశా శు 4 భరతునికి పట్టాభిషేక
ము చేయబడిరి.
వైశా శు 5 భరతుని వదిలినాగ
ధులు స్తుతించిరి.
వైశా శు 6 శ్రీరాముని కొరకై
భరతుడు అడవికి బయలుదేరెను.
వైశా శు 7 రాత్రి భరతుడు భర
ద్వాజాశ్రమము చేరెను.

- ,, వైశా శు 8 భరణుడు శ్రీరాముని మునగుండెను.
దర్శించెను. యువ సం॥ వైశా శు 30 1-1-23 పంచవతీ తీరమున నుండెను.
- ,, వైశా శు 9 శ్రీరాముడు తండ్రికి పిండదానముల జేసెను. యువ సం॥ శ్వేష్ట శు 1 సీతా పహరిణుండెను.
- ,, వైశా శు 10 శ్రీరాముడు భరణు యువ సం॥ శ్వేష్ట శు 15 శివకి వర్షముజేసెను.
- ,, వైశా శు 11 భరణుడు తిరిగి నంది యువ సం॥ శ్వేష్ట శు 1 0-0-15 హనుమంతుని కలుసు కొనుట.
- ,, వైశా శు 14 శ్రీరాముడు చిత్ర గ్రామము చేరెను. ఇప్పటికి వనవాసమున సం॥ 13-2-10 గతించెను.
- ,, వైశా శు 15 శ్రీరాముడు దండకారణ్యము ప్రవేశించెను. కిష్కింధాకాండము సం॥ 1-8-0
- యువ సం॥ ఆపాశ శు 15 శ్రీరాముడు వాలిని వధించెను.
- ,, మార్గశిరమున సీతాన్వేషణకై నాన రులు పంపబడిరి.
- ,, పాల్గుణ శు 12 హనుమదాదులుసముద్రతీరమున సంపాదించిరి. (ఇప్పటికి వనవాసమున సం॥ 13-11-7 గడిచెను)
- సుందరకాండము సం॥ 0-0-13
- యువ సం॥ పాల్గుణ శు 13 ఉదయం హనుమంతుడు మహేంద్రవర్మతముచుండి లంకనునికిగెను.
- ,, ,, సాయం హనుమంతుడు లంకకుచేరెను. లంకాగిరిదండెను.
- రాత్రి లంకను నెతికెను.
- యువ సం॥ పాల్గుణ శు 14 తెల్లవారుఘామున సీతను దర్శించెను.
- ,, ,, మధ్యాహ్నము లంకాదహనం
- ,, తిర్తి సముద్రమునుదాటి వానరుల కలుసు కొనెను.
- అరణ్య కాండము సం॥ 13-1-0
- మందుభి సం॥ వైశా శు 15 శ్రీరాముడు దండకారణ్యమును ప్రవేశించెను.
- కుధిరోద్ధారి సం॥ మార్గశిర శు 5 1-6-20
- రక్షాక్షి సం॥ మార్గశిర శు 5 1-0-0
- అక్షయ సం॥ చైత్ర శు 5 1-4-0
- విభవ సం॥ ఆశ్వయుజ శు 5 2-0-0
- శుక్ల సం॥ కార్తిక శు 5 1-1-0
- ప్రజోత్పత్తి సం॥ వైశాఖ శు 5 1-6-0
- ,, సం॥ శ్రావణ శు 5 0-3-0
- ఆంగీరస సం॥ చైత్ర శు 5 0-8-0
- భావ సం॥ చైత్ర శు 4 2-0-0 సుతీష్ఠాశ్రమమున నుండెను.
- ,, ,, 5 0-0-1 అగస్త్యశ్రాతాశ్రమమున నుండెను.
- ,, ,, 6 0-0-1 అగస్త్యశ్రమమున నుండెను.

సాయంకాలమున హనుమంతుడు వానరుబంధుతో కిష్కింధకు చేరెను.	" "	బ 14 రావణుని మూల బ లము సంహరింపబడెను.
(ఇప్పటికి వనవాసమున నుం 13-8-30 గతించెను)		బ 30 ఎ. ఎం. రామగాన ణయుదము రావణునివధ
యుగకాండము సం 0-0-21½	ధాను సం ౧౨౭౪ శు 1 రావణ సంస్కార	
యువ సం పాల్కుణ శు 14 రాత్రి లంకపై యు ద్ధప్రయత్నము	" "	దులు జరుగబడెను.
" " శు 15 శ్రీరాముడు యుగ మునకు బయలు దేసెను.	" "	2 విశ్వేశుని పట్టాభిషేకిం జరగెను.
" " బ 1 సాయం శ్రీరాముడు సముద్రతీరము చేరెను.	" "	3 సేనయొక్క అగ్నిపరీక్ష.
" " బ 4 సముద్రమున సేతువు కట్టుటకు ప్రారంభించెను	" "	4 శ్రీరామాదులు అయోధ్యకు బయలుదేరిరి.
" " బ 8 సేతుబంధము పూర్తి యాయెను.	" "	5 శ్రీరాముడు తిరిగి భర ద్వాజాశ్రమము చేరెను
" " బ 9 ద్వందయుద్ధారంభం	" "	6 ఉద. శ్రీరాముడు నంది గ్రామము చేరెను.
" " బ 10 ప్రహస్తాని ఉధ రా వణ కిరీట భంగము.	" "	శ్రీరాము అయోధ్యకు చేరెను.
" " బ 11 ఇంద్రజిత్తుతో యుద్ధ ప్రారంభమాయెను.	" "	7 శ్రీరామపట్టాభిషేకము.
" " బ 13 ఉదయం ఇంద్రజిత్తు మరణించెను.	శ్రీ శ్రీ శ్రీ	

శ్రీనివాస

వేదాంతపత్రిక.

ప్రతి మానవునందును శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రాచారకసంఘం పండిత పరివత్సమావేశము వివిధ హితములయందును బడుగుడుతును. అందు పండితులచేతను విద్యుషీమణులచేతను సంస్కృతతత్వవిధానములలో వేదాంతసాంప్రదాయ విషయములు జీవన్మసించుటకు కుండును.

మరియు వివిధ సమస్యలను గురించి పండితులచే తప్పించుకొని నిర్ణయములు చేయుటకుండును. ఈ ఉపన్యాస సంగ్రహములున్ను, ఇందలి చర్చల యొక్కస్థియములున్న జిజ్ఞాసువుల ప్రశ్నలు తదుత్తరములున్ను, సంఘ ప్రాధికారకార్యక్రమమున్ను యిందు ప్రచురించబడుచుండును.

చందాలు

సాధారణచందా సం॥తం || 1३ రూ॥—0—0

సహాయ చందా ,, ,, 10—0—0

విరాళములు

ప్రాథమికములు. ,, ,, 25—0—0

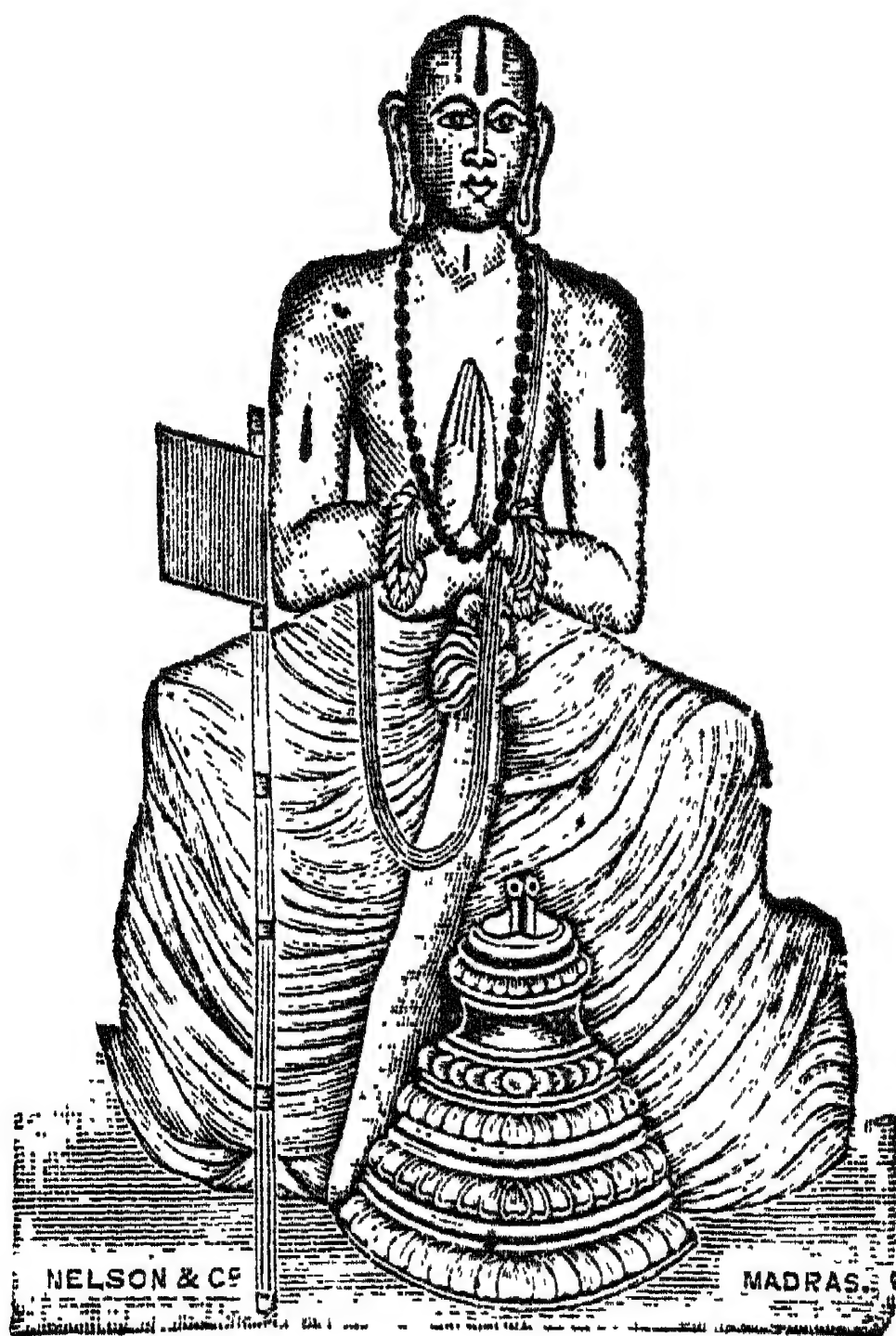
రాజప్రాథమికములు ,, ,, 50—0—0

మహారాజ ప్రాథమికములు. ,, ,, 116—0—0

కార్యదర్శి. ఆ. చి.శ్రీమన్నారాయణాచార్య అర్థములు.

(వయ) ద్వారపూడి తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

మహాప్రభులు, ప్రచురణకర్తలు, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు ముద్రా శ్రీరామ కృష్ణ అర్థములు. (వయ) ద్వారపూడి తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

శ్రీ మత రామానుజాయ నమః

ఓ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వైశాఖ మాస పండిత పరిషత్సభల ఆహ్వాన పత్రిక.

శ్రీ ఎంబెరుమానారు సన్నిధి.

నరసాపురము. ప. గోదావరి.

స్వస్తి శ్రీ పిన్నతిగామ సంవత్సర వైశాఖ శు॥ 3 గురువారము (ది 20-4-50 తేది) నుండి వరుసగ మూడు దినములు పచ్చిమ గోదావరి జిల్లా నరసాపురమునందలి శ్రీ ఎంబెరుమానారు సన్నిధియందు నరసాపురం వాస్తవ్యులగు శ్రీ, ఉ. వే. శ్రీమాన్ న్యాయవేదాంత వాచస్పతి తె. కం. రామానుజాచార్యస్వామివారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వైశాఖమాస పండిత పరిషత్ సభలు జరుపబడును. గాన తామెల్లరు తప్పక విచ్చేసి యందుష్ఠాన గోరు చున్నారము.

ఇట్లు

ఆహ్వానసంఘము.

డాక్టరు చిలకమర్తి అప్పలాచార్యులు

తె. కం. వాసుదేవాచార్యులు

ఎ. సత్యనారాయణ

తె. కం. నరసింహాచార్యులు

తె. కం. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

గో. సత్యనారాయణ

కందాళ విజయనారధి

కొమారి శేషాద్రిఅయ్యంగారు

పున్నాల భాష్యకారులుగాయును

మంగిన శ్రీనివాసులుగాయును

డాక్టరు కొ. శేషాచార్యులు

ఆత్మూరి నరసింహం

కిడంచి రాఘవాచార్యులుగాను

ఎంబెరుమానార్ దేవస్థానం బ్రహ్మీలు

వేదాల కోనమాచార్యులు

న. వెం. కృష్ణమాచార్యులు

శ్రీయతిరాజసేవాశ్రమము. నరసాపురము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఓ య తి రా జ సే వా మ హి థా న భా వ్యో న ప త్రి క

నరసాపురం యతిరాజాశ్రమములో (ప. గో. శిల్పం.)

స్వస్తి శ్రీ వికృతినామ సం॥ర వైశాఖ సం॥ తదియా
గురువారం అనగా 20—4—50 మొదలు 31 రోజులు
నరసాపురమున శ్రీ యతిరాజాశ్రమమున స్త్రీలకు మాత్రము
శ్రీయతిరాజ సేవామహిథా భజనములు జరుపబడును గాన మంత్రాభి
వగానులకు స్త్రీలైనను విచ్చేయ స్వాగతములు.

ఇట్లు

కర్తా తాయారమ్మ

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షురాలు

చిలకమర్రి రంగనాయకమ్మ

ఆహ్వాన సం॥ ఉపాధ్యక్షురాలు

అవరవాది లక్ష్మీనరసమ్మ

శాశిలూరి మాణికుశమ్మ

కార్యదర్శులు

సింపాటి తాయారమ్మ

శ్రీ సతే రామానుజాయ నమః

ప్రచార విభాగము

విజయవాడ, బాలికా విజ్ఞాన విద్యాలయము,

శ్రీ పారేపల్లివారి ధర్మరామానుజకూటము.

విజయవాడ.

స్వప్తిశ్రీ విరోధినామ సంవత్సర ఫల్గుణ శుక్ల ౧౨ శి
బుధవారము (1—3—50) తేదీ ఉదయముననే శ్రీవిజయ
వాడలోని శ్రీయతిరాజ సేవామహిళాసమితి వారిచే పేదారి
విద్యను, సంస్కృత విద్యను బాలికలకు నేర్పువింపింపై శ్రీ
పారేపల్లివారి ధర్మరామానుజకూటమున, విజయవాడ బాలికా
విజ్ఞాన విద్యాలయము అనుచేర పాఠశాల ఒకటి ప్రారంభించ
బడినది.

దీనికి ఒక ఉపాధ్యాయులకు నలయు పేతనాని పాఠశా
ములును, పాఠశాలజరుపుటకు స్థలమును శ్రీపారేపల్లి రామయ్య
గారి ధర్మరామానుజ కూట ధర్మకర్తలు అనుగ్రహించి.

ప్రస్తుతముగ శ్రీమాన్ ఈయన్లు రాఘవాచార్యులు
గారు ఉపాధ్యాయులుగ నున్నారు.

ఉదయమున స్తోత్రపాఠములు, సంస్కృతము,

మధ్యాహ్నమున భగవద్గీతాపాఠములు ఉపన్యాస
ములు జరుగుచుండును.

విద్యార్థినులు సుమారు 20 మంది ఉన్నారు.

ఉభయ వేదాన్త పాఠశాల.

విద్యార్థులకు ప్రతినెలకు విద్యార్థివేతన మొసంగుచు ఉభయవేదాంతములను గఱపుట కొక పాఠశాల అర్థమూర్తిగా మములో నెలకొల్పబడి రెండుసంవత్సరములు ముగ్గురు విద్యార్థులకు ఉభయవేదాంతములను సమగ్రముగ కాలక్షేపముగా వింపబడెను.

తిరిగి యీ పాఠశాలను తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారి అన్వీక్షణమున కోరుకొండ గ్రామములో నడిపింపబడుటకు సంఘము నిశ్చయించినది. ఇయ్యది ఈ వైశాఖ శుద్ధములో ప్రారంభింప బడును. ప్రస్తుతము కోరుకొండ శ్రీవైష్ణవ సంఘమువారి యొక్కయు, శ్రీపేరుండేవి స్మారక బహుమతి నిధి ప్రధాతలగు శ్రీమతి ముడుంబై రంగనాయకమ్మగారి యొక్కయు ఆర్థిక సహాయముతో ప్రస్తుతము యిద్దరు విద్యార్థులకు మాత్రమే విద్యార్థివేతనమును బసలనొసంగి ఒక సంవత్సరము కోరుకొండలో నూతనముగ నిర్మింపబడిన శ్రీలక్ష్మీనృసింహ రామానుజ వసతిగృహమున నిర్వహింపబడును. ఇది ముఖ్యముగా ప్రచారకులను తయారుచేయుటయే ముఖ్యోద్దేశముతో జరుపబడును. తమభిర్నులతో తాము చదువుకొనగోరువారికి ఉచిత బస. పాఠప్రవచనమును లభించును. ఇందీకార్యక్రమముతోపాటు శ్రీలలో ప్రచారమున కుత్సాహము గలవారికి కూడా ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణ మొసంగబడును. బస, పాఠప్రవచనము మాత్ర ముచితము. ఎవరిభోజన సదుపాయములు వారేచేసుకొనవలెను. బీదలొకరిద్దరికి అర్హతను బట్టి ఉచితభోజనవసతికి ప్రయత్నము గావింపబడుచున్నది.

ఇందుపై విధముగా శిక్షను బకయగోరు శ్రీలుగాని, పురుషులుగాని తమ తమ యోగ్యతలను తెలుపుచు ముందుగా తమ నరఖాస్తులను యిమ్మీరికి అక్రమ నకు ప్రాసూకొనవలెను.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ పరాశర సువర్ణన భట్టర్ అయ్యవార్లంగారు,
శ్రీవిశిష్టావైత మతప్రచారిక సంఘాధ్యక్షులు
కోరుకొండ

రాజమండ్రి తాలూకా - తూ. గో. జిల్లా,

స వి స య పౌర్ణ న

పాతక మహాశయో!

ముగ్ధ కూడ ప్రచురించుచుండుట.

సాలు చందా రు 4—0—0

మేమీపత్రికను ప్రచురించుటలో ప్రధానముగా మూడు ఉద్దేశములు ముందుకొని ప్రారంభించితిమి.

1. వ్యాసముల విభాగము:—

1. ప్రచారవిభాగము:—

(ఇందులో భక్తిప్రచారమును గూర్చి వివిధప్రాంతములలో జరుగుచున్న సభలు సమావేశములు, ఉత్సవములు, మున్నగువాటిని గురించి ప్రచురించుచు భక్తి ప్రచారమున కధికముగ ప్రోత్సాహమిచ్చుట. ఇందులోనే భక్తికి సంబంధించిన వాఙ్మయమును అన్నివిధముల ప్రోత్సహము కలిగించుట. మనలో పెద్దలయొక్క చరిత్రచుక్కుముగా అననరమైన వారి ముఖ్య అనుభవములలో ప్రచురించుచుండుట.

సాలు చందా రు 1—4—0

2. ప్రశోత్తర విభాగము:—

ఆధ్యాత్మిక విషయముల గురించియు నైదిగమగు శిష్టసాంప్రదాయకమగు ఆచార అనుష్ఠానముల గురించియు, జిజ్ఞాసువులకు ప్రశ్నముల ప్రచురించుచు, వాటిని పండిత పరిషత్తులలో అవసరానుసారముగ చర్చించి అందలి నిర్ణయములను, ప్రశ్నోత్తరముల రూపముగ ప్రచురించుచుండుట.

పెద్దపెద్ద ప్రశోత్తరములను అననరమైన అవకాశానుసారముగ గ్రంథరూప

పండిత పరిషత్తులలోను, సభలు సమావేశములు - ఉత్సవములు మున్నగువానిలోను జరిగిన ఉపన్యాసములను, మరియు పండితులు వ్రాసిపంపినట్టి యుపన్యాసములను, ప్రస్తావనోత్తరము, భగవద్విషయము, శ్రీరామాయణ, భారతాది ఇతిహాస పురాణములకున్న ఆధునిక దేశకాలములకు ముముక్షువులకు సంబంధించిన ఆధ్యాత్మిక విషయములను గురించిన వాటిని ప్రచురించుచుండుట.

పూర్తి ప్రతిక సాలుచందా రు. 5—0—0

ఇందు శ్రీలకు సంబంధించిన వాటిని ప్రత్యేకముగ నారీవిభాగమున చేరుతోను, మిగతవాటినిన్నింటిని కలిపి ఒక విభాగమును ప్రచురించవలెనని ప్రారంభించితిమి. ఇందులకై సమస్తములను 12 మందిని పురుషులలోను 5 మందిని స్త్రీలలోను సంపాదక వర్గముగ ఏర్పాటుచేసితిమి. ఆరికాది కారణములచే అనుకున్నంత పనినిచేయజాలకపోతిమి. శ్రీయఃపతి కటాక్షముచే మీయందరి యొక్కయు సహాయసంపత్తిని పూర్తిగ పొంది యికముందైనను చాలనరకు పనిచేయగలమని నమ్ముచున్నాము.

తాము దయయుంచి యిందునుగురించి తమ యభిప్రాయమును విశదముగ మాకులిఖిత పూర్వకముగ తెలుపుచు ఈపత్రికాభివృద్ధికి తాము

సూచించు సూచనలను వివరముగ మాకు తెలుప
ప్రార్థించుచున్నాము. సాగ్యమైనంతవరకు నా
టాకముందు ఆచరణలో యుంచ వ్రాయ
త్సంగము.

మరియును మేము ఎన్నోముఖ్యమైన ఆదర్శ
ములతోను లక్ష్యములతోను, ఎంతో ఆశతోను
ఈపత్రికను ప్రారంభించితిమి. దీనిని ప్రతినెల
సుమారు మూడువేలమందికి యంతవరకు తప్ప
కుండగ వరుసగ ప్రతినెలయు పత్రికను పంపుచు
వచ్చితిమి. చాలసామ్మె వెచ్చించి ప్రత్యేకఅచ్చు
కూటమునుకూడదీనికై నెలకొల్పితిమి. గాని యిం
తవరకు ఎగిరి మందిమూతమే తమ చందాలను
యిచ్చిరి. మరియు ఉదారులగు మహాశయులు
దాతలు 1600/- ను ఈపత్రిక ప్రారంభనిధి విరా
ళముల నిచ్చిరి. వీనితో అతికష్టముమీద యంత
వరకు పత్రికను నడిపితిమి, గాని మేముంచుకున్న
ఆదర్శములకుగాని, లక్ష్యములకుగాని ఆశలకుగాని
తగినట్టుగా దీనిని సమపతేకపోతిమి. అందులకు
ప్రధానకారణము ఆర్థికముగ మాకు కల్గిన
యిబ్బందియే యని నేరుగ చెప్పనవసరము లేదు
కదా. ఈపత్రికను యింకను ఎంతో అభివృద్ధి
పరచవలసి యున్నది. దీనిలో యిప్పుడున్న లో

పముల మేముకూడ ఎక్కుగక పోలేదు. గాని
సాధకులయొక్క ఉదార సహాయ సానుభూతు
లున్నగాని ఆలోచముల సవరించుకొని సర్వార్థ
గనుందరముగను, సమగ్రవిషయ సంపూర్ణము
గను పత్రికను ప్రచురించుటకు అనకాశముగక
దను సంగతి అందరకు తెలిసినదియేకదా. గాన
సాధకమహాశయులందరు దీనికి తమయావచ్ఛక్తిని
తోడ్పడి తమతమ చందాలను సంపియు, తమకు
పరిచితులైన వారిని చందాదారులుగ చేర్చియు
పత్రికను అభివృద్ధిలోనికి తేగోరు చున్నాము.
అందరకు అందుబాటులో యుండేనిమిత్తమై పత్రి
కను కూడ మూడుభాగములుగ చేసి ఎవరేభాగ
మును కోరిన వారికాభాగమునుమాత్రమే పంపు
చుండు ఏర్పాట్లను కూడ జేసితిమి. ప్రతి
ఆస్తిక కుటుంబమువారు తమ యుత్సాహశక్తు
లనుసరించి ఏదో ఒకతరగతి చందాదారుగా
చేరి ఈశుద్ధ్యమమును ప్రోత్సహించ గోరు
చున్నాము.

చందాలవివరము	సాలు	చందా
ప్రచాగవిభాగము	...	1—4—0
ప్రశ్నోత్తరవిభాగము	...	3—4—0
పూర్తిపత్రిక	...	5—0—0

శ్రీ మహాత్మా జానకీ సమర్పణ

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఏకాదశ వార్షిక విరాట్ సమావేశ

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షోపన్యాసము

హైదరాబాదు - (డక్కన్.)

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు.

డాక్టరు. కె. రంగాచార్యులు. ఎ. బి. బి. ఎస్. హైదరాబాదు.

25 - 3 - 1950

శ్రీ రామాయ నమః

స్వస్తిశ్రీ వికృతినామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ సప్తమీ (25 - 3 - 1950) హైద్రాబాద్

పరమభాగవతోత్తములకు ప్రణామములు విశిష్టాద్వైత ప్రచారకులకు స్వాగతము

సీ॥ శ్రీకరోదయ తులసీ నలినాక్ష దాసుములు కంఠముల నమర్చు ఘనులు
లలిత లలాట ఫలకముల యందు మృదూర్ధ్వ ఘండ్రంబుల నునుచు బుఘులు
విమల బాహూర్ధ్వభాగముల చిహ్నంబులై శంఖ చక్రము లొప్పు చారుమూర్తు
లనవర తాభ్యాస నానక్తి పురుడించు మంత్రపాఠము జెప్పు మానన్యవరులు.

తే॥ గీ॥ భవన పావన కార్యంబు లవధరించి లోక సంగ్రహ మెంచు సుశ్లోకులైన
వైష్ణవజనులారా! కొనుడు భక్తి నొసగుభాగ్యనగరపు పౌరుల స్వాగతంబు.

తే॥ గీ॥ వికచ మందార మాధుర్య విపుల మధుర సంబు గోళు నిందింఁగ నమితి యగుచు
నేగు దెంచిరి పౌరులు భాగవతుల బోధ నాస్వాద నోక్త ప్రబోధమంది.

ఉ॥ వాసికి మూడు తత్త్వముల వాస్తవతీయ నర్థపంచ కా
కార విశేషముల్ దెలిపి కర్మరహస్యము లెల్ల నేర్పియే
పారు ప్రపన్నతా గుణ విభాస్పదుల నొనరించి వైష్ణవుల్
భారము నూని మానవ శుభక్రమ సిద్ధ యశంబు గాంచుడి.

కం॥ రామానుజార్య దివ్యాజ్ఞ మానన్య శిరస్కు లగుచు జ్ఞానోదయము
భూమిజనులకు నేయుడు నేమము నిన్ను జనహితము నేర్పుచు వెలయుక.

సీ॥ సాత్వికాహార దీక్షా వశతః గడు వివేకము జెందిన విమలమతులు
శ్రోత్ర కాచూఢిక బాధావిముక్తి, విమోక నియతులైన ముక్త గతులు
క్షాళితాఖిల పాపసంచయులై జ్ఞాన మభ్యాస మందుంచు సనఘపరుల
నిత్య నైమిత్తిక కృత్యాది యజ్ఞ పంచక సత్క్రియావృత్తి సలుపు ఘనులు.

తే॥ గీ॥ దాన మార్జవ మనవసాదము దయయును సత్య మనభిద్యమున్నగు సత్వ గుణ
కాన్వితులగు భాగవతులారా! కొనుడిదె భాగ్యనగరపు పౌరుల స్వాగతంబు॥

పండితోత్తములకు స్వాగతమని హెచ్చరించుటకు ననుబోటి వానికి జంకు బాడముచున్నది. కాని మీరెల్లరు ప్రాతికూల్య వజ్రనమే పరమావధిగా గలవారలే గదా యని సాహసించితిని. తమ యాగమనము మాయందు “దాస దాసస్య దాసః” యను సుడుల సార్థక మొనరించినది. అది మాయదృష్టము సాధుజనులైన మీ సాంగత్యమను చల్లదనము మాపై ప్రసరించి నపుడు మాయందును కొంత శీతభావమే చేకూరును.

శ్లో॥ చందనం శీతలం లోకే చందనా దపి చంద్రమాః
చంద్ర చందనతత్త్వాపి సాదుసంగ స్సశీతలః॥

భాగవతుల ఛాయతో సంచరించు మాయందు దోషములు పొడగట్టిన యడల క్షమింతురుగాక.

తత్త్వములు మూడని విశిష్టాద్వైత ప్రతిపాదనము. అందు పరతత్త్వ విషయ మటులుంచి జీవునకును ప్రకృతికిని గల సంబంధము విచారితము. సర్వభూతముల కాజీవ్యమై శుభాశుభ ఫలబోధయమయి ప్రకృతి యొప్పుచున్నది.

శ్లో॥ అవ్యక్త బీజ ప్రభ వోబుద్ధి స్కంధమయో
మహాకా మహాహంకార విటపః, ఇందియా
స్తరు కోటరః, మహాభూత విశాఖశ్చ, విశేష
ప్రతిశాఖవాక్, సదా వర్ణః సదా పుష్పః,
శుభాశుభ ఫలబోధయః, ఆజీవ్యః సర్వభూతా
నాం బ్రహ్మవృక్ష స్సనాతనః॥

ఇట్టి ప్రకృతియందుత్పన్న, ప్రాప్య, వికార్య సంస్కారములను చతుర్విధ సాధోపపత్తుల ఫలాఫలములు చిదచిద్విశిష్టాడగు మానవునియందు సంక్రమించుచున్నవి. కావున ప్రకృతిసిద్ధమైన ప్రపంచమునందు ప్రత్యక్షవిషయముల నెరింగి నూతన పరిణామముల నెదుర్కొనవలెను. వానిని

మానవజాతి కుపయుక్తమగు సంస్కార్యములచే నవరింపవలెను. దానంజేసి మనకు శాంతిచేకూరును. శాంతి గల్గినచో ప్రాప్యృడగు పరమేశ్వరునితో సంబంధము చక్కజెట్టుకొనుటకు సాధ్యమగును.

నేటి ప్రపంచస్థితి నించుక విచారితము.

శ్లో॥ సర్వతః కరపిరాదీన్ సూతే సాగరమేఖిలా

మృతసంజీవినీ యత్ర మృగ్యమాణ దశాంగతా॥

వర్ణాశ్రమంబులు పాపండదర్శ నాత్మకము లయినవి. పాపపుణ్యములం దభేదభావ మేర్పడుచున్నది. అన్న వేద కన్యావిక్రయములకు సన్మానమేర్పడెను. వైత్రుకకార్యములు పరిహాసాన్నదము లయినవి. కపట క్రయ విక్రయములు జార చోర భావములు ఆపూర్వనాగరికతలు నిత్యకృత్యములయందు నెలకొనుచున్నవి. ఇట్టి దైవోపహతికి దోహద మొనగుచు నకాలవర్షములు హీనసంస్కృత్యుత్తి గలుగుచున్నవి. ప్రజలు క్షుద్రాదులై సంక్షోభము జెంది యనోన్యస్య పీడా విహారములు నేయుచుండిరి. భారత వర్షమున మన దైన్యస్థితిని చూచి మతాంతరులు నాగరికతలను వైమెరుగులతో పామరుల నాకర్షించి కవికోలాహలమును ద్విగుణీకృతముగా నొనరించిరి.

ఇట్టి సుస్థితియందు ప్రజలలో నాధ్యాత్మ వాన నల సంకురింపజేయుట యాస్తికుల కర్తవ్యము. ముఖ్యముగా వైష్ణవులకు కర్తవ్యము. ఇతరుల బాధలను తెలుసుకొని అయోగ్యుని పరితపించి చేతనైన సాయము చేయుటయే శ్రీవైష్ణవ. తత్వమనియు అది లేక వేరెన్ని లక్షణములు సంపాదించినను వారు శ్రీవైష్ణవులు గారనియు సంజీయరు సాయించిరి.

“పిఱర్ నోవు కండ్లు ఐయ్యో పెన్దిరణ్ణి
ఇరుప్పదుదాన్ శ్రీవైష్ణవత్వ మెచ్చున్, అది
ల్లాదవర్గల్ వేరు ఎత్తనై లక్షణంగల్
అమైయ పెత్తిరు స్త్రాలుమ్ అనంగన్
శ్రీవైష్ణవర్గ శల్ల రెచ్చున్

విశిష్టాద్వైత మతమును పునరుద్ధరించిన రామా
నుజులయొక్క యాదార్యమును పరికింపుడు.
ఆయన మహావృక్షమువలె పతితులకు తనఛాయలో
రక్షణ మొనంగి భగవద్విషయములు ఫలముల
నాస్వాదాన జేసి తరించు మార్గము చూపెను.

శ్లో॥ జయతి సకలవిద్యా వాహినీ జన్మశైలో
జనిపథ పరివృత్తి శాస్త్ర విశాస్త్ర శాఖ
సిఖిల కుమతి మాయా శర్వరీ బాలసూర్యో
నిగమ జలధి కేలా పూణచన్ద్రో యతీంద్రః॥

స్వకీయ జన పాపవిమోచనము నేయుటకొరకు
తాను నరకావస్థకు గూడ వెనుదీయనన మహా
నీయు డితడు. సేవాధర్మము నింతకంటె లెస్సగా
జూపిన ధర్మమూర్తియే లేడుగదా!

శ్లో॥ శృత్యగ్రవేద్య నిజ దివ్య గుణ స్వరూపి
ప్రత్యక్షతా ముపగత స్తిహ రంగరాజః
పశ్య స్సదా భవతితే యతిరాజతస్మా
చ్చక్రస్వకీయజన పాపవిమోచనే త్వం॥

“ఓ రాణ్ వతీయా యుపదేశితార్ మన్నీర్
ఏరా రెతిరాశ రిన్నరుళాల్ పార్ ఉలకి లాశయు
జయో ర్మొంగ్లం.....

రామానుజులు ఆచరణరూపమున చూపి శిష్యు
లకు బోధించినది గూడ యీ సేవా ధర్మమే.
మానవసేవకే మతములను స్థాపించెను. కాని
నేడు సేవాధర్మము లుప్తమై స్వాధిపరత్వము
పరవంచనమును ప్రబలమైనవి.

సేవాధర్మము పునః ప్రతిష్ఠితము చేయుటకు
ప్రబోధము కావలెను. ప్రబోధమునకు సంఘముల
నెలకొల్పవలెను. ఇట్టి మానవసేవా దురంధర మీవి
శిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము. ఈ సంఘమువారి
ప్రచారము శ్లాఘనీయును, విశిష్టాద్వైత ప్రచారక
సంఘ మహావృక్షము శాఖోపశాఖలచే విస్తరిల్లి

భారతదేశమున కంతటికి విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతముల
చ్చాయ నొసంగ గలదని యాశించు
చున్నాము.

సార్వజనిక సేవచేయుటకు ముందు మన సాంప్ర
దాయములోగల లోటుబాటులను సవరించుకొన
వలెను. గుణ కర్మ విభాగవశమైన చాతుర్వర్ణ
విభాగము తప్ప, అన్యఅసంఖ్యాత్మక తారతమ్య
ములను మనము పాటించరాదు. కలహోద్దివ
కములగు యంతర్విభాగములు, కుడిభేదములు వుండ,
భేదములు స్థానభేదములు సర్వభేదములు సమసి
పోవలెను. అంతర్భేదములు తొలగినపుడే మనము
పరులకు సేవచేయగల్గుదుము.

సామాన్య శ్రీవైష్ణవజనానీకము యొక్క
యార్థికస్థితి చక్కగా లేదు. దానంజేసి దైన్య
త్వము యాచనోదేశము, అల్పనేతనములకై
శారీర విక్రయము మున్నగు దురవస్థలు గల్గు
చున్నవి. ప్రకృతినబంధ మున్నంతవరకు మన మీ
యవస్థల సత్రికమిందు ప్రయత్నములు సలుపుట
సహజము. అట్టిప్రయత్నములు లౌకికములు ఎంతటి
విశ్వాసంతులైనను లౌకికజ్ఞానము లేని యడల
వైదికము రానింపదు

శ్లో॥ లౌకిక జ్ఞాన హీనస్య వైదికం నిష్పలం భవేత్

కాబట్టి సదాతారమునకు లోపము రాకుండ
యాధునిక కాలపు యంత్ర తంత్ర ప్రయోగాది
విద్యల నభ్యసించి యార్థికాభివృద్ధి జెందవలెను.

లౌకికవిద్యతోబాటు యాధ్యాత్మికవిద్య నభ్య
సింపవలెను. స్వాతంత్ర్యోచ్చమమైన తరువాత మన
దేశమున పాఠశాలలయందట్టి లౌకిక కాధ్యాత్మిక
మిశ్రమవిద్య నభ్యసించుట కవకాశములు గల్గునని
యాశించితిమి. కాని ఆ యాశాపూరి గడుదూర
ముగానే గన్పట్టుచున్నది. ఏలనన మన రాజ్యము
కేవలము లౌకికరాజ్యము (Secular State) ను
నూతన రూపము దాల్చినది. బహుమతాద్వితమైన

మన తాకికరాజ్యమందు పరిపాలనావిధానము ననుసరించి మతవిద్యలు నేర్చుట సంభవముగాను. గావున బాలరకు తాకికవిద్యలు పాఠశాలలయందు భవ్యసించుచున్నను, గృహమునం దాధ్యాత్మ విద్యాశిక్షణము క్రమముగా నొనగవలెను. లేనియడల మతమే మాసిపోవును.

అధ్యయనాధికారమును గూర్చి మన వాదోపవాదములు వదలి పెట్టవలెను. అధ్యయనకు తూహలమే అధికారముగా గణింపవలెను. శిష్యుల యనర్థములను కనుగొని యనువృత్తి నిర్బంధములులేకనే యుపదేశించు గురువు లుత్తమములని శ్రీమధురకవియాళ్వారులు సాయిించిరి.

“పయనన్తాగిలుమ్ పాజలరాగిలుమ్ శెయల్
నన్తాగ త్తిరుత్తి ప్పణి కొళ్వాన్”

శ్రీవైష్ణవ సాంప్రదాయ గ్రంథములు ముఖ్యముగా ద్రవిడభాషలో నున్నవి. మాతృభాష, రాష్ట్రభాష అంతరర్జితీయభాషల యాదరాతిశయముల చర్చల మధ్య నాధ్యాత్మజ్ఞానమునకై గీర్వాణభాష ద్రవిడభాష నభ్యసించుట సామాన్య మానవుల కలవికానిది. కావున సాంప్రదాయ విద్య నాంధ్రమునందు క్రొడీకరించి గీర్వాణ ద్రావిడ వేదములతోబాటు ఆంధ్రవేదములను నిర్మింపవలెను. మాతృభాషయందు మతప్రబోధము గూడ సుకరమగును.

విద్యాభ్యాసమునకు తోడు ఆశ్రమకర్మల చక్కగా ననుష్ఠింపవలెను. లేనియడల యాధ్యాత్మవిద్యావలంబనమే దుర్లభమని భాష్యకారులు సెలవిచ్చిరి.

“ఆశ్రమకర్మా పశ్చిహరహ మనుష్టేయమేవ,
అన్యథా ఆశ్రమకర్మలూపే దూషితాంతఃకరణస్య
విద్యోత్పత్తి రేవ న స్యాత్”

జీవునికిని ప్రకృతికిని గల సంబంధముచే నసంఖ్యాకములైన సమస్య కేర్పడినను జీవునికిని పరమాత్మకును గల సంబంధ మొక్కరితయైనదే. జీవుడు కళ్యాణ గుణ దయానిధియగు పరమేశ్వరుని కృపకు పాత్రుడై ప్రకృతీసంబంధమునుండి ముక్తుడై భగవత్సన్నిధ్యరూపమైన పరమపదముచేరుటయే కావలసినది. ఈసంకల్పము నెరవేరుటకు జ్ఞాన, కర్మ, భక్త్యాద్యోగ రూపములైన యనేక మార్గములున్నవి. కాని, సులభోపాయమైన నర్వజనాచరణీయ యోగ్యమైనది. శరణాగతి లేక ప్రవన్న సుష్టానము. ఇదియే విశిష్టాద్వైతమునకు మూలము.

మహాశయులారా! అజ్ఞానవశమున యిచ్చకు వచ్చినట్లు ఇంతవరకు మీయెడట భాషించితిని దోషములను పాటింపకుండురు గాక. చతు స్సముద్ర పరీత భూవలయ ప్రజానీకమును విశిష్టాద్వైత మతావలంబులను జేయటయే నా యాకాంక్ష. దాని కుపాయప్రదాతలు పండితులు మీరు. సూత్రము విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

భగవదవతార రహస్యము

కె. కె. గోపాలాచార్యులుగారు.

ప్రొ. పి. కొ. ౦ కె.

అర్జును డుభయసేనల మధ్యయందు నిలిచి యుద్ధ సన్నద్ధులగు ఆత్మీయ గురుజన బంధు మిత్రాప్త వర్గము నెల్లగాంచి ఆత్మానాత్మ వివేకములేక తాను చంపువాడనియు నాడు చంపబడువారనియు భ్రమించి కృపావిప్లాంత రంగుడై తనకు ధర్మమగు యుద్ధము చేయరానిక 'నిపుజ్ఞసశరం చాశం శ్లోకసంనిగ్న మానసః' అనునట్లు దుఃఖాశ్రాంత చేతస్కుడై ధనుర్బాణముల విడిచి "నయోత్స్య ఇతి గోవిందముత్వా తూష్టిం బభూప హః" నేను యుద్ధము చేయనని శ్రీకృష్ణునితో విన్నవించి నిర్వాహితుడై రథముపై చతికిలబడెను.

కృష్ణుడదిగాంచి నివ్వెరజెంది "ఆత్మానాత్మ వివేక విహీనుడై కర్మయోగమును మంటగలుపుచున్నాడే! ఇక నేనుసేక్షించిన ధర్మశిష్యుని పరగావించువాడెవడని యోచించి మునుముండితని కాత్మానాత్మ వివేకమును గలిగింతునని ద్వివీర యాభ్యాయమున "నత్వేవాహంజాతునాసమ్మ"ని మొదలిడి "అవ్యక్తోఽయ మచింత్యోయ" న్నును శ్లోకమువరకు పదమూడు శ్లోకములచే ఆత్మనిత్యత్వము నుపన్యసించెను. పిమ్మట ముముక్షువైనవాడు తనను కర్మలు బంధింపక మోక్షసాధనములనుగలుగు నాచరించుచు నుపాయము నుపదేశించి కామ్యకర్మలనిందించెను. మూడవ అభ్యాయమున మోక్షేచ్ఛసాధమన సంసారికి

సహజమగు కర్మయోగమే సుకరోపాయమనియు జ్ఞానయోగాధికాంతైనను అప్రమాద గచ్ఛిత మగుచే కర్మయోగమే శర్తవ్యమనియు, విక లోకమున గొప్పనాడని ప్రసిద్ధిగాంచినవాడు తప్పక లోకసంగ్రహము కొంతైనను కర్మయోగము చతికృష్ణతో నవలంబించి జలయుగమును బోషకముగ నుపన్యసించెను.

ఇక చాలవ యభ్యాయమున "వీరోధాన నైవమున జనచే యుద్ధమును జేయంప తా నీమూర్ఖము నొకదానిని మాత్రముగ కల్పించి తలదుద్దుచున్నా"డని యర్జునుడు భ్రమింపకుండునట్లు గీ కర్మయోగముయొక్క యనాదిత్యమును గుఱపుచేయుటకై

ఇమం నివన్యతే యోగం ప్రోక్తవా నహ మన్యయా |
నివన్యతే మచనే ప్రాహ మను రిక్తస్వోకవే
అప్రవిత్ ||
నీలగ పరంపరాప్రాప్తి మిమం రాజర్షయోపిదుః
సకాలేనేహ మహతా యోగో నష్టః పరం తపః |
స ఏవాదయం మయాతేఽద్య యోగః ప్రోక్తః
స్వకోతవా ||

అని యుపదేశించెను. ఇదియంతయు ప్రోక్తంజికమే. ఇక ప్రాసంగికము ప్రారంభమైనది. ఈ యుపన్యాసమును విని యర్జునుడ కొక శంక జనించెను.

భక్తి ని వేద న

శ్రీమః!

అపరం భవతోజన్మ పరం జన్మ వివస్వతః।
కథ మేత ద్విజానీయాం త్వమాదాప్రొక్త వానితి॥

నీజన్మ నాజన్మతో సమకాలమైనది గదా. మార్పునిజన్మ యిరుపదివినిమిది చతుర్యుగముల క్రిందటిది. నీవాతనికి చెప్పితి ననుచున్నావు. నీ మాట నమ్మలేనిదేనా! అన్నిమాటలు నిట్లు భావించునా? యశను, దీనికి సమాధానము చెప్పక నుపేక్షించుటెట్లు? అట్లు నేక్షించిన శిష్యుడు యీగురువజ్ఞుడు. లేనిచో చెప్పవలసిన వేల చెప్పక యుండునని యూహించి యాతనియందు విశ్వాసమును గోల్పోవును. ఇక శిష్యునదంతయు నరణ్యరోదనమే యగును. గాన శ్రీకృష్ణుడిచ్చుట తన యవతారరహస్యమును బహిరంగ పరచు చున్నాడు. సాక్షాద్భగవన్ముఖోద్గతమగు గీతి యందరకు పరమ ప్రమాణగ్రంథమగుటచే నా భగవదవతార రహస్యోపన్యాసమున నీ ఘట్టమునే ప్రమాణీకరించుచున్నాడు. సావధానులై యవధరింప వేచుచున్నాడు.

ఈ యర్జును డడిగిన ప్రశ్న సాధారణమైనది గాదు. ఇందేదో నిగూఢ భావముండి యున్నది. కావుననుచో ఆత్మకడ జన్మలుండుచుగదా, ఏ వో రెండుజన్మలో నుప దేశించినాడనుకొనరాదా! జన్మాంతర సంఘటన సాక్షాత్తుగలుగు మహాత్ము లకుండుటకేమి యాటంకము? శ్రీకృష్ణుడట్టి మహాత్ముడని తా నెరుంగడా? రాజనూయమున సగ్రహజ్ఞాన్వేషణమున భీష్మ పితౄమహుడు 'కృష్ణ ఏవ హి లోకానా ముత్పత్తి రపిచావ్యయః కృష్ణస్య హి కృతే భూతమిదం విశ్వంచరాచరమ్'

అనగా సకల లోకముల సృష్టిస్థితిలయ కారకుడీ కృష్ణపరమాత్మయే. ఈప్రపంచమంతయు నీతనికి శేషభూతమైనది. ఈతడే సర్వశేషి. యని సాటి నప్పు డర్జునుడు వినెనుగదా! తానేస్వయముగా పదియవ యధ్యాయమున

‘పరం బ్రహ్మపరంధామ పవిత్రం పరమం

భవానే।

ఆహుస్త్యాం ఋషయస్సర్వే దేవర్షిర్నారదస్తదా।
అసితో దేవలో వ్యాస స్స్వయం చైవబ్రహ్మేషు
యని యాతని పరత్వము, మహిమ తా నెరుంగ నిదికాదని వ్రాళ్ళుచునే. ఇప్పుడిట్లు ప్రశ్న గా విందుట కేమిహేతువ? యని మనమువిమర్శించ గా “ఉత్తరాత్ప్రశ్న ఉన్నేయః” అను న్యాయ మునుబట్టి ముందు బహునిమే వ్యతీతాని” యను శ్లోకము మొదలు నాలుగు శ్లోకములచే గాదుత్తరములు శిష్యుడుబుటచుండుటచే నీ ప్రశ్న యం దాను ప్రశ్నలిపినికి యన్నవని మనమూ హించవచ్చును,
అనియేమన’—

1. కృష్ణ! నీజన్మ నాజన్మవలె సత్యమైనదా? లేక గారడీవాని మామిడిచెట్టువలె మిథ్యయా?
2. సత్యమైనచో నేను నాయపహత పాపజ్ఞానులవిడచి బుట్టినట్లు నీయడత్వ, అవ్య యత్వ సర్వేశ్వరత్వాది పారమేశ్వర స్వభావమును విడిచి పుట్టునువా? విడువకయే బుట్టునువా?
3. గాశరీరము త్రిగుణాత్మకమై ప్రాకృతమైనట్లు నీ శరీరముకూడ ప్రాకృతమా లేక పంచోప నిషన్మయమై యప్రాకృతమా?
4. నేను నా పుణ్యసాపముల మూలమున జన్మించ

చున్నట్లు నీవును పుణ్యపాపములు కల్పించుకొని జన్మింతువా! లేక నీజన్మకు నేను నిమిత్తమున్నదా?

5. నేను నా పుణ్యపాపములు పండిత నమ్మకము జన్మించునట్లు నీవును జన్మింతువా? లేక ధర్మగ్లాన్యాది కాలములలో జన్మింతువా?

6. నేను నా పుణ్యపాపముల ఫలములగు సుఖదుఃఖముల ననుభవించుటకు జన్మించినట్లు నీవును జన్మింతువా? లేక పాప పరిత్యాగాదుల కొరకు జన్మింతువా? యని యాగు ప్రశ్నల నడిగెను.

అందులకు శ్రీకృష్ణుడు కృమముగా నామక శ్లోకములతో చక్కని సమాధానములు ఇచ్చిరి గెను. విన్నవీంతును, వినును.

1. గాజన్మ సత్యమా మిథ్యయా యని యడిగితివిగదా! వినుము—

బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చానుక తాప్యహం నేద హర్మాణి న త్వం వేదీ ఛరంతః॥
“అన్యథా! నీవలెనేనాకును జన్మజన్మలుగడచినవి. ఎంటి వివరముల నే నెరుంగుదును. నీ నెరుంగవు. ఇచ్చట బహూనివ్యతీతాని యను విశేషణములు జన్మలు సత్యమైనవైతే స్వరసముగా నన్వయించును. కాలత్రయ సంబంధము సత్యమైనవాటికేగదా! అదియుచుగాక జన్మాని యనెను గాని “జన్మప్రతిభాసా” అనలేదు. మిథ్యయగుచో ప్రతిభాస యనవలెనుగదా. మరియు ‘నీజన్మవలె’నని అన్వయముజన్మ తనజన్మ కుదాహరణముగ ఛరిగి హించెను. అప్పుడుని జన్మమిథ్య కాదుగదా.

కావున నాజన్మమిథ్యకాదు. సత్యమైనదియని చాపెను.

2. నీ పారమేశ్వర స్వభావముతో బుట్టుచునా? వాసిని పడిచి బుట్టుచువా? యనెను రెండవ ప్రశ్నకును నీశరీరముప్రకృతమా యప్రకృతమా? యనెను మూడవ ప్రశ్నకును, పుణ్యపాపముల మూలముగ జన్మింతువా సంకల్పములమున జన్మింతువా యను గొల్లవప్రశ్నకును “అశోచి” యనెను ఒకశ్లోకమున సమాధాన మొసంగెను. ఎట్లనగా—

అశోచి పి నచ్చ వ్యయాత్మా భూతాం మిశ్య శోచిషన్॥

ప్రకృతి స్వామిస్థితాయ సంభవా మ్యాత్మ నాయయా॥

ఇందు పూర్వార్థము రెండవ ప్రశ్నకును “ప్రకృతి స్థితి స్వామిస్థితాయ” అను నది మానవ ప్రశ్నకును “సంభవా మ్యాత్మ నాయయా” యను చది గొల్లవప్రశ్నకును ఉత్తరములయ్యాయి.

ఇచ్చట పూర్వార్థమున “అహః, అవ్యయః ఈశ్వరః” అని మూడు విశేషణములు గలవు. అని పరమేశ్వర స్వరూపమును వివరించుచున్నవి. అహః అనుటచే పుట్టుక బొత్తుగ లేనివాడని యర్థము. ప్రకృతికి స్వరూపతః పుట్టుకగలను, నీవును శరీరముద్వారా పుట్టుక గలను. అట్టి రెండుపుట్టుకలు లేనివాడగువచే పరమపురుషుడా ప్రకృతి, జీవులకంటె నిలక్షణుడగుట యొకటి. “అవ్యయాత్మా” అనుటచే నెన్నడును మారని స్వభావముగలవాడని యర్థము. (ఇచ్చట సజ్జన సత్వంతాభాసమర్థము) ఇట్లునుచేకొంతకాలము

సంసారదశలో జ్ఞానసంకోచముగల ముక్తునికంటె విలక్షణమగుట యొకటి. 'ఈశ్వరః' యనుటచే స్వర్వనియామకుడుగాన నిత్యానంకుచిత జ్ఞానము గల నిత్యసూరుల కంటె విలక్షణమగుట యొకటి యని యీవిధముగ పారమేశ్వర స్వభావము నీ మూడు విశేషణములును దెలుపుచున్నవి. అట్టి నా స్వభావమును విడువకయే జన్మించుచున్నానని గ్రెండనప్రశ్న కుత్తర మొసంగబడెను.

“ప్రకృతిం స్వామిధిషామ” అనగా స్వస్వ రూపమును విడువకయే పుట్టుదును. అనగా నేను పుట్టినను అప్రకృతమగు నాపంచోప నిష్కయ మైన దివ్యమంగళ విగ్రహముతోనే పుట్టుదునుగాని నీవలె ప్రకృత శరీరముతో పుట్టనని మూడవ ప్రశ్నకుత్తర మీపాదముచే నొసంగబడెను.

“ఆత్మమాయయా సంభవామి” అనుచో ఆత్మనం తనయొక్క “మాయయా” సంకల్పరూపమగు జ్ఞానముచే నని యర్థము. “మాయా, వయవః, జ్ఞానం” అనెను నిరుక్త ప్రమాణమును బట్టి ఇచ్చట మాయా శబ్దమునకు జ్ఞాన సిద్ధిమూ. సంకల్పముకూడా నొక జ్ఞాన విశేషమే గాన సంకల్పాత్మకమైన జ్ఞానము వల్లనే పుట్టుచున్నదని యర్థముగాన నొల్లిన ప్రశ్నకుత్తర మొసంగబడెను.

ఇక జన్మకాలమును గూర్చిన ప్రశ్నకు “యదాయనా హి ధర్మస్యగ్లా ని ర్భవతి భారణి అభ్యుత్థాన మధిర్మస్య తదాఽత్మానం సృజామ్యహమ్”

అనునది సమాధానము. అనగా నొప్పువు

నకు కాలనియమములేదు. నేను నాయాజ్ఞారూప మగు వేదముల మూలమున వర్ణాశ్రమ ధర్మము లను వివక్షముగ నేర్పరచి యున్నాను. నాటి నాచరించుటలో మానవులే మరియున్నచో నవి నశించుటయు నాస్థానమున ధర్మమావరించుటయు తటస్థించును. నేను దానిని సహించలేను. కావున నట్టి తరుణమెప్పుడో సన్నమైన యప్పుడే నాసంకల్పవశమున జన్మించుచుండు నని యైదవ ప్రశ్నమున కుత్తరమొసంగెను.

ఇంకనాతని యవతారప్రయోజనమును గూర్చిన యాదవప్రశ్నకు సమాధాన మొసంగవలసి యున్నది. ఇయ్యది ముఖ్యతమము. ఆ సమాధానము.

సరిత్రాణాయ సాధూనాం చినాశాయచ

దుష్కృతాం

ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే॥

యిచు శ్లోకమున జెప్పబడెను. ఇయ్యది భగవదవతార రహస్యమున ప్రధానతమ ఘట్టమగుటచే కాలవిలంబమును సహించి సావధానముగ వినప్రార్థించుచున్నాను.

సాధుపరిత్రాణము దుష్కృద్వినిాశము, ధర్మ సంస్థాపనము అను మూడును భగవదవతారము నకు ప్రయోజనములని మనకీ శ్లోకమువలన చూలముగా తెలియుచున్నది. సూక్ష్మముగ విచారించిన నది ధర్మసంస్థాపనయన నొక్కప్రయోజనముగ నే ప్రకర్యవసించునని కొందరిసిద్ధాంతము. అది యెట్లనె

ధర్మసంస్థాపన మనుషాన ముఖమునను ఉపదేశముముఖమునను చేయశక్యము. ఇయ్యది వ్యాసా

మల మూలముననే చేయబడవచ్చును. అందుకై తానే పనికట్టుకొని రాబనిలేదు, మొత్తమునకు ధర్మమనగా భగవతారాధనయే గాన తనకు శేష భూతమగు నారాధనను తానే స్థాపించుకొన వలెను. ఆరాధ్యస్వరూపమున్నగాని యారాధన నిలువనేరదు. అట్టిస్వరూపమును తానే స్వయముగ జూపి భక్తి నినుమడింప జేయుటయే యవతార ముఖ్యప్రయోజనము. పరశ్శతములుగా పరుషముల వదరిన జన్మత్రయ శత్రువుగు శిశు పాలుడు భగవద్దివ్యమంగళ విగ్రహమును సాక్షాత్కరించి శ్రీతియుక్తుడై ముక్తిని పొందెను. ఇట్టి ధర్మసంస్థాపన కనుకూలురు సాధుజనులు ప్రతికూలురు దులనులును గాన దుర్జనుల సంహరించి సజనుల గాపాడుట ధర్మసంస్థాపనాంశమే యగుచున్నది. దుష్కృద్విద్యానాశ మనగా వారిని దుంపనాశము చేయుటగాదు. భగవద్వై ముఖ్యమునకు కారణమగు రాక్షసదేహ విమోచనము మాత్రమే. అదిపోయినవారును ధార్మికులే యగుదురు. కావున నదియును ధర్మసంస్థాపనమే యనకతప్పదు. కావున భగవదవతారమునకు ముఖ్యప్రయోజనము ధర్మసంస్థాపనమే యని పెక్కురు పెద్దల యాశయము. కాని యింకను సూక్ష్మముగ పరిశీలించిన ప్రయోజనములు రెండని తేలుచున్నది. ఒకటి సాధుపరిత్రాణము రెండవది ధర్మసంస్థాపనము. దుష్కృద్విద్యానాశము ఉభయము గ్రాహకము. చివర దానిని గూర్చి కొత్తగ జెప్పవలసినది లేదుగాని మొదటి ప్రయోజనమును గూర్చి విపులముగ కొంత జెప్పవలసియున్నది.

సాధువులనగా— మత్సమాశ్రయణే ప్రవృత్తాః మన్నామ కర్మస్వరూపాణాం వాఙ్మనసాఽగోచరతయా మద్దర్శనా ద్విద్యా స్వాత్మ ధారణపోషణాదిక మలభమానాః “అటతి యద్భవా

వహ్నికాననం తృటి యుగాయతే త్యామపశ్య తా”మితి క్షణమాత్రకాల కల్ప సహస్రం మన్వానాః వైష్ణవాగ్రేసరాః! అని భాష్యకారులు సాక్షించిరి. ఇచ్చట “వైష్ణవాగ్రేసరాః” అనగా భగవద్భక్త వర్ణులని శ్రీదేశికుల వివరణము. అంతియగాని వైష్ణవమాత్రులు గారట. ఏమన— వీరు భగవంతుని ఆయాదేవతా విశిష్టునిగనే భావించి యుపాసించురు, వారికొరకు భగవంతుడవతరించ వలెననెడు నిర్బంధములేదు. ఆయా దేవతావేషముతోడనే భగవంతుడు వారపేక్షించిన ఫలములొసంగిన, వారు తృప్తి జెందుదురు. వైష్ణవాగ్రేసరులట్లుగాదు. వారు ‘భగవద్దర్శనాదృతే ప్రశిథిల సర్వగాత్రాభవేయః’ అని భాష్యకారు లానతిచ్చినట్లు భగవంతుని దర్శనమబ్బునిచో అన్నము నీరులేనివానివలె శిథిల గాతులై పడియుందురు. వారు భగవంతుడు గాన్పించుటకు ముందొక క్షణకాలమైనను కనులుమూసుకొని గడపగలిగియుండురేని యప్పుడు భగవంతుడును వారి యట్టి ప్రశిథిలావస్థను సహించి యవతరించక చూచుచు నుండెడివాడే. వారలులుండలేరు గాన యీతడిటు లుండలేదు.

అట్టి సాధువులగు వైష్ణవాగ్రేసరుల రక్షించుట యనగా— వారి యనిష్టముల బోగొట్టి యిష్టముల బ్రసాదించుటయే. వారికనిష్టము భగవదలాభమే. వానిష్టము భగవత్స్వరూప షష్టితావలోకనా, లాపాదులే. అవి యపవర్గ సుఖాదులవలె తానవతరించక మీ సంకల్ప మాత్రమున బ్రసాదింపబడదగినవి కావు. కావున తానవతరించి వారిని యుజ్జీవింపజేయుట ముఖ్యప్రయోజనము. తదనుకూలమగు దుష్కృద్విద్యానాశ మానుషంగికము. కావుననే నది యన్వాచయార్థకమగు ‘చ’ కారణముచే దెల్పబడినది. ఇక ధర్మ

సంస్థాపనముపై జెప్పినట్లు రెండవ ప్రయోజన మని కొందరి పెద్దల యాశయము.

ఇంతటితో భగవదనతార రహస్యము సదస్య మొనరించ బడినది. గాని యిచ్చట యొకపూర్వ పక్షముదయించుచున్నది. అదేమనగా—

అభ్యాత్మికమగు నీగీతా శాస్త్రమునకు పర మప్రకృతము మోక్షముగదా. ప్రాసంగికమగు నీయవతార రహస్యకథనమునకు దానిలో నేమి సంబంధముకలదు? అని యడుగుదురు. దీనికిని యట్టిమోక్షక ప్రయోజనము కలదని—

జన్మకర్మచ మేదివ్యం ఏవం యోవేత్తి తత్వతః! త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్మనైతిమామేతి సోఽర్జున॥ అని భగవానుడు చెప్పుచున్నాడు.

మైన జెప్పిన విధముగ సత్యమైనట్టియు పార మేశ్వర స్వభావము విడువనట్టియు, సప్రాకృత మైనట్టియు, సంకల్పమాత్ర ప్రభవ మైనట్టియు, ధర్మగ్లాని కాలమున సంభవించునట్టియు, సాధు పరితాణ పూర్వకమగు ధర్మసంస్థాపనైక ప్ర యోజనకమైనట్టియు, నాజన్మను, నాచేష్టితము లను నెవ్వడెరుంగునో వాడీ వర్తమాన దేహ మును వీడి దేహాంతరమును పరిగ్రహించక నన్నే సొందును. ఇదియే నేనిప్పుడు విన్నవించిన భగవ దవతార రహస్యజ్ఞానమునకు ఫలము. కాని—

ఇచ్చట ఈ వర్తమాన దేహమును విడిచి నన్నేపొందునను చున్నాడే, ఇది శాస్త్రవిరుద్ధము కాదా? బ్రహ్మసూత్రములచే ప్రారబ్ధకర్మావసా నమునగదా మోక్షమని నిర్ణయింపబడినది. ఆ ప్రారబ్ధకర్మకెన్ని జన్మలుగడపవలెనో నెవ్వ రె రుంగుదురు? ఇదియునుగాక జన్మకర్మల నెరింగి

నంతమాత్రముననే మోక్షము సిద్ధించునా? అట్లు గుహో దీర్ఘకాలము నిరంత మత్యాదరముతో సేవించదగినదుష్కరతరకర్మజ్ఞానములనంగములు గాగల ఉపసనా శాస్త్రార్థము నిరర్థకముకాదా యని యొక యాశంక పొడముచున్నది దానికి శ్రీభాష్యకారులే తమ గీతాభాష్యమున “మదీ యదివ్య జన్మచేష్టిత యాధాత్మ్య విజ్ఞానే విధ్వ స్తసమస్త మత్య మా శ్రయణవిరోధి పాపోఽస్మి న్నేవ జన్మనియధోదిత ప్రకారేణ మా మాశ్రిత్య మదేకప్రియో మదేకచిత్తో మామేవప్రాప్నోతి” యని సమాధాన మొసంగియున్నారు. దానిని శ్రీవేదాంత దేశికులు స్వరసముగ తమ తాత్ప ర్యచంద్రికయందువివరించియున్నారు. “నాదివ్య జన్మచేష్టితముల చక్కగ నెరుంగుటచే నుపాస నావిరోధులగు పాపపుంజములన్నియు పూపంచ లగుటచే నీ జన్మమునందే జన్మాంతరముల నొ సంగుటకు నిదానమైన పాపరాశిని నశింపచేయు సమర్థమగు నుపాసన సిద్ధించును. గాన మరి జన్మలనొందడు. ఇందులకు “వినిష్టన్న సమాధి స్తు ముక్తింతత్రైవిజన్మని ప్రాప్నోతి యోగీ యోగాగ్ని దగ్ధకర్మ చ యోఽనిరాత్”

అనెను విష్ణుపురాణ శ్లోకము ప్రమాణము. ఇట్టి యవతార రహస్య తత్వజ్ఞానము ఉపాస నా బ్రాహ్మల్యమునకు హేతువని చెప్పబడుటచే నిది పరంపరగా మోక్షసాధనమగునుగాన నుపా సనాశాస్త్రమునకు వైయర్థ్య మెంత మాత్ర మునులేదు.

నా రీ వి భా గ ము

ధృత రాష్ట్రుడు

శ్రీమతి పి. రంగింటి రంగనాయకమ్మగారు

(కోరుకొండ)

ధృతరాష్ట్రుడు పుట్టుగుడ్డి. ఇందులకు కారణమాలని తల్లి దోషమే అదెట్లన:-

మాతూ కోపాదివ బహిరగా,

దస్తర వ్యంధ భావం!

అనగా ధృతరాష్ట్రుని తల్లియగు సంచిక నియోగ శాస్త్రము ననుసరించి వేదవ్యాసునితో సంగమించు సమయమున నాతని వికృతరూపము నకు భీతిల్లి కన్నులు మూసుకొనుటచే ధృతరాష్ట్రుడంధుడుగా జనించెను ఇది సహజమే. కాని శ్రీభాష్యకారు లీతనిని "సర్వాత్మనా అంధః" అనుట కేమి కారణమో మన మొకింత విచారింతుము.

చంపకు చారెడు కండ్లున్నను యుక్తాయుక్త వివేకవిహీనుడగుచో వాడంధుడనియే యాద్యుల పరిగణనము. కనుకనే కవికుల సార్వభౌముడగు కాలిదాసు రఘువంశ ప్రథమ సర్గయందు దిలీ

పుని వర్ణించుచు

కామం కర్ణాంత విశ్రాంతే విశాలే తస్యలోచనే ।
చక్షుష్మత్తాతృ శాస్త్రీణ సూక్ష్మకారాస్ఫర్థదర్శినా

అనగా- ఆదిలీప మహారాజులకు చెవులవరకు వ్యాపించిన మిక్కిలి విశాలమగు నేత్రములున్నను ధర్మసూక్ష్మమల గుర్తెరుగు శాస్త్రజ్ఞుల మాలని కుండుటచేతను మాత్రమే యతడు కన్నులు కలవాడుగా పరిగణింపబడుచున్నాడని

వర్ణించెను. అట్లే యీ ధృతరాష్ట్రుడును పురు
షోత్తముడగు శ్రీమన్నారాయణుడు బ్రహ్మ
మొదలు గడ్డిపరక వరకుగల సమస్తభోషణ
మును బుట్టించి తానుమాత్రము స్వస్వరూపము
తోనే యుండి బ్రహ్మరుద్రేంహాది దేవతలకు
గాని మనుష్యులకు గాని భ్యానమునకైనను ఆ
రాధించుటకైన నండరాక యుండియు, సపర
కృపాసాగరు డగుటచే చేతనుల నజ్ఞవింపజేయు
సంకల్పముతో నాయా లోకముల యందవత
రించుచు నచ్చటి భక్తబృందములచే నారాధింప
బడి వారికభిలషితములగు పురుషార్థముల పోసా
దించుచు భూభారమును దీర్చునెపముతోమనవంటి
వాగుగూడ నాశ్రయించి తిరించునటుల నీభూమి
యందవతరించి మనకండ్ల యెదుట నడయాడుచు
సమస్తజనుల మనములను నేత్రములను నాకర్షిం
చు దివ్యచేష్టల గావించుచు పూతనాది దుష్టుల
శిక్షించుచు తనకల్యాణ గుణా విష్కారముచేస
క్రూర మాలాకారాదులను పరమ భాగవతుల
గావించుచు నాశ్రిత వాత్సల్య వివశుడై సర్వ
లోకము జూచుచుండ యదునుని రధికునిగ జేను
కొని తాను సారథ్యమూని యుద్ధరంగమున కురి
కొనని యెరింగియు ధృతరాష్ట్రుడు తనకుమారుని
గెలుపును వినగోరి సంజయని యుద్ధవిషయ
మును గూర్చి పోషించెను.

ఆపోషించు శ్లోక వైఖరిని గాంచిన నాతని
యాంధ్యము సువ్యక్తము గాకమానదు.
చూడుడు—

ధర్మక్షేత్రే కరుక్షేత్రే సమవేతా యుయుత్సవః |
మామకాః పాండవాశ్చైవ కిమకుర్వతసంజయః ||

ఇది యావత్ శ్లోకము. ఇందు చిన్ననాడే
తండ్రినిబాసి తననే తండ్రిగాభావించి కడుంగడు
శృద్ధాభక్తులతో తనను నేవించుచు విధేయులై
వర్తించు సన్మార్గనిష్ఠులగు పాండవులను అనాపు
లవలె 'పాండవాః' అనియు, దుర్మాగులును ఆ
విధేయులును నగు దుర్యోధనాదుల 'మామకాః'
అనియు ననుటయే యీతని యనివేకమనెడు
గుడ్డితనమును వ్యక్త పరచుచున్నది.

అదియునుగాక 'యుయుత్సవః సమవేతాః
కిమకుర్వతః' యనుపద్యమును సుస్పష్టముగా నీతనికాప
ట్యమును వెడలగొక్కుచున్నది. సాయధపాణు
లై యుద్ధరంగమున నుండిన వీరులచ్చట నేమి
జేయుదురో నెరుంగని రాజుండునా? కథమకు
ర్యత' (ఎట్లు చేసిరి) యని యుద్ధరీతిని ప్రశ్నించ
వలసి యుండగా నేమిచేసిరిని యడుగుట నిజ
ముగ దురభిప్రాయమునే వెల్లడించు చున్నది.

అనగా— పాండవులు యుద్ధరంగమున కేలేం
చి బంధుమిత్ర గురుపుత్రాది వధారూపముగు నీ
ఘోరయుద్ధమేల? ఇంతకంటె బిచ్చమెత్తుకొని
బ్రతుకుట మేలని రాజ్యమును నావుత్రాదులకే
విడిచి తిరిగి కానలకేగిరా? లేక యుద్ధమునే సా
గించిరా? ఏమిచేసిరి? చెప్పునుని యాతురతతో
పోషించెను. కావుననే 'ధర్మక్షేత్రే' యని కురు
క్షేత్రమునకాక విశేషణమును జేర్చెను. కురు
క్షేత్రము పుణ్యభూమి. ఆస్థల విశేషముచే
నచ్చట నడుగిడు సజ్జనున కవకళము సద్బుద్ధివృ
ద్ధిగాకమానదు వికృతమార్గుని సింహాననమును
పాలియుండిన ప్రదేశముపై కట్టినమంచ సధిరో
హించిన బ్రాహ్మణునకు సద్బుద్ధి యుదయించి

భోజమహారాజును గూర్చి ససైన్యముగ స్వాగత వచనములు బలికి యామంచదిగి మందలించదొడంగెనని విందుము. అట్లే సజ్జనులగు పాండవులీ పుణ్యభూమియగు కురుక్షేత్ర ప్రభావముచే నట్లగుటసంభవమేగాన 'ఎల్లుచేసిరని' ప్రశ్నించక ఏమిచేసిరని ప్రశ్నించెను.

ఈతడనేకసారులు వ్యాస నారదాది పంతులనుండియు, భీష్మాద్యావృత వర్ణమనుడియు శ్రీకృష్ణుడు సాక్షాత్తుగ వన్నారాయణావతారమేయనియు, నాతడు ధర్మపక్షపాతియనియు, నాతడన్నచోటనే జయ మనవార్యమనియు నెఱింగియు నిట్లడుగుటకేమి హేతువని యాలోచింప నాతని యంతరాధ్యమే యిందులకు సిద్ధాంతమని తేలును బాహ్యాధ్యము తల్లివలన వాపరించియుండ దీనిని తనబిడ్డల యందలి కామముచే బుద్ధిపూర్వకముగ నీతిహర్షించు కొనెను. లేనిచో విషయము కరతలామలకము వలె గోచరించుచున్నను తప్పించుకొనలేక తబ్బిబ్బగుట నాగ్రుణ్ణి తనము చేతనేగదా! ఈవిషయమే చూడవ యధ్యాయమందలి కృష్ణార్జునుల ప్రశ్నోత్తరముల వలన వ్యక్తమగుచున్నది.

అర్జునుడు శ్రీకృష్ణుని-

అథ కేన ప్రయత్నోఽయం పాపం చరతి పురుషః,
అనిచ్ఛన్నపి వాగ్దేయ బలా దివ నియోజితః!

అనగా- 'శ్రీకృష్ణా! ఇది పాపము. దీనిని చేయరాదని యెఱింగియు తనకిష్టములేకున్నను బలాత్కారముగ ఎవ్వనిచేతనో చేయించబడుచున్నట్లు పురుషుడు పాపము నాచరించుచున్నాడే!

ఇట్లేదనిచే నాచరింప జేయునదేమని ప్రశ్నించెను. అందులకా పరమపురుషుడు-

కామ ఏషఃకోధ ఏషః క్రోధోగుణ సముద్భవః!
మహాశనో మహాపాశ్చ విద్యేన విహతైరిణాం!

నాయనా! అది రక్షోగుణ ప్రకోపమువలన బుట్టిన కామము. దీపకెంత తిండియు జాలదు. ఇదియే యరికట్టబడిన కోధముగా పరిణమించును. అంతయుక్తాయుక్తముల దోహదీక హింసా వ్యాపకములయందు బ్రవర్తించజేయును. దీనిని సన్మార్గప్రవృత్తికి బ్రబల శత్రువుని యెఱుంగుము. నిష్ఠును పొగగప్పినట్లును, అద్దమును మురికి గప్పినట్లును, గర్భచును మావి గప్పినట్లును, నిది సకల పాపాల నావరించి యుండును. ఇయ్యది యింద్రియములనుమనస్సును బుద్ధినియధిష్టించి తన్ములమున జ్ఞానము నావరించి పాపాలను మోహింపజేయు చుండును. దానిచే వ్రతిప్రాణి యు జ్ఞాన విహీనుడై మంచిచెడ్డల నారయజాలక యుండునని సమాధాన మొసంగెను.

అట్లే ధృతరాష్ట్రుడును తల్లి దోషముచే బాహ్యంధుడును స్వయంకృతాపరాధమగు పుత్రికామముచే నాగ్రుణ్ణియు నగుటచేకనే శ్రీకృష్ణ కాదిలీతనిని

"సర్వాత్మనా అంధః ధృతరాష్ట్రః"
అని సాయించిరి.

శ్రీమతి కృతా తాయారమ్మ
గారు

లంకలకోడేరు
పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా

వీరి జన్మకాలము సాలకొల్లునకు సమీపమందున్న లంకలకోడేరు, వీరి తల్లిదండ్రులు చతుర్థ వర్ణమునకు చెందిన ప్రసన్న శిఖామణులు. ఈమెకు బాల్యమునందే భగవానుడు భావిమహత్కార్య నిర్వహణమునకు గానోపు సంసారబంధమును విచ్ఛిన్నముగావించెను. అందుచే నీమెను బాల్యమున తల్లిదండ్రులును పిమ్మట సోదరులును గాఢానురాగముతో సాకుచుండిరి. ఈమె చిన్నవయస్సునుండి నైరాగ్య భాగ్యవతియై పంచసంస్కార సంపన్నురాలై సదాచార్య సమాశ్రయణము గావించి ప్రభావ రహస్యార్థముల నధిగమించెను. ఈమెకు భాగవతసేవయే ముఖ్య జీవితాదర్శము. దానికి ముఖ్యతావరము “అభినవ భూతపురి” యని ప్రసిద్ధిగాంచిన నరసాపురము. అందుచే నీమె యచ్చటనే ఉడయవరుల యాత్మకై విచ్చేయ ప్రపన్నపుంగవుల విజిదికై సుమారు 25 వేల రూప్యముల విలువగల నొక దివ్యభవనమును అసహాయశూరతతో మహాశ్చర్యముగ నెలకొల్పెను. అందు ఉడయవరుల తిరునామిదివసములలో నొకతని ప్రప్రథమ శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళాసభను కడు నేర్పుతో నిర్వహించి ఆదర్శపాత్రురాలయ్యెను. అందే నిరంతర కాలక్షేపము నేర్పరిచెను.

అంతటితో తృప్తి చెందక కొందరి కైంకర్య ధురంధరులగు మిత్రవర్ణముచే నర్ధింపబడి విజయవాడకేగి యచ్చట రెండు సంవత్సరముల త్యాగ శ్చర్యకరముగ ధనుర్మాస వ్రతమును జరిపించి అచ్చటి స్త్రీలలో శ్రీవైష్ణవ బీజముల నాటి దో హదమొనరించెను. ఆ ఉత్సవ వైభవము చూచి తీరవలయునేగాని వ్రాయవలవిగాదు.

ఈ సంవత్సరము ఆశ్వీజమాసములో శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమువారి యాజమాన్యమున జరుపబడిన రామానుజకృతువునకు మూలాధారమీమె నెలకొల్పిన ధనుర్మాస వ్రతానుష్ఠాన విధానమే యనుట అతిశయోక్తి కానేరదు.

ఇదియునుగాక యీ మార్చి నెల యందే యీమె విజయవాడలోని శ్రీ చారేపల్లివారి రామానుజకూటమున బాలికలకు సంప్రదాయ పరిజ్ఞానమును కలిగింపచేయ సంకల్పముతో చక్కని సంస్కృత పాఠశాల నొకదానిని నెలగొల్పి యవిచ్ఛిన్నముగ జరుగు నేర్పాట్లను గావించెను.

ఇట్టి సేవాధురంధరురాలగు నీ శ్రీమతి తాయారమ్మగారికి ఇతోధిక కైంకర్య పరంపరాభివృద్ధికై శ్రయఃపతి ఆరోగ్యాదుల ప్రసాదించుగాక.

ప్రశ్నోత్తరములు

ఏలూరు సభలో జిజ్ఞాసువులచే గావింపబడిన ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు అధ్యక్షులగు

శ్రీ శ్రీ ప్ర. భ. అణ్ణంగరాచార్యులుగారు యీ క్రింది విధముగా
సమాధానమొసంగిరి

ప్రశ్న:—కణ్ణన్ తిరువక్షత్రమునాడు తిరువధ్యయనము తటస్థించిన కర్తవ్యమేమి?

ఉత్త:—ఏకాదశి తిథియందువలెనే ఆనాడు పవసించి మరుచటి దినమున ఆ తిరువధ్యయనము జరుపుకొనవలెను.

ప్రశ్న:—భోక్తను నిమంత్రణ చేసినపిమ్మట ఆతనిభార్య బహిష్ట అయినయడల ఆతని విడచుటయా? లేక ఆతనితోనే ఆపితృకార్యమును జరుపుకొనవచ్చునా?

ఉత్త:—ఆతనితోనే జరుపుకొనుట కేమియు అభ్యంతరము లేదు.

ప్రశ్న:—బ్రహ్మకపాలము వెళ్ళి అక్కడ శాస్త్రోక్తరీతిని పితరులకు పిండములు వదలినచ్చి శ్రాద్ధములను ఆచరించవలెనా? మానివేయవచ్చునా?

ఉత్తరము:— అభిక్షముల నెంతమాత్రమును మానరాదు. సంకల్పవిధానముతో జరిపించవలెను. అట్లు జరుపుకొనువారు సకల పవిత్రకార్యములకును అర్హులేగాని అనర్హు లెంత మాత్రమును కారు. అట్లు జరిపించనివారు పతిశులే యగుచును. వారే పవిత్రకార్యములకును పనికి రారు.

ప్రశ్న:—బ్రహ్మకపాలమున ఆత్మపిండము వేసుకొనవచ్చునా? కూడనిచో అట్టివారు పంక్తికి అర్హులూ? కారా?

ఉత్తరము:— ఆత్మపిండము వేసుకొనవలెనని విధి మనకు లేదు. అందుచే వేసుకొన కుండుటవలన ప్రత్యవాయములేదు. వేసుకొనినను దోషములేదు. గాన అట్టివారు అన్నిటికిని అర్హులే గాని అనర్హు లెంతమాత్రమును కారు.

ప్రశ్న:—వీకాదళియందు సంక్రమణాదులు తటస్థించిన యడల తిలతర్పణాదులు జరుపవలెనా? మానవలెనా?

ఉత్తరము:— ఎట్టి సందర్భములోను సంక్రమణ ప్రయుక్తములగు తర్పణాదులు మానరాదు. జరిపియే తీరవలెను.

ఇట్లు పైప్రశ్నలకు శ్రీ అధ్యక్షులవారు తమ అనుభవమును అచ్చటి అచారమును బట్టియు సమాధానముల నొసంగిరి. పండితులు విమర్శించి తమ సమ్మతిని తెలిపిన ఆచరించు వారికి సౌకర్య మేర్పడగలదు.

ఇట్లు,

కార్యదర్శి.

